

# କୋଷାମର ଆଲୋକ

୨ୟ ଖଣ୍ଡ

ଲେଖକ, ଅନୁବାଦକ ଓ ପ୍ରକାଶକ  
ମୌଲିକ ସେଞ୍ଚ ମନସ୍ତୁର, ବି. ଏ., ବି. ଏଲ୍.

ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରଣ  
ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ରାଉତରାୟ, ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରେସ, କଟକ

ମୂଲ୍ୟ ଚାରିଟଙ୍କା ମାତ୍ର

# କୋରାଜର ଆଲୋକ (୨ୟ ଗଣ୍ଠ)

## ସୂଚୀପତ୍ର

କମ୍ପିତ ନମ୍ବର	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧ । ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ—ସୁନୁସ —		୨୭୧ରୁ୨୮୮
୨ । ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ହୃଦ—		୨୮୯ରୁ୩୦୬
୩ । ୧୨ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ସ୍ୱପ୍ନ—		୩୦୭ରୁ୩୨୦
୪ । ୧୩ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅରୁଣ୍ଡ (ବଜ୍ରହସି)		୩୨୧ରୁ୩୩୩
୫ । ୧୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ରତ୍ନାମ୍ବର ...		୩୩୪ରୁ୩୪୬
୬ । ୧୫ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍‌ହଜର (ପବନ) ...		୩୪୭ରୁ୩୫୯
୭ । ୧୬ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅନ୍ନହଳ (ମହୁମାଛ)		୩୬୦ରୁ୩୭୧
୮ । ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—କନି ରସରାଜ		୩୭୨ରୁ୩୮୮
୯ । ୧୮ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ କହେପା (ଗୁହା)		୩୮୯ରୁ୪୦୫
୧୦ । ୧୯ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ମରୁସ୍ତମ		୪୦୬ରୁ୪୧୫
୧୧ । ୨୦ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଢାଢା		୪୧୬ରୁ୪୨୯
୧୨ । ୨୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ ଅମ୍ବେସ୍ତା		୪୩୦ରୁ୪୪୪
୧୩ । ୨୨ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ ହଜ୍ଜ (ହଜ୍ଜବ୍ରତ) ...		୪୪୫ରୁ୪୫୭
୧୪ । ୨୩ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ ମୁମେନୁନ (ବିଶ୍ୱାସବାସୀଗଣ)		୪୫୮ରୁ୪୭୦
୧୫ । ୨୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅନ୍ନୁର (ଅଲୋକ) ...		୪୭୧ରୁ୪୮୨
୧୬ । ୨୫ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ ଫୁର୍କାନ		୪୮୩ରୁ୪୯୭
୧୭ । ୨୬ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଗ୍ନୋର୍ତ୍ତ (କବିଗଣ)		୪୯୮ରୁ୫୧୦
୧୮ । ୨୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅନ୍ନମ୍ଲ (ପିପିଲିକା) ...		୫୧୧ରୁ୫୨୭
୧୯ । ୨୮ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ କସସ୍ (ଭୃଷୀମାନମାଳା)		୫୨୮ରୁ୫୪୨
୨୦ । ୨୯ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅଲ୍ ଅନକବୁତ (ମାକଡ଼ିଆ)		୫୪୩ରୁ୫୫୩
୨୧ । ୩୦ଶ ଅଧ୍ୟାୟ—ଅରୁରୁମ୍ (ରୋମବାସୀମାନେ)		୫୫୪ରୁ୫୬୨

## ୧୦ ମ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ସୁନୁସ

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୧ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋ ୧୦୯ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି  
ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାପାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

### ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଲ୍ଲହ୍, ଲହ୍, ର; ଏହା ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ତିର ଶ୍ଳୋକ ସବୁ ଅଟେ । ୧।

ଏହା କଅଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିସ୍ମୟକର ଯେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଅଛୁଁ କି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ଶାସ୍ତ୍ରର) ଉପ୍ପ ଦେଖାଅ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦିଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସ-କାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୱ ଏ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାଦୁକର” । ୨।

ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେକି ଛଅଦିନରେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ରୂପଶ୍ରଲକୁ ସୃଷ୍ଟିକଲେ, ତାପରେ ସିଂହାସନରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରୁଅଛନ୍ତି; ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ କେହି ପୁପାରସ କରପାରବେ ନାହିଁ; ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର, ଅତଏବ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର; ତାହାହେଲେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନଯୋଗ ଦେବନାହିଁ ? ୩।

ତାଙ୍କର ଅତଳୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଫେରିଯିବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅର୍ଚ୍ଚାକାର ସତ୍ୟ; ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୱ ସେ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି ଅରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ଏହାର ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ସେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗରମ ଜଳ ପିଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ କଠୋର ଶାସ୍ତି ହୋଇ କରବାକୁ ହେବ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ୪।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକରେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ସୁନୁସ୍‌ଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହେବାକୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ୧ମ ଅଂଶରେ ଯେଉଁ ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ଳୋକ ‘ଅନା ଅଜ୍ଞାହୋଷର’ ନିଅଯାଇ ଅଛି ଯାହାର ଭାବାର୍ଥ “ଆମ୍ଭେ ପରଦର୍ଶନକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର” ଅଟେ । ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ—ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନନାଥ ।

୩ । ଦେଖ ଟୀକା ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୪୪ ।

୪ । ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କର କମ୍ପର୍ସଲ ଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟର ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁନର୍ଜୀବନ ଲବ୍ଧ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୱ ଦର୍ଶକ ।

ସେହି ସର୍ବ୍ୟକୁ (ଦାନବେଳେ) ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ (ସ୍ବର୍ଗରେ) ଅଲେକମୟ କରଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ କଷମାନ ନିର୍ଜୀରତ କରଦେଇଅଛନ୍ତି ଯଦ୍ବାସ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ଗଣନା ଓ ମୂଲ୍ୟା ଜାଣି ପାରବ; ପରମେଶ୍ବର ଏହାକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରଅଛନ୍ତି; ସେ ଜ୍ଞାନୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରଅଛନ୍ତି ।୧।

ନିଷ୍ପଦ୍ଧ ରାତି ଓ ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବର ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଧର୍ମିଭାବୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।୨।

ନିଷ୍ପଦ୍ଧ ଯେଉଁମାନେ (ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ) ଅମୃତ ଚୈତ୍ୟର ଅକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେହିଁ ସନ୍ତୋଷଲଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅମୃତ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅମନଯୋଗୀ ।୩।

ସେମାନେ ଯାହା ଅଦ୍ଭୁତ କରଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେହିମାନଙ୍କରହିଁ ବାସସ୍ଥାନ ନରକ ।୮।

ନିଷ୍ପଦ୍ଧ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ବାସ ସ୍ଥାପନ କରଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ବାସ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥ ଦେଖାଇବେ; ସେମାନଙ୍କ (ବାସସ୍ଥାନ) ସୁଖସମ୍ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ନିମ୍ନଦେଶରେ ନଦୀମାନେ ବହୁଥିବେ ।୯।

ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ହେବ, “ହେ ପରମେଶ୍ବର ! ତୁମ୍ଭେହିଁ ପବିତ୍ର” । ଏବଂ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଷଣ ହେବ, “(ସଲମ) ଶାନ୍ତି” । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଅଦ୍ଭୁତ ହେବ, “ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବବିଧି ପ୍ରଶଂସା” ।୧୦।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ବର ମାନବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଦେବାରେ ସତ୍ତ୍ୱରତା କରନ୍ତେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ତ୍ୱରତା କରୁଥାନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅତୁଷ୍ଟ ମୀମାଂସିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅମୃତ ଚୈତ୍ୟର ଅକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧତାରେ ଅତି ଭାବରେ ଭ୍ରମିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଉ ।୧୧।

\*-୮। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ନାସ୍ତିକ ଓ ଜଡ଼ବାଦୀମାନଙ୍କର ମତ ଶ୍ରେୟ ନ ବଢ଼ାଇଅଛି । ବିଷ୍ଣୁ ଜଗତର ଅତ୍ଯୁତ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନିଷ୍ପଦ୍ଧ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇପାରିବ । ଏବଂ ୪ର୍ଥ ଶ୍ଳୋକରେ ସୃଷ୍ଟି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ଯେ କର୍ମଫଳ ଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ପରଲୋକରେ ସୁନିର୍ବାଚନ ଲଭ ନିଷ୍ପଦ୍ଧ ଘଟିବ । ସୁତରାପ୍ତ ପାର୍ଥବ ଜୀବନକୁ ସର୍ବସ୍ବ ଏବଂ ତରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମନେ କରିବା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ଅଟେ ।

୯। ୧୦। ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ସତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେଠାରେ ପବିତ୍ରତା ଓ ଶାନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣମାଣରେ ବିରଜମାନ କରିବ ।

୧୧। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କଠାରୁ ସୁଖସ୍ବାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଲଭ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ବର ନିଜ କରୁଣାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଦାନ କରୁଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ମାନବ ଜାତିର ଅବାଧତା ହେତୁ ପରମେଶ୍ବର ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେବାରେ ସତ୍ତ୍ୱରତା କରନ୍ତେ, ତେବେ ମାନବ ଜାତି ଅତି ଶୀଘ୍ର ଧୂମ୍ବ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ବର ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ହେତୁ ଶୀଘ୍ର ଶାନ୍ତି ନ ସଠାକ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।



ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅମଙ୍ଗଳ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ଶୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଥବା ବସିଥିବା କିମ୍ବା ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅମୃତ ଡାକେ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାଠାରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଦୂର କରିଦେଉଁ ସେତେବେଳେ ସେ ଗୁଲିଯାଏ, ଯେପରିକି ସେ ତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିବା ଅମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଅମୃତ କଦାପି ଡାକି ନାହିଁ; ଏହିପରି ସୀମାଲଙ୍ଘନକାରୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୋଭିତ କରାଯାଏ । ୧୨ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ କରି ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ସମୁଦ୍ଧଳ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଅସିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ବ୍ୟାସ କଲେ ନାହିଁ, ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଅଛୁ । ୧୩ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୁବନରେ ପ୍ରତିନିଧି କରିଅଛୁ, କାରଣ ଅମ୍ଭେ ଦେଖିବୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ । ୧୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଉଚ୍ଛ୍ଳୁଳ ନିଦର୍ଶନମାନ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଡ଼ାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୋରାଣ ଅଣ ଅଥବା ଏହାକୁ ବଦଳାଇ ଦିଅ”; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଏହାକୁ ବଦଳାଇବୁଁ; ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯାହା ଆଦେଶ ହୋଇଅଛି ତାହାଛଡ଼ା ଅମ୍ଭେ ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତା ଅରଣ କରି ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ମହାଦବସର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଣଙ୍କା ଅଛୁ” । ୧୫ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା କରିଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଅମ୍ଭେ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ପାଠ କରି ନଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇ ନଥାନ୍ତେ; ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ଭେ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ଏକାଂଶ କଟାଇ ଅଛୁଁ, ତଥାପି କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ?” । ୧୬ ।

୧୨ । ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତା ହେତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ବ୍ୟାଜ କଲ୍ପପରେ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା କଲ୍ପପରେ ସେମାନେ ବୃତ୍ତିତା ଶ୍ଵପନ ଏବଂ ଅବାଧ୍ୟତାରୁ ବିରତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୁଲି ପାଇ ପୁନର୍ବାର ଅବାଧ୍ୟତାରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହିପରି ବାରମ୍ବାର କରିବା ହେତୁ ଶେଷରେ ଅବାଧ୍ୟତା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିଗତ ହୋଇ ପଡ଼େ ।

୧୫ । ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅଂଶୀବାଦତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦେଶ ବାଣୀ ଅବଗଣ୍ଠି ହେବାରୁ ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମହା ସୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି କୋରାଣକୁ ବଦଳାଇ ଅଂଶୀବାଦତା ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହେବୁ । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି, “ହେ ମୋହନ ! ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟକାବଶ୍ୟାନଙ୍କୁ କହି ଦିଅ ଯେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ବଦଳାଇବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ । ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯାହା ଆଦେଶ ହେଉଅଛି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାଳନ କରୁଅଛ । ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ କରିବା ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ।” ମହା ଦବସ—ଶେଷ ବିବର ଦନ ।

୧୬ । ପରମେଶ୍ଵର ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଂଶରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ସାରା ଜୀବନ କଟାଇ ଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସତ୍ୟବାଦତା ଓ ସାଧୁତା ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ଯଦି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଖାଇ ଥାଅନ୍ତି ?

ଅତଏବ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସତ୍ୟ କଲ୍ଲନା କରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରେ, ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକତର ଅତ୍ୟାଚାର କିଏ ? ନିଶ୍ଚୟ ଅପରାଧୀମାନେ ସୁଫଳ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୧୭।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଯାହାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରି ପାରେନା ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହିମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ସୁପାରିସ କରବେ”, ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେହି ବିଷୟ ଜଣାଉଅଛ ଯାହା ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ?” ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଶୀଂଦାର ସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପବନ ଏବଂ ଅତିଉକ୍ତ । ୧୮।

ଏବଂ ମାନବମାନେ ଏକ ସମୁଦାୟକୁ ଥିଲେ; ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟିଅଛି, ଏବଂ ପକ୍ତ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିଷୟର ମତଭେଦ ଘଟୁଅଛି ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ସୁମୀମାଂସା ହୋଇପାରିଥାଆନ୍ତା । ୧୯।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ” ? ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅଦୃଷ୍ଟ ବିଷୟ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣା, ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସପକ୍ଷକର, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛୁ” । ୨୦।

## ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ

୧୭ । ଉପସ୍ଥେତି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଅଛି ଯେ ପବନ କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ-ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ହୁଏ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ବାଣୀ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।

୧୮ । ଅଂଶୀବାଦତା ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଜ୍ଞ । ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ସେ ବସବର କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହିଁ ।

୧୯ । ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ଏକ ସମୁଦାୟ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଏକ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତ ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ଘଟିବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୁଦାୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅଂଶୀବାଦତା ଅଦମ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଅବସର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସର ଶାସ୍ତି ପରଲୋକରେ ଘୋଷ କରବେ ବୋଲି ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମବିଲମ୍ବୀ ସମୁଦାୟମାନଙ୍କର ମତଭେଦର ମୀମାଂସା ଏ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ନ ହୋଇ ପରଲୋକରେ ହେବ ।

୨୦ । ଉପସ୍ଥେତି କାରଣରୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରକ୍ଷାଧୀନ ଅଟେ ।

କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱର ଶୀଘ୍ର କୌଶଳକାଶ”, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଚଳାନ୍ତି କରୁଥିବା ଅମ୍ଭର ସ୍ୱର୍ଗେତ୍ୱତମାନେ ତାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ୨୧।

ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୁ-ପୁଷ୍ପରେ ଏବଂ ସମୁଦ୍ରରେ ଭ୍ରମଣ କରାଉଅଛନ୍ତି, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୌକାମାନଙ୍କରେ ବସ ଏବଂ ନୌକାସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅନୁକୂଳ ପବନରେ ଗୁଳିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କର, ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିକୂଳ ପବନ ଆସେ ଏବଂ ଗୁରୁଅତୁଲ୍ୟତା ମାରୁଥାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେହପତ୍ତାଭବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ତରର ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ, ଉଦ୍ଧାରକର, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ହେବୁ” । ୨୨।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଥାନ୍ତି; ହେ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହା ପାଥୁର ଜୀବନର ସମ୍ବଳମାତ୍ର; ଅବଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭର ନିକଟ ଫେରିଯିବ, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବୁଁ । ୨୩।

ପାଥୁର ଜୀବନର ଉପମା କେବଳ ଜଳ ପରି ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ଆକାଶରୁ ବର୍ଷଣ କରୁଁ, ତାପରେ ଏହାର ମିଶ୍ରଣରେ ପୃଥିବୀରୁ ତରୁଳତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ; ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣରୂପ ଧାରଣକରେ ଓ ସୁଶୋଭିତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହାର ଅଧିବାସୀମାନେ ମନେକରନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଏହାର ଅଧିକାରୀ, ସେତେବେଳେ ଶୁଦ୍ଧି ଅଥବା ଦାନରେ ଅମ୍ଭର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଏସବୁକୁ ଏପରିଧୂସ କରିଦେଉଁ ଯେପରିକି କାଲି ଏହା ଏଠାରେ ନ ଥିଲା; ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଉଁ । ୨୪।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିନିକେତନ ଆଡ଼କୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ରକ୍ତା ସୁଦୃଢ଼ ସରଳ ପଥରେ ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ୨୫।

୨୧ । ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି । ମତ୍ତି ତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସୁଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରନ୍ତି । ମତ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଲେଖା ହୋଇ ରହୁଅଛି ।

୨୨ । ୨୩ । ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରେ ଉପରଲିଖିତ ବିଷୟର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇ ଅଛି । ୨୩ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୩ ଓ ୨୪ ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରି ଦେଖ ।  
ସେମାନେ—ନୌକାରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନେ ।  
ସମ୍ବଳ—ବାଟଖର୍ଚ୍ଚ ।

୨୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମାନବର ପାଥୁର ଜୀବନର ଅନୁସ୍ଥିତିତା ଓ ଅସ୍ଥାୟତା ଗୋଟିଏ ଉପମାଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଲୋକମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରନ୍ତାହେବ ।

୨୫ । ଶାନ୍ତି ନିକେତନ—ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଯେଉଁମାନେ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଅଧିକତର ( ପୁରସ୍କାର ) ରହିଅଛି ଏବଂ କଳଙ୍କ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମିନା ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମାନଙ୍କୁ ଅଛଳ କରବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେହି ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଅଧିବାସୀ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ସବଦା ବାସ କରବେ । ୨୬।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହା ବଦଳରେ ତାହାର ଅନୁରୂପ ମନ୍ଦ ପାଇବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମିନା ଅନ୍ତମଣ କରବ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (କୋପରୁ) କେନ୍ଦ୍ର ରକ୍ଷା କରପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମାନ ଯେପରିକି ଶୁଦ୍ଧିକାଳୀନ ଅନ୍ଧକାରର ଏକାଂଶଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହେବ ସେହିମାନେହି ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ସବଦା ବାସ କରବେ । ୨୭।

ଏବଂ ସେହିଦିନ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରୁଁ, ତାପରେ ଅଂଶୀଭାଗନ-କାଶ୍ମାନଙ୍କୁ କହିବୁଁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରୁହ” ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନାହିଁ । ୨୮।

“ଅତଏବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଦୌ ଜାଣି ନଥିଲୁ” । ୨୯।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ପଠାଅଛି, ସେଠାରେ ତାହା ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ମିଥ୍ୟା କଲ୍ପନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ୩୦।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରୁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦାନ କରନ୍ତି ? କିଏ ବା ଶ୍ରବଣ ଓ ଦର୍ଶନ ଶକ୍ତିର ପରିଚାଳକ ? ଏବଂ କିଏ ମୃତରୁ ଜୀବିତକୁ ଏବଂ ଜୀବିତରୁ ମୃତକୁ ବାହାର

୨୬ । ୨୭ । ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରେ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲେକମାନଙ୍କର ଏବଂ ପାପାବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ପରିଣାମ ଦୃଢ଼ନା କରାଯାଇଅଛି ।

୨୮ । ୨୯ । ଶେଷ ବିଗୁର ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଅଂଶୀଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରି ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରବେ । ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ କହିବେ, ଅମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଥୁକ ସୁଖ ଲଭି ଅଶାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଅଂଶୀଉପାସ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିବେ, ଏମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରବାର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଦୌ ଜଣା ନାହିଁ ।

୩୦ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ ପାର୍ଥୁକ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଭ୍ରମ ଧାରଣାରେ ଯତ୍ନଅଛନ୍ତି ପରଲୋକରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରବେ ।

୩୧ । ମୃତରୁ ଜୀବିତ ଏବଂ ଜୀବିତରୁ ମୃତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—୩୧ । ଅଧ୍ୟାୟର ୨୭ ଶ୍ଳୋକ; ୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୫ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୦ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୯ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

କରନ୍ତି ? ଏବଂ କିଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି ? ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ କହୁବେ, “ପରମେଶ୍ୱର ! ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତେବେ କଅଣ ସଂଯତ ହେବ ନାହିଁ ?” ୩୧।

ବାସ୍ତବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଅତଏବ ସତ୍ୟପରେ ଭା ଯି ଛଡ଼ା ଅଉ କଅଣ ଅଛି ? ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ଫେରିଯାଉଅଛ ? ୩୨।

ଏହିପରି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦୁଃସ୍ମରକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାସନ କରୁବେ ନାହିଁ ୩୩।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଭାବନ କରି ତାହାର ପୁନରୁତ୍ଥ କରିଥାନ୍ତି; ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି (ସତ୍ୟରୁ) ଫେରି ଯାଉଅଛ ?” ୩୪।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ଅଛି ଯେକି ସତ୍ୟ ଅଡ଼କୁ ପଥ ଦେଖାଇପାରେ ?” ତୁମ୍ଭେ କହିଦଅ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥ ଦେଖାଇ ଥାଅନ୍ତି; ଅତଏବ ଯେ ସତ୍ୟ ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ତାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବା ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ, ନା ଯେ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପଥ ଦେଖାଇବା ବ୍ୟର୍ଜିତ ପଥ ପାଏ ନାହିଁ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ ? ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଅଣ ହୋଇଅଛି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବର୍ତ୍ତୁର କରୁଅଛ ?” ୩୫।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କଲ୍ଲନାର ଅନୁସରଣ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି କରୁନାହାନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲ୍ଲନା କିଛିମାତ୍ର ଫଳପ୍ରଦ ନୁହେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେ ବିପଦରେ ଅଭିଭୁ ୩୬।

୩୧ । ୩୨ । ମାନବ ଜାତିର ପ୍ରକୃତ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ମାନବ ସମାଜର ଉପକାର ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଧର୍ମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ମାନ ଭ୍ରାନ୍ତିମୂଳକ ଅଟେ । ଏ କଥା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲ୍ଲପରେ ସତ୍ୟ ପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଭ୍ରାନ୍ତି ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ।

୩୩ । ଉପରେକ୍ତ ସତ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲ୍ଲପରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଦୃଢ଼ ରହିଅଛନ୍ତି, କାଳକ୍ରମେ ଅବିଶ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିଗତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ମରୁବେ ।

୩୪ । ୩୫ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିନା ଉପାଦାନରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତବାରରୁ ସବଂ ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ତଳାଉ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସତ୍ୟପଥ ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅଉ କେହି ସତ୍ୟ ପଥ ଦେଖାଇବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛଡ଼ି ଅଂଶୀ-ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ।

କେତେକ ଶୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ‘ସୃଷ୍ଟିର ପୁନରୁତ୍ଥ, ଅର୍ଥ ଏ ବିଶ୍ୱଜଗତର ମହାସ୍ଥଳୟ ପରେ ଶେଷ ବର୍ତ୍ତୁର ଦନ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ।

୩୬ । ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅଦେଶ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ କେବଳ କଲ୍ଲନାର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପରି ଏହା ଫଳସ୍ଥଦ ହୋଇନପାରେ ।

ଏବଂ ଏହି କୋରାନ୍ତ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଏହାକୁ ରଚନା କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବତାରଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣକାରୀ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗ୍ରନ୍ଥର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ । ୩୭୧

ଅଥବା ସେମାନେ କଅଣ କହନ୍ତି, ଏହା ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣତ ? ତୁମ୍ଭେ କହୁଅ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ଅନୁରୂପ ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟାୟ ନେଇ ଆସ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ରଚ୍ଛା (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ) ଅଦ୍ଭୁତ କର” । ୩୭୮

ବରଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେଥି ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ-ବର୍ତ୍ତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରିଥିଲେ, ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପରିଣାମ କିପରି ହୋଇ ଥିଲା । ୩୮୧

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ୪୦୧

### ୪ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭର କର୍ମ (ଫଳ) ଅମ୍ଭ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମ (ଫଳ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ; ଅମ୍ଭେ ଯାହା କରୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିମୁକ୍ତ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେଥିରୁ ଅମ୍ଭେ ବିମୁକ୍ତ” । ୪୧୧

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପାତ କରବାର ଛଳନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ନବୁଝନ୍ତି ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରବ ? । ୪୨୧

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଦେଖି-ନପାରନ୍ତି ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇ ପାରବ ? । ୪୩୧

୩୭ । ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠତ; ଏହା କୌଣସି ମାନବର ରଚିତ ନୁହେଁ । ଗ୍ରନ୍ଥର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ—ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯେଉଁ ବିଧିନିଷେଧମାନ ସଂକଳିତ ଏବଂ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା କୋରାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଓ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇ ଅଛି ।

୩୮ । ତାଙ୍କର—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସଙ୍କର । ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ. ୧୩, ୨୪ ।

୩୯ । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁ-ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାକୁ କୌଣସି ମତେ ବୁଝିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହାନ୍ତି ।

୪୦ । ବିମୁକ୍ତ—ଦାସ୍ତୁ ତୁ ଶୂନ୍ୟ ।

୪୧ । ୪୩ । ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣି ନଶୁଣିଲାପରି ଏବଂ ଦେଖି ନଦେଖିଲା ପରି ହୋଇ ବୁଝିବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରାଇବା ମନୁଷ୍ୟର ସାଧ୍ୟାତ୍ମକ, କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରବାର ଶକ୍ତି ହରାଇ ଅଛନ୍ତି ।



ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମାନବ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ (ପାପକାରୀ କର) ନିଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରଥାଏ । ୪୪ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରବେ, (ସେମାନେ ମନେ କରବେ), ଯେପରିକି ସେମାନେ (ପୃଥ୍ୱୀରେ) ଏକତ୍ର ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ରହିଥିଲେ; ସେଦିନ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁ ପାରବେ; ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ପର୍କରେ ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମୁପଥଗାମୀ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ୪୫ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଜ୍ଞାନ କରୁଅଛୁ, ଯଦି ତାହାର କିୟଦାଂଶ ତୁମ ଜୀବନଶାଳାରେ ଦେଖାଇ ଦେଉଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ଧରମାୟୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦେଉଁ, ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ ନିକଟ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ, ତାପରେ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ । ୪୬ ।

ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ପଠାଯାଇ ଥିଲେ; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ମୀମାଂସା ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ୪୭ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି “ଯଦଂଶ୍ଚିତ୍ସେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଆସି, ତେବେ କେତେବେଳେ ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ହେବ ?” ୪୮ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅମ୍ଭେ ନିଜପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷତି ବା କୌଣସି ଲଭର ଅଧିକାର ନୋହୁଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ରହିଅଛି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତି ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପଛକୁ କିମ୍ବା ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଗକୁ ରହି ପାରବେନାହିଁ ।” ୪୯ ।

୪୪ । ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅବାଧ୍ୟତାରେ ଦୃଢ଼ ରହିବା ହେତୁ, ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲୋପ ପାଇଯାଏ ।

୪୫ । ଶେଷ ବିଚାରଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ସେ ଦିନର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏତେଦୂର ଅସହ୍ୟ ହେବ ଯେ, ତାହାର ଭୁଲନାରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର ଜଣାଯିବ । ଏବଂ ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସକ ଶ୍ରେଣୀମାନେ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ, ମାତ୍ର ସେ ସମୟର ଅନୁତାପ ଲେଖମାତ୍ର ପଳସ୍ତକ ହେବ ନାହିଁ ।

୪୬ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ଜୀବନଶାଳାରେ ଦେଉ ଅଥବା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଦେଉ ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରର କିୟଦାଂଶ ପୃଥ୍ୱୀରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୋଇ କରବାକୁ ହେବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ମୃତ୍ୟୁରେ ପରଲୋକରେ ଶ୍ରେୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

୪୭ । ନ୍ୟାୟ ସହିତ ମୀମାଂସା ହୋଇ ଯାଇଅଛି—ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରି ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ କଞ୍ଚିନା ଅବଗଣ୍ଡି ହୋଇଅଛି । ପଶ୍ଚାତ୍ତରେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ଅନ୍ୟାୟ କରନାହାନ୍ତି ।

୪୮ । ସେହି ଅଜ୍ଞାନଙ୍କର—ଅବାଧ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟାଗ୍ରାହ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର । ସେମାନେ କହନ୍ତି—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ସମୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନେ କହନ୍ତି ।

୪୯ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତି ହେବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କାଣ୍ଡ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ରାତିରେ କିମ୍ବା ଦିନରେ ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ତେବେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦାଅ ଯେ ଶାସ୍ତିର “କେଉଁ ବସ୍ତୁକୁ ଅପରାଧୀମାନେ ଶୀଘ୍ର ଘଟାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ? ୫୦।

“ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ତାହା ଘଟିବ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? (ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ) “ତେବେ ବଞ୍ଚିମାନ କଅଣ ହେବ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଏହାକୁହିଁ ଶୀଘ୍ର ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲ । ୫୧।

“ତାପରେ ଅତ୍ୟାଚାରକାରୀମାନଙ୍କୁ କୁହା ହେବ ଯେ ସବୁଦିନପାଇଁ ଏହି ଶାସ୍ତି ଗ୍ରହଣ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାହା ଅଙ୍ଗୁଳି କରୁଥିଲ ଏହା ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ଅଟେ ।” ୫୨।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପଚାରିବେ, “ଏହାକି ସତ୍ୟ ?” ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହଁ, ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରାଶି ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କର ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୫୩।

### ୫ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ପୃଥିବୀର ସସ୍ତ୍ର ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତା, ସେ ତାହାର ବିନିମୟରେ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ଅନୁତାପରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ସହିତ ମୀମାଂସା କରାହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ । ୫୪।

ସାବଧାନ । ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ପାହାକିଛି ଅଛି ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସାବଧାନ । ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି । ୫୫।

ସେହି ଜୀବିତ କରନ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ୫୬।

ହେ ଲୋକଗଣ । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉପଦେଶ ଆସିଅଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ରୋଗର ଉପଶମକାରୀ ଆସିଅଛି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପଥ ଓ କରୁଣା ଆସିଅଛି । ୫୭।

୫୦ । ଶାସ୍ତି କେବଳାୟକ ଅଟେ । ତେବେ ଅପରାଧୀମାନେ କାହିଁକି ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର ଗ୍ରହଣନ୍ତି ? ସେମାନେ ତେବେ ଏହାକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୫୧ । ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପରେ ଅନୁତାପ କିମ୍ବା କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ ।

୫୨ । ୫୩ । ପରଲୋକରେ କର୍ମଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିରେ ଲେଖାଯିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରପାରିବ ନାହିଁ—ଶାସ୍ତି ଏହାର ପାରିବ ନାହିଁ ।

୫୪ । ପରଲୋକରେ ଶାସ୍ତି ଏତେଦୂର ରାଶି ଓ ଅସହ୍ୟ ଯେ ଲୋକମାନେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବ ଦେଇ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ।

୫୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପ୍ରକଟ କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ଅଛି ।



ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ତାଙ୍କର କରୁଣା, ସୁତରାଂ ଏଥିରେହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ; ସେମାନେ ଯାହା ଏକତ୍ରିତ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତର ।” ୪୮।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ (କେତେକ) ଅବୈଧ ଓ (କେତେକ) ବୈଧ କରି ନେଇ ଅଛ”, ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱର କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି, ନା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା କଲ୍ପନା କରଅଛ ?” ୪୯।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା କଲ୍ପନା କରନ୍ତି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା କଅଣ ? ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ମାନବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବୃତ୍ତନ୍ତର ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୫୦।

### ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ (ହେ ମୋହପ୍ତଦ) ତୁମ୍ଭେ ଯେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଅ ଏବଂ କୋଶଳରୁ ଯାହା କିଛି ପାଠକର (ଲେକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ) ଏବଂ (ହେ ମାନବଗଣ) ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର, ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ ରହିଥାଉଁ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ଲିପ୍ତ ଥାଅ; ରୂପସ୍ତରେ କିମ୍ବା ଅକାଶରେ ଅଶୁ ପରିମାଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅପ୍ରକାଶିତ ରହେନା ଏବଂ ଅଶୁପରିମାଣରୁ କମ ଅଥବା ଅଶୁପରିମାଣରୁ ବେଶୀ କିଛି ନାହିଁ ଯାହାକି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନ ରହେ । ୫୧ ।

ସାବଧାନ । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଳରୁ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଶଙ୍କା ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେନାହିଁ । ୫୨।

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସଂଯତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ୫୩।

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଥିବ ଜୀବନରେ ଓ ପରଲୋକରେ ସୁସମ୍ବାଦ ରହିଅଛି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏନା, ଏହାହିଁ ମହାନ ସଫଳତା । ୫୪।

୫୮। ସେମାନେ ଯାହା ଏକତ୍ରିତ କରୁଅଛନ୍ତି—ଅସହ ବର୍ଜିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଥିବ ଧନରତ୍ନ ସଫଳ କରି ରଖୁଅଛନ୍ତି ।

୫୯। ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ—ଏହା କାଗଜ ବାଲିମରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ପୁସ୍ତକ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ଭଣ୍ଡାରର ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ଯେଉଁଠି ଯାହା ଘଟୁଅଛି, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞତସାରରେ ଘଟୁଅଛି । ତାହାର ଅମୁମାଣି ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞତରେ ରହିନାହିଁ । ଏହା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହେଲା ପରି ସବୁକି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ସୁତରାଂ ମାନବ ଯାହା-କିଛି ବର୍ମ-କରେ ତାହାର ଅବକଳ ଅନ୍ତରୁପ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ସେଥିରେ ଅଶୁମାଣି କମ ବେଶୀ ହେବ ନାହିଁ । ଦେଖ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୮୮ ।

୬୨। ୬୩। ୬୪। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ସଫଳ ଅବଲମ୍ବନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭଲତା ବଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟତା ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି ସେହି ‘ଅର୍ଥଲକ୍ଷ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ’ ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଳୁମାନଙ୍କର ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ନିରାସଦତା ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାନାତ୍ମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଦିଅଯାଇ ଅଛି ।

ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା; ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ମାନ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପାଇଁ; ସେହି ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୨୫ ।

ସାରଧାନ । ନିଶ୍ଚୟ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ଗୁଣ ଅଂଶୀଭାବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ କଲ୍ପନାକାରୀ ଅଟନ୍ତି କିଛି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଅଟନ୍ତି କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୬ ।

ସେହି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାତି ସୃଷ୍ଟି କରଅଛନ୍ତି ଯହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ବାସ କର ଏବଂ ଦିନକୁ ଅଲୋକ ପ୍ରଦାନକାରୀ (କରଅଛନ୍ତି) ; ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୨୭ ।

ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ବର ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କର ଅଛନ୍ତି । ସେ ପରମ ପବିତ୍ର । ସେ ଅସ୍ତବ ଶୂନ୍ୟ; ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସବୁ ତାଙ୍କର; ଏ ବିଷୟରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ନିକଟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଜାଣନା ସେହି ବିଷୟ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଶ୍ରେୟ କରୁଅଛ ? ୨୮ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା କଲ୍ପନା କରନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ପୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେନାହିଁ” । ୨୯ ।

ଏହା କେବଳ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଅଟେ ତାପରେ ଅମୃତ ନିକଟ ସେମାନେ ଫେରିଯିବେ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଶାସ୍ତି ଦେବୁଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ବାସ କରୁଥିଲେ । ୩୦ ।

## ୮ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନୁହଁ କିବରଣ ଦର୍ଶନାକର; ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଅମୃତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଯଦି (ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ଅମୃତ ଅବସ୍ଥାନ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଅମୃତ ଉପଦେଶ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସହ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ଅମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉପରେହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁଁ; ଅତଏବ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଅଂଶୀଭାବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର ।

୨୫ । ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ—ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ବିଧିମାନଙ୍କ କଥାରେ ।

୨୬ । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି—ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ସେଥିରେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ।

୨୮ । ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଓ କେତେକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଂଶୀଭାବ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ବାସ କରନ୍ତି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ କନ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏହାର ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଏହା ନିତାନ୍ତ ଭ୍ରମାବଳୀ ।

କର, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁପ୍ତ ରଖ ନାହିଁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାହା ସମ୍ପର୍କ କର ଏବଂ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅ ନା । ୧୭୧।

“କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟରୁ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ଅମ୍ଭେ ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଉପା କର ନ ଥିଲୁ; ଅମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛତା ଅନ୍ତ କାହାରିଠାରୁ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରାଯାଇ ଅଛି ଯେ ଅମ୍ଭେ ଅସୁସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁ” । ୧୭୨।

ତାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେପ କରୁଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ନୌକାରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧି କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେପ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରୁଥିଲୁ; ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାମ କିପରି ହୋଇଅଛି ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ! ୧୭୩।

ତାଙ୍କପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି (ଅନେକ) ପ୍ରେତେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପଠାଉଥିଲୁ, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଉତ୍କଳ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅସ୍ଥିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟାରେପ କରୁଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବିଧାୟ ସ୍ଥାପନ କଲେ ନାହିଁ; ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ସୀମା ଅତିକ୍ରମକାରୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ମୋହର ମାରିଦେଉଁ । ୧୭୪।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କପରେ ଫେରିଆସିବୁ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁସା ଏବଂ ହାବୁନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ପଠାଉଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ । ୧୭୫।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାହୁ” । ୧୭୬।

୧୭୧ । ୧୭ । ଗୁପ୍ତ ରଖ ନାହିଁ—ତୁମ୍ଭମାନେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ବିନାଶ କରବାର ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ, ଏକଥା ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ଦରକାର ନାହିଁ; ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ ।

ମହାପୁରୁଷ କୁହ ତାଙ୍କର ବିଷୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଅମ୍ଭ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯାହା କରବାର ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ, ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅବସର ନଦେଇ ସମ୍ପର୍କ କର । ସେଥିପାଇଁ ଅମ୍ଭେ ଉକ୍ତ କରୁନାହିଁ ।” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ମହାପୁରୁଷ କୁହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୭୩ । ପ୍ରତିନିଧି କରୁଥିଲୁ—ଯେଉଁମାନେ ନୌକାରେ ନଥିଲେ ସେମାନେ ଜଳମଗ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ନୌକାରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଧାରଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କପରେ—କୁହକ ପରେ ।

୧୭୪ । ପ୍ରେତେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଘେରଣ କରୁଥିଲୁ—ମହାପୁରୁଷ କୁହ; ସ୍ବାଲୋକ, ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରମ, ଲୁତ ଏବଂ ଶୌଣ୍ଡେକା ଯଥାକ୍ରମେ ଅଦ, ସମୁଦ, ବାବେଲ, ସଦମ ଏବଂ ମଦାସ୍ତେନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେତେ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୭୫ । ସେମାନଙ୍କ ପରେ—ଉପରେକ୍ତ ପ୍ରେତେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ମୁସା ଏବଂ ହାବୁନଙ୍କର ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୭୬ । ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ—ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ ।

ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଅଣ କହୁଅଛ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା କଅଣ ଯାହୁ ? ଏବଂ ଯାହୁକରମାନେ ମୁଫଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ” । ୭୭।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପଥ ଅନୁସରଣକାରୀ ପାଇଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ସେଥିରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବାପାଇଁ ଅମ୍ଭିଅଛ ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଦୁହଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁଅଗଣରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ? ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବୁଁ ନାହିଁ । ୭୮ ।

“ଏବଂ ଫେରାଅନ୍ତୁ କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭ ନିକଟ ସମସ୍ତ ଅଛି ଯାହୁକରମାନଙ୍କୁ ଅଣ” । ୭୯ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଯାହୁକରମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାହା ନିଷେଧ କରିବାର ଅଛି ତାହା ନିଷେଧକର” । ୮୦ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତଦ୍ୱାରା ଯାହା ଅଣିଅଛ, ତାହା ଯାହୁ ବିଦ୍ୟା ମାତ୍ର; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଶୀଘ୍ର ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଶୋଧନ କରିବେ ନାହିଁ । ୮୧ ।

“ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ସତ୍ୟତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ, ଯଦି ଏହା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅପ୍ରୀତିକର ହୁଏ” । ୮୨ ।

## ୯ମ ବିଭାଗ

କିନ୍ତୁ ଫେରାଅନ୍ତ ଓ ତାହାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଭୟରେ ମୂଢ଼ାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥିଲେ, କାଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବେ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରାଅନ୍ତ ପୁଅଗଣରେ ଅତି ଉଚ୍ଚତ ଥିଲା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସୀମାଲଘ୍ନକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ୮୩ ।

ଏବଂ ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭରକର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସୁସମର୍ପଣକାରୀ ହୁଅ” । ୮୪ ।

ତାପରେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ; ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଚାର ହେବାକୁ କରନା” । ୮୫ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦଅ” । ୮୬ ।

୮୩ । ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ—ମୂଢ଼ାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଥାଚ୍ଛ ଲସବରଲ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନଥିଲେ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୁଖା ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତ (ହାରୁନ) ପ୍ରତି ଅଦେଶ କରିଥିଲେ କି ତୁମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ମିଶର ଦେଶରେ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନକୁ ଉପାସନା କେନ୍ଦ୍ର କରିଦିଅ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର; ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦିଅ । ୮୭।

ଏବଂ ମୁଖା କହିଥିଲେ “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାହାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପାଥିବ ଜାବନରେ ସୌଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଧନ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରିଅଛ; ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି; ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ନଷ୍ଟ କରିଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ କଠିନ କରିଦିଅ, ଯେପରିକି ସେମାନେ କଠୋର ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ” । ୮୮।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, ଅତିଏବ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅବିଚଳିତ ରୁହ ଏବଂ ଅନଭିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କର ନା” । ୮୯।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରସବାଚକ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାରକର ଦେଇଥିଲେ, ଅଥଚ ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟଦଳ ହୁସା ଓ ଶହୁତାହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ପଛରେ ଗୋଡ଼େଇଥିଲେ; ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଯେତେବେଳେ ସେ ଜଳମଗ୍ନ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛୁ, ନିଶ୍ଚୟ ରସବାଚକ ବଂଶଧରମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅସୁସମପରିଚାରିତମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ” । ୯୦।

(ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା) ବଞ୍ଚିମାନ କିପରି । ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ତ ଅବାଧ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମିତ୍ରାଶ୍ରମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ଥିଲ । ୯୧।

“କିନ୍ତୁ ଅଜି ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଦେହ ଉଦ୍ଧାର କରିବୁଁ ଯେପରି ତାହା ତୁମ୍ଭର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ହୋଇ ରହିବ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅମନଯୋଗୀ ରହିଅଛନ୍ତି” । ୯୨।

## ୧୦ମ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ରସବାଚକ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିକା ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଜ୍ଞାନ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୮୭ । ଯେଉଁମାନେ ମୁଖାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ମିଶର ଦେଶରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଫେରଅର୍ତ୍ତନଙ୍କ ଭୟରେ ସେମାନେ ସଫସାଧାରଣରେ ସଫବଜ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସନା କରିବାକୁ ଅସମ ହେବାରୁ, ନିଜ ନିଜ ଘରେ ସ୍ଥିତି ଭାବରେ ଅଭ୍ୟାସନା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

୯୧ । ବଞ୍ଚିମାନ କିପରି—ଶାସ୍ତି ଅବଗଣ୍ଡ ହେଲାପରେ ଫେରଅର୍ତ୍ତନର ଅନୁତପ ଓ ସମାପ୍ତାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା ।

୯୨ । ଫେରଅର୍ତ୍ତନର ଜଳମଗ୍ନ ମୃତ ଦେହ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ମିଶର ଦେଶରେ ସ୍ମରଣିତ ହୋଇଅଛି । ମିଶର ଦେଶରେ ୨୫ ରାମେସିସ୍‌ର ‘ମମ୍ମୀ’ ବା ସ୍ମରଣିତ ବୋଧହୁଏ ହେବାପରେ ଏହା ମହାପୁରୁଷ ମୁଖାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥକ ଫେରଅର୍ତ୍ତନର ମୃତ ଦେହ ବୋଲି ସ୍ଥମାଣିତ ହୋଇଅଛି । (ଦେଖ, ଏନ୍‌ସାଇକ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ ବ୍ରିଟାନିକା; ମମ୍ମୀ ବିଷୟରେ) ।

ସେମାନେ ବିଶେଷ କରି ନଥିଲେ; ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ କରୁଅଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ସୁମାମାଂସା କରିଦେବେ । ୧୩ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରନ୍ଥପାଠ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ଦେହ ନାଶମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୁଅନା । ୧୪ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୁଅନା ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାଷ କରିଅଛନ୍ତି, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ କ୍ଷେପ । ୧୫ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । ୧୬ ।

ଏବଂ ପଦ୍ମର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, (ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ) ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କଠୋର ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବେ । ୧୭ ।

କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (କି ନଗର) ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନଗର ନ ଥିଲା ଯାହାର ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଉକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଫଳ ଲଭ କରିଥିଲେ; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିବାର ଶାସ୍ତି ଦୁର୍ଗତ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପଦଶାଳୀ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ୧୮ ।

୧୩ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଜନ ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ବିଶେଷ କରି ନ ଥିଲେ—ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜନ ଲଭ କଲପରେ ଲସ୍ତଲସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଲଢ଼ିବାମାନେ ତାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଭିମୁଖ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ତତ୍ତ୍ୱତତ୍ତ୍ୱରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସଙ୍କ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କି ଶିଶୁ ଶିଶୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଭିମୁଖ କରିବା ବଡ଼ ପରିତାପର ବିଷୟ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ବିଚାର ହେବ ।

୧୪ । ୧୫ । ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ କର—ଏଠାରେ ଏକବଚନ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବାର ଅନୁମିତ ହେଲେହେଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକ କୋରାମର ଶ୍ରୋତା ଓ ପାଠକ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇ ଅଛି । କୋରାମ ଗ୍ରନ୍ଥର ସତ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହାର ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହେବ, ସେ ସୁବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ତତ୍ତ୍ୱତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଜନଜିଲ ପାଠ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରଲେ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ସୁତରାଂ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ କରିବା କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିବା ନିତ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ।

୧୬ । ୧୭ । ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ରହି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେପରି ଫେରାଅଠିନ କରିଥିଲା । ଦେଖ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୯ କ ।

୧୮ । ମହାପୁରୁଷ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଦେଖି ସେମାନେ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ଦେଖ ୩୭ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୩ ୧୪ ୧୫ ୧୬ ୧୭ ୧୮ ୧୯ ।



ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥକ୍‌ରେ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ବିଶ୍ୱାସ କରଥାଆନ୍ତେ; ତେବେ କଅଣ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନ ହେବା ଯଥାନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରବ ? ୧୧୯।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ନିର୍ବୋଧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ପକାଇ ଥାଆନ୍ତି । ୧୦୦।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା ଅଛି ତତ୍ତ୍ୱତଃ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର”; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ନିଦର୍ଶନମାନ ଓ ବୟସ୍କଦର୍ଶନ କୌଣସିମତେ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ । ୧୦୧।

ତେବେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଥିବା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କଅଣ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କଲୁ” । ୧୦୨।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଏହିପରି ଅମ୍ଭର ହେଉଥିବା ପୂର୍ବପ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଥାଉଁ; ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରବାହିଁ ଅମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଅଟେ । ୧୦୩।

## ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଲୋକଗଣ । ଯଦି ଅମ୍ଭର ଧର୍ମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ତେବେ (ଜାଣି ରଖ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କର ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପସନା

୧୧ । ୧୦୦ । ପରମେଶ୍ୱର ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରଥାଆନ୍ତେ ମାନବ ସମଜରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଧର୍ମ ନଥାଇ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଧାର୍ମିକ ହୋଇପାରିବେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଇ ନପାରେ । ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ୱାବ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ହୋଇ ପାରିନଥାନ୍ତା । ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଲ ମନ୍ଦ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଇ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ମନ୍ଦକୁ ପୃଥକ୍‌ରୂପେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ବିଚିତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ ଦୁଇଟି ପଥକୁ ଗୋଟିଏ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବାର ସ୍ୱାର୍ଥାନିତା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମ ଉପଦେଶମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ମୁରସ୍ତାର ପାଇବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରନ୍ତେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ କିମଣି ସର୍ବପଥରେ ଭଲ ଲଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅସତ୍ତ୍ୱେ ଧର୍ମରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ି ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ହରାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମଦ୍ୱାରା ଗୁଳିତ ହେଉଅଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରବୃତ୍ତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ହେଉଅଛି । ସୁତରାଂ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

୧୦୩ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଧର୍ମପରାୟଣ ଲୋକମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ ନକରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭର କରବା ଅବଶ୍ୟକ ।

କରୁନା, କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ହରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ  
ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ଅମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବୁଁ । ୧୦୪

“ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେ, ତମ୍ଭେ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରତି ଶାଶ୍ୱି ଭାବରେ ନିଜର  
ହୃଦୟ ଲଗାଅ ଏବଂ ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଅନା । ୧୦୫

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ତାହାକୁ ଅଦ୍ୱାନ କରନା ଯେ ତୁମ୍ଭର ଲାଭ ଅଥବା  
ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି କର ପାରେ ନା, କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ  
ଅତ୍ୟାଶ୍ୱରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ” । ୧୦୬

ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅନିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି  
ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳକାମନା କରନ୍ତି କେବେ କେହି  
ତାଙ୍କରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ପାରିବ ନାହିଁ; ସେ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଚଢ଼ା ତାହା  
ଦାନ କରଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୧୦୭

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଲୋକଗଣ । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ  
ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଅତଏବ ଯେ ସୁପଥଗାମୀ ହୁଏ, ସେ କେବଳ ନିଜପାଇଁ ସୁପଥଗାମୀ  
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଯେ ବିପଥରେ ଗମନକରେ ସେ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ବିପଥରେ ଗମନ କରଥାଏ, ଏବଂ  
ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଦ୍ଧାବଧାରକ ନୋହୁଁ” । ୧୦୮

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ  
ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କର, ଏବଂ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବିଚାରପତି । ୧୦୯

—\*—

୧୦୪-୧୦୬ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୂଚୀ ଦୁଃଖ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅଉ କାହାର  
ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ସୂଚୀ ଦଅନ୍ତି ତାକୁ ଅସହରଣ କରିବା ଅଥବା ସେ ଯାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦଅନ୍ତି ତାକୁ ଦୂର  
କରିବା ମଧ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୂଚୀ ଲଭି ଆଶାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର  
ଅଂଶି ଉପସ୍ଥାନ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ।

୧୦୮ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସଦୁପଦେଶ ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ ଏବଂ ଅସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ  
କଲେ ଦଣ୍ଡ ହେବ କରିବାକୁ ହେବ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପ୍ରେରଣା ପୁରୁଷଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।  
ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ମାନି ଯଦି ସତପଥରେ ଚାଲନ୍ତି, ତେବେ ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ନିଜର  
ଉପକାର ହେବ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ନମାନି ଅସବୁ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି, ତେବେ ତଦ୍ୱାରା  
ସେମାନଙ୍କର ନିଜର କ୍ଷତି ହେବ ଏବଂ ପ୍ରେରଣାପୁରୁଷ ସେଥିପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୦୯ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଭଲ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ଓ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ଅଧିକାର କେବଳ  
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି ।

—○—



## ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ହୃଦ୍ । ମକ୍ତକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଏଥିରେ ଗୋ ୧୦ଟି ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ଗୋ ୧୨<sup>୩୫</sup>ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଲିଙ୍ଗ, ଲମ୍ବ, ରାଃ ଏହି ଗୁଣର ଶ୍ଳୋକମାନ ପୁସ୍ତକ କରାଯାଇଅଛି, ତାପରେ ସର୍ବତ୍ର ମହାଜ୍ଞାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିସ୍ତାରିତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । ୧।

ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା କରନା; (ତୁମ୍ଭେ କୁହ “ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟୁ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ସୁସମ୍ବାଦଦାତା । ୨।

“ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛୁ” ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ସମାପ୍ତାର୍ଥନା କର, ତାପରେ ତାଙ୍କର ଅଡ଼କୁ ମନଯୋଗ ଦିଅ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଅଦେଶ ପାଳନରୁ) ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟୁ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହାନ ଦିବସର ଶାନ୍ତିର ଅଶଙ୍କା କରୁ । ୩।

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଡ଼କୁହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେ ସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ” । ୪।

ସାବଧାନ ! ନିଷ୍ପତ୍ତ୍ୟୁ ସେମାନେ ନିଜ ବକ୍ଷ ସଜ୍ଜିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି (ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା ତାଙ୍କଠାରୁ ଲାଭ ରହିପାରେ; ସାବଧାନ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆବୃତ କରିବୁ

ନାମକରଣ — ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କୁ ଶ୍ଳୋ ୬୦୦ ମଧ୍ୟରେ ମହାପୁରୁଷ ହୃଦକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମ କରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ରୟ ନି ଦେଶ ଟୀକା ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ । ସାବେଇକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସଂସ୍କରଣରେ ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨ । ଅମ୍ଭେ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନ ।

୩ । ଅମ୍ଭେ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନ ।

ମହାନ ଦିବସ—ଶେଷ ବିଶ୍ୱର ଦିନ ।

ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରର ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି । ୫।

### ଦ୍ଵାଦଶ ଭାଗ

ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି ବିଚାରଶୀଳ କୌଣସି ଜୀବ ନାହିଁ ଯାହାର ଜୀବିତାର ଭାର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର ସ୍ଥାନ ଓ ବାସସ୍ଥାନ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରହିଅଛି । ୬।

ଏବଂ ସେହି ଛଅଦିନରେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ଥିଲା; ଏହାଦ୍ଵାରା ଭୂମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ଯେ ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର କର୍ମ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର; ଏବଂ ଯଦି ଭୂମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ମୂଢ଼ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପୁଣି ଜୀବିତ ହେବ, ସେଥିରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ କହିବେ ଯେ ଏହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ୭।

ଏବଂ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ପଠାଇବାରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରୁଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ କହିବେ, “କାହିଁକି ଏହା ବନ୍ଦ ଅଛି ?” ସାବଧାନ ! ଯେଉଁଦିନ ଏହି (ଶାନ୍ତି) ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେତେବେଳେ କେହି ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ (ଶାନ୍ତି) ବିଷୟରେ ଉପହାସ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବେଢ଼ିନେବ । ୮।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆମର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରି ତାପରେ ତାହାଠାରୁ ତାହା କାଢ଼ିନେଉଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ନିରାଶ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ୯।

୫ । ବିଧିମାନ ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଷୟର ଭାବ ଗୋପନ କରି ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ହୃଦୟରୁ ସମ୍ବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଥା ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ଅଟେ । କାରଣ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣି ପାରନ୍ତି, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରର ଭାବନା ସବୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ।

୬ । ପରମେଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ଜଗତର ସାଲକକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଯେତେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବିତା ବିତରଣ କରିବାର ଭାର ତାଙ୍କର ଉପରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର ସ୍ଥାନ ଓ ବାସସ୍ଥାନ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ଏସବୁ ବିଷୟ ସୁସ୍ଥକରେ ଲେଖା ହେଲା ପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନରାଶିର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ସୁତରାଂ ଏଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିବାର ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

୭ । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ସିଂହାସନ ବିଷୟରେ ଦେଖ ଟାଙ୍କି ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୪୫ । ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଜଳ ଉପରେ ଥିଲା, ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ଏହି ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରି ପ୍ରଥମେ ଜଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଜଳ ବିନା କୌଣସି ଜୀବଜନ୍ତୁ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

ମୂଢ଼ ପରେ ପୁଣି ଜୀବିତ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ‘ଯାହୁ’ ଅର୍ଥାତ୍ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ।

୧୫୧୧—ବିଧି ସମୟରେ ଯେଉଁ ଧାରଣା କରି ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ନିମ୍ନତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ବୃତ୍ତିକୃତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ମିକ କେବଳ ଶକ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ସେହିମାନେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ।

ଏବଂ ପଦ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଦୁଃଖ ହୋଇପାରେ ତାହାକୁ ସୁଖ ଦାନ କରୁଁ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବ ଯେ ଅମ୍ଭଠାରୁ ଅମଙ୍ଗଳ ଗୁଣପାଇଅଛି, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅନନ୍ଦରେ ଅହଙ୍କାରୀ ହେବ । ୧୦ ।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଚୈତ୍ୟ ପାରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା; ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଏବଂ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି । ୧୧ ।

ତାପରେ ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ବିଷୟର କିୟଦାଣ ବର୍ଜନ କରିବ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ତୁମ୍ଭର ବସ ସବୁକିଛି ହେବ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ କହନ୍ତି “କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ, ଅଥବା ତାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅଛି ନାହାନ୍ତି” ? ତୁମ୍ଭେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ । ୧୨ ।

ଅଥବା ସେମାନେ କଅଣ କହନ୍ତି, ଯେ ସେ ଏହାକୁ ରଚନା କରି ଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ସଦୃଶ ଦଶଗୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରିଅଣ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାଙ୍କ” । ୧୩ ।

କିନ୍ତୁ ପଦ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଜାଣ ଯେ ଏହା ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭ୍ୟସନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀ ହେବ ? ୧୪ ।

ଯେଉଁମାନେ ପାଥୁ ବ ଜୀବନ ଏବଂ ଏହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧି କାମନା କରନ୍ତି, ଅମ୍ଭେ ସେଥିରେହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତାନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ଏବଂ ଏଥିରେ ସେମାନେ କିଛିମାତ୍ର କମ୍ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୧୫ ।

ଏହୁମାନଙ୍କପାଇଁ ପରଲୋକରେ ନରକାନଳ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯାହା ଗଠନ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ବୃଥା ହେବ । ୧୬ ।

୧୭ । ଅବଶ୍ୟାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀବଳ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଥିଲେ, ଏ ପଦ ପ୍ରେରକ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି ତେବେ କାହିଁକି ଅକାଶରୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧନ ଭଣ୍ଡାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସି ନାହାନ୍ତି ? ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି, “ହେ ମୋହନୀବଳ ! ତୁମ୍ଭେ ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଦଅ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହ । ଅକାଶରୁ ଧନଭଣ୍ଡାର ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପ୍ରେରଣା କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାର ଅଧିକାରରେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଆଦେଶ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧତା କରି ପାରୁନାହିଁ ।”

୧୮—୧୯—ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୩୩୪୪ ।

୨୦ । ଯେଉଁମାନେ ପାଥୁ ବ ଧନ ସମ୍ପଦ କାମନା କରି ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପରଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ତହା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ସାଂସାରକ ବିଷୟ ବାସନାରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ଏଥିରେ ସବୁବେଳେ ଲିପ୍ତ ରହନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତେବେ କଅଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୱମାନେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇ ପାରିବେ ଯେକି ନିଜ ପାଳନ-କର୍ତ୍ତା (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ) ଠାରୁ ଅସିଥିବା ପୁଷ୍ପପ୍ରମାଣ (କୋଶଳ) ଉପରେ ଅଟଳ ରହି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ (ପ୍ରେରତ) ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ ଅବୁଝି କରୁ ଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ରୂପେ ମୁଖାଳ ଗ୍ରନ୍ଥ (ତର୍ଜସ୍ୱତ) ରହିଥିଲା; ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦଳରୁ ଯେ ଏଥିରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ତେବେ ନରକାଗିହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସ୍ଥାନ; ଅତଏବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରନା; ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ (ଅସିଥିବା) ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୭।

ଏବଂ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା କଲ୍ୟାଣ କରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକତର ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ? ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଗତ ହେବେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନେ କହିବେ, “ଏହିମାନେହିଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେପ କରୁଥିଲେ”, ସାବଧାନ । ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଶାପ । ୧୮।

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ବଞ୍ଚିତା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ୧୯।

ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ) ଆଦୃତର ବାହାରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର କେହି ଅଭିଭାବକ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ଦୁଇଗୁଣ କରାହେବ, (କାରଣ ) ଏମାନେ ଶୁଣି ପାରୁ ନଥିଲେ ଏବଂ ଦେଖିପାରୁ ନଥିଲେ । ୨୦।

ସେହିମାନେହିଁ ନିଜ ଆତ୍ମାର ଷଡ଼ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଅଛି । ୨୧।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ପରକାଳରେ ସେମାନେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଷଡ଼ଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ୨୨।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିନୀତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ସେହିମାନେହିଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଅଧିବାସୀ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବାସ କରବେ । ୨୩।

୧୭। ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ—ବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୱମାନେ; ତାଙ୍କ (ପ୍ରେରତ) ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରତ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ; ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଅନୁଗ୍ରହରୂପେ—କୋଶଳ ପୂର୍ବେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ତର୍ଜସ୍ୱତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଚିତ୍‌ବଚନାଣୀ ଥିବାରୁ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୋଶଳ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ଅଛି । ଅନ୍ୟଦଳରୁ—ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ।

୧୮ରୁ ୨୨। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୱମାନଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧତା ଏବଂ ପରଲୋକର ଯାତ୍ରି ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ ଦୁଇଗୁଣ ଶାନ୍ତି ପାଇବେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ସେମାନେ ତାହାର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ ।

୧୯। ଦେଖ ଶିଳା ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୯ ଶ୍ଳୋକ ।

୨୦। ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୱମାନଙ୍କ ସୁବିଧାର ବିଷୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ଏ ଦୁଇ ଦଳର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଯେପରି ଏକ ଅନ୍ଧ ଓ ବଧୂର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟି ସଫଳ ଓ ଶୁଭା ଶମ୍ଭବ;  
ଏମାନେ ଭବିଷ୍ୟ କଅଣ ସମାନ ? ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ ? ୧୨୩

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପଠାଇଥିଲୁ, (ସେ କହିଥିଲେ) “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ  
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶକ; ୧୨୪।

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପାସନା, କରନା, ନିଶ୍ଚୟ  
ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି କଠୋର ଦାନର ଶାସ୍ତ୍ରୀନ ଅଶଙ୍କା କରୁ” ୧୨୫।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଖିଆ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଥିଲେ,  
“ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଦେଖୁନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ  
ଯେଉଁମାନେ ନୀତିତମ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବାର  
ଦେଖୁନାହିଁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଖୁନାହିଁ, ବରଂ ଅମ୍ଭେମାନେ  
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେକରୁ” ୧୨୬।

ନୁହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ଯଦି ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ  
ନିକଟରୁ ପୁଣି ନିଦର୍ଶନ ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ଥାଏ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଖରୁ ଅମ୍ଭକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି; ତାପରେ  
ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଅମ୍ଭେ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ବାଧ୍ୟ କରିବୁ  
ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହା ପ୍ରତି ବିମୁଗ୍ଧ ଅଛ ? ୨୮” ।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଅମ୍ଭେ ଏହା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଧନ ସମ୍ପଦ ଗ୍ରହଣାନ୍ତୁ;  
କାରଣ ଅମ୍ଭର ପ୍ରତିଦାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ଉପରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ  
ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି (ସେମାନେ ନୀତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ) ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେବାକୁ ଗୁଡ଼ି ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ  
ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ, ବରଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବୋଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ  
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ଅଛୁ” ୧୨୭।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଯଦି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଉଁ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ  
କିଏ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ ? ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ମନଯୋଗୀ ହେବ ନାହିଁ ? ୩୦ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧନଉତ୍ସାର ଅମ୍ଭର ନିକଟ ରହିଅଛି;  
ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅବଗତ ନୋହୁଁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ କହୁନାହିଁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ, ଏବଂ

୨୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ଓ କାଳ ସଙ୍ଗେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସକାଶମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲାବେଳେ ଏବଂ  
ଶୁଣିଲାବେଳେ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲ୍ଲୀ କରାଯାଇଅଛି । କାରଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦେଖି ନ ଦେଖିଲ ପରି ଏବଂ ଶୁଣି  
ନ ଶୁଣିଲ ପରି ଏବଂ ବୁଝି ନ ବୁଝିଲପରି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର  
କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଥିବା ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ ଓ ବିବେକର  
ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରି ସତ୍‌ସତ୍‌ରେ ଗୁଳିତ ହୋଇଥିଲେ ।

୨୯ । ୨୯ । ମହାସୁରୁଷ ନୁହେଁ ବିବରଣ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ଅନ୍ନେ କହୁନାହୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନୀଚ ମନେକରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କଦାପି କଲ୍ୟାଣ ଦାନ କରିବେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରର ବିଷୟ ଭଲ୍ଲୁପେ ଜାଣନ୍ତି (ଯଦି ଅନ୍ନେ ଏହା କହୁ ତେବେ) ଅନ୍ନେ ଅତ୍ୟାଗୁଣମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁ ହୋଇନିବୁଁ” ୧୧।

ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ହେ ନୁହ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ବିରୋଧ କରିଅଛ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତିରିକ୍ତ କଲହ କରିଅଛ; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭୟ ଦେଖାଉଅଛ ତାହା ଅଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ” ୧୨।

ନୁହ କହୁଥିଲେ, “କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ଅଣିବେ ଯଦି ସେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ବାଧା ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ” ୧୩।

“ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରୁଁ ଅମ୍ଭର ସେ ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପଲଟିଦି ହେବ ନାହିଁ, ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ।” ୧୪।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ଏହାକୁ ରଚନା କରି ଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେ କହୁଥାଅ, “ଯଦି ଅନ୍ନେ ଏହାକୁ ରଚନା କରିଥିବୁଁ ତେବେ ଆମ୍ଭ ଉପରେହିଁ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ କରୁ ଅଛ ଅନ୍ନେ ସେଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ ।” ୧୫ ।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନୁହଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ହୋଇଥିଲା “ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଉ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଅତଏବ ସେମାନେ ଯାହା କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା ।” ୧୬।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ତରେ ଓ ଅମ୍ଭର ଅଦେଶ ଅନୁଭାବୀ ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟାଏ ନୌକା ନିର୍ମାଣକର ଏବଂ ଅତ୍ୟାଗୁଣମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କିଛି କୁହନା; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଜଳମଗ୍ନ ହେବେ” ୧୭।

ଏବଂ ସେ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ, ସେ କହୁଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କର; ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ନେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବୁଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପହାସ କରୁଅଛ ।” ୧୮।

୧୧ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନୀଚ ମନେ କରେ = ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୃଶ୍ୟଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖୁଅଛ ।

୧୫ । ସେମାନେ — ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନେ । ମହାପୁରୁଷ ନୁହଙ୍କ ବିଚାରଣ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷମୋହନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଉକ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର କହୁଥିଲେ ଯେ ବୋଉନକୁ ମୋହନଙ୍କ ନିଜେ ଲୋକାକର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକ ୧୫ରେ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଏହାର ଚରମ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଅଛି ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ପାରବ ଯେ କାହାପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ପଦ୍ମାବ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ହେବ ଏବଂ କାହାପ୍ରତି ସ୍ଥାୟୀ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ” । ୩୮ ।

ଅବଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ଝରଣାର ଜଳସ୍ରୋତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଉଠିଥିଲା, ଅମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଏକ ଏକ ଯୋଡ଼ା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବେ କଥିତ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ତମ୍ଭର ପରିବାରବର୍ଗ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଆଶ୍ୱେହଣ କରୁଅ” ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନଥିଲେ । ୪୦ ।

ଏବଂ ନୁହ କହିଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଏଥିରେ ଆଶ୍ୱେହଣକର । ଏହା ଗତ କରୁ ଅଥବା ଏହା ସ୍ଥିର ରହୁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୪୧ ।

ଏବଂ ନୌକା ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ପକ୍ଷତପସ୍ତ ଉପକ୍ରମିତ । ମଧ୍ୟରେ ଗତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା; ଏବଂ ନୁହ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବକୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ସେ କିଛି ଦୂରରେ ଥିଲା “ହେ ଅମ୍ଭର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଅନୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆଶ୍ୱେହଣ କର ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହନା” । ୪୨ ।

ସେ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେ ପକ୍ଷତପସ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରହଣ କରିବୁଁ ଯାହା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବ,” ସେ କହିଥିଲେ, “ଆଜି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ଶାସ୍ତିରୁ କେହି ରକ୍ଷାକାରୀ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ସେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଅଛନ୍ତି (ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ)”; ଏବଂ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରାୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜଳମୟ ହୋଇଥିଲା । ୪୩ ।

ଏହାପରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ହେ ପୁଅବା ! ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଜଳରାଶି ଶୋଷଣକର ଏବଂ ହେ ଅବାଣ, ତୁମ୍ଭେ (ଜଳବର୍ଷଣାରୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ”; ଏବଂ ଜଳ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଥିଲା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୁହ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏହା ପାଇ ଲାଗି ଥିଲା ଏବଂ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ରାଟାୟ ଦୁର୍ଗଭୂତ ହେଉ ! ୪୪ ।

ତାପରେ ନୁହ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୱାନ କରି କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଅମ୍ଭ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ଅଜ୍ଞାତାର ସତ୍ୟ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବିଚାର-ପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବିଚାରପତି ।” ୪୫ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ହେ ନୁହ ! ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ଅଭରଣ ମନ୍ଦ ଅଟେ; ଅତଏବ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ

୪୦ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବେ କଥିତ ହୋଇଅଛି—ଅର୍ଥାତ୍ ନୁହଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଜଳମୟ ହେବ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଯଥା ତାଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁତ୍ର ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

୪୪ । କୁହପର୍ବତ—ଅର୍ଥେ ନିୟା ଦେଶରେ ଥିବା ଏକ ପକ୍ଷତପ ନାମ ।

୪୫ । ୪୫ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାଶ୍ତି ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ପର ମହାପୁରୁଷ ନୁହ ଦୟାଶୀଳ ଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବିଶ୍ୱୋଗଦେହ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ ପୁଣ୍ୟ ସହିତ ପାପର ମିଳାମିଶା ହୋଇ ନ ପରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ୟାୟ ବ୍ୟାଧି ବଦଳ ନ ପାରେ । ଅବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନୁହଙ୍କ ପୁତ୍ର ତାଙ୍କର ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।



ଅନୁରୋଧ କରନା; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁ ଅଛୁଁ ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଯିବ” । ୪୭।

ନୁହଁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁଁ ଯେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ଅମ୍ଭେ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ କ୍ଷମା ନ କର ଏବଂ ଅମ୍ଭପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ନ କର ତେବେ ଅମ୍ଭେ ଶତଗୁଣ୍ଠ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବୁଁ ।” ୪୮।

କୁହାଯାଉଥିଲା, “ହେ ନୁହଁ ! ଅମ୍ଭଠାରୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଓ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣ ସହିତ (ନୌକାରୁ) ଅବତରଣ କର; ଏବଂ (ତୁମ୍ଭଙ୍କର) ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ସୁଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଁ, ତାପରେ (ପରକାଳରେ) ଅମ୍ଭର ପଲ୍ଲୀପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରବ ।” ୪୯।

(ହେ ମୋହପତି) ଏହା ସେହି ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ସମ୍ବାଦ ଯାହା ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଅଛୁଁ; ଏହା ତୁମ୍ଭେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ଜାଣି ନଥିଲେ; ଅତଏବ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପାରିଣ କର; ନିଶ୍ଚୟ ପର୍ମାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭ ପରିଣାମ । ୫୦।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅଦ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ହୃଦ (ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ); ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା କଳ୍ପନା କରୁଅଛ । ୫୦

“ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଅମ୍ଭେ ଏହାପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ମାଗୁନାହିଁ; ଯେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପୂଜି କର ଅଛନ୍ତି କେବଳ ତାଙ୍କର ନିକଟରେ ଅମ୍ଭର ପ୍ରତିଦାନ; ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ ? ୫୧।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କର ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନପୋଷ ଦିଅ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ ପ୍ରବର ପରିମାଣରେ ଜଳବର୍ଷଣ କରାଇବେ, ଏବଂ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦେଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ବଢାଇବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପରାଧୀ ପରି ଫେରି ପାଅନା ।” ୫୨।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ହୃଦ ! ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଆଣନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥାରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବୁଁ ନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନୋହୁଁ । ୫୩।

୪୮ । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରବ = ଚରଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହେବେ କେବଳ ସେହିମାନେହିଁ ଶାନ୍ତି ପାଇବେ ।

୪୯ । ମହାପୁରୁଷନୁହଁଙ୍କ ବିବରଣ ଶେଷପରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହପତିଙ୍କୁ ସାବଧାନୀଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧର, କୃତକ ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଦମ୍ଭା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତୁମ୍ଭର ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି ଦମ୍ଭା ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ ଭଲ ହେବୁଁ ।”

୫୦ । ମହାପୁରୁଷ ହୃଦ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଦ୍ଙ୍କ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।



“ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାଛଡ଼ା କିଛି କହୁନାହିଁ ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କୁହୁଣି ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ମତଭ୍ରମ କରି ଅଛନ୍ତି ।” ସେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ କରୁ ଅଛୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ) ଯେ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ ୪୪।

“ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହିନାହିଁ) ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ଥଣା କର, ତାପରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅବସର ଦଅନା । ୪୫।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ; ଏପରି କୌଣସି ବିଚରଣଶୀଳ ପ୍ରାଣୀ ନାହିଁ ଯେକି ତାଙ୍କ ବେଳରେ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସରଳ ପଥରେ ଅଛନ୍ତି । ୪୬।

“କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ ପଥରୁ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଇ ଅଛୁ ଯାହା ସହିତ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରା ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ସ୍ଥଳାଭିଷିକ୍ତ କରିବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର କିଛିମାତ୍ର ଅନିଷ୍ଟ କରି ପାରବ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ରକ୍ଷକ ।” ୪୭।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ଅମ୍ଭେ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ହୃଦ୍ ଏବଂ ଯେ ସବୁ ବିଶ୍ଵାସସ୍ଥାପନକାରୀ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁ ଏବଂ କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ରର ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାନ କରିଥିଲୁ । ୪୮।

ଏବଂ ଏହି ଅଦ୍ଵ. (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ୧ଲେ), ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିରୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧିର ଆଦେଶର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ । ୪୯।

ସୂତ୍ରାବଳୀରେ ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦିବସରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଶାପ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛି, ସାବଧାନ ! ଅଦ୍ଵ. ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ; ସାବଧାନ ! ହୃଦ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅତି ଜାତର ସବିନୋଗ । ୫୦।

### ୫୧ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ସ୍ଵାଲେହ (ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ); ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭ

୫୧ । ମହାପୁରୁଷ ହୃଦ୍ ବିଷୟ କେକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରି ପୁରୁଷ କରୁନାହାନ୍ତି; ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କହୁଅଛ ।” ହୃଦ୍ ଉତ୍ତରଦେଇଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖି କହୁଅଛୁ କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ଅମ୍ଭେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁନାହିଁ ।”

୫୨ । ଅମ୍ଭେ ଅର୍ଥତ୍ ହୃଦ୍ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ = ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ତୁମ୍ଭସ୍ଥାନରେ । ସ୍ଥଳାଭିଷିକ୍ତ କରିବେ—ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବସାଇବେ ।

୫୩ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ଵର । ଆଦେଶ=ଦର୍ଶନାଦେଶ ।

ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟନାହିଁ, ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକର, ତାପରେ ତାହାର ଅଡ଼କୁ ମନଯୋଗ ଦିଅ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସବୁ ବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ଓ(ପ୍ରାର୍ଥନା) ପ୍ରବଣ କରନ୍ତି ।” ୨୧।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ସ୍ଵାଲୋକ ! ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନେକ ଅଶୀର୍ଵାଦ; ବର୍ତ୍ତମାନ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହାର ଉପାସନା କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରୁଅଛ । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କ ଅଡ଼କୁ ଅନ୍ଧାନ କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଶୀର୍ଵାଦ ସନ୍ଦେହରେ ରହିଅଛୁ ।” ୨୨।

ସ୍ଵାଲୋକ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଥାଉଁ ଏବଂ ସେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରଥାନ୍ତି, ତାପରେ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ହେଉଁ ତେବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଏ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ? ସେତେବେଳେ (ଅମ୍ଭର) କ୍ଷତି ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ କିଛି କରି ପାରବ ନାହିଁ” । ୨୩।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ; ଅତଏବ ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରୂପରେ ଚିତ୍ତବା ପାଇଁ ଗ୍ରହଣଦିଅ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅନନ୍ତ ସହୃଦ ପୁଣି କରିନା, ନଚେତ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଶାସ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବ” । ୨୪।

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ସୁତରାଂ ସ୍ଵାଲୋକ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତନିଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ଅମେଦ ଉପଭୋଗ କର; ଏହି ଅଜୀବାର ଅସତ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ” । ୨୫।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ଅମ୍ଭେ ସେହି ଦିନର ଘଣ୍ଟିନାହିଁ ନିଜର ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହୃଦ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମହା ପରାଜିତ । ୨୬।

ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଧୂଳି ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା, ତାପରେ ସକାଳ ବେଳକୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହରେ ମୃତହୋଇ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ, । ୨୭।

ଯେପରିକି ସେଥିମଧ୍ୟରେ କଦାପି ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନଥିଲା; ସାବଧାନ ! ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ଭବ ଜାତି ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ; ସାବଧାନ ! ସମ୍ଭବ ଭାବରେ ସର୍ବନାଶ । ୨୮।

## ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ଦୁଇମାନେ ସୁସମ୍ବାଦ ସହୃଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଥିଲେ, “ଶାନ୍ତି” । ସେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ଶାନ୍ତି ।” ତାପରେ ସେ ଗୋବତ୍ସର ଭଜନମାଂସ ଅଣିବାରେ ଭଲମ୍ଭ କରି ନଥିଲେ । ୧୯ ।

କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ହାତସବୁ ସେଥିପ୍ରତି ପ୍ରସାରିତ ହେଉନାହିଁ ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରିଚିତ ବୋଲି ମନେ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ତରରେ ଶ୍ରୀତ ହୋଇଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଭ୍ରତ ହୁଅନା, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଲଭକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଅଛୁ” । ୨୦ ।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ପରେ ସେ ହସିଥିଲେ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଲସ୍‌ହାକ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଲସ୍‌ହାକ୍ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରାକୃବକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲୁ । ୨୧ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭର ପୋଡ଼ା କପାଳ ! ଅମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହେବ; ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ? ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କ୍ୟାପାର ” । ୨୨ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଦ୍ଭୁତ ମନେ କରୁଅଛ ? ହେ ଗୁହ୍ୟବାସୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ରହିଅଛି; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ମହାପ୍ରଣାମିତ ମହା ଗୌରବାନ୍ୱିତ” । ୨୩ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳଠାରୁ ଭୟ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଲଭକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ଭ ସହୃଦ ତର୍କ କରିଥିଲେ । ୨୪ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ସହୃଦ, କୋମଳ ହୃଦୟ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି) ମନପେ ଗାଁ ଥିଲେ । ୨୫ ।

ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମନେ (ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ) “ହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ! ଏଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ” । ୨୬ ।

୧୯ । ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା ପାରି ନ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କ ଶାଳବାସୀ ଭଜନ ମାଂସ ଅଣି ଦେଇଥିଲେ ।

୨୦ । ଲଭକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛି—ଏହି ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ ଦୁର୍ଗୁଣ ପାପୀ ସଦମ ବାସୀ ଲଭକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବଳଶ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

୨୧ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ—ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ସ୍ତ୍ରୀ ସଂସ୍ୱା । ହସିଥିଲେ—ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ସୁଦ୍ଧି କରୁ ହେବାର ସମ୍ଭବ ଶୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀମଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନନ୍ଦ ଓ ବ୍ୟସ୍ତରେ ହସିଥିଲେ ।

୨୪ । ଅମ୍ଭ ସହୃଦ ତର୍କ କରିଥିଲେ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନଙ୍କ ସହୃଦ ତର୍କ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଭକ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଦୁଇମାନେ ଲୁଚି ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହା କଠିନ ଦିନ” । ୧୭୭।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କ ଅଡ଼କୁ ଦଉଡ଼ି ଆସି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ଦିରରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ; ଲୁଚି କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ଏଠାରେ ଅମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଏମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା) ଅଧିକ ପବିତ୍ର, ଅତଏବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉତ୍ସବ କରି ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଅତିଥିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ କରନା; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଅଣ କେହି ସୁସତ୍ୟ ଲୋକ ନାହିଁ ?” ୧୭୮।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଯେ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦନ ଦରକାର କରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଯାହା ଅନୁମୋଦନ କାମନା କରୁ ଅଛୁ” ୧୭୯।

ଲୁଚି କହିଥିଲେ, “ହାୟ ! ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଥାଆନ୍ତା ଅଥବା ଅମ୍ଭେ କୌଣସି ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରମୁଦ ଅଶ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁନୁ” ୧୮୦।

ଦୁଇମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଲୁଚ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁମୋଦନ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରଣ ସେମାନେ କୌଣସିପଦେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁରଣ କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତିର ଏକ ଅଂଶରେ ତୁମ୍ଭର ପରବାର ସହିତ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୁଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଯେପରି ପଛଅଡ଼କୁ ନ ଆନାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ ତାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେଇଆ ଘଟିବ। ସୁନିଶ୍ଚିତ; ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରକୃତ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ, ପ୍ରକୃତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ କି?” ୧୮୧।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଅଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଶ୍ରବଣ ସେମାନଙ୍କର ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ କରି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଧାରରେ କଙ୍କର ଜାତୀୟ ପ୍ରସ୍ତର ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ ୧୮୨।

୨୭୮। ମହାପୁରୁଷଲୁଚ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅବଧି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୭୯ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ—କାରଣ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗଭୂତମାନେ ଅତି ସୁଦୃଢ଼ ବାଳକ ଯେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ଲୁଚ ମନେ କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ସଦମ ନିଗର ବାସୀମାନେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଲୁପ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ବଦେଶୀ ମନେ କରି ଅବମାନ କରିବେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଅଶଙ୍କା ଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ—ସ୍ଵର୍ଗଭୂତମାନେ ଯଦି ନିଗରର ସମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପମାନିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଲୁଚ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ କେବଳ ଅପର ମନେ କରୁଥିଲେ ।

୨୮୮। ଏଠାରେ ଅମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ—ଅମ୍ଭର କନ୍ୟା ପୁରୁଷ ଏହି ସଦମ ନିଗରର ଅବିବାହିତା ଯୁବକମାନେ ।

ଏମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତିର—ଏମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ଶାନ୍ତିରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ଏବଂ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅପବିତ୍ର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରନା ।

୨୯୦ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ—ସଦମର ସ୍ତ୍ରୀ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ।

୨୯୧ । ଦେଖ ଶିଳା ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୮୦୮-୮୧୮ ।

୨୯୨ । ଅମ୍ଭର ଅଦେଶ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତିର ଅଦେଶ ।

ଉତ୍ତରାସନ ନିମ୍ନବର୍ତ୍ତୀ କରି ଦେଇଥିଲୁ—ସମସ୍ତ ନିଗରରୁ ଓଲଟ ପାଲଟ କରିଦେଇଥିଲୁ ।

ଏହା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗ୍ରହଣିତ, ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହା ଦୁର୍ଭବତୀ  
ହୁଏ । ୮୩ ।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ମଦାୟେନ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଶୋୟେବ୍ (ପ୍ରେସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ) ସେ କହିଥିଲେ,  
“ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ  
କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମ ପିତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଓଜନ କରିବାରେ କମ୍ କରନା, ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭେ  
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧନ ବାନ ଦେଖୁଅଛୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିବେଷ୍ଟନକାରୀ ଦବସର  
ଶାସ୍ତ୍ର ଆଙ୍କୋ କରୁଅଛୁ । ୮୩ ।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ ମାପକର ଓ ଠିକ ଓଜନ କର ଏବଂ  
ଲେକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଜନିଷମାନ କମ୍ କର ଦିଅନା ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତ  
ସୃଷ୍ଟି କରି ବୁଲନା । ୮୪ ।

“ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ହୁଅ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଲଭ୍ୟ ଅଂଶକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ  
ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣକର; ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ ।” ୮୫ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଶୋୟେବ୍ ! ତୁମ୍ଭର ଉପାସନା କଥା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରୁଅଛି ଯେ  
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଛାଡ଼ି ଦେଉଁ ଅଥବା ଆମ୍ଭ-  
ମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକର ପାରୁଁ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭେ ତ ଭାବ  
ଜଣେ ସହସ୍ପୁ ବୃଦ୍ଧମାନ ଲୋକ ।” ୮୬ ।

ଶୋୟେବ୍ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ଦେଖୁଅଛ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର  
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଉପରେ ଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ନିଜଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଜାତିକା ଦେଇ  
ଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁନା ଯେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ନିଷେଧ କରୁଅଛୁ ସେ  
ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବୁଁ; ଯେତେଦୂର ପାରୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଂଗୋଧନ କରିବା ଛଡ଼ା  
ଆମ୍ଭେ ଆଉ କିଛି ଇଚ୍ଛା କରୁନା; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହଯୋଗ ଛଡ଼ା ଆମ୍ଭେ ଏଥିରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ  
ପାରୁଁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ମନଯେବା  
ଦେଉଁ । ୮୮ ।

୮୩ । ଏହା ଦୁର୍ଭବତୀ । କୁହେ—ମକ୍କାବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ହେ ପାର ଅଛି କି ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତପ ଓ ବିଶ୍ଵ ସ  
ପ୍ରାପନ ନକରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଏହୁପରି ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରେ ।

୮୪ । ପରିବେଷ୍ଟନକାରୀ ଦବସ—ଶେଷ ବିବର ଦନ ।

୮୫-୧୫ । ମହା ପୁରୁଷ ଶୋୟେବ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଦାୟେନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୮୬ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଲଭ୍ୟ ଅଂଶ—ପୁରୁଷର ମପ ଓ ଠିକ ଓଜନ କରି ଲେକମାନଙ୍କୁ ଜନସ ବିଷୟ କରିବା  
ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନସ କିଛି କରିବା ଦ୍ଵାରା ଯାହା ଲଭ ହେବ ।

“ଏବଂ ହେ ଆମ୍ଭର ସମ୍ରାଜ୍ୟ । ଆମ୍ଭପ୍ରତି ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ନକରେ; କାଳେ ନୁହେଁ ସମ୍ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଦ୍ରୁଦଙ୍କ ସମ୍ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ସ୍ଥାଲେହଙ୍କ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଯେପରି ଶାସ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିପରି ପଡ଼ିପାରେ; ଏବଂ ଲୁତଙ୍କ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁରବସ୍ଥିତି ନୁହେଁ । ୮୯ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକର, ତା ପରେ ତାଙ୍କରଠାରେ ଅନୁତାପ କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କରୁଣାମୟ ଓ ସ୍ନେହମୟ ।” । ୯୦ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ; “ହେ ଶୋୟେବ ! ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହାର ଅଧିକାଂଶ ଅମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ବଳ ମନେ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ପଦ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରବର୍ଗ ନ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତାତରେ ଚାହିଁ କରି ଦିଅନ୍ତୁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୁହଁ । ୯୧ ।

ଶୋୟେବ କହିଥିଲେ “ହେ ଆମ୍ଭର ସମ୍ରାଜ୍ୟ । ତେବେ ଆମ୍ଭର ପରିବାର ବର୍ଗ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ ? କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଛ ଆଡ଼େ ପକାଇ ଦେଉଅଛ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଘେର ଅଛନ୍ତି । ୯୨ ।

“ଏବଂ ହେ ଆମ୍ଭର ସମ୍ରାଜ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପାର କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ; ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରବ କାହା ଉପରେ ଲଞ୍ଚିନା ଜନକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ କିଏ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଅଟେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କାରୁ” । ୯୩ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ଅଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଶୋୟେବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୁପଣ ଧୁନି ଅନ୍ତମଣି କରିଥିଲୁ, ତା ପରେ ସକାଳ ବେଳକୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ରହିଥିଲେ । ୯୪ ।

ଯେପରିକି ଏହା ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନଥିଲା, ସାବଧାନ । ମହାବୃତ୍ତମାନଙ୍କ ସର୍ବନାଶ ହେଲା, ଯେପରି ସମୁଦର ସର୍ବନାଶ ଘଟିଥିଲା । ୯୫ ।

### ୧ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମୁଣ୍ଡକୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ପଠାଇ ଥିଲୁ । ୯୬ ।

୮୯ । ଲୁତଙ୍କ ସମ୍ରାଜ୍ୟ...ନୁହେଁ—ନିକଟରେ ଲୁତ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରୁ ଅଛି ।

୯୧ । ପରିବାରବର୍ଗ ନ ଥାନ୍ତେ=ତୁମ୍ଭର ଲୁତ ହୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି; ଅମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଁ ।

୯୨ । ତାହାକୁ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ।

୯୩ । ମହାବୃତ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଫେରାଉନ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇ ଅଛି ।

ଫେରାଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାହାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଫେରାଅର୍ତ୍ତନର ଅଦେଶର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଫେରାଅର୍ତ୍ତନର ଅଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଚଳିବାପାଇଁ ନ ଥିଲା । ୧୭୩

ସେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ନିଜ ଦଳର ଅଗ୍ରଣୀ ହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକାନଳରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଉପସ୍ଥିତି ସ୍ଥାନ ଅତି ମନ୍ଦ ଅଟେ । ୧୭୮

ଏବଂ ଇହଲୋକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଅନାନ୍ତ କରିଅଛି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ମଧ୍ୟ (ଅନାନ୍ତ କରିବ); ନିନ୍ଦୁଷ୍ଟ ସେହି ଦାନ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅଯିବ । ୧୮୧

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନଗରମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ବାଦମାନ ଛୁମ୍ବ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ୧୯୦

ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେହି ନିଜପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ଯେତେବେଳେ ଛୁମ୍ବର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମାତ୍ର ଉପକାର ପାଇ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍କଳ୍ପ ଛଡ଼ା କିଛି ମାତ୍ର କରି ନ ଥିଲେ । ୧୯୧

ଏବଂ ଏହିପରି ଛୁମ୍ବର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରାଳ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରାଳ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ନଗରବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ଦୃଶ୍ୟ; ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରାଳ କଠୋର ଯନ୍ତ୍ରଣାଦ୍ୱାରା । ୧୯୨

ଯେ ପରଲୋକର ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଶଙ୍କା କରେ ଅବଶ୍ୟ ତାହାପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନ ଅଛି, ଏହି ଦାନ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ କରି ହେବେ ଏବଂ ଏହି ଦାନକୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ । ୧୯୩

ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ବ୍ୟତୀତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିବୁଁ ନାହିଁ । ୧୯୪

ଏହିଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତାଙ୍କର ଅନୁମତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କଥା କହି ପାରବେ ନାହିଁ; ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି ହତଭ୍ରା ଓ କେହି କେହି ଭ୍ରାନ୍ତ୍ୟାସ ହେବେ । ୧୯୫

ଅତିଏବ ଯେଉଁମାନେ ହତଭ୍ରା ହେବେ, ପରେ ସେମାନେ ନରକାନଳର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ, ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିହ୍ନର ଓ ଅଭିନାଦ ରହିଅଛି । ୧୯୬

୧୯୦ । ବିଦ୍ୟମାନଅଛି—ଲୋକଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ଧୂସ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ।

ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଅଛି—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିର୍ମୂଳ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।

୧୯୦।୧୦୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅବାଧ୍ୟ ନଗରମାନଙ୍କର ଧୂସ ହେବା ବିଷୟ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୯୦।୧୦୪ । ଏହିଦିନ—ଶେଷ ବରୁଦିନ । ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଏହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରୁ ଲୋକମାନେ ବିଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୯୫ । ହତଭ୍ରା—ପାପୀୟ; ଭ୍ରାନ୍ତ୍ୟାସ—ସୁଖ୍ୟବାନ । ତାଙ୍କର—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ; କଥା କହି ପାରବେ ନାହିଁ—

ନିଜ ସପକ୍ଷରେ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାର ସପକ୍ଷରେ କିମ୍ବା ବିପକ୍ଷରେ କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ;



ସେମାନେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଦା ବାସ କରିବେ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ରହିଥିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବ ତାହା କରିଥାନ୍ତି । ୧୦୭।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହେବେ ପରେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ସଙ୍କଦା ବାସ କରିବେ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ରହିଥିବ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ; ଏହି ଦାନ କଦାପି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ୧୦୮।

ଅତଏବ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସନ୍ଦେହରେ ରୁହନା; ଏହା ପୂର୍ବେ ଏମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହା ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଏମାନେ ଅନ୍ତ କିଛି ଉପାସନା କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଂଶ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । ୧୦୯।

### ୧୦ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ମୁଖ୍ୟକୁ ଗୁରୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ, ପରେ ସେଥିରେ ମତାନ୍ତର ଜାତ ହୋଇ-ଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଏଥିରେ ଅଶାନ୍ତିଜନକ ସନ୍ଦେହରେ ରହି ଅଛନ୍ତି । ୧୧୦।

୧୦୭ । ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ତାହାବ୍ୟତୀତ—ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦୃଢ଼ଭାଗୀ ଅପରାଧୀମାନେ ନରକରେ ଚିରଦିନ ବାସ କରିବେ ବୋଲି ଉତ୍ତେଜ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁକୃତିରୁ ଯାହାକୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେଥିରେ ବାଧା ଦେବାର କାହାରି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ‘ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ରହିଥିବ,—ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶ ଆରାଧନାରେ ‘ଚରକାଳ’ର ଭାବ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ।

୧୦୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନେ ଚିରଦିନ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ବାସ କରିବେ ବୋଲି ଉତ୍ତେଜ କରାଯାଇଅଛି । କୌଣସି ଲୋକକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୂପ କରବାର ଅଧିକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଶେଷ ଭାଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରୁଅଛନ୍ତି କି ସ୍ୱର୍ଗବାସୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସୁଖ କଦାପି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ଲେଖାଯାଏ ।

୧୦୯ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଂଶ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ—ସେମାନେ ଦାନ ଧ୍ୟାନ ଆଦି ଯେଉଁସବୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହାର ପୁରସ୍କାର ଲବ୍ଧଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପାଥିବ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦେଖି ସନ୍ଦେହ କରିବାର ବା ବସ୍ତୁତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ମତ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଶୀବାଦତା ହେତୁ ପରଲୋକରେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗକରିବେ । ସନ୍ଦେହରେ ରହନା—ଏହାର ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥ, ସେମାନେ ଯାହାଉପାସନା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଯେ ମନ୍ତ୍ର ଓ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣିବାକୁ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରନା ।

୧୧୦ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସର୍ବତ୍ର କୋଶନ ଗୁରୁକୁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଶାମାନ କରୁଥିବାରୁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟ ବିସ୍ମିତ ହେବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ବିସ୍ମିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୂଢ଼ାଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ତତ୍ତ୍ୱସତ୍ତ୍ୱ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଶାମାନ କରୁଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ



ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଫେରାଇ ଦେବେ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଭୁକ୍ତ । ୧୧୧।

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମନଯୋଗୀ ସେମାନେ ଅଦେଶ ପାଇଥିବା ଅନୁପାୟୀ ସେଥିରେ ସ୍ଥିର ରହନ୍ତୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତିରକ୍ତ କରନା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ-ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି । ୧୧୨।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୁଅନା, ନଚେତ ନରକାଗ୍ନି ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କୁ ପୁଣି କରିବ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କେହି ଅଭିଭୁବକ ନାହିଁ, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୧୩।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦିନର ଦୁଇ — ଅଂଶରେ ଏବଂ ରାତ୍ରିର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରେ ଅବଧାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର, ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହ ଦୁଷ୍ଟାର୍ଯ୍ୟ ସମୂହକୁ ଦୂରରୁଦ୍ଧ କରେ, ସୁରକ୍ଷାକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ୱାରକ ଉପଦେଶ । ୧୧୪।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୈତୃକ ଧର, କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୧୫।

ତା ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଗମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନେ) ପୃଥିବୀର ଉପଦ୍ରବ

ଅଦେଶବାଣୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାପାଇଁ ସବୁ ଯୁଗରେ ଏହିପରି ଏକଦଳ ଲୋକ ରହୁଅଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଅଛି । ନଚେତ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅଧର୍ମ ପୃଥିବୀରୁ ଲୋପ ପାଇ ଯାଆନ୍ତା । ମାତ୍ର ତଦ୍ୱାରା ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୧୧ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାକନର କର୍ମଫଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପରଲୋକରେ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଲହଲେକରେ ସେମାନେ ଯେପରି କର୍ମ କରୁଥିବେ ପରଲୋକରେ ତାହାର ଅନୁରୂପ କର୍ମଫଳ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୧୧୨ । ଅତିରକ୍ତ କରନା — ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶ ଯେପରି ଭାବରେ ଅବଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛି ସେହିପରି ଭାବରେ ପାଳନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ କ୍ରାସ ବୁଦ୍ଧି, ପରବର୍ତ୍ତନ ବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ।

୧୧୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟସ୍ତୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମକର୍ମ ପ୍ରତି ଅକ୍ରାନ୍ତ ଦେଖାଇବା ଏବଂ କୌଣସିମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିଷ୍ପେକ୍ଷ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୧୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚଥର ଅବଧାନା କରିବାର ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଦିନର ପ୍ରଥମଅଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ‘ପଞ୍ଚର’ ଦିନର ୨ୟ ଅଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାହ୍ନରେ ଦୁଇଥର ‘ଜୋହାର’ ଓ ‘ଅସର’ ଏବଂ ରାତ୍ରିର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରେ ଦୁଇଥର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ‘ମଗରବ’ ଏବଂ ଶୟନ ପୂର୍ବରୁ ‘ଏଗା’ ଏପରି ପାଞ୍ଚଥର ଅବଧାନା କରିବାର ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୈନିକ ପାଞ୍ଚଥର ଅବଧାନା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନକ ଯିବୁ ରକ୍ଷା କରେ । ଦେଖ ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ-ଶ୍ଳୋକ ୫ । ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ସ୍ୱାରକ ଉପଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁବେଳେ ମନେରଖିବା ଉପଯୁକ୍ତ ଉପଦେଶ ହୋଇଯାଇଅଛି ।

ନିବାରଣ ଦଗରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ନିଷେଧକାରୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ? ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟସମ୍ପଦ ଦିଆଯାଇ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଥିଲେ । ୧୧୭।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏପରି ନାହାନ୍ତି ଯେ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ କରିବେ ଅଥଚ ଏହାର ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେ । ୧୧୮।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଲଜ୍ଜା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରିଦେଇ ଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବରାବର ଭିନ୍ନମତ ପୋଷଣ କରୁଥିବେ । ୧୧୯।

ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯେ, ‘ନିଷ୍ଠୁରୁ ଅମ୍ଭେ ଦାନବ ଓ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକତ୍ର କରି ନରକ ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବୁ’ । ୧୨୦।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେତ ପୂରୁଷମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତରକୁ ସୁନ୍ଦର ରଖିବ; ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ଓ ସଦୁପଦେଶ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରଣୀୟ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨୧।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ନିଷ୍ଠୁରୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ । ୧୨୨।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ, ନିଷ୍ଠୁରୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷାକାରୀ” । ୧୨୩।

ଏବଂ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଡ଼କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଫେରିଯାଏ; ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆସନାକର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭରକର; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମନଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି । ୧୨୩।

—\*—

୧୧୭। ପାଗାବୃତ ହେତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ଧ୍ବଂସ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବଞ୍ଚିଯାଇ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜନବାନ ଲେକମାନଙ୍କ ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ନିଜେ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅନ୍ୟ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତି ଅଳ୍ପଲୋକ ଏପରି କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସାଂସାରକ ବିଷୟରେ ଅସକ୍ତ ହୋଇ ଅପରାଧୀ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୧୮। ଯେଉଁ ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜକୁ ସଂଶୋଧନ କରି ପୁଣ୍ୟବାନ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେ ନଗରର ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଧ୍ବଂସ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୧୯। ୧୧୯। ଦେଶ ଟୀକା ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୦୦୦ ।

୧୨୦। ବାସସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟକର—ଘରେ ରହି ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଅ ।]

## ୧୨ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ — ସୁସୁପ

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋ୧୨ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋ୧୧୧ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦିୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

ଅଲ୍‌ହ—ଲହ—ରା; ଏସବୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ଶ୍ଳୋକମାନ ଅଟେ । ୧।

ନିଷ୍ଠୟ ଅମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଅରବୀ କୋରାଣ୍ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରିବ । ୨।

ଅମ୍ଭେ ଏହି କୋରାଣ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିବାଦ୍ଵାରା ଏକ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁଁ; ଏବଂ ସୁନିଷ୍ଠ ତୁମ୍ଭେ ଏଥି ପୂର୍ବେ (ଏସମ୍ଭବରେ) ଅନଭିଜ୍ଞ ଥିଲ । ୩।

ଯେତେବେଳେ ସୁସୁପ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପିତା । ନିଷ୍ଠୟ ଅମ୍ଭେ ଏକାଦଶ ନକ୍ଷତ୍ର ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖି ଅଛୁଁ । ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ସାବ୍ଦାନ ପ୍ରଣିପାତ କରିବାର ଦେଖିଅଛୁଁ” । ତାଙ୍କ ପିତା ସ୍ଵାକୁର୍ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ଛୋଟ ପୁତ୍ର । ତୁମ୍ଭର ଏହି ସ୍ଵପ୍ନ କଥା ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବ ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୂରଭିସନ୍ଧାନକ ପଡ଼ିଯିବ କରବେ; ନିଷ୍ଠୟ ସାତାନ୍ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶବ୍ଦ । ୪।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପଙ୍କ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ଇହୁଦୀମାନେ ଓ ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଦଙ୍କ ବିଷୟ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ସ୍ଵରୂପ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ, “ଆପଣ ଅନୁମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପଙ୍କ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତୁ ।” ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିବରଣ ଏକଟି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ୧ମ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଶ ଟୀକା ୧୯ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ପାଇଁ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨ । ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁତରମାନଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ଅରବୀ ଥିବାରୁ ଏହି କୋରାଣ ହେଉ ଅରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜେ ବୁଝି ପାରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ।

୩ । ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିବରଣ—ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପଙ୍କ ବିବରଣ । ଏହି ବିବରଣ ନାନା ସଦୃଶଦେଶ ଓ ସୁଶିକ୍ଷା ସମ୍ବଳିତ ହେବାରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିବରଣ ବୁଝାଯାଇ ଅଛି । କୋରାଣର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା । କରିବା, ଯେପରିକି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା । ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଦ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଏ ବିବରଣ ଜାଣି ନଥିଲେ ।

୪ । ଏକାଦଶ ନକ୍ଷତ୍ରଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ଏକାଦଶ ଭାଇ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ପିତା, ଚନ୍ଦ୍ରଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ମାତାପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି । ଏ ସ୍ଵପ୍ନର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଏହି ଯେ, ଏମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୟତା ସ୍ଵୀକାର କରିବେ ।

“ଏବଂ ଏହିପରି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରବଚନ ସବୁର ଉପର୍ୟୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଓ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ଅନୁପ୍ରାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଯେପରି ସେ ଏଥିପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଲବ୍ରାହ୍ମାଣ ଓ ଲସହାକଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ” । ୬।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ଯୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ବିବରଣରେ (ସତ୍ୟ) ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୭।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ (ପରସ୍ପର) କହିଥିଲେ ‘ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରିୟତର, ଯଦିଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଏକ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ଦଳ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ପୁଷ୍ପ ଗ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ୮।

“ଯୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକର ଅଥବା ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅସ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ସେହି କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେହିଁ ରହିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାପରେ ଏକ ପୁଣ୍ୟବାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇପାରିବ । ୯।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବକ୍ତା କହିଥିଲେ, “ଯୁସୁଫଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନା ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ହୁଏ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର ଦୈମଧ୍ୟରେ ପକାଇଦିଅ, କୌଣସି ବାଟୋଇ ତାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେବେ” । ୧୦।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ! ତୁମ୍ଭେ କିପାଇଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୁସୁଫଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶିଷ୍ଟ ମନେ କରୁ ନାହିଁ ? ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ । ୧୧।

୬ । ପ୍ରବଚନ ସବୁର ଉପର୍ୟୁକ୍ତ ଅର୍ଥ—ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଟିଳ ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

୭ । ମହାପୁରୁଷ ଯୁସୁଫ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟଙ୍କ ବିଷୟ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ହେଅଛି ।

୮ । ସେମାନେ—ଯୁସୁଫଙ୍କ ବିମାତା ଗର୍ଭଜାତ ଭ୍ରାତାମାନେ; ମୋନେ ଦଶ ଭ୍ରାତା ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତା—ଯୁସୁଫଙ୍କ ନିଜ ମାତାଙ୍କ ଗର୍ଭଜାତ ଭ୍ରାତା । ତାଙ୍କର ନାମ ବେନୟାମିନ । ଯୁସୁଫଙ୍କ ପିତା ସ୍ୱାକ୍ଷରଙ୍କ ଦୁଇ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଦଶଗୋଟି ପୁଅ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଦୁଇ-ଗୋଟି ପୁଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିର ଭ୍ରାତାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷରଙ୍କ ସର୍ବମୋଟ ବାର ପୁଅ ଥିଲେ । ସ୍ୱାକ୍ଷର ତାଙ୍କର ୧ମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ୨ୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିବାରୁ ୧ମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପୁଅମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସାବତ୍ର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ଈର୍ଷା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ବେଶି ଥିବାରୁ ସେମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ।

୯ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାପରେ ଏକ ପୁଣ୍ୟବାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇପାରିବ—ଯୁସୁଫ ଜୀବିତ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲନା କରି ତାଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କର ସାବତ୍ର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ମନ ପ୍ରକୃତକ ବୋଲି କହିଥିଲେ; ମାତ୍ର ଯୁସୁଫ ଗୁଳିଗଲେ ତାଙ୍କର ପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲେଖି ବୋଲି କହିବେ ।

“ଅସନ୍ତା କାଲି ତାକୁ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପଠାଅ, ସେ ତ୍ରମଣ କରବେ ଓ କୀର୍ତ୍ତା କରବେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରକ୍ଷକ ସ୍ବରୂପ ରହିବୁଁ” ।୧୨।

ସ୍ବାକ୍ରବ କହିଥିଲେ “ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଅମ୍ବୁକୁ ଦୁଃଖିତ କରୁଅଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାକୁ ନେଇଯିବ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଗଣା କରୁଅଛୁଁ ଯେ କାଳେ ହେଟା ବାଘ ତାକୁ ଖାଇଯିବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମନଯୋଗୀ ଥିବ ।୧୩।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟମାନେ ଦଳବଳ ରହିବା ସଙ୍ଗେ ପଦ ନିଶ୍ଚୟ ହେଟାବାଘ ତାକୁ ଖାଇଯାଏ, ତେବେ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯିବୁଁ” ।୧୪।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାକୁ ସଙ୍ଗେ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସଙ୍କସମ୍ପତକ୍ରମେ ଛୁଇଁ କରୁଥିଲେ ଯେ, ତାକୁ ସୁଗନ୍ଧର କୂପ ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦିଅଯିବ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ (ଦିନେ) ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବ, ଅଥଚ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝି ପାରବେ ନାହିଁ” ।୧୫।

ଏବଂ ସେମାନେ ଗୁହୀରେ କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟ ଆସିଥିଲେ ।୧୬।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ପିତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟମାନେ (ପରସ୍ପର) ଦଉଡ଼ି ଅଗଳୁ ଗୁଲିଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସୁସୁପ୍ତ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଜନିତପତ୍ର ନିକଟରେ ଶୁଖିଯାଉଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଏକ ହେଟା ବାଘ ତାକୁ ଖାଇଗଲା ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ବାସ କରବ ନାହିଁ, ପଦତ ଅନ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟକଥା କହୁଅଛୁଁ” ।୧୭।

ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜାମା ଉପରେ ବୁଦ୍ଧିମ ରକ୍ତ ଲଗାଇ ଦେଇ ଆସିଥିଲେ । ସ୍ବାକ୍ରବ କହିଥିଲେ, “ନା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ କଲ୍ଲନା ଭିତର ଅଛି; ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ଧାରଣାହିଁ ଉତ୍ତମ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁହୋଇଅଛି ।” ।୧୮।

ଏବଂ ସେଠାରେ ବାଟୋରମାନେ ଉପଛୁତି ହୋଇଥିଲେ, ତାପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଜଳସଂଗ୍ରହକାରୀକୁ କୂପ ପାଖକୁ ଯୋଇଥିଲେ, ପରେ ସେ ତାହାର ବାଲଟି ପକାଇଥିଲେ; ସେ କହି ଉଠିଲା,

୧୪ । କ୍ଷତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯିବୁଁ—ଅନ୍ୟମାନେ ଏତେ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେ ତାକୁ ବାଘ ଖାଇ ପକାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜକୁ ଅସଂଯମ ଓ ଅସମ ପ୍ରମାଣିତ ହେବୁଁ ।

୧୫ । ଯେତେବେଳେ ମହାପୁରୁଷ ସୁସୁପ୍ତ ଭାବରେ ତାକୁ ଗନ୍ଧର କୂପରେ ନିଷେପ କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପଠାଇ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଉଦ୍ଧତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାକୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଇ ସାଜୁନା ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ସୁସୁପ୍ତ ଭାବେ ପଦ ଲବ ପରେ ତାଙ୍କର ଶ୍ବାମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ ଓ ସେମାନେ ତାକୁ ଚିତ୍ତିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ବର ତାକୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ । ଦେଖ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୮ ।

ବୁଦ୍ଧିମ ରକ୍ତ—ସୁସୁପ୍ତ ଭାବରେ ଯେଉଁବେଳେ ଶୁଦ୍ରରେ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜନ୍ମ ମାର ତାହାର ରକ୍ତ ସୁସୁପ୍ତ ଜାମାରେ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପିତାକୁ ତାହା ଦେଖାଇଥିଲେ ।

୧୮ । ସ୍ବାକ୍ରବ ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ନଥିଲେ; କାରଣ ଜାମାରେ ରକ୍ତ ଲଗାଏ ସତ୍ୟ ମଂତ୍ର ଜାମା ଚିତ୍ତିପାରି ନଥିଲା । ସେ ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷପାତ ବୁଝିପାର କହିଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଧାରଣା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

“ଅହୋ ସୁସନ୍ଦୀଦ ! ଏ ଯେ ଗୋଟିଏ ବାଳକ !” ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବାଣିଜ୍ୟର ମୂଳଧନ ସ୍ୱରୂପ ଗୋପନରେ ରଖିଦେଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣୁଥିଲେ । ୧୯।

ଏବଂ ସେମାନେ ତାକୁ ସାମାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ କେତେକ ଗଣିତ ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଅନାଦର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ୨୦।

## ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ମିଶରଦେଶର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଥିଲେ, “ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ ସହିତ ରହିବାକୁ ଦିଅ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପକାରରେ ଅସିବେ ଅଥବା ଅନ୍ୟେମାନେ ତାକୁ ପତ୍ରରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁଁ” ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ସୁସୁପକ୍ଷ ପାଇଁ ପୃଥୁଗୀରେ (ମିଶର ଦେଶରେ) ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେପରିକି ଅନ୍ୟ ତାକୁ ପ୍ରବଚନ ସବୁର ଗତି ଅର୍ଥ ଶିକ୍ଷା ଦେବୁଁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା କରୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୧।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ତାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ଶିଖାଇ ଥିଲେ; ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରି ଆସୁ । ୨୨।

ଏବଂ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଗୃହରେ ରହୁଥିଲେ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ତାକୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ (ନିଜଓଡ଼ି) କାମନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱାରସବୁ ବନ୍ଦକରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଅସ” । ସୁସୁପକ୍ଷ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଗ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛୁ”, ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅମ୍ଭକୁ ଭଲ ଭାବରେ ରଖି ଅଛନ୍ତି, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟାଗୁଣ୍ୟମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ” । ୨୩।

ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାକୁ (କାମ ଦୃଷ୍ଟିରେ) ଅକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ଅକାଂକ୍ଷା ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଯଦି ସେ ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି ନ ଥାନ୍ତେ; ଏହି ରୂପେ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଭିଜ୍ଞାନ ଓ ଅଶ୍ରୀଳତା ଦୂର କରିଥିଲେ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ଅମ୍ଭର ମନୋନୀତ ସେବକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ୨୪।

୨୦ ଅନାଦର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ—ଅର୍ଥାତ୍ ସେଥିପାଇଁ ଯାହା କିଛି ମିଳିଲା ସାମାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ତାକୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

୨୧ । ମିଶର ଦେଶର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି—ମିଶର ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ୩୦ ଶ୍ଳୋକରେ ଏହାକୁ ‘ଅଜ୍ଞତ’ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ତାଙ୍କର ନାମ ନୁହେଁ; ଏହା ତାଙ୍କର ଉପାଧି । ମିଶର ଦେଶର ରାଜ-ଦରବାରର ସକ୍ଷ ପ୍ରଧାନ ସଚକର୍ମଗୁଣ୍ଡଙ୍କ ଉପାଧି ‘ଅଜ୍ଞତ ମିଶର’ ଥିଲା । ବୋଧହୁଏ ସେ ମିଶର ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ—ଜୋଲୋଖା । ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅସୁନିକ ଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସୁସୁପକ୍ଷକୁ ସୁସପର ପାଳିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଅଦେଶ କରିଥିଲେ ।

୨୩ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଗୃହରେ ରହୁଥିଲେ—ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ; ଦେଶ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୨୧ ଶ୍ଳୋକ ।

ଅନ୍ୟାଗୁଣ୍ୟମାନେ—ବ୍ୟରଗୁଣ୍ୟମାନେ ।

ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ—ସେମାନଙ୍କ ପରଶାମ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୪ । ନବଯୌବନା ପରମା ସୁନ୍ଦରୀ ଜୋଲୋଖାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏକାକିନୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ନବଯୌବନ ସୁସୁପକ୍ଷ ପକ୍ଷରେ ନିତାନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ସପନ

ଏବଂ ଉଭୟେ ଦ୍ଵାର ଅଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ପକ୍ଷାତ୍ ଦଗରୁ ତାଙ୍କର ଜାମା ଛୁଳ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଦୁହେଁ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଦ୍ଵାର ଅଗରେ ପାରୁଥିଲେ; ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ କହିଥିଲେ “ଯେ ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ ସହିତ ଅସତ୍ କାମନା କରେ ତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାସ ଅଥବା ପଲ୍ଲୀପ୍ରଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଛଡ଼ା ଅଉ କି ପ୍ରତିଫଳ ଅଛି ?” ୨୫।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ଅମୃତ ଅକାଂକ୍ଷା କରୁଥିଲେ”; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲୋକ (ଏହିପରି) ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଥିଲେ, “ଯଦି ତାଙ୍କର ଜାମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଗରୁ ଛୁଳ୍ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ସତ୍ୟ କହୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୨୬।

“ଏବଂ ଯଦି ତାଙ୍କର ଜାମା ପଶ୍ଚାତ୍ ଦଗରୁ ଛୁଳ୍ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।” ୨୭।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଜାମା ପଶ୍ଚାତ୍ ଦଗରୁ ଛୁଳ୍ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ “ନିଷ୍ଠୁର ଏହା ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତର ଏକ ଫାନ୍ଦ; ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫାନ୍ଦ ଗୁରୁତର । ୨୮।

“ହେ ସୁସୁପ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ, ଏବଂ (ହେ ନାରୀ ! ) ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅପରାଧପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକର, ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।” ୨୯।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନଗରର ମହିଳାମାନେ ( ପରସ୍ପର ) କହିଥିଲେ, “ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ଦାସକୁ ଅନ୍ତରରୁ ଅକାଂକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ସେ ଗହ୍ଵର ପ୍ରେମରେ ଅକୃଷ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ନିଷ୍ଠୁର ଅନ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିପଥବାମିନୀ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି” ୩୦।

ଶକ୍ତି ଦେଇ ଏହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । କାରଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନରେ ଜଣେ ଧର୍ମସ୍ତ୍ରବର୍ତ୍ତକ କରବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରୁଥିଲେ ।

୨୫ । ଉଭୟେ ଦ୍ଵାର ଅଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ—ସୁସୁପ୍ତ କୋଲେଣାକଠାରୁ ପଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ କୋଲେଣା ତାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିଲେ ।

ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ—କୋଲେଣା ଚେରତା କରି ନିଜ ସ୍ଵାମୀକୁ କହିଥିଲେ ।

୨୬ । ସେ—କୋଲେଣାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ । ତାଙ୍କର ଜାମା—ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଜାମା ।

ସେ କହିଲେ—କୋଲେଣାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ କହିଲେ ।

୨୭ । ତୁମ୍ଭେ ଏଥିରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ—ତୁମ୍ଭେ ଏ ବିଷୟ ଭୁଲିଯାଅ ଏବଂ ବାହାର ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ ହୁଁ ।

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର—ବିଗ୍ନରେ କୋଲେଣା ଦେଖିଣି ଏବଂ ସୁସୁପ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

୩୦ । ଦେଖ ଶାକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୨୧ ଶ୍ଳୋକ ।



ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଜୋଲେଖା ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଗଞ୍ଜିନା ଶ୍ରବଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡକେଇ ପଠେଇ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭୋକି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଛତୋକକୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଛୁଆଁ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜୋଲେଖା (ସୁସୁପ୍ତକୁ) କହିଥିଲେ, “ହୁମ୍ମେ ଏମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଆସ;” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଅତି ମହାନ ମନେ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ହାତକୁ କାଟି ପକାଇଥିଲେ, ଏବଂ କହିଥିଲେ “ପରମେଶ୍ୱର ପରମ ପବିତ୍ର ଏତି ମନୁଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଏ ଜଣେ ମହାନ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଛତା ଆଉ କିଛି ନୁହନ୍ତି” । ୩୧ ।

ଜୋଲେଖା କହିଥିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହୁମ୍ମେମାନେ ମୋତେ ଡର-ସ୍ୱାର କରୁଥିଲ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ସଫତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଯାହା ଆଦେଶ କରିଅଛୁଁ ଯଦି ସେ ତାହା ନ କରନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ କାରାଭୁକ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଲଞ୍ଚିତମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ” । ୩୨ ।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ; “ହେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା କାରାଗାର ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରିୟତର, ଏବଂ ଯଦି ହୁମ୍ମେ ଆମ୍ଭ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ଦୁର୍ଗଭୂତ ନକର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇପିବୁଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ ପଡ଼ିବୁଁ ।” । ୩୩ ।

ତାପରେ ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଦୂର କରିଥିଲେ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୩୪ ।

ତାପରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିବା ପରେ ସେମାନେ ସ୍ଥିରକରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟ କାରାଭୁକ୍ତ କରାଯିବ । ୩୫ ।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଗୋଟି ଯୁବକ କାରାଗାରକୁ (ବନ୍ଦୀରୂପେ) ଆସି ଥିଲେ, ସେ ଦୁହେଁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ କହିଥିଲେ; “ନିଶ୍ଚୟ (ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆମ୍ଭେ ନିଜକୁ ସୁରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଦେଖିଅଛୁଁ”, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ (ସ୍ୱପ୍ନରେ) ନିଜ ମସ୍ତକ ଉପରେ ରୁଟି ବନ୍ଧନ କରିବାର ଦେଖିଅଛୁଁ” ଯେଉଁଥିରୁ ପର୍ଯ୍ୟମାନେ ଭବିଷ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି; ସେ ଦୁହେଁ ସୁସୁପ୍ତକୁ କହିଥିଲେ “ହୁମ୍ମେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କର; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଖୁଅଛୁଁ” । ୩୬ ।

୩୧ । ହୁର ଦେଇଥିଲେ—ଭୋକିରେ ଫଳ କାଟି ଟାଙ୍କିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହୁର ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପ୍ତ ତାଙ୍କର ଅନୁପମ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଜଗତୁ ବିଧ୍ୟାତ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ୍ୱର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ଏକ ପରମ ସୁନ୍ଦର ସୁରୁଷକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ ଆସ୍ତବ୍ୟ ହୋଇ ଫଳ କାଟିବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନିଜର ହାତକୁ କାଟି ପକାଇଲେ ।

୩୩ । ସେମାନେ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ।

୩୪ । ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଜାଜ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅବଗତ ହୋଇ ମହାସୁରୁଷ ସୁସୁପ୍ତ ନିଶ୍ଚଳ ଚରଣର ପ୍ରମାଣ ପାଇ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ନିନ୍ଦା ଅପକୀର୍ତ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ କାରାଗାରରେ ଅବକ କରି ରଖିବାର ସ୍ଥିତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଉପାୟରେ ସୁସୁପ୍ତ ନାଶ୍ୱମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱଗୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ ।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଯାହା ଦିଅ ଦୁଏ ସେହି ଶାନ୍ତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିଛୁ; ଅମ୍ଭର ପାଳନ କର। ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହା ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଧର୍ମ ଛାଡ଼ିଅଛୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ।” ୬।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ଇସହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କର ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କରି, ଅଛୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ; ଏହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୮।

“ହେ ଅମ୍ଭର କାରାଗାର ସଙ୍ଗୀତ୍ୱସୁ ! ଭଲ ଭଲ ପ୍ରଭୁମାନେ ଭଲ ନା ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ ? ୩୯ ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ନାମଛଡ଼ା ଅଭିକଳ୍ପ ଉପାସନା କରୁନାହିଁ, ଯାହାର ନାମ କରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କରିଅଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ; ସେ ଆଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକାହାର ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ, ଏହାହିଁ ଠିକ ଧର୍ମ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୪୦।

“ହେ ଅମ୍ଭର କାରାଗାର ସଙ୍ଗୀତ୍ୱସୁ ! ତୁମ୍ଭ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପରେ ନିଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସୁରାପାନ କରାଇବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପରେ ଶୂଳ ଦିଅଯିବ, ତାପରେ ପରୀମାନେ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକରୁ ଭସଣ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁ ତାହା ମୀମାଂସିତ ହୋଇଯାଇଅଛି ।” ୪୧।

ଏବଂ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁକ୍ତ ହେବେ ବୋଲି ସୁସୁପ୍ତ ମନେକରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମୁନାବ ନିକଟରେ ଅମ୍ଭ କଥା ପ୍ରକାଶ କରିବ,” କିନ୍ତୁ ସେତାତା ତାଙ୍କର ମୁନାବ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ କଥା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଭଲ ଦେଇଥିଲା; ସେଥିପାଇଁ ସୁସୁପ୍ତ କେତେକ ବସ କାରାଗାରରେ ରହିଥିଲେ । ୪୨ ।

### ୬ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ (ମିଶର ଦେଶର) ରାଜା କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ସାତଗୋଟି ଧୂଳିକାୟ ଗାଈଙ୍କୁ ଶୀତଳାୟ ଗାଈ ଭକ୍ଷଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାତଗୋଟି ସବୁଜ ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ଓ ଅଭି ସାତଗୋଟି ଶୁଷ୍କ; ହେ ପ୍ରଧାନମାନେ ! ଅମ୍ଭର ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକର ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନର ମର୍ମ କହିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥାଅ” । ୪୩ ।

୪୧ । ମୀମାଂସିତ ହୋଇଅଛି—ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

୪୩ । ସାତଗୋଟି ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ—ସାତଗୋଟି ଶୁଷ୍କ ଶସ୍ୟ ଗୁଚ୍ଛ ଅନ୍ୟ ସାତଗୋଟି ସଜ ଶସ୍ୟ ଗୁଚ୍ଛ ଉପରେ ମାଡ଼ିଯାଇ ସେ ସବୁକୁ ଶୁଷ୍କ କରି ପକାଉଅଛି ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ; “ଏହା ଜଟିଳ ସ୍ୱପ୍ନ; ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜଟିଳ ସ୍ୱପ୍ନର ମର୍ତ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଜାଣୁ ନାହିଁ ।” ୪୪ ।

ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବହୁକାଳ ପରେ (ସୁସୁପ୍ତ କଥା) ସ୍ମରଣ କରିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହାର ମର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ଅତିଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ( ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ନିକଟ ) ପ୍ରେରଣ କରି” ( ସେ କାରାଗାରରେ ପାଇଁ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ) ୪୫ ।

“ହେ ସୁସୁପ୍ତ, ହେ ସତ୍ୟବାଦୀ ! ସାତଗୋଟି ସ୍ଥଳକାୟ ଗାତ୍ରିକ ସାତଗୋଟି ସୀଶକାୟ ଗାତ୍ରି ଭକ୍ଷଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାତ ଗୋଟି ସବୁଜ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଆଉ ସାତଗୋଟି ଶୁଷ୍କ, ତମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କହିଦିଅ ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ଲେଖମାନଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯିବୁଁ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହା ଅବଗତ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ” । ୪୬ ।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତବର୍ଷ ଫିମାନ୍ଦ୍ରୁ ଶସ୍ୟ ବସନ କରିବ, ତାପରେ ଯାହା କର୍ତ୍ତନ କରିବ ତାହାର କିୟତାଶ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ତାହାର ଶସ୍ୟ ଗୁଚ୍ଛ ସହିତ ରଖି ଦେବ । ୪୭ ।

“ତାପରେ ଏହା ପର କଠୋର ସାତବର୍ଷ ଅସିବ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଥିବ ତାହା ଭକ୍ଷଣ କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ସଞ୍ଚୟ କରିଥିବ ତାହାର ଅଳ୍ପ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ । ୪୮ ।

“ପୁନର୍ବୟ ଏହାପରେ ଏକବର୍ଷ ଅସିବ, ଯେଉଁଥିରେ ଲେଖମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ବର୍ଷାଜଳ ପାଇବେ ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ପେଷଣ କରିବେ” । ୪୯ ।

## ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସଜା କହିଥିଲେ, ‘ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟ ନେଇ ଆସ;’ ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ସେ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭର ମୁନାବଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯାଅ; ତାପରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର, “ଯେଉଁ ରମଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତସବୁ କାଟିପକାଇ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିପରି ହୋଇଅଛି ? ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି” । ୫୦ ।

୪୭ । ଶସ୍ୟ ଗୁଚ୍ଛ ସହିତ ରଖିଦେବ—ଯେପରି ଖୋଳ ନ ଲାଗନ୍ତି ।

୪୮ । କଠୋର ସାତବର୍ଷ—ଅନାବୃତ୍ତି ହେବୁ ଶୁଷ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଅଳ୍ପ ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ—ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁନ ପାଇଁ ଯତ୍ନ ପୂର୍ବକ କିଛି ରଖିଦେବ ।

୪୯ । ପେଷଣକରିବେ—ବର୍ଷା ହେଲେ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ଜାତ ହେବ ଏବଂ ଲେଖମାନେ ଶସ୍ୟ ପେଷି ସେଥିରୁ ତେଲ ଓ ସ୍ୱସ୍ତ ବାହାର କରିବେ ।

ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସୁସୁପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିବୁ, ତାହାର ଅନ୍ତରରୁ କାମନା କରିଥିଲୁ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିପରି ହୋଇଥିଲା” ? ରମଣୀମାନେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ପରମ ପବନ ! ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅସତ୍ ଶକ୍ତିର ଅବଗତ ନୋହୁଁ; ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଜିଜ୍ଞାସ୍ତୀ କହିଥିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ସୁପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରରୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ” । ୫୧।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ଏହା ଏହି ହେତୁ, ଯେପରି ସେ ଅବଗତ ହେବେ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଗୋପନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସଯାତକତା କରିନାହୁଁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସଯାତକମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ସଫଳ କରିବୁ ନାହିଁ; । ୫୨।

## ଦ୍ଵିତୀୟ ଡାକ

“ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଦୋଷଗୁଣ୍ୟ କହୁ ନାହୁଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବୁ, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ (ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ) ରୁପ୍ରବୃତ୍ତି କୁର୍ମ ଓ ପାପକାରୀ କରିବାକୁ ଆଦେଶ କରେ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ” । ୫୩।

ଏବଂ ରାଜା କହିଥିଲେ, “ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ନିକଟ ନେଇଆସ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜପାଇଁ ମନୋନୀତ କରିବୁ” ; ତ.ପରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ବାଣୀ କରିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, “(ହେ ସୁସୁପ୍ତ, ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ଆମ୍ଭ ନିକଟ ସମ୍ମାନିତ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ଗ୍ୟ” । ୫୪।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଶର ଧନ ରକ୍ଷାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ସୁରକ୍ଷିତ; ଏ ବିଷୟରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଅଟୁ” । ୫୫।

୫୧ । ସେ କହିଥିଲେ—ରାଜା ରମଣୀମାନଙ୍କୁ ତକାର ଗୃହୀତ କରିଥିଲେ ।

୫୨ । ସେ—ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଜିଜ୍ଞା । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁସୁପ୍ତ ରମଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

୫୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ସୁସୁପ୍ତ କହୁଛନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଯେ ଏହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛୁ ଏଥିରେ ଆମ୍ଭର କିଛି ବାହାଦୁରୀ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟର ରୁପ୍ରବୃତ୍ତି ସଂଧାରଣତଃ ତାହୁଁ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦିଏ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯଦ୍ଵାରା ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଦୁଇ ସଂସାର ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି, ସେହି କେବଳ ରୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରେ । ମାନବର ଆତ୍ମା (ନିର୍ଘସ୍) ତନ୍ତ୍ରପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଏ । ୧ମ ନିର୍ଘସେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବା ରୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ ଆତ୍ମା ( ୧) ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୩୩ ) ଏହାମାନଙ୍କର ମନକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ କରେ । ଏହା ମାନବ ଆତ୍ମାର ନିରାଶ୍ରୟ ଅବସ୍ଥା । ୨ୟ ନିର୍ଘସେ ଲକ୍ଷ୍ୟମା ବା ଚରସ୍ଵାରକାଶ ଆତ୍ମା (୨) ଅଧ୍ୟାୟ ୨ଶ୍ଳୋକ) ଏହା ରୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ ହୁଏ ନାହିଁ; ଦୈବତ୍ଵ ମନକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ପଦସ୍ଥଳନ ଦର୍ଶିଲେ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ଚରସ୍ଵାର କରେ । ଏହା ଆତ୍ମାର ମଧ୍ୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ୩ୟ ନିର୍ଘସେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ବା ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତ ଆତ୍ମା (୩) ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭ରୁ ୩୦-ଶ୍ଳୋକ ଓ ତାହାର ଟୀକା) ଏହା ସବୁ ପ୍ରକାର ମନକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦୂରରେ ରହି ସତ୍ତ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସନ୍ତୋଷ ଲଭ କରେ । ଏହା ମାନବ ଜୀବନର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସତ୍ତ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟର ଅଭ୍ୟାସ ଓ ସାଧନା ବଳରେ ମାନବ ଆତ୍ମା ଏକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ବିମଣ୍ଡିତ ଭାବରେ ଉଠି ଲାଭ କରେ ।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ସୁସୁପକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ସୁସ୍ଥଭବିତ କରୁଥିଲେ, ସେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅସୁପତ୍ୟ କରୁଥିଲେ; ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତାହାପ୍ରତି ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପସ୍ଥିତ କରୁଥାଉଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ-ବାନ ଶ୍ରେୟମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ନଷ୍ଟ କରୁଁ ନା । ୧୫୬।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସଫଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରବ୍ରାହ୍ମଣର ପୁରସ୍କାର ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର । ୧୫୭।

## ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସୁସୁପକ୍ଷ୍ମ ଭାବମାନେ ଅସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ; ତାପରେ ସୁସୁପକ୍ଷ୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରୁଥିଲେ ଅଥଚ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରୁ ନଥିଲେ । ୧୫୮।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଜିନିଷ ପତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବିମାତାଙ୍କ ଗର୍ଭରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଭାଇଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନିକଟ ଅଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଦେଖୁନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାଣରେ ଶସ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଅଭିଧାନରୁ ? । ୧୫୯।

“କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନିକଟ ନ ଅଣ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମୁଠାରୁ ପରମାପରେ ଶସ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମୁ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଅସିବ ନାହିଁ” । ୧୬୦।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟେମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କରିବୁଁ” । ୧୬୧।

ଏବଂ ସୁସୁପକ୍ଷ୍ମ ଅପଣାର କୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟଥଳୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଦେଇଥିବା ଶସ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ରଖିଦିଅ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଯେପରି ଏହାକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ, ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ପୁନରାୟ ଅସିବେ” । ୧୬୨।

ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମୁମାନଙ୍କର ପିତା । ଅମୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମାପ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଅତଏବ ଅମୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅମୁମାନଙ୍କ ଭାଇକୁ ପରମାପ ପାଇଁ ପଠାଅ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେମାନେ ତାହାକୁ ନିରାପଦରେ ରଖିବୁଁ । ୧୬୩।

୧୫୬-୧୫୭। ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉକ୍ତି ଅଟେ ।

୧୫୮ । ଭ୍ରାତୃମାନେ ଅସିଥିଲେ—ଦୁର୍ଭିକ୍ଷହେତୁ ଶସ୍ୟ କଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବେନାନରୁ ମିଶରକୁ ଅସିଥିଲେ ।

୧୫୯ । ପରମାପରେ ଶସ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ—ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ଦିଅଯିବ ନାହିଁ ।

୧୬୦ । ଅମୁମାନଙ୍କର ଭାଇ ବେନସାମିନ୍ ଅମୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନ ଗଲେ ଅମୁମାନଙ୍କୁ ଅଭି ଶସ୍ୟ କଣିକାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ସେମାନଙ୍କ ପିତା କହିଥିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଏଥିପ୍ରକ୍ରେ ତାର ଭ୍ରାତା (ସୁପୁତ୍ର) ସମ୍ଭବରେ ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବ୍ୟାଧି କରୁଥିଲା, ତା ସମ୍ଭବରେ ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେପରି ବ୍ୟାଧି କରୁନାହିଁ; ବରଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଛାଡ଼ି ରକ୍ଷାକାରୀ ଏବଂ ସେହି କରୁଣାମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗାପେକ୍ଷା ଅଧିକ କରୁଣାମୟ” । ୧୪୩

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଫଟାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରାର ଦିଅଯାଇ ଥିବା ନିଜ ନିଜ ମୂଲ୍ୟ ପାଉଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ପିତା । ଅନ୍ୟେମାନେ ଆଉ କଣ ଚାହୁଁ ? ଏହି ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟମୂଲ୍ୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାର ଦିଅଯାଇ ଅଛି; ଏବଂ ଅନ୍ୟେମାନେ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଶସ୍ୟାଦି ଅଣିବୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାବକୁ ନିରାପଦ ରଖିବୁ” ଏବଂ ଏକ ଓଠ ଶସ୍ୟ ଅଧିକ ଅଣିବୁ; ଏହା ଅଲ୍ଲ ପରିମାଣ ଅଟେ” । ୧୪୪

ସେମାନଙ୍କ ପିତା କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟେ କଦାପି ତାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପଠାଇବୁ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅମ୍ଭ ନିକଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ ନ କର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନେ ଦୈବଦୂର୍ଘଟଣା ଛଡ଼ା ତାକୁ ଅମ୍ଭ ନିକଟ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରାର ଅଣିବୁ,” ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଶପଥ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଅଭିଭାବକ” । ୧୪୫

ଏବଂ ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଦେଇ (ନଗରରେ) ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ଅମ୍ଭର ଏହି ଉପଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଲାଭବାନ କରି ନ ପାରୁ; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଆଦେଶ ଦେବାର ଶମତା ନାହିଁ; ଅନ୍ୟେ ତାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଭରଶୀଳମାନେ ତାଙ୍କର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ” । ୧୪୬

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ଯେପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଭାବରେ (ନଗରରେ) ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ; ଏହା କେବଳ ମାତ୍ର ସ୍ଵାକୁବଳ ଅନ୍ତରର ରଜ୍ଞା ଯାହା ସେ ପଶ୍ଚି କରୁଥିଲେ, ଏତଦ୍‌ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରଜ୍ଞା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଉପକାରରେ ଆସ ନ

୨୫ । ଅଲ୍ଲ ପରିମାଣ ଅଟେ—ମିଶର ଦେଶରେ ହତୁର ଶସ୍ୟ ଥିବାରୁ ଏକ ଓଷ୍ଠ ବୋହ ପରିମାଣ ଶସ୍ୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେବା ମିଶର ଦେଶର ମନ୍ତ୍ରୀ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ହେବ ।

ଏକ ଓଠ ଶସ୍ୟ—ଯେତେ ଶସ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଓଠ ଉପରେ ବୋହେଇ ହୋଇ ପାରିବ ସେହି ପରିମାଣ ସେ—ପଥା କେ ଗାଡ଼ି ଧନ, ଏକ ବଳଦ ଗୁଞ୍ଜଳ ଇତ୍ୟାଦି ।

୨୬ । ଗୋର ଜଣ ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଦଳବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ମିଶର ଦେଶର ସକର୍ମାଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମିଶର ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ କାତ ହୋଇପାରେ; ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ବିପଦର ଅଶଙ୍କା ନିବାରଣ ପାଇଁ ସ୍ଵାକୁବଳ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏପରି ନ କରବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହାଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରଜ୍ଞାକୁ ଏଡ଼ିଦେବାର ସମ୍ଭବନା ନଥିଲା ।

ଥୁଲ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଜିନିଷକୁ ଥିଲେ, କାରଣ ଅନ୍ଧେ ତାକୁ ଜିନିଷ ଦେଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୮।

## ୯ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସୁପ୍ତ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଭ୍ରାତା ବେନିଆମିନକୁ ନିଜ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା, ଅତଏବ ସେମାନେ (ଅନୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ) ଯାହା କର ଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା” । ୭।

ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସୁସୁପ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜିନିଷପତ୍ର ଯୋଗାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସହୋଦର ଭ୍ରାତାଙ୍କ ଶସ୍ୟ ଥଳୀରେ ଗୋଟିଏ ପାନପାତ୍ର ରଖି ଦେଇଥିଲେ, ତା ପରେ ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀ ଚିତ୍କାର କରି କହିଥିଲା, “ହେ ବଣିକଦଳ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ଵେର ।” । ୮।

ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଅଣ ଶ୍ଵେର ନାହିଁ ?” । ୯।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ଧେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ପାନପାତ୍ର ହରାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ତାହା ଆଣି ଦେବ ସେ ଏକ ଓଠ ଶସ୍ୟ ପାଇବ, ଏବଂ ଅନ୍ଧେ ସେଥିପାଇଁ ଦାସୀ” । ୧୦।

ସୁସୁପ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଯେ ଅନ୍ଧେମାନେ ଏ ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆସିନାହାଁ ଏବଂ ଅନ୍ଧେମାନେ ଶ୍ଵେର ନୋହୁଁ” । ୧୧।

ମିଶର ଦେଶର ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟା ବାଦା ହୁଅ, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରତିଫଳ କଅଣ ହେବ ?” । ୧୨।

ସୁସୁପ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନେ କହିଥିଲେ, “ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ଏହି ଯେ ଯାହାର ଶସ୍ୟ ଥଳୀରୁ ତାହା ମିଳିବ ସେହି ତାହାର ବନିମୟ; ଏହିପରି ଅନ୍ଧେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦାନ କରିଥାଉଁ” । ୧୩।

ତା’ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସହୋଦର ଭ୍ରାତାର ଶସ୍ୟଥଳୀ (ତଳସ କରିବା) ପୂର୍ବେ ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟ ଥଳୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ; ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ସହୋଦର ଭ୍ରାତାର ଶସ୍ୟଥଳୀରୁ ତାହାକୁ ବାହାର କରିଥିଲେ, ଅନ୍ଧେ ସୁସୁପ୍ତ ପାଇଁ ଏହିପରି କୌଶଳ କରିଥିଲା; ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ରାଜାଙ୍କ ବିଧାନ

୮। ଅନୁକୂଳ ଅଶଙ୍କାରୁ ଶୋ ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଵାକୃତ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦଳବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ମିଶର ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତାରେ ପ୍ରବେଶ ନକରି ଭଲ ଭଲ ଦ୍ଵାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହିପରି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କରିବା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖିବା) ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ ନଥିଲା ।

୭୭। ଏକ ଓଠ ଶସ୍ୟ—ଦେଖ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୬୫ ଶ୍ଳୋକ ।

୭୫। ସେହି ତାହାରେ ବନିମୟ—ଯାହାର ଶସ୍ୟ ଥଳୀ ଉତ୍ତରୁ ଶ୍ଵେର ଯାଇଥିବା ପାନପାତ୍ର ମିଳିବ, ସେହି ଲୋକ ନିଜେ ବନିମୟର ଦଣ୍ଡସ୍ଵରୂପ ପାନପାତ୍ରର ମାଜିକର କୀର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବ ।



ଅନୁପାଦୀ ସେ ନିଜ ଭ୍ରାତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର ନ ଥିଲେ; ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ରଜ୍ଜା ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ସମ୍ବଳିତ କରୁଁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନବାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୭୮।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ସେ ଗୌର କରିଥାଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ତାର ହର ମଧ୍ୟ ଗୌର କରିଥିଲା”; କିନ୍ତୁ ସୁସୁଫ ତାହା ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଗୋପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥିଲେ; ମେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି” । ୭୯।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅଜ୍ଞାନ ! ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ପିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧ, ଅତଏବ ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତରେ ଅନୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣକୁ ବାଛିରଖ; ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଖୁଅଛୁ” । ୮୦।

ସୁସୁଫ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ! ଅନ୍ୟେମାନେ ଯାହା ନିକଟରୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଅଛୁ, ତାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ୟକୁ ବାଣୀ ରଖିବୁଁ, ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବୁଁ” । ୮୧।

## ୧୦ଶ ବିଭାଗ

ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଗଣ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗୋପନରେ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସେମାନଙ୍କର ମୁଖିଆ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଜାଣିନା ପେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁସୁଫ ସମ୍ବଳରେ କମ ଗୁଚ୍ଛି କରିନାହିଁ ? ଅତଏବ ଅନୁପାଦୀ ଅନ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ଅନୁମତ ଅଥବା ଅନୁପାଦୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ କଦାପି ଅନ୍ତର ହେବୁନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଆଦେଶଦାତା । ୮୧।

୭୭। ସୁସୁଫଙ୍କ କଳ୍ପିତ ଭ୍ରାତା ବେନସାମିନର ଶସ୍ୟ ଥଳୀରେ ସାନପାତ୍ର ଗୋପନରେ ରଖି ଦେଇ ତାକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ଦେଖି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ମିଶର ଦେଶରେ ତାକୁ ଅବକ କରି ରଖିବା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସୁସୁଫ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପରା କରିଥିଲେ । କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପିତାମତା ଓ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନର୍ମିଳନ ଏବଂ ସୁସୁଫଙ୍କ ପ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ।

ସେ—ସୁସୁଫ । ଗୌରୀର ଘୋଷଣା ହେବାରୁ ତାହାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁସୁଫ ନିଜେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଇଥିଲେ ।

୭୮। ସୁସୁଫଙ୍କ ସହୋଦର କଳ୍ପିତ ଭ୍ରାତା ତଥାକଥିତ ଗୌରୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରୁ ତାଙ୍କର କ୍ଷମାତାଙ୍କ ଗର୍ଭଜାତଭ୍ରାତାମାନେ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ, ସେ ଗୌର କରିଥିବେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଭାଇ (ସୁସୁଫ) ମଧ୍ୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ଗୌର କରିଥିଲେ । ସୁସୁଫ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଗୋପନ ରଖି ମନେ ମନେ ହେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦୁହିତ ଅପେକ୍ଷା ନିକୃଷ୍ଟତର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି ।” ସେମାନେ ବେନସାମିନଙ୍କୁ କିଛି ସେତେ ଦେଖୁଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁସୁଫଙ୍କ ପରି ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯାଅ, ତା ପରେ କୁହ ଯେ, ‘ହେ ଅମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ପିତା ! ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଅଛି; ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ ତାହାଛଡ଼ା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ’ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟର ରକ୍ଷକ ନୋହୁଁ ।” ୮୧।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲୁ ସେହି ନଗରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ଅମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ ସେହି ଦଳକୁ ପଚାରିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ, ଅମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ-କଥା କହୁଅଛୁ” ୮୨।

ସ୍ୱାକୃତ କହିଥିଲେ “ନା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ କଲିତ ଘଟଣା ରଚୁର ଅଛି; ସୁତରାଂ ଯୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣାହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର, ସମ୍ଭବତଃ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଆମ୍ଭ ନିକଟ ଆଣିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ମହାଜ୍ଞାନୀ ବିଜ୍ଞାନୀ” ୮୩।

ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ସୁସୁପ୍ତପାଇଁ ଦୁଃଖ” ଏବଂ ଅନୁଭବରେ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁସ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ତା ପରେ ସେ ଦୁଃଖକର୍ତ୍ତୃତ ହୋଇଥିଲେ ୮୪।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଣ ! ତୁମ୍ଭେ ଭର ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଅଥବା ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁସୁପ୍ତ ଥିଲୁ ପାରିବ ନାହିଁ” ୮୫।

ସ୍ୱାକୃତ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେହିଁ ନିଜର ବ୍ୟାକୁଳତା ଓ ଦୁଃଖର ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅମ୍ଭେ (ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା) ଯାହା ଅବଗତ ଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଜାଣିନା ୮୬।

“ହେ ଆତ୍ମର ପୁରମାନେ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ (ପୁଣି ମିଶର ଦେଶକୁ) ଯାଅ, ତାପରେ ସୁସୁପ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ନିରାଶ ହୁଅନା; ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ନିରାଶ ହୁଏ ନାହିଁ” ୮୭।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅଜ୍ଞ ! ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରବାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ସାମାନ୍ୟ ମୂଲଧନ ନେଇ ଆସୁଛୁ, ଅତଏବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ଦାନ କର ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦାନଶୀଳ ହୁଅ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଦାନଶୀଳ ମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ଆଆନ୍ତୁ” ୮୮।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରଶାମ ନ ଭାବି ସୁସୁପ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତା ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ତାହା କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ?” ୮୯।

୮୯। ସ୍ୱାକୃତ ପୁଣିମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବ ପରେ ସ୍ୱାକୃତ କହିଥିଲେ ।

“ନା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଲିତ ଘଟଣା ରଚୁର ଅଛି; ସୁତରାଂ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣାହିଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର—ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାକୃତ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ ହେଟା ବାଘ ଶାଢ଼ୀବାର କଥା ଶୁଣିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅବକଳ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ । ୧୮୬ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୮୮। ତାଙ୍କ ଆଗରେ—ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ।

୮୯। ସୁସୁପ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ ଭ୍ରାତା ବେନଗାମିନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟବହାର—ଏ ଦୁଇଭାଇଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତା ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଦେଖ ୮ମ ଶ୍ଳୋକ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ବିଷକଷ୍ଟରେ

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ସତେ ସୁସୁପ୍ତ ?” ସେ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ଧେହିଁ ସୁସୁପ୍ତ ଏବଂ ଏ ଅନ୍ଧର ସହୋଦର ଭ୍ରାତୃ, ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ଵର ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାକର ଅଛନ୍ତି, ଯେ ସଫଳ ହୁଏ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରେ ପରମେଶ୍ଵର ଏପରି ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର କଦାପି ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ନାହିଁ” । ୧୦ ।

ସେମାନେ (ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ) କହିଥିଲେ “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଣ । ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ଉପରେ ମନୋନୀତ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଅନ୍ଧମାନେ ଅପରାଧୀ ଥିଲୁ” । ୧୧ ।

ସୁସୁପ୍ତ କହିଥିଲେ, “ଅଜ୍ଞ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ; ଏବଂ ସେହି ଦୟାଶୀଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୟାଶୀଳ । ୧୨ ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧର ଏହି ଜାମା ନେଇଯାଅ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ଧର ପିତାଙ୍କ ମୁଖ ଉପରେ ରଖି ଦିଅ; ଏତଦ୍ଦ୍ଵାରା ସେ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ପାଇ ଯିବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପରବୀରମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରରେ ଅମୁନିକଟ ରୁଲିଆସ” । ୧୩ ।

## ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଣ୍ଣିକଦଳ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପିତା (ତାଙ୍କ ପାଖର ଲୋକମାନଙ୍କୁ) କହିଥିଲେ; “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧକୁ ହତଭୂକ୍ତି ମନେ ନ କରି ତେବେ ନିଷ୍ଠୁର ଆତ୍ମେ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଗନ୍ଧ ପାଉଁ” । ୧୪ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଣ । ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭେ ପୁରାତନ ପ୍ରାକ୍ତିରେ ରହିଅଛ” । ୧୫ ।

ଦେଖିଥିଲେ । ସେମାନେ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କୁ କୁଅରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କୁ ଶୂର ବୋଲି କହିଥିଲେ । ୧୬ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତାହାର ଶିକା ଦେଖ ।

୧୦ । ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ କରୁଣ ହୃଦୟ ବିଗଳିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଆଉ ଅନ୍ଧ ଗୋପନ କରି ନପାରି ଭ୍ରାତୃମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ ।

୧୧ । ବର୍ଣ୍ଣିକ ଦଳ—ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଭ୍ରାତୃମାନେ ମିଶର ଗ୍ରନ୍ଥ କେନାନ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣିକ ମଧ୍ୟ ସହଯାତ୍ରୀ ଥିଲେ ।

ମହାପୁରୁଷ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଭ୍ରାତୃମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଜାମା ନେଇ ମିଶର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ସ୍ଵାହୃଦଙ୍କ ନିକଟ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ସ୍ଵାହୃଦ ନିଜ ଦେଶ କେନାନରେ ରହି ତାଙ୍କର ନିକଟସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆତ୍ମେ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଗନ୍ଧ ପାଉଅଛି,” ଅର୍ଥାତ୍ ସୁସୁପ୍ତଙ୍କ ଭାବଦଶାରେ ପ୍ରତି ଓ ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତି ବିଷୟରେ ସୁସମ୍ବାଦ ପାଇଥିବାର ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

୧୫ । ତାଙ୍କ ପାଖର ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ତୁମ୍ଭର ପୁରାତନ ମାନସିକ ବିକାର ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମ୍ଭବ ।” ପରମେଶ୍ଵର ଆଶୀର୍ଵାଦ ସ୍ଵାହୃଦଙ୍କୁ ଏହି ସୁସମ୍ବାଦ ଜଣାଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ଧ-ଲୋକମାନେ ତାହା ରୁଚିପାରି ନଥିଲେ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସୁସମ୍ବାଦ ବହନକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଉପରେ ଜାମା ରଖି ଦେଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତ ଫେରିପାରିଥିଲେ: ସେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କୁ କହିନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଅବଗତ ନୁହ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ତାହା ଅବଗତ ଅଛୁ ?” ୧୨।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ “ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା । ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅପରାଧକାରୀ ଥିଲୁ” ୧୩।

ସ୍ୱାକ୍ଷର କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ” ୧୪।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁସ୍ୱପ୍ନ ଅଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିରାପଦରେ ମିଶରରେ ପ୍ରବେଶ କର” ୧୫।

ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଆସନ ଉପରେ ବସାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଶିପାତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସୁସ୍ୱପ୍ନ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆତ୍ମର ପିତା । ଏହାହିଁ ଆତ୍ମର ପୂର୍ବ ସ୍ୱପ୍ନର ମର୍ମ ନିଶ୍ଚୟ ଆତ୍ମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହା ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆତ୍ମକୁ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମର ଓ ଆତ୍ମର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ଘଟାଇବାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆଣି ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଆତ୍ମ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଆତ୍ମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହା ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା ଦୟାଶୀଳ ହୁଅନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ମହାଜ୍ଞାନୀ ବିଜ୍ଞାନୀ” ୧୬।

ସୁସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥିଲେ “ହେ ଆତ୍ମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ କ୍ଷମା ଦେଇଅଛ ଏବଂ ପ୍ରବଚନମାନଙ୍କର ମର୍ମ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଅଛ, ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଅଦି ସୃଷ୍ଟି । ତୁମ୍ଭେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଆତ୍ମର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ ଆତ୍ମସମୟ ଶକ୍ତିରୁ ରୂପେ ମୁକ୍ତ ଦାନକର, ଏବଂ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କର” ୧୭।

(ହେ ମୋହନ) ସେହି ଅଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ସବୁରୁ ଆତ୍ମ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁ ଅଛୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳକୁ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଚଳାନ୍ତି କରୁଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନଥିଲ ୧୮।

୧୨। ସୁସମ୍ବାଦ ବହନକାରୀ=ଯେଉଁଲୋକ ସୁସ୍ୱପ୍ନଙ୍କ ଜାମା ନେଇ ଅସ୍ଥିଥିଲା । ଏ ଲୋକ ସେହି ସ୍ୱାତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲା ।

୧୦୨। ଶ୍ଳୋ ୧୦୧୯ ଠାରେ ମହାପୁରୁଷ ସୁସ୍ୱପ୍ନଙ୍କ ଉପାଖ୍ୟାନ ଶେଷ ହେଲା । ପରେ ଶ୍ଳୋ ୧୦୨୦ରେ ଏହି ଉପାଖ୍ୟାନରୁ ଯେଉଁ ମହାଶିଖାମାନଙ୍କର ହେଉଅଛି ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଅଛନ୍ତି ତାହା କରୁଥିଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ—ସୁସ୍ୱପ୍ନଙ୍କ ସାବଧାନ ଭ୍ରମମାନେ ।

୧୦୨-୧୦୪ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଉପାଖ୍ୟାନ ଜାଣିବାର କୌଣସି ଉପାୟ ନଥିଲା । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶର ଏହା ଅବଗତ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ହେଉଅଛି

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏକାନ୍ତ ରହୁଛା କରୁଅଛ, ତଥାପି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦୩ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏହାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ୧୦୪ ।

## ୧୨ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ କେତେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଗ୍ଧ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ୧୦୫ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଂଶିଆପନକାରୀ । ୧୦୬ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପରିବେଷ୍ଟନକାରୀ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଗମନ ବିଷୟରେ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହଠାତ ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ, ଯାହା ସେମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଃଶଙ୍କ ହୋଇଅଛନ୍ତି ? । ୧୦୭ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭର ପଥ, ଅମ୍ଭେ ଓ ଅମ୍ଭର ଅନୁଗାମୀମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ପବିତ୍ର, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନୋହୁଁ” । ୧୦୮ ।

ଏବଂ (ହେ ମୋହନ) ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ (ପ୍ରେରଣ ପ୍ରଦାନ ରୂପେ) ପ୍ରେରଣ କରୁନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନଗରରେ ରହୁଥିଲେ; ସେମାନେ କଅଣ ପୃଥିବୀରେ ବୁଲି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ପରିଣାମ କଅଣ ହୋଇ ଅଛି ? ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମିଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରି ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର; ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ? । ୧୦୯ ।

ପୁରୁଷ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ହେବା ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ନ ହେବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସାନ୍ତ୍ୱିକା ଦେଇଅଛନ୍ତି; କାରଣ ଏହା ସମସ୍ତ ଜଗତବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ।

୧୦୫ ନିଦର୍ଶନ—ଏପରି ପଦାର୍ଥମାନ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକତା, ଅଦୃଶ୍ୟତା ଓ ଅସାମାନ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୧୦୭ । ପରିବେଷ୍ଟନକାରୀ ଶାସ୍ତ୍ର—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କଠୋର ଯତ୍ନାଦି ଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ—ଶେଷ ବିବର ଦିନ । ଦେଶ ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୩ ।

୧୧ । ମାନବ ଜାତିର ଉପଦେଶ ମାନବ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗତମ ନଳଠାରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରବାର ଶକ୍ତି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ନଗରବାସୀ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକରୂପେ ମନୋନୀତ କରି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ, ଯଦି ଯୁଗରେ ଏହା ହୋଇ ଅସୁଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ।

ଏପରିକି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେସ୍‌ପୁରୁଷମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କୁହାଯାଉଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ପାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଠାରୁ ଅମ୍ଭର ଶାସ୍ତି ନିବାରଣ ହୁଏନାହିଁ । ୧୧୦ ।

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପାଖ୍ୟାନରେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ରହିଅଛି; (କୋରାଣ) କଲିଡ଼ ବିବରଣୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅଛି ଏହା ତାହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣକାରୀ ଓ ସବୁ ବିଷୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାରୀ ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସୁପଥ ଓ କରୁଣା । ୧୧୧ ।

—\*—

୧୧୦ । ଅମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ — ପ୍ରେସ୍‌ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କପ୍ରତି କଠୋର ଯତ୍ନଶୀଳ ଯୁକ୍ତି ଶାସ୍ତି । ଏହା ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଯାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ । ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ସାବଧାନ ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ନିରାଶ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

୧୧୧ । ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଅଛି — କୋରାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଘଟି ଯାଇଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାଣ ହସ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତିକମାନଙ୍କର ଉପାଖ୍ୟାନମାନ କଲିଡ଼ ଗଳ୍ପ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଅଟେ ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମହୀନମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣକାରୀ ଅଟେ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଲେଖକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମହାଶିକ୍ଷା, ସୁପଥ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣାର ବିଷୟ ଅଟେ ।

—○—

## ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅରବିନ୍ଦ (ବଜ୍ରଧନ) ।

ମକ୍ତାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୨ ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୩୩ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରବିନ୍ଦ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଲ୍‌ହ, ଲମ୍, ମୀମ୍, ସ୍ଵ; ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନ ଧର୍ମପୁର କୋରାବର ଅନ୍ତର୍ଗତ; ଏବଂ ଯାହା ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତାହା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଅସ୍ଵାକାଂଶ ଲେଖେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧।

ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଯେକି ବିନା ସ୍ତମ୍ଭରେ ଅବାଶ ମଣ୍ଡଳକୁ ଠିଆ କରି ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛ; ଏବଂ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅନୁଯାୟୀ ଗତି କରୁ ଅଛନ୍ତି; ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଦେହ ନ କରି ବିଶ୍ଵାସ କରିବ । ୨।

ଏବଂ ସେହି ପୃଥିବୀକୁ ବିସ୍ତାରିତ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷୀମାନ ଓ ନଦୀମାନ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫଳରୁ ଦ୍ଵିବିଧ ଯୁଗଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଦିନକୁ ରାତ୍ରିଦ୍ଵାରା ଆଚ୍ଛନ୍ନ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛି । ୩।

ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଭୁଗଣ୍ଡମାନ ପାଖେ ପାଖେ ଲାଗି ରହିଅଛି, ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁରର ଭଦ୍ରାମାନ ଓ ଶସ୍ୟ ଶେର ସମୂହ ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ଚେର ବିଶିଷ୍ଟ ଖଜୁରାଗଛ ସବୁ ଏବଂ ଅସଂସ୍କୃତଚେର ଶଶିଷ୍ଠ (ଅନ୍ୟଗତ ସବୁ) ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋ ୧୩ କରେ ବଜ୍ରଧନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଘୋଷିତ କରୁଥିବା ବିଷୟ ଇତିହାସିକ ଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହେଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ୧ମ ଅଂଶରେ ଯେଉଁ ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅଛି, ତହିଁର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ଳୋକ ଅନା ଅବାହ୍ୟା—  
ଅଲମୋ-ରା ପାହାର ଅର୍ଥ ଅମ୍ବ ସବୁ ଓ ସବୁଦର୍ଶୀ ପରମେଶ୍ଵର । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାପରି ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨ । ଗତି କରୁଅଛନ୍ତି=ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଗତିଶୀଳ । ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖ ଟୀକା ୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୫୪ ଶ୍ଳୋକ ।

୩। ୪ । ସଂସାରର ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଦର୍ଶନ କରି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ଥିତ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାପାଇଁ ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩ । ଦ୍ଵିବିଧ ଯୁଗଳସୃଷ୍ଟି=ଦେଖ ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩ ଶ୍ଳୋକ, ୩୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦ ଶ୍ଳୋକ, ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୨ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୧ ଶ୍ଳୋକ । ଉଦ୍‌ଭବରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷରୂପେ ଇବା ଭେଦ ଅଛି ।



ସେମାନେ ଏକ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ସିଂହତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଫଳଦ୍ଵାରା ଗୋଟିକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦାନ କର ; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଜନବାନ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୧।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିସ୍ମିତ ହୁଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ବିସ୍ମୟଜନକ ଯେ, “ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହେଉଁ ତେବେ ପ୍ରକୃତରେ କଅଣ ଅନ୍ୟମାନେ ନୂତନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟ ହେବୁ” ? ଏହିମାନେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାକୁ ଅବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଶୃଙ୍ଖଳ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଏହିମାନେହି ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିବାସୀ; ସେମାନେ ସେଥିରେ ସନ୍ତୋଷ ବାସ କରନ୍ତି । ୫।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳ ପୂର୍ବକ ସତ୍ତ୍ଵର ଅମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ କାମନା କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଅଦର୍ଶ ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ସଂଘଟିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମାନବ କୁଳର ଅତ୍ୟାଗୁରୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗନାକାରୀ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ରଦାତା । ୬।

ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାମୀମାନେ କହୁଥାନ୍ତି, “ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ” ? ତୁମ୍ଭେତ ଜଣେ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହଁ ଏବଂ (ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଆସିଥିଲେ । ୭।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଶ୍ଵ ଯାହା ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା ହ୍ରାସ ଓ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ, ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ପରିମାପ ରହିଅଛି । ୮।  
ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ବିଷୟର ମହାଜ୍ଞାନୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଓ ସମୁଦ୍ଧ । ୯।

୫ । ଯେଉଁମାନେ ନାସ୍ତିକ ଓ ପରଲୋକର ଅସ୍ତିତ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶୁଣି ପ୍ରେରତ ସୁରୁଷ ବିସ୍ମିତ ହେଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଅଛନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧ ସୃଷ୍ଟି କୌଣସି ଦର୍ଶନ କରି ମଧ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହେଲା ପରେ ପୁଣି ଜୀବିତ ହେବ—ଏହାକୁ ଅସମ୍ଭବ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ କଥା ବାସ୍ତବରେ ବିସ୍ମୟଜନକ । କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଗଳାରେ ଅବିଶ୍ଵାସର ଶୃଙ୍ଖଳା କଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଅଛି, ଯାହାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ସେମାନେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରନ୍ତି ।”

୬ । ଅବିଶ୍ଵାସକାମୀମାନେ କହୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ । ମାତ୍ର ଏଥି ପୂର୍ବେ ଅବିଶ୍ଵାସକାମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଶୁଣି ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ଉଚିତ । ମାନବ ସମାଜ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦାର କରୁଣା ହେଉ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ।

୭ । ଅବିଶ୍ଵାସକାମୀମାନେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟଧୀନ, ଯେତେ ସୁରୁତ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟଧୀନ ହୁଏ ।

୮ । ପରମେଶ୍ଵର ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସବୁ ବିଷୟର ମହାଜ୍ଞାନୀ, ଏପରିକି ମାତୃଗର୍ଭରେ ସନ୍ତାନର ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନସାଗରରେ ହେଉଅଛି ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ବାକ୍ୟ ଗୋପନ କରେ ଏବଂ ଯେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ଯେକେହି ରାଜିରେ ଲୁଚାକାୟିତ ହୁଏ ଏବଂ ଦବା ଭାଗରେ ବିଚରଣ କରେ ସମସ୍ତେ (ତାଙ୍କ ନିକଟରେ) ସମାନ । ୧୦ ।

ତାହାପାଇଁ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ତାହାର ପଶ୍ଚାତରେ ପ୍ରହରାଣେଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରଅଛନ୍ତି, ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶରେ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରୁ ଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ନିଜର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ରଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାହାର କେହି ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ରକ୍ଷାକାରୀ ନାହିଁ । ୧୧ ।

ସେହି ଭୟ ଓ ଅଶ୍ଵାସନା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଘନ ମେଘ ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି । ୧୨ ।

ଏବଂ ବକ୍ରଧ୍ଵନି ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କରେ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟ ଭକ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସାଗାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବକ୍ର ସମୂହ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି, ସେ ତଦ୍ଵାରା ଯାହାକୁ ରଚ୍ଛା ଆଦାତ କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିରୋଧ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ଅଥଚ ସେ ମହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୧୩ ।

ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଷୟର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ଯେପରି କେହି ଜଳ ପ୍ରତି ନିଜର ହସ୍ତଦ୍ଵୟ ପ୍ରସାରଣ କରେ ଯେ ତାହା ତାହାର ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ନୁହେଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାନ୍ତି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ୧୪ ।

୧୦ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ପରମେଶ୍ଵର ସମାନ ଭାବରେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

୧୧ । ତାହାପାଇଁ—ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ପ୍ରଥମ ଅଂଶପାଇଁ ଦେଶ ୨୪ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୧ କ । ଶେଷ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଶ ଟୀକା ୮ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୫୩ ।

୧୨ । ୧୩ । ଅବାଣରେ କଳାମେଘର ଉଦୟ ସହଜ ବିଜୁଳି ଓ ବକ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଏଥିରେ କେଳମାନଙ୍କପାଇଁ ଭୟ ଓ ଅଶ୍ଵାସନା ଉଭୟ ଅଛି । ବିଜୁଳି ଓ ବକ୍ର ଦେଖି ସେମାନେ ଭୀତି ହୁଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ମେଘ କଳବର୍ଣ୍ଣଣ କର ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିବା ବୋଲି ଅଶ୍ଵସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ! ସେହିପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଅବଗଣ୍ଡ ହେଉଅଛି, ତାହା ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିହାସକ । ଏ ବିଷୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ବକ୍ରଧ୍ଵନି ସେପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଘୋଷଣା କରେ, ସ୍ଵର୍ଗଦୁତମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟ ଭକ୍ତି ସହଜ ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏପରି ବୃତ୍ତନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୪ । ସ୍ଵତଃ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ; ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉପାୟକ ଅଟେ । ଯେପରି ଜଳ ଅତି ଦୂରଦୂରାନ୍ତ ବଢ଼ାଇଲେ ଏବଂ ତାହୁଁ ତାହାଲେ ସେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ମୁହଁ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ପାରେ, ସେହିପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଡାକିଲେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାରେ ।

ଏବଂ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ରୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ସବୁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଅନିଚ୍ଛାରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଣିପାତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱୟାସବୁ ମଧ୍ୟ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ (ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଣିପାତ କରନ୍ତି) ୧୫ ।

ହୁମ୍ବେ କୁହ, “ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ରୂମଣ୍ଡଳର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ?” କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱର” । କୁହ, “ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହରଣ କରୁଅଛ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଲବ୍ଧ କିମ୍ବା କ୍ଷତି କରବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ?” କୁହ, “ତେବେ କଅଣ ଅଳ୍ପ ଓ ଗଣିତ୍ୱାନ ପରସ୍ପର ସମାନ ଅଥବା ଅବିକାର ଓ ଅଲେକ କଅଣ ସମାନ ?” କିମ୍ବା ସେମାନେ କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ ଏପରି ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗିୟ ଅନୁରୂପ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବାରେ ତଦନୁରୂପ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ? କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଦ୍ୱିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରମାତ୍ମା” ୧୬ ।

ସେ ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି ତାପରେ ତାହା ନିଜ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ନାଳମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ, ତାପରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଫେଣ ସବୁ ସ୍ରୋତ ଉପରେ ଘୁସିଯାଏ; ଏବଂ ଅଳଙ୍କାର ଅଥବା କିନିଷପତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଯାହା ସେମାନେ ତରଳାନ୍ତି ତାହାର ଖାଦ ଫେଣ ପରି ଉପରକୁ ଉଠେ; ଏହି ପରି ପରମେଶ୍ୱର ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରଭେଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଅତଏବ ଯାହାଖାଦ ତାହା ବାସ୍ତବରେ ଏହିପରି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଯାହା ମାନବ ମଣ୍ଡଳକୁ ପୁଫଳ ଦାନକରେ ତାହା ବାସ୍ତବରେ ତଳେ ରହିଥାଏ; ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ଉଦାହରଣମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ୧୭ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କର ନାହାନ୍ତି, ଯଦିଓ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ତଦନୁରୂପ ସେମାନଙ୍କର ଥାଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ସବୁକୁ ବିନିମୟରେ ଦେବାପାଇଁ (ବୃଥାରେ) ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେହି;

୧୫ । ଅକାଶରେ ଥିବା ସ୍ୱର୍ଗ ହୃଦୟମାନେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ନକ୍ଷତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ, କେହି ଓ କେହିରେ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ବୃକ୍ଷାଦି ଶ୍ୱୟାସବୁ ସମ୍ପାଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବୁ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଣିପାତ କରନ୍ତି ।

ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ବା ଶ୍ରବଣ ପରେ ସତେ ସତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ପ୍ରଣିପାତ କରବା ଚାହୁଁବ୍ୟ ।

୧୬ । ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲବ୍ଧ କ୍ଷତି କରବାକୁ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ କୌଣସି ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।

୧୭ । ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ ପରେ ନଦୀ ଟ୍ରାକ୍ସ ହୋଇ ନିକୃଷ୍ଟ ସ୍ତର ଓ ଫେନ ଇତ୍ୟାଦି ଜଳରେ ଘୁସି ଗୁଲିଯାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଜନକ ପଦାର୍ଥମାନ ( ଯଥା ଜଳ, ପକ୍, ମାଛ ଇତ୍ୟାଦି ) ତୁମ୍ଭରେ ରହିଯାଏ । ଅଳଙ୍କାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବା ସମୟରେ ସୁନା ରୂପା ଇତ୍ୟାଦି ଧାତୁମାନଙ୍କୁ ତରଳାଇଲେ ନିକୃଷ୍ଟ ମଳ, ଖାର ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଘୁସି ଉଠେ ଏବଂ ଖାଣି ଧାତୁଦ୍ରବ୍ୟ ତଳେ ବସି ରହେ । ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରେ ଅସତ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଚରଣାୟୀ ହୋଇ ରହିବ ।

ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିସାବ ଅତି କଠୋର ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ, ଏବଂ ତାହା ନିକୃଷ୍ଟ ଶଯ୍ୟା ଅଟେ । ୧୮ ।

## ୩ୟ ବିଭାଗ

ତେବେ କଅଣ ଭୁବର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ତ ମୁକ୍ତି ପାହା ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ, ତାହାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣେ, ସେ କଅଣ ଅନ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ? କେବଳ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାନମାନେ ମନଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି, । ୧୯ ।

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୦ ।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରବାକୁ ଅଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ କଠୋର ହିସାବର ଅଶଙ୍କା କରନ୍ତି, । ୨୧ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ ଯେଉଁ ଧାରଣା କରନ୍ତି, ଅରାଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଜାଣିବା ଦେଇଅଛୁ ସେଥିରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଓ ଗୋପନରେ ସତ୍ପଥରେ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୁର୍ଘଟ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକର (ସୁଖମୟ) ଘର ରହିଅଛି, । ୨୨ ।

ଚରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ଵର୍ଗାଦ୍ୟାନ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ରତି ଦ୍ଵାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ୨୩ ।

(ଏବଂ କହିବେ) “ଭୁବ୍ଵମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ! କାରଣ ଭୁବ୍ଵେମାନେ ଯେଉଁ ଧାରଣା କରୁଥିଲେ, ସୁତରାଂ ପରଲୋକର ଘର କେତେ ସୁଖମୟ !” । ୨୪ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରବାକୁ ଅଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେଉଁମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଶାପ ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିକୃଷ୍ଟ ଘର । ୨୫ ।

୧୮ । ଅବିଶ୍ଵାସକାଶ୍ଵମାନେ ପରଲୋକର ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ସଙ୍କଳ୍ପ ବର୍ତ୍ତେ ତାହାର ଦୁଇଗୁଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ବିନମୟ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରବେ; ମାତ୍ର ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି ହେବନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାଶ୍ଵମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ସୁରସ୍ଥାର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୧ । ସମ୍ପର୍କମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି—ପରମେଶ୍ଵର ମାନବ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କମାନ ସ୍ଥାପନ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହାର ବ୍ୟଙ୍ଗହୀନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାଶ୍ଵମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ଓ ପରଲୋକର ଶାନ୍ତି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ ଓ ସକୃଷ୍ଟ କର ଥାଆନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ପାଥୁଁ ବ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଏବଂ ପରଲୋକ ତୁଳନାରେ ପାଥୁଁ ବ ଜୀବନ ଅତି ତୁଚ୍ଛ । ୨୭ ।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାହିଁକି ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ?” ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମନଯୋଗୀ ହୁଏ ତାହାକୁ ନିଜପ୍ରତି ସୁପଥ ଦେଖାନ୍ତି । ୨୮ ।

“ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତିଲାଭ କରେ; ବାସ୍ତବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରାହିଁ ହୃଦୟ ସବୁ ଶାନ୍ତିଲାଭ କରିଥାଏ । ୨୮ ।

“ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନନ୍ଦ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଫେରି ଯିବାର ସ୍ଥାନ ଅଛି” । ୨୯ ।

ଏହି ରୂପେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇଅଛୁଁ ଯାହାର ପୂର୍ବେ ନିଶ୍ଚୟ ବହୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ରୁଲି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି; ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଅଛୁଁ ତାହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପାଠକର; ଏବଂ ସେମାନେ ଦୟାମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ କୁହ “ସେହି ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ଉପରେ ଅମ୍ଭେ ନିର୍ଭର କରୁଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଡ଼କୁ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ” । ୩୦ ।

ଏବଂ କୋରନ ଯଦି ଏପରି ହୁଅନ୍ତା ଯଦ୍ୱାରା ପର୍ବତମାନ ରୁଲିତ ହୁଅନ୍ତେ ଅଥବା ଯଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ କର୍ତ୍ତନ କର ଯାଆନ୍ତା ଅଥବା ଯଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି କଥା କୁହନ୍ତା; (ତଥାପି ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ନାହିଁ) ବରଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଟେ; ତେବେ କଅଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସମସ୍ତ ମାନବମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତେ ? ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତି ନ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ରହିଥିବ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଙ୍ଗୀକାର ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୧ ।

୩୧ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବିଧିମାନେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ସକାଶେ ବାରମ୍ବାର ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ ଏବଂ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥିତି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ତର ହୁଅନ୍ତା । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁ ଅଛନ୍ତି, “ଏହି ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସକାଶେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନମାନ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟତାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତି ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତି ହେବ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତି ହେଉଅଛି । ତାହା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ଶିଫା ଲାଭ କରିବା ଉଚିତ !”

## ୫ମ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାସ କରାଯାଇ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସ-  
କାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟେ ଅବକାଶ ଦେଇଥିଲୁଁ, ତାପରେ ଅନ୍ୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରୁଥିଲୁଁ; ତାପରେ ଅନ୍ୟେ ଶାସ୍ତି  
(କିପରି ଭୟଙ୍କର) ହୋଇଥିଲା । ୩୭୧

ତେବେ କଅଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଅର୍ଜ୍ଜନ କରୁଅଛି ତାହା ଅବଗତ  
ଅଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଅଛନ୍ତି ? ତଥାପି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି;  
ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାଶକର; ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତାଙ୍କୁ ବୌଦ୍ଧି  
ବିଷୟ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁ ଯାହା ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? କିମ୍ବା (ବାକେ) କଥା ପ୍ରକାଶ  
କରୁଅଛ ? ବରଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାକୁ ସୁଶୋଭିତ କର ହୋଇଅଛି ଏବଂ  
ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର ହୋଇ ଅଛି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ପଥରୁ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ  
ତାହା ପାଇଁ କେହି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ନାହିଁ । ୩୭୩

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାର୍ଥ୍ବ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କଠୋରତର;  
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ଶାସ୍ତିରୁ) ରକ୍ଷାକାରୀ କେହି ନାହିଁ । ୩୭୪

ଧର୍ମ୍ମ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଅଙ୍ଗୀକାର କର ହୋଇଅଛି ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ; ତାହା  
ନିମ୍ନରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତା; ତାହାର ଫଳସବୁ ଓ ତାହାର ଛାୟା ଚରସ୍ଥାୟୀ; ଏହାହିଁ ଧର୍ମ୍ମ ଭାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ  
ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ନରକାଗ୍ନି । ୩୭୫

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଅଛୁଁ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯାହା ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ  
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଭଲ ଭଲ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ କେହି କେହି ତାହାର କେତେକ ବିଷୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥାନ୍ତି;  
ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅନ୍ୟେ କେବଳ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପ ସନା କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ  
ନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ହୋଇଅଛି; ଅନ୍ୟେ ତାଙ୍କର ଆଡ଼କୁ ଢାଳୁ ଅଛୁଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଡ଼କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଫେରି-  
ଯିବାକୁ ହେବ । ୩୭୬

୩୭୩ : ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୃତ୍ତ କର୍ମମାନ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନେ କଅଣ ତାଙ୍କର  
ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ? ମାତ୍ର ଏହା ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥାପନ  
କରୁ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ବଡ଼ ଅନ୍ୟାୟ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁ-  
ମାନଙ୍କୁ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯଦି ତତ୍ତ୍ୱରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ  
ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ  
ଅଦେଶ କରୁଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏପରି ଅଦେଶ କର ନାହାନ୍ତି ।  
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଂଶୀଦାର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲକିତ  
ନାମ ପ୍ରଦାନ କର ମାର୍ଥ୍ବ ଉପକାର ଆଶାରେ ଉପାସନା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ଭାବିବାରଣୀ ଏବଂ ଏହା-  
ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୁଫଳ ଲାଭ କର ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୭୬ : ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତା ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ କୋରାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ  
ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ଅବଗତ ହୋଇ କୋରାନ୍ତ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲସକ୍ଷମ ଧର୍ମ୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ



‘ଏବଂ’ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ଅରକାଶରେ ଅଦେଶ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଶୁନିଅଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣକର, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରକ୍ତରେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ କେହି ଅଭିଶପ୍ତକ ଅଥବା ରକ୍ଷାକାରୀ ନାହିଁ । ୩୭।

### ୨ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ପ୍ରେରଣପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତାନ ଦେଇଥିଲି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କର ନିଦର୍ଶନ ଅଶିବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ରହିଅଛି । ୩୮।

ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ବିଲୁପ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିକଟରେ ମୂଳପ୍ରତି ରହିଅଛି । ୩୯।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଜ୍ଞାକାର କରିଅଛି ଯଦି ତାହାର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ (ତୁମ୍ଭର ଜୀବିତ କାଳରେ) ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ ଅଥବା ( ଅଜ୍ଞାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣହେବା ପୂର୍ବରୁ ) ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦାନ କରୁ ସେଥିରେ କିଛି ଯାଏ ଅସେ ନାହିଁ; ତେବେ କେବଳ ପ୍ରଭୁର କରବା ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ହିସାବ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ । ୪୦।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ପୃଥିବୀକୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ କରି ଆଣୁଅଛି ? ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଅଦେଶର ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ କେହି ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଶୀଘ୍ର ହିସାବ ଗ୍ରହଣକାରୀ । ୪୧।

କରିଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ କେତେକ ବିଷୟରେ କୋରନର ଅସାମ୍ଭବ୍ୟ ଦେଖି କୋରନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମର ମୂଳମନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ କୋରନର ଅସାମ୍ଭବ୍ୟ ନାହିଁ । କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ସମାଜକ ବିଷୟ ନେଇ ଅସମ୍ଭବ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ ଦେଶକାଳ ଭେଦରେ ଏପରି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ସୁତରାଂ କୋରନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର ବା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

୩୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ‘ତୁମ୍ଭେ’ ଏକ ବଚନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି ।

୩୮ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀ ଏକାଧିକ ନାଶକୁ ବିବାଦ କରିଥିବାରୁ ବିଧର୍ମୀମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ହେବା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ବିଧର୍ମୀ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନେ ଅସ୍ଥିଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକାଧିକ ପତ୍ନୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ଏହା ସନ୍ଦେହର କାରଣ ହୋଇ ନପାରେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବୁଝାଯାଇଅଛି ଯେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ହାତରେ ନାହିଁ; ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ । କୋରନ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର କେତେକ ବିଷୟର ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଯାଇଅଛି ଯେ, ଦେଶକାଳ ଭେଦରେ ଅଦେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅଧିକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ରହିଅଛି ।

୪୦ । ଦେଶ ଶିକା ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୭ ।

୪୧ । ପୃଥିବୀ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତ ସମୁଦ୍ରକୁ ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ କରି ଆଣୁଅଛି—ଅର୍ଥାତ୍ ଲବଲମ୍ବ ଧର୍ମ ବିମଣ୍ଡ ବିସ୍ତୃତ ହେବାକୁ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ଅଧିପତ୍ୟ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିମଣ୍ଡ ହ୍ରାସପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ସୁତରାଂ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କ



ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାନ୍ତି କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ କୌଶଳର ଅଧିକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି (ପାପ ବା ପୁଣ୍ୟ) ଯାହା ଅର୍ଜନ କରେ ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନେ ଶୀଘ୍ର ଜାଣିବେ ଯେ ପରଲୋକର [ ସୁଖମୟ ] ଘର କେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଅଛି । ୪୨।

ଏବଂ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ନୁହ, ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ମୋମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପଥେ ଥାଏ ।” । ୪୩।

—○—

ପଥରେ ଡମଣ ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିବୁଅଛି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହେଉଅଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏହାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିବାର ବାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୪୨ । ଦେଖ ଶତ୍ରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୪ ଶ୍ଳୋକ ।

୪୩ । ଯେଉଁମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ହେବା ବିଷୟରେ ଅସ୍ଥିକାର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ହେଉଅଛି ସେମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମମାନ ପାଠ କରିଥିବା ଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନେ ଏହାର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ପାଇପାରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନହେବେ ପରଲୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତି ।

—○—

## ୧୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ରାତ୍ରାନ୍ତମ୍ ।

ମନ୍ଦିରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୭ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୫୨ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣା ସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ) ।

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଳ୍ପ, ଲମ୍ବ, ଶ୍ଵା; ଏହି କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଶେଷମାନଙ୍କୁ ଅବକାରରୁ ବାହାର କରି ଅଲୋକ ଅଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଦେଶରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପଥରେ ଗୁଳିତକରି, ୧ ।

ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ; ଏବଂ ସୁକପୋର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ । ୨ ।

ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ପାଥୁଁ ବ ଜୀବନକୁ ପ୍ରିୟତର ଜ୍ଞାନ କରିନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିନ୍ତି ଏବଂ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନ୍ତି; ସେହିମାନେହି ସୁଦୂର ବିପଥରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ୩ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ କୌଣସି ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଭାଷା ଛଡ଼ା ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବେ; ତାପରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ବିଭାନ୍ତ କରିନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ମହା ପରାଜିତ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୪ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମୂଷାଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇ ଥିଲୁଁ, ଏବଂ କହିଥିଲୁଁ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଅବକାରରୁ ଅଲୋକ ଅଡ଼କୁ ବାହାର କରି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାନମାନଙ୍କ

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୨ୟ ବିଭାଗରେ ମହାପୁରୁଷ ରାତ୍ରାନ୍ତମଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଖ ଶିକା ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଶିକା ।

୩ । ବନ୍ଦ କରିବାକୁ—ସେଥିରେ ନାନାପ୍ରକାର ମିଥ୍ୟାସୂଚି ଓ ଦୋଷ ଦେଖାଇବାକୁ ।

୪ । ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉପଦେଶ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରେରଣ ହୁଅନ୍ତି ସେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବ୍ୟାପ୍ତିର ଉପଦେଶ ଦଅନ୍ତ ଯେପରି କି ସେମାନେ ଭଲରୂପେ ବୁଝିପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅକ୍ଷରାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଇ ସତ୍ତ୍ୱ ପଥରେ ତଳାନ୍ତି; ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କର ବହୁଭାବରଣ କରିନ୍ତି ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱ ଅନୁସରଣ କରିବାର ସ୍ତବ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି । ଦେଖ ଶିକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ ଶ୍ଳୋକ ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଅ” ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୈତୃଶୀଳ କୃତଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତିପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୫ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୂଷା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟ ସ୍ମରଣ କର, ଯେତେବେଳେ ସେ ଫେରାଅର୍ଥନ ବଂଶର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଘନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାଶମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲେ; ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମହା ପରାସ୍ତା ଥିଲା ।” ୬ ।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୂଷାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହୁଅ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକତର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ” ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କର ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅମୃତ ଶାସ୍ତ୍ରୀ କଠୋରତର” । ୭ ।

ଏବଂ ମୂଷା କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ଅବିଶ୍ଵାସ କର, ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର ଅସ୍ତବ ଶୂନ୍ୟ ଓ ପ୍ରଶଂସିତ” । ୮ ।

ହେ ଲୋକଗଣ, ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନୁହଁ ଏବଂ ଅତ୍ ଓ ସମ୍ପଦ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପାଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପାଦ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହିଁ ? ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ-ସବୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସମାଗର ସହିତ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛ ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରୁଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଧର୍ମ୍ମ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅହ୍ଵାନ କରୁଅଛ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘୋର ସନ୍ଦେହ ରହିଅଛି” । ୯ ।

୫ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବଶିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ପାତ୍ରିମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଏହି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

୮ । ଲୋକମାନେ ଯଦି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର କହୁ ଶକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ବିଷୟରେ କାହାର ଉପରେ ଲେଖମାସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତସବୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ—ଅବିଶ୍ଵାସକ ଶ୍ରୀମାନେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ଦୂରର ଥାଉ, ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ହାତସବୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଧର୍ମ୍ମ ପ୍ରସାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ଦେବାପାଇଁ ନାନାପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ଅବିଶ୍ଵାସ ପୁଣ୍ୟ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ଧର୍ମ୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଓ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ସତ୍ୟ-ସନାତନ ଧର୍ମ୍ମ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପାଦ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କୋରାବରରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନାମ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । କେବଳ କେତେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଧର୍ମ୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ନାମ ଓ ଶକ୍ତିପ୍ର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଅଛି ମାତ୍ର । ଏକ ପ୍ରବଚନ (ହୃଦୟ)ରୁ ପ୍ରକାଶ ପେ, ପୃଥିବୀର ସ୍ଵର୍ଗ-

ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଅଣ କିଛି ସନ୍ଦେହ ଅଛି ? ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁତାପ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି;” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହ; ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଯାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ, ଅତଏବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥିତ କର ।” ୧୦ ।

ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରତପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୋହୁଁ ସତ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ତ୍ରୀୟ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଗ୍ରହୀତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥିତ କରିବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାଧ୍ୟ ନୁହେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେହିଁ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ । ୧୧ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରୁଁ ? ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥସବୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରୁଁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳମାନଙ୍କର ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ” । ୧୨ ।

## ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ବାହାର କରିଦେବୁଁ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଫେରି ଆସିବ;” ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ଓଡ଼ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ଵଂସ କରିଦେବୁଁ । ୧୩ ।

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଥରଥର କରିବୁଁ; ଏହା ତାହାର ପାଇଁ ଯେ ଅମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଭୟ କରେ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଓଡ଼ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିରେ ଛାଡ଼ି ଦିଏ । ୧୪ ।

ଠାରୁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀଦଳ ଆବର୍ତ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇଆରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ତବଣ ହଜାର ଧର୍ମପୁରୁଷଙ୍କ ଆସିଥିଲେ ।

୧୧ । ଅନୁଗ୍ରହୀତ କରନ୍ତି—ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଧର୍ମପୁରୁଷଙ୍କରୁ ସେ ନିର୍ବାଚନ କରନ୍ତି ।

୧୨ । ପଥସବୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି—ଯେଉଁ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ସୁଖ ଲଭ କରିପାରୁଁ ତାହା ସେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୧୪ । ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଭୟ କରେ—ଦିନେ ବିଗୁର ପାଇଁ ଅମ୍ଭ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ ଏହି କଥାକୁ ଭୟ କରେ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ବିଜୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧାଗୁଣର ମିନିଷ୍ଟ୍ରମାନା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା; ୧୪।

ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ନରକ ଏବଂ ତାହାକୁ ଫୁଟିଲା ଦୁର୍ଗେ ଜଳ ପାନ କରିବାକୁ ଦିଆଯିବ; ୧୫।

ସେ ଏହାକୁ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ କରି ପାନ କରିବା କିନ୍ତୁ ଭଲରୂପେ ତୋକ ପାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ତାହା ନିକଟ ମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ସେ ମରବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ କଟିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି ୧୬।

ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହି ଯେ, ସେମାନଙ୍କର କୃତ କର୍ମମାନ ଉପରାଶି ପର, ପାହା ଝଡ଼ ଦାନର ପ୍ରକଳ ପବନ ଭଜାଇନିଏ; ସେମାନେ ଯହା ଅର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାର କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା ରହିବ ନାହିଁ, ଏହାହିଁ ସୁଦୂର ପଥଚାନ୍ତି ୧୭।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ସତ୍ୟରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ? ସେ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ; ୧୮।

ଏବଂ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ୧୯।

ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବେ; ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ଜଳମାନେ ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀ ଥିଲୁ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୁ କିଛି ଦୁର୍ଗଭୂତ କରିପାର” ? ସେମାନେ କହିବେ, “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଧୂଆ ଦେଖାଇ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ; ଅନ୍ୟମାନେ ଅଧୀର ହେଉଁ ଅଥବା ଘେନି ଧାରଣ କରୁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟ ସମାନ; ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଳାୟନର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ” ୨୦।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ମୀମାଂସା ହୋଇଯିବ, ସଏତାନ କହିବ, “ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରୁଥିଲୁ,

୧୫ । ସେମାନେ ବିଜୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ—ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଯେ, ସତ୍ୟ ପଥରେ ଅଛି ତାହାର ବିଜୟ ହେଉ ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ବିଜୟ ହେବ । ମାତ୍ର ଫଳରେ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬ । ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରେ ଭକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧାଗୁଣମାନଙ୍କର ପରାସ୍ତତା ଶାସ୍ତିର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୭ । କ୍ଷମତା ରହିବ ନାହିଁ—ସେଥିରେ ବିଦ୍ରୁମାତ୍ମକ ସୂଚ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୧୮ । ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି—ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ବିଲୁପ୍ତ କରି ଏକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ।

୨୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଶେଷ ବିରୁଦ୍ଧ ଦାନର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କାହାର ସହାୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହା ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଏହାଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଧିକାର କରିଥିଲୁ, ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭ ଅତ୍ୟାଧିକାରୀ ହୋଇଛୁ; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭକୁ ତରସ୍ବାର କରିବା ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ତରସ୍ବାର କର; ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନୋହୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନୁହଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଅମ୍ଭକୁ ଅଂଶୀ ଡିର କରିଥିଲୁ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଲ୍ଲୀଶାସନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି । ୧୨୧।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେହି ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବେ; ଯାହାର ନିମ୍ନଦେଶରେ ନିୟମାନ୍ତ ପ୍ରବାହିତା, ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଜ୍ଜା ବାସ କରବେ; ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ସାଦର ସମ୍ମାନ ଯେବେ ‘(ସଲମ) ଶାନ୍ତି’ ! ୧୨୨।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର କପର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ? ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟର ଉପମା ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ପର ଯାହାର ଚେରମାନ ଝୁମିରେ ସୁଦୃଢ଼ ଏବଂ ଯାହାର ଶାଖାମାନ ଅବାଶ ଉପରକୁ ଉଠିଥାଏ । ୧୨୩।

ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶରେ ତାହା ସବୁ ସମୟରେ ଫଳଦାନ କରୁଥାଏ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରବେ । ୧୨୪।

ଏବଂ ମନ୍ଦବାକ୍ୟର ଉପମା ମନ୍ଦ ବୃକ୍ଷ ପର; ଯେକି ଝୁମି ଉପରେ ଲେଟୁଥାଏ, ଯାହାର ଘୁଆଁଥିବା ନାହିଁ । ୧୨୫।

ଯେଉଁମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପାଥିବ ଜୀବନରେ ଓ ପରକାଳରେ ପୁପ୍ତପୃଷ୍ଠିତ କରବେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରବେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରନ୍ତି । ୧୨୬।

୨୨ । ବରୁର କାର୍ଯ୍ୟ ମାମାଂସା ହୋଇଯିବ—ଶେଷ ବରୁର ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱରସ୍ଥାର କିମ୍ବା ଶାନ୍ତି ଦିଅସରବ ।

ପାପାଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ତାହା ସେଠାରେ ଦେଖି ନରକବାସୀମାନେ ତାହା ତରସ୍ବାର କରିବାକୁ ଲାଗିବେ । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ସଂପର୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିବ ତାହା ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ପାପାଚାରୀମାନେ ସଂପର୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ମନେ କର ତାହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଅନୁଯାୟୀ ପାପକାରୀମାନ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସଂପର୍କ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଫଳର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲା ।

୨୩ । ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରନ୍ତି; ମାତ୍ର ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମରେ ଛଡ଼ିଦିଅନ୍ତି ।

ସୁଦୃଢ଼ ବାକ୍ୟରେ—ଉପସେକ୍ତ ୨୪ । ୨୫ ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉତ୍ତମ ବାକ୍ୟ ବା ‘କଲମା ତୟବ’ରେ ।

## ୫ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୟାସକାଶ ରୂପରେ ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୨୮ ।

ନବକେରେ ? ! ସେମାନେ ସେଥିରେ ଦର୍ପ ହେବାପାଇଁ ପକାହେବେ ଏବଂ ତାହା ନିକୃଷ୍ଟର ବାସସ୍ଥାନ । ୨୯ ।

ଏବଂ ସେମାନେ (ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ସ୍ଥିରକର ଅଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସୁପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ବିଚ୍ଛନ୍ନ କରିବେ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ (ସିଣ୍ଡାୟୀ ପୁଣ୍ୟ) ଭୋଗକର, ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନରକର ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ ।” ୩୦ ।

ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସକାଶ ସେବକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଶ୍ୱାସନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜାବିକା ଅମ୍ଭେ ଦେଇ ଅଛୁ ସେଥିରୁ ଗୋପନରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶରେ ସତ୍ତପଥରେ ବ୍ୟୟ କରିବେ, ସେହିଦିନ ଆସିବାର ପୂର୍ବେ ଯେଉଁଥିରେ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ନଥିବ ଏବଂ ପରସ୍ପର ବନ୍ଧୁତା ନଥିବ । ୩୧ ।

ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଯେକି ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ତାପରେ ଆକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷାଉଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାବିକା ପାଇଁ ତଦ୍ୱାରା ଫଳସବୁ ଜନ୍ମାଉଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୌକାମାନଙ୍କୁ ଅସୁଗ୍ରାସୀନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ସାଗରରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସୁଗ୍ରାସୀନ କରି ଅଛନ୍ତି । ୩୨ ।

ଏବଂ ସବୁବେଳେ ଗୁରୁଥିବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧୀନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତି ଓ ଦାନକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି । ୩୩ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଯାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛ ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପଦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଗଣନା କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର କରିପାରିବ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅକୃତକ୍ଷ । ୩୪ ।

୨୮ । ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ ବ୍ୟକ୍ତି ୧ । ଅରବମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ବରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ଓ ସତ୍ତ୍ୱ ପଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ପରଲୋକରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗର ପଥ ପରିସ୍କାର କରିଅଛନ୍ତି ।

୩୦ । ତାଙ୍କ ସୁପଥରୁ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ ।

୩୧ । ୩୩ । ବୃକ୍ଷ, ନଦୀ, ନୌକା, ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦଳ, ସବି ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପକାରକନକ କାର୍ଯ୍ୟର ନିମ୍ନକୁ ରହିଅଛନ୍ତି—ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଗଣିତ ଅନୁଗ୍ରହ ସଖି ବିଚ୍ଚେନା କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତକ ହେବା; ଅବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ତାହା ନକରି ସେମାନେ ଅକୃତକ୍ଷ ହେଉଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ନିଜପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩୧ । ସେହିଦିନ—ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ।

ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ନଥିବ—ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପାର୍ଥିବ ଧଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପକାର ଭର କରିବା ବା ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଘ୍ୟ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟଅଟେ । ଇହ ଲୋକ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମସେବ ଏବଂ ପରଲୋକ କର୍ମଫଳ ଭୋଗର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ପରଲୋକରେ ପାର୍ଥିବ ଧର୍ମ ସାହାଯ୍ୟରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଘ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁତା ନଥିବ—ସେହିଦିନ ବନ୍ଧୁ ଉପାସରେ ବେହୁ ନିଜ ଅର୍ଘ୍ୟ ପୁଣ୍ୟର କିଛି ଅଂଶ ଅନ୍ୟକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।



## ୨ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏହି ସହରକୁ ଶାନ୍ତି  
 ଦୃଷ୍ଟି କର ଏବଂ ଅମ୍ଭକୁ ଓ ଅମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିମା ପୂଜାରୁ ରକ୍ଷା କର । ୩୫ ।

“ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ  
 କରିଅଛନ୍ତି; ତାପରେ ଯେ ଅମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର; ଏବଂ ଯେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ  
 ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୩୬ ।

“ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (କେତେକଙ୍କୁ)  
 ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ଗୃହର ନିକଟରେ ଥିବା ଫଳଶସ୍ୟ ବିଦ୍ଧାନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ରଖିଯାଉଅଛୁ, ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର  
 ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେପରି ସେମାନେ ଅରାଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ୟ-  
 କରଣକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଅକୃଷ୍ଟ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଫଳସବୁ ଦ୍ଵାରା ଜୀବିକା ଦାନ କର, ଯେପରି  
 ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବେ । ୩୭ ।

“ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଗୋଧନ କରୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହା  
 ପ୍ରକାଶ କରୁ ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ; ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା  
 କୌଣସି ବିଷୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚି ରହେନା । ୩୮ ।

“ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହି ବୃକ୍ଷ ବସୁଧରେ ଲସମାଇଲ୍ ଓ ଲସହାକ  
 ନାମକ ଦୁଇପୁତ୍ର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣକାରୀ । ୩୯ ।

“ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଅମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅରାଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀ  
 କର; ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କର । ୪୦ ।

“ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ! ହୁସାବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ, ଅମ୍ଭର ପିତା-  
 ମାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦାନ କର । ୪୧ ।

୩୫—୪୧ । ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପୃଥିବୀର ସ୍ଵାର୍ଚ୍ଚିତମ ଉପାସନା ମନ୍ଦିର ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କା  
 ନଗରସ୍ଥ କାବା ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ହିସ୍ତୁସ୍ତ ଲସମାଇଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାତା  
 ହାଜେରା ଗାବାକୁ ରଖି ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ତାହା  
 ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୩୫ । ଏହି ସହରକୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ କର—ମକ୍କା ସହରରେ ପବିତ୍ର କାବା ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଯୁକ୍ତ  
 ବିବ୍ରହ ସବୁ ସମୟରେ ନିଷିଦ୍ଧ, ସୁତରାଂ ଏହା ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୩୬ । ସେମାନେ—ମହାପୁରୁଷ କୃତ୍ତବ୍ୟ ବଶଧରମାନଙ୍କ ଯୋଗୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ । ମହାପୁରୁଷ କୃତ୍ତବ୍ୟ ସମୟରେ  
 ଅବଶ୍ୟସୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ ଜଳପ୍ରାବନ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧସ୍ଥାପ୍ତ ହୋଇ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହର ନୌକାରେ  
 ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ବଶଧରମାନେ କାଳକ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ  
 ଅବଶ୍ୟସୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ ପାପୀୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ  
 ପାପୀୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

୪୧ । ହୁସାବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିନରେ—୩ଶ ବିଗୁର ଦିନରେ, ଯେଉଁଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପପୁଣ୍ୟର ହୁସାବ ନିଆଯିବ ।  
 ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ ମକ୍କାରେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ କ୍ଷମା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନାକରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଶିଶୁପୁତ୍ର

## ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଯାହା କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅମନଯୋଗୀ ମନେ କରନ୍ତା; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେହିଦିନ ପାଇଁ ଅବକାଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଚକ୍ଷୁ ସବୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ; । ୪୨ ।

ସେମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ରହିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ସବୁ ଭୟରେ ଜ୍ୱଳିତ-ଶୂନ୍ୟ ହେବ । ୪୩ ।

ଏବଂ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସେହି ଦିନର ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଯେଉଁଦିନ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହିବେ, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଳନ କର୍ତ୍ତା । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଅବକାଶ ଦିଅ ଯେପରି ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଆହ୍ୱାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁଁ ଏବଂ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ-ମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବୁ, ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପାଇବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ପୂର୍ବେ ଶପଥ କରି ନଥିଲୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିବ ନାହିଁ ? ୪୪ ।

“ଅଥଚ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କର ଗୁହମାନଙ୍କରେ ରହିଥିଲୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅମ୍ଭେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲୁ” । ୪୫ ।

ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେମାନେ ସତ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଦ୍ୱାରା ଚଳାନ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ଚଳାନ୍ତି ରହିଅଛି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଚଳାନ୍ତି ଏପରି ଥିଲା ଯେ ତଦ୍ୱାରା ପର୍ବତ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତା । ୪୬ ।

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ମନେ କରନା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସାହାଯ୍ୟର ଅଜ୍ଞାତ ଭଙ୍ଗ କରିବେ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ପରାଜିତ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣକାରୀ । ୪୭ ।

କ୍ଷମାକ୍ଷରଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କମାତା ବାବା ହାତେଗଳି ସହ ମକ୍ତାରେ ହସ୍ତିତ କରିଥିଲେ । ଟାକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ସେତେବେଳେ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ପିତାମାତା ଜୀବିତ ଥିଲେ । ଦେଖ ଟାକା ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧୪ ଶ୍ଳୋକ ।

୪୨ । ତକ୍ଷୁ ସବୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ—ଭୟରେ ଚକ୍ଷୁ ସବୁ ଖୋଲ ରଖିବେ, ଧଳା ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୪୩ । ୪୩।୪୪—ଏହି ଶ୍ଳୋକ ମାନଙ୍କରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନର ଘଟଣାମାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଅବଶ୍ୟାସୀ ପ ପାରୁଷ ମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି ।

୪୪ । ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିବ ନାହିଁ—ମୃତ୍ୟୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିରୁଆନ ଓ ଶେଷ ବିଚାର ହେବନାହିଁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶପଥ କରି କହିଥିଲ ।

୪୫ । ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶ୍ୟାସୀ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଧୂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ରହି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶୋଚନାୟ ପରଶାମ ବିଷୟ ଅବଗତ ହୋଇ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗତ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ନ କରି ଅବାଧତା କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିଭେଗ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ।

୪୬ । ୪୭ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀ ବ୍ୟର୍ଥମାନେ ଶ୍ରେଣୀ ଚଳାନ୍ତି କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଚଳାନ୍ତି ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଇ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

ଏପରି ଦିନ ଅସିବ ଯେଉଁଦିନ ପୃଥିବୀ ଅନ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ଏବଂ ଅକାଶ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ; ୩୮ ।

ଏବଂ ସେହି ଦିନ ତୁମେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ଅବଦ୍ଧ ଦେଖିବ; ୪୧ ।

ସେମାନଙ୍କର ଜାମା ବାଳିମା ମଣ୍ଡିତ ହେବ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସବୁ ଆବୃତ କରିବ । ୪୦ ।

ସେତେବେଳେ ଯେ ପାହା ଅର୍ଜୁନ କରୁଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଶୀଘ୍ର ହସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣକାରୀ । ୪୧ ।

ଏ କୋରାଣ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଟେ ଯେପରି ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସାବଧାନ ହେବେ ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଉପାସ୍ୟ ଏବଂ ଯେପରି ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ୪୨ ।

୪୮, ୪୯, ୫୦, ୫୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପୃଥିବୀ ଓ ଅକାଶ—ର୍ଷାକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ବିଚାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମହା ପ୍ରଳୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସବୁ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ତାପରେ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀର ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଏହି ନୂତନ ଅକାଶ ତଳେ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସୁନର୍ଜିତ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପାପପୁଣ୍ୟର ହସ୍ତାବ ନିଆଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପର ଶାନ୍ତି ଓ ପୁଣ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।

୫୨ । ପରଲୋକରେ କର୍ମଫଳ ସ୍ୱେଚ୍ଛାର ବିଷୟ ଅବଗତ ହୋଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିଷା ଲାଭ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ।

## ୧୫ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅଲ୍, ହଜର୍ (ପର୍ବତ) । ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟିଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୧ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣା ସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ) ।

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଲ୍—ଲମ—ରା ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନ ଧର୍ମସିଦ୍ଧିର ଏବଂ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ କୋରାନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଟେ । ୧ ।

## ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଭାଗ

ଅବିଷ୍ଣାସକାରୀମାନେ ବାରମ୍ବାର ଅକାଞ୍ଚକ୍ଷା କରିବେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅସୁସମପଣକାରୀ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ୨ ।

ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅହାର କରିବାକୁ ଓ ବିହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅକାଞ୍ଚକ୍ଷା ପରିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଅ, ତାପରେ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ନିଜ ମୂର୍ଖତା ଜାଣିପାରିବେ । ୩ ।

ଅମ୍ଭେ ବିଭୀଷିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ନଗରକୁ ଧ୍ୟୁସ କରିନାହିଁ । ୪ ।

କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାହାର ଧ୍ୟୁସର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳକୁ ଅଗ ପଛ କରିପାରେ ନା । ୫ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଲୋକ, (ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି), ନିଷ୍ପଦ ତୁମ୍ଭେ ପାଗଳ । ୬ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୨୫ ବିଭାଗରେ ଫକୀରବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ୧ମ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଖ ୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକ । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨ । ଅବିଷ୍ଣୁ ସକାରୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବା ହେତୁ ବାରମ୍ବାର ଲଜ୍ଜା କରିବେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଲସଲମ ଧର୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ସେତେବେଳର ଅନୁତାପ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଲଭ ହେବ ନାହିଁ ।

୩ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ଅବିଷ୍ଣୁସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ସୁଫଳରେ ପାପନ କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଅ । ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟର ପରୀକ୍ଷାମୁଖୀ ହେବେ ।

୪ । ୫ । କାରଣ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟୁସ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ନୟନ ଶ୍ରେଣୀ କରି ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଗତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟୁସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୬ । ଅବିଷ୍ଣୁସକାରୀମାନେ ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ପାଗଳ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

“ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅ, ତେବେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅଣୁନାହିଁ ?” । ୭ ।

ହେ ମୋହମ୍ମଦ । ସେମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ଅମ୍ଭେ ସତ୍ୟ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞାଣ କରୁନା ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବଜ୍ଞାଣ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୮ ।

ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେହିଁ ଉପଦେଶ ଅବଜ୍ଞାଣ କରୁଅଛୁଁ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେହିଁ ଏହାର ସୁନିଶ୍ଚିତ ରକ୍ଷକ । ୯ ।

ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ହେ ମୋହମ୍ମଦ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲୁ । ୧୦ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ଆସିନଥିଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଉପହାସ କରନାହାନ୍ତି । ୧୧ ।

ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଏହା ସମ୍ଭାରିତ କରୁଁ,—୧୨ ।

ଯେ ସେମାନେ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାସନ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଦର୍ଶ ଅଜ୍ଞାତ ହୋଇଅଛୁ । ୧୩ ।

ଏବଂ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକାଶର କୌଣସି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଉଁ, ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତଲ୍ଲଭରେ ଅଗ୍ନିହସ୍ତ କରପାରିବେ । ୧୪ ।

ତଥାପି ସେମାନେ କହିବେ, “ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁମାନ ଆବୃତ କର ହୋଇଅଛୁ, ବରଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପ୍ରେତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ” । ୧୫ ।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ (ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର) କକ୍ଷମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାଣ କରୁଅଛୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଦର୍ଶନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ସୁଶୋଭିତ କରୁଅଛୁଁ ୧୬ ।

୮ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ୱର

୧ । ଉପଦେଶ—କୋରାନ୍ତ

୧୬ । ୧୩ । ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଉପହାସ କରବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱାଭାବିକ । ଏଥିପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରାସନ କରିବେ ନାହିଁ ।

୧୪ । ୧୪ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରବେ ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ବୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୭ । ୧୭ । ୧୮ । ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର କକ୍ଷମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାଣ କରି ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ଲତ୍ୟାଦିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେମାନଙ୍କରେ ଭ୍ରମଣ କରାଉଅଛନ୍ତି । ସଦାନୁ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀମାନେ ଆକାଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସ୍ୱର୍ଗର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଯେପରି ଜାଣି ନପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ପ୍ରହସାରୂପେ ନିମ୍ନକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସଦାନୁମାନେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଭାବରେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାଦ୍ୱାରା ପ୍ରହାର କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରେ । ଏହି ଅଗ୍ନିଶିଖା ଆକାଶରେ ଉଲ୍‌କା ପିଣ୍ଡ ରୂପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିତାଡ଼ିତ ସଂପ୍ରଦାନର ପ୍ରବେଶରୁ ପୁରସ୍ତିତ କରିଅଛୁଁ:—।୧୭।

କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ଗୋପନରେ ତାହା ଶ୍ରବଣ କରେ ତେବେ ତାହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୁଳ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଅନୁସରଣ କରେ ।୧୮।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟକୁ ପ୍ରସାରଣ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସୁଦୃଢ଼ ପଦ୍ମତମାଳା ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁପାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପାଦାନ କରିଅଛୁଁ ।୧୯।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତମ୍ବୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବିକା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁଁ ଏବଂ, ତମ୍ଭେ ଯାହାର ଜୀବିକା ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହ, ତାହାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିକା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁଁ ।୨୦।

ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହାର ଉତ୍ସାର ଅମ୍ଭ ନିକଟ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିରୁପିତ ପରିମାଣ ବ୍ୟତୀତ ଅମ୍ଭେ ତାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଁ ନାହିଁ ।୨୧।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମେଘ ବହନକାରୀ ବାୟୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଁ, ତାପରେ ଆକାଶରୁ ବାର ବର୍ଷଣ କରୁଁ, ତାପରେ ତାହା ତମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଉଁ ଏବଂ ତମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ସଫଳତାକୁ ନୁହ ।୨୨।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଜୀବଦାନ କରୁଁ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଘଟନ କରୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।୨୩।

ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବ ରହିଅଛି । ଯେତେବେଳେ ପୁଣ୍ୟାୟା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ନିଜ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ଧିରେ ଦମ୍ଭର ବିସ୍ତାରିତ ତାରକା ଶତ ପୁଞ୍ଜ ସୁଖାଳ ଗଗନ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକେଶ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ବସ୍ତୁରେ ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତି ସାଧାରଣ ଜଞ୍ଜାଳ ଜନିତ ଦୁଃଖ ତାପରେ ତାପିତ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଶଶିକାଳ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଅବଳତା ଦୂର ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ଅପୂର୍ବ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସତ୍ୟଶିବ ସୁନ୍ଦର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ଭାବ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭିତ୍ତି ଭାବ ହୁଏ । ମାତ୍ର ପାପାୟା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧବୃତ୍ତିମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ ହୋଇ ସାଧାରଣ ଜଞ୍ଜାଳରେ ଲିପ୍ତ ଥିବାରୁ ଏହି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନଥାଏ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅସଂଖ୍ୟ ସଦ୍‌ଗୁଣାବଳୀ ପ୍ରତି ତସ୍ମିନ୍ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇ କେବଳ ତାଙ୍କର ଦୋଷ ବାହୁବାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯଦି ଦେବାଦି ଏହି ଆକାଶ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିଷେଧ କରନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସ୍ଵର୍ଗଭୂତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଳଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ନିଷେଧ କରନ୍ତି ଯଦ୍ଵାକି ଭଲ ଚା ରୂପରେ ଆକାଶରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଏହାକୁ ସେମାନେ ଅମଙ୍ଗଳର ଚିହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ମନେ କରି ହୃଦୟରେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ସଂସାରରେ ଏହୁପରି ଶାସ୍ତି ଭେଦ କରିବା ଛଡ଼ା ମୃତ୍ୟୁରେ ସେମାନେ ନରକ ଲକ୍ଷଣା ଭୋଗ କରିବେ ।

୨୧ । ବସ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଯାବନ୍ତୀୟ ପଦାର୍ଥର ଅସରନ୍ତି ଉତ୍ସାର (ଯାହା ଅମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି କିନ୍ତା ନଜାଣି) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗଚ୍ଛିତ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେ ଅବଶ୍ୟକ ମତେ ସେଥିରୁ ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ଲବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି । ଏହାର ଅପବ୍ୟୟ ହେବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

୨୨ । ମେଘ ବହନକାରୀ ବାୟୁ—ଯେଉଁ ବାୟୁ ଜଳ ବର୍ଷଣକାରୀ ମେଘମାଳା ବହନ କରେ । ଜଳକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସଫଳ କରି ରଖିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଯଦି ବର୍ଷା ନହୁଅନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରନ୍ତେ ।

୨୩ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ—ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗୋଟି ଗୋଟି ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ଭାବ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ କରୁଥିବେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଲବିତ ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସ୍ଵରୂପ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜାଣି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି । ୨୪

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସୁବିଧି ମହାଜନୀ । ୨୫

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମାନବକୁ କଳାକାଦୁଅରୁ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଶୁଣିଲା ମାଟି ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ । ୨୬

ଏବଂ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଦାନବକୁ ଜ୍ଵଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଶିଖାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ । ୨୭

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵଗତୁତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ କଳାକାଦୁଅରୁ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଶୁଣିଲା ମାଟି ଦ୍ଵାରା ମାନବକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛୁ । ୨୮

“ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରୁଛୁ ଏବଂ ସେଥିରେ ନିଜର ଅସ୍ଥା ପୂର୍ବକାର କରୁଛୁ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ଅଗରେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରବ” । ୨୯

ତାପରେ ସ୍ଵର୍ଗତୁତମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରରେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଥିଲେ—୩୦

କିନ୍ତୁ ଇବ୍ଲିସ୍ (କରୁନଥିଲା); ସେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀତେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲା । ୩୧

ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ହେ ଇବ୍ଲିସ୍ । ତୁମ୍ଭର କଅଣ ହେଲା ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତକାରୀମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ ହେଲୁନାହିଁ ? ୩୨”

ସେ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେ ଏପରି ନୋହୁଁ ଯେ ମାନବକୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଛୁ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ କଳାକାଦୁଅରୁ ଶବ୍ଦକରୁଥିବା ଶୁଣିଲା ମାଟି ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛୁ” । ୩୩

ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରୁ ବାହାରିଯାଅ, କରଣ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଶପ୍ତ । ୩୪

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଶେଷବିଚାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଅଭିଶପ୍ତ । ୩୫”

ସେ କହିଥିଲା, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ତେବେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦିଅ ।” ୩୬

ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅବକାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ମାନବର ଅନ୍ତର୍ଗତ, ନିଜକୁ ସମୟର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।” ୩୭

୨୨ : ୨୮ । ୨୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅଦମାନବ ଅଦମକ ସୃଷ୍ଟି ଓ ସଗଠନ ବସ୍ତୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ କଳା କାଦୁଅରୁ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଗଢ଼ା ହୋଇଥିଲା; ତାପରେ ତାକୁ ଶୁଣାଇ ଦେବାରୁ ଶୁଣିଯାଇ ସେଥିରୁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିଥିଲା । ତାପରେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଗଠନ କରି ସେଥିରେ ଅସ୍ଥା ପ୍ରବେଶ କରି ତାକୁ ଗବଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

୩୧ । ଇବ୍ଲିସ୍—ସାତାନ

୩୫ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ଦିନ—ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ



ସେ କହିଥିଲା, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରଅଛୁ ଅମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀକୁ ସୁଶୋଭିତ କରିବୁଁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବୁଁ” । ୩୯।

“ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରକୃତ ସେବକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।” ୪୦।

ପରମେଶ୍ବର କହିଥିଲେ, “ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭ ପାଖରେ ସରଳ ପଥ ଅଟେ” । ୪୧।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅବାଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।” ୪୨।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ନରକ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିସ୍ଥାନ । ୪୩।

ତାହାର ସପ୍ତଦ୍ବାର ରହିଅଛି; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ବାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦଳ ହେବେ । ୪୪।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ଧର୍ମବୀରମାନେ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ । ୪୫।

ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରି କୁହାଯିବ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦରେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କର ।” ୪୬ ।

ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ଥିବ ତାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ଦୂରଭୂତ କରିଦେବୁଁ, ସେମାନେ ଭାବ ଭାବ ପରି ପରସ୍ପର ମୁହଁମୁହିଁ ହୋଇ ଆସନ ଉପରେ ବସିବେ । ୪୭।

ସେଠାରେ କ୍ବାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରାଯିବ ନାହିଁ । ୪୮।

(ହେ ମୋହମ୍ମଦ) ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୪୯ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ କଠୋର ଶାନ୍ତି । ୫୦।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତାଗ୍ରାମଙ୍କର ଅତିଥିମାନଙ୍କର ବିଷୟ ଜଣାଇ ଦିଅ । ୫୧।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଆସିଥିଲେ, ତାପରେ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନା କରିଥିଲେ ରକ୍ତାଗ୍ରାମ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଅଛୁ” । ୫୨।

୩୯ । ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରଅଛ—ରବଲିଷ୍ ବା ସାଦାନ ଅହଙ୍କାର ଦେହ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ କରି ଏପରି କହିଥିଲା ।

୪୧ । ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭପାଖରେ ସରଳ ପଥ—ପରମେଶ୍ବର କହୁଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସେବକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ଏହା ସହଜ ଉପାୟ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସାଦାନର ପ୍ରକୃତିରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ନଭୁଲ ତାଙ୍କର ଅଦେଶ ପାଳନ କରିବେ ସେହିମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସେବକ ।

୪୪ । ସପ୍ତଦ୍ବାର—ସପ୍ତ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ । ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ପାପୀ ଓ ଅପସ୍ୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ବାର ଦେଇ ନରକ ଭିତରକୁ ଯିବେ ।

୫୧ । ରକ୍ତାଗ୍ରାମଙ୍କ ଅତିଥି—ମହାପୁରୁଷ ରକ୍ତାଗ୍ରାମଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ ଧର୍ମ ଦୃଢ଼ମାନେ । ଏ ବିଷୟ ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ମ ବିଭାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “କାନ୍ଦ ଝୁଅନା, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନବାନ ନାଳକର ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଉଅଛୁ” । ୫୩ ।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ବାଲ୍‌କ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛି ସେତେବେଳେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମକୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଉଅଛ, ତାହା କେଉଁବିଷୟର ସୁସମ୍ବାଦ ?” ୫୪ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଉଅଛୁ, ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ନିରାଶମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅନା” ୫୫ ।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ଇବ୍ରାହୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କିଏ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁପ୍ରହର ନିରାଶ ହୋଇଥାଏ ?” ୫୬ ।

ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ, “ହେ ଦୁଇମାନେ ! ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ?” ୫୭ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ ଦେଉଅଛୁ” । ୫୮ ।

“ଲୁତ୍‌ବାଣ ବ୍ୟତୀତ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରୁ” । ୫୯ ।

“ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଅମ୍ଭେମାନେ ଆଦିମ୍ଭ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ସେ ପଶ୍ଚାତବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ ।” ୬୦ ।

## ୫ମ ବିଭାଗ

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇମାନେ ଲୁତ୍‌ବାଣ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ୬୧ ।

ଲୁତ୍ କହିଥିଲେ “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପରାଧୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।” ୬୨ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ବରଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ ନିକଟ ଆସିଅଛୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ ରହିଅଛନ୍ତି” । ୬୩ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ ନିକଟ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଅଣିଅଛୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟବାଦୀ । ୬୪ ।

୫୯ । ଲୁତ୍‌ବାଣ ବ୍ୟତୀତ—ମହାପୁରୁଷ ଲୁତ୍‌ବାଣ ପରିବାର ଓ ଅନୁଗତ ଲେଖନମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ।

୬୦ । ସେ—ଲୁତ୍‌ବାଣ ପତ୍ନୀ; ସେ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇନଥିଲେ ।

୬୧ । ମହାପୁରୁଷ ଲୁତ୍‌ବାଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୮୪ରେ ଏବଂ ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ମ ବିଭାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୬୩ । ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ—ଧ୍ୟୁସଜନକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ।

ସେମାନେ—ତୁମ୍ଭ ସହୃଦରେ ରହୁଥିବା ପାତ୍ରୀ ବ. ସିଦ୍ଧାମାନେ

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ରାତିର ଏକ ଅଂଶରେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ ଗମନ କରି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ପଛଅଡ଼କୁ ନଦେଖେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଅଡ଼କୁ ଯିବାପାଇଁ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରି” । ୨୫ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଅଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରଭାତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଅପରାଧୀ-ମାନଙ୍କର ମୂଳୋଚ୍ଛେଦ କରାହେବ । ୨୬ ।

ଏବଂ ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନେ କେତେକ ନୂଆଲୋକ ଆସିବା ଶୁଣି ଅନନ୍ଦ ସହୃଦ ଲଭିବା ପାଶକୁ ଆସିଥିଲେ । ୨୭ ।

ଲୁତ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନେ ଅମ୍ଭର ଅତିଥି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅପଦସ୍ଥ କରିନା । ୨୮ ।

“ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଏବଂ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଲକ୍ଷିତ କରିନା ।” ୨୯ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ (ଅନ୍ୟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଷେଧ କରିନାହିଁ” ? ୩୦ ।

ସେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ତେବେ ଏହି ଅମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ (ବିବାହ ପାଇଁ) ରହି ଅଛନ୍ତି” । ୩୧ ।

ହେ ମୋହମ୍ମଦ, ତୁମ୍ଭର ଜୀବନର ରାଶି । ସେମାନେ ନିଜ କାମ ଲାଲସାରେ ଅତି ହୋଇଥିଲେ ତାପରେ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାତିର ଧ୍ବନି ଅବମଣି କରୁଥିଲା ୩୨ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଭାଗକୁ ତାହାର ନିମ୍ନଭାଗ କରି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଙ୍କର ପରି ପ୍ରସ୍ତରମାନ ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ । ୩୩ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୩୪ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଯିବାଆସିବା ପଥ ନିକଟରେ ରହିଅଛି । ୩୫ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ବିଧିବଦ୍ଧାବଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୩୬ ।

ଏବଂ ବନବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଥିଲେ । ୩୭ ।

ଅତଏବ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପଥ ନିକଟରେ ରହିଅଛି । ୩୮ ।

୨୧ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେରିତ ସ୍ଵରୂପ ନିଜ ନିଜ ମଣ୍ଡଳର ପିତା ସ୍ଵରୂପ । ଏଥିପାଇଁ ମହାସ୍ଵରୂପ ଲୁତ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଅମ୍ଭର କନ୍ୟାମାନେ ବୋଲି କହି ଅଛନ୍ତି ।

୨୨ । ତାହାର—ନଗରର । (ସଦୋମ ଏବଂ ଗମରା) । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଭାଗ ନିମ୍ନଭାଗ ସହଜରୁ ଓଲଟିଯାଇଛି କରଦେଇଥିଲୁ ।

୨୩ । କୋରେଶମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷରେ ବିଦେଶ ଗଲବେଳେ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ନିକଟରେ ଏହି ବ୍ୟୟୁ ନଗରର ଭଗ୍ନାବଶେଷ ଦେଖିଥିଲେ ।

୨୪ । ବନବାସୀ ସମ୍ମୁଖରେ ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୫୦ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୫ । ଭବିଷ୍ୟ ସ୍ଥାନ—ଲୁତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବାସସ୍ଥାନ ସଦୋମନଗରର ଧ୍ଵଂସାବଶେଷ (ବର୍ତ୍ତମାନ ମରୁଭୂମି) ଏବଂ ଶୋମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବାସସ୍ଥାନର ଧ୍ଵଂସାବଶେଷ ।

ପ୍ରକାଶ୍ୟପଥ—ମକ୍କାଠାରୁ ସିରଥ ପ୍ରଦେଶରୁ ଯିବାର ପ୍ରଧାନ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ।

ଶୋମୋର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ମୁଖରେ ୨୩ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୮୫ରୁ ଶ୍ଳୋ ୧୩୦ ଏବଂ ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୮୫ରୁ ୧୫ ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

## ୨ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପର୍ବତଦାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାସ୍ୱେପ କରୁଥିଲେ । ୮୦ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତତ୍ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଥିଲେ । ୮୧ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ନିରାପଦରେ ରହିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗୁହମାନ ଖୋଦିତ କରୁଥିଲେ । ୮୨ ।  
ତାପରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଶ୍ୱାପଣ ଧ୍ୱନି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବମଣ କରୁଥିଲା । ୮୩ ।

ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ଯାହା ଅଛନ୍ତି ନ କରୁଥିଲେ ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଉପକୃତ ହୋଇ ନଥିଲେ । ୮୪

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିକ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସତ୍ୟ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ଅଛୁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମା ସହିତ (ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି ସବୁ) ମାନି ନା କରଦଅ । ୮୫ ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାଜ୍ଞାନୀ ସୃଜନକାରୀ । ୮୬ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଅବୃତ୍ତ କରାଯାଉଥିବା ସାତ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ମହା ବୋଗନଗ୍ରନ୍ଥ ଦାନ କରୁଅଛୁ । ୮୭ ।

ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ସମ୍ପଦ ଦେଇଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ସେଥିପ୍ରତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ ପ୍ରସାରିତ କରନା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ବାହୁ ଅବନତ କର । ୮୮ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭବୁ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ” । ୮୯ ।

(ଯଦି ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତେବେ) ଅମ୍ଭେ ବିଭକ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି (ଶାସ୍ତ୍ର) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ । ୯୦ ।

୮୦।୮୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ମାନଙ୍କରେ ସମ୍ପଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଷୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇ ଅଛି । ଏମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଯମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକରୁ ୭୯ କ ଏବଂ ୧୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକରୁ ୨୮ କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୮୫ । ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହୁ ଅଛନ୍ତି, “ଅମ୍ଭେ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁ ଇତ୍ୟାଦି ବୃଥାରେ ସୃଷ୍ଟି କରନାହିଁ । ସୁତରାଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କର୍ମଫଳ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ଶେଷ ବିଗୁର ଦନ ନିଶ୍ଚୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଯେଉଁଦିନ ଅତ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦର୍ଶାଯିବ । ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାତ୍ମର ହେତୁ ଦୁଃଖିତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୋଇ, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦୃଶଦେଶୀ ପ୍ରଦାନ କରବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନା ।”

୮୬ । ବୋଗନ ଗ୍ରନ୍ଥର ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଗୋଟିଟି ଶ୍ଳୋକ । ଏହାକୁ ବୋଗନ ଗ୍ରନ୍ଥର ସାକ୍ଷ୍ୟ କହୁଲେ ତଳେ । ପ୍ରତି ଅବଧାନା (ନିମାକ୍ତ) ରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ପାଠ କରାଯାଏ ।

୮୮ । ବାହୁ ଅବନତ କରବା—ନମ୍ର ବ୍ୟବହାର କରବା ।

ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପାଥିକ ସମ୍ପଦ ଲାଭ କରୁ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେଥିପାଇଁ ବସ୍ତୁତ କିମ୍ବା ଦୁଃଖିତ ହେବାର କାରଣ ନାହିଁ । ଦେବ ଶିଳ୍ପ ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକକା

ଯେଉଁମାନେ କୋରାଣକୁ ବିଭକ୍ତ କରୁଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହିପରି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ପଠାଇଥିଲେ); ୧୧୧।  
ତାପରେ, ତୁମ୍ଭ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗଣ । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା  
କରିବୁଁ; ୧୧୨।

ଯାହା ସେମାନେ କରୁଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ୧୧୩।  
ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ତାହା ଘୋଷଣାକର ଏବଂ ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କ  
ଠାରୁ ବିମୁଖ ହୁଅ ୧୧୪।

ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟୁଁ ୧୧୫।  
ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି; ପରେ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ (ନିଜର  
ଭ୍ରମ) ଜାଣି ପାରନ୍ତି ୧୧୬।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅବଗତ ଅଛୁଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର  
ସବୁଗତ ହୁଏ ୧୧୭।

ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ପ୍ରଶଂସାତକାରୀ  
ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅ ୧୧୮।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା  
କରୁଥାଅ ୧୧୯।

୮୧୧-୧୧୧-୧୧୨-୧୧୩—ସୂଚକରୂପେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟା ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ  
କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ଯେଉଁ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଅନୁଯାୟୀ ହେଲା ତାକୁ ସତ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲେ  
ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଂଶ ସେମାନଙ୍କ ମନ ଅନୁଯାୟୀ ନ ହେଲା ତାକୁ ମିଥ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର କହୁ ଅଛନ୍ତି  
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ବିଚିତ୍ର ଅର୍ଥ କରୁଅଛନ୍ତି ।  
୧୧୧ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଅସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

## ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅନ୍ ନହଲ (ମହୁମାଛ) ।

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୬ ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୨୮ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଅତଏବ ତାହାକୁ ଶୀଘ୍ର ଘଟାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରନା ସେ ଅତି ପବନ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଂଶୀଦାର ସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚରେ ଅଛନ୍ତି । ୧।

ସେ ତାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିଜ ଆଦେଶରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶବାଣୀ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଏହା ଜଣାଇବା ପାଇଁ, “ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିଦିଅ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ, ଅତଏବ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଉପସ୍ତୁତ କର” । ୨।

ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚରେ । ୩।

ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତଥାପି ସେ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଏକତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବାକବିତଣ୍ଡା କରୁଅଛନ୍ତି । ୪।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକ ୨୮; ୨୯ କରେ ମହୁ ମାଛ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ମଧୁକୃତ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାରୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମ କରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରଦେବାର ସମୟ ନିକଟ ହୋଇଅଛି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତାହାକୁ ଶୀଘ୍ର ଘଟାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରନାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ।

୨ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ସୁରୁଷ ମନୋନୀତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ କ'ଣ ? ପରମେଶ୍ୱର ଲକ୍ଷ୍ମୀକଲେ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ ପଠାଇ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇପାରନ୍ତେ ।” ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି, “ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନଙ୍କଠାରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଦେଇ ତାଙ୍କ ନିକଟ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ ଲବରେକଲଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା କରନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତଙ୍କଠାରୁ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣକରି ଲୋକ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯେ ସତ୍ତ୍ୱ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏବଂ ଅସତ୍ତ୍ୱ ପଥ ପରିତ୍ୟାଗ କର ।”

୩—୮ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଭବ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରି ଏକମାତ୍ର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚତୁର୍ଥ ପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗରମ ଅବରଣ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅନେକ ଉପକାର ହିରଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମାଂସ ମଧ୍ୟ ଖାଇ ପାଅ ।୫।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଳେ ଚାରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ନିଅ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିଅଛି ।୬।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ବୋଝିମାନ ସହରକୁ ନେଇଯାନ୍ତି ଯେଉଁଠାକୁ ତୁମ୍ଭେପାନେ ଜାବନମୁକ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଛଡ଼ା ଯାଇଯାଉ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସ୍ନେହଶୀଳ କରୁଣାମୟ ।୭।

(ପରମେଶ୍ୱର) ଘୋଡ଼ା, ଖର ଏବଂ ଗଧମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ଏବଂ ରୂପଶସ୍ତ୍ରରୂପ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଜାଣନା ସେ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ।୮।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ସୁପଥ ରହିଅଛି ଏବଂ ଉନ୍ମଥରେ ବଢ଼ି କୃପଥ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ଇଚ୍ଛାକଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁପଥ ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ ।୯।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା ପାନକର ଏବଂ ସେଥିରୁ ଗଛ ଲତା ଜନ୍ମେ ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନେ ପଶୁ ସବୁକୁ ଚରାଅ ।୧୦।

ସେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ଏବଂ ଜୀବତୁଳ ଏବଂ ଖଜୁରୀ ଏବଂ ନାନା ପ୍ରକାର ଫଳ ଜାତ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ।୧୧।

ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁକ୍ର ଓ ଦାନକୁ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଅପୂର୍ବଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଦେଶରେ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ନିୟମାଧୀନ ରହିଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନବାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି ।୧୨।

୮ । ଏହି ପଶୁମାନେ ଯେ କେବଳ ବୋଝ ବୁଝନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ । ଏମାନେ ଶୋଭାପାଶରେ ବାହାର ଯାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ଥାନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଜାଣନା—ଯେପରି ରେଲ, ଖୁମର, ଉଡ଼ାଜାହାଜ ପ୍ରଭୃତି କେତେ ବିଷୟସବୁର ଯାନ-ବାହାନ ସବୁ ଯାହା କୋରାଣ ଅବଗଣ୍ଟ ହେବା ସମୟରେ ଲୋକେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାପରେ ଅବିଷ୍କୃତ ହୋଇଅଛି ।

୯ । ଦେଖ ଟାକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ।

୧୦।୧୨ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୌଶଳ ଓ ତାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କେତେକ ଉଦାହରଣ ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ନଦା, ପର୍ବତ, ଗୁମ୍ଫା ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରାକୃତିକ ଚିହ୍ନ ମାନ ଏବଂ ଅକାଶରେ ନକ୍ଷତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖି ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥାନ ଠିକ୍ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନରେ ସାଧୁସନ୍ଥାସୀମାନଙ୍କ ସହବାସ ଓ ଅଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଜୀବନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିଜ ଜୀବନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ସାଧନା କଲେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘରଇ ପ୍ରଭୃତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ।



ଏବଂ ସେ ପୃଥ୍ବୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭଲ ଭଲ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥମାନ ବହୁ ପରମାଣୁରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେଥିରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସୁଦତ୍ତାବଦାନବାସ୍ତବ କୃତକ୍ତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି । ୧୩ ।

ଏବଂ ସେ ସମୁଦ୍ରକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅୟୁତ୍ତାଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରୁ ସଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କର ଏବଂ ସେଥିରୁ ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ପିନ୍ଧ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଳଧୀରେ ଜଳବିଦ୍ୟାର୍ଣ୍ଣିକାସ୍ତ୍ର ନୌକାମାନ ଦେଖୁଅଛ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତଦ୍ଭାସ୍ତ୍ର ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତକ୍ତି ହୁଅ । ୧୪ ।

ଏବଂ ସେ ପୃଥ୍ବୀରେ ପଦ୍ମତମାଳା ଦୃଢ଼ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଅଲେକ୍ତିତ ନ ହେବ ଏବଂ ନଦୀ ସବୁ ଓ ପଥ ସବୁ (କରିଅଛନ୍ତି) ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁପଥଗାମୀ ହୁଅ । ୧୫ ।

ଏବଂ ଚକ୍ରମାନ (ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି) ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସେମାନେ ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୧୬ ।

ତେବେ କଅଣ ଯେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ସେ କଅଣ ତାଙ୍କର ପରି ଯେ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ? ତେବେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ ? । ୧୭ ।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର, ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ନିଶ୍ଚୟ କରି ପାରବ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ବର କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୧୮ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଗୋପନକର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କର ପରମେଶ୍ବର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୧୯ ।

୧୩ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଆକାଶରେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ପଶ୍ଚିମ ଆକାଶରେ ଏବଂ କେତେକ ଗଛର ପତ୍ରରେ, କେତେକ ପକ୍ଷୀର ପରରେ ଓ କେତେକ ପଶୁର ଚର୍ମ ଉପରେ ଭଲ ଭଲ ବର୍ଣ୍ଣର ଯେଉଁ ବିଚିତ୍ର ସମାବେଶ ଦେଖାଯାଏ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜ୍ଞାନାଲେକର ହୃଦୟ ବିସ୍ମୟରେ ଅଭିଭୂତ ହୁଏ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅଲୌକିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଉପଲବ୍ଧ କରି ତାଙ୍କଠାରେ କୃତକ୍ତିତା ପ୍ରକାଶ କରି ତାଙ୍କର ପ୍ରଣାମା ରାଜ ନ କରି ରହିପାରେନା ।

୧୪ । ସଦ୍ୟ ମାଂସ = ତଟକା ମାଛ ।

ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର = ସମୁଦ୍ରରେ ଭ୍ରମଣ କରି ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ବାରା ନିଜର ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ଓ ଧନ ସଂଗ୍ରହ କର ।

୧୫ । ଟୀକାକାର ମାନଙ୍କ ମତରେ, ପରମେଶ୍ବର ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ତାହା ଟଳମଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ରଖିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ବର ତାହାର ପୃଷ୍ଠ ଦେଶରେ ବୃହତ୍ ପର୍ବତମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

୧୬ । ଚକ୍ରମାନ—ପ୍ରାକୃତିକ ଚକ୍ରମାନ ଯଥା ନଦୀ, ପର୍ବତ ଇତ୍ୟାଦି ।

୧୭—୧୯ । ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ଓ ତାଙ୍କର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କସହୃଦ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିର୍ବିଚିତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଅଂଶୀଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ବସ୍ତୁ

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅହ୍ୱାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨୦ ।

ସେମାନେ ମୃତ, ଜୀବିତ ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ କେବେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବେ । ୨୧ ।

## ୩ୟ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସତ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଏବଂ ସେହିମାନେହି ଅହଂକାରୀ । ୨୨ ।

ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅହଂକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି) କଅଣ ଅବଜ୍ଞାନ କରୁଅଛନ୍ତି” ? ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ଗଲ୍ପସୂତ୍ତ;” । ୨୪ ।

ନିଶ୍ଚୟ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୋହୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞତା ହେତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବୋହୂର କେତେକ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବହନ କରବେ; ସାବଧାନ ! ସେମାନେ ଯାହା ବହନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ନିକୁଷ୍ପତର । ୨୫ ।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଯେଉଁମାନେ ଚଳାନ୍ତି କରୁଥିଲେ ‘ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷା କୋଠାକୁ ସମ୍ମୁଖେ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ, ତାପରେ କୋଠା ଉପରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛାତ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ଜାଣି ପାରୁ ନଥିଲେ । ୨୬ ।

ତାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ କରବେ ଏବଂ କହିବେ, “ଅମ୍ଭର ଅଂଶୀମାନେ କାହାନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଢର୍କ କରୁଥିଲ” ? ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅଯାଇ ଥିଲା ସେମାନେ କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆଜି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୁପ୍ତିନା ଓ ଅମଙ୍ଗଳ । ୨୭ ।

ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଶକ୍ତିନାହିଁ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାର କିମ୍ବା ଅପକାର କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନେ ସର୍ବଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତି ।

୨୫ । ବୋହୁ—ଦାୟିତ୍ୱ ।

୨୬—୨୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ଭ୍ରମଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୭ । ଅମ୍ଭର ଅଂଶୀମାନେ = ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଂଶୀମାନେ ।

“ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣହରଣ କରୁଥିଲେ;” ପରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜସ୍ୱର ହୋଇ (କହିବେ) “ଅମ୍ଭେମାନେ ତ (ଜାଣୁଛୁ) କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ କରିନାହିଁ” ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତମାନେ କହିବେ “ହଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲୁ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି ।” ୧୮।

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନରକର ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ବାସକର; ବାସ୍ତବରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଅତି ନିକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ” ୧୯।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ’ଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ଅଛନ୍ତି ?” ସେମାନେ କହିନ୍ତି “ମଙ୍ଗଳ !” ଯେଉଁମାନେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହ-ଲେକରେ ମଙ୍ଗଳ; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପରଲେକର ଘର ଭଲ୍ଲୁକ୍ତିର; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗମାନଙ୍କର ଘର ସୁଖମୟ ୧୦।

ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ତାହାର ନିମ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରବାହୁତ ସେମାନେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରିବେ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାହିଁ ରହିଅଛି, ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗମାନଙ୍କୁ ପୂରସ୍କାର ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି ୧୧।

ବିଶୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣହରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କହିନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲୁ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କର” ୧୨।

ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ଏହାଛଡ଼ା ଅପେକ୍ଷା କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁତମାନେ (ପ୍ରାଣ ହରଣ ପାଇଁ) ଅସିବେ ଅଥବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ଦଣ୍ଡ) ଅଦେଶ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ; ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରି ନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ୧୩।

ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାପକାର୍ଯ୍ୟର ପରଶାମ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ତାହାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେର ପକାଇ ଥିଲା ୧୪।

୨୮ । ନିଜ ଜୀବନରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ = ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ । ସେମାନେ = ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ।

୩୦—୩୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କର ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୩୨ । ବିଶୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରେ = ବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ । ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମନ ଓ ହୃଦୟ ସର୍ବଦା ବିଶୁଦ୍ଧ ଥାଏ;

୩୩।୩୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ପରଶାମ ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ମନୋବାକ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶୋଚନୀୟ ପରଶାମ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କରାଇଦିଆଯାଇଅଛି ।

## ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ଉପାସନା କରି ନ ଥାନ୍ତୁ, ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଥବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଏବଂ ତାଙ୍କ (ଅଦେଶ) ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଅବୈଧ କରି ନ ଥାନ୍ତୁ”; ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କହିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନର ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭି କଅଣ (ଦାୟୀତ୍ୱ) ଅଛି ? ୩୫।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ଅବିଚାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରି ଏବଂ ସେତାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି;” ତା ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ କ୍ଷପଥକାମୀ ହୋଇଥିଲେ; ସୁତରାଂ ପୃଥିବୀରେ ପରବ୍ରହ୍ମ ମଣି କରି ଏବଂ ଦେଶ ଯେ ମିଥ୍ୟାସ୍ୱେପକାରୀମାନଙ୍କର ପରଶ୍ରାମ କ୍ଷପଥ (ଶୋକଲ୍ୟ) ହୋଇଅଛି । ୩୬।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପଥ କାମନା କରି, ତେବେ ଯେ ପଥକ୍ରାନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହିଁ । ୩୭।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ସୃଷ୍ଟି ଶପଥ କରି କହନ୍ତି ଯେ ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୁଣି ଜାଣିତ କରିବେ ନାହିଁ; ହଁ, (ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ) ଏହା ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୮।

ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଜାଣି ଶାରିବେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିଲେ । ୩୯।

ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ କୌଣସି ବିଷୟ କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରୁଁ ସେତେବେଳେ କେବଳ ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ କହିଁ, ‘ହୋଇ ଯାଅ’ ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ । ୪୦।

## ୬ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା ହେବା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ଦାନ କରିବୁଁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ଅବଶ୍ୟ ବୃହତ୍ତର; ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରନ୍ତେ । ୪୧।

୩୫। ୩୭ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱର; ଏବଂ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଉପରେ । ଦେଶ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ଶ୍ଳୋକ ।

୩୬। ୩୯ । ଯେଉଁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପରଲୋକର ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ପାଥିକ ଜୀବନକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମନେକରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାର ସତ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୂଢ଼ତା ପରେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପରଲୋକର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ।

ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଏବଂ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ୪୨।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପ୍ରେରତପୁରୁଷ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଥିଲୁ; ତେବେ ଗୁରୁ ପାଠକାଗ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର (ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ବିଷୟ ନ ଜାଣି); । ୪୩।

ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନମାନ ଏବଂ ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ପଢ଼ାଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ସ୍ୱାରକ ଗୁରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପାରିବ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତେ । ୪୪।

ତେବେ କଅଣ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ରାନୁକାଗ୍ରମାନେ ତୁମ୍ଭ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଗର୍ଭରେ ଲୀନ କରି ଦେବେ ଅଥବା ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ତାହା ଜାଣି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ ନାହିଁ ? ୪୫।

ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବା ଅସିବା ସମୟରେ ଧରିବେ ଯେ ସେମାନେ (ସେଥିର) ପ୍ରତି-ରୋଧ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ? ୪୬।

ଅଥବା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୀରେ ଧୀରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ କରି ଶାସ୍ତିଦେବେ ? ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୪୭।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଅଚେତନ) ପଦାର୍ଥ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥୟା ସବୁ କେବେ ଦର୍ଶିଣ ଅଡ଼କୁ କେବେ ବାମ ଅଡ଼କୁ ଅବନତ ହୋଇ ବିନୀତ ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାବୁଜା ପ୍ରଣିପାତ କରୁଅଛନ୍ତି ? ୪୮।

ଏବଂ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାବୁଜା ପ୍ରଣିପାତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାରୀ ନୁହନ୍ତି । ୪୯।

୪୩ । ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାପୁରୁଷ ମୋହନବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରେରତପୁରୁଷ ଅସିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେହି ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ; ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ ନ ଥିଲେ । ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩ ଶ୍ଳୋକ, ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫ ଶ୍ଳୋକ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୪୪ । ୪୧ । ସେମାନେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶତ୍ୟାଗୀମାନେ । ସେମାନେ ଏବିଷୟ ଜାଣିପାରୁଲେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି ସାନ୍ନ୍ୟାସୀ ଭାବ କରନ୍ତେ ।

୪୫ । ସ୍ୱାରକଗ୍ରନ୍ଥ—ଯେଉଁଗ୍ରନ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମନେ ପକାଇ ଦିଏ; ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର କୋଶଳ । ଏହା ସମଗ୍ର ମାନବମଣ୍ଡଳୀର ଉପଦେଶ ପାଇଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟପାଇଁ ନୁହେଁ ।

୪୬ । ୪୭ । ମର୍କାଦାସୀ ବଥମୀମାନଙ୍କର ଇନ୍ଦ୍ରେକର ଶାସ୍ତି ବିଷୟ ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୭ । କରୁଣାମୟ—ସେ ଶାସ୍ତିରେ ବିଲମ୍ବକର ଅବିଶ୍ୱାସବାଗ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ପାପ ମାନ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ।

ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମହାମହୁମ ପାଳନକର୍ତ୍ତାକୁ ଭୟ ଭକ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା ଅଦୃଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି ତାହାକରନ୍ତି ।୫୦।

### ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କହୁ ଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଇ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନା; ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ; ଅତଏବ ଅମୃତକୁ ଭୟକର” ।୫୧।

ଏବଂ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ତାଙ୍କର ଏବଂ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞା-ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ; ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ? ୫୨।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ମଙ୍ଗଳମୟ ପଦାର୍ଥ ଅଛି ବାସ୍ତବରେ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ; ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାନ୍ଦ ।୫୩।

ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଃଖ ଦୂର କରି ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ।୫୪।

ଏତଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇ ଅଛି ତାହା ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଥାଆନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶଶସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ଉପଭୋଗ କର, ପରେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ବୁଝି ପାରବ ।୫୫।

ଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛି ତାହାର ଏକଭାଗ ସେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ରଖନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଶି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତୁ ।୫୬।

୫୮। ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ଓ ଶ୍ରବଣପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଣିପାତ (ସିଦ୍ଧି) କରିବା ବିଧେୟ ।

ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଦ୍ୱୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ପଦାର୍ଥକୁ ତିନି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି; ଜଡ଼ ବା ଅଚେତନ ପଦାର୍ଥ; ସାଧାରଣ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ ।

ସେମାନେ ଅଦ୍ୱିକାସ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ=ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଣିପାତ କରଥାଆନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଗରେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ ମନେ କରନ୍ତି ।

୫୯। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିଗୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି—ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିଗୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସକରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ପାର୍ଥକ୍ୟମାନ ଆଶାରେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅବୃତ୍ତିତାର ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ଦୁଇ ଉପାସ୍ୟ—ପାରସ୍ପି ବା ପରସ୍ପା ପରୀକ୍ଷାମାନେ ଦୁଇ ଉପାସ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ମଙ୍ଗଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ‘ଇଜଦ୍’ ଏବଂ ଅମଙ୍ଗଳର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ‘ଆହରମନ୍’ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଦୁଇ ଉପାସ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ଏକ ଅଦ୍ୱିଗୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୬୦। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ=କଳିତଦେବ-ଦେବୀ ଏବଂ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ । ସେମାନେ ଅନିତ ବଶିଷ୍ଠ ମାନ କରନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ସମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସବୁ ଶକ୍ତି ଅଛି ଏବଂ ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି ଓ

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରିଥାନ୍ତି; ସେ ପରମ ପବିତ୍ର, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ (ପୁତ୍ର) ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ୫୭।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର କନ୍ୟା (ପ୍ରସବର) ସମ୍ଭାବ ଦିଅନ୍ତୁ ଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ କଳା ପଡ଼ିଯାଏ ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହୁଏ । ୫୮।

ତାହାକୁ ଯେଉଁ ସମ୍ଭାବ ଦିଅଯାଇଥିଲା ତାହାର ନିକୃଷ୍ଟତା ପାଇଁ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଗୋପନ କରେ; ଅପମାନ ସହ୍ୟକରି ସେ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା କିମ୍ବା ମାଟି ମଧ୍ୟରେ (ଜୀବିତ) ଯୋଦ୍ଧା ପକାଇବା (ଏହା ଚିନ୍ତାକର) ସାବଧାନ । ସେମାନେ ଯାହା ମୀମାଂସା କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ନିକୃଷ୍ଟତର । ୫୯।

ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିକୃଷ୍ଟତମ ଉପମା ଏବଂ ଉଚ୍ଚତମ ଉପମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ; ଏବଂ ସେ ମହା ପରୀକ୍ଷାନ୍ତୁ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୬୦।

## ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ମାନବ ମଣ୍ଡଳକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ ଧରନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଏହା ଉପରେ ଥିବା କୌଣସି ଜୀବକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବିଳମ୍ବ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ଅଥବା ଶୀଘ୍ର କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ୬୧।

ପଶୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଉତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ମାନସିକତାର ରଖନ୍ତି । ୬୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୩୭—୧୪୦ ଶ୍ଳୋକମାନ ଦେଖ ।

୫୭ । ଅଂଶିବାଦୀ ଅରବିନ୍ଦେ ଶୁଣିବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କନ୍ୟା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏହା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ।

୫୮ । ୫୯ । ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ପାଇଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଓ ଲଜିତ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ମାର ପକାଇ କିମ୍ବା ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯୋଦ୍ଧା ପକାଇବାରେ ତେଜା କରୁଥିଲେ । ଏପରି କରିବା ନିତାନ୍ତ ଅନ୍ୟସ୍ୱ ।

୬୦ । ମକ୍ତବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ ଭୁଲନା କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କନ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜେ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର ପକାଉଥିଲେ କିମ୍ବା ଜୀବନ୍ତ ସମାଧି ଦେଉ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସିମତେ ଭୁଲନା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ଭୁଲନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ତେବେ ଅବିଶ୍ୱାସୀବାଦୀମାନେ ନିକୃଷ୍ଟତମ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ବିବେଚିତ ହେବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଉଚ୍ଚତମ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ବିବେଚିତ ହେବେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅତି ପବିତ୍ର, ମହା ପରୀକ୍ଷାନ୍ତୁ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ ।

୬୧ । ଏହା ଉପରେ—ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ

୬୨ । ନିଜେ ଯାହା ଦୃଶ୍ୟ କରନ୍ତି—ଅର୍ଥତ୍ତ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ । ଦେଖ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୫୭—୫୯ କ । ମଫଳ = ସ୍ୱର୍ଗ ।



ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜେ ପାହା ଘୃଣା କରନ୍ତି ତାହାହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ କର ଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମା ମିଥ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ରହିଅଛି; ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକରାଜ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେଠାକୁ ପଠାହେବେ । ୨୩।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶୁଣି, ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ମାନବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କ) ପଠାଇଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେତାମାନ ସେମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମ ମାନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୋଭିତ କରୁଥିଲା, ସୁତରାଂ ଅଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ସେତାମାନ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି । ୨୪।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଯେତେ ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତ ବିରୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏହା ସୁପଥ ଓ କରୁଣା । ୨୫।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବିତ କରୁଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦାଶନ ରହିଅଛି । ୨୬।

## ୧୮ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିଖାପ୍ରଦ ବିଷୟ ରହିଅଛି; ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗୋମୟ ଓ ରକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରାଉଁ, ଯାହା ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁଫ୍ତିକର । ୨୭।

ଏବଂ ଖଜୁରୀ ଓ ଅଙ୍ଗୁର ଫଳ ସବୁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଭିଦ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଥାଅ; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନବାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦାଶନ ରହିଅଛି । ୨୮।

୨୪ । ଗ୍ରନ୍ଥ—କୋରାଣ । କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ପ୍ରସାର ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଏକତା ଓ ସାଙ୍କଳ୍ପନାତ୍ମକ ପ୍ରାକୃତିକ ସ୍ଥାପନ କରି ମାନବ ସମାଜରୁ ବିଦ୍ୱେଷ ଓ ବିରୋଧ ଦୂର କରିବାର ଉପାୟ ଉଦ୍ଭାବନ କରୁଅଛି ।

୨୫ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାଜୁରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଥିବା ଘାସ ଓ ଗଛ ପତ୍ର ସବୁ ଶୁଣି ଯିବାରୁ ପୃଥିବୀ ମଲପରି ଦେଖାଯାଏ, ମାତ୍ର ବର୍ଷା ଋତୁରେ ବର୍ଷା ହେଲା ପରେ ଘାସପତ୍ର ସବୁ ଶୁଣି ସବୁଜକଣ୍ଠ ଧାରଣ କରିବାରୁ ପୃଥିବୀ ଶୁଣି ଜାଲ ଉଠିଲା ପରି ଜଣାଯାଏ । ଏହିପରି ଭାବରେ ମୃତ ଲୋକେ ସୁନାକାରିତ ହେବେ ।

୨୬ । ଯେଉଁ ପଶୁର ଉଦ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଗୋମୟ ଓ ରକ୍ତ ରହିଅଛି ତାହାର ଉଦ୍ଦର ମଧ୍ୟରୁ ସୁମିଷ୍ଟ ସୁଦ୍ଧିକର ଦୁଗ୍ଧ ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିବିଧ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ।

୨୭ । ଖଜୁରୀ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁରଫଳ ଅମ୍ଳମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଭିଦ ଖାଦ୍ୟସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଅଥଚ କେତେକଲୋକ ଏଥିରୁ ଅନିଷ୍ଟକର ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିବିଧ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ପଦାର୍ଥରୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନିଜର ଉପକାର ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ କିମ୍ବା ନିଜର ଅପକାର ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ରକୁ ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି “ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ଓ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଲେବେ (ଘର ଇତ୍ୟାଦି) ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ମଧୁବତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କର;— ୧୨।

ତାପରେ ସଙ୍କଳ୍ପକାର ଫଳ ମଧ୍ୟରୁ ଭକ୍ଷଣ କର ଏବଂ ତାପରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପଥମାନଙ୍କରେ ସହଜରେ ଭ୍ରମଣ କର; ତାହାର ଉଦର ମଧ୍ୟରୁ ବିବିଧ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ପାମାୟ ନିର୍ଗତ ହୁଏ, ସେଥିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଶାନ୍ତି ରହିଅଛି; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ୧୩।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବାଞ୍ଛା କ'ଣ ହେଉ ଜଗଜ୍ଞାର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲବ୍ଧ କରିନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନଲବ୍ଧ ପରେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଭୁଲି ପାଆନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ୧୪।

## ୧୦ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି; ତାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବିତାକୁ, ସେମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେପରି ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସମାନ ହୋଇଯିବେ; ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ଅଛନ୍ତି ? ୧୫।

୧୬। ଉପଶାନ୍ତି—ସେଗ ଉପଶମକାରୀ ଶକ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ସୁଖରୁ ରସ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କର ମଧୁବତ୍ତି ନିର୍ମାଣକରେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ସୁମିଷ୍ଟ ସେଗ ଉପଶମକାରୀ ମଧୁ ବହୁର୍ଗତ ହୁଏ, ଯାହା ମାନବର ସାଧ୍ୟାତା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ।

୧୭। ମନୁଷ୍ୟର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ବିଶେଷ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ପଦ୍ଧତି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେକ ଦିଆଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତାକୁ ନିଜର ଉପକାର ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ନ କରି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲବ୍ଧ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଲବ୍ଧ ଅଣ୍ଡରେ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପସନାକର ନିଜର ଜୀବନକୁ ବୁଆରେ କଟାଇଦେ ଏବଂ ଇହଲୋକର ଶୁଣିକ ସୁଖ ଲୋଭରେ ପଡ଼ି ପରଲୋକର ଚରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଏ ।

୧୮। ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ—ଅର୍ଥାତ୍ ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ । ମାନବ ସମାଜରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଧନଶାଳୀ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦରିଦ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାସଦାସୀ ରୂପେ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ ସୃଷ୍ଟିକୌଶଳ; କାରଣ ସମସ୍ତେ ସମାନ ହେଲେ ମାନବ ସମାଜ ତଳପାତ୍ର ନାହିଁ । ଧନ ଲୋକମାନେ ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସମାନ ମନେ କରିନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜର ଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଅଂଶରେ ଦଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହିପରି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତରେ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଶକ୍ତି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କାହାକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଉପଦେଷ୍ଟା-ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି

ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନଙ୍କରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ରର ଜାବିକା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି; ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଅସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ? ୧୭୨।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେହିମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଜାବିକାର ଅଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସମତା ନାହିଁ ୧୭୩।

ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ (କାହାରିକୁ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ମନେ କରନା; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ଜାଣନ୍ତି ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣନା— ୧୭୪।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି—ଜଣେ ପରାଧୀନ ଦାସର କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ; ଆଉ ଜଣକୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜ କୃପାରୁ ଉତ୍ତମ ଜାବିକା ଦାନ କରିଅଛୁ ଯେ ସେ ସେଥିରୁ ଗୁପ୍ତ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ (ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରୁଅଛି; ସେ ଦୁହେଁ କଅଣ ପରସ୍ପର ସମାନ ? ସମସ୍ତ ପ୍ରଣୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ୧୭୫।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି—ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୁକ୍ତ, ଯାହାର କୌଣସି ବିଷୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ନିଜ ମୁନିବ ଉପରେ ଭାବସ୍ୱରୂପ, ସେ ଯେଉଁଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ଦୁଇ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ଅଛି ପାରେନା, ତେବେ କଅଣ ସେ ଲୋକ ତାହାର ସମାନ ହେବ ଯେ (ବାକ୍‌ଶକ୍ତି ଯୋଗୁଁ) ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଆଦେଶ କରେ ଏବଂ ସେ ସରଳ ପଥରେ ଚାଲୁଅଛି ? ୧୭୬।

କରି ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଉପଦେଷ୍ଟାମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ।

୭୨ । ମାନବ ସମାଜର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ସୃଷ୍ଟିକୌଶଳ । ଏବିଷୟ ରୁହେଁସାହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ।

୭୩।୭୪ । ଇଂରେଜ ଉଦ୍‌ଦାହରଣମାନଙ୍କରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଅଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଦାର ସ୍ଥିତି କରିବା ଅନ୍ୟାୟ । ଦେଶ ଟାକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୨୦ ଶ୍ଳୋକ ।

୭୫।୭୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଦୁଇଗୋଟି ଉଦ୍‌ଦାହରଣ ଦେଇ ଅଂଶୀଦାରତାର ଅସୌକ୍ଷିକତା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଅଛି । ଜଣେ ପରାଧୀନ ଦାସ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ଧନୀ ଲୋକ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଜଣେ ମୁକ୍ତ ଅସମ ଦାସ ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ସକ୍ଷମଲୋକ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରେ । ସେହିପରି ଶତ୍ରୁମାନ ସୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ ଅଂଶୀଦାରୀମାନେ ଶତ୍ରୁଶାଳୀ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ।

## ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ନିରୁକ୍ତ ତଥ୍ୟ; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଅଗମନ ଚକ୍ଷୁର ପଲକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, ଅଥବା ତାହାଠାରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶୀଘ୍ର, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୭୬ ।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତୃଗର୍ଭରୁ ବାହାର କରି ଅଛନ୍ତି (ସେତେବେଳେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲୁ; ଏବଂ ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓ ଅନ୍ତଃକରଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି । ୭୭ ।

ସେମାନେ କଅଣ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅକାଶ ମାର୍ଗର ଅଧୀନ ରହିଅଛନ୍ତି ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅଟକାଇ ରଖିପାରେନା; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୭୮ ।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୃହମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅବାସ ସ୍ଥଳ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ତମ୍ଭୁଗୃହମାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ଏବଂ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟରେ ହାଲୁକା ମନେକରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲେମ୍ପ ଓ ସେମାନଙ୍କର କେଶର ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶମରୁ ଗୃହସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି । ୮୦ ।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କରୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟୁଳ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ବତମାନଙ୍କରେ ନିର୍ଜନସ୍ଥାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ପିନ୍ଧିବା ଲୁଗା ସବୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ରକ୍ଷାକରିବାପାଇଁ ବର୍ମ ସବୁ କରିଅଛନ୍ତି; ଏହିପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବ । ୮୧ ।

ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ (ସତ୍ପଥରୁ) ଫେରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଗୁର ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ୮୨ ।

ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ବିଷୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ । ୮୩ ।

## ୧୨ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଅସ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସାକ୍ଷୀ ଆଣିବୁ, ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଓଲଟ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାହେବ ନାହିଁ । ୮୪ ।

୭୬ । ସେହି ସମୟର ଅଗମନ—ଶେଷ ବିଚାର ଦିନର ଅଥବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତିର ଉପସ୍ଥିତି ।

୭୭-୮୩ । ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଓ ମାନବ ଜାତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅଗଣିତ ଅନୁଗ୍ରହର ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର କେତେକ ଲୋକ ଜାଣିଶୁଣି ଅକୃତଜ୍ଞ ହେଉଅଛନ୍ତି ଏହା ବଡ଼ ଅନ୍ୟାୟ ।

୮୧ । ଆଶ୍ୱସ୍ତ୍ୟ ସ୍ଥଳ—ଗୃହ, ତମ୍ଭୁ, ପର୍ବତ ଓ ଗଛମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତି ।

ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ—ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁଡ଼ା ଓ ବୃକ୍ଷ ।

୮୧ । ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥ ଉପଦେଶ । ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ସେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସତ୍ପଥ ପ୍ରତି ଅନୁମତି କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁନଥିଲେ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରକାରୀମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦର୍ଶନ କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା କମକରାହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ୮୫ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନକାରୀମାନେ ନିଜ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଅସୁମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଏହିମାନେହିଁ ଅସୁମାନଙ୍କର ଅଂଶୀଉପାସ୍ୟ, ଅସୁମାନେ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଏହିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନ କରୁଥିଲୁ;” ତାପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ” । ୮୬ ।

ଏବଂ ସେହିଦିନ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟ ଅନୁସମର୍ପଣ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅସତ୍ୟର ରଚନା କରିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ । ୮୭ ।

ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, ଅସୁମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବର୍ଜିତ କରିବୁଁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅନିଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ । ୮୮ ।

ଏବଂ ସେ ଦିନ ଅସୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ ଏବଂ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ; ଏବଂ ଅସୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅନୁସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପଥ ଓ କଲ୍ପଣା ଓ ସୁସମ୍ବାଦ ସ୍ଵରୂପ ତୁମ ପ୍ରତି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି । ୮୯ ।

## ୧୩ଶ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ସୁବିଚାର ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅସୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲୀକତା ଓ ଦୁଷ୍ଟାଚାର ଓ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣକରି । ୯୦ ।

ସୁନଶ୍ରୀ ପାଠିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରାଇଲେ ସେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରିବେ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ଧର୍ମୋପଦେଶ ବା ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ପଠାଯାଇଥିଲେ କୋଶଳର ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୦ ଶ୍ଳୋକରେ ଲେଖାଅଛି ।

୮୭-୮୮ । ପରଲୋକର ଶାସ୍ତ୍ର ଅବଲୋକନ କରି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଓ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରମ ଚୁଟିଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁସମର୍ପଣ କରିବେ । ମତ୍ର ସେ ସମୟରେ ଅନୁସମର୍ପଣ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକର ହେବନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୮୯ । ତୁମକୁ—ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ମୋହନଦେବ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରୁ ଜଣାଯାଉଅଛି ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାଠ୍ୟ ଦେବେ ।

୯୦ । ଏହି ପବିତ୍ର ଶ୍ଳୋକଟି ଇସଲାମଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଓ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବହୁବିଧ କହିଲେ ଚଳେ । ଏହି ପବିତ୍ର ଶ୍ଳୋକଟି ଅବଗଣିତ ହେଲା ପରେ କେବଳ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଶ୍ରବଣ କରି ବହୁବିଧ ଲୋକ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୁବିଚାର ଅର୍ଥ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଶ୍ରଦ୍ଧାବଳି, ସାମାଜିକ, ପାରମ୍ପରିକ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ନ୍ୟାୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେଖାଇବା । ସତ୍‌କର୍ମ ଅର୍ଥ ନିଷ୍ଠା ପଶେପକାର । ଦୟା ଓ ଅବହେଳା ଅସୀୟ ସ୍ଵଜନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବା ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଉଚ୍ଚତ୍ତର ସତ୍‌କର୍ମ ଅଟେ । ଅଲୀକତା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କର

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଙ୍ଗୀକାରାବଳୀକୁ ଅଳ୍ପଦିନ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣକର ଏବଂ ତାହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବାପରେ ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରନା, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜାମିନ କରିଥିଲୁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୧୧ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ନାଶ ପରି ହୁଅନା ଯେ ନିଜ ସତା. କାଟିବାପରେ ତାକୁ ଛିଲିବିଛିଲି କରେ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶପଥମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନିଷ୍ଟର କାରଣ କରୁଅଛ, ଯେ ହେତୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଧିକ; ଏତଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମତଭେଦ କରୁଅଛ ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱନିରୁଦ୍ଧିଆନ ଦବସରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ୧୨ ।

ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ବିଚ୍ଛାନ୍ତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ । ୧୩ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଶପଥମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅନିଷ୍ଟର କାରଣ କରନା, ନଚେତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ ପୁଷ୍ପତସ୍ଥିତ ହେବାପରେ ସ୍ଥଳିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ (ଏହାର) ମନ୍ଦଫଳ ଶ୍ରେବିକାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରୁ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲୁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାଶାସ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ୧୪ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିତ୍ୟାଗକଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରେ ଦୁଃଖୀ ଅର୍ଥ ଅନ୍ୟର ଅନିଷ୍ଟପାପନର ବେଦ୍ଧା । ଚରୁକାଚରଣ ଅର୍ଥ ଧର୍ମନୀତି, ସମାଜନୀତି, ସକଳନୀତି ପ୍ରଭୃତି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନିୟମର ବିପକ୍ଷରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ।

୧୧ । ଜାମିନ ଯେ ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରେ । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥଗ୍ରହଣ କରିବା ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେଥିପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବା । ସୂତ୍ରରୁ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଙ୍ଗୀକାରାବଳୀ ହୋଇ ତାହା ଭଗ୍ନ କରିବା ମହାପାପ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ଅର୍ଥ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ସୂତ୍ରରୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହା ବୈଧ କି ଅବୈଧ । ବାଧ୍ୟତା ପଡ଼ି ଯଦି କେହି ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଙ୍ଗୀକାର କରେ ତେବେ ତାହା ପାଳନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

୧୨ । ସୂତାକାଠି ପରେ ତାକୁ ଛିଲିବିଛିଲି କରିବାଦ୍ୱାରା ଯେପରି ସେହି ନାଶର ପରିଣତ ହୁଏ, ସେହିପରି ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ତାହା ପାଳନ ନକଲେ ମାନବ ସମାଜରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ଅଶାନ୍ତିବର୍ଦ୍ଧିତ ହୁଏ ।

ତଞ୍ଚଳ ପ୍ରଭୃତି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥକରି ଗୋଟାଏ ଦଳ ସଙ୍ଗେ ମିଳିଥାନ୍ତି, ମାତ୍ର କୌଣସି ପ୍ରବଳ ଓ ସଂଖ୍ୟାଗୁରୁ ଦଳ ପାଇଲେ ଶାନ୍ତି ଓ ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗକରି ନିଜ ଦଳ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରବଳ ଦଳ ସଙ୍ଗେ ମିଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ସମାଜରେ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟେ । ଏପରି କରିବାକୁ ମନା କରାଯାଇଅଛି ।

୧୩ । ଦେଶ ଟୀକା ଯୁ ଆୟାଶ ଶ୍ଳୋ ୬ କ ।

୧୪ । ବିପକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶପଥ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି, କାରଣ ତଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତକରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୋଗର ଅଶଙ୍କା ଅଛି ।



ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ବିକ୍ରୟ କରନା; ନିଶ୍ଚୟ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ମଙ୍ଗଳଜନକ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାର ୧୯୫।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହାଅଛି ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଏବଂ ଯୈଶ୍ରୀନାମାନେ ଯେଉଁ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ୧୯୬।

ପୁରୁଷ ହେଉ ବା ନାରୀ ହେଉ ଯେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟକରେ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଏକ ନୂତନ ପବିତ୍ର ଜୀବନରେ ଜୀବିତ ରଖିବୁଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ୧୯୭।

ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୋଶର ପାଠକର ସେତେବେଳେ ଅଭିଶପ୍ତ ସଂପ୍ରଦାନଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ୧୯୮।

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥାପନକାରୀ ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର କୌଣସି ଅଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ ୧୯୯।

ଯେଉଁମାନେ ତାହା ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଦାରୀତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାର ଅଧିପତ୍ୟ ୧୯୦।

## ୧୪ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ କୌଣସି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସ୍ଥଳରେ ଅନ୍ୟ ନୂତନ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରୁଁ—ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଯାହା ସେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି,—ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ମିଥ୍ୟା ରଚନାକାରୀ”; ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ୧୯୦୧।

୧୫ । ପାର୍ଥିବ ଉପକାର ଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ତାହା ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି, କାରଣ ପରଲୋକର ମଙ୍ଗଳ ପାର୍ଥିବ ଉପକାର ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚୁତ୍ତର ।

୧୬ । ଲହରୀକର ସୁଖ ଶିଖାୟା, ପରଲୋକର ସୁଖ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

୧୭ । ନୂତନ ପବିତ୍ରଜୀବନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ସହିତ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଲଭିବ ।

୧୮ । ତାହାର ଅଧିପତ୍ୟ—ସଂପ୍ରଦାନର ଅଧିପତ୍ୟ ।

୧୯ । ତାଙ୍କ ସହିତ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ।

ତାହା ସହିତ - ସଂପ୍ରଦାନ ସହିତ

୧୯୦ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ପଠାଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ଅନ୍ୟ ଆଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକାବଶ୍ୟମାନେ କହନ୍ତି, ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ନିଜର ସୁବିଧା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏପରି କହିବା ଅନ୍ୟାୟ । କାରଣ ଆଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜଣାଅଛି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ଅଧ୍ୟାୟର ୧୯୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକାଦେଖ ।



ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାକଠାରୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ଏହା ବିଶ୍ୱାସପ୍ଲାପନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବ ଏବଂ ଅସ୍ୱସର୍ମର୍ଣ୍ଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ସୁସମ୍ବାଦଦାତା” । ୧୦୨।

ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ସେମାନେ କହି ଆସନ୍ତି, “ଏହାକୁ କେବଳ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି”; ସେମାନେ ଯାହାପ୍ରତି ଏହାକୁ ଅସ୍ୱେପ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହାର ଭ୍ରଷା ବିଦେଶୀ ଏବଂ ଏହାର ଭ୍ରଷା ପୁଷ୍ପ ଅରବୀ । ୧୦୩।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି । ୧୦୪।

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ଲାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିମାନେହିଁ ମିଥ୍ୟା ରଚନାକାରୀ ଏବଂ ସେହିମାନେହିଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ୧୦୫।

ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ଲାପନ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ଏବଂ ଯାହାର ଅନ୍ତର ଅବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଭଲ ଚଳୁଛି ରହିଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଶାପ ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାଶାସ୍ତି ରହିଅଛି; ମାତ୍ର ଯାହାର ଅନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ତାହାକୁ ବଳପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଅଛି ସେ ଶାସ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ୧୦୬।

ଏହା ଏଥିପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ପରଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ପାର୍ଥିବ ଜୀବନକୁ ପ୍ରିୟତର ମନେ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦୭।

ଏହିମାନଙ୍କ ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ଓ ଏମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ସ୍ତେମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋହୋର ମାରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେହିଁ ଅମନଯୋଗୀ । ୧୦୮।

ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ଯିବାର ସ୍ଥଳ ହେବେ । ୧୦୯।

୧୦୨ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା—ସ୍ୱର୍ଗତ ଜୀବରେଇଲ ଯେକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ହେଉଥିବୁରୁପମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

୧୦୩-୧୦୪ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ କ୍ରିତିଦାସ ଯେକି ପ୍ରେରିତପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ ସେ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷଙ୍କୁ କୋବନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏପରି କହିବା ଆଦୌ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେ କ୍ରିତିଦାସର ଭ୍ରଷା ବିଦେଶୀ, ମାତ୍ର କୋବନ ବିଶୁଦ୍ଧ ଆରବୀ ଭ୍ରଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯାହା ସେ କ୍ରିତିଦାସ ଜାଣେନା । ସୂଚକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେହିଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।

୧୦୬ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ କସଲମ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଶ୍ୱେସନେ ଦୃଢ଼ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ମହାଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । ମାତ୍ର ଯେ ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ବଳପ୍ରୟୋଗ ହେତୁ ମୌଖିକ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତେ ।

୧୦୭ । ୧୦୮ । ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀମାନେ ଇହଲୋକର ସୁଖ ଅଶାରେ ପରଲୋକର ସୁଖକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ସୂଚକ ସେମାନେ ସ୍ୱପଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୭ କ ।

ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ ହେବାପରେ ଦେଶତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଧର୍ମସ୍ୱର କରାଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ଅବଶ୍ୟ ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି । ୧୧୧୦।

## ୧୫ଶ ବିଭାଗ

ସେଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଇଁ ଗୁହାରି ନେଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେମାନଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିହେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରା ହେବ ନାହିଁ । ୧୧୧୧।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ନଗରର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦରେ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ତାହାର ଜୀବିକା ଆସୁଥିଲା; ତାପରେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା; ତାପରେ ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ କ୍ଷୁଧା ଓ ଭୟ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ୧୧୧୨।

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ । ୧୧୧୩।

ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବୈଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୀବିକା ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଉପକ୍ରମ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶକର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥାଅ । ୧୧୧୪।

ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତଜୀବ ଓ ଶୋଣିତ ଓ ଶୁକର ମାଂସ ଏବଂ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦିତ କେବଳ ଏକକି ଅବୈଧ କରି ଅଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସୀ ବା ସୀମା ଲଘନକାରୀ ନହୋଇ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହା ଖାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାପାଇଁ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୧୧୧୫।

୧୧୧ । ସେଦିନ—ଶେଷ ବରୁଣ ଦିନ । ନିଜ ପାଇଁ ଗୁହାରି—ସେଦିନ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖୀ ହେବେ ।

୧୧୨ । ୧୧୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ସାଧାରଣତ୍ୱକରେ ଗୋଟିଏ ନଗରର ଉଦାହରଣ ଦେଇ ମନୁଷ୍ୟବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେହି ନଗରବାସୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସୁଖସୁଚ୍ଛନ୍ଦରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକୃତଜ୍ଞ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାମନେ କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶାନ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟବାସୀମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ପ୍ରତି ବରୁଣାଚରଣ କରିବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦାୟ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁମାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ।

୧୧୫ । ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣ ଶ୍ଳୋକ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଜିହ୍ଵାର ମିଥ୍ୟା ଶ୍ରୀକ୍ଷଣଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରିବା ପାଇଁ କୁହ ନା ଯେ ଏହା ବୈଧ ଏବଂ ଏହା ଅବୈଧ; ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରନ୍ତି ସେମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୧୭ ।

(ସେମାନେ ଇହ ଜଗତରେ) ଅତି ଅଳ୍ପ ଉପଭୋଗ (କରିବେ) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରଲୋକରେ) ଶାନ୍ତି ରହିଅଛି । ୧୧୮ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଘୋଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାହିଁ ଅବୈଧ କରି ଥିଲୁ ଯାହା ଅନ୍ୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିନାହୁଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ । ୧୧୮ ।

ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଜ୍ଞତାବଶତଃ ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ତାହାପରେ ଅନୁତାପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି । ୧୧୯ ।

## ୧୨ଶ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ଇବ୍ରାହୀମ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗତ ଶାନ୍ତି ରକ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ନ ଥିଲେ । ୧୨୦ ।

ସେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ଥିଲେ; ସେ ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୁଦୃଢ଼ ସରଳ ପଥରେ ଚାଲିତ କରିଥିଲେ । ୧୨୧ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଇହଜଗତରେ କଲ୍ୟାଣ ଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେବେ । ୧୨୨ ।

ହେ ମୋହନନନ୍ଦ ! ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଅଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କର ସୁଦୃଢ଼ ଧର୍ମର ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ସେ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ନ ଥିଲେ । ୧୨୩ ।

ଶତ୍ରୁବାର କେବଳ ମାତ୍ର ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ତାହା ମୀମାଂସା କରଦେବେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ମତବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ୧୨୪ ।

୧୧୭ । ପରମେଶ୍ଵର ସେଉଁସବୁ ଜନପଦ ବୈଧ ବା ଅବୈଧ କରି ନାହାନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଛରେ ତାକୁ ବୈଧ । ଅବୈଧ କୋଲି କୁହନା ।

୧୧୮ । ଦେଶ ୨ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪୭ ଶ୍ଳୋକ ।

୧୧୯ । ସେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ—ଇବ୍ରାହୀମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ । ସେ ତାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ—ପରମେଶ୍ଵର ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କୁ ମନୋନୀତ ।

୧୨୦ । ତୁମ୍ଭପ୍ରତି—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନନନ୍ଦଙ୍କ ପ୍ରତି ।

୧୨୧ । ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁବାର ବିଶ୍ରାମ ଦବସ ଥିଲା ମାତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନନନ୍ଦଙ୍କ ସମୟରେ ଶତ୍ରୁବାର ବିଶ୍ରାମ ଦବସ ଛିରି କରାଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଇବ୍ରାହୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରି କହିଲେ, “ଅପଣ

ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ତ୍ୱଜନ ଏବଂ ସଦୁପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଥରେ (ଲେକମାନଙ୍କୁ) ଅନ୍ଧାନକର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍‌ଭାବରେ ଅଲେକନାକର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପଥରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଏବଂ ସେ ସୁପଥଗାମୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ୧୨୫।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ (କାହାର ଠାରୁ) ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କର, ତେବେ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କଷ୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ତାହାର ଅନୁରୂପ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣକର; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣକର ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ । ୧୨୬।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣକର ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ସାହାଯ୍ୟ) ବ୍ୟତୀତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ଭବରେ ସକ୍ରିୟ ହୁଅନା । ୧୨୭।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସଂଯମ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସେହିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ୧୨୮।

ଇକ୍ଷ୍ବାନ୍ତ୍ରୀମଙ୍କ ଧର୍ମ ଅନୁସରଣ କରିବାର ଦାବୀ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବିଶ୍ରାମ ଦବସହ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।” ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁ ଅଛନ୍ତି, ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବିଶ୍ରାମ ଦବସହ ଅମାନ୍ୟ କଲେ । ଦେଖ ୨ ଅଧ୍ୟାୟ—୧୨୩ରୁ ୧୨୬ ଶ୍ଳୋକ, ତା’ପରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନମାନେ ଶକ୍ତିବାର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ରବିବାରକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦବସ କଲେ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଶୁକ୍ରବାର ପ୍ରତି କଲେ । ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମତ ବିରୋଧ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ମୀମାଂସା ହେବ । ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩୦ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୨୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ନୀତି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ବଳପ୍ରୟୋଗ ନ କରି ସଦ୍‌ଜନ, ସଦୁପଦେଶ ଏବଂ ସଦ୍‌ଭାବରେ ଅଲେକନା ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇ ଅଛି ।

୧୨୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ନୀତି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବକ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କଲେ ତାହା ମଙ୍ଗଳ ଜନକ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରିୟତର ବୋଲି ବୁଝାଯାଇଅଛି ।

## ପଞ୍ଚଦଶ ଭାଗ

## ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ବନୀ ଲସରାଲ (ଲସରାଲ ବଂଶଧର ରଣ)

ମକ୍ତାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୨ ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୧୧ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ସେ ପବିତ୍ରତମ, ଯେ ଥରେ ରାତ୍ରିରେ ତାଙ୍କର ସେବକଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ମସଜିଦଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମସଜିଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରମଣ କରାଇଥିଲେ, ଯାହାର ସୀମାକୁ ଅନ୍ଧେ ସୌଭାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ କରିଅଛି, ଯେପରି ଅନ୍ଧେ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧର କେତେକ ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇବୁଁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ଓ ଦର୍ଶନକାରୀ । ୧ ।

ଏବଂ ଅନ୍ଧେ ମୂଢ଼ାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ଦେଇଥିଲୁଁ ଏବଂ ଅନ୍ଧେ ତାହାଙ୍କୁ ଲସରାଲ ବଂଶ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଭିଭାବକ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ୨ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୨ଶ ବିଭାଗମାନଙ୍କରେ ଲସରାଲ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ବିଭାଗମାନଙ୍କରେ ଲସରାଲ ଧର୍ମର ଉଲ୍ଲେଖ ନୈତିକ ଉପଦେଶମାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ଲସହାକ ଓ ଲସହାକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୁ'ରୁବ । ଯୁ'ରୁବ 'ଲସରାଲ' ନାମରେ ଓ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ "ବନୀଲସରାଲ" ନାମରେ ଖ୍ୟାତ । ଏହି ବଂଶରେ ସୁସୁପ୍ତ, ମୂଢ଼ା, ଦାଉଦ, ସୋଲେମାନ ଓ ଲସା ପ୍ରମୁଖ ଖ୍ୟାତ ନାମ । ପ୍ରେରିତ ସୁରୁଷମାନେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

୧ । ପବିତ୍ର ମସଜିଦ—ମକ୍କାନଗରରେ ଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉପାସନା ମନ୍ଦିର ବା କା'ବା ମନ୍ଦିର ।

ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମସଜିଦ—ସିରିଆ ପ୍ରଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜେରୁଜାଲେମ ନଗରରେ ଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉପାସନା ମନ୍ଦିର । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମସ୍ଥେଷ । ଏହାକୁ 'ବୈଭୁଲ ମୋକଦଦ' କହନ୍ତି ।

ସେ—ପରମେଶ୍ଵର ।

ତାଙ୍କର ସେବକଙ୍କୁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କୁ । ସୌଭାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ କରିଅଛି—ଶସ୍ୟାଶ୍ୟାମଳା ଉତ୍ତମ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେଷ ଓ ସୁମିଷ୍ଟ ଫଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ ସୁଶୋଭିତ ହେବା ହେତୁ ଏବଂ ବିଖ୍ୟାତ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ଲଳାହୁମି ହେତୁ ଜେରୁଜାଲେମ ନଗର ସୌଭାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କର ମେରଦ ବା ଅଲୌକିକ ରାସିଭୂମି ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ଅଧିକାଂଶ ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦ ଜାବ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ସଣ୍ଠାରରେ ମକ୍କାନଗରକୁ କା'ବା ମନ୍ଦିରଠାରୁ ଜେରୁଜାଲେମ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଆକାଶମାର୍ଗରେ ସପ୍ତଆକାଶ ଭୂମି କରି ଗେ'ନକେ ପ୍ରଭୃତି ଦର୍ଶନ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଆଉ କେତେକ ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଭୂମି ସଣ୍ଠାରରେ ନହୋଇ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ହୋଇଥିଲା ।

ହେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନୁହେଁ ସହିତ ନୌକାରେ ଅରୋହଣ କରା  
ଥିଲା; ଶୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ନୁହେଁ କୃତକ୍ ସେବକ ଥିଲେ ।<sup>୩୩</sup>

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟରେ ଉପରାଜାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାମାଂସା କରିଥିଲେ ଯେ, ନିଶ୍ଚୟ  
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଦୁଇଥର ଅଶାନ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ କରିବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଙ୍କାର  
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଔଜାତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।<sup>୩୪</sup>

ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଏ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ  
ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମର ପ୍ରବଳ ପରାଜିତ ସେବକଦଳ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ସେମାନେ  
ଗୃହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି [ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର] ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।<sup>୩୫</sup>  
ତାପରେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନରାୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧନସମ୍ପଦ  
ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଦଳ କରିଥିଲା ।<sup>୩୬</sup>

ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପକାର କର ତେବେ ନିଜପାଇଁ ଉପକାର କରିବ ଏବଂ ଯଦି ଅପକାର କର  
ତେବେ ନିଜପାଇଁ; ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା [ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକଦଳ  
ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ] ଯେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଳିନ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ  
ମସକିଦରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବେ ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯାହାଉପରେ  
ଧ୍ୟୁସ କରିବାର ଶକ୍ତିରୁ କରବେ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।<sup>୩୭</sup>

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ପାରନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ  
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କର ତେବେ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକରମାନଙ୍କ ପାଇଁ  
ନରକକୁ କାରାଗାର କରିଅଛୁ ।<sup>୩୮</sup>

୪ । ମହାପୁରୁଷ ଦୁହିତ ପରେ ଉପରାଜାଙ୍କ ବଂଶଧର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦୁଇଥର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବାଧତା କରି ସେଥିପାଇଁ  
ଶାସ୍ତି ଶ୍ରେଣ କରିଥିଲେ ।

୫ । ପ୍ରଥମଥର ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୫୮୮ ସାଲରେ ବାବିଲୋନିଆର ଅଧିବାସୀମାନେ ଜେରୁଜାଲେମ ନଗର ଆକ୍ରମଣ କରି ସେ  
ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସ୍ତ୍ରୀ ବାଳକ ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

୬ । ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିବାରୁ ସେମାନେ ପୁନରାୟ ଧନଜନ ସମୂହରେ  
ପରାଜିତ ହୋଇ ବାବିଲୋନିଆନମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ।

୭ । ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପୁନରାୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ଅବାଧ ହେବାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତିରୂପ  
ରୋମାନ ଜାତି ଜେରୁଜାଲେମ ଆକ୍ରମଣ କରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଧ୍ୟୁସ ସଧନ ଏବଂ ଧନସମ୍ପଦକୁ ବୁଣ୍ଡିଦେଇ  
କରିଥିଲେ ।

୮ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ମର୍କାବାସୀ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା  
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଅବାଧ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶାସ୍ତି ଶ୍ରେଣ କରିବେ ।  
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ—ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ପାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫେରିଯାଅ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତି  
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫେରିବୁ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଏହି କୋରାଣ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପଥ ପ୍ରତି [ଲେକମାନଙ୍କୁ] ପଥ ଦେଖାଏ ଏବଂ ସତକର୍ମ ଶୀଳ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନକରେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ପୁରସ୍କାର ବହୁଅଛି । ୧୮ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛି । ୧୯ ।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେପରି ସେ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ସଦା ଅଧୀର । ୧୧ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ଦାନକୁ ଦୁରଗୋଚର ନିଦର୍ଶନକର ଅଛି, ତା ପରେ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିର ନିଦର୍ଶନ ଅପସାରିତ କରୁଁ ଏବଂ ଦାନର ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ( ପରଶ୍ରମକର ) ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁକ୍ରମ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ଷର ଗଣନା ଓ ସଂଖ୍ୟା ଅବଗତ ହେବ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି । ୧୨ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱକ୍ଷରେ ତାହାର କୃତକର୍ମମାନ ସଂସ୍କୃତ କରି ଦେଇଅଛି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ତାହା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ଯାହାକୁ ସେ ଖୋଲି ହୋଇ-ଥିବାର ଦେଖିବ । ୧୩ ।

( ତାହାକୁ କୁହାଯିବ ) ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁସ୍ତକ ପାଠକର, ତୁମ୍ଭର ହସାବ ନେବାପାଇଁ ଅଜି ତୁମ୍ଭେହିଁ ପଥେବୁ । ୧୪ ।

ଯେ ସୁପଥଗାମୀହୁଏ ବାସ୍ତବରେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସୁପଥଗାମୀହୁଏ, ଏବଂ ଯେ ବିପଥଗାମୀହୁଏ ବାସ୍ତବରେ ସେ କେବଳ ନିଜପାଇଁ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ କୌଣସି ବଢ଼ନକାରୀ ଅନ୍ୟଲେକର ଭାର ବଢ଼ନ କରିବନାହିଁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରୁନା । ୧୫ ।

୧୧ । ମନୁଷ୍ୟ ଅଜ୍ଞତାବଶତଃ ଅମଙ୍ଗଳକୁ ମଙ୍ଗଳ ମନେ କରି ତରବରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ । ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ, ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଶ୍ରେଣୀବାନ୍ତ କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀକ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱୟ ସେ ତରବରରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଡାକିଥାଏ । ଅଭି ଅନେକ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ତାହାର ଅଜ୍ଞତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଏ । ଏ ଶ୍ରେଣୀକର ମଙ୍ଗଳାନ୍ୱୟରେ ଏପରି ଅକଲ୍ୟାଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟେ ।

୧୩. ୧୪ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେକର ଭଲମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହେଲାପରି ତାହାର ସ୍ୱକ୍ଷରେ ସଂସ୍କୃତ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଶେଷ ବିଷୟ ଦାନ ତାହା ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ସୁତରାଂ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ନିଜେ ତାହା ବୁଝିପାରିବ ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

୧୫ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେକକୁ ତାହାର ନିଜ ନିଜ କର୍ମଫଳ ଭୋଗ କରିବାରୁ ହେବ । କୌଣସି ଲେକ ଅନ୍ୟ ଲେକର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏପରି କରିବାରୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୧୫ । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜିଆରେ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭୋଗର ପାତ୍ର ନୁହେଁ । ଦେଖ ଟୀକା ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨-୩ କ ।



ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନଗରକୁ ଧ୍ବଂସ କରିବାର ଇଚ୍ଛାକରୁଁ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଧନାଲେକମାନଙ୍କୁ ( ପ୍ରଥମେ ) ଅଦେଶ କରିଥାଉଁ; କାରଣ ସେହି ମାନେହିଁ ସେଠାରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଥାଆନ୍ତି; ତା ପରେ ତାହାପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ରୀର ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୁଏ; ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଉଁ । ୧୬ ।

ଏବଂ ନୂତନ ପରେ ଅମ୍ଭେ କେତେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଥାଉଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କରୁ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଓ ଦେଖିବା ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ । ୧୭ ।

ଏବଂ ଯେ ରହଜୀବନ କାମନାକରେ, ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଏହିଠାରେ ଅମ୍ଭର ପାହାଚରୁ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉଁ; ତା ପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହା ପାଇଁ ନରକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ରଖିଥାଉଁ; ସେଥିରେ ସେ ବିତାଡ଼ିତ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବ । ୧୮ ।

ଏବଂ ଯେ ପରଲୋକ କାମନା କରେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ସାଧ୍ୟାଧ୍ୟାୟୀ ସାଧନା କରେ ଏବଂ ସେ ବିଶ୍ବାସ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ସାଧନା ଗୁପ୍ତ ହେବ । ୧୯ ।

ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଦାନରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଉଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଦାନ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ୨୦ ।

ଦେଶ କିପରି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରଲୋକର ଜୀବନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ମହତ୍ତ୍ବ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ବରେ ବୃଦ୍ଧତ୍ବ ଅଟେ । ୨୧ ।

( ହେ ମାନବ ) ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରନା, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଅପମାନିତ ଓ ଉପେକ୍ଷିତ ହୋଇ ବସି ରହିବ । ୨୨ ।

### ୩ୟ କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଉପାସନା କରନା ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବବ୍ୟବହାର କର, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କିମ୍ବା

୧୬ । ନଗର ଧ୍ବଂସର କାରଣ—୧୫ଶ ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯେଉଁଠି ଧୁରୁଷଙ୍କ ଉପଦେଶ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ବାସ ଓ ଅବାଧ୍ୟତା ।  
ତାହା ପ୍ରତି—ସେହି ନଗର ପ୍ରତି ।

ତାହାକୁ—ସେହି ନଗରକୁ ।

ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ପରେ ଅଭି ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଅବିହୃତ ହେବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୃଥିବୀର ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ଓ କୋଶଳର ଅଦେଶ ସବୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବେ ।

୧୭ । ମହାପୁରୁଷ କୃତ୍ତିକ ଜଳପ୍ରାବନ ଘଟଣା ସୃଷ୍ଟିର ଇତିହାସରେ ଗୋଟାଏ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଟେ । ମାତ୍ର ତଥାପି ମହାତ୍ମା କୃତ୍ତିକ ପରେ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଶାଗୁରୁ ଯୋଗୁଁ କିପାତ ହୋଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

୧୮।୧୯ ଦେଶ ୧୯ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୫, ୧୬ କ ।

୨୦ । ଯେଉଁ ଲୋକ ପାଥିକ ସୁଖ କାମନା କରି ସେଥିପାଇଁ ଯତ୍ନ କରେ ପରମେଶ୍ବର ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ପରଲୋକର ସୁଖ କାମନା କରି ସେଥିପାଇଁ ଯତ୍ନ କରେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ବର ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । କାହାର ପରଶ୍ରମ-ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏମାନଙ୍କୁ—ପରମେଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ।

ସେମାନଙ୍କୁ—ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ।

୨୩।୨୪-ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପିତା ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଭରସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ଭଃ' ବୋଲି କୁହନା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଭରସାର କରନା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ସୂଚକ କଥା କୁହ । ୨୩ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ବିନୀତ ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ କୁହ, "ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତା, ସେମାନେ ଯେପରି ଶେଷରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଣା କର" । ୨୪ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ଯାହା ଅଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳ ହୁଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅନୁତାପକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାଶୀଳ । ୨୫ ।

ଏବଂ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଦାନଦରଦ୍ର ଓ ପଥକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅପଥା ଅପବ୍ୟୟ କରନା । ୨୬ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଅପବ୍ୟୟୀମାନେ ସଂଯତାନ ମାନଙ୍କର ଭାର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସଂଯତାନ ତାହାର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବୃତ୍ତି ଅଟେ । ୨୭ ।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଶା ଅନୁରୂପ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରୁଣା ଲାଭ ନହେବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୁଅ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭଦ୍ର ଭାବରେ କଥା କୁହ । ୨୮ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜହସ୍ତ ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱଳ୍ପ ସହିତ ସଫଳ ଗ୍ରହଣ କରନା, ଅଥବା ତାହାକୁ ଭଲ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରସାରିତ କରନା, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ଅନୁତପ୍ତ ଓ ଭରସୂତ ହୋଇ ବସି ରହିବ । ୨୯ ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ଜାଣିବା ପ୍ରଶସ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ସକ୍ଷିପ୍ତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତର୍କ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ । ୩୦ ।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଶ୍ରବ ଆଶଙ୍କାରେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରନା; ଅସ୍ତେହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦାନ କରୁଁ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧ । ୩୧ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନା, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଅଶ୍ରୀଳତା ଓ କ୍ରୂପଥ । ୩୨ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରନା, (କାରଣ) ପରମେଶ୍ୱର ଏହାକୁ ଅସବିଧ କରି ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ନିହତ ହୁଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଉଦ୍ଧାରକାରୀକୁ (ହତ୍ୟାକାରୀଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ଦାବାର) ଅଧିକାର ଦେଇଅଛୁ, ମାନ

୨୮ । ଯଦି ନିଜର ଆଶ୍ରବ ହେତୁ ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ, ଦାନଦରଦ୍ର ଓ ପଥକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୁଅ, ତେବେ ଭଦ୍ର ବାକ୍ୟ ହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨୯ । ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାନ କରିବା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧତୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ବିଧେୟ । ବୃଦ୍ଧତା ହେତୁ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥ ଆର୍ତ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାନରୁ ବିରତ ହେବା ଯେପରି ଅନୁଚିତ ସେହିପରି ଶକ୍ତିର ବହୁତ ଅପଥା ଦାନ ଦ୍ୱାରା ସଂହତ ହେବା ଅନୁଚିତ । ଶେଷୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ମନସ୍ତାପ କରିବାକୁ ପଡେ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧତା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭରସାର ସହବାହ ହୁଏ ।

ଯେପରି ସେ ନରହତ୍ୟାର [ ପ୍ରତିଶୋଧ ] ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୀମାଲଘନ ନକରେ, କାରଣ ସେ ( ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-  
ଦ୍ୱାରା ) ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୩୩ ।

ଏବଂ ସଦ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନାଥର ଧନ ସମ୍ପଦର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନା ଯେ  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ନହୁଏ; ଏବଂ ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣକର, ନିଷ୍ଠୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ  
ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ । ୩୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାପକର ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ଦିଅ, ଏବଂ ଖାଣ୍ଟି  
ତୁଳାଦ୍ୱାରା ଓଜନ କର, ଏହାହିଁ ପରଶାମରେ ଉତ୍ତମ ଓ କଲ୍ୟାଣ କର । ୩୫ ।

ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତାହାର ଅନୁସରଣ କରନା, ନିଷ୍ଠୟ କର୍ଣ୍ଣ ଓ  
କ୍ଷେ ଏବଂ ଅନ୍ତଃକରଣ, ଏ ସବୁକୁ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରା ହେବ । ୩୬ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥକ୍‌ସ୍ୱରୂପେ ଗର୍ବସହିତ ପଦଗୁରଣ କରନା, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଣ୍ଡି ଭେଦ  
କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଅଥବା ପଙ୍କଜର ଉଚ୍ଚତାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ । ୩୭ ।

ଏ ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୃଣା ଜନକ । ୩୮ ।

ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ  
ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରନା, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭେ ବିତାଡ଼ିତ ଓ ଘୃଣିତ ଭାବରେ ନରକରେ ନିଷିଦ୍ଧ  
ହେବ । ୩୯ ।

ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦାଶିତ କରୁଅଛନ୍ତି  
ଏବଂ ନିଜପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୁତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି ? ନିଷ୍ଠୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି  
ଗୁରୁତ୍ୱର ବିଷୟ କହୁଅଛ । ୪୦ ।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଷ୍ଠୟ ଆମ୍ଭେ ଏହି କୋରାଣରେ ( ଉପଦେଶମାନ ) ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ ଯେପରି  
ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ବର୍ଜିତ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ  
କିଛି ହେଉନାହିଁ । ୪୧ ।

ତୁମ୍ଭେକହ, “ଯଦି ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଥାନ୍ତେ ଯେପରି ସେମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି,  
ତେବେ ନିଷ୍ଠୟ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଥ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ  
ହୋଇଥାନ୍ତେ ।” ୪୨ ।

୩୩ । ନ୍ୟୟସଙ୍ଗତ କାରଣ—ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ପାଞ୍ଚ ଦଣ୍ଡ ଦେବା, ଯୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ  
ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀ କବଳରୁ ଅସ୍ତରକ୍ଷା ନମନ୍ତେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ କରିବା ।

ପ୍ରତିଶୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୭୮ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୩୯ । ଏହା—୨୩ରୁ ୩୯ଶ୍ଳୋକରେ ଥିବା ଉପଦେଶମାନ ।

୪୦ । ଦେଖ ଟୀକା ୧୨ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୫୭ କ ।

୪୧ । ଉପଦେଶ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା କଥା ତେଣିକି ଥାଉ ସେମାନେ କୋରାଣ ଶୁଣି ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ କଥାରୁ ଦୂରକୁ  
ଗୁଲି ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

୪୨-୪୪-ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାଧୀନ ମଧ୍ୟରେ ଏକାଧିକ ସ୍ତ୍ରୀ ରହିଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ଶୁଣିଲାର ସହିତ ଗୁଲି ନପାରି ଅସ୍ୱାକ୍ଷତା  
ବିରାଜମାନ କରେ । ସେହିପରି ଯଦି ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଲୟର ଅଧିକାରୀ ଏକ ନହୋଇ ଏକାଧିକ

ସେ ପବିତ୍ରତମ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ସେ ତାହାଠାରୁ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଓ ଅତି ମହାନ । ୪୩।

ସପ୍ତ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ଯେକି ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସହିତ ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରୁନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଯୈଶ୍ନବୀକ କରୁଣାମୟ । ୪୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୋରାନ୍ ପାଠ କର ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଂଗୋପନକାରୀ ଆବରଣ ସ୍ଥାପନ କରୁଁ । ୪୫ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟମାନଙ୍କରେ ଅଛାଦନ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଗୁରୁତ୍ୱର ସ୍ଥାପନ କରୁଁ ଯେପରି ସେମାନେ ତାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କୋରାନ୍ରେ ତୁମ୍ଭର ଏକମାତ୍ର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବଶରେ ପଛକୁ ପଳାୟନ କରନ୍ତି । ୪୬ ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେଉଁ ସକାଶେ ତାହା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ଭେ ଜାଣୁଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଣେ ଯାଦୁଗ୍ରନ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ” । ୪୭ ।

ଦେଖ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ : କିପରି ଉପମାମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି ! ଯେହେତୁ ସେମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ସେମାନେ ପଥସ୍ତ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୪୮ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କଅଣ, ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେମାନେ ହାଡ଼ ଓ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିବୁଁ ସେତେବେଳେ କଅଣ ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିରୂପେ ଜୀବିତ ହେବୁଁ” ? ୪୯ ।

ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଲାଗିଲା, ଫଳରେ ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାର ସହିତ ଗୁଲିପାରନ୍ତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହି ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାର ସହିତ ଗୁଲି ଆସୁଥିବାର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ଏହି ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସୃଷ୍ଟିକ୍ରିତ ଲକ୍ଷର ଅଧିକାଂଶ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ । ସେହି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମାତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱର, ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହିଁ ।

୨୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୨ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୪୫ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ହେବାରୁ ସତ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲେପ ପାଇଯାଏ । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ର ସଦୁପଦେଶ ହୃଦୟଙ୍ଗମ ଓ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଏହା ଆବରଣ ରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

୪୬ । ଏକମାତ୍ର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କର—ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁଣଜାଣିନ କର ଏବଂ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କର ।

୪୧-୫୧ ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ସୁନଙ୍ଗବିନ ଲଭି ଓ ସୁନରୁଦ୍ଧାନକୁ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଅଛି ଯେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ କୁହେ । ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ମାନବକୁ ପ୍ରଥମବାର ସୃଷ୍ଟିକରିଅଛନ୍ତି ସେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁପରେ ତାକୁ ସୁନଙ୍ଗବିନ ଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଛନ୍ତି ।

ପଥର କ୍ଷମ୍ଭା ଲୁହା ପରି କଠିନ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ସୁନଙ୍ଗବିନ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଥବା ଲୌହ ହୋଇଯାଅ,—୫୦ ।

“ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱଳ୍ପ ପଦାର୍ଥ ହୋଇଯାଅ, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ପୁନଃ ଜୀବନ ଲଭି ପାଇଁ କଠିନତର”; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିବେ, “କିଏ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରାର ଅଣବ ?” ତୁମ୍ଭେ କହିଦିଅ, “ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ;” ତଥାପି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଅଡ଼କୁ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବେ ଏବଂ କହିବେ, “ଏହା କେବେ ହେବ ?” ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶୀଘ୍ର ସଂଘଟିତ ହେବ ।” ୫୧ ।

“ଯେଉଁଦିନ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଧାନ କରିବେ, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ସହିତ ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ କେବଳ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ସମୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ ।” ୫୨ ।

### ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, ଯେପରି ସେମାନେ ଏପରି ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଯାହା ଉଚ୍ଛ୍ୱେଷ୍ଟତର; ନିଷ୍ପତ୍ତ ସଂପତ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧ ସୃଷ୍ଟି କରେ; ନିଷ୍ପତ୍ତ ସଂପତ୍ତାନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଶବ୍ଦ । ୫୩ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯଦି ସେ ଭୁଲ୍ଲା କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୂପୀତ କରିବେ, ଅଥବା ଯଦି ସେ ଭୁଲ୍ଲା କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନରୂପେ ପଠାଇ ନାହିଁ । ୫୪ ।

ଏବଂ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହା ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଅମ୍ଭେ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ଦାନ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କରୁର ଦାନ କରିଅଛୁ ୫୫ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସ୍ୟ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରିଥାଅ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଧାନ କର; ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ନିବାରଣ ଅଥବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ ।” ୫୬ ।

ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଧାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ତ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଉପାୟ ଖୋଜିଥାନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ତାଙ୍କର ନିକଟତମ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର କରୁଣା କାମନା କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତିର ଅଶଙ୍କା କରିଥାନ୍ତି; ନିଷ୍ପତ୍ତ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ । ୫୭ ।

୫୨ । ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ—ରହିଅଛ, ୭୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୭ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୫୪ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ, ପ୍ରତିଭୁ—ବାସ୍ତବ ଗ୍ରହଣକାରୀ ।

୫୫ । ‘କରୁର’ ମହାପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥର ନାମ ।

୫୬ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ।

୫୭ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଧାନ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯଥା ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ, ଦେବଦେବୀ, ସାଧୁସନ୍ଥ୍ୟାସୀ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏମାନେ ନିଜେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣା ଲଭିପାଇଁ ଲଳୟିତ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଉପାସ୍ୟ ହେବାର ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ।

ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ନଗର ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ପୂର୍ବରୁ ଧ୍ୟାନ ଅଥବା କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ର ନଦେବୁଁ; ଏହା ଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି । ୫୮ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଏଥିପାଇଁ ପଠାଉନା ଯେ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ମିଥ୍ୟା-ରୋପ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ସମୁଦାୟକୁ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ବରୂପ ଉଷ୍ଣୀ ପଠାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ କେବଳ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ପଠାଉଁ । ୫୯ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମାନବମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଇ ରହିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ କେବଳମାତ୍ର ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀର ପରାକ୍ଷା ପାଇଁ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଇ ଥିଲୁ ଏବଂ କୋରାଣର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଭିଶପ୍ତ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିଷମ ବିଦ୍ରୋହ ବଢ଼ିବା କଡ଼ ଅଭାବ କିଛି ହୁଏନାହିଁ । ୬୦ ।

### ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସ୍ବର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଦମ୍ଭଙ୍କୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କର”, କିନ୍ତୁ ସବତାନ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିଥିଲେ; ସେ କହିଥିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁକାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତାକୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିବୁଁ” ? ୬୧ ।

ସେ କହିଥିଲୁ, “ଦେଖତ ଏ କଅଣ ସେହି ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ଅମୃତପରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛ ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମୃତ ଶୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ ଦିଅ, ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅମ୍ଭେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟତୀତ ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଚଳାଇବୁ ।” ୬୨ ।

୫୮ । ଯେଉଁ ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଅବ୍ୟାଧି ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଆଗଲେ ମଧ୍ୟ, ଶେଷ ବିଚାର ଦବସ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ କରିବେ । ଯଦି କେହି ଦୈବାଦ୍ୱାରରୁ ଯାଇଥିବେ ସେମାନେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ କରିବେ ।

୫୯ । ବିଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁଯାୟୀ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ନକରିବାର କାରଣ ଏହି କି ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ବରଂ ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିବେ । ଏଥିପରେ ଏପରି ଘଟି ଯାଇଅଛି, ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ ସମୁଦ୍ର ସମୁଦାୟ ।

୬୦ । ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିବେଷ୍ଟନ କରିଅଛନ୍ତି—ମାନବମାନେ ହୃଦ ଭବିଷ୍ୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଯାହା ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତରେ କେଉଁ ଲୋକ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟବାସୀ ବିଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନାହିଁ ଏକଥା ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏହାମଧ୍ୟ ପରାକ୍ଷା ହୋଇଅଛି । ଯେତେବେଳେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ‘ମେଗକ’ ବା ଅଲୌକିକ ଗତି ଭ୍ରମଣର ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ବିଧିମାନେ ତାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଥିଲେ । (ଦେଖ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ଶ୍ଳୋକ) ଏବଂ ନରକରେ ଥିବା ଅଭିଶପ୍ତ ଜକହୁମ୍ ବୃକ୍ଷର ବିଷୟ ଯେତେବେଳେ କୋରାଣରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ବିଧିମାନେ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ଉପହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । (ଦେଖ ୩୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୭ ରୁ ୨୯ କ) । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ମାତ୍ର ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ନକରି ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ।

୬୧-୬୫ । ଦେଖ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୧ରୁ ୨୫କ ।

୬୨ । ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛ—ସବତାନ ଅଦମ୍ଭ ଅତରୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅନାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏହିପରି କହିଥିଲୁ ।



ସେ କହୁଥିଲେ, “ଯାଅ ଅମ୍ଭେ ଅବକାଶ ଦେଲୁ; ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତି ନରକ, ଏହାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଫଳ । ୨୩ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ପାର ତୁମ୍ଭର ଧୂନିଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ୱାସୋଦ୍ଧା ଓ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ମଧ୍ୟରେ ଅଂଶସ୍ଥା ପନ କରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦାନ କରି;”—ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଛଡ଼ା ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦାନ କରେନା— । ୨୪ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ;”—ଏବଂ ହେ ମୋହନୀତ୍ୱ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଭିଭାବକରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ । ୨୫ ।

ସୈନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଜାହାଜ ସବୁ ଚଳାନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟାଶୀଳ । ୨୬ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଘଟଣା ସ୍ପର୍ଶକରେ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି; ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ସ୍ଥଳ ଭାଗକୁ ଆଣନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ୨୭ ।

ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଅଛ ଯେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୁଗର୍ତ୍ତର ଲାଜ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୀଳାବୃତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ? ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଭିଭାବକ ପାଇବ ନାହିଁ । ୨୮ ।

ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଅଛ ଯେ ସେ ପୁନଶ୍ଚ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥି ମଧ୍ୟକୁ ନେଇ ଯାଇ ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ବୃତ୍ତ ପଠାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅକୃତଜ୍ଞତା ହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ? ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦୈବ ଦୁର୍ଘଟଣା ଏଡ଼ିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ । ୨୯ ।

୨୪ । ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ସେମାନେ ଆଦମ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରିବାର ଅନୁମତି ପାଇବା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ନେଇଥିଲେ—ସୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବକାଶ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱପରିକ୍ରମଣ, ମାନବର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ, ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଜନ ଉପରେ ଅଧିପତ୍ୟ, ଅବର୍ଷଣକାରୀ ସ୍ୱର ଲହରୀ, ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ସୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନାପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦାନର କୌଣସି ଲଭ୍ୟାଦ । ‘ଧୂନି’ ଅର୍ଥ ଅବର୍ଷଣକାରୀ ସ୍ୱରଲହରୀ ଯଥା ଶବ୍ଦ ରଚିଣୀ ସୂକ୍ତ ଯାବତସ୍ମା ସଂଘୀତ, ହ ସ୍ୟ ଉପହାସ ସୂକ୍ତ ଅଥଥା ଓ ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ, ମନ ଗୁପ୍ତଲ୍ୟକାରୀ ସ୍ୱର, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନ ବାକ୍ୟ ଲଭ୍ୟାଦ । ‘ଅଶ୍ୱାସୋଦ୍ଧା ଓ ପଦାତିକ’ ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅନ୍ତରକ୍ତ ଭକ୍ତିବୃନ୍ଦ । ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିରେ ଅଂଶ ସ୍ଥାପନ ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ନିଜର ଅଂଶ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ସାହାଯ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରସ୍ତ କରିବା । ‘ଅଙ୍ଗୀକାର’—ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା-ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗୀକାର ।

୨୬ । ଅନୁଗ୍ରହ ଅନୁସନ୍ଧାନ—ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଜଗତା ଅର୍ଜନ ।

୨୭ । ବିମୁଖ ହୋଇଯାଅ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ଦେବ ଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା କରିଥାଅ ।

୨୮ । ସମୁଦ୍ରର ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳଭାଗ ନିରାପଦ ନୁହେଁ ।

୨୯ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ନେଇଯିବେ—ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ନେଇଯିବେ ।



ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅଦମ୍ୟ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଅଛୁଁ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ନ କରୁଅଛୁଁ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦେଇଅଛୁଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ୱପ୍ନ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ଗୌରବମୟ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଅଛୁଁ । ୭୦ ।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ଯେଉଁଦିନ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଡାକିବୁଁ, ତାପରେ ଯଦ୍ୱାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଦୃଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ଦିଅଯିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନନ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସତା ପରିମାଣରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବେ ନାହିଁ । ୭୧ ।

ଏବଂ ଯେ କେହି ଏଠାରେ ଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ପରଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ହେବ ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ପଥକ୍ରମ ୮୭ ।

ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଅଛୁଁ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅମ୍ଭ ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରିବା ଦିଗରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ହେଲେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଧୁରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ । ୭୨ ।

୭୦ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ମାନବ ଜାତିକୁ ବଞ୍ଚକଗତରେ ଅଧିକାଂଶ ସୃଷ୍ଟି ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃତ୍ତନ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ନକରି ଯଦି ସେମାନେ ସାଧାରଣର ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବୃତ୍ତ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବେ ।

୭୧ । ଶେଷ ବିଗୁର ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସେମାନଙ୍କ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟ ଡାକି ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ମଫଳ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଦୃଷ୍ଟରେ ଦିଅଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ପାଠ କରି ଅନନ୍ଦିତ ହେବେ । ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କର୍ମଫଳ ସେମାନଙ୍କ ବାମ ଦୃଷ୍ଟରେ ଦିଅଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ପାଠ କରି ଦୁଃଖିତ ହେବେ । ଦେଖ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୩, ୧୪ ।

୭୨ । ପରଲୋକ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କର ଚରଣାମ ମାତ୍ର । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ପରଲୋକ ଫଳ ଭୋଗର ସ୍ଥାନ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସତ୍ୟରୁ ତପ୍ତ ବନ୍ଦ କରି ଅଜ ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ପରଲୋକରେ ସେମାନେ ଅଲୋକ ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୩ । ବିଧିମୁଖୀ ମର୍ଦ୍ଦକାବାସୀମାନେ ନାନାପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଯେତେବେଳେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତରୁ ଶାନ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନ ଦ୍ୱାରା ବଶୀଭୂତ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରି ତାଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ଯଦି ମେ ସେମାନଙ୍କର ପୈତୃକ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଦେବ ଦେବୀମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରିବାରୁ ଶାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅପରମିତ ଧନ ସମ୍ପଦର ଅଧିକାରୀ କରିଦେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ବିବାହ କରିଦେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ମାତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ଲେଖା ମନ୍ତ୍ର ବିଚଳିତ ନ ହୋଇ ଉତ୍ତର କଲେ କି ସେ ପାର୍ଥିବ ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପଦର ପ୍ରସ୍ତାସୀ ନୁହନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏକ ଦୃଷ୍ଟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଣି ସ୍ଥାପନ କଲେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ତିଳେମାତ୍ର ବିଚଳିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଏବଂ ପଦ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅବଚଳିତ ନରଣି ଆନ୍ତ୍ର ଦେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଅଡ଼କୁ କହିବୁ  
ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାନ୍ତୁ । ୭୪

ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇହଜୀବନରେ ଦୁଇଗୁଣ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦୁଇଗୁଣ ଶାସ୍ତି  
ଅସ୍ଥାଦାନ କରାଇ ଥାନ୍ତୁ, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭ ଶାସ୍ତିକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ  
ପାଇନଥାନ୍ତୁ । ୭୫

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଶରୁ ତଡ଼ି ଦେବାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲେ ଯେପରି  
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେଥିରୁ ବାହାର କରି ଦେବେ ଏବଂ ତାହା ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ବ୍ୟତୀତ  
ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତରେ ରହି ନଥାନ୍ତେ । ୭୬

ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ପୁରୁଷେ ଅମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଥିଲୁ  
ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭର ବିଧାନ ଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ବିଧାନର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇବ  
ନାହିଁ । ୭୭

### ୯ମ ବିଭାଗ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଡଳିବା ପରେ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକର ଏବଂ ପରାତପରେ କୋରାଣ  
ପାଠକର ଏବଂ ପ୍ରଭାତର କୋରାଣ ପାଠ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ବରୂପ ଅଟେ । ୭୮

ଏବଂ ରାତ୍ରର ଏକ ଅଂଶରେ ନିଦ୍ରା ତ୍ୟାଗ କରି ଅବଧାନା କର, ଏହା ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ, ଶୀଘ୍ର  
ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାଣସ୍ଥିତ ଧାମରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ୭୯ ।

୭୪ । ୭୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି ଯେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଲୋଭନ ଦ୍ବାରା ସତ୍ୟ  
ପଥରୁ ଇଲେମାସି ବିଚଳିତ ହୋଇନଥିଲେ ।

୭୬ । ୭୭ । ଅତ୍ୟାଗୁର କିମ୍ବା ପ୍ରଲୋଭନ ଦ୍ବାରା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ବଶୀଭୂତ କରିବାକୁ ଅସମ ହୋଇ ବିଧର୍ମୀ  
ମକ୍ତକାବ୍ୟାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ସ୍ବଦେଶରୁ ବାହାର କରିବାର ଚେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ  
ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟତୀତ ଏପରି କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧୂଃସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ଏହାହିଁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ  
ନିୟମ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ବର କୌଣସିକାରେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ମଦନା ନଗରକୁ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ  
ମୋହନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ଯେପରିକି ବିଧର୍ମୀମାନେ ତାଙ୍କର ଶତ କରି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଅରଣ୍ୟ  
ନ ହୁଅନ୍ତୁ ।

‘ଅଳ୍ପ ସମୟ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାତରେ ରହି ନଥାନ୍ତେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଳମ୍ବେ ଧୂଃସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

୭୭ । ବିଧାନ—ଅବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଇ ଧୂଃସ ପାଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ  
ଏ ବିଧାନ ବଳବତ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମକ୍ତକାବ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି  
ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିକ ।

୭୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦାନରେ ପାଞ୍ଚ ଥର ଅବଧାନା (ନମାଜ) ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରଭାତ  
ଅବଧାନା ପରେ କୋରାଣ ପାଠଦ୍ବାରା ବିଶେଷ ପୁଣ୍ୟ ଲଭ ହୁଏ । ଦେଶ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୮ ଶ୍ଳୋକ ।

୭୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଶତର ତୃଣସ୍ବ ପ୍ରହରରେ ନିଦ୍ରା ତ୍ୟାଗ କରି ‘ତହମୁଦ୍’ର ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପାଇଁ  
ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ତଥା ତାଙ୍କର ଅନୁତରମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ  
(ଫରଜ୍) ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଅତିରିକ୍ତ (କଫୟା) ଅଟେ । ଏହାଦ୍ବାରା ବିଶେଷ ପୁଣ୍ୟଲଭ ହୁଏ ଏବଂ ଏହା ପାଳନ  
କରିବା ଦ୍ବାରା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରାଣସ୍ଥିତ ଧାମ (ମକ୍କାମେ ମଦିନା)ରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ସୁବିଶିଷ୍ଟ  
ଦୟାପାଇଅଛି ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଅମ୍ଭକୁ ବାହାର କର ଏବଂ ଅମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତି ଦଅ” । ୮୦ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସତ୍ୟ ଅସିଅଛି ଏବଂ ଅସତ୍ୟ ଅନୁଦ୍ୱିତ ହୋଇଅଛି; ନିଶ୍ଚୟ ଅସତ୍ୟ ଅନୁଦ୍ୱିତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ” । ୮୧ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ କୋଶନରୁ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ତାହା ବ୍ୟାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶ୍ରେଣୀର) ଅଭୋଗ୍ୟକାରୀ ଓ ଜୟ ସ୍ୱରୂପ; ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସୀମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ଶେଷ ଘଟାଇବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କରେ ନାହିଁ । ୮୨ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନକରୁଁ ସେ ବିମୁଖ ହୁଏ ଏବଂ ନିଜ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦୁଃଖ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିରାଶ ହୋଇଯାଏ । ୮୩ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ “ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତୁ, କ’ଣ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁପଥରେ ପରିଗୁଳିତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହାକୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।” । ୮୪ ।

## ୧୦ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆହା ଅମ୍ଭର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶରୁ (ଉତ୍ପତ୍ତି) ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଦଅ ଯାଇଅଛି” । ୮୫ ।

୮୦ । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ହିକରତ ଅର୍ଥ ଉ ମକ୍କା ତ୍ୟାଗ କରି ମଦନାକୁ ପଳାୟନ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି । ପ୍ରବେଶ କରିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ମଦନାରେ ପ୍ରବେଶ କରାଅ ଏବଂ ବାହାର କର ଅର୍ଥାତ୍ ମକ୍କାରୁ ବାହାର କର । ଶକ୍ତି ଦଅ ଅର୍ଥ ମଦନାକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ଅମ୍ଭର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ଭକୁ ଶକ୍ତି ଦଅ । ଅନ୍ୟ କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥ ଲହରୀବନ୍ଦ ପରେ ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ବାହାର କରିବା ଅର୍ଥ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ କବରରୁ ବାହାର କରିବା ।

୮୧ । ଅତ୍ୟାଗ୍ରାସୀମାନେ କୋଶନରେ ବ୍ୟାସ କରିବୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କୋଶନର ଉପଦେଶମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ ଏବଂ ସେମାନେ କୋପ, ଦ୍ୱେଷ ଓ ହିଂସାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନାନାପ୍ରକାର ଶେଷର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

୮୨ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ—ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇଯାଏ ।

ବିମୁଖ ହୁଏ—ବୃତ୍ତିକିତା ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଏ ।

ନିରାଶ ହୋଇଯାଏ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ ।

୮୩ । ବିଧିମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ଜୀବ ସ୍ୱାର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ସେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ଆହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶ ମତ୍ତ । ଏହାର ସ୍ୱରୂପ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି କଷ୍ଟକର । ପରମେଶ୍ୱର ଆହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ତାହାକୁ ଅମର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁଁ ତେବେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁ ହୋଇଅଛି ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହା ନେଇ ଯିବୁଁ; ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ସେ ବସ୍ତୁରେ ଅମ୍ଭ ବସରେ କୌଣସି ସୁପାରିସକାରୀ ପାଇବ ନାହିଁ । ୮୭ ।

କେବଳ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଛଡ଼ା; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର କରୁଣା ଅପାର । ୮୮।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ମାନବ ଓ ଦାନବମାନେ ଏହି କୋରାଣର ସଦୃଶ ଅଣିବାକୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଏହାର ସଦୃଶ ଅଣି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଯାହାପାଂ କରନ୍ତି” । ୮୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏହି କୋରାଣରେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶଲୋକେ ଅବିଶ୍ୱାସ ଛଡ଼ା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୮୯।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି; “ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସିମତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ, ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୂମିରୁ ଗୋଟାଏ ଝରଣା ବାହାର ନ କର; ୯୦।

“ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ଖଜୁରୀ ଓ ଅଙ୍ଗୁରର ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତକରି ପରେ ସେଥିରେ ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ ନିର୍ଦ୍ଦାମାନ ପ୍ରବାହିତ ନକର । ୯୧।

“ଅଥବା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ କହୁଥିବା ମୃତାବକ; ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶକୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନକର, କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗଦୁଇମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ କର । ୯୨ ।

“ଅଥବା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ ଗୃହ ନହେବ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ ଗିରିଦ୍ୱାରା ଆକାଶରେ ଅବେହଣ ନ କରିବ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅବେହଣ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ଯେ ପରିକ୍ରା ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନକର ଯାହା ଅମ୍ଭେମାନେ ପାଠ କରି ପାରୁନାହିଁ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରତମ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେରତ ମାନବ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୋହୁଁ” । ୯୩ ।

୮୭ । ୮୮ । ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ ମହାସୁରୁଷ ମୋହନବଳ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ତାହା ସେ ହରଣ କରି ନେଇପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅପାର କରୁଣା ହେତୁ ସେ ତାହା କରିବେ ନାହିଁ ।

୯୦-୯୩ । ଏହିସବୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ନ ଦେଖିଲେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୋରାଣ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

୯୨ । ଆକାଶ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବା ସମ୍ଭବରେ ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୮୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦାବୀ କରୁଥିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ସ୍ୱର୍ଗ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗର କରୁଥାଅ ।

୯୩ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ଅପରିମାନ ଇଠାଉଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ସବୁର ଉତ୍ତରରେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ଧର୍ମୋପଦେଶୀ ମୋହନବଳ ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରତ ମାନବ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହନ୍ତି ! ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର କାଳ୍ପନିକ ଖାମଖିଆଳି ଦାବୀମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନପାରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କାଳ୍ପନିକ ଦାବୀ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଲୌକିକ କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଅଛି । ଏହି କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୋଟିଏ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଚରମସ୍ଥା ଅଲୌକିକ କର୍ମ ଅଟେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ହୁଏତୁ ଉଚ୍ଚକଳିତ ଇର୍ଷା ଓ ବିଦ୍ୱେଷ ।

## ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସଦୃଶଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଏହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନିଷେଧ କର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ “ପରମେଶ୍ୱର କଅଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ରୂପେ ଅବତରୁ ତ କରୁଅଛନ୍ତି ?” ୧୪ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ସ୍ୱର୍ଗଦୁଇମାନେ ପୃଥିବୀରେ ନିରାପଦରେ ବିଚରଣ କରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକାଶରୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୁଇଙ୍କୁ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ରୂପେ ଅବତରୁ କରୁଥାନ୍ତୁ” ୧୫ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ୍ଭମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ଯଥେଷ୍ଟ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତାଙ୍କର ସେବାକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସବୁ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ଓ ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖନ୍ତି” ୧୬ ।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସୁପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ; ଏବଂ ଯାହାକୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହାପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଭିଭାବକ ପାଇବ ନାହିଁ (ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥ ଦେଖାଇବ) ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଅନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧୋମୁଖରେ ଅଛି, ମୂକ ଓ ବଧୂର ରୂପେ ଏକତ୍ର କରୁଁ; ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକ; ଯେତେବେଳେ ଏହା ଲିଭି ଯିବାର ଉପକ୍ରମ ହେବ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ଧେ ତାହାର ଅଗ୍ନିଶିଖାକୁ ତେଜେଇ ଦେବୁଁ ୧୭ ।

ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “କଅଣ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ଧେମାନେ ହାତ ଓ ମାଟିରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବୁଁ ସେତେବେଳେ କଅଣ ପ୍ରକୃତରେ ଅନ୍ଧେମାନେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟିରୂପେ ଉଦ୍ଭୁତ ହେବୁଁ ?” ୧୮ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ସଦୃଶ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସ୍ଥିର କରି ରଖିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର ନକରି ଛାଡ଼ୁ ନାହାନ୍ତି ୧୯ ।

ଯାହା ଅନ୍ଧେମାନେ ପାଠ କରିପାରୁ—ଅର୍ଥାତ୍ କାଗଜ ଉପରେ କାଳ କଲମରେ ଲେଖା ଯାଇଥିବା ବହୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଯାହାକୁ ଅନ୍ଧେମାନେ ଅଖିରେ ଦେଖି ପଡ଼ି ପାରୁଁ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଦେଶ ବାଣୀ ଜଡ଼ ବସ୍ତୁରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

୧୪ । ୧୫ । ମନୁଷ୍ୟହିଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଦେଶା ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରେରତ ହେବାର ଉପଯୁକ୍ତ । ସ୍ୱର୍ଗଦୁଇମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପଦେଶା ହୋଇ ନପ ଚନ୍ତି । ୨ମ ଆଧ୍ୟାୟ ୨୩ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୧୨ ଆଧ୍ୟାୟ ୪୩ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଆଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୭ । ଶେଷ ଅଂଶର ଭାବାର୍ଥ—ପରଲୋକରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ଶକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଲଞ୍ଚିନା ଓ ପାତକୀର ଦୁଃଖମୟ ଚିତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ସେମାନେ ତଳକୁ ମୁହଁକରି ଅଛି, ମୂକ ଓ ବଧୂର ରୂପରେ ଏକତ୍ର ହେବେ । ସେମାନେ ନରକରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ନରକର ଅଗ୍ନି ଲିଭିଯିବାର ଉପକ୍ରମ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ନରକର ଅଗ୍ନି ଶିଖାକୁ ଦୁଇଗୁଣ ବଢ଼ାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୮ । ସେମାନେ ସେହି କଥା କହିଥିଲେ ଯାହା ୪୧ ଶ୍ଳୋକରେ ଅଛି ।

୧୯ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ—ପରଲୋକରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଭଣ୍ଡାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଥାନ୍ତି, ତେବେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯିବା ଅଶକ୍ତରେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖନ୍ତୁ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କୃପଣ ଅଟେ” । ୧୦୦।

## ୧୨ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମୂଢ଼ାକୁ ନଅଗୋଟି ଉତ୍କଳ ନିଦର୍ଶନ ଦେଉଥିଲୁ, ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ବଶଧରମାନଙ୍କୁ ପଚାର, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଫେରାଅର୍ତ୍ତନ୍ ତାହାକୁ କହିଥିଲ, “ହେ ମୂଢ଼ା, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯାହୁଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରୁ” । ୧୦୧।

ସେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ଯେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି, ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସ୍ବରୂପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ହେ ଫେରାଅର୍ତ୍ତନ୍, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନିଜର ଧ୍ବଂସ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବାର ମନେ କରୁ” । ୧୦୨।

ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଦେଶରୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ଚକ୍ଷୁ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରୁଥିଲୁ । ୧୦୩।

ଏବଂ ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ବଶଧରମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କର”; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଣି ଏକତ୍ର କରିଥିଲୁ । ୧୦୪।

୧୦୦ । ମନୁଷ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ କୃପଣ ସ୍ବଭାବର ଅଟେ ଏବଂ ଦାନ ଧ୍ୟାନ ଆଦି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ବାରା ତାହାର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ସେ ତାହା ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ହୁଣ୍ଡିତ ହୁଏ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ବର ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣା ସାଗର । ସେ ତାଙ୍କର ଅସରଣ ଅନୁଗ୍ରହ ଭଣ୍ଡାରରୁ ତାଙ୍କର ବିଷୟ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଲହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ପ୍ରବୁର ଦାନ କରନ୍ତି ।

୧୦୧ । ନଅଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ—ପରମେଶ୍ବର ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାଦ୍ବାରା ସ୍ବରୂପ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୧୨ଗୋଟି ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଉଥିଲେ—(୧) ତାଙ୍କର ଯଦ୍ବି ସର୍ପର ଆକାର ଧାରଣ କରିବା (୨) ତାଙ୍କର ହାତ ଉତ୍କଳ ଆଲୋକମୟ ଦେଖାଯିବା (୩) ମଡ଼କ (୪) ଅନାବୃଦ୍ଧି ଓ ଶସ୍ୟହୀନ (୫) ଝଟିକା (୬) ଝିଣ୍ଡିକା (୭) ଜୋକ (୮) ଭେକ (୯) ଶୋଣିତ । ଦେଶ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୦୭, ୧୦୮, ୧୩୦, ୧୩୩, ୧୩୪କ ଓ ୨୭ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୨ ଶ୍ଳୋକ ।

୧୦୨ । ଏମାନଙ୍କୁ—ଗୋଟି ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ।

୧୦୩ । ସେ—ଫେରାଅର୍ତ୍ତନ୍ । ସେମାନଙ୍କୁ—ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ବଶଧରମାନଙ୍କୁ । ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ାଙ୍କ ବିଷୟ ବିବରଣୀ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୦୩ରୁ ୧୭୦କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧୦୪ । ଏହି ଦେଶରେ—ସେମାନଙ୍କର ମାତୃଭୂମି ସିନ୍ଧୁ ଦେଶ । ୧ମ ଅଙ୍ଗୀକାର ୫ମ ଶ୍ଳୋକରେ ଏବଂ ୨ୟ ଅଙ୍ଗୀକାର ୭ମ ଶ୍ଳୋକରେ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

କେତେକ ଶତାବ୍ଦୀର ମତରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଙ୍ଗୀକାର—ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବିଷୟ ଦାନ ଅଟେ । ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁରଣ ହେବ ।



ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ସତ୍ୟରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି ଏବଂ ଏହା ସତ୍ୟରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦାତା ଓ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ । ୧୦୫ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୋରାଣକୁ ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରିଅଛି; ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାକୁ ନିମନ୍ତେ ଅବୃତ୍ତ କରିବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ନିମ୍ନେ ନିମ୍ନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛି । ୧୦୬ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କର ଅଥବା ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ନକରି, ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିପ୍ରତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆ ଯାଇ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟ ଏହା ପାଠକରୂପେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବନତି ମୁଣ୍ଡରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କରି ଥାଆନ୍ତି । ୧୦୭ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହୁ ଥାଆନ୍ତି, “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପବିତ୍ରତମ । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣହେବ” । ୧୦୮ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ଅବନତି ମୁଣ୍ଡରେ ନିଜର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଣିପାତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିନୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥାଏ । ୧୦୯ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଦ୍ୱାନ କର ଅଥବା ଦୟାମୟଙ୍କୁ ଅଦ୍ୱାନ କର, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ନାମରେ ଅଦ୍ୱାନ କର, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ନାମ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟକର, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଅବୃତ୍ତ ଶବ୍ଦ କରନା ଅଥବା ଏଥିରେ ଖୁବ୍ ଅସ୍ତେ ପଡ଼ନା ଏବଂ ଏହାର ମଧ୍ୟମପଦ୍ଧା ଅବଲମ୍ବନ କର । ୧୧୦ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ପୂର୍ବ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱରେ କୌଣସି ଅଂଶ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଦରକାର ହେବ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମା ଘୋଷଣା କର । ୧୧୧ ।

୧୦୫ । ଏହାକୁ—ପବିତ୍ର କୋରାଣକୁ ।

୧୦୬-୧୦୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଲବ୍ଧି ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଲବ୍ଧିମାନ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୦୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ଓ ଶ୍ରବଣ ପରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ (ସ୍ଥିତ୍ୟା) କରିବା ବିଧେୟ ।

୧୧୦ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭଲ ଭଲ ଗୁଣବାଚକ ନାମ ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟ ନାମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ନାମରେ ତାଙ୍କ ସେଥିରେ କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୧୧୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୩ ଗୋଟି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି:—

(୧) ତାଙ୍କର ପରବାର କିମ୍ବା ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ନାହାନ୍ତି; ସେ ଏକା ।

(୨) ବିଷ୍ଣୁଗତରୂପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶଦାର ନାହାନ୍ତି; ସେ ଏକାଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁଗତରୂପ ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଲୟର ଅଧିକାରୀ ।

(୩) ସେ ଏପରି ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ସେ କ୍ଳାନ୍ତ କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳତା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ସୁତରାଂ ତାଙ୍କର କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।



## ୧୮ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ନାମ — ଅଲ୍ କହେଫ୍ (ଗୁହା)

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୨ ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୧୦ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ କରୁଣା ସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେ ତାଙ୍କ ସେବକ (ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ) ପ୍ରତି କୋରାବର ଗୁହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ବନ୍ଦିତା ନାହିଁ । ୧ ।

ଏହା ଅତି ସରଳ ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କର କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେହି ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ରହିଅଛି । ୨ ।

ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଚିରକାଳ ବାସ କରିବେ । ୩ ।

ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ, ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ପୁଣି ତୁହଣି କରି ଅଛନ୍ତି । ୪ ।

ଏ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁଅ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏହା ଅତି ଗୁରୁତର କଥା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମୁଖର ବାହାରେ, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି କିଛି ନାହାନ୍ତି । ୫ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ବିଭାଗରେ ଗୁହାବାସୀ ସାଧୁପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ୧ । ୨ । ମକ୍କାବାସୀମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଗୁହାବାସୀ ସାଧୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିବରଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଶାବା-କାରମାନଙ୍କ ମତରେ ବିଧିରୂପେ ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ରାଟ ଦକୟାଦୁସଙ୍କ ରାଜତ୍ବ ସମୟରେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ କେତେକ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଯୁବକ ରାଜଧାନୀ ପରତ୍ୟାଗ କରି ନିଜଜୀବନ ପକ୍ଷରେ ଶୁଖିଲା ପାଇଁ ବାସ କରିଥିଲେ । ସେହିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ବନ୍ଦିତା ନାହିଁ—ସରଳତା ରହିଅଛି ।

୨ । ସେ=ପରମେଶ୍ଵର (ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ଜରିଆରେ)

ତାଙ୍କର—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର । ଏହା—କୋରାବର ।

(ହେ ମୋହମ୍ମଦ) ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଃଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ନିଜ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ କରିବ । ୭।

ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ଅମ୍ଭେ ସେ ସବୁକୁ ତହିଁର ଶୋଭା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁଁ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଉଲ୍ଲୁସ୍ତର । ୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦିନେ ଅମ୍ଭେ ଏହି ପୃଥ୍ବୀ ଉପରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ତରୁଲିତା ସ୍ଥାନ ଶୁଷ୍କ ସମତଳ କରିଦେବୁଁ । ୯।

ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଖୋଦତ ଲିପିକୁ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ମୟ କରି ବୋଲି ମନେକରୁ ଅଛ ? ୧୦ ।

ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱକମାନେ ଗୁହାରେ ଅଗ୍ରୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନକରି ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁପଥରେ ପରିଚାଳିତ କରି” ୧୧ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁହାମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ କଣ୍ଠକୁ ଅବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁ । ୧୨ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇଥିଲୁଁ ଯେପରି ଅମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଦଳ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ଗଣନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ୧୩ ।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଅମ୍ଭେ ସତ୍ୟ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାଦ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁଁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ କେତେକ ଯୁକ୍ତିକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସୁପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଁ । ୧୩ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶକ୍ତିଦାନ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାହିଁ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ

୬ । ଏହି କଥାରେ—ବୋଷନରେ ।

୭ । ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟର ତୁଳନାରେ କିଏ ଉଲ୍ଲୁସ୍ତ ନୁହେଁ ତାହାହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ପରୀକ୍ଷା କରିବେ ।

ସେମାନଙ୍କୁ—ଲୋକମାନଙ୍କୁ ।

୮ । ଏହି ସୁଶୋଭିତ ପୃଥ୍ବୀ ଦିନେ ଧୂମ୍ର ମୁଖରେ ପଡିତ ହେବ ।

୯-୧୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଖୋଦତ ଲିପି—ସୂଚକ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସେହି ଗୁହା ନିକଟରେ ଖୋଦତ ହୋଇଥିବା ସ୍ତମ୍ଭର ଫଳକ ।

୧୧ । କଣ୍ଠକୁ ଅବୃତ୍ତ କରିଥିଲୁଁ—ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାଭବୁତ କରିଥିଲୁଁ ଯେପରି ସେମାନେ କିଛି ଶୁଣିପାରନ୍ତିନଥିଲେ ।

୧୨ । ଦୁଇଦଳ—ତେଜସ୍ୱୀ ଲବ୍ଧପରେ ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଦଳ ହୋଇଥିଲେ । ଦିନେ କହିଲେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଦିନେ ବା ଦିନର କେତେକାଂଶ ଶୋଇଥିଲୁଁ । ଅନ୍ୟ ଦଳ କହିଥିଲେ ସ୍ତମ୍ଭର ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଣା । ୧୩ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨ୟ ଓ ୩ୟ ବିଭାଗରେ ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରଭୁ; ଅମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଅନ୍ଧାନ କରି ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା କଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତରଞ୍ଜିତ କଥା କହିବୁଁ । ୧୪ ।

“ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି; ସେମାନେ କାହିଁକି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଉ ନାହାନ୍ତି ? ତାହାହେଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟାଗୋପ କରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକତର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ?” ୧୫ ।

ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଥିଲେ “ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁହା ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ରୁ ଗ୍ରହଣ କର; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହଜସାଧ୍ୟ କରିଦେବେ” । ୧୬ ।

ହେ ମୋହନମୁଖ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଉଦିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହାର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଆଗେଇଯିବା କରେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତହୁଏ ସେତେବେଳେ ବାମ ଦିଗରେ ଅତିକ୍ରମ କରେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି; ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ; ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସୁପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଯାହାକୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାପାଇଁ କୌଣସି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଅଭିଭାବକ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୭ ।

## ୩ୟ କଭାଗ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ ମନେ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଦ୍ରାତ ଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଣ ଦିଗକୁ ଓ ବାମ ଦିଗକୁ ପାର୍ଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର ହାର ଦେଶରେ ତାହାର ସମ୍ମୁଖ ପାଦପୁରୁ ପ୍ରସାରିତ କରି ରହିଥିଲୁ; ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ପଳାୟନ କରିବା ପାଇଁ ପୁଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ସରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୧୮ ।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲୁ ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବକ୍ତା କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ କେତେ ସମୟ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ ?” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦିନ କିମ୍ବା ଏକ ଧନର କେତେକ ଅଂଶ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛୁ”; (ଅନ୍ୟମାନେ) କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ ସମୟ ଅବସ୍ଥାନ କରିଅଛ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ହିଁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଜଣକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି

୧୪ । ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ=ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସଜା ଦକ୍ଷିଣାୟ ଓ ଶୌଭଳକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬ । ତୁମ୍ଭେମାନେ—ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଯୁବକମାନଙ୍କର ଶ୍ରୋତାମାନେ ।

ସେମାନଙ୍କୁ—ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଧିବିଧାନ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ।

ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ସହଜ ନଗରକୁ ପ୍ରେରଣ କର, ତାପରେ ସେ ଦେଖିବ କାହା ନିକଟରେ ଉତ୍କଳ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ପରେ ସେ ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ଆସିବ, ଏବଂ ସେ ଯେପରି ନମ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି କାହାରିକୁ କିଛି ଜଣାଇବ ନାହିଁ । ୧୯ ।

“ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ-ଘାତରେ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ କରିଦେବେ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଫେରାଇ ଆଣିବେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ମତେ ସୁଫଳ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।” ୨୦ ।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଘଟଣା ଲୋକ ସମାଜରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତାର ସତ୍ୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡର୍କ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ଗୁହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍କା କୋଠା ତିଆରି କର:” ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ପରାଜିତ ଥିଲେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୁହା ଉପରେ ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବୁଁ ।” ୨୧ ।

କେହି କହିବେ ଯେ ସେମାନେ ତିନିଜଣ ଥିଲେ, ତତ୍ତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର; ଅଉ କେହି ଅଜ୍ଞାତ ବିଷୟରେ ଅନୁମାନ କର କେହିବେ ଯେ ସେମାନେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଥିଲେ, ସଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର; ଏବଂ କେହି କେହି କହିବେ ଯେ ସାତଜଣ, ଅଷ୍ଟମ ସେମାନଙ୍କର କୁକୁର; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଅଲ୍ଲ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟତୀତ ଅଉ କେହି ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି; ଏତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଡର୍କ କରିନା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାହାରିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିନା” । ୨୨ ।

୨୧ । ଗୁହାବାସୀମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ନେଇ ଖାଦ୍ୟ କଣିକା ପାଇଁ ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଦେଖି ସନ୍ଦେହରେ ତାକୁ ଶ୍ରେୟର ଅପସ୍ୟରେ ଧୂଳି କରିଥିଲେ । ସୁତରାଂ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା ଏବଂ ପୁରୁଷଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏ ଘଟଣା ସତ୍ୟ ଥିବାର ସଂଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କର ଘଟଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଯଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଶେଷ ବିଚାର ଦିନରେ ସୁନନ୍ଦୁତ୍ପାଦ ବିଷୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଗୁହା ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ।

୨୨ । ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଭଲ ମତ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ସେମାନଙ୍କ କିଛି ସଂଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁକ୍ତିତର୍କ ଓ ପରସ୍ପରରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପେଷ କରାଯାଇଅଛି । କାରଣ, ଏପରି ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଷୟରେ ସୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ଦ୍ଵାରା କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ ।

ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—ଗୁହାବାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ସେମାନଙ୍କ କାହାରିକୁ—ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ଏପରି କୁହନା ଯେ, ‘ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏହା କାଲି କରୁ’, ୧୩।

ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, (ଯୋଗ ନକର); ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଏହା କହିବାକୁ ଭୁଲିଯାଅ, ସେତେବେଳେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ କୁହ, “ସମ୍ଭବତଃ ଶୀଘ୍ର ଅମ୍ଭର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ନିକଟତର ପୁଣ୍ୟ ପଥ ଦେଖାଇବେ ୧୪।

(ଏବଂ ଲେକେ କହନ୍ତି) “ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ତିନି ଶତାଧିକ ନଅବର୍ଷ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ” ୧୫।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସେମାନେ କେତେକାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ତାଙ୍କର ପାଇଁ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଗୁପ୍ତ ବସ୍ତୁର ଜ୍ଞାନ; ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଶକ୍ତି ଓ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି କିପରି ପ୍ରଖର । ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଭିଭାବକ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ସମ୍ମୁଖରେ କାହାକୁ ଅଂଶୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ” ୧୬।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗୁହ୍ୟର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଅବୁଝି କର; କେହି ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ ୧୭।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳା ମିଶା କରିଥାଅ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ କାମନାରେ ପ୍ରଭାତ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭ୍ଯାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାବନର ସୁଖ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କାମନାରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ନିଅନ୍ତା; ଏବଂ ସେହି ଲୋକର ଅନୁସରଣ କରନା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅମ୍ଭର ସ୍ମରଣରୁ ଅମନଯୋଗୀ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଯେ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରିଥାଏ ଏବଂ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସୀମାଲଘ୍ନ କରୁଅଛି ୧୮।

୨୩। ୨୪। ବ୍ୟକ୍ତି ମନୁଷ୍ୟାବାସୀମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ସତ୍ୟତା ପରାମର୍ଶ କରବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ୩ ଶ୍ଳୋକ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ—ଜାବାହର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଗୁହ୍ୟାବାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଜୁଲିକରନ-ଏନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ ଏହାର ଉତ୍ତର କାଲି ଦେବୁ’ ମାତ୍ର ‘ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଅସ୍ଥାୟୀ’ (ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି) ଏ କଥା କହିବାକୁ ଭୁଲି ଗଲେ । ସେଥିପାଇଁ ୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ବାଣୀ ଅବଗଣି ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀ ବଶେଷ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏ ବସ୍ତୁରେ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଦ୍ୱାରା ଅବଗଣି ହୋଇଥିଲା । କୌଣସି ଅଜ୍ଞାନର କରବା ସମୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରବା ଅବଶ୍ୟକ; ଯଦି କେହି ଭୁଲିଯାଏ ତେବେ ମନେ ପଡ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବା ଅବଶ୍ୟକ ।

୨୫। ୨୬। ଗୁହ୍ୟାବାସୀମାନଙ୍କର ସନ୍ଧ୍ୟାପରି ସେମାନେ କେତେକାଳ ଗୃହରେ ଶୋଇଥିଲେ, ସେ ବସ୍ତୁରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିତତ୍ତ୍ୱ କରବାରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଦେଶ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୭କ ।

୨୭। ଥରେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୁଷ୍ୟାବାସୀ ଧନ ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ କି ଆପଣ ଧନ ଦାନକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପବେଶନ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପବେଶନ କରବାକୁ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅସିଅଛି ଅତଏବ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଏବଂ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରେ ସେ ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁ; ଅମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକାଗ୍ନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁଁ, ଯାହାର ଅବରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରିନେବ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଜଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ତେବେ ତରଳିତ ତାମ୍ରବତ୍ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାହେବ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ସିଂହାର ଦେବ; ସେହି ପାନୀୟ ନିକୃଷ୍ଟତର; ଏବଂ ସେହି ବାସସ୍ଥାନ ନିକୃଷ୍ଟତର । ୧୯।

ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କର୍ମ କରନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧୃତର ହୃଦୟ କର୍ମର ପୁରସ୍କାର ନଷ୍ଟ କରିବୁଁ ନାହିଁ । ୩୦।

ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ରହିଅଛି ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତ, ତାହା ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣରେ ସଜ୍ଜିତ କରାଯିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ସବୁଜ ରେଶମୀବସ୍ତ୍ର ଓ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖଚିତ ମଶାମଲ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଆଯିବ; ସେଠାରେ ସେମାନେ ପଲଙ୍କମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଜିବର ବିଶ୍ରାମ ନେଇ ଥିବେ; କି ଉପାଦେୟ ପ୍ରତିଦାନ । ଏବଂ କି ଉଦ୍ଧୃତର ମୁଖ ନିକେତନ । ୩୧।

## ୫ମ ଚିତ୍ରାଗ

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣ ପାଇଁ ଅମ୍ଭେ ଦୁଇଗୋଟି ଅଙ୍ଗୁରର ଉଦ୍ୟାନ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ଶସ୍ୟ ଶେଷ କରିଥିଲୁଁ । ୩୨।

ଦୁଇ ଉଦ୍ୟାନ ଫଳପୁଞ୍ଜି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିନଥିଲା ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ କରିଥିଲୁଁ; । ୩୩।

ଏବଂ ସେ ଧନଶାଳୀ ହୋଇଥିଲା; ତାପରେ ସେ ନିଜର ସଙ୍ଗୀ ସହିତ କଥୋପକଥନ ଜଳରେ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଧନରେ ଅଧିକତର ଏବଂ ଜନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର” । ୩୪।

ଏବଂ ସେ (ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ସହିତ) ନିଜ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜ ମନରେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲା; ସେ କହିଥିଲା; “ଅମ୍ଭେ ମନେ କରୁନାହିଁ ଯେ କୌଣସି କାଳେ ଏହା ବିନଷ୍ଟ ହେବ; । ୩୫।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କୋଥ ହେଉଅଛି । ଯଦି ଅପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି ଦଅନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବୁଁ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଘନ ଦରଦ୍ ମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ସେହିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରୁହ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର କରନା ଏବଂ ଯେଉଁ ଧନ ଲୋକମାନେ ଧନ ଗର୍ବରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ନିଜର ବୃକ୍ଷବୃକ୍ଷର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ହୁଅନା” ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମନେ କରୁନାହିଁ ଯେ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯାଉଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ସ୍ଥାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁ” । ୩୬ ।

ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ତାହା ସହିତ କଥୋପକଥନ ଛଳରେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ତାଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁକାରୀ ତାପରେ ଶୁଦ୍ଧି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନବ ରୂପେ ଗଢ଼ି ଅଛନ୍ତି ? ୩୭ ।

“କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭ ପାଇଁ ସେହି ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କାହାକୁ ଅଂଶୀ ସ୍ଥିର କରୁ ନାହିଁ” । ୩୮ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ ସମୟରେ କାର୍ତ୍ତିକ କହିଲୁ ନାହିଁ ଯେ ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ’ ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଧନରେ ଓ ଜନରେ ଅଳ୍ପତର ଦେଖୁଅଛ । ୩୯ ।

“ତଥାପି ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବତଃ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଉଦ୍ୟାନ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍କୃଷ୍ଟତର ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ (ଶାସ୍ତ୍ରସ୍ୱରୂପ) ଏହା ଉପରେ ଅକାଶରୁ ବଜ୍ରପାତ କରିବେ ଯଦ୍ୱାରା ଏହା ତରୁଲିତା ଶୂନ୍ୟ ସମତଳ ହୋଇଯିବ । ୪୦ ।

“ଅଥବା ତାହାର ଜଳାଶୟ ଭୂମିମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପାଇ ପାରବ ନାହିଁ” । ୪୧ ।

ଏବଂ ତାହାର ଧନ ସମ୍ପଦ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ତାପରେ ସେ ଉଦ୍ୟାନ ପଛରେ ଯାହା ବ୍ୟୟ କରିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ତାହା ତାହାର ମଞ୍ଚା ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ କହିଥିଲା, “ହାୟ ! ଯଦି ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ କାହାକୁ ଅଂଶୀ ସ୍ଥିର କରି ନଥାନ୍ତୁ” । ୪୨ ।

ଏବଂ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ କୌଣସିଦଳ ତାହା ପାଇଁ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରି ନଥିଲା । ୪୩ ।

ଏପରି ସ୍ଥଳରେ ସତ୍ୟ ସନାତନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ରକ୍ଷା କର୍ତ୍ତା, ସେ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର । ୪୪ ।

୩୬ । ସେହି ସମୟ—ପରଲୋକର ଶେଷ ବରୁଣ ଦିନ ।

ଧନୀ ଲୋକ ଧନ ଗର୍ବରେ ପରକାଳରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲା ଏବଂ ମନେ କରୁଥିଲା ଯେ ଯଦି ପରକାଳ ଆସି ତେବେ ସୂଚକରେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସୁଖରେ ରଖିଛନ୍ତି ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବ ।

୪୨ । କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବା—ଅନୁତାପ କରିବା

ତାହା ତାହାର ମଞ୍ଚା ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା—ଧନୀଲୋକର ଉଦ୍ୟାନ ନିଜ ହୋଇ ଅଙ୍ଗୁର ଗଛମାନ ମରିଯାଇ ମଞ୍ଚା ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ।

୩୮-୪୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ଧନ ଗର୍ବରେ ମତ୍ତ ହେବାର ବିଷମୟ ପରିଣାମ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।



## ୨୫ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ତାହା ବୃଷ୍ଟି ଧାର ପରି ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ଅବାଣରୁ ବର୍ଷଣ କରୁଁ, ପରେ ତଦ୍ୱାରା ଭୂମିରେ ଉଦ୍ଭିଦ ଜାତ ହୁଏ; ତାପରେ ତାହା ଶୁଷ୍କ ଓ ଚର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ବାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଇ ଯାଏ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୪୫ ।

ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ଏବଂ ଚରସ୍ଥାୟୀ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଦାନ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଏବଂ ଅଶାରେ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତତର । ୪୬ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଅମ୍ଭେ ପଦ୍ମତମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ସମତଳ ଦେଖିବ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରୁଁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ିବୁଁ ନାହିଁ । ୪୭ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାହେବୁ ଏବଂ କୁହାଯିବ ନିଶ୍ଚୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଅମ୍ଭ ଅଗରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛ, ଯେପରି ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ବାର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲୁ; ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୁନର୍ଜୀବନ ପାଇଁ ବୌଶଧି ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଁ ନାହିଁ । ୪୮ ।

ଏବଂ କର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଡ଼ି ହେବାର ଦେଖିବ ଏବଂ ସେମାନେ କହିବେ, “ହାୟ । କି ପରିତାପ । ଏ କିପରି ପୁସ୍ତକ ଯେ ଶୁଦ୍ଧ କର୍ମ ଅଥବା ବୃହତ କର୍ମ କିଛି ଛାଡ଼ି ନାହିଁ, ବରଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କରୁଅଛି;” ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ପାଇବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କାହାକୁ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୪୯ ।

## ୨୬ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଦମ୍ଭଙ୍କୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କର”, ସେତେବେଳେ ଲବଲସ୍ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଦାନବମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦେ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶ ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲୁ; ତାହାହେଲେ କଅଣ

୪୭ । ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଦ୍ୱାରା ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ସମସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ଲଭ ହୁଏ, ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପରଲୋକର ଚରସ୍ଥ ସ୍ୱୀ ସୁଖ ଲଭ ହୁଏ ।

ଅଶାରେ ଉଦ୍ଗମ—ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ପାଇବାର (ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର) ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଗମ ।

୪୭-୪୮ । ପରଲୋକରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ଶେଷ ବିଗୁର ଦିନର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୭ । ସେମାନଙ୍କୁ = ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ।

୪୯ । କର୍ମ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩, ୧୪ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତାହାର ଟୀକା ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭକୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଅଥବା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ? ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ନିକୁଟୁର । ୫୦ ।

ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି ସମୟରେ ଅଥବା ସେହିମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ରଖିନାହିଁ ଏବଂ କୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲୁ । ୫୧ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ପରମେଶ୍ୱର କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭର ଅଂଶ ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ଥାନ କର”, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ଥାନ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବୁଁ । ୫୨ ।

ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ନରକାରୀ ଦେଖିବେ; ସେତେବେଳେ ଧାରଣା କରିବେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାଇ ଯିବାର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୫୩ ।

## ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଏହି କୋରୁନରେ ସକ୍ଷୀ ପ୍ରକାର ଉପମାକୁ ଭଲରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ବିଷୟରେ ଡର୍କ କରିଥାଏ । ୫୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟ ସଦୃଶଦେଶ ଅସିଥିଲା ସେତେବେଳେ ମାନବ-ମଣ୍ଡଳୀକୁ ତତ୍ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବିଷୟରେ ଏହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ହଟ କରି ବସିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପୂର୍ବଦର୍ଶୀମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଘଟନା ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଶାସ୍ତି ଅସୁ । ୫୫ ।

୫୦ । ଲବ୍ଧିସ୍—ସଂତାନ ।

ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ—ସଂତାନକୁ ଏବଂ ସଂତାନର ଅନୁତରମାନଙ୍କୁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଚାହୁଁନ୍ତି; ମାତ୍ର ସଂତାନ ଓ ତାହାର ଅନୁତରମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ସଂତାନର ଅନୁସରଣ କଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯେ ସଙ୍କଳାଗ ଘଟିବ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ।

୫୧ । ସେହିମାନଙ୍କୁ—ସଂତାନ ଓ ତାହାର ଅନୁତରମାନଙ୍କୁ

ପରମେଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳମୟ; ସେ ମାନବ ଜାତିର ମଙ୍ଗଳ ଚାହୁଁନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଜଗତର ଓ ମାନବ ଜାତିର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ଯାବତୀୟ ମନ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଓ କୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ସଂତାନର ସାହାଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା ।

୫୫ । ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଶ୍ୟା ସ୍ୱରୂପ ଶାସ୍ତିରୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନଥିଲା ।

ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁସମ୍ବାଦ ତାତା ଓ ଭୟ ପ୍ରଦାନ ନକାରୀ ଛଡ଼ା (ଅନ୍ୟ କୌଣସି-ରୂପେ) ପ୍ରେରଣ କରନାହିଁ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭୁଲ୍ଲାନ ବିଷୟରେ ଡର୍କ କରଥାନ୍ତି ଯେପରି ଡକ୍ଟର ସତ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି । ୫୬।

ଏବଂ ତାହା ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଯାହାକୁ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ସେ କିମ୍ପା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତାହାର ହସ୍ତସ୍ପର୍ଶ ଯାହା ପୂର୍ବେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି ତାହା ଭୁଲିଯାଏ ? ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ଅବୃତ୍ତ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃମାନଙ୍କୁ ଭାବନା କରୁଅଛୁ ଯେପରି ସେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥରେ ଅହ୍ୱାନ କର ତଥାପି ସେମାନେ କୌଣସି କାଳେ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହେବେନାହିଁ । ୫୭।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଅର୍ଜୁନ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ବସନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ପୃଥିବୀରେ) ଶୀଘ୍ର ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ରହିଅଛି; ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଶ୍ୱସ୍ତ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୫୮।

ଏବଂ ଏହି ସବୁ ନଗରମାନଙ୍କୁ, ଯେତେବେଳେ ସେଠାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ଧ୍ୟାନ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଅଛୁ । ୫୯।

### ୯ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ତାଙ୍କ ଅନୁଚରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ଦୁଇ ନଦୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରସ୍ତ ହେବୁନାହିଁ ଅଥବା ବହୁବର୍ଷ ବ୍ୟାପୀ ତ୍ରମଣ କରୁଥିବୁଁ । ୬୦।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଇ ନଦୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର (ସଙ୍ଗେ ଅଣିଥିବା) ମାଛକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଏହା ଗୋଟାଏ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲା । ୬୧।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଉଭୟେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ତାଙ୍କ ଅନୁଚରଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବର ଖାଦ୍ୟ ଅଣ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହି ତ୍ରମଣ ହେତୁ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।” ୬୨।

୫୬ । ଦେଖ ଶ୍ରୀକା ଯଦୁ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ ଶ୍ଳୋକ ।

ତାହା ଅପେକ୍ଷା—ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ।

୫୮ । ୫୧ । ମହାପୁରୁଷ ମୋକ୍ଷଦାୟକ ସମସାମୟିକ ବ୍ୟକ୍ତି । ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସୁବକ୍ତା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପରି ଶାନ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

୬୦ । ଦୁଇ ନଦୀର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥଳ—ମିଶର ଦେଶର ଗଲ ନଦୀ ଅବସ୍ଥିତ ଦେଶର ଖାର୍ଜୁନ ନଗରଠାରେ ଦୁଇ ଶାଖାରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି, ଶ୍ୱେତ ନଦୀ ଓ ଗଲ ନଦୀ । ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି ।

ଅନୁର କହିଥିଲେ; “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖିନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାହାଚରେ ରହିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମାଛକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ, ଏବଂ ସେ ବର୍ଷକୁ ଜଣାଯିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲି ଥିଲା; ଏବଂ ତାହା ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ପର୍ଶ୍ୟରୂପେ ଗୁଲିଯାଇ ଥିଲା ।”

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ପାହାଚ ଖୋଜୁଥିଲୁ ତାହା ଏହି;” ତାପରେ ସେମାନେ ଉଭୟେ ସେମାନଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନର ଅନୁସରଣ କରି ଫେରିଥିଲେ । ୨୪

ତାପରେ ସେ ଦୁହେଁ ଆମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏପରି ଏକ ସେବକଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ନିକଟରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜଠାରୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ । ୨୫

ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କଅଣ ଏହି ସଭିରେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସଠିକ ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାଦେବ” ? ୨୬

ସେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଯିବୁ ଯାହା କର ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୭

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କିପରି ସେହି ବସ୍ତୁରେ ଯିବୁ ଯାହା କରବ, ଯେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ତୁମ୍ଭର ଅଭିଳାଷ ନାହିଁ” ? ୨୮

ମୁଁ କହିଥିଲେ “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଯିବା-ଶୀଳ ପାରିବ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ ।” ୨୯

ସେ କହିଥିଲେ, “ବାସ୍ତବରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏ ବସ୍ତୁରେ କିଛି ନ କହିବୁ ।” ୩୦

## ୧୦ମ ବିଭାଗ

ତାପରେ ସେମାନେ ପଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ, ଅବଶେଷରେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଅବେଶିତ କରି ଥିଲେ; ସେ ଏଥିରେ ଛୁଦ୍ର କରି ଦେଇଥିଲେ; (ମୁଁ) କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଏହାର ଅବେଶିତ-ମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିରେ ଛୁଦ୍ର କରିଅଛ ? ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଗୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ” । ୩୧

୩୫ । ଶିବାବାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଥରେ ମହାପୁରୁଷ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ବଶ୍ୟବେଶୀନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ—“ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଲୋକ କିଏ ?” ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଥିଲେ—“ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଲୋକ ।” ଏଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କପ୍ରତି ଅସନ୍ନତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟାବେଶ କରିଥିଲେ, “ତେ ମୁଁ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଲୋକ କହି ଅନ୍ୟାୟ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭର କହିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ । ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆମ୍ଭର ସେବକମାନେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଥଳାରେ ମାଛ ନେଇ ପରିଚ୍ଛମଣ କର । ଦୂର ନଦୀର ସଂଘମ ସ୍ଥଳରେ ଯେଉଁଠାରେ ଦେଖିବ ତୁମ୍ଭର ମାଛ ଥଳାମଧ୍ୟରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଅଛି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭର ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସେବକଙ୍କୁ ରେଡିବ, ଯେ କି ତୁମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ।” ତଦନୁଯାୟୀ ମୁଁ ନିଜ ଅନୁତର ସହୃଦ୍ୟ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦୂର ନଦୀର ସଂଘମ ସ୍ଥଳରେ ତାଙ୍କୁ ରେଡିଥିଲେ । ସେ ଦେଖିଛନ୍ତି ମହାପୁରୁଷ ଶ୍ରୀକା ଶିବ ।

୩୬ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ—ଶ୍ରୀକା ଶିବରୁ କହିଲେ ।

୩୭ । ସେ—ଶ୍ରୀକା ଶିବ ।

ସେ କହିଥିଲେ; “ଅମ୍ଭେ କଣ ତୁମ୍ଭକୁ କହିନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ କଦାପି ଅମ୍ଭ ସହିତ ପୈର୍ବ୍ୟପାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ?” ୭୩।

ମୂସା କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ଯାହା ଭୁଲି ଯାଇ ଅଛୁଁ ସେଥିପାଇଁ ଅମ୍ଭକୁ ଧୂତକରନା ଏବଂ ଅମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି କଠୋରତା ପ୍ରୟୋଗ କରନା ।” ୭୩।

ତାପରେ ସେମାନେ ଗମନ କରୁଥିଲେ, ଅବଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ବାଲକ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲେ; (ମୂସା) କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ନିରପରାଧ ପ୍ରାଣୀକୁ ବିନା ଦୋଷରେ ହତ୍ୟା କଲ ? ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଏ ଅନ୍ୟାୟକାର୍ଯ୍ୟ କରଅଛ ।” ୭୪।

### ଷଷ୍ଠଦଶ ଭାଗ

ସେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭକୁ କହି ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ କଦାପି ଅମ୍ଭ ସହିତ ପୈର୍ବ୍ୟ ପାରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ?” ୭୪।

ମୂସା କହିଥିଲେ, “ଯଦି ଏହାପରେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ (ସେତେବେଳେ) ଅମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ହେବୁଁ ।” ୭୫।

ତାପରେ ସେମାନେ ଏତେଦୂର ଗ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ନଗରର ଅଧିବାସୀ-ମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ; ତାହାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ନିକଟ ଶାନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ; ତାପରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀର ଦେଖିଥିଲେ ତାହା ପତ୍ତପିବା ଉପରେ ରହିଥିଲା; ସେ ଏହାକୁ ପୁପ୍ପତପ୍ପିତ କରି ଦେଇଥିଲେ; (ମୂସା ତାଙ୍କୁ) କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ରଜ୍ଜାକରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିଦାନ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିଥାଆନ୍ତି” ୭୬।

ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଜଣାଇଅଛୁଁ, ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ ପୈର୍ବ୍ୟ ପାରଣ କରି ପାର ନଥିଲୁ । ୭୮।

“ଏହି ଯେ ନୌକା, ବାସ୍ତବରେ ଏହା କେତେକ ଦରଦ୍ର ଲୋକଙ୍କର ଥିଲା, ସେମାନେ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଦୋଷସୂଚକ କରିବାକୁ ରଜ୍ଜାକରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତ ଏକ ସଜ୍ଜା ଥିଲେ ଯେ କଲ ପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୌକା ଧରି ନେଉଥିଲେ । ୭୯।

୭୩ । ସେ—ଶ୍ୱାକା ଶିକର ।

୭୪ । ସେ—ଶ୍ୱାକା ଶିକର । ବିନା ବିନୟ—ଏ ବାଲକ ତ ତାହାର ପ୍ରାଣନାଶ କରୁଥିଲା ଯେ ତାହାର ବିନୟରେ ବାଲକକୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା ।

୭୫ । ସେ—ଶ୍ୱାକା ଶିକର ।

୭୬ । ସେ—ଶ୍ୱାକା ଶିକର ।

ଏହାର ପ୍ରତିଦାନ—ପ୍ରାଚୀରକୁ ମସମସ କରିବାର ସୁରସ୍ୱାର ।

୭୮ । ସେ—ଶ୍ୱାକା ଶିକର । ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ—ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭସଙ୍ଗେ ରହୁଥିବ ନାହିଁ ।

୭୯ । ସେ ପ୍ରକର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସଜ୍ଜା ଯେତେ ଭଲ ନୌକା ଦେଖୁଥିଲେ ତାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ, ମାତ୍ର ନୌକାରେ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୋଷ ଥିଲେ ତାକୁ ନେଉନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ୱାକା ଶିକର ଉକ୍ତ ।

“ଏବ ଏହି ଯେ ବାଳକ, ବାସ୍ତବରେ ତାହାର ପିତା ମାତା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଥିଲେ, ଅମ୍ଭେ ଅଗଣା କରିଥିଲୁଁ ଯେ ତାହା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଅନ୍ତନ ହେବେ ।” ୮୦।

“ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ପବିତ୍ରତର ଓ କରୁଣାରେ ନିକଟତର (ସନ୍ତାନ) ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।” ୮୧।

“ଏବ ଏହି ଯେ ପ୍ରାଚୀର, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ନଗରର ଦୁଇ ଗୋଟି ଅନାଥ ବାଳକଙ୍କର ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ନିମ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧନରାଶି ପୋତା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୌବନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେମାନଙ୍କର ଧନରାଶି ବାହାର କରି ନେବେ; ଏବଂ ଅନ୍ତେ ଏହା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରୁ କରିନାହୁଁ; ଏହାହିଁ ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରିଣ କରି ପାର ନଥିଲୁ” ୮୨।

## ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ଏବ ସେମାନେ ‘ଜୁଲୁକରନ-ଏନ୍’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବୁଁ” ୮୩।

ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପୃଥକରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଷୟ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଁ । ୮୪।

ନୌକାରେ ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ର କରିଦେଇ ତାକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥିଲେ । ଯଦ୍ୱାରା ନୌକାର ଦିଗକୁ ମାଲକମାନେ ଗୋଟିଏ କବଳରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ ।

୮୦ । ୮୧ । ସେହି ବାଳକଟି ଦୁଃଖ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାର ସୁଖ୍ୟବାନ ପିତାମାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନିଷ୍ଟର କାରଣ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ମାରଦଥ ଗଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ତାହାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞକାରୀ ଓ ପିତୃତ୍ୱ ସନ୍ତାନ ଦେବେ ।

୮୨ । ପ୍ରାଚୀରଟି ପୁରୁଣା ଦକ୍ଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଆମେ ଛାଏଁ ଏହା ପଡ଼ିଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ତହିଁତଳେ ପୋତାଥିବା ଧନରାଶି କିଏ ବୁଝିପାରେ ଲୁଚି ରହି ନେଇଯାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅନାଥ ବାଳକମାନେ କିଛି ପାଇପାରୁ ନଥାନ୍ତେ । ସୁତରାଂ ସେ ଏହାକୁ ମସମତ କରିଦେଇଥିଲେ ।

୮୩ । ତୁମ୍ଭେ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ । ବଧୂର୍ମୀ । ମହାବାହୀମାନେ ତାକୁ ‘ଜୁଲୁକରନ-ଏନ୍’ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସେ ତାହାର ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ‘ଜୁଲୁକରନ-ଏନ୍’ଙ୍କ ପରମ୍ପରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକାକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ଭେଦ ଅଛି । କେତେକେ ତାକୁ ଦଶ-ବିଞ୍ଚାସୀ ସମ୍ରାଟ୍ ଅଲେକକାଣ୍ଡର (ସିକନ୍ଦର) ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି । କେତେକେ ପାରସ୍ୟ ସମ୍ରାଟ୍ ‘ଦାର୍’ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ।

୮୪ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ୱର । କରନ-ଏନ୍ ଅର୍ଥ ଦୁଇସିଦ୍ଧ । ଜୁଲୁ—କରନ-ଏନ୍—ଦୁଇ ସିଦ୍ଧର ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର୍ଢ଼ ବଳର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ।

ତାପରେ ସେ ଏକ ଦିଗରେ ଯାହା କରିଥିଲେ ।୮୫।

ଅବଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏକ ବୃଷ୍ଟି ସାଗରରେ ଅସ୍ତଗତ ହେବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତାହାର ନିକଟରେ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପାଇଲେ; ଅନ୍ୟ କହିଥିଲେ, “ହେ ଜଲ୍ଲବରନ୍ଦ” । ତୁମ୍ଭେ ହୁଏତ ଏମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକର ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସବ୍‌ବ୍ୟବହାର କର” । ୮୬।

ଜଲ୍ଲବରନ୍ଦ ଏକ କହିଥିଲେ, “ଯେ ଅନ୍ୟାଗୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ଏଠାରେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ; ତାପରେ ସେ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିକଟ ପ୍ରେରଣ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ସାମ୍ବାଦକ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ୮୭।

“କିନ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତାହା ପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରର ପ୍ରଜ୍ଞାଦାନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟ ନିଜ ଆଦେଶରୁ ତାହା ପାଇଁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ କହିବୁଁ” । ୮୮।

ତାପରେ ଜଲ୍ଲବରନ୍ଦ ଏକ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଯାହା କରିଥିଲେ । ୮୯।

ଅବଶେଷରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏଥିରୁ (ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ) କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅଛାଦନ କରି ନଥିଲେ । ୯୦।

ଏହା ଏହିପରି ବିବରଣୀ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା କିଛି ଥିଲା ଅନ୍ୟ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଥିଲା । ୯୧।

ତାପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗରେ ଯାହା କରିଥିଲେ । ୯୨।

ଅବଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୂର ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ଏପରି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କଥା ବୁଝିବାର ଉପଯୋଗୀ ନଥିଲେ । ୯୩।

୮୫ । ଏକ ଦିଗରେ—ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ।

୮୬ । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ—ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ।

୯୦ । ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ—ଏକ ଅସଂଖ୍ୟ ଅଦମ ଜାତି । ସେମାନେ ନିଜପାଇଁ ଗୁଡ଼ ନିର୍ମାଣ କରି ଜାଣି ନଥିଲେ ଏବଂ ପବନ ଗହର କିମ୍ବା ବୃଷ ତଳେ ରହୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ—ପରମେଶ୍ୱର । ଏଥିରୁ—ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତପ୍ତରୁ ।

୯୧ । ‘ଜଲ୍ଲବରନ୍ଦ’ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି, ଅଳ୍ପ କେତେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

୯୨ । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ—ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ।

୯୩ । କଥା ବୁଝିବାର ଉପଯୋଗୀ ନଥିଲେ—ସେମାନେ ଭଲ ଭାଷାଭାଷୀ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝିବାର ଲମ୍ପାୟ ନଥିଲା ।

ଦୂର ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟରେ—ପକ୍ଷତମାଳା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଘଟି ସ୍ଥାନ ।



ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ କଲ୍‌କରନଏନ୍ ନିଶ୍ଚୟ ‘ସ୍ବାକ୍ତ’ ଓ ‘ମାକ୍ତ’ ପୃଥକରେ ଅଗାନ୍ଧ ଉପାଦାନକାରୀ; ଏତଦ୍ୱାରା ଅନେମାନେ କଅଣ ତୁମ ପାଇଁ କୌଣସି କର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଦେବୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଅନୁମାନକର ଓ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିଦେବୁଁ” ? ୧୯୪

ସେ କହିଥିଲେ, “ଏ ବିଷୟରେ ଅନୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅନୁକ୍ରମେ ଯେଉଁ ସମତା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହାହିଁ କରଠାରୁ ଉଚ୍ଚତର; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ବଳ ଦ୍ୱାରା ଅନୁକ୍ରମ ସାହାଯ୍ୟ କରି, ଅନେକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରଗତ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରି ଦେବୁଁ ୧୯୫

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁ ନିକଟ ଲୋକଶ୍ରେଣୀମାନ ଅଣ” ; ଅବଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁଇ ପକ୍ଷର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ସମତଳ କରି ଦେଇଥିଲେ ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବକାର ପ୍ରଦାନ କରି;” ଅବଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ନି ପର (ଲଲ) କରିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଳିତ ତାମ୍ରଗଣି ଅଣି ଏହା ଉପରେ ନିଷେପ କରି,” ୧୯୬

ତାପରେ ସେମାନେ ଏହା ଉପରେ ଅବେଦନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଛଦ୍ମ ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ୧୯୭

କଲ୍‌କରନଏନ୍ କହିଥିଲେ, “ଏହା ଆମର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅନୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ସମତଳ କରିଦେବେ; ଏବଂ ଅନୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାର ସତ୍ୟ ଅଟେ ।” ୧୯୮

ଏବଂ ସେହିନି ଅନେକ ସେମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳକୁ ଅନ୍ୟଦଳ ଚିରୁଦ୍ଧରେ ଛାଡ଼ିଦେବୁଁ, ଏବଂ ତେଣୁ ଝୁନି କରିଦେବ, ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁଁ ୧୯୯

୧୯ । ‘ସ୍ବାକ୍ତ’ ଓ ‘ମାକ୍ତ’—ପ୍ରକୃତ ମାଳାର ଉତ୍ତର ଦଗରେ ବାସ କରୁଥିବା ଦୁଇଗୋଟି ଅତ୍ୟାଗୁଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦାଃ ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦଗରୁ ଅସି ସମତଳ ପ୍ରଦେଶର ଲେକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଗୁଣ କରୁଥିଲେ । ସେହି ଦାଃ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ସମତଳ ପ୍ରଦେଶର ଲେକମାନେ ଅତ୍ୟାଗୁଣ କରିଥିଲେ ଯେପରି ‘ଅତ୍ୟାଗୁଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ’ ଦକ୍ଷିଣ ଦଗରୁ ଅସି-ପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୯-୧୮ । ସମ୍ରାଟ କଲ୍‌କରନଏନ୍‌ଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତର ଦଗରେ ଲୁଣିନସ୍ତିୟ ଅତ୍ୟାଗୁଣ ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ରହୁଥିଲେ । ଏମାନେ ସ୍ବାକ୍ତ ଓ ମାକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉକ୍ତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅବମଣ ଓ ଲୁଣିନରୁ ଲେକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ରାଟ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗତ ଥିଲା । ମଞ୍ଚ ସଂସାର ଯେ ସିଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ଏ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟମର ଅଧୀନ ଅଟେ । ଦିନେ ଏହା ଭୂମିସାତ ହେବାର ଅଳ୍ପ ଏବଂ ସ୍ବାକ୍ତ ଓ ମାକ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବହୁର୍ଗମନ ହେବାର ଅଳ୍ପ । ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୫ ଓ ୧୬ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୧୯ । ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ=ଶେଷ ବର୍ଗର ଦଳପାଇଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେତେବେଳେ ଏହି ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର ଭୂମିସାତ ହୋଇ ସମତଳ ହୋଇଯିବ । ୨୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୬ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।  
ଅନେକ=ପରମେଶ୍ୱର

୧୯-୧୦୧ । ଏଥିରେ ଶେଷ ବର୍ଗର ଦଳର ବାଟନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବସାଯାଇଅଛି ।

ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନରକ ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁଁ । ୧୦୦।

ଆମ୍ଭର ସ୍ୱରାଶ୍ରୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଖି ଉପରେ ପର୍ଜା ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଶ୍ରବଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ନଥିଲେ । ୧୦୧।

## ୧୨ଶ ଦିଭାଗ

ତେବେ କଅଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଧାରଣା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଆମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ? ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ନରକକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଉପକ୍ଷେପ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁଁ । ୧୦୨।

ହୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ୍ଭେ କଅଣ କୃତକର୍ମରେ ସତତପ୍ରମାନଙ୍କର ବିଷୟ ହୁଏମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁଁ ।” ୧୦୩।

“ପାଥୁଁ ବ ଜୀବନରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ବୃଥା ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଧାରଣା କରୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସୁଦକ୍ଷ” । ୧୦୪।

ଏହିମାନେହିଁ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସଂକ୍ଷାତ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି; ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମମାନ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଅଛି, ତା ପରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦିବସରେ ଆମ୍ଭେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପରମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବୁଁ ନାହିଁ । ୧୦୫।

ଏହିପରି ନରକକୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ, କାରଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିଥିଲେ । ୧୦୬।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଉପକ୍ଷେପ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉଦ୍ଦ୍ୟାନମାନ ରହିଅଛନ୍ତି । ୧୦୭।

ସେମାନେ ସେଥିରେ ସନ୍ତୋଷ ବାସ କରିବେ, ସେଠାରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ ନାହିଁ । ୧୦୮।

୧୦୧। ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତହିଁ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଳି ଆଉ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଉପଲବ୍ଧ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୦୨। ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ, ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ଧର୍ମୋପଦେଶୀ କିମ୍ବା ସାଧୁ ସନ୍ଥାସୀ—ଏମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛଡ଼ି ଏମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ପରଲୋକରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

୧୦୩। ୧୦୪। ୧୦୫। ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାକୁ ସେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମନେ କରି ମନରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଯେତେବେଳେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଓ ଭଲ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ହିସାବ ନିଅନ୍ତିକି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପାଥୁଁ ବ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଗଣନା କରାଯିବ ନାହିଁ, ବରଂ ପୁଣ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ପାପକାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଗଣନା କରାଯିବ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ସତତଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟାବଳୀ (ଲେଖି କର) ପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ସମୁଦ୍ର କାଳିଦୁଃ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟାବଳୀ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମୁଦ୍ର ଶେଷ ହୋଇଯିବ, ଯଦିକି ଅମ୍ଭେ ତାହାର ସଦୃଶ (ଅନ୍ୟ ସମୁଦ୍ର) ସେଥିରେ ଯୋଗ କରୁ ।” ୧୦୯।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମାନବ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୋହୁଁ; ଅମୁପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ଅତଏବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ କାମନା କରେ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ନିଜ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାଦାନରେ କାହାକୁ ଅଂଶୀ ଗ୍ରାସନ କରିବ ନାହିଁ” । ୧୧୦।

୧୦୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଓ ଅସୀମ ମହିମାର ଚିତ୍ରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଯାଇଅଛି ! ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଶେଷ କରିପାରୁ ନାହିଁ ।

୧୧୦ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶମାନ ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହାର ସାରାଂଶ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଯାଇଅଛି ଯଥା—

- (୧) ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ଉପଦେଶା ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହନ୍ତି ।
- (୨) ପରମେଶ୍ୱର ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ।
- (୩) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହେବ, ଏ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।
- (୪) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।
- (୫) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନାୟ ।

## ୧୯ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ମରୁସ୍

ମରୁକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋ ୬ ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ  
ଗୋ ୧୮ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।  
ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣା ସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ) ।

## ୧ମ ବିଭାଗ

କାପ, ହା, ସ୍ୱା, ଅରନ, ସ୍ୱାଦ୍ । ୧।

ଏହା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଜ ସେବକ ଜବରସ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହର ବିବରଣୀ । ୨।

ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଅତ୍ମାନ କରୁଥିଲେ । ୩।

ସେ କହୁଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ହାତ ସବୁ ତିଳ ହୋଇଯାଇଅଛି  
ଏବଂ ଅମ୍ଭର ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ଧଳା ହୋଇଅଛି ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅତ୍ମାନ  
କରବାରୁ କେବେ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ନାହୁଁ । ୪।

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନିଜ କ୍ଷତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ”  
ଏବଂ ଅମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ କନ୍ୟା; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଖରୁ ଅମ୍ଭକୁ ଏପରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରଦାନ  
କର, । ୫।

“ଯେ ଅମ୍ଭର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ଏବଂ ସ୍ୱାକୃତ ବଶର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ; ଏବଂ ହେ  
ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କୁ ମନୋଜାତ କର ” । ୬।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୨ୟ ବିଭାଗରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟମସ୍ତିକ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାତା ବିଶ୍ୱମରୁସଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ  
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକଟିରେ ‘କାପ, ହା, ସ୍ୱା, ଅରନ, ସ୍ୱାଦ୍’ ଏହି ସାକେତକ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦିଆଯାଇଅଛି । କେତେକ  
ଶିଳାକାର କହନ୍ତି ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅଉ କାହାରହୁ ଜଣାନାହିଁ । ଅଉ କେତେକ  
ଶିଳାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ପାଞ୍ଚଗୋଟି ବର୍ଣ୍ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ରୁଣବାଚକ ନାମର ପ୍ରଥମ ବର୍ଣ୍ଣ  
ଅଟେ । ଅଉ କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ “କାପେ ହାବିଅ ଅରନ ଓ ସାଦେକା” ଅଟେ  
ଯାହାର ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ ହେଉଛି—ହେ ସର୍ବତ୍ତ୍ୱ ସତ୍ୟମୟ, ତୁମ୍ଭେ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ । ଦେଖ ଶିଳା ୨ୟ  
ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ।

୪ । ସେ—ଜବରସ୍ତା । ବଞ୍ଚିତ ହୋଇନାହିଁ—ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଅମ୍ଭର ଅତ୍ମାନ ବା ପ୍ରାର୍ଥନା ସୁରଣ କରଥାଅ;  
ଅତଏବ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନାଟି ମଧ୍ୟ ସୁର୍ଣ୍ଣ କର ।

ପରମେଶ୍ୱର ଜବାବ ଦେଲେ “ହେ ଜକହ୍‌ୟା, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁସ୍ତକାଦ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ, ତାହାର ନାମ ‘ସୈଦ୍‌ହା’; ଏଥିପୂର୍ବେ ଅମ୍ଭେ କାହାକୁ ତାଙ୍କ ନାମର ଲେଖ ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହିଁ” ।୭।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, କିପରି ଅମ୍ଭର ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହେବ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ତ ବନ୍ଧ୍ୟା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତରମ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ” । ୮।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ଏହିପରି ହେବ; ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହୁ ଅଛନ୍ତି, “ଏହା ଅମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ସହଜ ସାଧ୍ୟ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏଥିପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର କିଛି ନଥିଲା” ।୯।

ଜକହ୍‌ୟା କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭ ପାଇଁ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଦିଅ;” ସେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ଏହି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ ଶରୀରରେ ତିନି ରାତି ଲେଖମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ବାଞ୍ଛି କରିବ ନାହିଁ” ।୧୦।

ତାପରେ ସେ ଉପାସନାଳୟରୁ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ; ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ) ମହୁମା କାଞ୍ଚିନ କର” ।୧୧।

ତାଙ୍କ ଧୂଳିକୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ “ହେ ସୈଦ୍‌ହା ! ତୁମ୍ଭେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ କରି;” ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଶୈଶବରୁ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରିଥିଲୁ; ।୧୨।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ନିଜ ପାଖରୁ ତାଙ୍କୁ କୋମଳତା ଓ ପବିତ୍ରତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ଥିଲେ; ।୧୩।

ଏବଂ ସେ ନିଜ ପିତା ମାତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ଥିଲେ ଏବଂ ଉଦ୍ଧତ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ନଥିଲେ ।୧୪।

ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ! ଯେଉଁଦିନ ସେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭି କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଜାତିତ ହୋଇ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରିବେ ।୧୫।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମସୂରୀଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଲେଖମାନଙ୍କଠାରୁ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ଗୃହରେ ଆସି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ।୧୬।

୭। ‘ସୈଦ୍‌ହା’ ବାଇବଲ୍‌ରେ ତାଙ୍କର ନାମ ‘ସୋହନ ଦ ବ୍ୟାପଟିସ୍’ ବା ଉତ୍ତରଗାୟା ସୋହନ ଲେଖାଅଛି । ସେ ମହାପୁରୁଷ ଲସାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

୧୦। କଥା ବାଞ୍ଛି କରିବ ନାହିଁ—ଜକହ୍‌ୟାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୂଳ ହୋଇପାର ନଥିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀରେ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ଉପାସନାଳୟରେ ମହାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସନା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ତିନିରାତି ମୌନବ୍ରତ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହୁଏତା ଥିଲା ।

୧୧। ଗ୍ରନ୍ଥ=ତର୍ଜମା

୧୨। ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ, ମରଣ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଶାନ୍ତିମୟ ହେବ ।

ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅବରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟ  
ଅମ୍ଭର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବାକୃତି ପାରଣ  
କରିଥିଲେ । ୧୭।

ମରୟମ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ଛୁମ୍ବିତ ଉପାୟମୟଙ୍କର ଅଶ୍ରୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛୁ, ଯଦି  
ଛୁମ୍ବିତ ଧର୍ମଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟପାଶକୁ ଅସନା” । ୧୮।

ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟ ଛୁମ୍ବିତ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଣଅଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ଛୁମ୍ବିତ  
ଏକ ପବନ ପ୍ରତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁ” । ୧୯।

ମରୟମ କହିଥିଲେ, “କପରି ଅମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହେବ, ଏବଂ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ  
କରିନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ନୋହୁଁ” ? । ୨୦।

ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଥିଲେ, “ଏହିପରି ହେବ; ଛୁମ୍ବିତ ପାଳନକର୍ତ୍ତା କହିଅଛନ୍ତି ଏହା ଅମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ସହଜ-  
ସାଧ୍ୟ; ଏବଂ ଯେପରି ଅନ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ଓ ଅମ୍ଭର କରୁଣା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବୁ; ଏବଂ  
ଏ କିଷ୍କୁର ସ୍ତ୍ରୀର ହୋଇ ଯାଇଅଛୁ” । ୨୧।

ତାପରେ ସେ ଗର୍ବିତା ହେଲେ; (ଲୋକଲଜ୍ଜା ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ) ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ  
ଅଶ୍ରୁ ସ୍ଥଳକୁ ଗୁଲି ପାଇ ଥିଲେ । ୨୨।

ତାପରେ ସେ ପ୍ରସବ ଦେହନାରେ ଗୋଟିଏ ଖଲୁ ଗଛ ନିକଟକୁ ଗମନ କରିଥିଲେ; ସେ କହିଥିଲେ,  
“ହାୟ ! ଏହାପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଅନ୍ୟ ମର ଯାଇଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ  
ଥାନ୍ତେ ।” । ୨୩।

ତାପରେ (ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ) ତାଙ୍କ ନିମ୍ନ ଦେଶରୁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନ କରି କହିଥିଲା, “ଛୁମ୍ବିତ ଦୁଃଖିତ  
ଦୁଃଖୀ; ନିଶ୍ଚୟ ଛୁମ୍ବିତ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଛୁମ୍ବିତ ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ପ୍ରସବଣ ପ୍ରବାହିତ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ୨୪।

“ଏବଂ ଛୁମ୍ବିତ ଅତି ଖଲୁ ଶାଶୁ ହେଉଅଛି, ଏହା ଛୁମ୍ବିତ ପ୍ରତି ସଦା ସୁପକ୍ଷ ଖଲୁ ଶାଫଳ ନିଷେପ  
କରିବ । ୨୫।

“ଅତିଏବ ଛୁମ୍ବିତ ଉପଶା କରି ଓ ପାଳନ ଏବଂ ନୟନ ତୃପ୍ତିକର; ତାପରେ ଯଦି ଛୁମ୍ବିତ  
କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖ (ଏବଂ ସେ ଛୁମ୍ବିତ କିଛି ପରୁରେ) ତେବେ (ସଙ୍କେତରେ) କୁହ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ  
ଦୟାମୟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପବାସ ପାଳନ କରିଅଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଲୋକସହିତ କଥା  
କହିବୁ ନାହିଁ” । ୨୬।

ତାପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ବହନ କରି ତାଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସଂପ୍ରଦାୟ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ;  
ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ମରୟମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଛୁମ୍ବିତ ଏକ ବିମୟ କରି ବ୍ୟପାର ଆଣିଅଛ । ୨୭।

୧୯ । ୧ମ ଅନ୍ୟ — ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ: ୨ୟ ଅନ୍ୟ — ପରମେଶ୍ୱର

୨୦ । ୨୧ । ପରମେଶ୍ୱର ମହା ପୁରୁଷ ଇସାକୁ ପିତା ବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ  
ମହମାର ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଥିଲା । ୩ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨୨ । ତାଙ୍କ ସହିତ — ଗର୍ବରେ ଥିବା ସନ୍ତାନ ସହିତ ।

୨୪ । ମରୟମଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଥିଲା ।

୨୫ । କଥା କହିବୁ ନାହିଁ — ଯେ ସମୟର ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଉପବାସ ସମୟରେ କାହାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବାହା  
କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା ।

“ହେ ହାରୁନଙ୍କର ଭଗ୍ନୀ ! ତୁମ୍ଭର ପିତା ତ ଅମତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନଥିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ମାତା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାରୀଣୀ ନଥିଲେ ।” ୨୮ ।

ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ଅଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରିଥିଲେ; ସେମାନେ କହିଥିଲେ; “ଅନ୍ୟମାନେ କପରି ତାହା ସହିତ କଥା କହିବୁଁ ଯେ ଦୋଳର ଶିଶୁମାର” ! ୨୯ ।

ସେ କହିଥିଲେ; “ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବକ, ସେ ଅମ୍ଭକୁ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭକୁ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ (ନିୟନ୍ତ୍ର) କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୩୦ ।

“ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଁ, ସେ ଅମ୍ଭକୁ କଲ୍ୟାଣ ସୂକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅମ୍ଭକୁ ଅମ୍ଭର ଜୀବିତାବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରାଧନା ଓ ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ୩୧ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭ ମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର; ଏବଂ ସେ ଅମ୍ଭକୁ ଅବାଧ ଓ ହୃତସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।” ୩୨ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତି ! ଯେଦିନ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଛୁଁ ଏବଂ ଯେଦିନ ଅନ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର କରିବୁଁ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଅନ୍ୟ ଜୀବିତ ହୋଇ ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତ ହେବୁଁ ।” ୩୩ ।

ଏହିତ ମରୟମ ନନ୍ଦନ ଲସା, ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ କଥା ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ୩୪ ।

ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; ସେ ପବିତ୍ରତମ, ଯେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ତାକୁ କହନ୍ତି, ‘ହୁଅ’ ଏବଂ ତାହା ହୋଇଯାଏ । ୩୫ ।

(ଲସା ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ) ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନେ ତାଙ୍କୁହିଁ ଉପାସନା କର ଏହାହିଁ ସରଳ ସୁପଥ” । ୩୬ ।

କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦଳ ପରସ୍ପର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ; ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତାଣ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ମହା ଦବସର ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ! ୩୭ ।

ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ଅମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ; ସେତେବେଳେ କପରି ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ଶ୍ରବଣ କରିବେ ଏବଂ କପରି ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ! କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହି ଅଛନ୍ତି । ୩୮ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୁଃଖମୟ ଦବସର ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ କରି, ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ମାମାନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଯିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅବହେଳାରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୯ ।

୨୮ । ମରୟମଙ୍କ ପିତା ଇମରୁନ ହାରୁନଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ । କେହି କେହି କହନ୍ତି ମରୟମଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଇମରୁନ ଓ ଭ୍ରାତାଙ୍କ ନାମ ହାରୁନ ଥିଲା । ଏ ହାରୁନ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ମୂର୍ଖଙ୍କ ଭାବ ହାରୁନ ହୁଏନ ।

୩୦ । ସେ—ମହାପୁରୁଷ ଲସା । ଗ୍ରନ୍ଥ—ଇନ୍‌ଜିଲ । ଦେଶ ଶୀତା ୧୪ ଶ୍ଳୋକ ୫ମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୩୩ । ଦେଶ ଶୀତା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୫ । ଦେଶ ୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୫ ।

୩୬ । ମହାଦବସ—ପୁନରୁତ୍ପତ୍ତି ଓ ଶେଷ ବିରୂପ ଦବସ ।

୩୯ । ଦୁଃଖମୟ ଦବସ—ଶେଷ ବିରୂପ ଦବସ ।



ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ବେହିଁ ପୁଅଟା ଓ ତାହା ଉପରେ ଥିବା ନିଷ୍ଠୁରମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଗ୍ରସ୍ତକାଗ୍ର ହେବୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ବର ଅଡ଼କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେର ଯିବାକୁ ହେବ । ୪୦ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଗୁରୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଲବ୍ରାହ୍ମମଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି; ନିଷ୍ଠୁର ସେ ସତ୍ୟ ପରାୟଣ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ୪୧ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ବର ପିତା ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତାହାର ଉପାସନା କରୁ ଅଛ ଯେ ଶ୍ରବଣ କରି ପାରେନା ଏବଂ ଦର୍ଶନ କରି ଖାରେନା ଏବଂ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ କରି ପାରେନା ? ୪୨ ।

“ହେ ଅମ୍ବର ପିତା ! ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ବ ନିକଟ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଅସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ତାହା ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଅଛି ନାହିଁ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ବର ଅନୁସରଣ କରି, ଅମ୍ବେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସରଳ ସୁପଥ ଦେଖାଇବୁ । ୪୩ ।

“ହେ ଅମ୍ବର ପିତା ! ତୁମ୍ଭେ ସଂଯତନର ଉପାସନା କରନା, ନିଷ୍ଠୁର ସଂଯତନ ଦୟାମୟଙ୍କର ଅଦାୟ । ୪୪ ।

“ହେ ଅମ୍ବର ପିତା ! ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ବେ ଅଶଙ୍କା କରୁଅଛୁଁ ଯେ ଦୟାମୟଙ୍କର ଶାସ୍ତି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି କରିବ, ପରେ ତୁମ୍ଭେ ସଂଯତନର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଯିବ” । ୪୫ ।

ତାଙ୍କ ପିତା କହିଥିଲେ, “ହେ ଲବ୍ରାହ୍ମମ ! ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମ୍ବର ଉପାସକ ଅବସ୍ଥା କରୁଅଛ ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ସାନ୍ତ ନ ହୁଅ ତେବେ ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ବେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତରଭାତରେ ବଦଳି କରିଦେବୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବଠାରୁ ଦୂର ହୋଇଯଅ” । ୪୬ ।

ଲବ୍ରାହ୍ମମ କହିଥିଲେ; “ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଅମ୍ବ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ଶ୍ରମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ; ନିଷ୍ଠୁର ସେ ଅମ୍ବ ଛତ ସେବଣୀଳ । ୪୭ ।

“ଏବଂ ଅମ୍ବେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିବୁଁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଅଦ୍ଵାନ କରଥାଅ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରତ୍ୟାଗ କରିଯିବୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ବେ ଅମ୍ବର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅଦ୍ଵାନ କରିବୁଁ; ଏବଂ ସମ୍ଭବତଃ ଅମ୍ବେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅଦ୍ଵାନ କରି ଅକୃତକାରୀ ହେବୁଁ ନାହିଁ” । ୪୮ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ବେ ତାଙ୍କୁ ଲସହାକ ଓ ସ୍ଵାଭବ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ୪୯ ।

୪୨ । ଲବ୍ରାହ୍ମମ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପିତା ଯୌତୁକକତାରେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ୧୯ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୧୪ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତାହାର ଟୀକା ଦେଖ ।

୪୯ । ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା = ଲବ୍ରାହ୍ମମଙ୍କ ପୁଅ ଲସହାକ ଓ ଲସହାକଙ୍କ ପୁଅ ସ୍ଵାଭବ ଜନ୍ମିଥିଲେ । ସ୍ଵାଭବ ଲସହାକଙ୍କ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ୟାତ ।

ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମର ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠାପର ସତ୍ୟଭାଷୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲୁ । ୪୦ ।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ପ୍ରହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୁସାକ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର; ନିଷ୍ଠାସ୍ତେ ସେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ୪୧ ।

ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୂର ପଦ୍ମରେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ବରୁ ଅଭାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦଧୋପକଥନରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଥିଲୁ । ୪୨ ।

ଏବଂ ଆମେ ନିଜ କରୁଣାରୁ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତା ହାରୁନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପେ ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ଥିଲୁ । ୪୩ ।

ଏବଂ ପ୍ରହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇସମାୟଲଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ନିଷ୍ଠାସ୍ତେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ସତ୍ୟପରାୟଣ ଏବଂ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ୪୪ ।

ସେ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଆଶ୍ୱତ୍ଥା ଓ ଜକାତ୍‌ର ଆଦେଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରିୟତର ଥିଲେ । ୪୫ ।

ଏବଂ ପ୍ରହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇଦ୍‌ରୀସଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର, ନିଷ୍ଠାସ୍ତେ ସେ ସତ୍ୟ ପରାୟଣ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ୪୬ ।

ଏବଂ ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଭଲ ସ୍ଥାନରେ ଭଜାଉ କରିଥିଲୁ । ୪୭ ।

ଅଦମ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ନୁହଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଆଗ୍ନେୟଶ କରାଉଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମ ଓ ଇସମାୟଲଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହମାନେହି କେତେକ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁଗ୍ରହୀତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସୁପଥଚାରୀ ଓ ମନୋଜାତ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଦୟାମୟଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ-ମାନ ପାଠ କରା ହେଉଥିଲା ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ହିନ୍ଦନ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସାହାରା ପ୍ରଶାସନରେ ପତିତ ହେଉଥିଲେ । ୪୮ ।

ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅସତ୍ ବଂଶୀୟମାନେ ଭଉଁସୁଆସା ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଆଶ୍ୱତ୍ଥାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ କୁପ୍ରବୃତ୍ତର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଶାସ୍ତି ଦେଖିବେ । ୪୯ ।

୪୦ । ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲୁ—ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ, ଇସହାକ ଓ ସାହବଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠାପର ପ୍ରଜ୍ଞାବୃତ୍ତଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ମୁଖରେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ ।

୪୧ । ୨୯ ଅଧ୍ୟାୟର ୮୫ ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ଇଦ୍‌ରୀସଙ୍କୁ ଯୈର୍‌ଶାଲୀ ବୁଝାଯାଇଅଛି ।

ଭଜାଉ କରିଥିଲୁ=ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପଦରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଶାଳୀ କରିଥିଲେ ।

୪୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ବା ଶ୍ରବଣ ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାହାରା ପ୍ରଶାସନ କରିବା ବିଧେୟ । ଏହମାନେହି—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପୂର୍ବ ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନେ ।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରି ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନେହିଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲେଖ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରି ହେବ ନାହିଁ । ୨୦।

ଚରସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ଯାହା ଦୟାମୟ ତାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦୃଶ୍ୟରୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରି ଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାର ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୨୧।

ସେଠାରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ସନ୍ତୋଷ ଛଡ଼ା କୌଣସି ଅପଥା କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୃତ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ରହିଅଛି । ୨୨।

ଏହାହିଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ, ଯାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅମ୍ଭେ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଧର୍ମସ୍ନାନମାନଙ୍କୁ କରିଅଛୁଁ । ୨୩।

ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ କହନ୍ତି “ହେ ମହମ୍ମଦ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉନାହିଁ ଯାହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ଯାହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପସ୍ତାତରେ ଏବଂ ଯାହା ଏହା ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ତାହା ତାଙ୍କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଭୁଲି ଯିବା ଲୋକ ନୁହନ୍ତି । ୨୪।

“ସେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି; ଅତଏବ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନାକର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉପାସନାରେ ଯୈଶ୍ୟଶୀଳ ହୁଅ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତାଙ୍କର ନାମଧାରୀ ଅଛୁ କାହାକୁ ଜାଣ ?” ୨୫।

## ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ କହେ, “ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ମରଯିବୁଁ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ କଅଣ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ବହର୍ତ୍ତିତ ହେବୁ ?” ୨୬।

ମନୁଷ୍ୟ କଅଣ ସ୍ମରଣ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେ କିଛି ନ ଥିଲା ? ୨୭।

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ରାଣ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସାଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବୁଁ ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ନରକର ଗୁରୁ ପାଖରେ ଅଣୁମୋଦିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ହାଜର କରିବୁଁ । ୨୮।

୨୪ । ଅମ୍ଭେମାନେ—ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ । ଥରେ ମହାମୁରୁଖ ମେହମ୍ମଦ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତ ଜୀବରେଇଲକୁ କହିଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଅମ୍ଭ ନିକଟ ଆସୁନ ହୁଁ ?’ ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବରେଇଲଙ୍କ ମୁଖରେ କହୁଅଛନ୍ତି—‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନେ ବାରମ୍ବାର ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଆସି ନପାରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଅସିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ । ଏଥିରେ କିଛି ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୁଲିଯାଇ ନାହାନ୍ତି’ ।

୨୫ । ଅଛୁ କାହାକୁ ଜାଣ ?—ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଏବଂ ଅଦ୍ୱିତୀୟ; ଅଛୁ କେହି ଏହି ପରମେଶ୍ୱର ନାମ ଧାରଣ କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ନୁହେଁ ।

୨୬ । ମନୁଷ୍ୟ—ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ।

ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବୁଁ ଯେଉଁମାନେ ଦୟା-  
ମୟକ ପ୍ରତି ସଙ୍କାପେଷା ଅଧିକ କରୁଛନ୍ତି ବା ଅତିକ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ୭୧ ।

ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣି ଯେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାର  
ସଙ୍କାପେଷା ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ । ୭୨ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ନାହିଁ ଯେ ଏହାର ନିକଟକୁ ନ ଆସିବ; ଏହା ତୁମ୍ଭର  
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ୭୩ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାନ କରିବୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ  
ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଶୁଭ ମାଡ଼ି ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ି ଦେବୁଁ । ୭୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ  
ଅବଶ୍ୟକାବସାୟମାନେ ବ୍ୟାସକାଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଦୂରଦୂର ମଧ୍ୟରେ ବାସସ୍ଥାନରେ କିଏ  
ଉଚ୍ଛ୍ୱେଷ୍ଟର ଏବଂ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବରେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର” ? ୭୫ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ଏପରି କେତେ ଯତ୍ନବାସ୍ତବ ଧ୍ୟାନ କରି ଦେଇ ଅଛୁଁ ଯେଉଁମାନେ  
ଧନ ସମ୍ପଦ ଏବଂ ବାହ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱେଷ୍ଟର ଥିଲେ । ୭୬ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯେ ଗ୍ରାନ୍ଥି ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି, ବାସ୍ତବରେ ଦୟାମୟ ତାହାପାଇଁ ସମୟ ବଦଳି  
ଦେବେ, ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇ ଅଛି ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ବା ସମୟ ସେମାନେ  
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ଯେ କିଏ ନିକଟତର ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ  
ଦୁର୍ବଳତର ଦଳରେ ରହିଅଛି । ୭୭ ।

“ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସୁପଥଗାମୀ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭର  
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରତିଦାନ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଏବଂ ଉଚ୍ଚାତ୍ମ  
ଫଳଦାନରେ ଉଚ୍ଛ୍ୱେଷ୍ଟର ।” ୭୮ ।

ତୁମ୍ଭେ କଥା ତାହାପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ଆମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ କରେ ଏବଂ କହେ  
ଯେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ପ୍ରଦାତ୍ତ ହେବ ?” ୭୯ ।

୭୦ । ତାହା ମଧ୍ୟରେ—ନରକ ମଧ୍ୟରେ ।

୭୧ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ—ଅବଶ୍ୟକ ଶ୍ରମ ନକ ମଧ୍ୟରେ ।

ଏହାର ନିକଟକୁ—ନରକର ନିକଟକୁ

ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ—ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ ।

୭୩ । ଅବଶ୍ୟକାବସାୟମାନେ କହନ୍ତି ‘ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବାସଗୃହ ଓ ମଜଲିସ (ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ) ବ୍ୟାସକାଶ୍ୟମାନଙ୍କ  
ବାସସ୍ଥାନ ଓ ମଜଲିସ ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଛ୍ୱେଷ୍ଟତର ।

୭୭ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସ ଶ୍ରୀବାକ୍ ନାମକ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଅନ୍ତତର କମାରର କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର କିଛି  
ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥ ନାମକ ଜଣେ ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଗଲା । ସେ ତାଙ୍କୁ ମାଗିବାରେ ସେ ଉତ୍ତର  
ଦେଇ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହନଦାସ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ନକରବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ଦେବି ନାହିଁ ।” ଶ୍ରୀବାକ୍  
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ମରବର ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ମୋହନଦାସ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ କରବି ନାହିଁ ।’  
ତାହା ଅର୍ଥ ପରିହାସ କରି କହିଲା, ‘ଭଲ କଥା, ମୁଁ ମରବର ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲାପରେ ତୁମ୍ଭର ମୂଲ୍ୟ ଦେବି ।

ତେବେ କଅଣ ସେ ଭବିଷ୍ୟତ ଅଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଜାଣି ପାରିଅଛି କିମ୍ବା ଦୟାମୟକଠାରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? ୭୮।

କଦାପି ନୁହେଁ; ସେ ପାହା କହୁଅଛି ତାହା ଅମ୍ଭେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ବଢ଼ାଇଛୁ । ୭ ।

ଏବଂ ସେ ପାହା କହୁଅଛି ତାହାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାଧିକାରୀ ଅମ୍ଭେ ହେଉଛୁ ଏବଂ ସେ ଏକାକୀ ଅମ୍ଭ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୦ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବ ଓ ଶକ୍ତି ଦେବେ । ୮୧ ।

କଦାପି ନୁହେଁ; ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅସ୍ଥାବର କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତାଭରଣ କରିବେ । ୮୨ ।

### ୭ଷ୍ଠ କ୍ରମ

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ସାଧନାମାନଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣା କରିଅଛୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜନାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ପାଇଁ । ୮୩ ।

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୃଶତା କରନା; ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ଗଣନା କରୁଅଛୁ । ୮୪ ।

ଯେଉଁଦିନ ଅମ୍ଭେ ଧର୍ମକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦୟାମୟକ ନିକଟରେ ଅତିଥିରୂପେ ଏକତ୍ରିତ କରିଛୁ । ୮୫ ।

ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ (ପିପାସିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଅଡ଼କୁ ତଡ଼ିବା ପରି) ନରକ ଅଡ଼କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଁ । ୮୬ ।

ଯେ ଦୟାମୟକ ନିକଟରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ତାହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ସୁପାରିସ୍ କରିବାର ଯମତା ରହିବ ନାହିଁ । ୮୭ ।

ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ମୋର ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ମୋ ସହିତରେ ଥିବେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୩ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

୮୦ । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକାରୀ ଅମ୍ଭେ ହେଉ—ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁରେ ତାହାର ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି କେହି ତାହା ସହିତରେ ନିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଶେଷ ବରୁଣ ଦିନ କେହି ତାହାର କିଛି ଉପକାରରେ ଅସିବେ ନାହିଁ । କଲେ ସେ ଏକାକୀ ତାହାର କର୍ମଫଳ ଭୋଗ କରିବ ।

୮୧ । ଶେଷ ବରୁଣ ଦିନ ଅ ଶା ଉପାସ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରାପାରୁଥିବା ବସ୍ତୁ ଅସ୍ଥାବର କରିବେ ଏବଂ ଉପ ସକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପରବର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ବରୁଣରେ ସ ସ୍ୟ ଦେବେ ।

୮୩ । ଦାନବ ଓ ମାନବରୂପୀ ସାଧନାର ଭକ୍ତମାନେ ମହାବୀରମାନଙ୍କୁ ବସନ୍ତଗାମୀ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତେଜନା କରୁଅଛନ୍ତି । ତତ୍ପରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାଶ୍ୱତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପରାସ୍ତ ହେଉଅଛି । ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନା ଏକ ସତ୍ତ୍ୱର୍ଥ କରିନ୍ତି ସେମାନେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରି ପାରିବେ କିଛି ସେମାନେ ଅପରାଧୀ ଓ ନରକଗାମୀ ।

୮୪ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବକାଳରେ ତର ତର ହୁଅନା; ଅମ୍ଭେ ସମୟ ଗଣି ରଖୁଅଛୁ; ଶାସ୍ତ୍ରର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭୋଗିବେ ।

୮୬ । ସ୍ୱପ୍ନ ରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୪୩ ଅଧ୍ୟାୟର ୮୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଦୟାମୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଛନ୍ତି । ୮୮ ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁରୁତର ବିଷୟ ଅଣଅଛ । ୮୯ ।

ଯଦ୍ବା ଶୀଘ୍ର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ବିଦାଣ୍ଡ ହେବ ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳ ବିଚାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପକ୍ତମାନେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପଡ଼ିଯିବେ । ୯୦ ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୟାମୟଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଦାବୀ କରନ୍ତି । ୯୧ ।

ଏହା ଦୟାମୟଙ୍କ ଶୋଭନାୟ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ୯୨ ।

ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ଦୟାମୟଙ୍କ ନିକଟ ସେବକରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ଏଥିର ଅନ୍ୟଥା ନାହିଁ । ୯୩ ।

ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଠିକ୍‌ରୂପେ ଗଣନାକରି ରଖିଅଛନ୍ତି । ୯୪ ।

ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଏକାକୀ ଭାବେ ଅଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ । ୯୫ ।

ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସପ୍ତାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ଦୟାମୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟ ସମ୍ମାନନ କରିବେ । ୯୬ ।

ତାପରେ ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭ ଭ୍ରଷ୍ଟାରେ ସହଜ କରିଦେଇ ଅଛୁଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମ ଭୀରୁମାନଙ୍କୁ ସୁ-ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କଳହପ୍ରିୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । ୯୭ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏହା ପୂର୍ବକ କେତେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଅଛୁଁ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ଦେଖୁଅଛ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଅଛ ? ୯୮ ।

୮୮ । ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଇସା (ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।

୯୩ । ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ 'ସେବକରୂପେ' ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସନ୍ତାନରୂପେ ନୁହେଁ ।

୯୬ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଶ୍ୱତ ମୁକ୍ତିଲାଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶ୍ରେୟ ସମ୍ପର୍କ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ଭ୍ରାତୃଭାବରେ ବନ୍ଧନ କରିବେ ବୋଲି ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ଇହ ସଂସାରରେ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ।

୯୭ । ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର କୋଷିନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ମହାସୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ମାତୃଭାଷା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜ ଓ ସୁବୋଧ୍ୟ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତାରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରିକି ସେ ଧର୍ମଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳର ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

## ୨୦ ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଭାଦ୍ରା

ମନ୍ତ୍ରାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟି ବସ୍ତ୍ର

ଏବଂ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଭା—ହା ! ୧।

ହେ ମୋହନଦ, ଅମ୍ଭ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଏ କୋରାନ୍ ଏଥିପାଇଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ କ୍ଳେଶ ଉଠାଇବ । ୨।

ବରଂ ଏହା ତାହାପାଇଁ ସଦୃଶଦେଶ ଯେ (ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ) ଭୟରେ । ୩।

ଏହା ତାଙ୍କର ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥ ଅନାଗ ମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି । ୪।

ସେ ଦୟାମୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ୫।

ଅନାଗ ମଣ୍ଡଳରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ଏ ଭୂମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ପାତାଳରେ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ତାଙ୍କର । ୬।

ଏବଂ ପଦ୍ମ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କଥାକୁହ, ତଥାପି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଏବଂ ଗୁପ୍ତତର ବିଷୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ୭।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତାଙ୍କର ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ନାମ ସବୁଅଛି । ୮।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ଶ୍ଳୋକରେ ଭା—ହା ଏହି ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇଟି ଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୧ । ବିଶିଷ୍ଟ ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଭା—ହା ଏହି ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇଟି ଗୋଟିଏ ସମ୍ବୋଧନ ବାଚକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ଅର୍ଥ ‘ହେ ମାନବ ।’ ଏହା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୨ । କ୍ଳେଶ ଉଠାଇବ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀମାନେ ଗର୍ବରେ ‘ତହଜୁଦ’ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାନ୍ ପଢୁଥିଲେ ଏବଂ କେଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲସଲମ ସ୍ଵର କରୁଥିଲେ । ଅବିଶ୍ଵ ସକାଶମାନେ ବ୍ୟଙ୍ଗପୂର୍ବକ ହେଥିଲେ ଯେ ଏ କୋରାନ୍ ମହାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଏପରି କ୍ଳେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

୩ । ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ—ଜୀବନ କେ । ଗୁପ୍ତତର—ଯାହା ମନେ ମନେ ଉଦୟ ହୁଏ । ଅମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ କହି, ବା ଜୀବନରେ କହି ବା ମନେ ମନେ କହି ପରମେଶ୍ଵର ସବୁ ଜାଣିପାରନ୍ତି ।



ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ କଅଣ ମୁଁ ସାକ୍ଷୀ ବିବରଣୀ ଆସିଅଛି ? ୧୮

ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଏଠାରେ ରୁହ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିବା, ସମ୍ଭବତଃ ଆମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାତ ଅଣି ପାରିବୁଁ ଅଥବା ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ବାଟ ଦେଖାଇବା । ଲୋକ ପାଇବୁଁ ।” ୧୯

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା, “ହେ ମୂଝା ! ୧୧

“ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେହିଁ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଦୁକାଦ୍ୱୟ ଖୋଲିଦିଅ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ‘ତୋଅ’ ନାମକ ପବିତ୍ର ଉପତ୍ୟକାରେ ରହିଅଛ । ୧୨

“ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁଁ; ତାପରେ ପାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି ତାହା ଶ୍ରବଣ କର । ୧୩

“ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେହିଁ ପରମେଶ୍ୱର, ଆମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସନାହିଁ; ଅତଏବ ଆମ୍ଭର ଉପାସନାକର ଏବଂ ଆମ୍ଭର ସ୍ମରଣ ପାଇଁ ଆରାଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକର । ୧୪

“ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଆମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଗୋପନରେ ରଖିଅଛୁଁ ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଉଦ୍ୟମର ଅନୁରୂପ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବେ । ୧୫

‘ସୁତରାଂ ଯେ ସେ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରତିରୋଧ ନକରେ ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ସଂସପ୍ତାନ୍ତ ହେବ ।’ ୧୬

“ଏବଂ ହେ ମୂଝା ! ତୁମ୍ଭର ଦର୍ଶିଣ ହସ୍ତରେ କଅଣ ରହିଅଛି ?” ୧୭

ମୂଝା କହିଥିଲେ, “ଏହା ଆମ୍ଭର ପତ୍ନୀ; ଆମ୍ଭେ ଏହା ଉପରେ ଭରା ଦେଇଥାଉଁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ହେଲିପଲ୍ ଉପରେ ଗଢ଼ିବ ପରି ଭାବି ନିଷେପ କରୁଁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭର ଅନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଁ” । ୧୮

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ; “ହେ ମୂଝା ! ତୁମ୍ଭ ଏହାକୁ ନିଷେପ କର ।” ୧୯

ତାପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ନିଷେପ କଲେ ସେ ସର୍ପହୋଇ ବିଚରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୦

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଧର ଏବଂ ଉତ୍ସବରନା; ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଏହିକ୍ଷଣି ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଉ ଅଛୁଁ । ୨୧

୧ । ମହାପୁରୁଷ ମୁସାଙ୍କ ବିବରଣୀ ଏହି ଆଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକରୁ ୧୮-୨୦ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପୁର୍ବେ ୨ୟ ଆଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକରୁ ୨୧କରେ ଏବଂ ୭ମ ଆଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକରୁ ୧୫୨କରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୫ । ପୁନର୍ବୁଦ୍ଧି ଓ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଅଲକ୍ଷିତ ଭାବରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏହା ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ଗୋପନ ରଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ସେମାନେ ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନିଜ ନିଜ ଉଦ୍ୟମରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରିବେ ସେମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅବହେଳା କରିବେ । ଯଦି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାପଡ଼େ ତାହାହେଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ଉଦ୍ୟମରେ ବାଧା ପଡ଼ିବ ।

“ଏବ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ନିଜ କାଶରେ ଲଗାଅ, କୌଣସି ଅନ୍ଧ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଚିକଣିତ ହେବ, ଏହା ଅନ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ । ୨୨।

ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭର ବୃହତ୍ତର ନିଦର୍ଶନମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବୁଁ; ୨୩।

“ତୁମ୍ଭେ ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ନିକଟକୁ ଗମନକର, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛି । ୨୪।”

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଅମ୍ଭର ହୃଦୟକୁ ଅମ୍ଭପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନ କର;—୨୫।

“ଏବ ଅମ୍ଭପାଇଁ ଅମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜସାଧ୍ୟ କର । ୨୬।

“ଏବ ଅମ୍ଭ ଜିହ୍ଵାରୁ ଗଣ୍ଠି ଫିଟାଇ ଦିଅ । ୨୭।

“ଯେପରି ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ବାକ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରିବେ । ୨୮।

“ଏବ ଅମ୍ଭ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଅମ୍ଭକୁ ସହକାରୀ ଦିଅ; ୨୯।

“ଅମ୍ଭର ଭାର ହାରୁନୁ;—୩୦।

“ତାଙ୍କଦ୍ଵାରା ଅମ୍ଭର ଶକ୍ତି ସୁଦୃଢ଼ କର;—୩୧।

“ଏବ ତାଙ୍କୁ ଅମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟର ସହଯୋଗୀ କର;—୩୨।

“ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକତର ମହିମା ପ୍ରଚାର କରିପାରିବୁଁ । ୩୩।

“ଏବ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକତର ସୁରକ୍ଷା କରି ପାରିବୁଁ । ୩୪।

“ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶକ” । ୩୫।

ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ; “ହେ ମୁଁ । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ ହୋଇଅଛି । ୩୬।

“ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ଏଥିପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛୁ; । ୩୭।

“ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ମାତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦତ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ୩୮।

“(ତାହା ଏହି) ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଫିଲୁ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ କରି ପରେ ତାକୁ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦିଅ; ତାପରେ ନଦୀ ତାଙ୍କୁ ଖରରେ ଲଗାଇ ଦେବ; ତାପରେ ଅମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ । ଏବ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ନିଜ ସ୍ନେହ ଅଶୀର୍ବାଦ ନିଷେପ କରିଥିଲୁ ଏବ ଯେଉଁ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ଅଖି ଆଗରେ ପାଳିତ ହେବ । ୩୯।

“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀ ଯାଇଥିଲେ ଏବ କହିଥିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେ କଅଣ ଏପରି ଜଣେ ସେବକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଦେବୁଁ ଯେ ତାହାର ପାଳନର ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବ’ ? ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ମାତାଙ୍କ ନିକଟ ଫେରାଇ ଆଣିଥିଲୁ ଯେପରି ତାଙ୍କର ନୟନ ଶୀତଳ ହୁଏ ଏବ ସେ ଦୁଃଖିତ ନ ହୁଅନ୍ତି; ଏବ ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲୁ, ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୋକରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ

୨୩। ମହାସ୍ଵରୂପ ମୁଁଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ଶିଳା ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୦୧କ ।

୨୭। ମହାସ୍ଵରୂପ ମୁଁଙ୍କ କଥା କହିବାବେଳେ ପାଟି ଲଗୁଥିଲା । ଏହାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

୩୯। ଅମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁ—ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଯେକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମୁଁଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଥିଲା ।

ତାହାକୁ—ଶିଶୁ ମୁଁଙ୍କ; ତାହା—ସିନ୍ଧୁକୁ

ଏବଂ ତୁମକୁ (କଟିନ) ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ; ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ମହାପୁରୋହିତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ରହିଥିଲୁ; ତାପରେ ହେ ମୂଢ଼ା ! ତୁମ୍ଭେ ଯଥା ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲୁ । ୪୦।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରୁଥିଲୁ । ୪୧।

“ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କର ଏବଂ ଅମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ କେହି ଅବହେଳା କରନା । ୪୨।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ଫେରୁଥିବା ନିକଟ ଗମନକର, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅବାଧ ହୋଇଅଛି । ୪୩।

“ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ କୋମଳ ବାକ୍ୟ କୁହ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉପାସ କରିବ” । ୪୪।

ମୂଢ଼ା ଓ ହାରୁନ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଶଙ୍କା କରୁଥିଲୁ ଯେ ସେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରାହଣ କରିବ ଅଥବା ଅବାଧ ହେବ” । ୪୫।

ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉପାସ କରନା, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ରହି ସବୁ ଶ୍ରବଣ କରିବୁ ଓ ଦର୍ଶନ କରିବୁ” । ୪୬।

“ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ତାହା ନିକଟ ଗମନକର ଏବଂ କୁହ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଉପସ୍ଥାନ କରିବା ପାଇଁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦିଅନା; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଆଣିଅଛୁ; ଏବଂ ଯେ ସୁପଥର ଅନୁସରଣ କରିବ ତାହାର ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେବ । ୪୭।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟାଦତ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ତାହାର ଉପରେ ଶାନ୍ତି ହେବ ଯେ (ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାଶ୍ଵେପ କର ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେବ” । ୪୮।

ଫେରୁଥିବା କହିଥିଲେ, “ହେ ମୂଢ଼ା ! ତୁମ୍ଭ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଏ ?” । ୪୯।

ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ସେହି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି; ପରେ ତାହାକୁ ସୁପରିଚାଳିତ କରୁଅଛନ୍ତି” । ୫୦।

ଫେରୁଥିବା କହିଥିଲେ, “ତେବେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ପୁରୋହିତମାନଙ୍କର କି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି ?” । ୫୧।

ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ଏହାର ଜ୍ଞାନ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟ ଲେଖା ରହିଅଛି; ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତ୍ରୁଟିରେ ପଡ଼ି ନାହିଁ ଓ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ । ୫୨।

“ଯେ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁମଣ୍ଡଳକୁ ଗନ୍ଧାସ୍ପର୍ଶ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅକାଶରୁ ବାରବର୍ଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି”; ତଦ୍ଵାରା ଅମ୍ଭେ ଭଲ ଭଲ ପ୍ରକାର ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ତରୁଳତାରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥାଉଁ । ୫୩।

ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭବିଷ୍ୟ କର ଏବଂ ଯହିଁରେ ନିଜର ଗୃହ ପାଲିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ତରାଅ; ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୫୪।

\* ୩ । ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଁ = ଶାକ ଓ ଘ୍ରାଣୀ ଜଗତ ପରି ଉଦ୍ଭିଦ ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷରୂପେ ଯୋଡ଼ା ଯୋଡ଼ା ସୃଷ୍ଟିର ଏ ଶ୍ଳୋକରୁ ଉଦ୍ଭିଦ ମିଳେ । ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୩୨ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୫୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୯ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

‘ଅକାଶରୁ ପାଣି ବର୍ଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି’—ଏହାରେ ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଅଛି ।

ତଦ୍ଵାରା ଅମ୍ଭେ—ଏଠାରେ ଅମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵର; ତଦ୍ଵାରା—ବୃଦ୍ଧିଜଳଦ୍ଵାରା ।

## ନୟ ବିଭାଗ

ଅମ୍ଭେ ଏଥିରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଏବଂ (ମୃତ୍ୟୁ ପରେ) ଏହାର ମଧ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବୁ ଏବଂ ଏଥିରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇବୁ । ୫୫।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅମୃତ ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲା । ୫୬।

ଫେରଅର୍ଥନ କହିଥିଲା, “ହେ ମୂଘା ! ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମୃତମାନଙ୍କ ନିକଟ ଏଥିପାଇଁ ଆସିଅଛ ପେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଅମୃତମାନଙ୍କୁ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଦେବ ? । ୫୭।

“ସୁତରାଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ସେହିପରି ଯାହା ଅଶିବୁ; ଅତଏବ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳରେ ଗୋଟିଏ ସମୟ ସ୍ଥିର କର; ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବ ନାହିଁ” । ୫୮।

ମୂଘା କହିଥିଲେ, “କୌଣସି ପଙ୍କାଦନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସମୟ ସ୍ଥିରକର ଏବଂ ଯେପରି ଶେକମାନେ ପୂର୍ବକାଳରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ।” ୫୯।

ତାପରେ ଫେରଅର୍ଥନ ଫେରିଗଲେ; ତାପରେ ସେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥିରକର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ୬୦।

ମୂଘା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍କଳ୍ପ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଅସତ୍ୟ ରଚନା କରନା, ନଚେତ୍ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଧ୍ଵଂସ କରିଦେବେ ଏବଂ ପେ ଅସତ୍ୟ ରଚନା କରିବ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଫଳ ହେବ ।” ୬୧।

ତାପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଡର୍କ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗୋପନରେ ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ୬୨।

ସେମାନେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏ ଦୁଇଜଣ ଯାହୁ କର, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଯାହୁନିୟା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଦେବାକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଗୁର ପକ୍ଷର ଉଠାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ୬୩।

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କୌଣସି ସଂଗ୍ରହ କରି ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଆସ ଏବଂ ପେ ଆଜି ଜୟ ଲବ୍ଧକରିବ ସେହି ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।” ୬୪।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ମୂଘା ! ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଥମେ (ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ) ନିଷେପକରିବ ଅଥବା ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ନିଷେପ କରିବୁ ?” ୬୫।

୫୫ । ଏଥିରୁ—ପୃଥିବୀରୁ; ମୃତ୍ୟୁକାରୁ । ମାଟିର ମନୁଷ୍ୟ ମାଟିରେ ମିଶିବ । ସ୍ଵର୍ଗରୂପ ହେବା ସମୟରେ ଅମୃତମାନଙ୍କ ଅଦ ପିତାମହ (ଅଦମ ଓ ହୃଦ୍ଘ୍ନ)ଙ୍କୁ ଏହାହିଁ ବୁଝାଯାଇଥିଲା । ୬ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୫୬ । ତାହାକୁ—ଫେରଅର୍ଥନକୁ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ଵର, ମୂଘାଙ୍କ କରାଅରେ ।

୫୭ । ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଗୁର ପକ୍ଷର—ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଲ ଧର୍ମକୁ ଉଠାଇ ଦେବାକୁ ବୁଝାନ୍ତି ।

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମେ ନିଷେଧ କର;” ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଓ ଯଷ୍ଟିମାନ (ସର୍ପସଦୃଶ) ବିଚରଣ କଲେପରି ବୋଧହେଲା ।୨୨।

ଯଦ୍ଵାରା ମୁଁ ନିଜ ଅନ୍ତରରେ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ; ।୨୩।

ଅମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଦୁଃନା, ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭେହିଁ ଜୟନ୍ତର କରବ ।୨୪।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ଶିଣ ହସ୍ତରେ ଯେଉଁ ଯଷ୍ଟି ଅଛି ତାକୁ ନିଷେଧ କର, ସେମାନେ ଯେଉଁ (ସର୍ପ) ନିର୍ମାଣ କର ଅଛନ୍ତି ତାକୁ ଏହା ଗ୍ରାସ କରିନେବ: ନିଷ୍ଠୁର ସେମାନେ କେବଳ ଯାହାର କୌଶଳ ଦ୍ଵାରା ଏହା ରଚନା କର ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଅସୁ ପଛକେ, ଯାହାକର କଦାପି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।” ୨୫।

ଏବଂ ଯାହାକରମାନେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ହାରୁନ ଏବଂ ମୁଁ ଯାକର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କଲୁ ।” ୨୬।

ସେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲୁ; ନିଷ୍ଠୁର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି; ଅତଏବ ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ସବୁ ବିପରୀତ ଭାବରେ କାଟିଦେବୁଁ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତ ଗୁଣଗୁଣର କାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ଉପରେ ଝୁଲିବ ପାଖୀ ଦେବୁଁ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଣିପାରିବ ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ଶାସ୍ତି କଠୋରତର ଓ ଅଧିକତର ସ୍ଥାୟୀ” ।୨୭।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରୁ ଯାହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅସିଅଛି ଏବଂ ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କଦାପି ତୁମ୍ଭକୁ ଆଧିପତ୍ୟ ଦେଇ ନ ପାରୁଁ; ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମୀମାଂସା କରିଅଛ ତାହାହିଁ ଆଦେଶ କର; ନିଷ୍ଠୁର ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ମାତ୍ର ପାଥକ ଜୀବନରେ ଆଦେଶ କରବ । ୨୮।

“ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁଁ ଯେ ସେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲ ସେହି ଯାହାର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରବେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଓ ନିତ୍ୟ ବିରାଜମାନ” ।୨୯।

ଯେକେହି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପରାଧୀରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ତେବେ ନିଷ୍ଠୁର ତାହାପାଇଁ ନରକ ରହିଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ମରବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ୩୦।

୨୨ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଅଛି ଯେ ରକ୍ତ ଓ ଯଷ୍ଟି ବାସ୍ତବିକ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନଥିଲା; ମାତ୍ର ଆତ୍ମାଗୁଣ କୌଶଳ ଓ ଯଷ୍ଟିଦ୍ଵାରା ପ୍ରକ୍ତବରେ ଏହା ସର୍ପପରି ଗୁଲିବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଅନିକାଳ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଦୁର୍ଘଟ ବଳନ କରୁ ଏପରି ନାନାପ୍ରକାର କୌଶଳ ଦେଖାଇ ମାନିକ ବା ଭୋକ ଦେଖାଇ ବ୍ୟବସାୟ ତଳାଇଥାନ୍ତି ।

୨୩ । ସେ—ସେଇ ଅର୍ଥନ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ—ଯାହାକରମାନଙ୍କୁ । ସେ—ମୁଁ ।

୨୪ । ବିପରୀତ ଭାବରେ—ତାହାଣ ଦାତ ଓ ବାମ ଗୋଡ଼; ତାହାଣ ଗୋଡ଼ ଓ ବାମ ଦାତ—ଏପରି ଭାବରେ କାଟିବୁଁ ଯେପରିକି ଲୋକ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୨୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୬ । ସେମାନେ—ପରାଜିତ ଯାହାକରମାନେ ।

୨୭ । ଯାହା କରିବାକୁ—ଯେଉଁ ମଥ୍ୟା ଯାହାକି ଗୁଲନ କରିବାକୁ । ଯାହା ବିଦ୍ୟା ଗୁଲନା ଦ୍ଵାରା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ପାପ ହୋଇଅଛି ସେଥିରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରବେ ।

ଏବଂ ଯେ ତାଙ୍କ ଅଗରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ଅତ୍ତ ମଧ୍ୟ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବ,  
ତେବେ ତାହା ପାଇଁ ମହାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିଅଛି; ୧୬୫।

ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତ, ସେମାନେ ସେଥିରେ ସଙ୍କଦା  
ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ଯେ ନିଜକୁ ପବନ କରିଅଛି ଏହାହିଁ ତାହାର ପୁରସ୍କାର ୧୬୬।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମୁଁଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଥିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେ ରତାରତ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ  
(ମିଶର ଦେଶରୁ) ନେଇ ଯାହା କର; ତାପରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଖିଲା ବାଟ ଖୋଜି  
ବାହାର କର, ଧରା ପଡ଼ିଯିବାର ଅଶଙ୍କା କରନା କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ କରନା” ୧୬୭।

ତାପରେ ଫେରଅର୍ଥନ ନିଜ ସୈନ୍ୟଦଳ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ଗୋଡ଼ାର  
ଥିଲା; ତାପରେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଥିଲା ସେହି ସମୁଦ୍ରହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବୃତ୍ତ କରି  
ନେଲା ୧୬୮।

ଏବଂ ଫେରଅର୍ଥନ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିପଥଗାମୀ କରିଥିଲା ଏବଂ ସୁପଥ ଦେଖାଇ ନଥିଲା ୧୬୯।

ହେ ଲସରାଇଲ ବଂଶଧରମାନେ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ (ଫେରଅର୍ଥନ)  
ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପଙ୍କତର ମଙ୍ଗଳମୟ ପ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗୀକାର  
କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଲା ଓ ସଲତ୍ୟା ଅବତାରଣ କରିଥିଲୁ ୧୭୦।

(ଏବଂ ହେଥିଲୁ) “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜୀବିକା ଦେଇଅଛୁ ସେହି ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରୁ ଭକ୍ଷଣକର  
ଏବଂ ସେ ବିଷୟରେ ଅବାଧ ଅଭରଣ କରନା, ନଚେତ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମ୍ଭର କୋପ ଉପସ୍ଥିତ  
ହେବ; ଏବଂ ଯାହାପ୍ରତି ଅମ୍ଭର କୋପ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ୧୭୧।

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାପାଇଁ ଶମାଦାତା, ଯେ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରେ,  
ତାପରେ ସୁପଥରେ ଚାଲିବ ହୁଏ” ୧୭୨।

“ଏବଂ ହେ ମୂଢ଼ା ! ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରୁ କିପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଅଗମନ କରିଅଛ” ? ୧୭୩।

ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭର ଅନୁସରଣରେ ଏଠାକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି;  
ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଶୀଘ୍ର ଆସିଅଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ  
ହେବ” ୧୭୪।

୭୭। ଦେଖ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୧—୫୦ ଶ୍ଳୋକ । ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ—ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ଲସରାଇଲମାନଙ୍କୁ ।

୭୮। ଦେଖ ଟିକା ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ. ୧୩୭କ ।

୮୦। ମଲା ଓ ସଲତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୫୭ ଶ୍ଳୋକ ।

ଅଙ୍ଗୀକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ. ୪୦କ ।

୮୩। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶବିମେ ମୂଢ଼ା ଉପବାସ ଓ ମୌନବ୍ରତ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ପଙ୍କତରୁ  
ପାଇଥିଲେ । ଦେଖ ଟିକା ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ. ୧୪୭କ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତୁମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସାମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛୁ” । ୮୫ ।

ତାପରେ ମୁଁ ସା ଦିଅରେ ଓ ଦୁଃଖରେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ଡେଇଁ ଆସିଥିଲେ; ମେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଦ୍ଧମ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ଧାକାନ୍ଦିତ ହୋଇ ନଥିଲେ ? ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସେହି ସମୟ ଅଗତ ହୋଇଗଲା ଅଥବା ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୋପ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧାକାର କରିଥିଲ ତାକୁ ଭଙ୍ଗ କଲ” ? । ୮୬ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅନ୍ଧାକାର ଭଙ୍ଗ କରିନାହିଁ; ବରଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଲଙ୍କାରର ଭାବ ବଦଳ କରିଥିଲୁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧରେ ନିଷେଧ କରିଥିଲୁ, ବାସ୍ତବରେ ସାମେଣ୍ଟ ଏହିପରି କରିବାକୁ କହିଥିଲ । ୮୭ ।

‘ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଗୋଟାଏ ଗୋବସ୍ତ୍ରର ମୂର୍ତ୍ତି ବାହାର କରୁଥିଲ, ଯେ କି ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲା ସୁତରାଂ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, ‘ଏହାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଓ ମୁଦାର ଉପାସ୍ୟ; ମେ ତ ଭୁଲିଗଲେ’ । ୮୮ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନଥିଲେ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ କଥାର ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ଦେଇ ପାରେନା ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲଭ ଅଥବା କ୍ଷତି କରି ପାରେ ନା ? । ୮୯ ।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ହାରୁନ ଫରୁକ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉ ଅଛି; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାହିଁ ଦ୍ୱାମୟ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଆଦର୍ଶ ପାଳନ କର” । ୯୦ ।

୮୫ । ମୁଁ ୩୦ ଦିନ ତୁମ୍ଭର ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ରୁହୁଥିଲି ତେବେ ବୋଲି ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହୁ ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ୩୦ ଦିନ ପରେ ସେ ନ ଫେରିବାରୁ ‘ସାମେଣ୍ଟ’ ନାମକ ଏକ କପଟ ବର୍ଣ୍ଣାସ୍ତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହମଲୁଣା ଦେଇ ଏକ ଗୋବସ୍ତ୍ର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ସୁଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦେଇଥିଲ ।

୮୬ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ଧାକାର—ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଫେରାଉନର ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ଅମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧାକାର—ମୁସାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କ ଅନ୍ଧାକାର । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୮୦ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୩ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୮୭ । ସେମାନେ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଏହା କରି ନ ଥିଲେ । ବରଂ ସାମେଣ୍ଟର ହମଲୁଣାରେ ପଡ଼ି ଏପରି କରିଥିଲେ । ଭୁଲ ବଦଳ କରିଥିଲୁ—ଫେରାଉନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ସୁନା ରୂପାର ଅଲଙ୍କାର ସବୁ ନେଇଆସିଥିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ—ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

୮୮ । ସେ—ସାମେଣ୍ଟ । ସେମାନେ କହିଥିଲେ—ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କହିଥିଲେ ।

୮୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉକ୍ତି । ଏହା=ମୂର୍ତ୍ତି ।

୯୦ । ସୁନା—ମୁସାଙ୍କ ଫେରାଉନଙ୍କୁ ସୁରୁକ୍ଷ ।



ସେମାନେ କହିଥିଲେ; “ଅନୁମାନକ ନିକଟ ମୁଁ ପେଟପାଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରାଳେ ଏଥିପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ତ ରହୁ” । ୧୧ ।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ହାଲୁକା ! ପେଟେକେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରସ୍ତ ହେବାର ଦେଖିଲ, ସେତେବେଳେ କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ବାଧା ଦେଇଥିଲା ? ୧୨ ।

“ପେ ତୁମ୍ଭେ ଅମର ଅନୁସରଣ କଲାନାହିଁ ? ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେ ଅମର ଅଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ ?” । ୧୩ ।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମର ମାତୃତନ୍ତ୍ର ! ତୁମ୍ଭେ ଅମର ଦାଡ଼ି ମୁଣ୍ଡବାଳ ଧରି ଟାଣିଲା; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ ଅଶଙ୍କା କରିଥିଲୁ ଯେ କାଳେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଲସକାରକ ବ୍ୟବହାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭ୍ରାତା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛ ଏବଂ ଅମର କଥାର ଅପସାଦ କଲ ନାହିଁ ।’” ୧୪ ।

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ହେ ସାମେରୀ ! ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କଲ ?” ୧୫ ।

ସାମେରୀ କହିଥିଲା, “ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖି ନ ଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ତାହା ଦେଖିଥିଲୁ; ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଦ ଚିହ୍ନକୁ ନେତେକ ଥର ନେଇ ରଖିଥିଲୁ, ତାପରେ ତାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ( ଗୋବତ୍ସ ମୂର୍ତ୍ତି ଉପରେ ) ନିଷେପ କରିଥିଲୁ; ଏହିପରି ଅମର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭେ ଦାନ କରିଥିଲ ।” ୧୬ ।

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଗୁଲୁପଥ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲହରୀବନ୍ତରେ କହିବ ଯେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ମୃତ କରିବା; ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ (ପରକାଳର ଶାନ୍ତି) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଅଛି ଯେ ତାହାର କଦାପି ବ୍ୟକ୍ତି-ତ୍ବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାର ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଥିଲ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଉପାସ୍ୟ ଅଙ୍ଗକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି,

୧୧ । ଅନୁରକ୍ତ ରହୁ—ଏହି ଗୋବତ୍ସ ମୂର୍ତ୍ତିର ଉପସନା କରୁଥିଲୁ ।

୧୨ । ସେ—ମୁଁ (ପେଟପାଟିବା ପରେ) ।

୧୩ । ଅନୁସରଣ କଲନାହିଁ—ତୁମ୍ଭେ ଅନୁନିକଟତା ପାଇ ଏ ବିଷୟ କହିବା କଣ୍ଠାଦଲ ନାହିଁ ?

୧୪ । ସେ—ହାଲୁକା ! ଦେଖ ଶ୍ରୀମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫ ଶ୍ଳୋକ ।

ଅପସାଦ କଲନାହିଁ—ହାଲୁକା କେତେବେଳେ; ‘ଯଦି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣକରି ଏ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭପାଦକୁ ଯାଇଥାନ୍ତୁ ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅମ୍ଭ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଦଳ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ପରସ୍ପର, ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ କଳହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତେ; ଅମ୍ଭେ ଏହି ଅଶଙ୍କାରେ ରହିଲୁ ।’

୧୫ । ସେମାନେ—କେମାନେ ।

ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମୁଁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ସାମେରୀର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱାଭାବିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକାବ୍ୟ-ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତ ଭେଦ ଅଛି । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ସାମେରୀ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେ ସ୍ମରଣର ଲାଭରେଲକୁ ଗୋବତ୍ସରେ ଚଢ଼ି ଅସିବାର ଦେଖିଥିଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଘୋଡ଼ାର ପଦଚିହ୍ନକୁ କେତେକ ମୁଣ୍ଡିକା ସଜ୍ଜିତ କରି ରଖିଥିଲୁ । ଅମର ହୃଦୟରେ ଏହି ଭାବ ଗଢ଼ି ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏହି ମୁଣ୍ଡିକାକୁ ସୁଧା ବଳେ ଗଣେଷ ପଲ ଲାଗି ଦେବ । ସେଥିପାଇଁ ଗୋବତ୍ସର ମୂର୍ତ୍ତି ନିମ୍ନ ସମୟରେ ଅମ୍ଭେ ଏହି ମୁଣ୍ଡିକାକୁ ସେଥିରେ ନିଷେପ କରି ତାକୁ ସୁଧା ବଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତା ଦେଇଥିଲୁ ।” ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀକାବ୍ୟମାନଙ୍କ ମତରେ ସାମେରୀ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ମୁଁଙ୍କ ନିୟମାବଳୀ ଉଲ୍ଲେଖ ଅବଗତ ଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ଆଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ପରେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲୁ । ସୁତରାଂ ଅମର ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଅମ୍ଭେ ଗୋବତ୍ସ ସୁଧା ସବାଣେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତା ଦେଇଥିଲୁ ।”

ଅମ୍ଭେ ଏହିପରି ଏହାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଉଁ, ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହାକୁ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ବସିବୁ, ଶୁଦ୍ଧରେ ନିଷେଦ କରି ଦେଉ । ୧୭ ।

“ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାପ୍ୟ; ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉଦ୍ଧାପ୍ୟ ନାହିଁ; ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ସର୍ବବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଅଛି” । ୧୮ ।

ହେ ମୋହନନନ୍ଦ, ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ସେଦା ସମ୍ଭାବନାମାନଙ୍କରୁ କିଛି କିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁଁ ଯାହା ପୂର୍ବେ ଅଜାତ ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ନିଜ ନିକଟରୁ ସ୍ଵାଭାବ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛୁଁ । ୧୯ ।

ଯେଉଁମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ହେବେ, କାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଭାର ବହନ କରିବେ । ୧୯୦ ।

ତନ୍ମଧ୍ୟରେ (ଭାରବାହୀ ଅବସ୍ଥାରେ) ସଙ୍କଟା କାସ କରିବେ; ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦ ଭାର ହେବ । ୧୯୧ ।

ଯେଉଁ ଦିନ ଭେଗ ଧୁନି କରି ହେବ ଏବଂ ସେହିଦିନ ଅମ୍ଭେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବୁଁ; ଯେଉଁମାନଙ୍କ କଷ୍ଟରସ୍ଵରେ ଜାଳବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିବ । ୧୯୨ ।

ସେମାନେ ଗୋପନରେ ପରସ୍ପର କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଦଶଦିନରୁ ଅଧିକ ରହିନାହିଁ” । ୧୯୩ ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗଃପେଷା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ କହୁବ, “ନା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦିନରୁ ଅଧିକ ରହିନାହିଁ”; ସେମାନେ ଯାହା କହୁଥିବେ, ତାହା ଅମ୍ଭେ ଭଲ ରୂପେ ଜାଣୁ । ୧୯୪ ।

### ୨ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପକ୍ଷତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ଅଛନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏମାନଙ୍କୁ ମୂଳରୁ ଉତ୍ତାର ଦେବେ । ୧୯୫ ।

୧୭ । ମହାପୁରୁଷ ମୂର୍ଖଙ୍କ ଅଭିଶାପରେ ସାମେଗ ପାଗଳ ହୋଇ ମାନବ ସମ ଜଡ଼ାସ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅପୂର୍ଣ୍ଣା ଶୁଦ୍ଧରେ ଲହରୀବନ୍ଦର ଅବସ୍ଥିତାରେ ପାପନ କରିଥିଲା ଏବଂ ପାଗଳ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵଳାପ କରୁଥିଲା, “ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରନା ।”

୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମୂର୍ଖଙ୍କ ବିବରଣୀ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ବିଭାଗର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵର ଅବିଶ୍ଵାସକ ସମାଜିକର ଶୋଚନୀୟ ପରିଣାମ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୧୯ । ସ୍ଵାଭାବ ଗ୍ରହଣ—ପରସ୍ପର କୋଶଳ ।

୧୯୦ । ଭାର ବହନ କରିବେ—ଶାସ୍ତି ସ୍ଵେଗ କରିବେ ।

୧୯୧ । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ—ନରକର ଶାସ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ।

ମନ୍ଦ ଭାର—କଠୋର ଶାସ୍ତି ।

୧୯୨-୧୯୪ । ସେ ଦିନର ଶାସ୍ତିର କଠୋରତା ହେତୁ ଅପରାଧୀମାନେ ପରଲୋକ ଭୂମିରେ ଲହରୀବନ୍ଦର ସମୟକୁ ଅତି ଅଳ୍ପ ମନେ କରିବେ ।

୧୯୫-୧୯୭ । ଅବିଶ୍ଵାସକାଣ୍ଡମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ଯେ ଶେଷ ଭଗ୍ନ ଦିନ ଏହି ଭିତ୍ତି ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି କି ସେ ଦିନ ଭିତ୍ତି ପର୍ବତମାନ ବଳକୁ ହେଉ ନିଜ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସମତଳ ହୋଇଯିବ । ତାହାକୁ—ପୃଥିବୀକୁ ।

“ତାପରେ ସେ ତାହାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ସମତଳ କରି ଦେବେ । ୧୦୭।

“ତୁମ୍ଭେ ସେଥିରେ ଖାଇ କିପି ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ୧୦୮।

ସେ ଦିନ ସେମାନେ ଅହାନକାଗର ସିଧା ଅନୁସରଣ କଲେ, ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦୟାମୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦ ନିସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯିବ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଶୀଘ୍ର ସ୍ୱର ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଶୁଣିବ ନାହିଁ । ୧୦୮।

ସେ ଦିନ ଦୟାମୟ ପାହାକୁ ଆଦେଶ କରବେ ଏବଂ ପାହାର ବାବ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଜିତ ଅନ୍ୟ କାହାଙ୍କ ସୁପାରିସ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୦୯।

ପାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଓ ପାହା ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଛି, ତାହା ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୧୦।

ଏବଂ ଚରମାନ୍ତ ଓ ନିତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ନିର୍ମ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେ ଅନ୍ୟାଗୁର କରୁଅଛି ସେ ଚିତପ୍ରସ୍ତ ହେବ । ୧୧୧।

ଏବଂ ଯେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଅଛି ଏବଂ ସେ ବ୍ୟାସକାଶ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ତେବେ ତାହାର କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅଥବା (ସ୍ୱରସ୍ୱାର) ଦ୍ରାସ ହେବାର ଅଶକ୍ତ ନାହିଁ । ୧୧୨।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ କୋରୁନ ରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁ, ଯେପରି ସେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ହେବେ, ଅଥବା ଏହା ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଉପଦେଶଜନକ ହେବ । ୧୧୩।

ଅତଏବ ସେହି ସତ୍ୟ ସମାପ୍ତ ଅଧିପତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅତି ଉଚ୍ଚ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବେ କୋରୁନ ପାଠ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସମ୍ପାଦନା କରନା; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅନୁର ପାଳନ କର । ଅନୁର ଜ୍ଞାନ ବଢ଼ାଇ ଦିଅ ।” ୧୧୪।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଦମକ୍ତାରୁ ଅନ୍ୟାକାର ନେଇ ଥିଲୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାକୁ ଭୁଲି ପାରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଦୃଢ଼ ସଙ୍କଳ୍ପ ପାଇ ନ ଥିଲୁ । ୧୧୫।

୧୦୮। ଅହାନକାଗ—ଶେଷ ବିଶୁଦ୍ଧ ଦିନ ଉତ୍ତମ ଧୂଳି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅହାନ କରୁଥିବା ସ୍ୱର୍ଗତ ‘ଭସାବିଲି’ । ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧବେତନ ଏବଂ ତେଣୁ ନ ବଳେ ସିଧା ସଳଖ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ ଶୁଦ୍ଧିବେ ।

୧୦୯। ସୁପାରିସ । ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫୫ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୧୦। କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ତାହା ପାଠ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପେଷ କରିପାରିଅଛି । ବରଂ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲାପରେ ତାହାର ଉଦ୍ଦାର୍ଥ ଭଲରୂପେ ବୁଝି ଧାରଣ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ କରିପାରିଅଛି ।

୧୧୫। ନିଷିଦ୍ଧ ବ୍ରତର ଫଳ ଉତ୍ତମ ନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦମକ୍ତ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ ଏ ଆଦେଶ ଭୁଲି ପାରିଥିଲେ ଏବଂ ଫଳ ଉତ୍ତମ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ଳୋକମାନ ଦେଖ ।

## ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗଭୂତମାନଙ୍କୁ କହିଥୁଲୁ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଦମକ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କର”, ସେତେବେଳେ ଉଦୟ ଛଡ଼ା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କରିଥିଲେ, ସେ ଅସ୍ପୀକାର କରିଥିଲେ । ୧୧୬।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ କହିଥୁଲୁ, “ହେ ଅଦମ ! ନିଶ୍ଚୟ ଏ ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ପତ୍ନୀର ଶତ୍ରୁ; ସୁତରାଂ ସେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ କରେ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବ । ୧୧୭।

“ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଅଥବା ଅନାବୃତ ହେବ ନାହିଁ” । ୧୧୮।

“ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଭୃଷୀର୍ଥ ଅଥବା ବୌଦ୍ରତପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ” । ୧୧୯।

ତ ପରେ ସପତାନ ତାଙ୍କୁ କୁପରାମର୍ଶ ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅଦମ ! ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅମର ବୃକ୍ଷ ଓ ଅକ୍ଷୟ ରାଜତ୍ୱ ଲଭିବ ପଥ ବତାର ଦେବୁ ?” ୧୨୦।

ତାପରେ ସେମାନେ ଉଭୟେ ସେଥିରୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଅଙ୍ଗ ଅନାବୃତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଉଦ୍ୟାନର ବୃକ୍ଷପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନିଜ ନିଜକୁ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ; ଏବଂ ଅଦମ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ଲଘ୍ୱନ କଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ୧୨୧।

ତାପରେ ତାଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ପରେ ତାଙ୍କ ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରି କ୍ଷମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ୧୨୨।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଭୟେ ଏକତ୍ରରେ ଏଠାରୁ ବାହାର ଯାଅ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଶତ୍ରୁ; ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସଦୁପଦେଶ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଯେ ଅମ୍ଭର ସଦୁପଦେଶ ଅନୁସରଣ କରିବ, ବାସ୍ତବରେ ସେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ୧୨୩।

ଏବଂ ଯେ ଅମ୍ଭର ସ୍ୱରଣରୁ ବିମୁଗ୍ଧ ହେବ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାର ଜୀବନ ସକ୍ଷତି ହେବ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦିବସରେ ଅନ୍ଧ ରୂପେ ଉଠାଇବୁ ।” ୧୨୪।

ସେ କହିବ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କାର୍ତ୍ତିକ ଅନ୍ଧ ରୂପେ ଉଠାଇଅଛ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ଚକ୍ଷୁସ୍ଥାନ ଥିଲୁ ?” ୧୨୫।

ପରମେଶ୍ୱର କହିବେ, “ଏହିପରି ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଥିଲୁ; ଏବଂ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ।” ୧୨୬।

୧୧୮ । ଅନାବୃତ (ଲ-ତାଅର) ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ଅନୁମିତ ହୁଏ ଅଦମ ଓ ଦୃଢ଼ ଭଲଙ୍ଗ ନଥିଲେ ।

୧୧୯ । ବୌଦ୍ରତପ୍ତ—ସୂର୍ଯ୍ୟ କରଣରେ କଢ଼ ପାଇବା ।

୧୨୧ । ସେମାନେ ଉଭୟେ—ଅଦମ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୃଢ଼ ।

୧୨୩ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉଭୟେ—ଅଦମ ଏବଂ ସପତାନ । ଦେଖ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୮ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୭ ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୫ ଶ୍ଳୋକ ।

୧୨୪ । ସକ୍ଷତି—ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୧୨୫ । ସେ—ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶୁଣି ବ୍ୟଥାଗାମୀ ହୋଇଥିବ, ସୁତରାଂ ଶେଷ ବିଷୟ ଦିନ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଉଠିବ ।

୧୨୬ । ପୃଥିବୀରେ ଚକ୍ଷୁ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅକ୍ଷପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ ପାରିଲା ନାହିଁ, ପରଲୋକରେ ସେ ଲୋକ ଅକ୍ଷପରି କଢ଼ ଭୋଗ କରିବ ।

ଏବଂ ଯେ ଅପବ୍ୟୟ କରେ ଓ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରେନା, ଅନ୍ୟ ଏହିପରି ତାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଉଁ, ଏବଂ ପରକାଳର ଶାସ୍ତି ଅବ୍ୟାଧି କଠୋରତର ଓ ଚରସ୍ଥାୟୀ । ୧୨୭।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଏହିପରି କେତେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଅଛୁଁ, ଯାହାର ବାସସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସେମାନେ ଗମନାଗମନ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଉପଦେଶଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୧୨୮।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ଅବସର ଦାନର) ପଦ ଗୋଟିଏ ହୁକୁମ ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇ ନଥାନ୍ତା ଏବଂ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା; ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶାସ୍ତି ଅପିତା ଥାଆନ୍ତା । ୧୨୯।

ତାପରେ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି, ସେଥିପ୍ରତି ଚୈତ୍ତ୍ୟପାତଶ କର, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ତାହା ଅସ୍ତଗତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଶଂସାସହ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କର; ଏବଂ ଶୁକ୍ର କାଳରେ ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଏବଂ ଦିବା ଭାଗରେ ମଧ୍ୟ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ତୃପ୍ତିଲାଭ କରିବ । ୧୩୦।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହିଅଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ଆଖି ପକାଅନା ଯାହା ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ବିବିଧ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦାନ କରିଅଛୁଁ; ଯେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ କରିବୁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବିକାହିଁ ଉଲ୍ଲେଖିତର ଓ ଚରସ୍ଥାୟୀ । ୧୩୧।

୧୨୮ । ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନେ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଅଛନ୍ତି, ମର୍କାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଗୁଲିଗୁଲି ସେହି ନଗରମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ ଓ ଧ୍ୱଂସ ହେତୁମାନ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି, ଅଥଚ ସେଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୧୨୯ । ମହାବୀର ମୋହନଙ୍କ ଅବିଚାର ପରେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସବୁର ଶାସ୍ତି ନଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦିଅନ୍ତିବାର ହୁକୁମ (ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ) ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁରୁ ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧିବୃଦ୍ଧି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବ । ଯଦି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ମରାଅନ୍ତି ତେବେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତିବାର ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି । ନବେତ୍ତ ଅପରାଧୀମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୧୩୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦୈନିକ ପାଞ୍ଚଥର ଆରାଧନା କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ‘ପଞ୍ଜର’, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ‘ଅସର’, ଶୁକ୍ଳ କାଳରେ ‘ମଗରବ୍’ ଓ ‘ଏଶା’ ଏବଂ ଦିବା ଭାଗରେ ‘କୋଟହର’ ନମାକ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୩୧ । ଅନ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଧନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନ ଶୋଭାପୁରୁ କରିଅଛୁଁ । ତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପରାସ୍ତ ହେବ । ହେ ମୋହନଙ୍କ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଧନ ଦୌଳତ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଘ୍ଟି ପକାଇ ତାହାର ମୌନାର୍ଥରେ ମୋହନ ଓ ତମରୁତ ହୁଅନା ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସନା ସକାଶେ ଅଦେଶ କର ଏବଂ ତାହା ନିୟମିତରୂପେ ପାଳନକର; ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣିକା ସକାଶେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି; ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜାଣିକା ଦାନ କରୁ; ଏବଂ ଧର୍ମାତ୍ମମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ସୁଫଳ । ୧୩୭।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ସେ କାହିଁକି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଅମୁମାନଙ୍କ ନିକଟ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଆଣୁ ନାହାନ୍ତି” ? ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ରହିଅଛି, ତାହାର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନାହିଁ ? ୧୩୮।

ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଶାସ୍ତି ସହିତ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥାନ୍ତୁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ କହୁଥାନ୍ତେ, “ହେ ଅମୁମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଅମୁମାନଙ୍କପ୍ରତି ପ୍ରେରତପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣ କଲ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟେମାନେ ଲଞ୍ଚିତ ଓ ଲଞ୍ଜିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ?” ୧୩୯।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କର, ତତ୍ପରେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ କିଏ ସରଳ ପଥ ଅନୁସରଣକାରୀ, ଏବଂ କିଏ ସୁପଂଗାମୀ” । ୧୪୦।

—\*—

୧୩୦ । ଦେଶ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୨୧କ ।

ଏହା ପୂର୍ବରୁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ଅବସର ପୂର୍ବରୁ ।

—○—

## ସପ୍ତଦଶ ଶ୍ରୀ

## ୨୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ -- ଅଲ୍ ଅମ୍ବୁୟା (ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକଗଣ) । ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୭ ଗୋଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୧୧୨ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହସାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଅମନଯୋଗିତା ମଧ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧ ରହୁ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତାରୁ ଫେରିଯାଉଅଛନ୍ତି । ୧ ।

ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଏପରି କୌଣସି ନୂତନ ଉପଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉନାହିଁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ କୌତୁକ ଛଳରେ ଶ୍ରବଣ କରୁନାହାନ୍ତି । ୨ ।

ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସବୁ ଅମନଯୋଗୀ ରହୁଅଛି; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଗୁରୁମାନେ ଗୋପନରେ ପରାମର୍ଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, “ଏ ମୋହନୀୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହନ୍ତି; ତେବେ କଅଣ ଭ୍ରମେମାନେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଯାଦୁର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଅଛନ୍ତି ?” ୩ ।

ମୋହନୀୟ କହୁଥିଲେ, “ଆମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କଥୋପକଥନ ହୁଏ ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାକାଶୀ ।” ୪ ।

ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଏହାତ ବରଂ ସ୍ୱପ୍ନଗୁଡ଼ିକର ସମତ୍ତି ! ବରଂ ସେ ନିଜେ ଏହା ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି ! ବରଂ ସେ ଜଣେ କବି । ଅତଏବ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ଏପରି କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଅଣନ୍ତୁ ଯାହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ) ମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । ୫ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କେତେକଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଖ୍ୟାତନାମା ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି । ମକ୍କାବାସୀମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଓ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକତା ବିଧିରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥିବା କେତେକ ଅପଥ୍ୟ ଆପତ୍ତିମାନ ଖଣ୍ଡନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସେମାନଙ୍କ ହସାବ—ଅପସ୍ୟାମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ହସାବ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ।

ଚିନ୍ତାରୁ ଫେରିଯାଉଅଛନ୍ତି—ଏ ବିଷୟରେ ମୋଟେ କିଛି ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି ।

୪ । ସେମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ ବିଷୟ ଜାଣିପାରୁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟ ଏହା କହୁଥିଲେ ।

୫ । ସେମାନେ—ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନେ ।

ଏହା—ଏହିକୋରାମ

ସ୍ୱପ୍ନର ସମତ୍ତି—ମୋହନୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯେଉଁ ବିଷୟସବୁ ଦେଖନ୍ତି ଏହା ତହିଁର ସମତ୍ତି ଅଟେ ।



ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ କୌଣସି ନଗର ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରନାହିଁ; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ କଅଣ ବିଶ୍ୱାସ କରବେ ? ୨ ।

ଏବଂ ହେ ନୋହେନଦ, ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରନାହିଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱାଭାବ ଗୁରୁର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ପରୁର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ କଥା ନଜାଣିଥାଅ । ୨ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଦେହବିକଳ କରନଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଭାଷଣ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଚରପ୍ପାୟା ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ୮ ।

ତାପରେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଅମ୍ଭର ଅଙ୍ଗୀକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ; ତାପରେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାକୁ ମୁକ୍ତ ଦାନ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ । ୯ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପ୍ରତି ଏପରି ଗୁରୁ ଅବଜ୍ଞତା କରୁଅଛନ୍ତି ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି; ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ? ୧୦ ।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏପରି କେତେ ନଗର ଅନ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୧ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ଶାସ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେ ଶାସ୍ତିରୁ ପଳାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ୧୨ ।

୨ । ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି, “ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରବା ବୃଥା । କାରଣ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ତ୍ରମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନଥିଲେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରାଗଲା ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ତ୍ରମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରବେ ନାହିଁ ।”

୩ । ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରେରଣ କରନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ।”

୮ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମ ଉପଦେଶମାନେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଶାନ୍ତ୍ୟ ଶାଉଥିଲେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୯ । ସେମାନଙ୍କ ସହୃଦ—ପ୍ରେରଣପୁରୁଷ ଧର୍ମ ଉପଦେଶମାନଙ୍କ ସହୃଦ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ସତ୍ତ୍ୱାନ୍ତ କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ବିରୁଦ୍ଧାଂଶ କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରୁନଥିଲେ ।

୧୦ । ଗ୍ରନ୍ଥ—ପବନ କୋରାଣ ।

୧୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ କଥିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରୀତି ପାଣି ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ୧୮ଶ ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଚିତ୍ତାର କରବାକୁ ଭାଗିଥିଲେ ।

୧୨ । ୧୩ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି କରବାରୁ ସେତେବେଳେ ଶାସ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ

ପରମେଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଳାୟନ କରନା, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁଣ୍ୟ-  
ଭୋଗ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିଅଞ୍ଚଳ ଫେରିଯାଅ, କାରଣ ହୁଏତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମୁଦ  
କରାହେବ ।” ୧୩ ।

ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଙ୍କଳାପ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ” । ୧୪ ।

ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନେ କହିତ ଶପଥ କେହି ଏବଂ ନିକାମିତ ପାଉଁଶ ପରି ନିପାତ ନ କରିବା  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚିନ୍ତାର ବନ୍ଦ ହୋଇ ନଥିଲା । ୧୫ ।

ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ବୃଥା  
କ୍ଷୀଡ଼ା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ । ୧୬ ।

ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଶେଳନା ନିର୍ମାଣ କରବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ପାଖରୁ  
ତାହା ନିର୍ମାଣ କରିଥାନ୍ତୁ, ଯଦି ଏହା କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା । ୧୭ ।

ବରଂ ଆମ୍ଭେ ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ସତ୍ୟକୁ ନିଷେଧ କରୁଁ ଯେ ତାହାର ମୂଳକ ଭଙ୍ଗ କରେ, ତାପରେ  
ତାହା ଅନୁହତ ହୋଇଯାଏ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର  
ସଙ୍କଳାପ । ୧୮ ।

ଏବଂ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯଦି ଅଛି ତାହା ତାଙ୍କର; ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ  
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଉପାସନା ହେତୁ ଅହଙ୍କାର କରିନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଉପାସନାରେ କ୍ଳାନ୍ତ ମଧ୍ୟ  
ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯ ।

ସେହିମାନେ ଶୁଣିଲେ ଓ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିନ କରନ୍ତି ଏବଂ କଦାପି କ୍ଳାନ୍ତ  
ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୦ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୃତକୁ  
ଜୀବିତ କରିପାରନ୍ତି ? ୨୧ ।

ସେମାନେ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ସେତେବେଳେ ଐଶୀ ବାଣୀ  
ହେଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଳାୟନ କର ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେବାପାଇଁ  
ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତ କରୁଥିଲୁ, ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜ ନିଜ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତ୍ର  
ଭୋଗ କରିବ ।”

୧୪ । ୧୫ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅକ୍ରନ୍ତାପ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ତଦ୍ୱାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇନଥିଲେ । ସେମାନେ  
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୬ । ୧୭ । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ବିଷୟ ସ୍ୱାଧୀନ ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ କ୍ଷୀଡ଼ା କୌତୁକ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାନ୍ତି । ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ  
ସେପରି ଇଚ୍ଛା ଆଥାନ୍ତା ତେବେ କେତେ ବିଷୟ ସ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷିତରେ ସୃଷ୍ଟି ଓ ଧ୍ୱଂସ ହେଉଥାନ୍ତା । ସ୍ୱାଧୀନରୁ  
ଏପରି ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ଓ ନିୟମାଧୀନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

୧୮ । ସ୍ୱାଧୀନରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସତ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ମିଥ୍ୟାର ବିନାଶ ।

ଯଦି ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଏ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତା, ଅତଏବ ସେମାନେ ଯାହା ଅସ୍ଵେପ କରନ୍ତି ଫିକ୍‌ସନର ଅଧିକାରୀ ସେଥିରୁ ପବନ । ୨୨ ।

ସେ ଯାହା କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବ । ୨୩ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ? ହିନ୍ଦୁ କୁହ, “ଭୂମାନଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ଜନକ ପ୍ରମାଣ ଅଣ; ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଅଟେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉପଦେଶଥିଲା”, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ( ସତ୍ୟରୁ ) ବିମୁଖ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । ୨୪ ।

ଏବଂ ହେ ମୋହନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭର ପୂର୍ବେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରେରଣପୂର୍ବକ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିନାହିଁ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ଅତଏବ ଅମ୍ଭରହିଁ ଉପାସନା କର । ୨୫ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଦୟାମୟ ପରମେଶ୍ଵର ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି”, ସେ (ଏ ବିଷୟରେ) ପବନ; ବରଂ ସେମାନେ (ତାଙ୍କର) ସମ୍ମାନିତ ସେବକ ମାନ । ୨୬ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ କିଛି କହନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ୨୭ ।

୨୨ । ସେଥିରୁ ପବନ—ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵ ସମ୍ଭାରର ସୃଷ୍ଟି ହିଁ ଲୟ ସକାଶେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯଦି ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଶୂନ୍ୟତା ପରିବର୍ତ୍ତିତର ଅଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତା । ଦେଶ ଟୀକା ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୨-୪୪ ଶ୍ଳୋକ ।

୨୪ । ଉପଦେଶ ଥିଲା—ପବନ କୋଶଳ ପୁରୁଷ ଯେଉଁସବୁ ଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ଅବିଶେଷ ହୋଇଥିଲା ସେ ସବୁଥିରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକତ୍ଵ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟତାର ଶୋଭା ରହିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପବନ କୋଶଳ ଯେହି ଏକତ୍ଵବାଦର ଶିକ୍ଷା ଓ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଚେକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

୨୬ । ସେମାନେ କହନ୍ତି—ଅବିଶେଷକାରୀ ଲବ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନମାନେ ।

ବରଂ ସେମାନେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଲବ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨୭ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ଯଥା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ତାଙ୍କର ଅଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଅଛି ତାହା ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯାହାପ୍ରତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରୀ ସୁପାରିସ ସେମାନେ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କରି ଉକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କର୍ମିତ ହୁଅନ୍ତି । ୨୮।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କେହି କହୁବେ “ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟେହି ଉପାସ୍ୟ” ତେବେ ଅନ୍ୟେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳରେ ନରକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟେ ଏହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରି ଥାଉ । ୨୯।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ତେବେ କଅଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ତାପରେ ଅନ୍ୟେ ଉଭୟକୁ ଖୋଲି ଦେଇଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀର ଜୀବକୁ ଜଳରୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁବେ ନାହିଁ ? ୩୦।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଏଥିପାଇଁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ସୁଦୃଢ଼ ପକ୍ଷତମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତୋଲିତ ନ ହେବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଶସ୍ତ ପଥମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ସୁପଥରେ ଗୁଲିତ ହେବେ । ୩୧।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଅକାଶକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଛଦ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ମାନଙ୍କରୁ ବିମୁଗ୍ଧ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ୩୨।

ଏବଂ ସେହି ରାତି ଓ ଦିନ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷଣରେ ପରିକ୍ରମଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ୩୩।

୨୮। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ କାହାର ସୁପାରିସ କରପ ରହେ ନାହିଁ ।

ସୁପାରିସ—ସେହିମାନେ ସୁପାରିସ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଯେ ଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରୁଅଛନ୍ତି, କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସୁପାରିସର ଅନୁମତି ଦେବେ । ୨୯ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫୫ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୯। ଯଦି କୌଣସି ଉପଦେଶ ଲେକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି କି ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟର ଉପାସନା କର’ ସେ ଉପଦେଶ ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଓ ନାରକ ।

୩୦। ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ବନ୍ଦ ହେବା ଅର୍ଥ ଅକାଶରୁ ଜଳବୃଦ୍ଧି ବନ୍ଦ ହେବା ଏବଂ ତାହାର ଫଳରେ ଅନାବୃଦ୍ଧି ହେବ ପୃଥିବୀରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେବ । ଅକାଶ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଖୋଲିଦେବା ଅର୍ଥ ଅକାଶରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପୃଥିବୀରେ ଭଲ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ହେବାଦ୍ୱାରା ଲେକମାନଙ୍କର ସୁଖ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନନାଥଙ୍କ ଅବତାର ସୁଦ୍ଧେ ଆରବ ଦେଶରେ ବହୁ ବର୍ଷବ୍ୟାପୀ ଅନାବୃଦ୍ଧି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇ ଲେକମାନେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅବତାର ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରୁ ଅନାବୃଦ୍ଧି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦୂର ହୋଇ ଲେକମାନେ ସୁଖ ଭୋଗ କରବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହା ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟ ଅଟେ ।

୩୧। ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପକ୍ଷତ ପ୍ରାପନ ବିଷୟରେ ୧୨ ଅଧ୍ୟାୟ; ୧୫ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୩୨। ସୁରକ୍ଷିତ ଛଦ୍ମ—ଛଦ୍ମର ପତନରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଅଛି, ଏ ଛଦ୍ମ କେବେହେଁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

୩୩। ପରିକ୍ରମଣ କରୁଅଛନ୍ତି—୩୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ଚନ୍ଦ୍ର, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ତାରା ପ୍ରଭୃତି ଯାବତସ୍ତ ଜ୍ୟୋତିଷ ଗତିଶୀଳ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଚରଣାୟା କରିନାହାଁ, ତାପରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭିବ କେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଚରକାଳ ବାସ କରିବେ ? ୩୪ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁର ଅସ୍ଥାଦି ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର କଷଟି ଦ୍ଵାରା ପରୀକ୍ଷା କରିଥାଉ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ ଅଡ଼କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ । ୩୫ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ ନକରି ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ (ଏବଂ ଏପରି କହନ୍ତି) “ଏ ଲୋକ କଅଣ ସେହି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ (ଅସାରତା) ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥାଏ ?” ବରଂ ସେହିମାନେହିଁ ଦୟାମୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥାଏ ତାହା ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରିଥାନ୍ତି । ୩୬ ।

ମନୁଷ୍ୟ ସତ୍ତ୍ଵରତା ସହିତ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି; ଅନ୍ୟେ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇବୁଁ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵରତା କରନା । ୩୭ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ ତେବେ କେବେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଘଟିବ ?” ୩୮ ।

ଯଦି ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ସେହି ସମୟ ଜାଣନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଗରୁ କିମ୍ବା ନିଜ ପଛଆଡ଼ୁ ନରକର ଅଗ୍ନିକୁ ଏଡ଼େଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଜଲ୍ଦି ଛବନ୍ତେ ନାହିଁ । ୩୯ ।

ବରଂ ସେହି ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅକସ୍ମାତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯିବେ; ତାପରେ ସେମାନେ ତାହା ଏଡ଼େଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅବକାଶ ମଧ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ୪୦ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଦ୍ରୁପ କରା ହୋଇଥିଲା; ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ରୁପ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ବିଦ୍ରୁପ କରୁଥିଲେ ସେହି ବିଦ୍ରୁପ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା । ୪୧ ।

## ୪ ଅବତାର ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଦୟାମୟଙ୍କ କୋପରୁ କିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରାଜରେ ଓ ଦାନରେ ରକ୍ଷା କରୁଅଛି ?” ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ବିମୁଖ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ୪୨ ।

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଅଣ ଏପରି ଉପାସ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମୃତ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି ? ସେମାନେତ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅମୃତାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ୪୩ ।

୩୭ । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଭାବତଃ ଅଧୀର ।

୪୧ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ବସ୍ତୁରେ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ନେଇଥିଲା ।

ବରଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରିଥିଲି ଯେପରିକି କି ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା; ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ଭେ ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କରୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ଆଣୁଅଛୁଁ ? ତାପରେ ସେମାନେ କଅଣ ପରାଜାନ୍ତି ହେବେ ? । ୪୪।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛୁଁ”, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବ, ସେତେବେଳେ କାଳକୁ ଡାକିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣି ପାରେନା । ୪୫।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ୍‌କାର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣକରେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ; “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଙ୍କଳ୍ପନା । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲୁ” । ୪୬।

ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଅମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟର ତୁଳାଦଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିବୁଁ, ସେତେବେଳେ କେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ତାହା ସୋରଷ ପରମାଣରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦ୍‌ତେବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ (ହିସାବରେ) ଅଣବୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେହିଁ ହିସାବ ଗ୍ରହଣକାରୀ ରୂପେ ଯଥେଷ୍ଟ । ୪୭।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମୂଢ଼ା ଓ ହାରୁନଙ୍କୁ ପ୍ରଭେଦକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଅଲୋକ ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କ-ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ; । ୪୮।

ଯେଉଁମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଭକ୍ତି ଭୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିମାନେହିଁ ସେହି ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଭାତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । ୪୯।

ଏବଂ ଏହାହିଁ ମଙ୍ଗଳମୟ ଉପଦେଶ ଯାହା ଅମ୍ଭେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବ ? । ୫୦।

### ୫ମ ବିଭାଗ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସରଳ ପଥ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲରୂପେ ଅବଗତ ଥିଲୁ । ୫୧।

୪୪ । ପୃଥିବୀକୁ ସଙ୍କୁଚିତ କରି ଆଣୁଅଛୁଁ—ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ବିମଣ୍ଡଳ ଭାବେ ଓହ୍ଲାଇ ଅବଶ୍ୟାସ-କାରୀ ଧର୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଓ ପ୍ରଭାବର ପୃଥିବୀରେ ବିମଣ୍ଡଳ କରି ହୋଇଅଛୁଅଛୁ ।

୪୫ । ଫୁଲ୍‌କାର—ଅଶ୍ଵମାରି ।

୪୬ । କେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବେ ନାହିଁ—କାହାରି ନ୍ୟାୟ ସୂରସ୍ଵାର ବମ କରି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହାର ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ବଦଳା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

୪୮ । ମୂଢ଼ା ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାରୁନଙ୍କୁ ତିନୋଟି ବିଷୟ ଦିଆଯାଇଥିବାର ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । (୧) ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦକାରୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ତର୍କବତ; (୨) ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲୋକ ଥିଲା ଏବଂ (୩) ଉପଦେଶ ଥିଲା ।

୫୦ । ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ାଙ୍କୁ ଯେପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ତର୍କବତ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୋଶଳ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୫୧ । ଅବଗତ ଥିଲୁ—ଅମ୍ଭେ ଜାଣିଥିଲୁ ଯେ ଇବ୍ରାହୀମ ସରଳ ପଥ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ କାହାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇଅଛ ?” ୧୫୨।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାର ପାଇଥିଲୁ” ୧୫୩।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ପୁଷ୍ପ ଶ୍ରାନ୍ତିରେ ରହିଅଛ” ୧୫୪।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ସତ୍ୟ ଅଣିଅଛ ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ କୌତୁକ କରୁଅଛ ?” ୧୫୫।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “(ଏହା କୌତୁକର ବିଷୟ ନୁହେଁ) ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାହିଁ ଅବାଣ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରଭୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଏବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ” ୧୫୬।

“ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶ୍ରୀ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପିଠି ଫେରାଇ ଗୁଲିଗଲ ପରେ ଅମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟାଏ କୌଶଳ କରିବୁ” ୧୫୭।

ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିମାକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚର୍ଚ୍ଚି ବିଚର୍ଚ୍ଚି କରି ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି ଫେରିବେ । ୧୫୮।

ସେମାନେ (ଫେରିଆସି) କହିଥିଲେ, “କିଏ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିଅଛି ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ” ୧୫୯।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ “ଅମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଏ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଲେଚନା କରିବାର ଶୁଣିଅଛୁ, ତାଙ୍କୁ ଇବ୍ରାହୀମ ବୋଲି କହିଛୁ” ୧୬୦।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅତଏବ ତାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ନେଇ ଆସ ଯେପରି ସେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରିବେ” ୧୬୧।

ସେମାନେ (ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କୁ) କହିଥିଲେ, “ହେ ଇବ୍ରାହୀମ ! ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ-ମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିଅଛ ?” ୧୬୨।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ଅବଶ୍ୟ କେହି (ଜଣେ, ଏ କାଣ୍ଡ କରିଅଛି; ଏହି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ପ୍ରତିମା ରହିଅଛି, ପଦ ଏମାନେ କଥା କହି ପାରନ୍ତି ତେବେ ଏହିମାନଙ୍କୁ ପଚାର” ୧୬୩।

ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ୧୬୪।

୧୫୨ । ସେମାନଙ୍କୁ—ଅବାଣମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ।

୧୫୮ । ତାଙ୍କପ୍ରତି—ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ଫେରିବେ—ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ।

୧୫୫ । ସେମାନେ ନିଜଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ=ନିଜର ମୂର୍ତ୍ତିତା ଓ ପ୍ରତିମା ସୂଚାର ଅସାରତା ବୁଝି ପାରିଥିଲେ ।



ତାପରେ ସେମାନେ ଲୁହାରେ ନିଜ ନିଜ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି କହିଥିଲେ; “ତୁମ୍ଭେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ ଯେ ଏମାନେ କଥା କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ” । ୧୫ ।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଶୁଣି ଏହିମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲଭ ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ? । ୧୬ ।

“ଧୂକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ! ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂକ । ତଥାପି କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ ?” । ୧୭ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, ଏହାକୁ ଦର୍ଶ୍ୟ କର ଏବଂ ନିଜ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହୁଁ” । ୧୮ ।

ଅମ୍ଭେ କହିଥିଲୁ, “ହେ ଅଗ୍ନି ! ଶୀତଳ ହୁଅ ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ କର” । ୧୯ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶତପ୍ରସ୍ତ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ୨୦ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରର ଲୁହା ଉଦ୍ଧାର କରି ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲୁ, ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ବୃକ୍ଷଜଗତ ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କରିଅଛୁ । ୨୧ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ (ପୁତ୍ରରୂପେ) ରସହାକଙ୍କୁ, ଏବଂ (ପୌତ୍ରରୂପେ) ସ୍ୱାକୁବଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳ କରୁଥିଲୁ । ୨୨ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନେତା କରିଦେଇ ଥିଲୁ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଓ ଆଶ୍ୱସନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ଓ ଜଗାଡ଼ ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ । ୨୩ ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ—ସେମାନେ ଆପଣା ଭିତରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଯେ କଥା କହି-ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ କିଛି ଶୁଣେନାହିଁ ତାକୁ ପୁଜାକରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ହିଁ ନିଜପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରିଅଛ । ୨୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୮ । ସେମାନେ କହିଥିଲେ—ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତର୍କରେ ପରାଜିତ ହୋଇ ସାଗରେ କହିଥିଲେ ।

ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର—ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅପରାଧୀକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ।

୨୯ । ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବୃହତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଥିରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ କରି ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ନିଷେପ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଅଗ୍ନି ତାଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ ନକରି ସ୍ୱର୍ଗାତଳ ଫୁଲ ବଗିଚାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ।

୩୦ । ଶତପ୍ରସ୍ତ କରିଦେଇଥିଲୁ—ସେମାନଙ୍କ ତେଷ୍ଟା ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଇଥିଲୁ ।

୩୧ । ସେହି ଦେଶ—ସୁରଥ ଦେଶ । ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ—ବହୁ ନଦନଦୀ ଓ ବୃକ୍ଷଲତା ପୁଣ୍ୟ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଲୁହ ଚିରୁର ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲୁଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେହି ନଗରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିଲା, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅସତ୍ ଓ ଦୁଷ୍ଟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ । ୭୪ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅମ୍ଭର ଅନୁଗ୍ରହରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିଲୁଁ, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳ-ମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ଥିଲେ । ୭୫ ।

### ୭୫ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନୁହ ଯେତେବେଳେ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଉଦ୍ଧାର ଦେଇଥିଲୁଁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ବିଷମ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁଁ । ୭୬ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଚିରୁକରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଁ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାସ୍ୱେପ କରୁଥିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲୁଁ । ୭୭ ।

ଏବଂ ସ୍ମରଣ କର, ଦାଉଦ୍ ଓ ସୋଲେମାନ ଯେତେବେଳେ ଶସ୍ୟସେବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିରୁର କରୁଥିଲେ କାରଣ ସେଥିରେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କର ଛେଳି ପଲ୍ଲି ଗୁହୀରେ ଚାଲୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାମାଂସା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ଭେହିଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଥିଲୁଁ । ୭୮ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଏହା ସେଲେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲୁଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଅମ୍ଭେ ଚିରୁର ଶକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲୁଁ, ଏବଂ ମହିମା ଜୀଉନକାରୀ ପଙ୍କଜମାଳା ଓ ପର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କର ଅଜ୍ଞାଧୀନ କରିଥିଲୁଁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେହିଁ ଏହା କରିଥିଲୁଁ । ୭୯ ।

୭୪ । ମହାପୁରୁଷ ଲୁହ ଚିରୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୮୦-୮୪ ଶ୍ଳୋକ; ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୭୭-୮୧ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୧୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୧-୨୪ ଶ୍ଳୋକମାନ ଦେଖ ।

୭୬ । ଏଥିପୂର୍ବେ=କ୍ରାନ୍ତମତ ବହୁଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ନୁହଙ୍କ ଅବିଭାଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

୭୭ । ମହାପୁରୁଷ ନୁହଙ୍କ ବିଶେଷ ବିବରଣ ପାଇଁ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୭୫-୮୮ ଶ୍ଳୋକମାନ ଦେଖ ।

୭୮ । ଜଣେ ମେଷପାଳକର ମେଷମାନେ ଗୁହୀରେ ଜଣେ ଲୋକର ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ । ଉଦ୍ୟାନର ଅଧିକାରୀ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପରାଧ କରିବାରୁ ସେ ଚିରୁର କରି ଉଦ୍ୟାନର ଅଧିକାରୀକୁ କ୍ଷତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରୂପ ମେଷପାଳକର ସମସ୍ତ ମେଷ ପକ୍ଷି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସୋଲେମାନ ଏହା ଶ୍ରବଣ କରି ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେକି ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେଲାଣି । ତହିଁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ମତ ଲେଖିଲେ । ସୋଲେମାନ କହିଲେ, ଅଙ୍ଗୁର ଉଦ୍ୟାନକୁ ମେଷପାଳକକୁ ଦିଆଯାଉ । ସେ ଯଦ୍ କରି ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା କିମାରେ ଉଦ୍ୟାନ ରହିବ ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେ ଉଦ୍ୟାନରେ ଅଧିକାରୀକୁ ଫେରାଇ ଦେବ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଷପାଳକର ମେଷପକ୍ଷି ଉଦ୍ୟାନର ଅଧିକାରୀ କିମାରେ ରହିବ ଏବଂ ସେ ଯଦ୍ ସହିତ ତାହା ପାଳନ କରିବ ଓ ତାହାର ଲଭ୍ୟାଂଶ ଶ୍ରେଣୀ କରିବ ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ପାଇବା ପରେ ମେଷପକ୍ଷିକୁ ଫେରାଇ ଦେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ପକ୍ଷ କେହି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହି ମାମାଂସାରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ ।

୭୯ । ପଙ୍କଜ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାମାନେ ଦାଉଦଙ୍କର ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଥିଲେ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପ୍ରଣାଳୀ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲୁ, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ବିଗ୍ରହରେ ରକ୍ଷା କରିବ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କୁତଜ୍ଞ ହେବ ? ୮୦ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଝଞ୍ଜା ବାୟୁକୁ ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାଧୀନ କରିଥିଲୁ ଯେ ତାହା ତାଙ୍କର ଅଦେଶରେ ସେହି ଭୂଭାଗ ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେବ ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାନ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେହି ସବୁ ବିଷୟରେ ମହାଜ୍ଞାନୀ ୮୧ ।

ଏବଂ ସ୍ବପତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଶୋତା ମାରୁ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହାଛଡା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ (ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାଧୀନ କରିଥିଲୁ), ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରକ୍ଷା କାଗୁଥିଲୁ ୮୨ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଡାକି ଥିଲେ “ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପୁଣି କରିଅଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେହିଁ ଦୟାଶୀଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅସୁକତର ଦୟାଶୀଳ” ୮୩ ।

ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ, ପରେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ଯାହା ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଥିଲା ତାକୁ ଅମ୍ଭେ ଦୂର କରି ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗ ଏବଂ ତାହା ସହିତ ନିଜ କରୁଣାରୁ ତଦନୁରୂପ ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏହା ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମରଣୀୟ ୮୪ ।

୮୦ । ଯୁଦ୍ଧରେ ବର୍ଷ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରଥା ପ୍ରଥମେ ମହାପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଥିଲା ।

୮୧ । ଭୂଭାଗ ଯାହାକୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦାନ କରିଥିଲୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ସୋଲେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ସ୍ଥିର ଅ ଦେଶ । ଶତ୍ରୁକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ସୋଲେମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ବାୟୁଦ୍ବାରା ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟୋମଯାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ଅସିବା କରୁଥିଲେ ।

୮୨ । ମହାପୁରୁଷ ସୋଲେମାନ କେତେକ ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରାଯୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସମୁଦ୍ରରେ ଗୁଳି ମୁକ୍ତା ସଂଗ୍ରହ କରାଗଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରାଗଲା । ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅଦେଶରେ ସେହି ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଅସୁବିଧା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ବର

୮୩-୮୪ । ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ଅସୁବିଧା ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେ ଜଣେ ପରମ ଧାର୍ମିକ ଓ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ପାଥୁ'ବ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିରେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ । ଥରେ ସ୍ବପତାନ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଠାରେ ଅପରି କଲା ଯେ ଅସୁବିଧା ପାଥୁ'ବ ସମ୍ପଦରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ପାଥୁ'ବ ସମ୍ପଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ସେ କୃତଜ୍ଞ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ବର କହିଲେ, ଅମ୍ଭର ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ ଅମ୍ଭର କୃତଜ୍ଞ ହୋଇ ରହିବ । ଏହା ପରାକ୍ଷା ଦ୍ବାରା ପ୍ରମାଣ କରାଗଲା ନିମନ୍ତେ ସେ ଅସୁବିଧା ପାଥୁ'ବ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିକୁ ହରଣ କରିନେଲେ । ଏଥିରେ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ ନହୋଇ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଆକୃଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାପରେ ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ହରଣ କରି ନେଇ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କ୍ଷତି ସେବା ଜାତ କରାଇଲେ ଏପରିକି ସେଥିରେ ପୋକସବୁ ପଡ଼ିଗଲେ । ଏ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପତିସ୍ତ୍ରୀ ପତ୍ନୀ ବା ରହିମା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସହଚରୀ ଭାବରେ ରହି ତାଙ୍କର ସେବା ସୁଶୁଣ୍ଠା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏତେଦୂର କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରି ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ କାତ ହୋଇ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସେ ପରାକ୍ଷାରେ ଉଦ୍ଭୀଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଜାଣି ପରମେଶ୍ବର ତାଙ୍କୁ

ଏବଂ ଉପମାକର ଓ ଉଦାହରଣ ଓ ଜୁଲ କଥା, ସମସ୍ତେ ଧର୍ମଶାଳମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ୮୫।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଉଥିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ଶାଳମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ୮୬।

ଏବଂ ଜଲନ୍ (କି ବିଷୟ ମନେକର) ଯେତେବେଳେ ସେ ହୋଧଭରେ ଗମନ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅନୁମାନ କରୁଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ କଦାପି ତାଙ୍କ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବୁ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଡାକିଥିଲେ “ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ତୁମେହିଁ ପବିତ୍ରତମ, ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲୁ” । ୮୭।

ଅତଏବ ଅନ୍ୟ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପରି ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେଉଥାଉ । ୮୮।

ଏବଂ ଜକରୟା (କି ବିଷୟ ମନେ କର) ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପାଳନ କଥାକୁ ଡାକି ଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରନା ଏବଂ ତୁମେହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।” ୮୯।

ଅତଏବ ଅନ୍ୟ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବନ୍ଧ୍ୟା ମୁକ୍ତ କରି ତାଙ୍କୁ (ପୁନରୁପେ) ପ୍ରେମପୂର୍ବକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ପାଇଁ ପରସ୍ପର ଜଲଦି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଗ୍ରହ ଓ ଭୟ ସହିତ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନୀତ ରହୁଥିଲେ । ୯୦।

ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲେକ (ମରୟୁମଙ୍କ ବିଷୟ ମନେକର) ଯେ ନିଜର ସତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଅସ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟରୁ ଫୁଟକାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଉପାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ୯୧।

ସେଗ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତ କରି ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରର ବୌଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ସୁନସ୍ତ ଦାନ କରି ତାଙ୍କୁ ସୁଖୀ କରାଉଥିଲେ । ଏହି ବିବରଣୀରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାଶ୍ୱତି ଉକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୧ରୁ ୪୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ନିଜ କରୁଣାରୁ ତଦନୁରୂପ—ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ଅସୁବିଧା ପରିବାର ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବର ଦରୁଣ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

୮୫ । ଜୁଲକଥାଙ୍କ ନାମ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଏବଂ ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୪୮ରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

୮୬ । ‘ଜଲନ୍’ ମହାପୁରୁଷ ସୁନସ୍ତଙ୍କୁ ହୃଦୟାପାଦଅଛି । ୩୭ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୩୯ରୁ ୧୪୮ରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ—ମାଛର ଗର୍ଭରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ମସ୍ୟା । ମହାପୁରୁଷ ସୁନସ୍ତଙ୍କୁ ମସ୍ୟା ଗ୍ରାସ କରୁଥିଲା ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ଜଲନ୍ ବା ମସ୍ୟାକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୃଦୟାପାଦଅଛି ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଅନ୍ୟକୁହି ଉପାସନା କର । ୧୭୮।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଛେଦନ କର ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟର ଅଡ଼କୁ ଫେରପିବାକୁ ହେବ । ୧୭୯।

## ୭ମ ବିଭାଗ

ତାପରେ ଯେ ସତକର୍ମ କରେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ତାହାର ପରଶ୍ରମ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେବନାହିଁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେହି ତାହାପାଇଁ ଏହା ଲେଖି ରଖିଛି । ୧୮୦।

ଏବଂ ଯେଉଁ ନଗରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟେ ଧ୍ୟାନ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଫେରକେ ନାହିଁ । ୧୮୧।

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତ ଓ ମାଜୁକୁ ମୁକ୍ତି କରାହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଧାବିତ ହେବେ । ୧୮୨।

ଏବଂ ସତ୍ୟ ଅଙ୍ଗୀକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବ; ସେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁସ୍ତୁ ବିସ୍ମୟ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ, ସେମାନେ କହିବେ “ଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ । ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅମନଯୋଗୀ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ” । ୧୮୩।

୮୧ । <କାଗ୍—ନିଷପ୍ରାଣ ଅବସ୍ଥାରେ ।

୧୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ଇସା ଏବଂ ତାଙ୍କର ମାତା ବିବା ମରଯୁମକ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୨ରୁ ୩୪କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୧୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲବ୍ଧ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଶ୍ୟାନ୍ତନାମା ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲସ୍ତଗଲ୍ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃତକ୍ତି ଓ ଅନୁଗତ ସେବକ ଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ହୋଇ ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟର ଅନୁଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।”

୧୩ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ବିପତ୍ତିଗାମୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ପରଲୋକରେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରିବେ ।

୧୪ । ୧୨ । ଯେଉଁ ନଗରମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଅଛି ସେହି ଧ୍ୟାନପ୍ରାପ୍ତ ନଗରବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପୁନରାୟ ଏହି ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଫେର ଆସିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତ ଓ ମାଜୁକୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରକଳ ପ୍ରତାପରେ ବାହାର ପୃଥ୍ୱୀରେ ଆପଣାର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବେ, ସେମାନେ ବି ମୃତ୍ୟୁର ଅଧୀନ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆଉ ଏ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଫେରକେ ନାହିଁ । ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୪-୧୮ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୧୭ । ଅମନଯୋଗୀ ଥିଲେ—ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟର ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନଥିଲେ ।

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନରକର ଜାଳଣି କାଠ, ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ । ୯୮ ।

ଯଦି ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଦା ବାସ କରନ୍ତେ । ୯୯ ।

ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତ୍ଵ ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ କିଛି ଶ୍ରବଣ କର ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ୧୦୦ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅମ୍ଭ ନିକଟରୁ କଲ୍ୟାଣ ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛୁ ସେହିମାନେହିଁ ସେଥିରୁ ଦୂରରେ ରହିବେ । ୧୦୧ ।

ସେମାନେ ତାହାର କ୍ଷୀଣ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କର ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଯାହା ଗୁହ୍ୟ ଥିଲା ସେଥିରେହିଁ ସେମାନେ ସଙ୍କଦା ବାସ କରନ୍ତେ । ୧୦୨ ।

ସେହି ମହା ଭୟରେ ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗଦୁର୍ଗମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତତ ସାକ୍ଷାତକର କରନ୍ତେ, “ଏହାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ସୁଦ୍ଧିନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା” । ୧୦୩ ।

ସେଦିନ ଅମ୍ଭେ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ନେବୁ ଯେପରି ଲିଖିତ କାଗଜମାନ ଗୁଡ଼ିଆହୁଏ; ଯେପରି ଅମ୍ଭେ ପ୍ରଥମଥର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲୁ, ସେହିପରି ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଁ । ଏହାହିଁ ଅମ୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏହା ସଫଳତା କାମ୍ବୀ । ୧୦୪ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତତ୍ତ୍ଵଗତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରେ (ଦାଉଦଙ୍କ) ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରଦେଇ ଥିଲୁ ଯେ ଆମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵକର୍ମଶୀଳ ସେବକମାନେହିଁ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ । ୧୦୫ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅଜ୍ଞପାଳନକାରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସୁସମ୍ବାଦ ରହୁଅଛି । ୧୦୬ ।

ଏବଂ ହେ ମହମ୍ମଦ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ ଛଡ଼ା ପ୍ରେରଣ କରୁନାହିଁ । ୧୦୭ ।

୧୦୧ । କଲ୍ୟାଣ ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛୁ—ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ କଲ୍ୟାଣ ଦ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ସେଥିରୁ ଦୂରରେ ରହିବେ—ନରକାଗ୍ନିରୁ ଦୂରରେ ରହିବେ ।

୧୦୦ । ଶେଷ ବିରୁର ପୂଜକ ବିଷୟରେ ମହାପ୍ରଳୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ତାପରେ ନୂତନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

୧୦୫ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ଵଗତ, ଭନକଲ ଓ କବୁରରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ କୋରାଣରେ ପରମେଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ତ୍ଵକର୍ମଶୀଳ ସେବକମାନେ ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଥିବୀ ଧୂସ ହେବାପରେ ପରଲୋକରେ ସେହିମାନେ ଯୌଭାବ୍ୟଶାଳୀ ହେବେ ।

୧୦୭ । ଏଥିରେ—ଶେଷ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ କୋରାଣରେ ।

୧୦୭ । ମହାପ୍ରଳୟ ମୋହନକ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅପାର ଦୟାର ଅବତାର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବିଷୟାସୀମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ବିପଥଗାମୀ ହୋଇ ନିଜର ଧୂସ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧାବିତ ହେଉଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵପଥ ଦେଖାଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫେସର ଆଶିବା ମହାପ୍ରଳୟ ମୋହନକ ଅବସ୍ଥାବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କର ତାଙ୍କର ଅଦର୍ଶ ଅବଲମ୍ବନ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ୍ଭେ ଏହାଛଡ଼ା ପ୍ରତ୍ୟାଦିତ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟହିଁ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟ; ତାହା ହେଲେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଶ୍ରାବଦ୍ଧ ହେବ ?” ୧୩।

ତାପରେ ଯଦି ସେମାନେ ଫେରି ପାଆନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥେଟ୍ ସତର୍କ କରି ଦେଇଅଛୁ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହା ନିକଟତର କିମ୍ବା ଦୂରତର ସେବିଷୟ ଆମ୍ଭେ ଜାଣିନା । ୧୪।

“ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କଥା କୁହ ତାହା ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଗୋପନ କର ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ୧୫।

“ଏବଂ ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣିନା” । ୧୬।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅନ୍ତର ପାଳନ କର୍କି । ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟରୂପେ ମୀମାଂସା କରିଦିଅ; ଏବଂ ଅନ୍ତରମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍କି ଦୟାମୟ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଆମ୍ଭେ ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ନିକଟ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ” । ୧୭।

କରିବେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ୟାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଲବ୍ଧକାଳ ଓ ପରକାଳର ମଙ୍ଗଳ ଛଡ଼ା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅମଙ୍ଗଳର ଅଶଙ୍କା ନାହିଁ ।

୧୦୯ । ଫେରିପାଆନ୍ତି—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଅଛି—ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୧୦ । ଏହା—ଅବସର ପ୍ରଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଅଗମନରେ ବିଳମ୍ବ ।

ପରୀକ୍ଷା—ଏହି ଅବସର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ କରୁଛନ୍ତି କି ନା ।

୧୧୧ । ସେ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ । ତୁମ୍ଭେମାନେ—ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ଚମାନେ ।

ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କର—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁସବୁ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ୱେପ କର ।





## ୨୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ ଅଲ୍‌ହକ୍ତ (ହକ୍ତକ୍ରତ ପାଳନ)

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ୧୦ ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋ ୭୮ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି  
ଦୟାମୟ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରପୁ)

### ୧ମ ବିଭାଗ

ହେ ମାନବଜାତି ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସୁମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାକୁ ଭୟକର; ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ସମୟର  
କମ୍ପନ ଅତି ଗୁରୁତର ବିଷୟ । ୧।

ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଦେଖିବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ପାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି  
ପଳାଇବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ଭବତୀ ନିଜ ଗର୍ଭପାତ କରଦେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀକୁ ଉନ୍ମୁଢ଼  
ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବ ଅଥଚ ସେମାନେ ଉନ୍ମୁଢ଼ ନଥିବେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତି କଠୋରତର  
ଥିବ । ୧।

ଏବଂ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେତେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟତୀତ  
ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତକ୍କ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ  
କରନ୍ତି । ୩।

ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ଯେ ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁରକ୍ତ ହେବ ତେବେ  
ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରବେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ଶାସ୍ତି ଅଡ଼କୁ ପରଗୁଳିତ  
କରିବେ । ୪।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୨୭ ଶ୍ଳୋକରେ କାବା ମନ୍ଦର ପ୍ରଦର୍ଶଣ କରି ହକ୍ତକ୍ରତ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ  
ହୋଇଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସେହି ସମୟ—ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସମୟ ।

୨ । ସେଦିନ—ଶେଷ ବିଗୁର ଦିନ ।

ଶେଷ ବିଗୁର ଦିନ ପାଇଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସମୟ କପରି ଭୟାବହ ଏବଂ ଦୁଃଖପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ  
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଉନ୍ମୁଢ଼—ଅସୁସ୍ଥନିଦ୍ରା ।

୩ । ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟମାନଙ୍କ—ଦୁର୍ବ୍ରହ୍ମତ ଲୋକମାନଙ୍କ ।

୪ । ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି—ମୀମାଂସା ଭାଷ୍ୟାତ୍ମକ ।

ହେ ମାନବଗଣ ! ପଦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହକର ତେବେ ଶ୍ରବଣଦେଶ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ (ପ୍ରଥମେ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟତଃ, ତାପରେ ଶୁଦ୍ଧି, ତାପରେ ରକ୍ତପିଣ୍ଡରୁ, ତାପରେ ମାଂସପିଣ୍ଡରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାକୃତି ଓ ଅପୂର୍ଣ୍ଣାକୃତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ (ଅମ୍ଭର କ୍ଷମତା) ସୁପ୍ରକାଶିତ କରୁଁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପାହାକୁ ଚଢ଼ାଇ ତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖୁଁ ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଶିଶୁରୂପେ ବହୁର୍ବିଦେକରୁଁ, ଯେପରି ଧୃତ୍ୱେମାନେ ନିଜ ଯୌବନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି (ଯୌବନରେ ଓ ଶୈଶବରେ) ମୃତ୍ୟୁ ଲଭି କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଜୀବନ ଅଡ଼କୁ ଅଣାଯାନ୍ତି ଏପରିକି ସେମାନେ ପାହା ଜାଣିଥିଲେ ସେସବୁ ଭୁଲି ପାଆନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୂମିକୁ ଶ୍ୱେତ ଅନୁକର ଦେଖୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତାହା ଉପରେ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଁ ସେତେବେଳେ ଏହା ସରସ ହୋଇ ଫୁଲି ଉଠେ ଏବଂ ନାନା ମନୋହର (ପ୍ରଗଳ) ଢରୁଲତା ଉତ୍ପାଦନ କରେ । ୧।

ଏହା (ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛି) ଯେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ମୃତକୁ ଜୀବିତ କରୁ-ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୨।

ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେହି ସମୟ ଅର୍ପିତ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି କବର-ମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ କରବେ । ୩।

ଏବଂ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ କେତେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଉପଦେଶ ଅଥବା ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପ୍ରଭୁବ୍ୟତୀତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତର୍କ କରନ୍ତି । ୪।

ଜଳରେ ନିଜ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଇ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ (ସତ୍ୟ) ପଥରୁ ବିପଥଗାମୀ କରାନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଇହକାଳରେ ଲଞ୍ଚିନୀ ରହିଅଛି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତ୍ର ଅସ୍ଥାଦନ କରାକରୁଁ । ୫।

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ, “ଏହା ଏହି ହେଉ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତଦ୍ୱୟ ପାହା ପୂର୍ବେ ପ୍ରେରଣ କରାଅଛି ଏବଂ ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କିଛି ମାତ୍ର ଅବିଚାର କରବେ ନାହିଁ” । ୬।

\* ୨ । ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପୁନର୍ଜୀବନ ଲଭି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟର ମାତୃ ଗର୍ଭରେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଏବଂ ତାହାର ଜନ୍ମ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଏବଂ ମୃତବତ୍ ଅନୁଜ୍ଞର ଭୂମିକୁ ଜଳ ବର୍ଷଣଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର କପର ସଜାବ ଓ ଫଳପୁଷ୍ପମଣ୍ଡିତ କରନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ବହୁଭୂତି ନୁହେଁ ।

ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଜୀବନ—ନିତାନ୍ତ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

୭ । କବର—ମୃତ୍ୟୁପରେ ମାନବ ଶରୀର ଯେଉଁଠାରେ ପୋତା ହୁଏ କିମ୍ବା ସମାଧି ଦିଆଯାଏ ।

୮ । ଅମ୍ଭେ—ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱର ।

୯ । ପରମେଶ୍ୱର ପରଲୋକରେ କାହାର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରବେ ନାହିଁ । ଯେ ଯେତେଦୂର ଇହଲୋକରେ କର୍ମ-ଫଳ ଅର୍ଜନ କରୁଥିବେ ପରଲୋକରେ ତାହା ଫେରି କରବେ ।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ମାନବ ମଣ୍ଡଳୀମଧ୍ୟରେ ଏପରି ମଧ୍ୟ କେହି ଅଛି ଯେ ସନ୍ଦେହ ସହିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କରେ; ସେଥିରେ ଯଦି ତାହାର ମଙ୍ଗଳ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଅଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଏକାବେଳକେ ମୁହଁ ଫେରିବ ଚାଲିଯାଏ; ସେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ଶତଗ୍ରସ୍ତ ହେବ, ଏହାହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହା ଯାଏ । ୧୧ ।

ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ଯେ ତାହାର କୌଣସି କ୍ଷତି ଅଥବା କୌଣସି ଲାଭ କରୁନାହାନ୍ତି; ଏହାହିଁ ସୁଦୂରଭାବ । ୧୨ ।

ସେମାନେ ତାହାକୁ ଅନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ଯାହାର କ୍ଷତି ତାହାର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା ନିକଟତର; ଏପରି ଅଭିଭାବକ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଏପରି ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ୧୩ ।

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ତ୍ଵାତ୍ମୀ କରନ୍ତି, ନିଷ୍ଠାପୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵଗୋଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦାମାନ ପ୍ରବାହିତ; ନିଷ୍ଠାପୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ତାହା କରୁଥାଆନ୍ତି । ୧୪ ।

ଯଦି କେହି ଧାରଣା କରେ ଯେ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଆକାଶକୁ ଗେଟିଏ ରକ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ କରୁ ତାପରେ ସେ ଏହାକୁ କର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁ । ତାପରେ ସେ ଦେଖେ ଯେ ତାହାର ଚାନ୍ଦିନୀ ତାହାର ଅସନ୍ତୋଷ ଜନକ ବସ୍ତୁକୁ କେତେଦୂର ବନ୍ଦ କରି ପାରୁଛି । ୧୫ ।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏତଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ୧୬ ।

୧୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଶୀଘ୍ର ବିଶ୍ଵାସୀ ସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୨ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟଗତ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଂଶୀଦାର ସ୍ଵରୂପ ଉପାସନା କରାଯାଏ, ସେହି ଉପାସନାକର ତଦ୍ଵାରା କୌଣସି ଲାଭ ହୁଏ ନାହିଁ, ବରଂ ପରଲୋକରେ ସେମାନେ ଶତଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀର କରବା ଦ୍ଵାରା ଉପାସ୍ୟ ଓ ଉପାସକ ଉଭୟଙ୍କର ଲାଭ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ ଅର୍ଥକ ।

୧୩ । ତାଙ୍କୁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳକୁ, ଏହାକୁ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକୁ; ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ବସ୍ତୁ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ।

ପରମେଶ୍ଵର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳକୁ ସବୁ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନେ କୋପରେ କରକର ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବାପାଇଁ ନାନାପ୍ରକାର ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଦଉରା । ସାହାଯ୍ୟରେ ଅକାଶ ଉପରକୁ ଉଠି ସେଠାରୁ ଅସୁଥିବା ସାହାଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିମ୍ବା ସ୍ଥଳରେ ଦଉଡ଼ି ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ଦ୍ଵାରା ଅସୁଥିବା କଲେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଯେତେପ୍ରକାର ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୧୬ । ଏହାକୁ—ପବିତ୍ର କୋବିନ୍ଦ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ସାବେଲନ ଓ ଶ୍ରୀକ୍ଷାନ ଓ ମଜୁସୀ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଂଶାବାଦୀ, ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦବସରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା କରିଦେବେ; ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସାକ୍ଷୀ । ୧୭ ।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା ଅଛି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ଓ ବୃକ୍ଷମାନେ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟାତ୍ମା ଯୋଗୁ ଶାସ୍ତି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଅଛି; ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ତାକୁ କେହି ସମ୍ମାନିତ କରିପାରେନା; ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହା କରିଥାଆନ୍ତି । ୧୮ ।

ଏହିମାନେ ଦୁଇଟି ବିଶେଷୀ ଦଳ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଢଳି କରନ୍ତି; ତାପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗ୍ନିରୁ ବସ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଗରମ ଜଳ ନିଷେପ କରାହେବ,— ୧୯ ।

ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଉଦରରୁ ପଦାର୍ଥ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେହର ଚର୍ମ ବିଗଳିତ ହୋଇଯିବ; ୨୦ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁହାର ମୁଦଗର ରହିଅଛି । ୨୧ ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଥିରୁ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ବାହାର ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାରି ମଧ୍ୟକୁ ଫେରିବ ଦିଅଯିବ; ଏବଂ କୁହାଯିବ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରହ୍ଲାଦିତ ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଅସ୍ୱାଦନ କର ।” ୨୨ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କଙ୍କଣ ଓ ମୁକ୍ତାଦ୍ୱାରଦ୍ୱାରା ସୁଶୋଭିତ କରାହେବ ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ରେଶମ ନିର୍ମିତ ହେବ । ୨୩ ।

ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଇହଜୀବନରେ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ଅଡ଼କୁ ଅବହେଳା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଶଂସିତ ପଥ ଅଡ଼କୁ ଚାଲିତ ହୋଇଥିଲେ । ୨୪ ।

୧୭ । ମଜୁସୀ—ଅଗ୍ନି ପୂଜକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ବିରଳ ଧର୍ମ ମତର ସତ୍ୟତା ସମ୍ମୁଖରେ ପରମେଶ୍ୱର ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ମୀମାଂସା କରିବେ । ଯେ ଯେପରି ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବାର ଯେତେ ସେ ସେହୁପରି ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ ।

୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ଓ ଶ୍ରବଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗୁଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ବିଧେୟ । ନିର୍ଜୀବ ଓ ବିବେକହୀନ ବସ୍ତୁର ସାଙ୍ଗୁଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ଏମାନେ ସମସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣାବୃତ୍ତ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି, ସେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଛି ।

୧୯ । ଦୁଇଟି ବିଶେଷୀ ଦଳ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ମତାବଲମ୍ବୀ ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡ ।

୨୦ । ସେଥିରୁ—ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ।

୨୪ । ବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲବଲମ୍ପ ଧର୍ମର ମୂଳମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଅବହେଳା ହୋଇ ପ୍ରଶଂସିତ ପଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଲବଲମ୍ପ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାହାର ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀ ୨୩କ ବଣ୍ଟିତ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦିଆଯିବ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ଓ ସେହି ପବିତ୍ର ମସକିଦରୁ (ଲେକମାନଙ୍କୁ) ପ୍ରତ୍ୟାହତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ସେଠାର ଅଧିବାସୀ ଓ ଅଭ୍ୟାଗତ ଲେକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମତୁଲ୍ୟ କରୁଅଛୁ; ଏବଂ ଯେ କେହି ସେଠାରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି-ମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଅସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ । ୨୫ ।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ପବିତ୍ର କାବା ଗୃହର ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ଦେଉଥିଲୁ ଏବଂ କହିଥିଲୁ “ଆମ୍ଭ ସହୃଦ କୌଣସି ବିଷୟକୁ ଅଂଶୀ କରନା ଏବଂ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକାରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ (ଅରାଧନା ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ମନ୍ତ୍ରକ ଅବନତକାରୀ ଓ ସାହୁକା ପ୍ରଣିପାତକାରୀ-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଗୃହକୁ ପବିତ୍ର ରଖ । ୨୬ ।

“ଏବଂ ମାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କର; ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ପଦ ବ୍ରଜରେ ଓ ଶୀତଳାୟ ଉଷ୍ମ ଉପରେ ସମସ୍ତ ସୁଦୂର ପଥରୁ ଆଗମନ କରିବେ । ୨୭ ।

“ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜର ଉପକାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦବସମାନଙ୍କରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୃହ ପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କରୁ ଯାହା ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ତାହା ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ, ତାପରେ ସେଥିରୁ ଉକ୍ଷଣ କରିବେ ଏବଂ ଅସ୍ତବସ୍ତୁ ଓ ଦାନ ଦରିଦ୍ରଙ୍କୁ ଉକ୍ଷଣ କରୁଅଛୁ । ୨୮ ।

“ତାପରେ ଯେପରି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଦୂର କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ରତ ସବୁପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରାଚୀନତମ ଗୃହକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବେ” । ୨୯ ।

ଏହିପରି (ହଜୁବ୍ରତ ପାଳିତ ହୁଏ) ଏବଂ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଦେଶମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ ତେବେ ତାହା ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଜନକ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ନିଷେଧ କରୁହୋଇଅଛି ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଗୃହ ପାଳିତ ପଶୁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଅତଏବ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କର ଅପବିତ୍ରତା ପରିତ୍ୟାଗ କର ଏବଂ ଅସତ୍ୟ ବାକ୍ୟାବଳୀ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ୩୦ ।

୨୫ । ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କାବା ମନ୍ଦିରରେ ଉପାସନା କରିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହତ କରୁଥିଲେ । ଏହାର ଶାସ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କର ପତନ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଲଙ୍ଘନାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବାଣୀ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୬-୨୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର କାବା ମନ୍ଦିରର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ତାହାକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ପାଇଁ ଲେକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦନମାନଙ୍କରେ ଗୃହସ୍ଥାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବଧ କରି ଦାନ ଦରିଦ୍ର ଲେକମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ଷଣ କରାଇବା ଏବଂ କାବା ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରତା ଓ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣକାରୀମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରବିତ ଓ ମାନସିକ ପବିତ୍ରତା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରୁଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୩୦ । ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସମୟରେ କାବା ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କର ହଜୁବ୍ରତ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଇ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ଅନୁତର-ମାନଙ୍କୁ ସେହିବ୍ରତ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱା । ଶ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଭାଗନାକାରୀ ନୁହନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଭାଗନା କରେ, ତେବେ ସେ ଯେପରି ଅକାଶରୁ ପଡ଼ିତ ହୁଏ, ତାପରେ ପଶିମାନେ ତାକୁ ବୋହୁ ନିଅନ୍ତି ଅଥବା ଝଞ୍ଜାବାୟୁ ତାହାକୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ ନିଷେପ କରିଦିଏ । ୩୧।

ତାହାର ଦଶା ଏହିପରି; ଏବଂ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସନାକର ସମ୍ମାନ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ଅନୁରକ ସେବକର ପରିରୂପିତ । ୩୨।

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଥିରେ ଉପକାର ଅଛି, ତାପରେ ପ୍ରାଚୀନତମ-ଭବନ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ଅଟେ । ୩୩।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଧର୍ମଗୁଣ୍ଡାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ଦେଇଅଛୁ ଯେ ସେ ଗୁହ୍ୟାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ (ବଧ କରିବା ସମୟରେ) ଯେପରି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବେ; ବାସ୍ତବରେ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ, ଅତଏବ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟସନ କରିବା; ଏବଂ ସେହି ବିନୀତ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରି, । ୩୪।

ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେବେଳେ ଚକ୍ର ଉପରେ କମ୍ପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଟେକିଶୀଳମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆରାଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦାନ କରିଅଛୁ ସେଥିରୁ ଦାନକାରୀମାନଙ୍କୁ । ୩୫।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ (କୋରବାନା) ଉତ୍ତମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ରହିଅଛି; ଅତଏବ ସେମାନେ (ବଧ ପାଇଁ) ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବଧ ହୋଇ ଭୂପତିତ ହେବେ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗକରି ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ।

ଅସତ୍ୟ ବାକ୍ୟାବଳୀ—ମହାବାସୀ ଯୌତୁଲିକମାନେ ହୃଦୟ ପାଳନ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ସହିତ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ । ତାହା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଅଛି ।

୩୧ । ଅଂଶୀବାଦର ଗବନ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ, ତାହା ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ରୂପାୟ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩୨ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର—କାବା ମନ୍ଦିର—ଦେଶ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୭-୨୯ ।

୩୩ । ପ୍ରାଚୀନତମ ଭବନ—କାବା ମନ୍ଦିର ।

ହୃଦ ସମୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଲେଖକମାନଙ୍କର ଉପକାର ହୁଏ ।

୩୪ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଗୁହ୍ୟାଳିତ ପଶୁରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ବା କୋରବାନା କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଅଛି ଏହା ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ । ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁହ୍ୟାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ତାହାକୁ ବଧ କରି ଦାନ କରିବା ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟସନ କରିବା ଏହାର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ଦରଦ୍ରମାନକୁ ଏବଂ ଭଣ୍ଡକମାନକୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି; ଏହିପରି ଅମ୍ଳ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସୁଖାଧୀନ କରିଅଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ । ୩୬।

ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ କଦାପି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତି ହୁଏନାହିଁ ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵପନହିଁ ତାଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଏ; ଏହିପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସୁଖାଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନ କର, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ପୁଣ୍ୟବାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ସୁସମ୍ବାଦ ଦିଅ । ୩୭।

ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵାସପ୍ଳାପନକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବିପଦ ଦୂରୀଭୂତ କରି ଥାଆନ୍ତି; ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ଵର ଅକୃତଜ୍ଞ ଓ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୮।

## ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ (ସୁଇରେ) ଅନ୍ଧମଣି କରାହୁଏ ସେମାନଙ୍କୁ (ଅମୃତକ୍ଷାର୍ଥ ଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ) ଅନୁମତି ଦିଅ ପାରିଅଛୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, । ୩୯।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଗୁହରୁ ଅନ୍ୟାୟ ରାବରେ ବିତାଡ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କହିଥିଲେ “ପରମେଶ୍ଵରହିଁ ଅମୃତମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା”; ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ମାନବମଣ୍ଡଳୀର ଏକଦଳ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଦଳର (ଅତ୍ୟାଚାରୀକୁ) ଦମନ ନ କରନ୍ତେ ତେବେ ସେହି ମଠ ଗିର୍ଜା, ମନ୍ଦିର ଓ ମସଜିଦ୍‌ମାନ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ପୁରଣ କରାଯାଏ, ଧ୍ଵଂସ ହୋଇ ପାଆନ୍ତା; ଏବଂ

୩୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଉକ୍ତ କେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ କୋରବାନ ବା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଦର୍ଶନ—ଯେଉଁମାନେ ଦରଦ୍ରମାକୁ ସୁଇଛାରେ ବରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ଦିଅନ୍ତି ସେଥିରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହନ୍ତି ।

କୋରବାନର ଆଦେଶ ସଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ହାଜି ବା ହଜ୍ଜିତ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଗଣ୍ଟ ହୋଇଥିଲା; ପରେ ସେହି ଆଦେଶ ସାଧାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଳନୀୟ କରିଦିଆ ଯାଇଅଛି ।

୩୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପଣ୍ଡା ଉତ୍ସର୍ଗ (କୋରବାନ)ର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ପଣ୍ଡା ଉତ୍ସର୍ଗ ବାହ୍ୟକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଟେ । ଅମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଣ୍ଡାବତ୍ତ ଯେଉଁ ରସୁ ଅଛି ତାହାହିଁ ସହାର ବା ଦମନକର କୋରବାନର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ଉତ୍ସର୍ଗିତ ହେ ପଣ୍ଡର ମାଂସ ବା ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵର ପଣ୍ଡର ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଗ୍ରହାନ୍ତି ନାହିଁ; ମାତ୍ର ହୃଦୟର ଚିନ୍ତା ଗ୍ରହାନ୍ତି । କୋରବାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୩୭ ଆୟାତ୍‌ର ୧୦-୧୮ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୩୮ । ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ମକ୍କାବାସୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରୀରୁ ଆସୁଥିବା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।



ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ଡାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଯେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମହା ପରବ୍ରାହ୍ମଣ । ୪୦ ।

ଯଦି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ପୁଣିପୁଣି କରୁଁ ତେବେ ସେମାନେ ଅସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ ଓ ଜଗତ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଦେଶ ଓ ଅସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷେଧ କରିବେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିଣାମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି । ୪୧ ।

ଏବଂ ହେ ମୋହନଯ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋପ କରିନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ନୁହ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଅଦ୍ ଓ ସମୁଦ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱେଷିତପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାଭୋପ କରିଥିଲେ; । ୪୨ ।

ଏବଂ ବକ୍ରାସ୍ତମଙ୍କର ଓ ଲୁକ୍‌ଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟ; । ୪୩ ।

ଏବଂ ମଦାସ୍ତେନ ବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ମୂଞ୍ଚାଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟାଭୋପ କର ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ଅବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ଚମନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦେଇଥିଲୁଁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଧୃତ କରିଥିଲୁଁ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭର ଶାସ୍ତି କ୍ଷମର ହୋଇଥିଲା । । ୪୪ ।

ଏହିପରି କେତେ ନଗର ଅଛି ଯାହାକୁ ଅମ୍ଭେ ଧୂଃ କରୁଅଛୁଁ, କାରଣ ସେ ନଗରବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ଥିଲେ, ତାପରେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଉପରୁ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଅନେକ କୃଷି ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାସାଦମାନ ଅବଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଅଛି । ୪୫ ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରୁନାହାନ୍ତି ? ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର କଅଣ ହୃଦୟମାନ ଅଛି ଯାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବ ଅଥବା କର୍ଣ୍ଣମାନ ଅଛି ଯାହା ଶ୍ରବଣ କରିବ ? କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଢ଼ିତ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ହୃଦୟମାନ ଅଛି ହୋଇଅଛି । ୪୬ ।

୪୦ । ୩୯ ଶ୍ଳୋକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଯୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତ ଅଟେ, କାରଣ ତାହା ନ ହେଲେ ବିଭିନ୍ନ ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅକ୍ଷିପାଳନକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଉପାସନା ମନ୍ଦିରମାନ ବ୍ୟତୀତ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧୂଃସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ କେହି ବାକି ରହି ନଥାନ୍ତେ । ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୫୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୪୧ । ଧର୍ମପ୍ରାଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭକ୍ତମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେବ ।

ସେମାନଙ୍କୁ = ବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କୁ

୪୨-୪୪ । ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଯଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱାସନା ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି, “ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଦୁଃଖିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏଥିପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମପ୍ରାଣକମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନେ କରି ବିରୁଦ୍ଧତା କରିଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବକାଶ ଦେଇ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂଃ କରିଦେଇଥିଲେ ।”

୪୫-୪୬ । ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ଘଟନାମାନ ଘଟିଯାଇଅଛି ଏବଂ ଯାହାର ବିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି, ତାହା ଦେଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭି କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ନକରି ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧତା କରିଅଛନ୍ତି କାରଣ ବଳମୂଳ ହଟକାରଣ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସତ୍ୟ ଛାଡ଼ି କରିବାର ଶକ୍ତି ହରାଇଅଛି ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଶାସ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ତ୍ୱରତା କରୁଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର କଦାପି ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୀକାର ଭଙ୍ଗ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଦବସ ତୁମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ଗଣନାମୁତାସୀ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ୧୭।

ଏବଂ ଏପରି କେତେ ନଗର ଅଛି (ଯାହାର ଲେକମାନଙ୍କୁ) ଅନ୍ୟ ଅବକାଶ ଦେଇଥିଲି, ଅଥଚ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଥିଲେ, ତାପରେ ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୂଡ଼ କରିଥିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ୧୮।

### ୭ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ମାନବଗଣ । ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରସ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଛକା ଅଭିକ୍ଷିପ୍ତ ନୋହୁଁ” । ୧୯।

ତାପରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱକାରୀ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜାରିକା ରହିଅଛି । ୨୦।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ନିଦାଗ ନମାନଙ୍କୁ ନିଷ୍ଫଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ସେହିମାନେହିଁ ନରକାଗ୍ନିର ଅଧିକାରୀ । ୨୧।

ଏବଂ ହେ ମୋହନୀୟ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଫୁଲେ ଯେତେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଧନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରେରଣ କରି ଥିଲି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସକଳ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସକଳ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଘଟାଉ ଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଯାହା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଘଟାଉଥିଲା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କର ପରେ ନିଜ ନିଦାଗ-ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୨୨।

ଏହିପରି ସେତେବେଳେ ଯାହା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଘଟାଉଥିଲା ସେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶୁଦ୍ଧାବଳୀ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ, ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସୁଦୃଢ଼ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଅଛନ୍ତି । ୨୩।

୧୭ । ପରମେଶ୍ୱର ଅବାଧ୍ୟ ଲେକମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ । ଲେକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅତି ଗର୍ବକାଳ ବୋଲି ବୋଧହୁଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ।

୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଧିମୁଖୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟଙ୍କୁ ସାଗ୍ରିନା ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି କି ପ୍ରତିଯୁଗରେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମୟରେ ପାପସ୍ତ୍ରୀ ସେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୋତନାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବିଧିମୁଖୀ ଲେକମାନେ ଧନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ ଚରଣ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରାନ୍ତ ସବୁକୁ ବିଧାନ କରିଦେଇ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଜୟଯୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏଥିରେ ଦୁଃଖିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

୧୯ । ବରଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ଲେକମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଅଛି ।

ସେ—ପରମେଶ୍ୱର ।

ପରୀକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ—ଧନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସବୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିଥାଏ, ତାହା ଶୀଘ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଥାଏ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଲଭି କର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କୋରାନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେପରି ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିନୀତ ହେବ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସରଳ ପଥରେ ପଥ ଦେଖାଇ ଥାଆନ୍ତି । ୧୮୮ ।

ଏବଂ ଅବସ୍ଥାତ ସେହି ସମୟ ସେମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥବା ଧୂସକାରୀ ଦବସର ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କଦାପି ସେଥିରୁ ସନ୍ଦେହ ମୁକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୮୯ ।

ସେହି ଦିନର ଆଧିପତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହେବ, ସେହି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବେ, ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ଓ ସତକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହିମାନେହିଁ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନରେ ବାସ କରିବେ । ୧୯୦ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆତ୍ମର ନିନ୍ଦାର୍ଥମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରିଥିଲେ, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘୃଣିତ ଶାସ୍ତ୍ର ହେବ । ୧୯୧ ।

## ୮ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ଅଥବା ବିନା ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ଦାନ କରିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଜୀବିକା ଦାନ କାରୀ । ୧୯୨ ।

ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ସବୁକୁ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ ଓ ସହୃଦ୍ୱ । ୧୯୩ ।

ଏହିପରି ହେବ ଏବଂ ଶତ୍ରୁଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରତି ଯେପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନବଦ୍ୱାର କରାଯାଇ ଅଛି ସେ ତଦନୁରୂପ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ ପରେ, ପଦ ଶତ୍ରୁଦ୍ୱାର ପୁଣି ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶ୍ୟ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମାର୍ଜନାକାରୀ କ୍ଷମାଶୀଳ । ୧୯୪ ।

୧୮୮-୧୯୦ । ସନ୍ଦେହ ମୁକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ — ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ତର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେହ ଅଛି, ସେ ସନ୍ଦେହ ଦୂର କରିବେ ନାହିଁ ।

ଶେଷ ବିଚାର ଦିନର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଫଳ ଲଭ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା କର୍ମଫଳ ଭେଗ କରିବାର ଦିନ ଅଟେ, କର୍ମ କରିବାର ସମୟ କ୍ରମେ ।

୧୯୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦେଶତ୍ୟାଗୀ ‘ମହାକର’ମାନଙ୍କର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ‘ଶତ୍ରୁ’ମାନଙ୍କ ପରଲୋକର ସୁଖ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୯୨ । ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ — ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ।

୧୯୩ । କୌଣସି ମୁସଲମାନ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାଚାର ହେଲେ, ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରର ଅନୁରୂପ ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏପରି ପ୍ରତିଶୋଧ ଗ୍ରହଣ ପରେ ବ୍ୟକ୍ତି

ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଶକ୍ତିକୁ ଦବସରେ ପରଶିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦବସକୁ ଶକ୍ତିରେ ପରଶିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରବଣ କାରୀ ଓ ଦର୍ଶନକାରୀ । ୨୧।

ଯେହେତୁ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ସତ୍ୟ; ଅତଏବ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ଅନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ତାହା ଅସତ୍ୟ ଏବଂ ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ବଳିତ ଓ ମହାନ । ୨୨।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରି ଥାଆନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଭୂତଳ ହରିତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ? ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ଶୀ ଓ ସତର୍କ । ୨୩।

ଅକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଏବଂ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସବୁ ତାଙ୍କର; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଭାବଶୂନ୍ୟ ଓ ସୁପ୍ରଶଂସିତ । ୨୪।

### ୯ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ଏବଂ ଜଳଯାନମାନ ଯାହା ତାଙ୍କ ଅଦେଶରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପରିଗୁଳିତ ହୁଏ, ସେ ସବୁକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତଧୀନ କରିଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ସେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଅଟକାଇ ରଖି ଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତାହାତାଙ୍କ ଅଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡିତ ନହୁଏ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମାନବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୨୫।

ଏବଂ ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବେ ପୁନଶ୍ଚ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ମାନବ ବଡ଼ ଅକୃତଜ୍ଞ । ୨୬।

ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଧର୍ମ ପଢ଼ିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଦେଇ ଅଛୁ ଯାହା ସେମାନେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଅତଏବ ସେମାନେ ଯେପରି ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିରୋଧ ନକରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନ କର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସରଳ ସୁପଥରେ ଚାଲୁଅଛ । ୨୭।

ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ବିରୋଧ କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଭଲ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ୨୮।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବିରୋଧ କରୁଅଛ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା କରିଦେବେ” । ୨୯।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଜାଣନା ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚୟ ତାହା (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ) ପୃସ୍ତକରେ ରହିଅଛି, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ । ୩୦।

ଲୋକ ଯଦି ପୁନଶ୍ଚ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ଲୋକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଶ୍ଳୋକର ଶେଷାଂଶ “ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ମାତ୍ୱଳାକାର ସମଶୀଳ” ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ଦୟାହୀନତା ଯେ ଭୂଲ୍ୟ ଗୁଣାବଳୀ ଗ୍ରହଣର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଶତ୍ରୁ ଅନୁତପ୍ତ ହୋଇ କ୍ଷମା ମାଗେ, ତେବେ ତାହା କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ।

୨୮ । ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି—ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ବିବାଦ ଓ ବିରୋଧ କରୁଅଛ, ପରମେଶ୍ୱର ତହିଁର ଯଥୋଚିତ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

୨୯ । ମୀମାଂସା କରିଦେବେ—ଏହି ଅର୍ଥାତ୍ ୧୭ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ତାହାର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ, ଏବଂ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହିଁ । ୭୧ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅମ୍ଭର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ପଠିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବଦନମଣ୍ଡଳରେ ଅସ୍ପୀକୃତର ଚିହ୍ନ ଦେଖିପାରବ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅତିମଣ କରାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୁଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ନିକୃଷ୍ଟତର ବିଷୟ ଜଣାଇବୁଁ ? ନରକାନଳ । ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ତାହାହିଁ ଅନ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ତାହା ମତ ବାସ୍ତବ୍ୟ ।” ୭୨ ।

### ୧୦ମ ବିଭାଗ ।

ହେ ମାନବଗଣ । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଯାଉଅଛୁ, ଅତିଏବ ତାହା ଶ୍ରବଣକର; (ତାହା ଏହି ଯେ,) ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ୱାନ କର ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ମାଛକୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଥିପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ମାଛ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ନେଇଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ତାହାଠାରୁ ତାହା ଫେରାର ଅଣି ପାରିବେ ନାହିଁ; ପ୍ରାଥମିକ ଓ ପ୍ରାଥମିକତା କାର୍ଯ୍ୟ ଉଭୟେ ଶକ୍ତିହୀନ । ୭୩ ।

ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅନୁରୂପ ସମ୍ମାନ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ; ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ମହା ପରୀକ୍ଷାନ୍ତ । ୭୪ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ବାଣୀକର ମନୋଜାତ କରନ୍ତି; ନିଷ୍ଠୁର ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରବଣକାରୀ ଓ ଦର୍ଶନକାରୀ । ୭୫ ।

ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହାଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତରେ ଯାହା ଅଛି ସେ ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କୃତକର୍ମ ମାନ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ । ୭୬ ।

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମସ୍ତକ, ଅବନତ କରି ଓ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଣିପାତକର ଏବଂ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟକର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ୭୭ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେପରି ଯତ୍ନ କରବା ଉଚିତ (ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ) ସେହିପରି ଯତ୍ନକର; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋଜାତ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପାଇଁ ଧର୍ମରେ କୌଣସି

୭୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର ଅସାରତା ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୭୫ । ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ମନୋଜାତ କରି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତୋତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ହେଉଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ମନୋଜାତ କରି ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଚ୍ଛାଧୀନ; ଏଥିରେ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୭୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ବା ଶ୍ରବଣ ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଣିପାତ (ସଜ୍ଜ୍ୱା) କରିବା ବିଧେୟ ।

ପ୍ରକାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ରଖିନାହାନ୍ତି; ଏହାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଇନ୍ଦ୍ରାଘ୍ରମଙ୍କ ଧର୍ମ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ 'ମୁସଲିମ୍' ନାମରେ ଅଭିହିତ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏହାର ପୂର୍ବେ ଏବଂ ଏହି (କୋରାବର) ମଧ୍ୟରେ, ଯେପରି ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ହେବ; ଅତିଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅସ୍ବଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର ଓ ଜକାତ୍ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଧାରଣ କର, ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ; ଅତିଏବ କିପରି ଭଦ୍ରମ ଅଭିଭାବକ ଓ କିପରି ଭଲପୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । । ୭୮ ।



୭୭-୭୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଭଲତ ଅଦର୍ଶ ଓ ମସ୍ତେମ ଲବନର ମହାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଅଛି ।

୭୮ । ସେ—ପରମେଶ୍ବର । ତୁମ୍ଭେମାନେ—ବିଶ୍ବାସକାରୀମାନେ ।

ସାକ୍ଷୀ ହେବ=୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୪୩ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ଯେଉଁ ପୁରୁଷ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦ ।



## ଅଷ୍ଟାଦଶ ଭାଗ

## ୨୩ ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ — ଅଲ୍‌ମୁମେନୁନ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ)

ମଞ୍ଚାରେ ଅବତରଣ । ଏଥିରେ ଗୋ ୨ ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋ ୧୧୮ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି  
ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି; ।୧।

ଯେଉଁମାନେ ଅପଣାର ଅସ୍ୱପ୍ନାରେ ବିନୀତ ହୁଅନ୍ତି, ।୨।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବୃଥା ଅଳାପରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି, ।୩।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଜକାତ୍ ଦିଅନ୍ତି, ।୪।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଗୋପନୀୟ ଅଙ୍ଗକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ।୫।

ସେମାନଙ୍କର ବିବାହୁତା ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଦୟିଣ ହସ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କ  
ସମ୍ମୁଖ ବ୍ୟତୀତ; ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କିଛି ଦୋଷ ହେବନାହିଁ ।୬।

କିନ୍ତୁ ଯେକେହି ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହିମାନେହିଁ  
ସୀମାଲଙ୍ଘନକାରୀ ।୭।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଅମାନତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ  
ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।୮।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଇହଲୋକ ଓ ପର-  
ଲୋକର ସଫଳତା ଓ ପୁରସ୍କାରର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ  
ହୋଇଅଛି ।

\* । ୨ । ୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିବାହୁତା ସ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା କ୍ଷୀତାଦାସୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଯୌନ  
ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅବୈଧ ଉପାୟରେ ବର୍ତ୍ତନି କରବା ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇ-  
ଅଛି ଏବଂ ସଫଳ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ—  
କ୍ଷୀତାଦାସୀ କିମ୍ବା ମୁକ୍ତବନ୍ଧୁ । ସୀମାଲଙ୍ଘନକାରୀ ବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଅବୈଧ ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ଗମନ-  
କାରୀ । କ୍ଷୀତାଦାସୀ-ବା ମୁକ୍ତ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ କରିବାର ବିଧାନ ୦ର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ୩ । ୨୫ ଶ୍ଳୋକରେ  
ଦିଆଯାଇଅଛି । ସୁତରାଂ ୨ ଶ୍ଳୋକର ବିବାହୁତା ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହୁତା ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ବିବାହୁତା ଦାସୀ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ  
ବୁଝାଉଅଛି । ମୌଲାନା ଅଶରଫ ଅଲ୍‌ଲଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ—“ଯେଉଁ ଦାସୀମାନେ ହଜୁରୀରେ ପାୟାସାନ୍ତି  
ସେମାନେ ଲସକମ ବ୍ୟାନାନ୍ତମୋଦତ ଦାସୀ ନୁହନ୍ତି । ନୟନାନ୍ତୁପାୟୀ ବିବାହ ନକରି ଏମାନଙ୍କ ସହିତ  
ସହବାସ କରବା ଅବୈଧ ଅଟେ ।” ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରୁ ଦାସକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ପାଇଅଛି ।



ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଅଭ୍ୟାସ ଠିକ୍‌ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି । ୧୮ ।

ସେହିମାନେହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ୧୯ ।

ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସବୁଦିନ ବାସ କରନ୍ତି । ୧୯ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତିକାର ସାଧନାରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ୧୯ ।

ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତାକୁ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ଶୁଦ୍ଧିକରଣରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି, ୧୯ ।

ତାପରେ ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ଅନ୍ୟ ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଘନୀଭୂତ ରକ୍ତକୁ ମାଂସପିଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ମାଂସ ପିଣ୍ଡରେ ଅସ୍ଥିପୁଞ୍ଜ କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଅସ୍ଥିପୁଞ୍ଜକୁ ମାଂସ ପ୍ରଣତି କରିଅଛନ୍ତି, ଅବଶେଷରେ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ଚରମ ସୃଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ କରିଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ ଧନ୍ୟ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା । ୧୯ ।

ଅବଶେଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭ କରିବ । ୧୯ ।

ତାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନଃ ଜୀବିତ ହେବ । ୧୯ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶର ସପ୍ତସ୍ତର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମନଯୋଗୀ ନୋହୁଁ । ୧୯ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆକାଶରୁ ପରିମିତ ଜଳବର୍ଷଣ କରୁଁ, ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ଭୂତଳରେ ପ୍ରତି ଶବ୍ଦରେ ରଖୁ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ଶୁଣାଇ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୧୯ ।

ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖଜୁରୀ ଓ ଅଜ୍ଞର ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଁ, ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଫଳପୁଞ୍ଜ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭକ୍ଷଣ କର । ୧୯ ।

ଏବଂ ସିନାର ପତ୍ରରେ ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଜାତ କରୁଁ, ଯେଉଁଥିରୁ ଭକ୍ଷଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୈଳ ଓ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ୧୯ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଗୃହପତିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଷଣୀୟ ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ରହିଅଛି; ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଉଦର ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି ସେଥିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ପାନ କରିବୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଉପକାର ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭକ୍ଷଣ କରିଥାଅ । ୧୯ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ନୌକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରୋହଣ କରିଥାଅ । ୧୯ ।

୧୯ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ = ୧୯ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୦୫ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୯ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ - ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକ ବା ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

୧୯-୧୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମାନବ ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣକାରୀ, ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନଃ ଜୀବନ ଲଭ ବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୯ । ଅମନଯୋଗୀ ନୋହୁଁ - ଅନ୍ୟ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ତାହାକୁ ସାବଧାନ ସହଜ ରକ୍ଷା କରୁଅଛୁ ।

୧୯ । ସିନାର ବା ତୁର ପତ୍ରରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଜିହ୍ୱା ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ । ତାହାର ଫଳରୁ ତୈଳ (Olive oil) ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ଯାହା ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଜାଳବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ଏବଂ ଉଷଧରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

୧୯-୧୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପାର କରୁଣା ବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ନୁହେଁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ସ୍ତବ୍ଧ କରିଥିଲୁ, ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କର ଉପାସନା କର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ସଫଳ ହେବନାହିଁ ?” ୨୩ ।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବିଶ୍ବାସବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଏତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପର ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହନ୍ତି, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ବର ଇଚ୍ଛା କରଥାନ୍ତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସ୍ବର୍ଗଦୁର୍-ମାନଙ୍କୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତେ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଏମାନ ଶୁଣିନାହୁଁ” ୨୪ ।

“ସେ ଜଣେ ପାଗଳ ଲୋକ ଛଡ଼ା ଆଉକିଛି ନୁହନ୍ତି, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛିକାଳ ଅପେକ୍ଷା କର ।” ୨୫ ।

ନୁହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନ କର୍ତ୍ତା । ସେମାନେ ଯେ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ମିଥ୍ୟାସୋପ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର” । ୨୬ ।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଅଦେଶ କରିଥିଲୁ “ଅମ୍ଭର ଦୃଷ୍ଟି ଆଗରେ ଓ ଅମ୍ଭର ଅଦେଶ ମତେ ଗୋଟିଏ ନୌକା ନିର୍ମାଣ କର, ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଅଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ଜଳରାଶି ଉଚ୍ଛ୍ବିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତକାର ଯୁଗଳ ଦମ୍ଭିତ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧ୍ୟାନ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ସେଥି ମଧ୍ୟକୁ ନେଇନେବ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କିଛି କହିବ ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଜଳମଗ୍ନ ହେବେ । ୨୭ ।

“ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକା ଉପରେ ଆସେହଣ କରିବ ସେତେବେଳେ କହିବ, ‘ସମସ୍ତ ପ୍ରଣାୟା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି’ । ୨୮ ।

“ଏବଂ ନିଜେ କହିବ, ‘ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଅମ୍ଭଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣପ୍ରଦ ଅବତାରଣରେ ନୌକାରୁ ଅବତରଣ କରୁଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେହିଁ ସଙ୍କ୍ଷେପେ ଅବତରଣକାରୀ” । ୨୯ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନ ରହିଅଛୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେହିଁ ପରାସ୍ତାକାରୀ ଥିଲୁ । ୩୦ ।

୨୩-୩୦ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ବର ମହାପୁରୁଷ ନୁହେଁ ବିଷୟ ବଞ୍ଚିନା କର, ଏଥିରେ ବିଶ୍ବାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଛି ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଅଛି ।

ମହାପୁରୁଷ ନୁହେଁ ବିଷୟ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୧ରୁ ୧୮ତକ ଏବଂ ୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୫ରୁ ୩୮ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୯ । ମହାପ୍ରାବଳ ଶେଷ ପରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ବିସ୍ତାପିତ ଓ ମଙ୍ଗଳମୟ ସ୍ଥାନରେ ନୌକାରୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ ନୁହେଁଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

ତାପରେ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୁଡ଼ିକ କରୁଥିଲେ । ୩୧ ।

ତାପରେ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ବାଣ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଜଣେ ପ୍ରେସ୍‌ର ପୁରୁଷ ପ୍ରେସ୍‌ର କରୁଥିଲେ (ଏହା କହୁବା ପାଇଁ), “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କର; ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଜୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ । ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ସଂପଦ ହେବ ନାହିଁ ?” ୩୨ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରଧାନ ଲେକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପରଲୋକରେ ମିଳନ ସମ୍ଭବରେ ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ (ନିଜ ଲେକମାନଙ୍କୁ) କହୁଥିଲେ, “ଏତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପର ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି ନୁହନ୍ତି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ଭାବିଛ କର, ସେ ତ ତାହାହିଁ ଭାବିଛ କରନ୍ତି । ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯାହା ପାନ କର ସେତେ ତାହାହିଁ ପାନ କରନ୍ତି । ୩୩ ।

“ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପର ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁଗତ ହୁଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶତଶତ ହେବ । ୩୪ ।

“ସେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର କରବ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (କବରରୁ) ଉଦ୍ଧୃତ କରାହେବ ? ୩୫ ।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଅଛ ତାହା ଅତି ଦୂରରେ, ବହୁ ଦୂରରେ । ୩୬ ।

“ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି (ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନ) ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର କରବ ଏବଂ ଜୀବିତ ରହୁଅଛୁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବୁ ନାହିଁ । ୩୭ ।

“ସେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି ନୁହନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ଭବରେ ମିଥ୍ୟା ରଚନା କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ କର ପାରୁଛୁ ନାହିଁ” । ୩୮ ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ପୁରୁଷ କହୁଥିଲେ; “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ସେମାନେ ଯେ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର” । ୩୯ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ, “ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁତପ୍ତ ହେବେ” । ୪୦ ।

ତାପରେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ଚାଷି ଧୁନି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା, ତାପରେ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିଲା ଘାସର ଅଳିଆ ପର (ବିଚାର୍ଯ୍ୟ) କରଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୁର୍ଗୁରୁତ ହେବ । ୪୧ ।

୩୧-୪୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମହାପୁରୁଷ ହୃଦ ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ ସ୍ୱାଲୋକଙ୍କ ବିଷୟ ସନ୍ଦେହରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅତି ଓ ସମ୍ବଦର ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ ଓ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତିର ବିଷୟ ୩୮ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୧୧ ଏବଂ ୧୧୫ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୮୧ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ତାପରେ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲି । ୪୨।

କୌଣସି ଜାତି ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳରୁ ଅଗେଇ ପାରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଛେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ୪୩।

ତାପରେ ଅମ୍ବେ ଜଣେ ଜଣେ କରି ଅମ୍ବର ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲି; ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କର ଡେରିତପୁରୁଷ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆଉ କେତେକଙ୍କର ପଣ୍ଡାତରେ (ଧ୍ୟୁସ ମୁଖକୁ) ପଠାଇଥିଲି ଏବଂ ଅମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କ (ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ) ଇତିହାସ ସ୍ବରୂପ କରିଥିଲି; ଅତଏବ ଅବିଶ୍ବାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦୁର୍ଗୁରୁତ ହେଉ । ୪୪।

ତାପରେ ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାଲୁନଙ୍କୁ ଅମ୍ବର ନିଦର୍ଶନମାନ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟପ୍ରମାଣ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲି । ୪୫।

ଫେରାଅର୍ଡନ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲେକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ । ୪୬।

ତାପରେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ବେମାନେ କଅଣ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପରି ଦୁରଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ସ୍ଥାପନ କରିବୁଁ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଚାକର କରୁଅଛନ୍ତି” । ୪୭।

ସୁତରାଂ ସେମାନେ ସେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାବୋଧ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଧ୍ୟୁସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ୪୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟାନ୍ତର ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି, ଯେପରି ସେମାନେ ସୁପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୪୯।

ଏବଂ ଅମ୍ବେ ମରାଠୁମ୍ବନନ୍ଦନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ବରୂପ କରିଥିଲି ଏବଂ ସେ ଦୁହିତ୍ର ଏକ ଉତ୍ତରୁମି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଯାହା ସୁଜଳା ଓ ସୁଫଳା ଥିଲା । ୫୦।

୪୩ । ତାହାର ଧ୍ୟୁସର ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି । ସେ ସମୟର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟେ ନାହିଁ ।

୪୪ । ମହାପୁରୁଷ ନୁହେଁ, ଦୁଇ ଏବଂ ତ୍ରାଲେହକ ପରେ ଏକ ମଧ୍ୟାନ୍ତର ପୂର୍ବେ ପରମେଶ୍ବର ଜଣେ ଜଣେ କରି ପରମ୍ପରା-ବିମେ ଅନେକ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ଯେପରିକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ ଓ ଧ୍ୟୁସ ପ୍ରାପ୍ତିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭ କରିବେ । ମାତ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ୍ୟ ବଶତଃ ସେମାନେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଲଭ କରି ନଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଧ୍ୟୁସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୪୫-୫୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ହାଲୁନଙ୍କ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୪୧ରୁ ୭୧କ ଏବଂ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୦୩ ରୁ ୧୫୭କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୬ । ସେମାନେ—ଭସାଭଲ୍ଲସୁମାନେ ।

୫୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ଭସାଙ୍କ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୨ ରୁ ୩୪କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ନିଦର୍ଶନ—ଭସାଙ୍କ ଅଲୌକିକ ଶ୍ରବଣେ କଳ୍ପ । ଉତ୍ତରୁମି—ମିଶର ଦେଶସ୍ଥିତ ନାଳନଦୀ ଗରବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉତ୍ତର ସ୍ଥାନ । ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଗର୍ବୀ ହେବେଦକଠାରୁ ଋଷୀ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବିବା ମରାଠୁମି ଶିକ୍ଷା ଭସାଙ୍କୁ ନେଇ ସେହିସ୍ଥାନକୁ ଗମନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଗର୍ବୀଙ୍କ ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତେ ।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ହେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନେ ! ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କରୁ ଭକ୍ଷଣକର ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକରୁଅଛ ତାହା ଅମ୍ଭେ ଅବଗତ ଅଛୁ । ୪୧ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ଧର୍ମସମ୍ରଦାୟ ଏକ ସମ୍ରଦାୟଭାବେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭକୁ ଭୟ କର । ୪୨ ।

ତାପରେ ସେମାନେ ଆପଣାଭିତରେ ଭଲ ଭଲ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ନିକଟରେ ଯାହାଥିଲା ସେଥିରେ ସେମାନେ ସମୂହ ଥିଲେ । ୪୩ ।

ଅତଏବ ହେ ମୋହନ ଦ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅମନଯୋଗିତା ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ୪୪ ।

ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଦ୍ଵାରା ଯେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ କି ଧାରଣା କରୁଅଛନ୍ତି ? ୪୫ ।

ଅମ୍ଭେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳପାଇଁ ସଜ୍ଜିତ କରୁଅଛୁ ? ନା, ବରଂ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି (ଯେ ଏହା ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ) । ୪୬ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଭକ୍ତି ଓ ଭୟରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି । ୪୭ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, । ୪୮ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀଦାରୀତା କରନ୍ତି ନାହିଁ; । ୪୯ ।

୫୧ । ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ବିଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେସବୁକୁ ଅବିଧି ମନେକରି ପରତ୍ୟାଗ କରିବାରେ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ନାହିଁ, ବରଂ ଲୋଭହୃଦକର ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ପୁଣ୍ୟ ଅଛି । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୫୨ ଶ୍ଳୋକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେଳେ ଦିଅଯାଇଥିଲା ।

୫୨ । ବିଶ୍ଵ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମାତ୍ମା ପରମେଶ୍ଵର ଏକ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମ ଏକ ଛତା ଭଲ ଭଲ ହୋଇ ନିଆରେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରତ ଉପଦେଶମାନେ ସେହି ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରୁଥିଲେ ।

୫୩ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାନ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବମାନେ ନିଜ ନିଜ ବୁଦ୍ଧବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ପରତା ହୋଇ ଭଲ ଭଲ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

୫୪ । ୫୨ । ଅବିଶ୍ଵାସକାଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେ ଧନ ସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଦେଉଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ମନେକରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମୂହ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏସବୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଦେଉଅଛନ୍ତି । ବରଂ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଅଛି । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ, ବରଂ କ୍ଷତି ଅଛି ।

୫୫-୫୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଖାଣ୍ଡି ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେହିମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପୁରସ୍କାର ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ । ସେଥିପାଇଁ ଅଗ୍ରଗାମୀ—କଲ୍ୟାଣ ଲଭିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏହି ଭୟରେ ଭୃତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଦାନ କରିବାର ଦାନ କରିବ; ୧୭୦।

ଏହିମାନେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଙ୍ଗଳଜନକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଜ୍ଜିତ। କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେହି ସେଥିପାଇଁ ଅଗ୍ରଗାମୀ ୧୭୧।

ଅମ୍ଭେ କୌଣସି ଜୀବକୁ ତାହାର ସାଧୁ ଅଧିକ ଭାର ଦେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଅଛି ଯାହା ସତ୍ୟକଥା କହିଦିଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀତ ହେବେ ନାହିଁ; ୧୭୨।

କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ଏବଂ ଏହା ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଛି, ଯାହା ସେମାନେ କରୁଅଛନ୍ତି ୧୭୩।

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପଦଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଧରିବୁଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ତିନାଦ କରିବେ ୧୭୪।

ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ “ଅଜ୍ଞ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ତିନାଦ କରନା; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭ ନିକଟରୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବନାହିଁ । ୧୫ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପଠିତ ହେଉଥିଲା; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପଛଅଡ଼କୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲୁ ୧୭୫।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ (କୋରୁନ) ବିଷୟରେ ଅହଙ୍କାର ସହିତ ଅନର୍ଥକ ଗଳ୍ପ କରିବା ପାଇଁ ବାହାର ଯାଉଥିଲୁ” ୧୭୬।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟ କଅଣ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲା ? ୧୭୭।

୨୨ । ଲସ୍‌ଲସ୍‌ ଧର୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କଞ୍ଜସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହା ସହଜସାଧ୍ୟ ଓ ସ୍ଵାଭାବିକ ।

ପୁସ୍ତକ—କର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମମାନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାହେଲା ପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଉଦ୍ଧାରରେ ସହିତ ହୋଇ ରହିଅଛି । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମପଥ ଦେବା ସମୟରେ ଲେଖ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାୟ କରାହେବ ନାହିଁ ।

୨୩ । ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ—ଯଦ୍ଵା ସେମାନେ ଜାଣିଶୁଣି କରୁଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ଗ୍ରାସନ ଓ ସେହିପରି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାବରଣ ।

୨୪ । ପରଲୋକରେ ଯେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟାସତାସମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅତ୍ତିନାଦ କରିବେ ।

୨୫ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଅତ୍ତିନାଦ କରିବାରେ କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୬ । ୨୭ । କାରଣ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବହେଳା ଓ ଅବଶ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

୨୭ । ଅବଶ୍ୟାସୀ ମର୍ତ୍ତବ୍ୟାସୀମାନେ କାବା ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ବସି ପବନ କୋରୁନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାନାଗ୍ରହାର ଅନର୍ଥକ ଗଳ୍ପମାନ କରୁଥିଲେ ।

୨୮ । ସେହିବାକ୍ୟ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ବାଣୀ ।

ଅଥବା ସେମାନେ କଅଣ ନିଜ ଯେଉଁଠି ପୁରୁଷକୁ ଚିହ୍ନି ପାର ନାହାନ୍ତି ସେ ସେମାନେ ତାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ  
କରୁଅଛନ୍ତି ? ୧୨୯।

ଅଥବା ସେମାନେ କଅଣ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ପାଗଳ ? ବରଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ  
ଅସ୍ଥିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟସ୍ଥ ଡାକ୍ତର୍ୟ କରନ୍ତି ୧୩୦।

ଏବଂ ଯଦି ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରି ଆସିଥାନ୍ତା, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଆକାଶ-  
ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ସେ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକି ଅଛି ତାହା ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା;  
ବରଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସଦୃଶଦେଶ ଅଣିଅଛୁଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ସଦୃଶଦେଶରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ  
ଅଛନ୍ତି ୧୩୧।

ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ କଅଣ (ପ୍ରଚାର ପାଇଁ) ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଦାନ ମାଗୁଅଛ ? ବରଂ ତୁମ୍ଭର  
ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଦାନହିଁ ଉଚ୍ଚୁଷ୍ଟର ଏବଂ ସେହି ଉତ୍ତମ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନକାରୀ ୧୩୨।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସରଳ ସୁପଥ ଆଡ଼କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଅଛ ୧୩୩।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ସେହି ସୁପଥରୁ ବିପଥ-  
ଗାମୀ ହୁଅନ୍ତି ୧୩୪।

ଏବଂ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯାହା ଦୁଃଖ ଅଛି ତାହା  
ଦୂର କରି ଦେଉଁ, ତଥାପି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶରେ ଅଛ ଶ୍ରବଣେ ଅବିଚଳିତ  
ରହିବେ ୧୩୫।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଧରିଆଣି, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ  
ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ହେଲେ ନାହିଁ ଅଥବା ସେମାନେ (ତାଙ୍କୁ) ମିନିତ କଲେ  
ନାହିଁ ୧୩୬।

୨୧ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବିଧି ୧। ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ପୁରୁଷ ବୋଲି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଅବିଚାର  
ବଶତଃ ତାହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨୧ । ସେଠାରେ ଓ ଲୋକସମାଜରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁଠି ପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ-  
ଠାରୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପଦେଶାରୁପେ ଅବିଚାର ହୁଅନ୍ତି । ସେ ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର  
ଅନୁସରଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

୨୨ । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଠି ପୁରୁଷଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଅବା ନ କଲେ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବାର କାରଣ  
ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୁରୁଷ୍ଟର ଆଶାରେ ଏହା କରୁନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ  
ଠାରୁ ସୁରୁଷ୍ଟର ପାଇବେ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ  
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୨୩ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦୂର କରିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବୃତ୍ତନ୍ତର  
ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବିରୁଦ୍ଧାବେଶରେ ଅବିଚଳିତ ରହନ୍ତି ।

୨୪ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବିଧାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଅନୁଗତ କରା  
ବିଶିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।



ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ରୀର ଦ୍ଵାର ଖୋଲି ଦେବୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଥିରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ । ୭୭।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସେହି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଣ୍ଠ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଅଳ୍ପ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଵୀକାର କରିଥାଅ । ୭୮।

ଏବଂ ସେହି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ (ସବୁ ଅନ୍ତେ) ପ୍ରସାରିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ) ତାଙ୍କର ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବ । ୭୯।

ଏବଂ ସେହି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ମରଣ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଯୋଗୁ ଦିନ ଓ ରାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ; ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବ ନାହିଁ ? । ୮୦।

ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବଦର୍ଶି ଲୋକମାନେ ଯେପରି କହୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହିଥାନ୍ତି । ୮୧।

ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କଅଣ । ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେମାନେ ମରଯିବୁଁ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅସ୍ଥି ପୂଜି ହୋଇଯିବୁଁ ସେତେବେଳେ ପୁନଶ୍ଚ ଉଦ୍ଭିତ ହେବୁଁ ? । ୮୨।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଜ୍ଞାକାର ଶ୍ଵପାୟ ଅଛି, ଏହା ପୂରାକାଳୀନ କହାଣୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ” । ୮୩।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା କାହାର, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ତେବେ କୁହ” ? । ୮୪।

ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର କହୁବେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ” ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲୁନାହିଁ ?” । ୮୫।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସତ୍ତ୍ଵ ଅକାରେ ପ୍ରଭୁ କିଏ ଏବଂ ମହା ନିହାସନର ମାଲିକ କିଏ ?” । ୮୬।

ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ପରମେଶ୍ଵର”; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵପତ ହେବ ନାହିଁ” ? । ୮୭।

୭୭ । କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ରୀ—ଏହି ପୃଥିବୀରେ କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଥବା ପରଲୋକର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ।

ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅଥବା ପରଲୋକରେ ନିଶ୍ଚୟ କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଭେଦ କରିବେ ।

୭୮-୮୦ । ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜନ ଓ ବିବେକ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତାହାପ୍ରତି ଅନୁଗତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଅଧିକାରୀ । ସୁତରାଂ ଏକପ୍ରକାର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ଓ ଅନୁଗତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ।

୮୧ । ପୂର୍ବଦର୍ଶି ଲୋକମାନେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ତାହା ୮୨ ଶ୍ଳୋକରେ ଅଛି ।

୮୩-୮୭ । ବିଶ୍ଵସ୍ଵପ୍ନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ଵପ୍ତ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତିର ବିଷୟ ସ୍ଵୀକାର କଲେପରେ, ପରଲୋକରେ କଳ୍ପିତ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସୁନୁହୁଆନ ବିଷୟରେ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବା ଛାଡ଼ି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବା ଚାହୁଁ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “କାହା ହାତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଅଧିପତ୍ୟ ରହିଅଛି ଏବଂ କିଏ (ସମସ୍ତଙ୍କ) ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କେହି କାହାରକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେନା; ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ତେବେ କୁହ” ? ୮୮ ।

ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ଦେବେ; “ସବୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ;” ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଅଛ” ? ୮୯ ।

ବରଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ସତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅସତ୍ୟବାଦୀ । ୯୦ ।

ପରମେଶ୍ୱର କାହାକୁ ସନ୍ତାନ ସ୍ୱରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ; ତାହା ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାସ୍ୟ ଯାହା ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସେ ନେଇ ଯାଆନ୍ତେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତା; ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର, ସେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି ସେ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ୯୧ ।

ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ମହାଜ୍ଞାନୀ, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯାହା ଅଂଶୀ ପୁଁରି କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ସମ୍ବଳିତ । ୯୨ ।

### ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ସେମାନେ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବସ୍ତୁରେ ଅଜୀବିତ ହୋଇ-ଅଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖାଅ;—୯୩ ।

“ତେବେ, ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ କରନା ।” ୯୪ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ଅଜୀବିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ । ୯୫ ।

୯୦ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ ମହାପୁରୁଷ ଏହି ମନ ସତ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି; ତାହା ଅସତ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

୯୧-୯୨ । ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ବଶ୍ୟ ସ୍ୱଭାବର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତି ଲୟର ଏକମାତ୍ର ଅଧିବାସୀ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରା ଅଛନ୍ତି; ତାଙ୍କର କେହି ସନ୍ତାନ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ତାଙ୍କର କେହି ଅଂଶୀଦାର ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ବଶ୍ୟସ୍ୱଭାବରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିପାରନ୍ତା ନାହିଁ ।

୯୩-୯୫ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁରେ ଅଜୀବିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି—ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ର (ଦେଖ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୭୭) ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖାଅ—ଯଦି ତାହା ଏହି ପୃଥିବୀର ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନକର ଲବ୍ଧିରେ ସଫଳ ହୁଏ ।

ମହାପୁରୁଷ ମୋହନକର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର ! ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ର ଯଦି ପୃଥିବୀର ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଲବ୍ଧିବାସ୍ଥାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତେବେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରକ୍ଷା କର ।” ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଉତ୍ତରରେ କହୁଅଛନ୍ତି, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲବ୍ଧିବାସ୍ଥାରେ ଅଜୀବିତ କଠୋରତର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ କରିପାରିବୁ ।”

ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଅସତ୍‌ ବିଷୟକୁ ଦୂରୀଭୂତ କର; ସେମାନେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ଭେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ । ୧୨ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭେ ସଂଯତାନମାନଙ୍କର କୁପ୍ରସ୍ତୋତନାରୁ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ” । ୧୩ ।

“ଏବଂ ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରୁ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ” । ୧୪ ।

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ କହେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁନରାୟ ପୃଥ୍ବୀକୁ ପ୍ରେରଣ କର;—୧୫ ।

“ଯେପରି ଅମ୍ଭେ ସେହି ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରପାରୁଛୁ ଯାହା ଅମ୍ଭେ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ;” ଉଦ୍ଧୃତ ମିଳିବ, “କଦାପି ନୁହେ, ଯାହା ସେ କହୁଅଛୁ ତାହା କେବଳ କଥା ମାତ୍ର;” ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବରଣ ରହିଅଛି । ୧୦୦ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଭେରୁ ଧ୍ୱନି କରାହେବ, ସେ ଦିନ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତା ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ କେହି କାହାକୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ । ୧୦୧ ।

ତାପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଓଜନରେ ଭାରି ହେବ ସେହିମାନେହିଁ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୧୦୨ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଓଜନରେ ହାଲୁକା ହେବ ସେହିମାନେହିଁ କ୍ଷତଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ ନରକରେ ବାସ କରବେ । ୧୦୩ ।

ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବ ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ବିକର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବେ । ୧୦୪ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ “ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷମାନ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଡିତ ହୋଇନଥିଲା ? କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ସବୁ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାଷଣ କରୁଥିଲ” । ୧୦୫ ।

ସେମାନେ କହିବେ, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ପଥରୁ ସୃଜିତ ଥିଲୁ । ୧୦୬ ।

“ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଏଥିରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କର; ଏହାପରେ ଯଦି ଅମ୍ଭେମାନେ ପୁନରାୟ ଲିପ୍ତ ହେଉଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୟ ହେବୁ” । ୧୦୭ ।

୧୨ । ଅତୀତ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅସତ୍‌ ବ୍ୟବହାର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍‌ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୧୩-୧୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ସଂଯତାନର କୁପ୍ରସ୍ତୋତନାରେ ବୋଧ ପରବଶ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସତ୍‌ ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ଏବଂ ପାପାତ୍ମୀ ସଂଯତାନ ଯେ ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେଁ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେପରିକି ପାପାତ୍ମୀ ସଂଯତାନ କୁପ୍ରସ୍ତୋତନା ଦେଇ ନପାରିବ ।

୧୧-୧୦୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କର ଭାବ ଏହି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ମରଣ ପରେ ସେ ଆଉ ପାପି ବ ଜୀବନ ଲଭି କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ସେ ପାରଲୌକିକ ଜୀବନ ଲଭି କରବ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହୁବେ, “ଏହାକୁ ମଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଯାଅ ଏବଂ ଅମ୍ଭ ସହିତ କଥା କୁହନା; ୧୦୮ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦଳ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ, ‘ହେ ଅମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଅମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଅଛୁ’, ଅତଏବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ’ । ୧୦୯ ।

“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୁପ କରୁଥିଲୁ ଏପରିକି ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ଦୃଶ୍ୟରୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାସ କରୁଥିଲୁ । ୧୧୦ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅଜ୍ଞ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଚୈତ୍ତ୍ୱଶୀଳତାର ପୂରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” ୧୧୧ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହୁବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେତେ ବର୍ଷ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିଲୁ ?” ୧୧୨ ।

ସେମାନେ କହୁବେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଦିନେ କିମ୍ବା ଦିନକିଛି କମ ବାସ କରୁଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଗଣନା-କାରୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର ।” ୧୧୩ ।

ପରମେଶ୍ୱର କହୁବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର ରହୁଥିଲୁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି । ୧୧୪ ।

“ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧାରଣା କରୁଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନର୍ଥକ ସୃଷ୍ଟି କରୁ-ଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମୂଳକ ଫେରିଆସିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ” ? ୧୧୫ ।

ଅତଏବ ସତ୍ୟ ଅଧିପତି ପରମେଶ୍ୱରହିଁ ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ସମ୍ମାନିତ ଫିନିକ୍ସୀୟନର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ । ୧୧୬ ।

୧୦୧-୧୦୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରଲୋକରେ ଶେଷ ବିଚାର ପାଇଁ ସୁନରୁଦ୍ଧାନ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୋଗର ବିଷୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ସେ ସମୟରେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଫଳ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୦୯-୧୧୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱ ସକାରୀମାନଙ୍କ ପରଲୋକର ପୂରସ୍କାର ବିଷୟ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୧୩ । ଗଣନାକାରୀ=ପୁରୁଷୋତ୍ତମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପପୁଣ୍ୟ ଗଣନା କରି ଲେଖି ରଖିଅଛନ୍ତି ।

୧୧୨-୧୧୫ । ସେ ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ଅପରାଧୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁବେ ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କେତେ ସମୟ ବାସ କରୁଥିଲୁ ?’ ସେଦିନର ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଶାନ୍ତିର କଠୋରତା ହେତୁ ସେମାନେ କହୁବେ ‘ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ।’ ପରମେଶ୍ୱର କହୁବେ, ‘ବାସ୍ତବରେ ପରଲୋକ ଭୁଲନାରେ ପାଆଁବ ଜୀବନ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଟେ ।’

୧୧୫ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି ଶିଶୁପାୟୀ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ପୃଥିବୀର ଚରମ ସ୍ତରୀ ଅଧିବାସୀ ମନେ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବୁଦ୍ଧି ଓ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼େ ଏବଂ ସେ ମନେ କରେ ଯେ ତାହାର ପାଆଁବ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସେ କାହାର ନିକଟରେ ଦାୟୀ ନୁହେଁ ।

୧୧୬-୧୧୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ତବ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଆଁବ ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାରେ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଅଥବା ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତର୍-ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିତି କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ନିରାଶ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରୁବେ ।

ଏବଂ ଯେ କେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଅଦ୍ୱାନ କରେ, ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ତାହା ନିକଟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ; ଅତଏବ ତାହାର ହିସାବ ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଅଛି: ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଧିବାସୀମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୧୭ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା କର ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେହିଁ ସର୍ବଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ” । ୧୧୮ ।

— — — — —

---

୧୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାସ୍ୱରୂପ ମୋହନଙ୍କୁ ତଥା ତାଙ୍କର ଅନୁକରମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।

—○—

## ୨୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅନ୍ତର (ଅଲୋକ) ।

ମଦନାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟି ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ୨୪ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅଷ୍ଟେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅଷ୍ଟେ ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଅଛୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନଯୋଗୀ ହେବ । ୧ ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଏକଶତ ବେତ ମାଡ଼ ଦିଅ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମମତା ଜାତ ନହୁଏ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପରକାଳ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିଥାଅ; ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଦଳ ଯେପରି ଉତ୍ତମଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖିବେ । ୨ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଲୋକ ସହଚର ଭୂଲକା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହେଉଥିବା ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଶକ୍ତି ସଦାତନ ଲବ୍ଧମ ଧର୍ମ ସମ୍ପଦ ସଂସାରରୁ ଅଧର୍ମ ଓ ଅସତ୍ୟ ଓ ଅନାଗୁରୁର ଅନ୍ଧକାର ଦୂରୀକୃତ କରି ଧର୍ମ ଓ ସତ୍ୟ ଓ ସଦାଗୁରୁର ଅଲୋକ ବିଷୟ କରବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ନିଜର ଚରଣ ରକ୍ଷା ଓ ପବିତ୍ର ସମାଜିକ ଜୀବନ ଯାପନ ପାଇଁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁ ବିଧିବିଧାନମାନ ଦିଆଯାଇଅଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ (ପରକ୍) ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଏକ ଶତ ବେତ ମାଡ଼ର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେପରି ଲେଖକମାନେ ତଦ୍ଵାରା ଶିକ୍ଷା ଲଭି କରିପାରନ୍ତେ । ମମତା ବଶତଃ ସେମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲବ୍ଧ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ । କୌଣସି ପୁରୁଷପୁଷ୍ପରେ ନିଜର ବିବାହତା ସ୍ତ୍ରୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସହଚର ଏବଂ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଷ୍ପରେ ନିଜର ସ୍ଵାମୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହଚର ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଯେ ଏକ ମାଛସ୍ଵକ ଏବଂ ନିଜାନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ପାପକାରୀ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଲେଖକମାନେ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରବେ । ପବିତ୍ର ଲବ୍ଧମ ଧର୍ମ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ପାପକାରୀକୁ ମାନବ ସମାଜରୁ ବିଦୂରୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କରୁଅଛି ।

ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଂଶୀବାଦୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ନାହିଁ ଏବଂ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଅଥବା ଅଂଶୀବାଦୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ନାହିଁ; ଏବଂ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବୈଧ କରାଯାଇଅଛି । ୩ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟଭିଚାରର ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଗୁରୁଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ ନପାରିନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ବେତ ମାଡ଼ ଦିଅ ଏବଂ କଦାପି ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନା; ଏବଂ ଏହିମାନେହି ଦୁଷ୍ଟର୍ଜିକାରୀ । ୪ ।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହାପରେ ଅନୁତାପ କରି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଫଣୋପୁତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୫ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲା ବୋଲି ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ନଥାଏ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଗ ଖାଇ ଗୁରୁଥର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୬ ।

ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଥର କହିବ ଯେ ଯଦି ସେ ମିଥ୍ୟା ବାଦୀ ଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଭ୍ରମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଶାପ ପଡ଼ିବ । ୭ ।

ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବ, ଯଦି ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଗ ଖାଇ ଗୁରୁ ଥର ସାକ୍ଷ୍ୟ

ଦିଏ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ପୁରୁଷ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୮ ।

ଏବଂ ପଞ୍ଚମଥର କହେ ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଭ୍ରମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଭ୍ରମସ୍ଥିତ ହେବ । ୯ ।

୩ । ଯେଉଁ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ତ ଅଛି ତାହାକୁ ବିବାହ କରିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ମୁସଲମାନ ପକ୍ଷରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି । ମସ୍ଲମ ସମାଜରୁ ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ ଦୂରୀଭୂତ କରିବାର ଏହା ଅତି ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ।

୪ । ସତ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାରର ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ଦେବା ଯେ ନିତାନ୍ତ ନିନ୍ଦନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବେ । ଏହିପରି ଅପବାଦର ସପକ୍ଷରେ ଗୁରୁ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଦର୍ଶାଇ ନପାରିଲେ, ଅପବାଦକାରୀକୁ ଆଣି ବେହାଦାତର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାପାଇଁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ଜି ତର ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟାଧାନ କରାଯାଇଅଛି ।

୫ । ଅପବାଦକାରୀ (ସ୍ତ୍ରୀ ହେଉ ବା ପୁରୁଷ ହେଉ) ଯଦି ଅନୁତାପ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଅପବାଦ ଦେଇଅଛି ତାହାଠାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତାହାର କ୍ଷମା ଲଭି କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ପରଲୋକର ଶାନ୍ତିରୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ।

୬-୯ । ପୁରୁଷ ଯଦି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ବୋଲି କାଣିପାରେ, ମାତ୍ର ତାହାର ସପକ୍ଷରେ ଗୁରୁଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ ନପାରେ, ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଉକ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଶପଥ ଦ୍ୱାରା ମାମାସା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ପୁରୁଷ ଶପଥ କଲପରେ ସେ ଅପବାଦର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ତାପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରେ ତେବେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଯଦି ସେ ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କରେ ତେବେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଶପଥ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀ ଶପଥ କଲପରେ ସେ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷାପାଇବ । ମାତ୍ର ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ବନ୍ଧନ ହୁଇ ହୋଇନିବ ।



ଏବଂ ଯଦି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାଙ୍କର କରୁଣା ଭ୍ରମୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଥାନ୍ତା (ଭ୍ରମୁମାନେ ଧ୍ୟାନ ପାଇଥାନ୍ତୁ) ଏବଂ ନିଷ୍ଠା ପରମେଶ୍ଵର ସମାଗୀଳ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୧୩

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ନିଷ୍ଠା ଯେଉଁମାନେ (ବିବା ଅବଶାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଚନା କରି ଅଛନ୍ତି ମେମାନେ ଭ୍ରମୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ସୂଦୃଢ଼ ଦଳ; ଭ୍ରମୁମାନେ ଏହାକୁ ନିଜପାଇଁ ଅନିଷ୍ଟକର ମନେ କରନ୍ତା, ବରଂ (ମିଥ୍ୟାପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ) ଏହା ଭ୍ରମୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳକର ହେବ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏହି ଅପବାଦଜନିତ ପାପରୁ ଯାହା ଅର୍ଜୁନ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁର ଫଳ ଭୋଗିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ନିଜ ଉପରେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ଵର ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି । ୧୧ ।

୧୦ । ପୂଜକର୍ତ୍ତା ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ଓ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦର ଶାସ୍ତି ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିନ୍ଦାମୟ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସ୍ଥାନ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହା ନ ହେଲେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୋପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇ ପାଟିକ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରିବେ । ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପଦେଶ ବାକ୍ୟାବଳୀ (ହୃଦୟ)ରୁ ପ୍ରକାଶ ମାନବ ସମାଜରେ ଏହି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କଲେ ତାହାର ଶାସ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ବିସ୍ମୃତିକା, ବସନ୍ତ, ପ୍ରେର, ମାଲେରଥ ପ୍ରଭୃତି ମହାମାରୀ ସେଗମାନ ଏବଂ ଅନାବୃତ୍ତି, ଶସ୍ୟହାନି, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ଝଟିକା, ଜଳପ୍ଳାବନ, ଭୂମିକମ୍ପ, ଅଗ୍ନିଉପାତ ଇତ୍ୟାଦି ନୈସର୍ଗିକ ବିପଦମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମାନବଜାତି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ।

୧୧-୧୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ପ୍ରିୟତମା ସ୍ତ୍ରୀ ବିବା ଅବଶାଳୁ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ହିଜରୁ ୨୪ ସାଲରେ ବନମୋକ୍ଷିକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯାନ ଯାହା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ବିବା ଅବଶାଳ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରୁ ମଦନାକୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ମଦନାକୁ ଅଲହୂର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ସଦଳବଳରେ ରଖି ଯାପନ କରିଥିଲେ । ବିବା ଅବଶାଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉଷ୍ଣୀ ଥିଲା । ତାହା ଉପରେ ହାଉଦା ରଖାଯାଇ ସେଥିରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟାସ ହିତ ଯାହା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରକୃତ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟୋଜନ ହେତୁ ବିବାଅବଶାଳ ଦଳରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଦୈବାତ୍ ତାଙ୍କ ବେକର ଦ୍ଵାର ଛଣିଯାଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା । ତାହା ଖୋଜିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦଳର ଯାହା ଅରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କର ଉଷ୍ଣୀ ଗୁଳିକା ହାଉଦା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟାସ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି ଅନ୍ତମାନ କଲକ ବିବା ଅବଶାଳ ହାଉଦା ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେ ହାଉଦାକୁ ଉଠାଇ ଉଷ୍ଣୀର ପିଠି ଉପରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇ ଉଷ୍ଣୀକୁ ନେଇ ଯାହା କଲା । ତାପରେ ବିବା ଅବଶାଳ ସେଠାରେ ରପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଜଳଯାହା କରିଅଛି ଏବଂ ସେଠାରେ କେହି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ, ତାଙ୍କୁ ନପାଇ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଲୋକେ ନିଷ୍ଠା ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିବେ ଏହା ଶ୍ରବଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମୟ ପରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ବିଶ୍ଵ ଅନୁଚର ସପ୍ତର୍ଷୀନ୍-ବନ୍ ମାଆଭଲ୍, ଯେକି ଦଳର ପସ୍ତାତରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା ଜନସ ପଥର ଅନ୍ତସନ୍ଧାନ ନିମନ୍ତେ ଦଳରୁ କିଛିଦୂର ପସ୍ତାତରେ ଉଡ଼ୁଥିଲେ, ସେଠାରେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେ ବିବା ଅବଶାଳୁ ଗଣ୍ଡିପାର ବିଶେଷ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ଉଷ୍ଣୀ ଉପରେ ବସାଇ ଉଷ୍ଣୀର ଦଉଡ଼ା ନିଜ ହାତରେ ଧରି ଗୁଲି ଗୁଲି ଯାଇ ଦଳରେ ପହଞ୍ଚି ବିବା ଅବଶାଳୁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ନିକଟରେ ଛଡ଼ିଦେଇଥିଲେ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଶୁଣିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀମାନେ କାହିଁକି ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଧାରଣା କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ? ୧୨।

ଏ ବିଷୟରେ କାହିଁକି ସେମାନେ ଗୁଣଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଣିଲେ ନାହିଁ ? ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଅଣିନାହାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଗରେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ୧୩।

ଏବଂ ଯଦି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜୀବନରେ ଓ ପରଲୋକରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାଙ୍କର କରୁଣା ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଅଲୋଚନା କରୁଥିଲୁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ପର୍ଶକର ଥାଆନ୍ତା । ୧୪।

ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଜିହ୍ୱାଦ୍ୱାରା ଏହା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ସେ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମୁଣ୍ଡଦ୍ୱାରା କହୁଥିଲୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ସହଜ ବ୍ୟାପାର ମନେ କରୁଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଅତିଶୟ ଗୁରୁତର । ୧୫।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ କାହିଁକି କହିଲୁ ନାହିଁ ଯେ “ଏପରି କଥା କହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟ ନୁହେଁ (ପରମେଶ୍ୱର) ତୁମ୍ଭେହିଁ ପବିତ୍ର ! ଏହା ତ ଗୁରୁତର ଅପବାଦ” । ୧୬।

ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି କଦାପି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରବ ନାହିଁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୁଅ । ୧୭।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନମାନ ଭଲରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୧୮।

ଏହି ଦଠନାର ସ୍ୱରୂପା ନେଇ କପଟ ବ୍ୟାପୀ ଲୋପକୃତ ଅବଦୁଲ ବନ୍ ଓବସ୍ତେ ବିବାହପଣାକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଚନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସୁରକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେମାନ୍ତ ଏବଂ ମେସତାହ୍ ନାମକ ଦୁଇବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହସନା ନାମକ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଅବଦୁଲର କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ଦଠନାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଚରମାନେ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଚନା ହେତୁ ବିଶେଷ ଦୁଃଖିତ ଓ ମାୟାମଣ ଅନ୍ତରେ ରହିଲେ । ତାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନ ଅବଗଣ୍ଟି କରି ସଜା ସାଧୁ ବା ଆସଣାକୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

୧୯। ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱର ଗ୍ରନ୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ—ଅର୍ଥାତ୍ କପଟ ବ୍ୟାପୀ ଅବଦୁଲ ହବିବ୍‌ବେୟ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଦଳ— ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟେ ଗୁଣଜଣ ।

୧୩। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ଳୋକ ଅନୁଯାୟୀ ଅପବାଦକାରୀମାନେ ଟଙ୍କଣ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇପାରୁନାହାନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥିଲେ ।

୧୪-୧୬। ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ବିଷୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଲୋଚନା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରତିବାଦ କରୁନଥିଲେ ବରଂ ମୌନ ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ, ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଈଶା ଅଧିକରେ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଅନୁତାପ କରି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ନତେଜ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

୧୭। ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଟତାରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନକରିବା ପାଇଁ ସାବଧାନ କରାଯାଇଅଛି ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଶ୍ରୀଳତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ନୁହ । ୧୯ ।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ କରୁଣା ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରନ୍ତାନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱେଦଶୀଳ କରୁଣାମୟ ଅଟନ୍ତି । ୨୦ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱୟତନ୍ତ୍ର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନା; ଏବଂ ଯେ ସ୍ୱୟତନ୍ତ୍ର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣକରେ, ନିଶ୍ଚୟ ସେତାକୁ ଅଶ୍ରୀଳତା ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଦେଶ କରଥାଏ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତାଙ୍କର କରୁଣା ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସୁଦ୍ଧା କଦାପି ସଂଶୋଧିତ ହୋଇ ପାରନ୍ତାନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାକୁ ସଂଶୋଧିତ କରି ଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୨୧ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଧନୀ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ନିକଟ ଆତ୍ମା ଓ ଦାନଦରଦ୍ର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦାନକରବାର ବିପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ନହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକରିବା ଓ ମାର୍ଜନା କରିବା ଉଚିତ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କାମନା କରନା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମାକରନ୍ତୁ ? ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୨୨ ।

୧୯ । ଅବଦୁଲ ବିନ୍ ଓ ବସ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଅନୁଭାଷ ଓ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ପ୍ରସାର କରିବାରୁ ବିରତ ହେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱେଗ କରବେ ।

୨୦ । ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନରେ ଶାସ୍ତି ଦେଇନଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ଭବତଃ ଅନୁଭାଷ କରି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାରନ୍ତି । ତାହା ଯଦି ନକରନ୍ତି ତେବେ ପରଲୋକରେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱେଗ କରବେ ।

୨୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପାପାପ୍ରାୟ ସ୍ୱୟତନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣ ନକରି, ନିଜ ନିଜ ହସ୍ତବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଚାଲିତ ନହୋଇ, ଅଶ୍ରୀଳ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଦମ ମାନଙ୍କରୁ ନିଜ ନିଜ ସଂଶୋଧିତ କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ—ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱୟତନ୍ତ୍ର; ତାହା—ସ୍ୱୟତନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣକାରୀ ।

୨୨ । ମେସିତାହ ବିବା ଆଏଶାଙ୍କ ପିତା ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଜଣେ ନିକଟ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଦେଶତ୍ୟାଗୀ ମୁସଲମାନ, ମାତ୍ର ଦରଦ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଅବୁବକରଙ୍କ ଆଶ୍ରିତ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ବିବା ଆଏଶାଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦରେ ଲିପ୍ତ ହେବାରୁ ହଜରତ ଅବୁବକର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ କି ଆଉ କଦାପି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବିବା ଆଏଶାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ଏବଂ ତରଫର ପବିତ୍ରତା ସମ୍ମୁଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଅବଗଣିତ ହେବା ପରେ ମେସିତାହ ଅନୁଭାଷ କରି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ, ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ତାହା ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଅବଗଣିତ ହେଲେ ପରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦ ଏବଂ ହଜରତ ଅବୁବକର ବିବା ଆଏଶାଙ୍କ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦରେ ଲିପ୍ତଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରୁଥିଲେ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ତା ସାଧୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ ଅଭିଶପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତି ରହିଅଛି । ୧୭୩। ସେମାନେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେଦିନ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଜିହ୍ୱା ସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ସବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ସବୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ । ୧୭୪।

ସେଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଫଳ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍ୟ । ୧୭୫।

ଅପବିତ୍ରା ନାରୀମାନେ ଅପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ଅପବିତ୍ରା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ପବିତ୍ରାନାରୀମାନେ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ପବିତ୍ରା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ; ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ଏମାନେ ସେଥିରୁ ବିମୁକ୍ତ, ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଓ ସମ୍ମାନଜନକ ଜୀବିବା ରହିଅଛି । ୧୭୬।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଗୁହ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଗୁହ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ ନକରି ଏବଂ ଗୁହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଲମ ନକରି ପ୍ରବେଶ କରନା, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନଯୋଗୀ ହୁଅ । ୧୭୭।

ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଶେଷ ଭାଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କୌଣସି ଅପସ୍ୟ କଲ୍ୟାଣରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଓ କ୍ଷମା ପାଇବାର ଆଶା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନେ ଅପସ୍ୟ କର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବା ଉଚିତ ।

୧୭୮। ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ନିଦେଷିତା ଏବଂ ତର୍କର ପବିତ୍ରତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ବାଣୀ ଅବଗଣ୍ଡ ହେଲପରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ କହେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହି ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଚନାରୁ ଶାନ୍ତ ହେଲେନାହିଁ (ଦେଶ ଶ୍ଳୋକ) ସେମାନେ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକରେ କଠୋର ଶାସ୍ତି ହେବା କରବେ ।

୧୭୯। ପରଲୋକରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଠୋରତା ସହିତ ବିଚାର କରବେ ।

୧୮୦। ପୂର୍ଣ୍ଣମଣିରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରବେ ।

ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍ୟ—ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ପଦାର୍ଥ ତାହାର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରକାଶ କରଦେବେ ।

୧୮୧। ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି—ଅପବାଦକ ଗ୍ରାମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ।

ଏମାନେ—ପବିତ୍ରାନାରୀ ଓ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନେ ।

ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ—ପବିତ୍ରା ନାରୀ ଓ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ରା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପବିତ୍ରା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀ ପବିତ୍ର ତର୍କର ଲୋକ ଥିଲେ । ସୁତରାଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ତର୍କୀ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ଅପବାଦ ରଚନା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧର୍ମହୀନ, ମହାପାତୀ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଶାସ୍ତି ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ।

୧୮୨। ସଲମ କରବା ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତ ସମ୍ପାତନ କରିବା । ମୁସଲମାନମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମୟରେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଶାନ୍ତ ସମ୍ପାତନ କରନ୍ତି—ଆଗନ୍ତୁକ ପ୍ରଥମେ କହେ, ଅସ୍‌ସଲାମୋ ଅଲୈକୂମ୍ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ

ତାପରେ ଯଦି ସେଠାରେ କାହାକୁ ନପାଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ନ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରନା, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସିବ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ରତର, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୨୮ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି ବସତସ୍ଥାନ ଗୁହମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କର ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ରହିଅଛି ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରାଧ ନୁହେଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କର ଓ ଯାହା ଗୋପନରେ କର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୨୯ ।

ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ସେମାନେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସବୁକୁ ଅବନତ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଗୋପନୀୟ ଅଙ୍ଗ ସବୁକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ରତର, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଯାହା କର ଥାଆନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି । ୩୦ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ସବୁକୁ ଅବନତ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ଗୋପନୀୟ ଅଙ୍ଗସବୁକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ଏବଂ ଯାହା ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ତାହାଛଡ଼ା ସେମାନେ ଯେପରି ନିଜର ବେଶଭୂଷା ପ୍ରକାଶ ନକରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ନିଜ ନିଜ ବସି ଉପରେ ଅବରଣୀ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ନିଜର ସ୍ୱାମୀ କିମ୍ବା ନିଜର ପିତା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀର ପିତା କିମ୍ବା ନିଜର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାମୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅଥବା ନିଜର ଭ୍ରାତୃମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ପୁତୁରାମାନଙ୍କର ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ଭଗିନୀମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରୀୟାନାଗ୍ରାମାନଙ୍କର ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନା ଦାସୀମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଅଟଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କର ଅଥବା ନାଗ୍ରାମାନଙ୍କର ଗୋପନୀୟ ବିଷୟରେ ଅନଭିଜ୍ଞ ବାଳକମାନଙ୍କର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାର ଆଗରେ ନିଜର ବେଶଭୂଷା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେପରି ଏପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ପଦସେସ ନ କରନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଗୋପନୀୟ ଅଳଙ୍କାରମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; ଏବଂ ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମନଯୋଗୀ ହୁଅ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଫଳ ଲଭ କରିପାରିବ । ୩୧ ।

ଉପରେ ଶାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉ;); ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉତ୍ତର ଦଅନ୍ତ, ଅଲୌକୋମୁଷ୍ ସଲମ୍ (ହସ୍ତ-ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉ; ) ।

ବିନାକ୍ରମରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିଷେଧ ।

୨୮ । ଯଦି ଅନୁମତି ନମିଳେ କିମ୍ବା ଫେରିଯିବା ପାଇଁ କୁହାହୁଏ, ତେବେ ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ନକର ଫେରି ଆସିବା କରିବ୍ୟ ।

୨୯ । ବସତସ୍ଥାନ ଗୁହ—ଯାହା କୌଣସି ପରିବାରର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ରହବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇନାହିଁ ଯଥା ଡାକ୍ତରଖାନା, ମୋସାପିରଖାନା ଇତ୍ୟାଦି ।

୩୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମୁସଲମାନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସପନ ଅବଲମ୍ବନ ପାଇଁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

୩୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସକାରଣୀ ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସପନ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଯେତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବିବାହିତ ମାନଙ୍କର ବିବାହ ସମ୍ପାଦନ କରି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ ଓ ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ; ଯଦି ସେମାନେ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାବମୁକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଦାନୀ ଓ ମହାକ୍ଷମା । ୩୨।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିବାହ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାବମୁକ୍ତ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନେ ଚରଣ ରକ୍ଷାକରିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣାଦ୍ରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଲେଖା ନେବାକୁ ଗୃହାନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ

ପର୍ବ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସପ୍ତ ଓ ତରଫର ପବିତ୍ରତା ରକ୍ଷା କରିବା । ଏହା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଉଭୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ସପ୍ତ ଓ ତରଫର ପବିତ୍ରତା ନଷ୍ଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅଛି ସେଥିରୁ ଶାନ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ତାହାର ବିବାହତା ସ୍ତ୍ରୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା ନିଷେଧ ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହୃଦ ବିବାହ କରିବା ନିଷିଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଅସହୃଦ ଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟ ଓ ଅବାଧ ମିଳନ ନିଷେଧ । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା ନିଷେଧ ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହୃଦ ତାହାର ବିବାହ ହେବା ନିଷିଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଅସହୃଦ ଦୃଷ୍ଟି ବିନିମୟ ଓ ଅବାଧ ମିଳନ ନିଷେଧ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ ଉଭୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମାନ ନିଷେଧ ଅଛି ରହିଅଛି । ଏହାଛଡ଼ା ସ୍ତ୍ରୀଲେଖମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ଅଧିକା ନିଷେଧ ଅଛି ଅଛି ଯଥା—

(୧) ନିଜର ବେଶବୁଷା ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲେଖମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବେ; ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବେ ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି ଲେଖମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ବେଶବୁଷାର ଯେଉଁ ଅଂଶ ନିଜେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ମାତ୍ର ଅପଥା ଅନାବଶ୍ୟକତା ଧରି ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବେଶବୁଷ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବେ ନାହିଁ ।

(୩) ଘରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ମସ୍ତକର ଆବରଣୀକୁ ବନ୍ଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବାୟମାନ କରିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶାଢ଼ୀ, ଗୁଦର, କିମ୍ବା ବୋରକା ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗୀତ ଆବୃତ କରିବେ ଯେପରି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବେଶବୁଷା ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

(୪) ଗୁଲିବା ସମୟରେ ଧୀର ଭାବରେ ପଦ ନିଷେପ କରିବେ, ଯେପରି ବସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଥିବା ଅଳଙ୍କାରମାନ ଶବ୍ଦାୟମାନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିନପାରେ ।

ସ୍ତ୍ରୀଲେଖମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଅଧିକା ନିଷେଧ ଅଛି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ସେମାନେ ପ୍ରଲେଭନର ଆଧାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହୃଦ ଅବାଧ ମିଳନ ଓ ଗୁହ୍ୟତା ମିଳନଦ୍ୱାରା ଲେଖମାନଙ୍କ କୃପବୃତ୍ତି ଉଦ୍ଦେଷିତ ଓ ଲଳସା ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ ହୋଇ ମାନବ ସମାଜରେ ବିଶୃଙ୍ଖଳା, ଅତ୍ୟାଚାର, ଅନାଚାର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଭାରତୀୟ ମତ୍ସ୍ୟ ସମାଜରେ ସ୍ତ୍ରୀଲେଖମାନଙ୍କର ପର୍ବ ନାମରେ ଯେଉଁ ଅସ୍ୱାଭାବିକ କଠୋର ଅବସେଧ ଥିଲା ପ୍ରତିନିବିଧି ଅଛି ତାହା ଲସଲସ ଧର୍ମର ବିଧିବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ।

ଅଥବା ଦାସ—ନିଜାନ୍ତ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ହେତୁ ଶକ୍ତିହୀନ ଜୀବନଦାସ ।

୩୨ । ଅବିବାହିତମାନଙ୍କର—ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବ୍ରାହ୍ମଣ କିମ୍ବା ମୁତଦାର ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବଧବା ଅଥବା ପରିତ୍ୟକ୍ତା । ଅଭାବକୁ ଚିନ୍ତା ବିବାହ ନକରିବା ଅନୁଚିତ । କାରଣ ବିବାହ କଲେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ବିବାହିତ ଦମ୍ପତିକୁ ଅଭାବ ମୁକ୍ତ କରିଦେବେ । ବିବାହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାଜରେ ରହି ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା । ସୁତରାଂ ଅଭାବ ନିଆର ଅବିବାହିତ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଲସଲସ ଧର୍ମ ଅନୁମୋଦିତ



ଲେଖା ଦେଇ ଦିଅ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ମନେକରି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନକରି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାର୍ଥିବ ଜୀବନର ତୁଚ୍ଛ ଉପକାର ଲାଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ତରୁଣୀ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ଅବୈଧବୃତ୍ତି ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରନା, ଯଦି ସେମାନେ ସଜାଦ୍ୱାରା କରବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେବା ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର (ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି) ସମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । ୩୩।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବିଗତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବଂ ଧର୍ମଦ୍ରୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦୃଶଦେଶ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ । ୩୪।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଅଲୋକ ଅଟନ୍ତି; ତାଙ୍କର ଅଲୋକର ଉପମା ତାଙ୍କ ଉପରେ ରଖା ଯାଇଥିବା ପ୍ରଦୀପପତ୍ତ; ସେହି ପ୍ରଦୀପ ଏପରି କାଚ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯାହା ନକ୍ଷତ୍ର ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ; ଯାହା ଧୂବଦେଶୀୟ କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ନୁହେଁ; ଏପରି ମଞ୍ଚାଳମୟ ଜୈତୁନ ବୃକ୍ଷର ତେଲ ଦ୍ୱାରା ଅଲୋକିତ, ଯେଉଁ ତେଲ ନିଜେ ନିଜେ ଜଳଉଠେ ଯଦିବି ଅଗ୍ନିତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶକରେନା; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଲୋକ; ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ନିଜ ଅଲୋକ ପ୍ରତି ବାଟ ଦେଖାନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ବିଷୟରେ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୩୫।

ନୁହେଁ । ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବ ସମୟରେ ଆରବ ଦେଶରେ ଦାସଦାସୀ ବିଧି ବିଧିରେ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ନ କରାଯାଇଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ନପାରେ । କାରଣ ଦାସବ୍ରତ ପ୍ରଥା ଉଠିଯାଇଅଛି ।

୩୩ । ଯେଉଁମାନେ ଅଭବଗ୍ରସ୍ତ ହେବୁ ଉପଯୁକ୍ତ କନ୍ୟା ଲାଭ କରିବାକୁ ଅସମ ସେମାନେ ବିବାହ ନକରି ସମୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ଦାସବ୍ରତ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସମୟରେ ଦାସମାନେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବାର ନିୟମ ଥିଲା । ମାତ୍ର ବିଧି ୧ ଅରବମାନେ ଅନେକ ସମୟରେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ଦାସଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ୱୀକୃତ ହେଉଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେଉଁମାନେ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଗୃହିତେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବିଷୟର ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତି ପତ୍ର ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏବଂ ମୁକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ପୁଣି କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଧନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଦାସଦାସୀକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଲସକ୍ଷମ ଧର୍ମରେ ଅତି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରାଯାଏ ।

ଦାସବ୍ରତ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସମୟରେ ବିଧି ୧ ଅରବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ଯୁବକ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେପରି କରିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଅଛି ।

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି—ବାଧ୍ୟକରାଯାଇଥିବା ଦାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ।

୩୪ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସମାଜ ସ୍ତରୀର ସମ୍ମୁଖରେ କେତେଗ୍ରନ୍ଥ ଏ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ବିଧିବିଧାନ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅଲୋକ ଅର୍ଥ କିଛି ଜଗତର ଅଲୋକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଲୋକ । ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ ଯେତେ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅସତ୍ୟ ଓ ଅଧର୍ମର ଅନ୍ଧକାରରୁ



ଏପରି ଅଲୋକ ପ୍ରଦୀପ ହୁଏ ସେହି ଗୃହମାନଙ୍କରେ, ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯହିଁରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସ୍ମରଣ କରାହୁଏ, ପ୍ରଭୃତିରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କର ମହିମା କାହିଁନ ହେଉଥାଏ । ୩୭

ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଅଥବା ହସ୍ତକଳା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ମରଣରୁ ଏବଂ ଆଶ୍ରୟ ପାଳନରୁ ଓ କଳାତ ଦାନରୁ ବିରତ କରିପାରେ ନା (କାରଣ) ସେମାନେ ସେହି ଦିବସର ଅଶଙ୍କା କରନ୍ତି ଯେଉଁ ଦିନ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓଲଟି ପଡ଼ିବ । ୩୮

ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମର ଅଲୋକ ପ୍ରତି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେରଣା ସ୍ୱରୂପ-ମାନଙ୍କୁ ଅବଗଣି କରି ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ଅଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ଶେଷ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ପବିତ୍ର ରାମାୟଣ ଧର୍ମର ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରଦୀପ ସହଜରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ତାଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଅଲୋକ ଚନ୍ଦ୍ରବିମଳରେ ବିକାଶିତ ଓ ନିଜ ନିଜର ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଅଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଲୋକିତ କରୁଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ସୁଖାବସ୍ଥାରେ ସୁଖ ଲଭ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ସୁତରାଂ ସେହି କାଳ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମର ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଯଦି ଧର୍ମର ଅଦେଶ ପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ଅପବିତ୍ରତା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରଦୀପ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ମଳ କେତୁନ ବୃକ୍ଷର ତୈଳଦ୍ୱାରା ଜଳୁଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ଅଗ୍ନିର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଜଳି ଉଠେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଧର୍ମ ପବିତ୍ର ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ, ଏବଂ ଅଶୀବାଦର ଆବଳତା ଦ୍ୱାରା କଟୁପିତ ହୁଏ । ସୁତରାଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହୃଦୟରୁ ଅସତ୍ୟ ଓ ଅଧର୍ମର ଅନ୍ଧକାରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିହରଣ କରି ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମର ଅଲୋକଦ୍ୱାରା ତାହାର ହୃଦୟକୁ ଅଲୋକିତ କରେ । ଏହା ସୁଦ୍ଧା ଦେଶୀୟ କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଦେଶ ବିଶେଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଏହା ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସ୍ଥିତ । ହୃଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସର ଅଲୋକ ସହଜ ପବିତ୍ର ସତକର୍ମ ସାଧନର ଅଲୋକ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଲୋକରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଏହି ସତ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ବ୍ରତୀ ହୁଅନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଲୋକ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ।

୩୯-୪୦ । ଏହି ଦୁଇଶ୍ଳୋକରେ ସେହି ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ଅଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତଲୋକମାନଙ୍କର ଶୁଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁ ଗୃହମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନା ମନ୍ଦିର ବା ମସଜିଦମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଓ ସମ୍ମାନିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଶାଶ୍ୱତ ଓ ମାନସିକ ପବିତ୍ରତା ସହଜରେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ କରାହୁଏ ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପାର୍ଥୀବ କାର୍ଯ୍ୟ କରାହୁଏ ନାହିଁ ସେହି ମସଜିଦମାନଙ୍କରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୃତିରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନରେ ପାଞ୍ଚ ଥର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରଭୃତି ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତରହି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୈନିକ ପାଞ୍ଚଥର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ କରିବାରୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାନ (କଳାତ୍) ଦେବାରୁ ସ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ସେହି ସଫଳତା ଶେଷ ବିଶ୍ୱର ଦାନର ଭୟ କରନ୍ତି ଯେଉଁଦିନ ଦୁଃଖ ଓ ଭୟ ହେବୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଓଲଟି ପଡ଼ିବ ।

ଯେପରି ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମର ଉତ୍ତୁଷ୍ଟତାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକତର ଦାନକରିବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାକୁ ଅପରିମିତ ଜୀବିକା ଦାନକରି ଥାଆନ୍ତି । ୩୮ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମମାନ ମରୁଭୂମିରେ ମସ୍ତକାପସର ଯାହାକୁ ତୃଷାଞ୍ଜିଲୋକ ଜଳ ବୋଲି ମନେକରେ, ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ସେ ସେଠାରେ କିଛି ପାଏନାହିଁ ଏବଂ ସେ (ହିସାବ-ରକ୍ଷକ) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିଜ ନିକଟରେ ପାଏ, ତାପରେ ସେ ତାହାର ହିସାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ସବୁର ହିସାବ ଗ୍ରହଣକାରୀ । ୩୯ ।

ଅଥବା ( ଅବିଶ୍ଵାସ କାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ) ଗର୍ଭର ସମୁଦ୍ରରେ ଅସିକାର ରାଶିପତ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ତରଙ୍ଗ ଉପରେ ତରଙ୍ଗ ସମାଚ୍ଛନ୍ନ, ତାହା ଉପରେ ମେଘମାଳା ବିଦ୍ୟମାନ, ଏକ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅସିକାର ରାଶି ଘନୀଭୂତ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାର ହାତକୁ ବଢାଏ ସେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପାରେନାହିଁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଅଲୋକ ଦାନ ନକରିନ୍ତି ତାହାପାଇଁ କୌଣସି ଅଲୋକନାହିଁ । ୪୦ ।

### ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନାହିଁ ଯେ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହା କିଛିଅଛି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ମହିମା ଜାଣିନ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତେଣା ପ୍ରସାର କରି

୩୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ପରମେଶ୍ଵର ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଜିତ କର୍ମଫଳ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

୩୯ । ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ । ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ନିଜର ଅନ୍ଧକାର ହେତୁ ସ୍ତେଷିତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ନିଜର ବୁଦ୍ଧବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଗୁଳିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ସୁଫଳ ଲଭ କରିବେ । ଏ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ମମାନଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିର ମସ୍ତକାପ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି । ଦୂରରୁ ମସ୍ତକାପ ଜଳପରି ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ତୃଷାଞ୍ଜି ଲୋକ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତାହା ଉଭେଇ ଯାଏ ଏବଂ ତୃଷାଞ୍ଜି ଲୋକ ତୃଷାରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରେ । ସେହିପରି ଏ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ନିଜ କର୍ମର ସୁଫଳ ଲଭ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା ପୋଷଣ କରି ମନରେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ପରଲୋକରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାବେଳକୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମମାନ ଉଭେଇ ଯିବ ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିରୁ କିଛିମାତ୍ର ଫଳ ଲଭ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଭୋଗ କରି ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବେ ।

୪୦ । ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଜଡ଼ବାଦୀ ନାସ୍ତିକ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଅଥବା ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟଲୋକ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କର ସଙ୍କସ୍ପ । ସେମାନଙ୍କୁ ମେଘାଘନ ଅସିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ତରଙ୍ଗାଘନ ଗର୍ଭର ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ଘୋରଭୂତ ଅସିକାର ରାଶି ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି ଯେକି ସେଠାରେ ନିଜର ହାତକୁ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖିପାରେନା । ବାସ୍ତବରେ ଯେଉଁଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵରେ ବିଶ୍ଵାସ ନକରେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ସତ୍ୟ ଓ ଜ୍ଞାନର ଅଲୋକ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ । ସେ ଯଦ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ଓ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରିବ । ମାତ୍ର ଗର୍ଭର ଅସିକାର ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ହାତ ଦେଖି ନପାରିବା ଭଳି, ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅକ୍ଷମ ।

( କାହିଁନ କରୁ ଅଛନ୍ତି ) ? ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ବଧନା ଓ ମହମା କାହିଁନ ପକ୍ଷେ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ବର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୧୧।

ଏବଂ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଅଧିପତି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଅଡ଼କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ୧୨।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନାହିଁ ଯେ ପରମେଶ୍ବର ମେଘମାଳା ପରିଗୁଳିତ କରନ୍ତି; ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘନୀଭୂତ କରନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଳ ଧାରା ବାହାରୁଅଛି ? ଏବଂ ସେ ଅକାଶରୁ ପବନ ସମେତ ସେମାନାରୁ ଶିଳାଗୁଣି ବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ତାହାକୁ ଯାହା ଉପରେ ଇଚ୍ଛା ନିଶେପକରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାଠାରୁ ଇଚ୍ଛା ନିବାରଣ କରି ଥାଆନ୍ତି, ତଙ୍କର ବିଜୁଳି ଆଲୁଅ ଅଖିକୁ ଅନ୍ଧହେଲପରି କରନ୍ତି । ୧୩।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ବର ଘନ ଓ ରାତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସେଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁଧାରା ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାରହୁଅଛି । ୧୪।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ବର ଜଳଦ୍ବାରା ସଙ୍କ୍ରମଣର ଜୀବଜନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ଅଛନ୍ତି; ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ ନିଜ ଉଦର ଉପରେ ଭରାଦେଇ ଚାଲନ୍ତି ଏବଂ କେତେକେ ଦୁଇ ପାଦ ଉପରେ ଚାଲନ୍ତି; ଏବଂ କେତେକ ଚାରିପାଦ ଉପରେ ଚାଲନ୍ତି; ପରମେଶ୍ବର ଯାହାଚାହେଁ ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ବର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତଶାଳୀ । ୧୫।

ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ବର ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାକୁ ସରଳ ପଥରେ ପରିଗୁଳିତ କରନ୍ତି । ୧୬।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ବାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ” ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗତ ହୋଇଅଛୁ”; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଦଳ ଏହାପରେ ବିଶ୍ବାସରୁ ଫେରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତିରେ ବିଶ୍ବାସକାରୀ ନୁହନ୍ତି । ୧୭।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ବର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡକା ଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ଥିବା ବିବାଦ) ମୀମାଂସା କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଦଳ ବିମୁଖ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ୧୮।

ଏବଂ ଯଦି ମୀମାଂସା ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଅଡ଼କୁ ଶୀଘ୍ର ନିତଣ୍ଡିରରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି । ୧୯।

୧୧ । ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଅସ୍ବଧନା ଓ ମହମା କାହିଁନ ପକ୍ଷେ ଜାଣନ୍ତି—କେଉଁ ପକ୍ଷୀ କିପରି ଭାବରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମହମା କାହିଁନ କରିବ ପରମେଶ୍ବର ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜଣାଯିବ ତାହା ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମହମା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୧୨-୧୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ବିଷୟରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ମହମା ସ୍ବଳ୍ପ ହୃଦୟାନ୍ତର କରୁହେବ ।

୧୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ କପଟବିଶ୍ବାସୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୧୮-୧୯ । କପଟ ବିଶ୍ବାସୀମାନେ କୌଣସି ମୋକଦ୍ଦମାରେ ମୁଦାଲ ହେଲେ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ବରୁଣଲୟକୁ ଅସିବାକୁ ଅସ୍ପୀକାର କରନ୍ତି, ମାତ୍ର କୌଣସି ମୋକଦ୍ଦମାରେ ମୁଦେଇ ହେଲେ ସେମାନେ ଅଗ୍ରହ ସହଜ ଅସନ୍ତି ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରୋଗ ଅଛି, ଅଥବା ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛନ୍ତି, ଅଥବା ସେମାନେ ଭୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରତପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଚାର କରବେ ? ବରଂ ସେହିମାନେହି ଅତ୍ୟାଚାରୀ । ୪୦।

## ୭ମ ବିଭାଗ

ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ (ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦ) ମୀମାଂସା ପାଇଁ ଡକାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବାକ୍ୟ ଏହା ହୁଏ. “ଅମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରବଣ କଲି ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲି”, ଏବଂ ଏହିମାନେହି ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୪୧।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରତପୁରୁଷଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି ଓ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନେହି କୃତକାରୀ ହେବେ । ୪୨।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ ସୁହୃଦ ଶପଥ କରି ଅଜ୍ଞାକାରୀଙ୍କୁ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶକର ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ (ନିଜଘରୁ) ବଢ଼ିବେ ହେବେ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶପଥ କରନା, ଯଥୋଚିତ ଅଦେଶ ପାଳନ କର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।” ୪୩।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗତ ହୁଅ, ଏବଂ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁଗତ ହୁଅ; ତାପରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରିଯାଅ ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଭାର ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାର, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହବ, ଏବଂ ପ୍ରେରତପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଚାର ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ଭାର ନାହିଁ ।” ୪୪।

ପରମେଶ୍ୱର ଅଜ୍ଞାକାରୀ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ. ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେ, ଯାହା ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋନୀତ କରି ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ

୪୦ । ଏ ଶ୍ଳୋକରେ କାଟି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ ।

୪୧-୪୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଗାଢ଼ ଓ ଚରଣ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି ।

୪୩ । ଶପଥ କରନା—ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଦେଶ ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

୪୪ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସଦୃଶଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବାଧ୍ୟତା କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜେ ଦାୟୀ ହେବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ଅବହେଳା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କର ଉପୁ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଶାନ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବେ, ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବେ ଏବଂ ଅମ୍ଭ ସହିତ କୌଣସି ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହାପରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ କରିବେ ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନେହିଁ ଦୁଷ୍ଟାର୍ଥୀକାରୀ । ୫୫।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବୁ ଯେ ଓ କଳାତ୍ ଦୁଅ ଏବଂ ଯେଉଁତପୁରୁଷଙ୍କ ଅନଗତ ଦୁଅ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ଲଭିବ ପାରିବ । ୫୬।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ଧାରଣାକରନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ବିଫଳ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନରକର ଅଗ୍ନି, ଏବଂ ତାହା ଫେରିଯିବାର ମନ୍ଦ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ୫୭।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତିନି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁମତି ଲେଖିବେ:—ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଅଭ୍ୟାସ ପୂର୍ବେ ଏବଂ ଦୁଇପ୍ରହର ବେଳା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (କିଣ୍ଡାମ ପାଇଁ) ନିଜ ପରଧେୟ ଅବରଣ କାଢ଼ିରଖି ଏବଂ ରାତ୍ରିର ଅଭ୍ୟାସ ପରେ (ବିଛଣାକୁ ଶୋଇବାକୁ ଯିବାବେଳେ); ଏହି ତିନୋଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନାବରଣୀୟ ସମୟ; ଏହାଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ନିକଟକୁ ଯିବା ଆସିବା କରିବ; ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦାନେମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ । ୫୮।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଘରେ ଥିବା ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଲେଖିବା ଉଚିତ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ (ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା

୫୫ । ଯଦି ମୁସଲମାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ରହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିନ୍ତି ଏବଂ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ ନକରନ୍ତି ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ଅଧ୍ୟପତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଧର୍ମକୁ ପୃଥିବୀରେ ସୁପ୍ରଭାଷ୍ଟ କରିବାର ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

‘ଅଧ୍ୟପତ୍ୟ’ ‘ଶିକ୍ଷାପତ୍ର’ ବୋଲି ଅନୁବାଦ ଅଟେ । ଅନେକେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ କରିଅଛନ୍ତି । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନ ଏବଂ ତାଙ୍କପରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ (ଜିଲ୍ଲା) ତତ୍ତ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଧର୍ମ କଲରେ ଯେଉଁ ବିଶାଳ ଗଳ୍ପ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ତଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ।

୫୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅଶ୍ୱେଷକସାମାନଙ୍କର ଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ପରାଜୟ ଏବଂ ପରଲୋକରେ ନରକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଶ୍ରେଣୀର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଣୀ ପ୍ରଭୃତି କବିଯାଇଅଛି ।

୫୮ । ଦାସଦାସୀ ଏବଂ ଅପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ବାଳକ ବାଳିକା ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଅନୁମତି ନେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏହା ସାଧାରଣ ନିୟମ । ମାତ୍ର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ଥର, ଯେତେବେଳେ ନରନାରୀ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅନାବୃତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନୁମତି ନେଇ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ଲୋକମାନେ) ଅନୁମତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପାଇଁ ନିଜ ନିଦର୍ଶନମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଜ୍ଞାନୀ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ ।୪୯।

ଏବଂ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବାହର ବାସନା ନାହିଁ, ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବେଶଭୂଷା ପ୍ରଦର୍ଶନ ନକରି ନିଜର ପରିଧେୟ ଓଢ଼ଣୀ କାଢ଼ି ରଖନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ (ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରୁ) ନିବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ତମ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ ।୫୦।

ଅନ୍ଧପାଇଁ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ଅଥବା ଛୋଟା ଲୋକପାଇଁ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପୀଡ଼ିତ ଲୋକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଗୃହରେ ଧନ୍ଦାର କର ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ଗୃହରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର ଗୃହରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭଗ୍ନୀମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃବ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୃହରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାତୃସାମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଅଥବା ଯେଉଁ ଗୃହମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅଛି କିମ୍ବା ନିଜ ବନ୍ଧୁ ଗୃହରେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅପରାଧ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ରରେ ଅଥବା ପୃଥକ ଭାବରେ ଅହାରକର; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୃହମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ କର ସେତେବେଳେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ କର, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ମଙ୍ଗଳମୟ ପରିହରଣ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କର ପାରିବ ।୫୧।

## ୧ମ ବିଭାଗ

କେବଳ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣପୂର୍ବକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସମବେତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ

୫୯ । ଅଗ୍ରାସ୍ତ ବସୁସ୍ତ ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ବୟଃସ୍ତ୍ରାସ୍ତ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଗ୍ରାସ୍ତ ବସୁସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଅନୁମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

୬୦ । ବୃଦ୍ଧା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ଳୋ ୩୯ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସଙ୍ଗୀତ ଆବୃତ କରି ପର୍ବ । କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ତାହା ଉଚିତ୍ତତ୍ତ୍ୱ ।

୬୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ନିୟମରେ ପାନାହାର କରିବାକୁ ହେବ ତାହାର ବିଧିବିଧାନ ଦର୍ଶାଯାଇଅଛି । ନିଜ ନିଜ ରୁଚି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଅନ୍ଧ, ଛୋଟା ଓ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ, ନିଜର ଆତ୍ମୀୟ ଓ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରରେ ଅଥବା ପୃଥକ ଭାବରେ ଅହାର କରାଯାଇପାରେ । ସେ ବସ୍ତୁରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଗୃହରେ ଅହାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଗୃହସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନ (ସନ୍ଧ୍ୟା) କରି ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ଅହାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସନ୍ଧ୍ୟା କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ଶିକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୨୨ ଶ୍ଳୋକ ।

ଯେଉଁ ଗୃହମାନଙ୍କର କଣ୍ଠସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅଛି—ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଗୃହମାନଙ୍କରେ ପର-ଗୁଳକ ବା ମେନେଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ।



ଏକତ୍ରୀତ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଅନୁମତ ନପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ଅବଶ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନୁମତ ପ୍ରାର୍ଥନାକରନ୍ତି ସେହିମାନେହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରତପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା (ତାକୁ ଯିବାପାଇଁ) ଅନୁମତ ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମାଶୀଳ କରୁଣାମୟ । ୧୨୧ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେରତପୁରୁଷଙ୍କ ଅଦ୍ୱାନକୁ ଏପରି ଧାରଣା କରନା, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ (ସାଧାରଣ) ଅଦ୍ୱାନକୁ ମନେ କରଥାଅ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ସଦ୍‌ଗୁଣରୁ ଅଲକ୍ଷିତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶର ବିରୁଦ୍ଧାବେଶ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସାବଧାନ ହେବା ଉଚିତ ଯେ (କାଳେ) ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଅଥବା ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୧୨୩ ।

ସାବଧାନ ! ନିଶ୍ଚୟ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯାହାଅଛି ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି; ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାହା କରାଅଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ବିଷୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ । ୧୨୪ ।

୨୨ । ୨୩ । ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସମବେତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବା ଓ ତାଙ୍କ ସହୃଦ ସାକ୍ଷାତ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସକାଶମାନେ କପରି ବ୍ୟବହାର କରବେ ତାହା ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସମବେତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରମର୍ଶ ଲେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ।

୨୪ । ବିଶ୍ୱାସକାଶମାନଙ୍କୁ ସପତ ଓ ସୁପଥଗାମୀ ହୋଇ ପବନୀ ଲବନ ଯାତ୍ରା କରବା ପାଇଁ ସତର୍କ କରିଦେଇ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ପବନୀ ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସହାର କରିଅଛନ୍ତି ।





## ୨୫ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅଲ୍‌ପୁରକାନ (ପାର୍ଥକ୍ୟକାଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥ) ।

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟିଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ୭୭ ଗୋଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣା ସାଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

### ୧ମ ବିଭାଗ

ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ସେବକ ପ୍ରତି ପାର୍ଥକ୍ୟକାଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନକାଣ୍ଡ ହେବେ । ୧ ।

ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଆଧିପତି ତାଙ୍କର, ଏବଂ ସେ କୌଣସି ପୁତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରନାହାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଧିପତିରେ କେହି ତାଙ୍କର ଅଂଶୀ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏପରି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ବା ଲାଭ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବନ ଅଥବା ମରଣ ଅଥବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୁହନ୍ତି । ୩ ।

ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହା ମିଥ୍ୟା ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି ନୁହେଁ ଯାହା ସେ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି;” ଅତିଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର କରିଅଛନ୍ତି । ୪ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଶ୍ଳୋକରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକାଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥର ବିଷୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସେବକ ମହାପୁରୁଷ ମେଦନ୍ତଦଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟା, ଧର୍ମ ଓ ଅଧର୍ମ ଏବଂ ପାପ ଓ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକାଣ୍ଡ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦୁପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରି ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ ଓ ପୁଣ୍ୟର ସୁରସ୍ୱାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁସମ୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା, ଅଧର୍ମ ଓ ପାପର ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

୨ । ତାଙ୍କର—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ । ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱସାରର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତି ଲୟ ସେହି ଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଅଛି । ତାଙ୍କର କେହି ସନ୍ତାନ କିମ୍ବା କେହି ଅଂଶୀଦାର ନାହାନ୍ତି ।

୪ । ୧ । ୨ । ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନବ ରଚିତ ନୁହେଁ । ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୩, ୨୪ । ଏହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏହାତ ପୁରାକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ, ଯାହା ସେ ଲେଖି ରଖି ଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଏ ସମସ୍ତ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପଢ଼ିତ ହୁଏ ।” ୫ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ସେହି ଏହାକୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ରହସ୍ୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ସେ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ” । ୬ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଏ କିପରି ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଯେ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ବଜାର-ମାନଙ୍କରେ ଗମନ କରନ୍ତି ? ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ କାହିଁକି ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ହୁଅନ୍ତା । ୭ ।

“ଅଥବା ତାଙ୍କପ୍ରତି କୌଣସି ଧନଭଣ୍ଡାର ପ୍ରେରତ ହେଉଥାନ୍ତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଥାଆନ୍ତା ଯେଉଁଥିରୁ ସେ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତେ,” ଏବଂ ଅତ୍ୟାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ଯାଦୁଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଛାଅ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ” । ୮ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କର, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ କିପରି ଉପମାମାନ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚନ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପଥ ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ । ୯ ।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କଲେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ୟାନ-ମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରବେ, ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦାମାନ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ସମୃଦ୍ଧ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରିଦେବେ । ୧୦ ।

ବରଂ ସେମାନେ ସେହି ସମୟକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ଏହି ସମୟକୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରେ ଅନ୍ୟେ ତାହା ପାଇଁ ଅକ୍ଳିଷ୍ଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛନ୍ତି । ୧୧ ।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅକ୍ଳିଷ୍ଟା ଦୂର ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ (ସେ ଗର୍ଜି ଉଠିବ), ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ହେୟ ଜନିତ ଗର୍ଜନ ଶୁଣିବେ । ୧୨ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ହାତ ବଳା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପକାଇ ଦିଅଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧ୍ୱଂସପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ (ମୃତ୍ୟୁ) ଡାକିବେ । ୧୩ ।

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ପାଇବେ “ଅଜି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଥରେ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପାଇଁ ଅହ୍ୱାନ କରନା ବରଂ ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପାଇଁ ଅହ୍ୱାନ କରୁଥାଅ” । ୧୪ ।

୭ । ୮ । ୯ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମନେ କରି ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଅଲୌକିକ ନିଦର୍ଶନ ଅଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଯାଦୁକର ବୋଲି ମନେକରୁଅଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

୧୦ । ଏହା ଅପେକ୍ଷା—୮ ଶ୍ଳୋକ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉଦ୍ୟାନ ଅପେକ୍ଷା ।

୧୧ । ସେହି ସମୟ—ଶେଷ ବିରୁଦ୍ଧ ଦଳ ।

୧୪ । ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପାଇଁ ଅହ୍ୱାନ କରୁଥାଅ = ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଥର ମୃତ୍ୟୁ ଡାକ, ମୃତ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତିରୁ ଶାନ୍ତ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଏହା ଉତ୍ତମ ଅବା ଚରସ୍ଥାୟୀ ସ୍ବର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ଯାହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଉତ୍ତମ ? ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରବସ୍ତାର ଓ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନର ସ୍ଥାନ ହେବ । ୧୫ ।

“ସେମାନେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଗୃହିକେ ସେ ସବୁ ଚରସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପାଇବେ, ଏହା ଅଙ୍ଗୀକାର ହିଁ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।” ୧୬ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ପରମେଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରବେ, ତାପରେ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଅମ୍ଭର ଏହି ସେବକମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲୁ ଅଥବା ସେମାନେ ନିଜେ ପଥଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ? ୧୭ ।

ସେମାନେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେହିଁ ପବିତ୍ର । ଏହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନୁହେଁ ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅନ୍ୟ ଅଭିଭାବକ ଗ୍ରହଣ କରୁଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦାନ କରିଥିଲୁ ଯେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ମରଣ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଧୂସୋନୁ ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ବାରା ହୋଇଥିଲେ” । ୧୮ ।

ପରମେଶ୍ବର କହିବେ “ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହୁଅଛ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିବାରଣ କରିବାକୁ ଅଥବା ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ;” ପରସ୍ପର ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର କରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବୃହତ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ର ଅସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ । ୧୯ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଏପରି ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତ୍ୟ ଚକ୍ଷଣ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ବଜାରମାନଙ୍କରେ ଗମନାଗମନ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାସ୍ଥଳ କରିଅଛୁଁ; ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାଇବ ନାହିଁ ? ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକାଣ୍ଡ । ୨୦ ।

## ଉନବିଂଶ ଭାଗ

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ସାକ୍ଷାତ କାମନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “କାର୍ତ୍ତିକ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ବର୍ଗଦୁତମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି ଅଥବା ଅମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖି

୧୫ । ୧୬ । ବିଶ୍ବାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ସହଜ ଅବିଶ୍ବାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ଶାସ୍ତ୍ର ଭୁଲନା କରି ପରମେଶ୍ବର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି କି ବିଶ୍ବ ସକାଶ୍ଚମାନେ ପାର୍ଥିବ ସୁଖ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରଲୋକର ସୁଖ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ ।

୧୭ । ୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ ଯାହା କହୁବେ ଅଂଶୀଉପାସ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ତାହା ଅସ୍ବୀକାର କରବେ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣ କରିବେ ।

୨୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ୭ମ ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅବିଶ୍ବାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଅଛି । ସବୁ ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତି । ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩ ଶ୍ଳୋକ, ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୩ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ । ସୁତରାଂ ଅବିଶ୍ବାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ଅପଥୀ ବୋଧା-ସ୍ବେପରେ ଦୁଃଖିତ ନହୋଇ ବିଶ୍ବାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ପାଲୁ ନାହିଁ ?” ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୁରୁତର ବିଦ୍ରୋହରେ ବିଦ୍ରୋହୀତରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୧।

ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ, ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସୁସମ୍ବାଦ ହେବନାହିଁ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟମାନେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲ୍‌ଫନାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଅଛି” । ୨୨।

ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ କୃତକର୍ମମାନ କରୁଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସେଥିପ୍ରତି ଅଗ୍ରସର ହେବୁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେସବୁ କର୍ମକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ବିଚ୍ଛେଦ କରିଦେବୁ । ୨୩।

ସେଦିନ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଅଧିବାସୀମାନେ ମଙ୍ଗଳମୟ ଶାନ୍ତି ଧାମରେ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ । ୨୪।

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ମେଘମାଳା ସହିତ ଆକାଶ ବିଦାଣ୍ଡ ହେବ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, । ୨୫।

ସେଦିନ ଦୟାମୟଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅସ୍ୱପତ୍ୟହେବ; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଦିନ ଅତି ଘୋର ହେବ । ୨୬।

ଏବଂ ସେଦିନ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ ନିଜ ହସ୍ତସ୍ତୟ କାମୁଡ଼ି କହିବ, “ହାୟ । ଅମ୍ଭେ ଯଦି ପ୍ରେରଣ-ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିଥାଆନ୍ତୁ । ୨୭।

“ଯୁକ୍ତ ଅମ୍ଭକୁ । ଯଦି ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭକୁ ବଳରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥାନ୍ତୁ । ୨୮।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁନିକଟ ସ୍ୱାରକଗ୍ରନ୍ଥ ଅସିଦ୍ଧାପରେ ସେ ଅମ୍ଭକୁ ସେଥିରୁ ବିଚ୍ଛାନ୍ତ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସଂତାନ ମନୁଷ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରତାରଣାକାରୀ” । ୨୯।

ଏବଂ ପ୍ରେରଣପୁରୁଷ କହିବେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହି କୋଶଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ମନେ କରିଅଛନ୍ତି” । ୩୦।

୨୧ । ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନେ ଇହ ଜୀବନରେ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ଲକ୍ଷା ରେଖା । ସେମାନେ ଅହଙ୍କାର ଓ ବିଦ୍ରୋହ । କାରଣ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖିବା ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

୨୨ । ଅଲ୍‌ଫନାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ—ଶେଷ ବିଶ୍ୱର ଦିନ ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟମାନେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ କହିବେ, “ସ୍ୱର୍ଗ, ଶମା, ଓ ଅଳ୍ପକୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଅଛି; ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

୨୩ । ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ବିଚ୍ଛେଦ କରିଦେବୁ—ବିପଳ ଓ ନିଷ୍ଠ କରିଦେବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ସେଥିରୁ କିଛି ଉପକାର ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

୨୪ । ୨୨ । ଯେଉଁଦିନ, ସେଦିନ—ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ବିଶ୍ୱର ଦିନ ।

୨୫-୨୬ । ସୁନୁହୁଆନ ଦିନ ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଅନୁତାପ କରିବେ । ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ଅନୁତାପ କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଉପକାର ହେବ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ଭକୁ—ସଂତାନକୁ । ସ୍ୱାରକ ଗ୍ରନ୍ଥ—ପବିତ୍ର କୋଶଳ ।

୩୦ । ଶେଷ ବିଶ୍ୱର ଦିନ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ ଯେ ତାଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପବିତ୍ର କୋଶଳ ଛାଡ଼ି ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ମନେକରିଥିଲେ ।

ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ—ବ୍ରତାନ୍ତ କୋଶଳେ ପବିତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର କୋଶଳ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।

ଏବଂ ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରାଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶତ୍ରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁଁ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପଥପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଓ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ରୂପେ ପଥେଶୁ । ୩୧।

ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କହନ୍ତି, “କାର୍ତ୍ତିକ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଗନ ଏକସଙ୍ଗେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ ?” ଏଥିପାଇଁ ଯେ, ଅମ୍ଭେ ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଏହାକୁ କ୍ଷମେ କ୍ଷମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ । ୩୨।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ସତ୍ୟ ସହିତ ଓ ଭକ୍ତୁତ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସହିତ ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ତାହାଛଡ଼ା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭନିକଟ କୌଣସି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୩୩।

ସେମାନେ ଅଧୋମୁଖରେ ନରକରେ ଏକବିତ କରାହେବେ, ଏହିମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ନିବୃତ୍ତର ଏବଂ ଏହିମାନେହିଁ ପଥଭୁକ୍ତ । ୩୪।

## ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ମୁଁଙ୍କୁ ଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ହାରୁନକୁ ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁଁ । ୩୫।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ କହିଥିଲୁଁ, “ତୁମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଡ଼କୁ ଗମନକରି ପେର୍ଡ଼ିମାନେ ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋଧ କରୁଅଛନ୍ତି”, ତାପରେ ଅମ୍ଭେ (ସେମାନଙ୍କୁ) ସେମାନଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ପୋରୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଇ ଥିଲୁଁ । ୩୬।

ଏବଂ ନୁହଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପେଡେବେଲେ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋଧ କରିଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସେପେକେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲୁଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନବମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁଁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିଅଛୁଁ । ୩୭।

୩୨ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅପତ୍ତି କରୁଥିଲେ କି ସମୁଦାୟ କୋଗନ ଛନ୍ଦ୍ର ଏକ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇ କ୍ଷମେ କ୍ଷମେ କାର୍ତ୍ତିକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରଫେଣ୍ଡର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି କି ସମୁଦାୟ କୋଗନ ଛନ୍ଦ୍ର ଏକ ସମୟରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ତାହା ମନେରଖିବା, ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ବିଶେଷ କଷ୍ଟକର ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ତାହା କ୍ଷମେ କ୍ଷମେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇଅଛି ଯେପରିକି ତାହା ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବା ସହଜ ହେବ ।

୩୩ । ପବିତ୍ର କୋଗନ ଛନ୍ଦ୍ରରେ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ସତ୍ୟ ଏବଂ ଭଲରୂପେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଅଛି ଯେପରି ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏଥିରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି କେହି ପ୍ରମାଣ କରପାରିବେ ନାହିଁ ।

୩୪ । ସେମାନେ—ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ।

୩୫-୩୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଙ୍କ ପୁରୁଷତ୍ୱ କେତେକ ଅବାଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିଷୟ ସନ୍ଦେହରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରାଯାଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ବହୁତ ବିବରଣ ପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩୭ । ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ—ଫେରାଅଠନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ପଦ ଓ ‘ଭବ’ ବୃଦ୍ଧ ନିକଟରେ ବାସକରୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବହୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ।୩୮।

ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଅଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୟାନ କରିଦେଇ ଅଛି ।୩୯।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ସେହି ନିକଟ ଦେଇ ଯାତାୟାତ କରୁଅଛନ୍ତି ଯାହାଉପରେ ଅନ୍ୟ ନିକଟ (ସିଳା) ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା; ତାହାହେଲେ ସେମାନେ କଅଣ ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ? ନା, ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଆକାଂକ୍ଷା କରୁନାହାନ୍ତି ।୪୦।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହିମ୍ବକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହିମ୍ବକୁ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ମନେ କରନ୍ତି (ଏବଂ କହନ୍ତି) “ଏ ଲୋକଟା କଅଣ ସେହି ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେରଣପୂର୍ବକ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ? ।୪୧।

“ସେତେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତା, ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘୈରୀ ଧାରଣାକରି ନଥାଆନ୍ତୁ” । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ, ସୁପଥରୁ କିଏ ଅଧିକ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ।୪୨।

ହିମ୍ବେ କଅଣ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛ ଯେ ନିଜ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଉପାସ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି ? ତାପରେ ହିମ୍ବେ କଅଣ ତାହାର ଅଭିଭାବକ ହୋଇ ପାରିବ ।୪୩।

୩୮ । ରସ୍—ମଦସ୍ତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ବୃଦ୍ଧ କୃପର ନାମ ରସ ଥିଲା । ତାହାର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୌତୁକ ଥିଲେ । ମହାପୁରୁଷ ଶୋଭାବ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ପାରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ପରଶାମରେ ପ୍ରବଳ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତମରେ କୃପ ଧସି ଗଲା; ବସନ୍ତି ଶରଣାର ହେଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

୪୦ । ସେମାନେ—ମକ୍ତାବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନେ ।

ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଅବାଧା ଲିପି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ନଗରର ଧ୍ୟାନବଶେଷ ମହାପୁରୁଷ ରୂପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ଥିର ଅପ୍ରଦେଶରେ ରହୁଅଛ, ଯାହାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାଣ୍ଡମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯିବା ଆସିବା ସମୟରେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭି କରୁନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ।

୪୧ । ସେମାନେ—ମକ୍ତାବାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକମାନେ ।

ହିମ୍ବକୁ—ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ।

୪୨ । ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହୁଥିଲେ, “ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ଦୃଢ଼ତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ନଥାନ୍ତୁ ତେବେ ସେ (ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ) ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କ ଉପାସନାରୁ ଭୁଲାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ ।” ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପଥରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେରଣ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଯେତେବେଳେ ଏମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀ କରିବେ ସେତେବେଳେ ଜାଣିପାରିବେ କିଏ ସୁପଥରେ ଅଛି ଅଥବା କିଏ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ।

୪୩ । ତାହାକୁ—ଏକବଚନ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି

ଅଥବା ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମନେକର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଶ୍ରବଣ କରିବାକୁ ବା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ? ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ପରିବ୍ୟାପୀତ ଅଭିକଳ୍ପ ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେହିମାନେହିଁ ସୁପଥରୁ ଅଧିକ ବିଚ୍ଛାନ୍ତି । ୧୪।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ ଯେ ସେ କପର ଛାୟାକୁ ପ୍ରସାରଣ କରନ୍ତି ? ଏବଂ ଯଦି ସେ ଇଚ୍ଛାକରି ଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ସ୍ଥିରକରି ଦେଇଥାନ୍ତେ; ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ତାହାଉପରେ ପଥନକର୍ତ୍ତା କରି ଦେଇଅଛୁଁ । ୧୫।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅମ୍ଭୁଅଡ଼କୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅକର୍ଷଣ କରୁଁ । ୧୬।

ଏବଂ ସେହି ମୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗନ୍ଧକୁ ଅବରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ନିଦ୍ରାକୁ ଛିନ୍ନାମ ସ୍ୱରୂପ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦନକୁ ପୁଣି ଉଠିବା ପାଇଁ କରିଅଛନ୍ତି । ୧୭।

ଏବଂ ସେ ନିଜ କରୁଣାର ଅଗ୍ରଦୂତ ସ୍ୱରୂପ ବାସୁରୀକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅବାଶରୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଁ । ୧୮।

ଯେପରି ଅମ୍ଭେ ଏହାଦ୍ୱାରା ନିର୍ଜୀବ ଭୂତଳକୁ ସଜୀବ କରୁଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ସୃଷ୍ଟି ଜୀବଜନ୍ତୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶକୁ ତାହା ପାନ କରାଉଁ । ୧୯।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁପ୍ରକାଶିତ କରିଅଛୁଁ ଯେପରି ସେମାନେ ଉପଦେଶ ଲାଭ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ମାନବ ଅସ୍ୱୀକାର ଛଡ଼ା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୦।

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରୁଅଛ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବୃତ୍ତବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୁଳିତ ହୋଇ ସତ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ଅଣିବା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ।

୪୪ । କାରଣ ସେମାନେ ପଶୁପକ୍ଷ ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଗ୍ରନ୍ଥ । ସେମାନେ ତପ୍ତ ଥାଇ ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, କାନ ଥାଇ ଉପଦେଶ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ହୃଦୟ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ବିଚ୍ଛନ୍ତି ।

୪୫-୨ । ପରମେଶ୍ୱର ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ଛାୟାକୁ ସ୍ଥିର କରି ରଖିଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟରେ ଛାୟାକୁ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସାନ କରିଦିଅନ୍ତି, ଅବଶେଷରେ ତାହା ମୂଳ ବସ୍ତୁର ପାଦ ଦେଶରେ ଲାଜି ହୋଇଯାଏ । ଏଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ଭଲତା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସାଧୁତ ହୁଏ ଏବଂ ଅବନତି ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସାଧୁତ ହୁଏ । ଏବଂ ସେମାନେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କର ଆଦି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆକୃଷ୍ଟ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

୪୬ । କରୁଣା—ଜଳ ବର୍ଷଣ ।

ଦେଶ ଟୀକା ୨୭ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୩ ଶ୍ଳୋକ ।

୪୭ । ଦନ, ଗନ୍ଧ, ନିଦ୍ରା ଓ ଜଳ ବର୍ଷଣ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କରୁଣା ଅଟେ । ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃତ୍ତନ୍ତି ହେବା ଅବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅବୃତ୍ତନ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ବୃଷ୍ଟି ଜଳ ଯେ କେବଳ ମରୁଭୂମିର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦରକାର ତାହା ହୁଏ ଏହି ଜଳ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଅପାରୁଅଛି ।



ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ (ଏ ସ୍ୱରରେ ମଧ୍ୟ) ପ୍ରତି ନଗରରେ ଭୟ ଓ ଦଶନକାରୀ ଅବିଭାବ କରି ଥାଆନ୍ତି, (ମାତ୍ର ଏପରି ନକର ଭୟକୁ ସମୁଦାୟ ଜଗତ ପାଇଁ ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା କରି ପଠାଇଅଛି) । ୪୧ ।

ଅତଏବ ଭୁମ୍ଭେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନା ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରବଳ ପ୍ରଭୁର ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ । ୪୨ ।

ଏବଂ ସେ ଦୁଇ ସମୟକୁ ମିଳିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତବାରକ ସୁମିତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରଦାହକାରୀ ଲବଣାକ୍ର ଏବଂ ସେ ଏ ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀର ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି । ୪୩ ।

ଏବଂ ସେ ଜଳରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ତାହାପାଇଁ ଶୋଣିତ ସମ୍ପଦ ଓ ବୌଦ୍ଧାତ୍ମକ ସମ୍ପଦ କରି ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ୪୪ ।

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ତାହାର ଉପାସନା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲଭ ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି କରପାରେନା, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତାହାର ପାଳନ-କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଭାବ ଅଟେ । ୪୫ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଭୁମ୍ଭକୁ ସୁସମ୍ବାଦଦାତା ଓ ଭୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କରନାହିଁ । ୪୬ ।

\*୧ । ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ନଗର ବା ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଜଣେ ଜଣେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଅବିଭାବ କରି ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଅନେକ ନଗରମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳୀରେ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କୁ ଅବିଭାବ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଚର ପ୍ରଭୁରକମାନେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ । ୨୮ ଅଧ୍ୟାୟ ୫୧ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବ ଧୃଷ୍ଣେ ଜଗତର ବିଭିନ୍ନ ସମୁଦାୟରେ, ଓ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବହୁ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଧର୍ମ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ । ଦେଖ ୩୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୪ ଶ୍ଳୋକ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁର ସ୍ଥାନ ବିଶେଷରେ ଓ ସମୁଦାୟ ବିଶେଷରେ ଅବତର ଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବଙ୍କୁ ସମୁଦାୟ ଜଗତ ପାଇଁ ଏବଂ ସବୁକାଳ ପାଇଁ ଶେଷ ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପରେ ଅରବର ମକ୍ତା ନଗରରେ ଅବିଭାବ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅନୁଚର ପ୍ରଭୁରକମାନେ ଭଲ ଭଲ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ । ୩୩ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୨ । ୩ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତାହାର ଟୀକା ଦେଖ ।

\*୨ । ସେଥିପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବ ତଥା ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଭୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପବିତ୍ର କୋଷନର ପ୍ରବଳ ପ୍ରଭୁର କରବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଭୁର କାର୍ଯ୍ୟକୁ “କେନ୍ଦ୍ରାଦେ ଅବବର” ବା ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଡ଼ାଯାଇଅଛି ।

\*୩ । ସମୁଦ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ନଦୀ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇଅଛି ସେହି ନଦୀ ମୁହାଣ ନିକଟରେ ନଦୀ ଜଳ ଓ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମିଶିଗଲା ପରି ଜଣାଯାଏ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅପୂର୍ବ ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ହେତୁ ଏ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରାୟ ପ୍ରାଚୀର ପରି ରହିଅଛି ଯାହାକି ଏ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଜଳକୁ ପୃଥକ କରୁଅଛି । ତାହାର ଏକ ପାଖର ଜଳ ସୁମିତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଖର ଜଳ ଲବଣାକ୍ର । ୨୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୫୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ଟୀକା ଦେଖ ।

\*୪ । ଜଳରୁ—ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳବତ୍ତ ବାଣୀରୁ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାରମ୍ପରିକ ଗୁହ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାର ଇଚ୍ଛା ସେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସୁପଥ ହୁଏ କରୁ ।” ୫୭।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଚିର ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ଯାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଣୀତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କର ମହିମା କାର୍ତ୍ତିନ କର, ଏବଂ ସେହି ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ସମ୍ଭବରେ ପଥେନ୍ତୁ । ୫୮।

ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଏ ଉଭୟମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାକୁ ଛଅଦିନରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଦୟାମୟ, ଅତିଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର । ୫୯।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, “ଦୟାମୟଙ୍କୁ ସାବ୍ବାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କର”, ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଦୟାମୟ କଅଣ ? ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଅଦେଶ କରିବ ଅମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତାହାହିଁ ସାବ୍ବାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରୁ ?” ଏବଂ ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୁଏ । ୬୦।

### ୬ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳରେ ନିସନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ୬୧।

ଏବଂ ସେ ପରସ୍ପର ଅଗ୍ରପଣ୍ଡିତ ଗମନକାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦିନକୁ ତାହାପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଅଥବା ବୃତ୍ତକ୍ରମ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅକାଂକ୍ଷା କରେ । ୬୨।

ଏବଂ ସେହିମାନେହିଁ ସେହି ଦୟାମୟଙ୍କ ସେବକବୃନ୍ଦ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଗମନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, (ସଲମ) ‘ଶାନ୍ତି’ । ୬୩।

୫୧ । ଛଅ ଦିନରେ ସୃଷ୍ଟି—୭ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୫୪ ଶ୍ଳୋକ; ୩୨ ଅଧ୍ୟାୟର ୪ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୪୧ ଅଧ୍ୟାୟର ୯-୧୦ ଶ୍ଳୋକ ଓ ଟୀକା ଦେଖ ।

ପ୍ରଶ୍ନକର—ଏତେ ପ୍ରମାଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଏକତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଛ, ତେବେ ସେ କୌଣସି ଅଭିଳାଷ ଲୋକକୁ ପଚାର, ସେ ନିଷ୍ଠସ୍ଥ କହିବ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ଏକ ଏବଂ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।

୬୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକ ପାଠ ଓ ଶ୍ରବଣ ପରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାବ୍ବାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ (ସଜ୍ଜ୍ଵା) କରିବା ବିଧେୟ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାବ୍ବାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ସାବ୍ବାଙ୍ଗ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ପାଇଁ ବହୁଲେ, ସେମାନେ ବିରୁଦ୍ଧାତରଣ କରୁଥିଲେ ।

୬୨ । ଅଗ୍ର ପଣ୍ଡିତ ଗମନକାରୀ—ସୂର୍ଯ୍ୟପରେ ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିନ ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏହିପରି ଜମାଗତ ଗୁଲୁଥିବା ।

୬୩-୬୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସେବକମାନଙ୍କର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲକ୍ଷଣ ଦର୍ଶାଯାଇଅଛି—

(୧) ବିନୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ।

(୨) ଅଳ୍ପ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅପଥା ଯୁକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା ନକରି ଶାନ୍ତି ସମ୍ବାପଣ ସହିତ ବିଦାୟ ନେବା ।

(୩) ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅରାଧନା କରିବା ।

(୪) ନରକର ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମ୍ବାଜ୍ୟ ପ୍ରଣିପାତରେ ଓ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥିତି ଅବସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ।୨୩

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ନରକର ଶାସ୍ତି ନିବାରଣ କର, ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ଶାସ୍ତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।୨୪

“ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ନିକୃଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାନ ଓ ନିକୃଷ୍ଟ ବାସସ୍ଥାନ” ।୨୫

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବ୍ୟୟକରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅପବ୍ୟୟ ଅଥବା କୃପଣତା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ।୨୬

ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଆତ୍ମାନ କରନ୍ତିନାହିଁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଏପରି ଜୀବ ହତ୍ୟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବୈଧ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ପାଇବ ।୨୭

ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ତାହା ପାଇଁ ଶାସ୍ତି ହିରୁଣିତ ହେବ ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଭାବରେ ପଡ଼ି ରହିବ ।୨୮

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଅସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ ।୨୯

ଏବଂ ଯେ ଅନୁତାପ କରେ ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାକର୍ଷିତ ହୁଏ ।୩୦

ଏବଂ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅପଥା ଶ୍ରୀତା କୌତୁକର ନିକଟ ଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିମ୍ନଭାବରେ ଗମନ କରନ୍ତି ।୩୧

(\*) ଅପବ୍ୟୟ କିମ୍ବା କୃପଣତା ନକର ମଧ୍ୟମ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରବା

(୧) ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନକରବା

(୨) ବିନା କାରଣରେ ଅବୈଧ ଜୀବ ହତ୍ୟା ନକରବା

(୩) ବ୍ୟଭିଚାର ନକରବା ।

୨୮ : ଯେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ—୨୭ ଓ ୨୮ ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ କରେ ।

୨୯ । ୨୯ । ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷମାରେ ଅନୁତାପ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ତାହାପରେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସୁଦ୍ଧା ଅତରଳ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

୩୦-୩୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କର ଅତି କେତେବୃଦ୍ଧ ଲକ୍ଷଣ ବ୍ୟବହାର ଅଛି:—

(୧) ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ନଦେବା ।

(୨୦) ଅପଥା ଶ୍ରୀତା କୌତୁକରେ ଯୋଗ ନଦେବା ।

(୨୧) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ବାଣୀକୁ ଅତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ ନକରି ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେଚନା ସହିତ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରବା ।

ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ମୁହଁପୁର କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବଧୂର ଓ ଅନ୍ଧ ଭାବରେ ତାହା ଉପରେ ପଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀ-ମାନଙ୍କରେ ଓ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କରେ ନୟନାନନ୍ଦ ଦାନକର ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସପତ୍ନୀମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗାମୀ କର” । ୧୪।

ଏହିମାନେହି ନିଜର ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳତା ପାଇଁ ଭଲ ବାସସ୍ଥାନମାନ ପୂରସ୍କାର ପାଇବେ ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଶୁଭ ଅଶୀର୍ବାଦ ଓ ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୧୫।

ସେମାନେ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଦା ବାସ କରନ୍ତି, ସେହି ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ଓ ବାସସ୍ଥାନ କପର ଉତ୍ତମ । ୧୬।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ହେ ଅବିଷ୍ଣୁସୀଗଣ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭୁତ ନକର ସେଥିପାଇଁ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କିଛିମାତ୍ର ପ୍ରାହ୍ମ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ( ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରୁଅଛ, ଅତଏବ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନର କଣ୍ଠକ ହେବ” । ୧୭।

(୧୨) ନିଜର ପତ୍ନୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ପଥରେ ଶୁଳିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

(୧୩) ସପତ୍ନୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ।

(ଦେଖ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩-୨୮ ଶ୍ଳୋକ) ।

୨୫-୨୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପରଲୋକର ପୂରସ୍କାର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

## ୨୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅଶ୍-ଶୋର୍ତ୍ତା ( କବିଗଣ )

ମକ୍ତବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋ ୧୧ଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋ ୨୨୭ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଭା, ସୀନ, ମୀମ୍ । ୧।

ଏହି ଶ୍ଳୋକ ସବୁ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଯାହାକି ସ୍ମୃତି ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ଅଟେ । ୨।

ସମ୍ଭବତଃ ତୁମ୍ଭେ ଏଥିପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଦୁଃଖ ଜଳ୍ପିତ କରିବ ଯେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ୩।

ଅମ୍ଭେ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରୁଁ ତେବେ ଅମ୍ଭେ ଅକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ନିଦର୍ଶନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବୁଁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭବକୁ ଏହା ଅଗରେ ନଇଁ ପଡ଼ିବ । ୪।

ଏବଂ ସେହି ଦୟାମୟଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଏପରି କୌଣସି ନୂତନ ଉପଦେଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ସେମାନେ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ୫।

ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ( ଅମ୍ଭ ନିଦର୍ଶନ ପ୍ରତି ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରି ଅଛନ୍ତି, ଯୁକ୍ତରୂପେ ଯେଉଁ ସମ୍ଭାଦନାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ଉପହାସ କରୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ୬।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋ ୨୨୪-୨୨୭କମାନଙ୍କରେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ପବନ ତୋଷନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ କବିମାନଙ୍କ ରଚିତ କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥ ବୋଲି କହୁଥିବାରୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି । ଦେଖ ଟୀକା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୨୪-୨୨୭କ ।

୧ । ମୂଳଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ‘ଭା, ସୀନ, ମୀମ୍’ ଏହି ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତ ଅନୁଯାୟୀ ଭା ଅର୍ଥ ‘ଲଭସ୍’ ସୀନ ଅର୍ଥ ‘ସମିଅ’ ଏବଂ ମୀମ୍ ଅର୍ଥ ‘ଅଲମ୍’ ନିଆଯାଇଅଛି । ଏହାର ଭାବାର୍ଥ, ଦୟାମୟ, ଶ୍ରବଣକାରୀ, ମହାଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୨ । ସ୍ମୃତିବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀଗ୍ରନ୍ଥ—ପବନତୋଷନ । ଏହା ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ ଓ ପୁଣ୍ୟର ପଥ ସ୍ମୃତିରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୪ । ସୁଜନାନ ନଇଁ ପଡ଼ିବ—ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵର ବେଦେନା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଶ୍ରେୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ ଇଚ୍ଛା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେ କାହାରିକ ବାଧ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୬ । ସମ୍ଭାଦନା—ଶାନ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ସମ୍ଭାଦନା ।

ସେମାନେ କଅଣ ଭୂମିପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ଭେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କିପରି ଉଦ୍ଧୃତ୍ କିବିଧ ବସ୍ତୁ ସବୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଅଛୁ ? ୭।

ନିଶ୍ଚୟ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହା ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୯।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମୂଢ଼ାକୁ ଅନ୍ଧାନ କରି କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ନିକଟ ଗମନ କର । ୧୦।

“ଫେର ଅର୍ଚନର ସମ୍ରାଜ୍ୟ ନିକଟ; ସେମାନେ କଅଣ ସେଇ ହେବେ ନାହିଁ” ? ୧୧।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ, ସେମାନେ ଅମୁପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାଷ କରବେ । ୧୨।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭର ବସ ସବୁଗତ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଜିହ୍ୱା ପରିଷ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେ, ଅତଏବ (ଅମ୍ଭ-ସହିତ) ହାରୁନକୁ ଯେଉଁଠି କର । ୧୩।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ଅଛି, ଅତଏବ ଅମ୍ଭେ ଅଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ ଯେ, ସେମାନେ ଅମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରବେ” । ୧୪।

ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ, “କଦାପି ନୁହେ; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନକର; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଶ୍ରବଣକାରୀ ରୂପେ ଅଛୁ । ୧୫।

“ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତରରେ ଫେରାଅର୍ଚନର ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ” । ୧୬।

“ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଲସଗଲ୍ ବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କର” । ୧୭।

ଫେରାଅର୍ଚନ କହିଥିଲା, “ଅମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁ ସନ୍ତାନ ପରି ପାଳନ କରନାହିଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଜୀବନର ବହୁବର୍ଷ ବାସ କରନାହିଁ ? ୧୮।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଯାଇଅଛ ଯାହା ତୁମ୍ଭେହିଁ କରୁଥିଲ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅକୃତଜ୍ଞମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ” । ୧୯।

ମୁଖା କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ସେତେବେଳେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ଅଜ୍ଞମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲୁ । ୨୦।

“ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ପଳାୟନ କରୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ଭକୁ ପ୍ରେରଣ ପୁରୁଷ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରୁଥିଲେ । ୨୧।

୧୦ । କହା ପରିଷ୍କୃଷ୍ଟ ନୁହେ = ମୁଖା ସୁବକ୍ତା ନଥିଲେ । ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୪ । ଅଭିଯୋଗ = ନିରାପତ୍ତିର ଅଭିଯୋଗ । ଦେଖ ୨୦ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୪୦ ।

୧୯ । ସେହିକାର୍ଯ୍ୟ — ନିରାପତ୍ତି । ଦେଖ ଏହିଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୪ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅମୃତ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅନୁଗ୍ରହର ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛ ସେ ତୁମ୍ଭେ ଉପରାଜ୍ୟ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଦାସଭୃଗୁଜ୍ଞଳରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖିଅଛ” ୧୨୨।

ଫେରଅର୍ଥନ କହୁଥିଲା, “ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା କଅଣ” ୧୨୩।

ମୁସା କହୁଥିଲେ, “ସେ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଧାରଣା କର” ୧୨୪।

ଫେରଅର୍ଥନ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, “ସେ ଯାହା କହୁଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଶୁଣୁନାହିଁ” ୧୨୫।

ମୁସା କହୁଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୂର୍ବପୁରୁଷ-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଳନକର୍ତ୍ତା” ୧୨୬।

ଫେରଅର୍ଥନ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, “ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ପାଗଳ” ୧୨୭।

ମୁସା କହୁଥିଲେ, “ସେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଏବଂ ଏ ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକିଛି ଅଛି ତାହାର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଏ ସତ୍ୟ) ହୃଦୟଙ୍ଗମ୍ କରପାର” ୧୨୮।

ଫେରଅର୍ଥନ କହୁଥିଲା, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କାରୁଣ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିଦେବୁ” ୧୨୯।

ମୁସା କହୁଥିଲେ, “ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ଆଣି, ତେବେବି (କ’ଣ ଏହା କରିବ ?)” ୧୩୦।

ଫେରଅର୍ଥନ କହୁଥିଲା, “ଯଦିତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥାଅ ତେବେ ତାହା ନେଇଅସ” ୧୩୧।

ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଯନ୍ତ୍ରି ନିଷେଷ କରୁଥିଲେ, ତତ୍ସତ୍ତ୍ୱ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସର୍ପ ହୋଇଗଲା ୧୩୨।

ଏବଂ ସେ ନିଜହସ୍ତ କାଶିତରୁ ବାହାର କରୁଥିଲେ, ତତ୍ସତ୍ତ୍ୱ ତାହା ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଶୁଭ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ୧୩୩।

## ୩ୟ କିଭାଗ

ଫେରଅର୍ଥନ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, “ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏ ଜଣେ ପକ୍ଷୀ ଯାଦୁକର” ୧୩୪।

“ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଯାଦୁହାସୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବେ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ମତ ଦେଉଅଛ ?” ୧୩୫।

୨୮ । ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଶ ଟୀକା ୫୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ।

୩୨ । ୩୩ । ୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୭—୧୦୮ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।



ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତାହାକୁ ଏବଂ ତାହାର ଭାଇକୁ ଅବକାଶ ଦିଅ ଏବଂ ପ୍ରତି ନଗରକୁ ଘୋଷଣାକାରୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ, — ୧୭ ।

“ଯେପରି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ପହଞ୍ଚି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିବେ” । ୧୮ ।

ତାପରେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟତ ଦବସର ନିର୍ଦ୍ଦାୟ ସମୟରେ ଯାହାକି ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ । ୧୯ ।

ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଏକତ୍ର ହୋଇଅଛ ?” । ୨୦ ।

“ସମ୍ଭବତଃ ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୋଇ ପାରୁଛୁ” ଯଦି ସେମାନେ ଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି” । ୨୧ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଯାହାକି ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଫେରାର୍ଥନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ଅମ୍ଭେମାନେ ଜୟୀ ହେଉଁ ତେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ କି ପୁରସ୍କାର ପାଇବୁଁ ?” । ୨୨ ।

ଫେରାର୍ଥନ କହିଥିଲା, “ହଁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭର ପାଖଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ” । ୨୩ ।

ମୁସା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ନିଷେଧ କରିବ ତାହା ନିଷେଧ କର” । ୨୪ ।

ତାପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତୁତ ଯଜ୍ଞିମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ କହିଥିଲେ “ଫେରାର୍ଥନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଜୟୀହେବୁଁ ?” । ୨୫ ।

ତାପରେ ମୁସା ନିଜ ଯଜ୍ଞି ନିଷେଧ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଳୀକ କାଣ୍ଡକର ଥିଲେ ତାହାକୁ (ମୁସାଙ୍କ ଯଜ୍ଞି) ତତ୍ତ୍ୱଶୀଳ ଗ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ୨୬ ।

ସେତେବେଳେ ଯାହାକି ସେମାନେ ସାବ୍ବାଜ୍ଞ ପ୍ରଣିପାତ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ୨୭ ।

ଯାହାକି ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନକରି” । ୨୮ ।

“ଯେ ମୁସା ଓ ହାରୁନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା” । ୨୯ ।

ଫେରାର୍ଥନ କହିଥିଲା “ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କଲ, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହାକି ସେମାନେ ଦେଇଅଛୁ; ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଏହାର ଫଳ ଜାଣିପାରିବ । ୩୦ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହାତ ସବୁକୁ ଓ ଗୋଡ଼ସବୁକୁ ବିପତ୍ତିର ଭାବରେ କହିନ କରୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣି ଦେଉଁ” । ୩୧ ।

୩୧ । ୩୦ । ଫେରାର୍ଥନ ମନେ କରୁଥିଲା ଯେ ତାହାର ସ୍ୱର୍ଗର ଯାହାକି ସେମାନେ ଏହି ବିଦେଶୀ ଯାହାକି ସେମାନେ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଜୟୀ ହେବେ । ସୁତରାଂ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ପଦ୍ଧତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେପରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ହେବେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ଯାହାକି ସେମାନେ ଜୟୀ ହେବାର ଦେଖି ସେମାନେ ଫେରାର୍ଥନର ଅଧିକ ଅନୁଗତ ହେବେ ଏବଂ ତାହା ଉପାସ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

୩୪ । ସେମାନେ — ଯାହାକି ସେମାନେ । ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତୁତ ଯଜ୍ଞି ଯାହାକି ସେମାନେ ଦାବି କରିବା ବିଚାରଣ କରିବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ଦେଖ ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୨ ଶ୍ଳୋକ ।

୩୫ । ସତ୍ୟ ହୃଦ୍ୱତ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ତାହା ପଥ୍ୟ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରି ବିନାଶ ସାଧନ କରେ ।

ପାଦୁକରମାନେ କହିଥିଲେ; “କୌଣସି କ୍ଷତ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବୁ” ।୫୧।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅଶାବରୁ ଯେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନ କ୍ଷମା କରିବେ, କାରଣ ଅମ୍ଭେମାନେହି ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନକାରୀ ।” ୫୨।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରୁଥିଲୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଭାଶୁଭ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶୁଲ୍ଲିପାଅ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ।୫୩।

ତାପରେ ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲ ।୫୪।

(ଏବଂ କହିଥିଲ) “ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଦଳ ।” ୫୫।

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦ୍ରୋଧ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ।୫୬।

“ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଦଳ ।” ୫୭।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ [ସେମାନଙ୍କ] ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନଙ୍କରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲୁ ।୫୮।

ଏବଂ ଧନ ଚଣ୍ଡାର ଓ ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନରୁ ମଧ୍ୟ (ବିତାଡ଼ିତ କରିଥିଲୁ) ।୫୯।

ଏହିପରି ଭାବରେ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଲସଗରଲ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲୁ ।୬୦।

ତାପରେ ସେମାନେ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡାତ୍ପାବନ କରିଥିଲେ ।୬୧।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଦଳ ପରସ୍ପର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସାଙ୍କ ସହଚରମାନେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଧରାପଡ଼ିବୁ” ।୬୨।

ମୁସା କହିଥିଲେ, “କଦାପି ନୁହେଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ” ।୬୩।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ କରିଥିଲୁ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପତ୍ନିଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରକୁ ଅଗାଧ କରି”; ତଦ୍ୱାରା ତାହା ଦୁଇଭାଗ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ପ୍ରକାଶ୍ତ ପବନପରି ହୋଇଗଲା ।୬୪।

୫୩ । ଅମ୍ଭର ସେବକମାନଙ୍କୁ = ଲସଗରଲମାନଙ୍କୁ । ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ = ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାହାର ଲେକମାନେ ଗୋଡ଼ାଇବେ ।

୫୫ । ସେମାନେ — ମୁସା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ।

୫୬ । ସେମାନେ — ମୁସା ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ।

୫୭ । ଅମ୍ଭେମାନେ — ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ।

୫୮ । ଅମ୍ଭେ — ପରମେଶ୍ୱର । ସେମାନଙ୍କୁ — ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ।

୫୯ । ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ଧୂସ୍ର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଲସଗରଲମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ ।

୬୧ । ସେମାନେ — ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ । ସେମାନଙ୍କର — ମୁସା ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଚରମାନଙ୍କର

୬୨ । ୬୩ । ଅମ୍ଭେ — ପରମେଶ୍ୱର । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରୁ = ଫେରଅର୍ତ୍ତନ ଓ ତାହାର ଦଳକୁ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ତାହାର ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲୁ । ୭୫।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମୂଢ଼ାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ । ୭୬।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରିଦେଇଥିଲୁ । ୭୭।

ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୭୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପୁରୁଷାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୭୯।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ବିବରଣ ପାଠକର । ୮୦।

ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଅଛ ?” ୮୧।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ; ଅତଏବ ଅମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁହିଁ ଭଜି କରିଥାଉଁ” । ୮୨।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆହ୍ୱାନକର ସେତେବେଳେ କଅଣ ସେମାନେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି ? ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପକାର ବା ଅପକାର କରୁପାରନ୍ତି ?” ୮୩।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ବରଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିବାର ଦେଖିଅଛୁ” । ୮୪।

ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ କଅଣ ଗିନାକରି ଦେଖିଅଛ । ୮୫।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ? ୮୬।

“ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା (ସେପରି ନୁହନ୍ତି), ୮୭।

୮୮। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ—ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ବିଧର୍ମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ।

୮୯। ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପରାଜୟ ଓ କରୁଣାର ବିଷୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ମୂଢ଼ାଙ୍କ ବିବରଣ ଶେଷ କରିଅଛନ୍ତି ।

୯୦। ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ବିଧର୍ମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗରେ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୯୧। ସେ—ଇବ୍ରାହୀମ ।

୯୨। ସେମାନେ—ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୯୩। ସେମାନେ—ପ୍ରତିମାମାନେ ।

୯୪। ସେମାନେ—ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୯୫। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମ ତାଙ୍କ ପିତା ଓ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିମା ପୂଜାର ଅପକାରତା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାର ଉପକାରତା ବୁଝାଇଅଛନ୍ତି ।

୯୬। ଅମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ—ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଉପକାର ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲବ୍ଧିକର କର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାଦ୍ୱାରା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକ୍ଷତି, କାରଣ ତଦ୍ୱାରା

“ଯେ ଅମୁକ୍ ସୃଷ୍ଟି କରଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଅମୁକ୍ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରଅଛନ୍ତି; ୧୭୮।

“ଏବ ସେହି ଅମୁକ୍ ଶାଦ୍ୟ ଦଅନ୍ତି ଓ ପାନାୟ ଦଅନ୍ତି ୧୭୯।

“ଏବ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ପାଞ୍ଜିତ ହେଉଁ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅମୁକ୍ ଅରୋଗ୍ୟ କରଥାଅନ୍ତି; ୧୮୦।

“ଏବ ସେହି ଅମୁର ମୂର ଘଟାଇବେ, ସେହି ପୁନରାୟ ଅମୁକ୍ ଜୀବିତ କରିବେ ୧୮୧।

“ଏବ ଅମ୍ଭେ ଅଶାକରୁଁ ଯେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ସେ ଅମୁର ଅପରାଧମାନ କ୍ଷମା କରିବେ ୧୮୨।

“ହେ ଅମୁର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଅମୁକ୍ ଜ୍ଞାନ ଦାନକର ଏବ ଅମୁକ୍ ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତକର ୧୮୩।

“ଏବ ପରବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମୁର ସତ୍ୟବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ କର ୧୮୪।

“ଏବ ଅମୁକ୍ ପୁଣ୍ୟସମ୍ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କର ୧୮୫।

“ଏବ ଅମୁର ପିତାଙ୍କୁ କ୍ଷମାକର; ଯେହେତୁ ସେ ବିଦ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଅଛନ୍ତି ୧୮୬।

“ଏବ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ଅମୁକ୍ ଅପଦୁ କରନ୍ତା । ୧୮୭।

“ଯେଉଁଦିନ ଧନସମ୍ପଦ ଅଥବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତ କୌଣସି ଉପକାରରେ ଅସିବେ ନାହିଁ ୧୮୮।

“କିନ୍ତୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରରେ ଅସିବ (ସେ ହାଣ ପାଇବ) ୧୮୯।

“ଏବ ଧର୍ମଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ନିକଟତର କରାହେବ ୧୯୦।

“ଏବ ବିପଥଗାମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନରକ ପ୍ରକାଶ କରାହେବ ୧୯୧।

“ଏବ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାହେବ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି, ୧୯୨।

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ? ସେମାନେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ଅଥବା ନିଜର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ?” ୧୯୩।

ଅତଏବ ସେମାନେ ଓ ବିପଥଗାମୀମାନେ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଅଧୋମୁଖରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେବେ ୧୯୪।

“ଏବ ସଂସାରର ସେନାଦଳ, ସମସ୍ତେ; ୧୯୫।

“ସେଠାରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଭର୍ତ୍ତିକର୍ତ୍ତା କରି କହିବେ, ୧୯୬।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଭବିତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଏବ ସେଥିପାଇଁ ପରଲୋକରେ ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେହି ପ୍ରତିମାମାନ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶିଖୁ ।

୧୮୩-୧୯୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଇଦ୍ରାନ୍ତମ ତାଙ୍କର ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକର “ମଙ୍ଗଳପାଇଁ ଏବ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାର ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖକର ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବଙ୍କ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୧୯୫-୧୯୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ପରଲୋକରେ ପୁଣ୍ୟବାନ୍‌ମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଓ ପାପୀୟମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରଅଛନ୍ତି ।

୧୯୮-୧୯୯ । ପରଲୋକରେ ପାପୀୟମାନେ ନରକର ଶାନ୍ତି ଭୋଗକରିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିପଥଗମନ ପାଇଁ ଅଂଶଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷଦେଇ ଅନ୍ତତାପ କରିବେ ।

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶଶି । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲୁ । ୧୭।

“ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମକକ୍ଷ ମନେ କରୁଥିଲୁ; । ୧୮।

“ଏବଂ ଏହି ଅପରାଧମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରନାହାନ୍ତି । ୧୯।

“ଅତଏବ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ସୁପାରିସକାରୀ ନାହିଁ; । ୧୦୦।

“ଅଥବା କେହି ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ । ୧୦୧।

“ଏହାପରେ ଯଦି ଅମ୍ଭେମାନେ (ପୃଥିବୀକୁ) ଫେରି ଯାଇପାରନ୍ତୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ (ସେଠାରେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରି) ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ ହୁଅନ୍ତୁ” । ୧୦୨।

ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହୁଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୦୩।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୦୪।

### ୬ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ନୁହଁଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋଧ କରୁଥିଲେ । ୧୦୫।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଭାବ ନୁହଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧର୍ମଭାର ହେବ ନାହିଁ ? ୧୦୬।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବିଶ୍ଵ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷ । ୧୦୭।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଆତ୍ମର ଅନୁଗତ ହୁଅ । ୧୦୮।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପାରଶ୍ରମିକ ଗ୍ରହଣାହୁଁ; ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଆତ୍ମର ପାରଶ୍ରମିକ ନାହିଁ । ୧୦୯।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଆତ୍ମର ଅନୁଗତହୁଅ । ୧୧୦।”

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛୁ, ଅଥଚ ଭତରଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ?” ୧୧୧।

ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଅନୁତାପ କରିବାରେ କୌଣସି ଲଭ ହେବନାହିଁ, କାରଣ ପାର୍ଥୀବଲୋକ ଯାହାକି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ ଆଉ ଫେରି ଆସିବ ନାହିଁ । ପରଲୋକ କେବଳ କର୍ମଫଳ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

୧୦୩। ୧୦୪ । ପରମେଶ୍ଵର ପରଲୋକର ଶାନ୍ତିର ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତମୋକ୍ତିର ବ୍ୟର୍ଥୀ ମକ୍ତବୀବାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭ କରିବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ଵର ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଦେବାପାଇଁ ଯେପରି ପରାମର୍ଶଦାନ, ସେହିପରି ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ପୁରସ୍କାର ଦେବାପାଇଁ କରୁଣାମୟ ।

୧୦୫। ୧୦୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵର ମହାପୁରୁଷ ହୃଦୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବରଣ ସମ୍ବେଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବିଧର୍ମୀ ମକ୍ତବୀବାସୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି କହୁଅଛନ୍ତି ଏହି ବିବରଣୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭ କରିବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ଵାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ପରାମର୍ଶ, ସେହିପରି ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ପୁରସ୍କାର ଦେବାପାଇଁ କରୁଣାମୟ । ୧୧୧। ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨-୮୮ ମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ହୃଦୟ ବିଶେଷ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

ନୁହ କହିଥିଲେ, “ସେମାନେ କଅଣ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହାତ ଅମ୍ଭେ ଜାଣୁନାହିଁ । ୧୧୨।

“ସେମାନଙ୍କ ଭଲମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଦୃଷାବ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଭିକାହାର ନିକଟରେ ନାହିଁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତକ ସତ୍ୟ ବୁଝିଥାନ୍ତି । ୧୧୩।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବୁଁ ନାହିଁ । ୧୧୪।

“ଅମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଛଡ଼ା ଅଭି କିଛି ନୋହୁଁ” । ୧୧୫ ।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ନୁହ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ (ପ୍ରଭୃତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ) ନିଶ୍ଚିତ ନହୁଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତରାଦରେ ବିଚାରୁ ହେବ” । ୧୧୬।

ନୁହ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ମିଥ୍ୟାଭାଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ୧୧୭।

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା କରିଦିଅ ଏବଂ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଅମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର ।” । ୧୧୮।

ଅତଏବ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ନୌକାରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିଲୁ । ୧୧୯।

ତା ପରେ ଅମ୍ଭେ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ୧୨୦।

ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୨୧।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୨୨।

### ୭ମ ବିଭାଗ

ଅଦ୍ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭାଷଣ କରୁଥିଲେ । ୧୨୩।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ଦ୍ରୁତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧର୍ମ ହାରୁ ହେବ ନାହିଁ ? ୧୨୪।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷ । ୧୨୫।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହୁଅ । ୧୨୬।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପାରଶ୍ରମିକ ଗୃହ୍ୟ ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଅମ୍ଭର ପୂରସ୍କାର ନାହିଁ । ୧୨୭।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ଖାଡ଼ି ପ୍ରମୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛ ? ଏସବୁ ବୃଥାରେ କରୁଅଛ ସିନା । ୧୨୮।

୧୨୪ । ଧର୍ମୀ ହେଉ ଦରଦୁଃଖ, ରତର ହେଉ ବା ଅସୁଖ ହେଉ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହେବ, ଅମ୍ଭେ ତାକୁ ତଡ଼ି ଦେବୁ ନାହିଁ । ୧୨୫ ଥାୟାର ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୨୮—୧୨୯ । ଇହସଂସାର ଶଗହାୟୀ ଅଟେ । ଏଠାରେ କଠୋର ପରଶ୍ରମ ଓ ବହୁ ଅର୍ଥବ୍ୟୟରେ ବିଶ୍ୟାତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁଦ୍ଧା ରକ୍ଷାପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସ୍ଥାପନ ଏବଂ ବାସ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳାକାମାନ ନିର୍ମାଣ ବୃଥା ଅଟେ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁରମ୍ୟ ପ୍ରାସାଦମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବଦା ବାସ କରବ । ୧୨୯।

“ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣକର, ଅତ୍ୟାଗୁରୁ ପରି ଜୋରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କର । ୧୩୦।

“ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଅନୁଗତ ହୁଅ । ୧୩୧।

“ଏବଂ ତାଙ୍କୁହିଁ ଭୟକର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତପରିମାଣରେ ଯାହା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଅବଗତ ଅଛ । ୧୩୨।

“(ଅର୍ଥାତ୍) ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ପରିମାଣରେ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଓ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତ ଦେଇ-ଅଛନ୍ତି । ୧୩୩।

“ଏବଂ ଭଦ୍ୟାନ ଓ ଝରଣାମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ୧୩୪।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ (ମନ୍ଦକାରୀ) ପାଇଁ ମହା ଦବସର ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛୁ” । ୧୩୫।  
ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଅ ଅଥବା ନ ଦିଅ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭୟ ସମାନ । ୧୩୬।

“ଏହାତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ୧୩୭।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବୁଁ ନାହିଁ” । ୧୩୮।

ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋଧ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ; ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩୯।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୪୦।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ସମୁଦାୟ ସପ୍ତଦାୟ ପ୍ରେରଣପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭୋଧ କରିଥିଲେ । ୧୪୧।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧର୍ମ-ଭାରୁ ହେବ ନାହିଁ” । ୧୪୨।

୧୩୦ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ସମତା ପ୍ରତ୍ୟୁଗକର ଦୁଃଖୀ ଦରଦର ଦୁଃଖହରଣ ପରିବର୍ତ୍ତିତର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଗୁରୁ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛ ।

୧୩୫ । ମହାଦବସ—ପରଲୋକରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ।

୧୩୬ । ସେମାନେ—ଅଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

୧୩୯-୧୪୦ । ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ହୃଦ ଏବଂ ଆଦି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବରଣୀ ସଂକ୍ଷେପରେ ପ୍ରକାଶ କରି ବିଧର୍ମୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟକରି କହିଅଛନ୍ତି କି ଅଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଷୟ ସ୍ମରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା କରି କରିବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଅବାଧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ପରାକାନ୍ତ, ଅନୁଗତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା ପାଇଁ ସେହିପରି କରୁଣାମୟ ।

ଅଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୧ମ ବିଭାଗରେ ଲିଖିତ ଅଛି ।



“ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବିଷୟ ଘୋରତ ପୁରୁଷ । ୧୪୩।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ଅମୂର ଅନୁଗତ ହୁଅ । ୧୪୪।

“ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପାରଶ୍ରମିକ ଚାହୁଁ, ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଅମୂର ପୁରସ୍କାର ନାହିଁ । ୧୪୫।

“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କଅଣ ଏଠାରେ ପାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ନିରାପଦରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅଯିବ ? ୧୪୬।

“ଭଦ୍ରାଧ୍ୟାନମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ଝରଣାମାନଙ୍କରେ । ୧୪୭।

“ଏବଂ ଶସ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ପୁନ୍ଦର ଗୁଚ୍ଛଯୁକ୍ତ ଖଜୁରାଗଛମାନଙ୍କରେ । ୧୪୮।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପକ୍ଷୀମାନ କାଟି ଅତମ୍ଭରରେ ଗୁଡ଼ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରୁଅଛ । ୧୪୯।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଏବଂ ଅମୂର ଅନୁଗତହୁଅ । ୧୫୦।

“ଏବଂ ଅପବ୍ୟୟୀମାନଙ୍କର ଅଦେଶର ଅନୁସରଣ କରନା । ୧୫୧।

“ପେଉଁମାନେ ପୁଅବୀରେ ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରନ୍ତି ଏବଂ (ନିଜକୁ) ସଙ୍ଗୋପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।” ୧୫୨।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଯାଦୁଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହ । ୧୫୩।

“ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ପଦ ସତ୍ୟବାଦୀ-ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ ଥାଅ ତେବେ କୌଣସି ନିଦର୍ଶନ ଥାଉ” । ୧୫୪।

ସ୍ୱାଲୋଚ କହିଥିଲେ, “ଏ ଗୋଟିଏ ଉଷ୍ଣୀ (ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନରେ ଏହାକୁ ଏକବାର ଜଳପାନ କରିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକବାର ପାନ କରିବ । ୧୫୫।

“ଏବଂ ଅସତ୍ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ତାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ, ନଚେତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମହାଦବସର ଶାସ୍ତି ଅବମଣ କରିବ” । ୧୫୬।

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଉଷ୍ଣୀକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ପରେ ଏକାନ୍ତପାଇଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ୧୫୭।

ମାତ୍ର ଶାସ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବମଣ କରିଥିଲା, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୫୮।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୫୯।

୧୪୧-୧୫୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ସ୍ୱାଲୋଚ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅବାଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ୍ତିର ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ମଳ୍ଲକାବାସୀ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଅଛନ୍ତି କି ଏହି ବବରଣୀରୁ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଲଭ କରିବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ସେପରି ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା ପାଇଁ ସେହିପରି କରୁଣାମୟ ।

ସମୁଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭୂମିକମ୍ପଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲେ । ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୭୮ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୧୫୫ । ପାଳ କରି ଦିନେ ଉଷ୍ଣୀକୁ ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ତହିଁ ଅଭାବନା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଳ ନେବ ।

୧୫୬ । ମହାପୁରୁଷ ସ୍ୱାଲୋଚଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗତ ନିଦର୍ଶନରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ ନ କରି କେବଳ ମୁଖରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଫଳ ଲଭ ହୋଇ ନଥିଲା ।

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଲୁହ ସପ୍ରଦାୟ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରିଥିଲେ । ୧୨୦।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଭାବ ଲୁହ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧର୍ମଭାବ ହେବ ନାହିଁ ? ୧୨୧।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ୧୨୨।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଅନ୍ତର ଅନୁଗତ ହୁଅ । ୧୨୩।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପାରାଶ୍ରମିକ ଗୃହ ନାହିଁ; ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଅମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ନାହିଁ । ୧୨୪।

“ଏବଂ ଶ୍ରୀ । ଏ ସଂସାରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ) ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛ । ୧୨୫।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରତ୍ୟାଗ କରୁଅଛ । ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୀମା ଅତିକ୍ରମକାରୀ ସପ୍ରଦାୟ” । ୧୨୬।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଲୁହ ! ଯଦି ତୁମ୍ଭେ (ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନରୁ) ବିରତ ନ ହୁଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ (ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହରରୁ) ବହୁସ୍ୱତ୍ୱମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ” । ୧୨୭।

ଲୁହ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୃଶ୍ୟ କରୁଅଛୁ” । ୧୨୮।

(ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ —) “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ସେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ରକ୍ଷାକର” । ୧୨୯।

ସୁତରାଂ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁ; । ୧୩୦।

କିନ୍ତୁ ଏକ ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତତା ବୁଝାଇଦିଅ । ୧୩୧।

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ (ବୃଦ୍ଧାସହୃଦ) ଧ୍ୟାନ କରି ଦେଉଥିଲୁ । ୧୩୨।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ (ଶିଳା) ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ; ଏବଂ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶିତମାନଙ୍କ ଉପରେ କି ଭୟଙ୍କର ବୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ୧୩୩।

ନିଶ୍ଚୟ ଏହାମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩୪।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୩୫।

୧୨୦-୧୨୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ଲୁହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅବାଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବରଣୀ ସଂକ୍ଷେପରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବଶିଷ୍ଟକାଶ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଅଛନ୍ତି କି ଏହି ବିବରଣୀରୁ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଲଭି କରବା ଉଚିତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ଅବଶିଷ୍ଟ-କାଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିଶ୍ୱାସକାଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା ପାଇଁ ସେହିପରି କରୁଣାମୟ ।

୭ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୮୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ । ମହାପୁରୁଷ ଲୁହଙ୍କ ପାଣି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିରେ ଧ୍ୟାନ ପାଉଥିଲେ ।

୧୨୧ । ପଶ୍ଚାତ୍ତପ୍ତତା ବୁଝା—ଲୁହଙ୍କ ଅବାଧା ସ୍ତ୍ରୀ ।

## ୧୦ମ ବିଭାଗ

(ଅସ୍ତେକା) ବନବାସୀମାନେ ପ୍ରେରତପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରୁଥିଲେ । ୧୭୭।  
 ଯେତେବେଳେ ଶୋୟେବ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଧର୍ମଭାର  
 ହେବନାହିଁ ? ୧୭୭ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରେରତପୁରୁଷ । ୧୭୮।

“ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚୟୁକର ଏବଂ ଅମ୍ଭର ଅନୁଗତହୁଅ । ୧୭୯।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ କୌଣସି ପାରିଶ୍ରମିକ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ; ସମସ୍ତ  
 ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରଠାରୁ ଅମ୍ଭର ପୁରସ୍କାର ନାହିଁ । ୧୮୦।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଦ୍ରବ୍ୟ ମାପ କଲବେଳେ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାଣୁରେ ପ୍ରଦାନକର ଏବଂ ଶତକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର  
 ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅନା । ୧୮୧।

“ଏବଂ ସଠିକ୍ ତୁଳନାଦ୍ୱାରା ମାପକର । ୧୮୨।

“ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଦି କମକର ଦିଅନା ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତି  
 ସୃଷ୍ଟିକରନା । ୧୮୩।

“ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଚୟୁକର ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି” । ୧୮୪।  
 ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଯାଦୁଗ୍ରନ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଛଡ଼ା ଅଉକିଛି ନୁହଁ; — । ୧୮୫।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କପରି ମନୁଷ୍ୟ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛି ନୁହଁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ  
 ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମନେ କରୁଅଛୁ” । ୧୮୬।

“ଅତଏବ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀ ତଥା ତେବେ ଅକାଶର ଏକ ଅଂଶ (ଭାଗ) ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ  
 ଉପରେ ନିଷେଧ କର” । ୧୮୭।

ଶୋୟେବ୍ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାହିଁ  
 ଅଉକି” । ୧୮୮।

ତାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଦ କରୁଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ଧକାରାନ୍ତର ଦିବସର  
 ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା; ନିଶ୍ଚୟ ଏହା କଠୋର ଦିବସର ଶାନ୍ତିଥିଲା । ୧୮୯।

୧୭୮-୧୯୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ଶୋୟେବ୍ ଓ ତାଙ୍କର ଅବାଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବରଣୀ  
 ସଂକ୍ଷେପରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଅଛନ୍ତି କି ଏହି ବିବରଣୀର ସେମାନଙ୍କର  
 ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରବା ଉଚିତ, ମଂ ୧ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁନାହାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର  
 ଅବିଶ୍ୱସ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଯେପରି ପରାମର୍ଶ, ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାପାଇଁ  
 ସେହପରି କରୁଣାମୟ ।

୧୮୧ । ଶତକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅନା—ମାପରେ କମ କରଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶତ କରନା ।

୧୮୧ । ବନବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅବାଧତା ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ଯେତେବେଳେ ସୀମାଲଘନ କରୁଥିଲା, ଦିନେ ହଠାତ୍  
 ଅକାଶ ମେଘାନ୍ତ ହୋଇ ପୃଥିବୀ ଅନ୍ଧକାରାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅକାଶର ଏକ ଅଂଶ ଭାଗ ପଡ଼ିଲା ପରି

ନିଶ୍ଚୟ ଏହାମଧ୍ୟରେ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶ୍ୱାସସ୍ଥାପନ କରିବା ନାହିଁ । ୧୯୧୦।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମହାପରାକାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୯୧୧।

### ୧୧ଶ ବିଭାଗ

ଏବଂ (ହେ ମୋହନ) ନିଶ୍ଚୟ ଏ କୋରାଣ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୧୯୧୨।

ଏହା ସହିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅତ୍ମା (ଜୀବରେଇଲ) ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ୧୯୧୩।

ତୁମ୍ଭଦ୍ୱୟର ଉପରେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ,—। ୧୯୧୪।

ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅରବୀକ୍ଷାରେ । ୧୯୧୫।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଧର୍ମପ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ରହିଅଛି । ୧୯୧୬।

ଏହା କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଦର୍ଶନ ନୁହେଁ ଯେ ରସ୍ତାରେ, ବଂଶୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ଲୋକମାନେ ଏହା ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ? ୧୯୧୭।

ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟ ଏହାକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତୁ । ୧୯୧୮।

ତତ୍ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପାଠ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ସେଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ନ ଥାନ୍ତେ । ୧୯୧୯।

ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଏହି (ଅବାଧତା)କୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ୧୯୨୦।

କେତକିର ଶୁଷ୍କ ଶବ୍ଦ ହୋଇ ମୂଷଳ ଧାଗରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୯୨-୧୯୫ । ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ବିଶ୍ୱଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଜୀବରେଇଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଆଣି ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱୟରେ ଅବିତ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କର ମାତୃଭାଷା ଓ ଅରବବାସୀମାନଙ୍କ ମାତୃଭାଷା ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅରବୀ ଭାଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି, ଯେପରି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱ ପଥରେ ଚଳିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ପାରିବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବାଧତା ପାଇଁ ପରଲୋକର ଶାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତବାସୀମାନଙ୍କୁ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେଇପାରିବେ ।

୧୯୬-୧୯୭ । ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲସନମ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସାଙ୍କେତିକ ବାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଅଛି ତାହାର ସୁଦ୍ଧା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଜଗତର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷବର୍ତ୍ତୀ ଆଣି ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଇହୁଦ ଧର୍ମବିଦ୍ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ବାଣୀକୁ ଆଣିବା ଆଦି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର କରୁଅଛନ୍ତି । କେତେକ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନ ଚର୍ଚ୍ଚାବଳୀ ସଲ୍ୟାସୀ ଏବଂ ଜଣା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ।

୧୯୮-୧୯୯ । ବିଧର୍ମୀ ଅରବମାନେ କହୁଥିଲେ, କୋରାଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ନହୋଇ ଅରବୀ ଭାଷାରେ କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶର ଲୋକ ଉପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ମଧ୍ୟ, ସେ ଲୋକ ଆସି ଏମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ପ୍ରଚାର କଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ।

ପଲ୍ଲୀଦାୟକ ଶାସ୍ତି ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ନାହିଁ । ୨୦୧ ।

ତାପରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୨୦୨ ।

ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହୁବେ, “ଅନ୍ୟମାନେ କଅଣ ଅବକାଶ ପାଇବୁ ?” । ୨୦୩ ।

ତେବେ ବି କଅଣ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତି ପାଇଁ ସଜ୍ଜିତ କରୁଅଛନ୍ତି ? । ୨୦୪ ।

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ ଯେ ଯଦି ଅନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବର୍ଷ (ପାର୍ଥବପୁର) ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଉଁ, — ୨୦୫ ।

ତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଅଜ୍ଞାକାର କରୁହୋଇଅଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ — ୨୦୬ ।

ତେବେ ସେମାନେ ଯାହା ଉପଭୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଅସିବ ନାହିଁ । ୨୦୭ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏପରି କୌଣସି ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ତମ୍ଭ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ନ ଥିଲ । ୨୦୮ ।

ସୁରଣ କରାଇ ଦେବାପାଇଁ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ କଦାପି (ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇନାହିଁ । ୨୦୯ ।

ଏବଂ ସପ୍ତଦାନମାନେ ଏହି କୋଶନ ସହିତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ୨୧୦ ।

ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା କବୋକୁ ସନ୍ତପ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ୨୧୧ ।

୨୦୧-୨୦୨ । କାରଣ ବଚ୍ଚମୂଳ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଏହା ପ୍ରକୃତିଗତ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଶାସ୍ତି ନଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

୨୦୩-୨୦୪ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ, ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଅନୁତାପ କରିବାରେ କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

୨୦୫-୨୦୬ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅବାଧ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବର୍ଷ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅବସର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମତ୍ର ସେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥା ହେଉଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥବ ପୁଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଅସିବ ନାହିଁ ।

୨୦୮-୨୦୯ । ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟାଚାର ନୁହନ୍ତି । ସୁତରାଂ କୌଣସି ନଗରର ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାର ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ସେ ଉପପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଉପଦେଶୀ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବା ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଅବାଧ୍ୟତାରେ ଦୃଢ଼ ରହି ସେତେବେଳେ ସୀମା ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ।

୨୧୦-୨୧୧ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହୁଥିଲେ, କୋଶନପ୍ରଭୃତି ସ୍ୱର୍ଗତୁଳ୍ୟ ଜୀବରେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଅଛି, ଏହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା କୌଣସି ପାପୀୟ ସପ୍ତଦାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର

ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଶ୍ରବଣ କରିବାରୁ ଅପସ୍ମତ କରାହୋଇଅଛି । ୨୧୨ ।

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟକୁ ଅହ୍ନାନ କରନା, ନଚେତ ତୁମ୍ଭେ ଶାସ୍ତିପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେ ହେବ । ୨୧୩ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମାୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ମଦର୍ଶନକର । ୨୧୪ ।

ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁସରଣ କରେ ତାହାପାଇଁ ନିଜବାହୁ ଅବନତ କର । ୨୧୫ ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ଅମ୍ଭେ ସେଥିର ଦାୟିତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତ” । ୨୧୬ ।

ଏବଂ ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର । ୨୧୭ ।

ଯେ କି ତୁମ୍ଭକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ । ୨୧୮ ।

ଏବଂ ସାତ୍ତ୍ଵିକ ପ୍ରଣିପାତକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନା ଗମନ କର । ୨୧୯ ।

ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୨୨୦ ।

ଅମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ ଦେଉଁ ଯେ କାହାପ୍ରତି ସଂତାନମାନେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ? ୨୨୧ ।

ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । ୨୨୨ ।

ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାନସବୁକୁ (ମିଥ୍ୟା ଜନରବ ଓ ଅଳୀକ ବିଷୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା) ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ୨୨୩ ।

ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଅଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହସ୍ରଦେଶର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପାପୀୟା ସଂତାନର ସମତାର ବହୁତ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଏହା ସଂତାନର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନପାରେ । ଏହା ଛଡ଼ା, ସଂତାନମାନେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଣିବାରୁ ରହନ୍ତ କରାଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ୧୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭-୧୮ ଶ୍ଳୋକ ଓ ୩୭ ଅଧ୍ୟାୟର ୭-୧୦ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨୧୩-୨୧୬ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନକରି ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କର ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କର । ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଦ୍ଘୋଷ ବ୍ୟବହାର କର ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ ନ କର ଅବାଧ୍ୟ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କହୁଅ ଯେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଦାୟୀ ।” ବାହୁ ଅବନତ କର—ଉଦ୍ଘୋଷ ବ୍ୟବହାର କର ।

୨୧୭-୨୨୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵର ବିଧିମାନଙ୍କୁ ଲେଖ ମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଘୋଷ ନ କର ପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ କରୁଣାମୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରବା ପାଇଁ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳୁ ଅପଦେଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

୨୨୧-୨୨୩ । ପାପୀୟା ସଂତାନମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ବିଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସଂତାନମାନଙ୍କ ରୂପସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ଅସତ୍ ପଥରେ ଗୁଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପୁଣ୍ୟାସୀମାନେ ସଂତାନମାନଙ୍କ ରୂପସମ୍ପର୍କରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ—ସଂତାନମାନେ; ସେମାନଙ୍କର—ପାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ।

ଏବଂ ବିପଥଗାମୀମାନେହିଁ କବିମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ୧୯୨୪

ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଦେଖିନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ବିଚରଣ କରନ୍ତି ? ୧୯୨୫

ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୯୨୬

ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଧିକତର ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଅନ୍ୟାୟ ଅନ୍ଧମଣି ପରେ ଅସ୍ୱରସ୍ତା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଫଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ । ୧୯୨୭



୧୯୧୯-୧୯୨୭ । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ବିଧିମାନଙ୍କମାନେ ପବନ କୋଷନର ସତ୍ୟତା ବିପକ୍ଷରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅପଥା ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଆଣି କରୁ ପରସ୍ତ ହେଲାପରେ କହୁବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ଏହା ଜଣେ ଅସାଧାରଣ କବିକହାବୁ ରଚିତ କବିତାଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ମୋହନଦା ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି କି କବିମାନଙ୍କର କବିତା ମିଥ୍ୟା କାଲ୍ପନିକ, ଅସାର ଓ ଅଶ୍ଳୀଳ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବିପଥଗାମୀ ଲୋକମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରି ଶଶିକ ସ୍ତମ୍ଭ ଅନୁଭବ କରୁଥାଆନ୍ତି । ମାତ୍ର ପବନ କୋଷନ ସତ୍ୟ, ସାର ଓ ସଦୁପଦେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ପୁଣ୍ୟାସ୍ତ୍ର ଲୋକମାନେ ଏହାର ଅନୁସରଣ କରି ଲହଲେକ ଓ ପରଲେକର ମଙ୍ଗଳସାଧନ କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ କୋଷନଗ୍ରନ୍ଥ କବିମାନଙ୍କ ରଚିତ କବିତାଗ୍ରନ୍ଥରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥକ ।

୧୯୨୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଧର୍ମିୟରୁ କବିମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ କବିତା କାଲ୍ପନିକ, ଅସାର ଓ ଅଶ୍ଳୀଳ ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି ଓ ସଦୁପଦେଶମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ପରଶେଷରେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀ ଅତ୍ୟାଚାରମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଷୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସଂହାର କରାଯାଇଅଛି ।





## ୨୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅନ୍ତର୍ନାମ (ପିପିଲିକା) ।

ମନ୍ତ୍ରାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟିଟି ବିରାଗ ଏବଂ ଗୋଟିଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।  
ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

### ୧ମ ବିଭାଗ

ଭା, ସୀନ; ଏ ଶ୍ଳୋକଗୁଡ଼ିକ କୋରାବନ ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଟେ; ଯାହା ସ୍ତବ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣନାକାଂକ୍ଷୀ, ।୧।

ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଦାତା ।୨।

ଯେଉଁମାନେ ଅବ୍ୟୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଜବାଦ୍ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଥାଆନ୍ତି ।୩।

ନିଷ୍ଠାସ୍ତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମମାନ ମନୋରମ କରି ଅଛନ୍ତି, ସୁତରାଂ ସେମାନେ (ଅନ୍ଧକାରରେ) ଉଦ୍ଧୃତ ଭାବେ ମଣି କରୁଅଛନ୍ତି ।୪।

ଏହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଠିନ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ଏବଂ ପରକାଳରେ ଏହିମାନେହିଁ ଶିତଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ୫ ।

ଏବଂ ନିଷ୍ଠାସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ମହାଜ୍ଞାନୀ (ପରମେଶ୍ଵର) କି ଠାରୁ କୋରାବନ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ୬ ।

ଯେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ନିଜ ପରବାରମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ନିଷ୍ଠାସ୍ତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖୁଅଛି, ଶୀଘ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ସେଥିରୁ କୌଣସି ସମ୍ବାଦ ଅଟେ ଅଥବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶିଖା ଅଟେ” ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର ଲଭି କରବ” ।୭।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ୧୮ ଶ୍ଳୋକରେ ପିପିଲିକାମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସାଙ୍କେତିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ‘ଭା’ ଅର୍ଥ ‘ଲଭିତ’ ଏବଂ ସିନ୍ ଅର୍ଥ ‘ସମିଅ’, ଯାହାର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୟାମୟ ଓ ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟେ ।

୩ । ଜବାଦ୍—ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାନ ।

୪ । ଯେଉଁମାନେ ପରକାଳରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କୋରାବନମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣି ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମନେ କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସ୍ଵରୂପେ ଲଭି ସକାଶେ ଉପବୃତ୍ତି ହୋଇ ଗୁଳିତ ହୋଇ ଅନ୍ଧକାରରେ ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲି ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ୨୪ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୭ । ୮ । ଅଗ୍ନି—ଅଲୋକ ବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି । ୨୦ ଅଧ୍ୟାୟର ୧-୨୪ ଶ୍ଳୋକମାନ ଦେଖ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଶବ୍ଦ ହେଲା “ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଯାହାଅଛି ଏବଂ ତାହାର ଗୁରୁପାଖରେ ଯାହାଅଛି ତାହାକୁ ମଙ୍ଗଳମୟ କରା ଯାଇଅଛି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପବିତ୍ରତମ ।।”

“ହେ ମୂଷା, ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ତେହିଁ ସେହି ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ ପରମେଶ୍ୱର ।।”

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଯତ୍ନ ନିଷେପ କର;” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୂଷା ତାହାକୁ ସର୍ପପରି ଗତିଶୀଳ ଦେଖିଲେ ସେ ପୁଷ୍ପପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ପଛଆଡ଼କୁ ଫେରି ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ; (ତାକୁ କୁହାଗଲା) “ହେ ମୂଷା । ତୁମ୍ଭେ ଘାତ ହୁଅନା ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷମାନେ ଅମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଘାତ ହେବେ ନାହିଁ । ୧୦।

“କିନ୍ତୁ ଯେ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ କରି ପରେ ଅସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୧।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କାଶରେ ତୁମ୍ଭର ହାତ ପ୍ରବେଶ କର, କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଶୁଭ୍ର-ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ; ଫେରଅର୍ଡନ୍ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନଅଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଗତ; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଶୀଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ୧୨।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହାତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯାହୁର୍‌ହିୟା” । ୧୩।

ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସତ୍ୟ ଅନୁଭବ କରି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଏବଂ ଗର୍ବର ସହିତ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଯେ ଅନିଷ୍ଟକାରୀମାନଙ୍କର ପରଶାମ କପରି ହୋଇଥିଲା । ୧୪।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଦାଉଦ ଓ ସୋଲୋମନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ଯେ ନିଜ ବହୁବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠଭାବେ କରୁଅଛନ୍ତି” । ୧୫।

ଏବଂ ସୋଲୋମାନ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁରୁରୂପେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଶେକମାନେ ! ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ (ବୁଝିବାର) ଶିକ୍ଷା ଦିଅଯାଇଅଛି ଏବଂ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ (ଅବଶ୍ୟକୀୟ) ବିଷୟ ଦିଅଯାଇଅଛି, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ” । ୧୬।

୧୨ । ନଅ ଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ—ଦେଖ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩୦ରୁ ୧୩୪ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୦୧କ ଓ ଡହିର ଟୀକା ।

ଏହା ଅନ୍ତର୍ଗତ—ନଅ ଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦୁଇଗୋଟି ଅଟେ ଅର୍ଥାତ ଯଦ୍ୱାରା ସର୍ପ ଅକାର ଧାରଣ ଏବଂ ହସ୍ତ ଶୁଭ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶ ।

୧୪ । ପରଶାମ—ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ି ମରିଥିଲେ । ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୩୭ ଓ ୧୩୭ ଶ୍ଳୋକ ଓ ଡହିର ଟୀକା ଦେଖ ।

ସେମାନେ—ଫେରଅର୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଏବଂ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାନବ ଓ ମାନବ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୈନ୍ୟଦଳ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା; ତାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ କରି ହୋଇଥିଲା । ୧୭।

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିପିଲିକାପ୍ରାନ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପିପିଲିକା କହିଥିଲା, “ହେ ପିପିଲିକାମାନେ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କର, ଯେପରି ସୋଲେମାନ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ ନ କରନ୍ତି” । ୧୮ ।

ତାପରେ ସେ ତାହାର ବାକ୍ୟରେ ଅଶ୍ରୁକ୍ଷୁଦ୍ଧିତ ହୋଇ ମୁହଁହାସ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଶକ୍ତି ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଅ, ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭପ୍ରତି ଓ ଅମ୍ଭର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରିଅଛ, ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଯେପରି ଏପରି ସକ୍ଷାତ୍ କରୁଁ ଯହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳ ସେବକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କର” । ୧୯ ।

ଏବଂ ସେ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ତାପରେ କହିଥିଲେ, “କଅଣ ହେଲ ଯେ ଅମ୍ଭେ ହୃଦହୃଦକୁ ଦେଖୁନାହିଁ ? ତେବେ କଅଣ ସେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ? । ୨୦ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାକୁ କଠୋର ଶାସ୍ତିଦ୍ୱାରା ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବୁଁ ଅଥବା ତାହାକୁ ନିହତ କରିବୁଁ ଅଥବା ତାହାକୁ ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତର ପ୍ରକାଶ୍ୟ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ହେବ” । ୨୧ ।

ତାପରେ ସେ ଅନତି ବିଳମ୍ବରେ ଆସି କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଅବଗତନୁହ, ମୁଁ ‘ସବା’ନଗରରୁ ତୁମ୍ଭନିକଟ ସେହିବିଷୟର ଏକ ସୁନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ବାଦ ଅଣିଅଛି । ୨୨ ।

“ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧିପତ୍ୟ କରିବାର ଦେଖିଅଛି ଏବଂ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଦିଅପାରୁଅଛି ଏବଂ ତାହାପାଇଁ ଏକ ବୃହତ ସିଂହାସନ ରହିଅଛି । ୨୩ ।

“ଏବଂ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କରିବାର ଦେଖିଅଛି, ଏବଂ ସଦୃଶ ସେମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମମାନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋରମ କରିଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଅଛି ଯେପରି ସେମାନେ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ନହେବେ । ୨୪ ।

“ଯେପରି ସେମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ ନ କରିବେ, ଯେ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳର ଗୁପ୍ତବିଷୟମାନ ପ୍ରକାଶିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଗୋପନକର ଅଥବା ପ୍ରକାଶକର ତାହା ସେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ୨୫ ।

୧୮ । ସେ—ମହାସୁରୁଷ ସୋଲେମାନ ।

ତାହାର ବାକ୍ୟରେ—ପିପିଲିକାର କଥା ରୁଚିପାରି ।

୨୦ । ହୃଦ୍ ହୃଦ୍—କାଠହଣା କାଗଜ ଏକ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ । ଏହି ପକ୍ଷୀମାନେ ମହାସୁରୁଷ ସୋଲେମାନଙ୍କ ବାହା-ବନ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଅଣ୍ଟାରେ ଚଠି ପତ୍ର ବଦଳ କରୁଥିଲେ ।

୨୨ । ସେ—ହୃଦ୍ ହୃଦ୍ । ସବା—ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶର ନାମ ।

୨୩ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ—ସବା ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ—ସବା ଦେଶର ଗଣୀ । ଏହାଙ୍କ ନାମ ବିଲ୍‌କିସ୍ ।

୨୪ । ସାପାହା ସଦୃଶର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନରେ ପତ୍ର ସବାର ଗଣୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚା କରୁଥିଲେ ।

“ସେହି ପରମେଶ୍ୱର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେହି ମହାସିଂହାସନର ଅଧିପତି” ୧୨୭।

ସୋଲେମାନ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେ ଏହିକ୍ଷଣି ଦେଖିବୁଁ ଯେ ତୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଥବା ମିଥ୍ୟାବାଦୀ-ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ୧୨୮।

“ଅମ୍ଭର ଏହି ପତ୍ର ନେଇଯା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେ, ତାପରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରିଆ, ତାପରେ ଦେଖ ସେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେଉଅଛନ୍ତି” ୧୨୯।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ମାନିତ ପଦ ଦିଅଯାଇଅଛି ୧୩୦।

“ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ସୋଲେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଏପରି ଲେଖାଅଛି ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାପାତ୍ରର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ) ୧୩୦।

“ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅହଙ୍କାର ନକରି ଏବଂ ଅମ୍ଭନିକଟକୁ ଆସି ଅସୁସମର୍ପଣକାରୀ ଧର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରି” ୧୩୧।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ସବାରସ୍ୱଣୀ କହିଥିଲେ, “ହେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ଦିଅ, ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବିଷୟ ମୀମାଂସା କରୁନାହିଁ” ୧୩୨।

ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ପ୍ରବଣପୋକ୍ତ ଏବଂ ଅଦେଶ ତୁମ୍ଭ ହାତରେ, ଅଥେବା ତୁମ୍ଭେ ଭାବି ଦେଖ ଯେ କି ଅଦେଶ କରି ଉଠିବ” ୧୩୩।

ସବାରସ୍ୱଣୀ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ସକାମାନେ କୌଣସି ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଅବନତ କରିଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏହିପରି କରିବେ ୧୩୪।

“ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପହାର ପଠାଇବୁଁ, ତାପରେ ଦେଖିବୁଁ ଯେ ଦୁର୍ତ୍ତମାନେ କି (ଉତ୍ତର) ନେଇ ଫେରୁଅଛନ୍ତି” ୧୩୫।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସୋଲେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସୋଲେମାନ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଧନରନୂହାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗୃହ ? ଅଥବା ପରମେଶ୍ୱର ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠତର, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପହାର ହେତୁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଅଛ ୧୩୬।

୨୮ । ସେମାନଙ୍କୁ—ସବାର ସ୍ୱଣୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ।

୨୯ । ସେ କହିଥିଲେ—ସବାର ସ୍ୱଣୀ ମହାପୁରୁଷ ସୋଲେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ପାଇ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହିଥିଲେ ।

୩୦ । ସେମାନେ—ସୋଲେମାନ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ।

୩୧ । ସେ—ସବାର ସ୍ୱଣୀଙ୍କ ଦୁର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଣୀ ବା ପ୍ରଧାନ ଦୁର୍ତ୍ତ ।

“ହେ ପ୍ରଧାନ ଦୁଇ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିଯାଅ; ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏପରି ସୈନ୍ୟଦଳ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବୁଁ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଅପମାନ ସହିତ ବାହାର କରି ଦେବୁଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବନତି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ” । ୩୭।

ସେ କହିଥିଲେ; “ହେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ବନ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର କରି ଅମ୍ଭ ନିକଟ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ସିଂହାସନ ଅମ୍ଭ ନିକଟ ନେଇ ଆସି ପାରନ୍ତି ?” । ୩୮।

ଦାନବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ସାହସୀ ଲୋକ କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଅସନରୁ ଉଠିବା ପୂର୍ବରୁ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଅଗରେ ତାହା ନେଇ ଆସିବୁଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେଥିପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଛୁ” । ୩୯।

ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ପଲ୍ଲବ ପକାଇବା ମାତ୍ରେକ ଅମ୍ଭେ ତାହା ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁଁ ।” ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଅଗରେ ତାହା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଯଦ୍ୱାରା ଅମ୍ଭର ପରାସ୍ତା ହେବ ଯେ ଅମ୍ଭେ କୃତଜ୍ଞ କି ଅକୃତଜ୍ଞ; ଏବଂ ଯେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରେ ବାସ୍ତବରେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ୱୀକାର କରେ; ଏବଂ ଯେ ଅକୃତଜ୍ଞ ହୁଏ, ତେବେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ଥାଶୂନ୍ୟ ଓ ସମ୍ମାନିତ” । ୪୦।

ସୋଲୋମନ କହିଥିଲେ, “ତାଙ୍କପାଇଁ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ, ଅମ୍ଭେ ଦେଖିବୁଁ ଯେ ସେ ସୁପଥଗାମିନୀ ହେବେ ଅଥବା ଯେଉଁମାନେ ପଥପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ” । ୪୧।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, “ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ କଅଣ ଏହିପରି ଥିଲା” ? ସେ କହିଥିଲେ, “ଏହା ଏହିପରି ଥିଲା ଏବଂ ଏହା

୩୭ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ—ସବାର ରାଣୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟ ।

୩୮ । ସେ କହିଥିଲେ—ମହାପୁରୁଷ ସୋଲୋମନ ନିଜର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହିଥିଲେ ।

ମହାପୁରୁଷ ସୋଲୋମନ ଜାଣି ପାରୁଥିଲେ ଯେ ସବର ରାଣୀ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତର ଅବଗତ ହେଲା ପରେ ବନ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କ ନିକଟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ତାଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସବାର ରାଣୀ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନରୁ ଉଠାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରିଥିଲେ ।

୪୦ । ସେ—ମହାପୁରୁଷ ସୋଲୋମନ ।

ତାହା—ରାଣୀଙ୍କର ସିଂହାସନ ।

ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି—ସୋଲୋମନଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଜଣେ ଅନୁଚର । କେତେକ ଟୀକାକାରଙ୍କ ମତରେ ସୋଲୋମନ ନିଜେ ।

୪୧ । ସବାର ରାଣୀଙ୍କ ରୁଚି ପରାସ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନର ଆକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା ପାଇଁ ସୋଲୋମନ ଅଦେଶ କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ଅନୁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅନୁସମର୍ପଣ କରୁଥିଲି । ୧୨।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ସେ ଯାହାର ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେ ତାହାକୁ (ସତ୍ପଥରୁ) ରୋଧ କରୁଥିଲା, ଯେହେତୁ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସପ୍ତଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ୧୩।

ତାହାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କର, ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହା ଦେଖି ଥିଲେ ସେ ତାହାକୁ ଜଳାଶୟ ମନେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ (ସେଥିରେ ପଶିବା ପାଇଁ) ନିଜର ଦୁଇ ପାଦର ଅବରଣୀ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ; ସୋଲେମାନ କହିଥିଲେ, “(ଏହା ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରମ) ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ପ୍ରାସାଦ କାଚ-ଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡିତ”; ସବାର ରାଣୀ କହିଥିଲେ “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ନିଜ ଓଡ଼ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସୋଲେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ର-ସମର୍ପଣ କଲୁ ।” ୧୪।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ସପ୍ତଦାୟପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭାବ ସ୍ଵାଲୋଚକ୍ତ ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲୁ (ଏହି ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ) ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନା କର, ତାପରେ ସେମାନେ ଦୁଇଦଳ ହୋଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳହ କରୁଥିଲେ । ୧୫।

୪୬ । ସେ—ସବାର ରାଣୀ ।

ସବାର ରାଣୀ ସୋଲେ ମନକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ବିଷୟ ଅନୁମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିବ ପୂର୍ବରୁ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲି । ସୁତରାଂ ଅନୁମାନେ ଅସ୍ତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲି ।”

୪୭ । ସବାର ରାଣୀ ପ୍ରକୃତରେ ରୁଦ୍ଧମତ ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣା ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟୋପାସକ ସମୁଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ ଓ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁଥିବାରୁ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାରିନଥିଲେ । ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତି ମାତ୍ରେକ ସେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ।

୪୮ । ମହାପୁରୁଷ ସୋଲେମାନ ଜଣେ ଝାଡ଼ନାମା ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ମହାନ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଙ୍ଗତି-ସମ୍ମାନ ସମ୍ରାଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରାଜ ପ୍ରାସାଦ କାଚଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ସେ ଗୋଟିଏ କୃତ୍ରିମ ଜଳାଶୟ ନିର୍ମାଣ କରି ତାକୁ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ମସ୍ତକମାନେ ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଜଳଜ ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷମାନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତାହାର ଉପରଭାଗ କାଚଦ୍ଵାରା ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ତାହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଜଳାଶୟ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ସବାର ରାଣୀ ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ତାହାକୁ ଜଳାଶୟ ମନେ କରି ତାହାକୁ ପାରହେବା ପାଇଁ ପାଦୁକା ଖୋଲିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେଲେମାନ ତାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା କାଚଦ୍ଵାର ଅବୃତ୍ତ ସୁତରାଂ ପାଦୁକା ଖୋଲିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ସବାର ରାଣୀ ଲଜ୍ଜିତା ହୋଇ ସୋଲେମାନଙ୍କର ପାଥିକ ଗୌରବ ଓ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ଏକାଧାରରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବାର ଜାଣିପାରି ତାଙ୍କର ବଶ୍ୟତା ସ୍ଵୀକାର କରିବା ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଏହି ରାଣୀଙ୍କ ନାମ ବିଲକିଶ । ସେ ଏହାପରେ ସୋଲେମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ । ମାତ୍ର କୋରୁନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

୪୯ । ଦୁଇଦଳ—ଦଳେ ମହାପୁରୁଷ ସ୍ଵାଲୋଚକ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଦଳ ତାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ-ଚରଣ କରୁଥିଲେ ।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସପ୍ତଦାୟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍‌କର୍ମ ପୂର୍ବେ ଅସତ୍‌କର୍ମପାଇଁ କାହିଁକି ସଜ୍ଜିତ ହେଉଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଶମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ?” ୧୪୭।

ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛୁ;” ସେ କହିଥିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି ସପ୍ତଦାୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଅଛି ।” ୧୪୮।

ଏବଂ ଏହି ନଗରରେ ନଅ ଜଣ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ (ନିଜକୁ) ସମୋଦାନ କରୁ ନ ଥିଲେ । ୧୪୯।

ସେମାନେ (ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ) କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥକର ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ରାତିରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଁ, ତାପରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀକୁ କହିବୁଁ ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ପରିବାରମାନଙ୍କ ଧ୍ୱଂସ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ।” ୧୫୦।

ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସୁକୌଶଳରେ ଏକ କୌଶଳ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରି ନଥିଲେ । ୧୫୧।

ଅତଏବ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର ପଦ୍ଧତୀମ କପରି ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସପ୍ତଦାୟର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ । ୧୫୨।

ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହମାନ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଅଛି ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ଅଭିଜ୍ଞ ସପ୍ତଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି । ୧୫୩।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ ଓ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିଲୁ । ୧୫୪।

୧୭। ସମୁଦ୍ର ସମୁଦ୍ର ସ୍ତର ଅବ୍ୟାଧି ହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନାବୃତ୍ତି, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ମହାମାରୀ ପ୍ରଭୃତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରେରଣା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ଲଭି ନକରି ଏଥିପାଇଁ ସ୍ୱାଲୋଚ୍ଛ୍ୱେଦ ଦୋଷୀ କରୁଥିଲେ । ସ୍ୱାଲୋଚ୍ଛ୍ୱେଦ କହିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାପାଇଁ ଏ ସବୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧୮। ସେମାନେ—ଶ୍ଳୋ ୪୮୯ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନଅଜଣ ।

ତାହାକୁ—ମହାପୁରୁଷ ସ୍ୱାଲୋଚ୍ଛ୍ୱେଦକୁ

୧୯। ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲୁ—ସେମାନେ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲେ । ୨ମ ଅଧ୍ୟାୟର ୭ । ୨୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨୫-୩୩। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ସ୍ୱାଲୋଚ୍ଛ୍ୱେଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମୁଦ୍ରାୟ ସମୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିସ୍ମୃତ ବିବରଣ ସୁଦ୍ଧା ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୭ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।



ଏବଂ ଲୁତ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଅଶ୍ଳୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖୁଅଛ । ୫୧।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ସ୍ୱାମୀନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାମ ଲାଳସା ତୃପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ଅଛ ? ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ” । ୫୫।

ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ “ଲୁତଙ୍କ ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗରରୁ ବାହାର କରିଦିଅ, କାରଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।” ୫୬।

ତାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲୁ; ଅମ୍ଭେ ତାକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତପନୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁ । ୫୭।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳାବୁଦ୍ଧି ବର୍ଷଣ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ଅନିଷ୍ଟକର ବୁଦ୍ଧି ଥିଲା । ୫୮।

### ୫ମ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଣାମ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ସେବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରେଷ୍ଠତର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ?” ୫୯।

### ବିଂଶ ଭାଗ

କିମ୍ବା ଯେ ଏହି ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅକାଶରୁ ଜଳ ବର୍ଷଣ କରୁଅଛନ୍ତି ? ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ତଦ୍ୱାରା ସୁଶୋଭିତ ଉଦ୍ୟାନ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଅଛୁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ନଥିଲା ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାର ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଦନ କରି ପାରନ୍ତି, କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ଅଛୁ ? ବରଂ ସେହିମାନେହିଁ ବିପଥଗାମୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ୬୦।

୫୪-୫୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଲୁତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିଷୟ ସଂକ୍ଷେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ବିସ୍ମୃତ ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷତଃ ୭୩ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୦ମ ବିଭାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୫୭ । ତାହା—ମହାପୁରୁଷ ଲୁତଙ୍କ ଅବାଧା ପତ୍ନୀକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନାବୃତ୍ତମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ମୁଖରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲା ।

୫୮ । ସେହି ପାତ୍ରୀ ଅନାବୃତ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶିଳାବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ୮ ଓ ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ୧୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୭୪ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ—୧୫ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା; ମାତ୍ର ସେମାନେ କିଛି ପଛୁଆ କରିନଥିଲେ ।

୫୯-୬୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର ଅସାରତା ଓ ଅଯୌକିକତା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଅଛି । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି ତହିଁର ସାଧାରଣ ଉତ୍ତର ହେଉଅଛି—“ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଏବଂ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଉପାସ୍ୟ । ତାଙ୍କ ଛଡ଼ା ଏସବୁ କେହି କରନାହିଁ” ।

ଦ୍ରୁତ ପଦ୍ଧତିମାଳା=୧୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

କିନ୍ତୁ ଯେ ପୃଥ୍ବୀକୁ ବିଶ୍ୱାମାଗାର କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ନଦୀମାନ ପ୍ରବାହିତ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ପଦ୍ମମାଳା ସୃଷ୍ଟିକର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଉଭୟ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀର କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ? କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ଅଛନ୍ତି ? ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି । ୨୧।

କିନ୍ତୁ ଯେ ସନ୍ତାପିତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଚାକିଲବେଳେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଦୁଃଖ ଦୂରକର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରତିନିଧି କରନ୍ତି ? କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହିଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅତିଅଳ୍ପ ମନଯୋଗ ଦେଇଥାଅ । ୨୨।

କିନ୍ତୁ ଯେ ଅଳ୍ପକାରମୟ ଭୂମିରେ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକରନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ତାଙ୍କର କରୁଣାର ଅଗ୍ରଦୂତ ସ୍ୱରୂପ ବାୟୁରାଶି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି ? କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହିଅଛନ୍ତି ? ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନକରନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେଥିରୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ । ୨୩।

କିନ୍ତୁ ଯେ ଏହିସୃଷ୍ଟିର ଅଦସ୍ତଖା, ତାପରେ ଏହାକୁ ପୁନରାୟ ସୃଷ୍ଟିକରବେ ଏବଂ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରୁ ଜୀବିକା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ? କଅଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହିଅଛନ୍ତି ? ତୁମ୍ଭେକହ; “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଅଗତକର” । ୨୪।

ତୁମ୍ଭେ କହିଦିଅ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳରେ ଯେତେ ଜୀବଅଛନ୍ତି କେହି ଅନୁକୃଷ୍ଟସୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ (କବରରୁ) ଉଠିବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତିନାହିଁ । ୨୫।

“ବରଂ ପରକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କରଜ୍ଞାନ ଅତିଅଳ୍ପ, ବରଂ ସେ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ସନ୍ଦେହରେ ରହିଅଛନ୍ତି, ବରଂ ଏକିଷୟରେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ” । ୨୬।

୨୧ । ଉଭୟ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀର — ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୫<sup>ଶ</sup> ଶ୍ଳୋକ ୫୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୧୯ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨୨ । ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରତିନିଧି — ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୨୫ ଶ୍ଳୋକ ଓ ଟୀକା ଦେଖ ।

୨୩ । ବାୟୁରାଶି ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି — ଜଳବୃଦ୍ଧି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁକୃଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ । ବୃଦ୍ଧି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାୟୁ ମେଘମାଳ ହୁଏ ବହନ କର ବୃଦ୍ଧିପାତର ସୁସମ୍ଭାଦ ଦେଇଥାଏ । ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୮ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୪ । ପ୍ରମାଣ ଅଗତ କର — ସୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଅଯ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

୨୫-୨୬ । ଯେଉଁମାନେ ପରଲୋକରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅତି ସୀମବଦ୍ଧ ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ଭ୍ରୂପ । ଏଥିପୂର୍ବେ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶାନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପରଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଷୟ ଶାନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ କରୁବେ ।

୨୭ । ଜଳବାୟୁ ନାଷ୍ଟିକିମାନେ ପରଲୋକର ଅନ୍ତର୍ଭୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେଖ ଟୀକା ୨୪ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୦ ଶ୍ଳୋକ ।

## ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ କହନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଓ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମାଟି ହୋଇ ପାରିଥିବୁଁ ସେତେବେଳେ କଅଣ ସତେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ (କବରରୁ) ବାହାର କରିହେବ ? ୬୭।

“ନିଶ୍ଚୟ ଏହାପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଓ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଏବିଷୟରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଅଛୁଁ; ଏହା ପୁରାକାଳୀନ କାହାଣୀ ଛଡ଼ା ଅଉ କିଛିନୁହେଁ” । ୬୮।

ତୁମ୍ଭେକହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣକରି ଦେଖ ଯେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପରଶ୍ରାମ କିପରି ହୋଇଅଛି” । ୬୯।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନା ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରାନ୍ତହୁଅନା । ୭୦।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ ତେବେ ବତାଅ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କେବେ ଘଟିବ ? ୭୧।

ତୁମ୍ଭେ କହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ କରୁଅଛ ତାହାର କେତେକ ଅଂଶ ସମ୍ଭବତଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଲୁଚି ରହିଅଛି” । ୭୨।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତକ୍ତି ନୁହନ୍ତି । ୭୩।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରରେ ପାହା ଗୋପନରେ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ପାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୭୪।

ଏବଂ ଅକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଏପରି କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟନାହିଁ ଯାହାକି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ନାହିଁ । ୭୫।

ନିଶ୍ଚୟ ଏହି କୋରାଣ ରସସାରକୁ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସେହିବିଷୟର ଅଧିକାଂଶ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛି ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଭଲ ଭଲ ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ୭୬।

୭୦ । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କର ଅକାୟତା ଓ ଶବ୍ଦତାତପରଣ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ କିମ୍ବା ଶ୍ରାନ୍ତ ନହେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା କରୁଅଛନ୍ତି ।

୭୧-୭୫ । ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ, ପୁନରୁତ୍ଥାନ କେବେ ଘଟିବ ? ତାହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ବିଷୟର କିଛି ଆଉ କାହାର ନାହିଁ । ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରୂପେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଏହା କେବେ ଘଟିବ ନାହିଁ ଏପରି ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପରମେଶ୍ୱର ଜିଜ୍ଞାସୁଙ୍କୁ ଶେଷରେ ଅବସର ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ତତଃ ପରିବେଶ । ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପୁସ୍ତକ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସୀମ ଓ ଅନନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ।

୭୬ । ଇହଲୋକରେ ଓକିଲମାନଙ୍କ (ଏମ ଆୟାୟ ୩୦ ଶ୍ଳୋକ)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ ରାସାଳ ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏବଂ ହିରୋଡ଼ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ପରଶେଷରେ ଶେଷ ପ୍ରେରଣ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦେବଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀ ଧାରଣା ପୋଷଣ କରୁଥିଲେ କୋରାଣରେ ସେ ସବୁ ବିଷୟର ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ କରୁଣା ।୨୩

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନିଜ ପୁଣ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସାକର ଦେବେ, ଏବଂ ସେ ପରାଜାନ୍ତ ମହାଜ୍ଞାନୀ ।୨୪

ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରକର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସତ୍ୟପଥ ଉପରେ ରହୁଅଛ ।୨୫

ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାଣସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବନାହିଁ ଏବଂ ବସୁରମାନଙ୍କୁ (ତୁମ୍ଭର) ତାଙ୍କ ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛ ଫେରାଇ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ।୨୬

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତ ପଥରୁ ସୁପଥକୁ ଅଣି ପାରିବନାହିଁ; ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧ କାହାକୁ (ତୁମ୍ଭରଥା) ଶୁଣାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ବାସ୍ତବରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଅସୁସମର୍ପଣକାରୀ ।୨୭

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିକଥା ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୁମିରୁ ଏପରି ଏକ ଜନ୍ମ ବାହାର କରିବୁଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବ; ଯେ ହେତୁ ଲୋକମାନେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେନାହିଁ ।୨୮

### ୭ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଫିଦାୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଉଠାଇବୁଁ, ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ରଖାଯିବ ।୨୯

୨୮ । ଭଲ ଭଲ ବିବାସୀୟ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମତଭେଦ ଦେଖାଯାଉଅଛି, ତାହାର ମୀମାଂସା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହେବ—(କ) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଗଣିତ ଆଦେଶ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ଯେପରିକି କୋରାଣ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା । (ଖ) କିମ୍ବା ଏହି ଲହ କାଳର ଘଟଣା ଚକ୍ରଦ୍ୱାରା, ଯେପରିକି କାଳ ଛମେ ଅସଂଖ୍ୟ ଦଳ ଲେପ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି (ଗ) କିମ୍ବା ପରକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା, ଯେତେବେଳେ ବିବାସୀୟ ଦଳମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ଜାଣି ପାରିବେ ।

୨୯-୩୦ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ରହିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥ ଅଣିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛା ପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ । ସ୍ୱତଃ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

୩୧ । ସୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦବସର ପୂର୍ବେ କୁତଳରୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଅଭିଭାବ ଜନ୍ମ ବାହାର କରି ଯେକି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବ ଏବଂ ସୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦବସ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବୋଲି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ଅଧୁନିକ ଟୀକାକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହାର ଅର୍ଥ ରୂପକ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି କହନ୍ତି ଯେ, ସେହି କଥା ଅର୍ଥ ଦୃଶ୍ୟାଦେଶ; ଏକ ଜନ୍ମ ବାହାର କରିବା ଅର୍ଥ କୁମିଳମ୍ପ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଜଳପ୍ରାବନ, ସୁବ ବିଗ୍ରହ ଓ ମହାମାତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟାଧି ଦ୍ୱାରା ଦୈବ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଗର ଘଟନ; ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବା ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅହତ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ । ସେମାନେ ପ୍ରାଣ-ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ମତଲବ ହେଉଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ପାପ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ଭାର ବେଶି ହୋଇପଡ଼ିବ ସେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୂର୍ଘଟଣା ଘଟି ଧନ ଜନ ନଷ୍ଟ ହେବ ।

୩୨-୩୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ସୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦବସର ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଏପରିକି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ (ବିଗୁର ସ୍ଥଳରେ) ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ମନେକରୁଥିଲୁ, ଅଥଚ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କୌଣସି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା ? କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନେ (ପଦ ଏହା ନ କରିଥିଲୁ ତେବେ) ଅଭିକଅଣ କରିଥିଲୁ” ? ୮୪ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି କଥା ଘଟିବ; ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କଥାକହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୮୫ ।

ସେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ଭେ ସତକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଏବଂ ଦାନକୁ ଅଲୋକ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟିକରିଅଛୁ ? ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ରାଟ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛୁ । ୮୬ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଭୋଗ ଧ୍ୱଞ୍ଜନ କରାହେବ, ସେଦିନ ଅକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସରେ କମ୍ପିବେ; ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ପାହାକୁ ରକ୍ତା କରିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ରଖିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଅଗରେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ୮୭ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଚଳ ମନେ କରୁଅଛ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ମେଘମାଳାପରି ଗତି କରିବେ; ଏହା ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାରଗରା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୮୮ ।

ଯେ (ନିଜ ସଙ୍ଗରେ) ସତକାର୍ଯ୍ୟ ଅଶିବ ସେ ତହିଁର ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ଏବଂ ସେଦିନ ସେ ଉତ୍ସରୁ ନିରାପଦରେ ରହିବ । ୮୯ ।

ଏବଂ ଯେ (ନିଜ ସଙ୍ଗରେ) ଅସତକାର୍ଯ୍ୟ ଅଶିବ ତାକୁ ଅଧୋମୁଖରେ ନରକରେ ପକାଇ ଦିଅଯିବ; (ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ) “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲ ତାହା ଛାଡ଼ି ଅଭିକଅଣ ପ୍ରତିପଳ ପାଇବ” ? ୯୦ ।

(ତୁମ୍ଭେକୁହ) “ଅମ୍ଭେ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ” ଯେ ଏହି ନରକର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପସନା କରିବୁଁ ଯେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧିକାରୀ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ଅନୁସମର୍ପଣକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତତେ ହେବୁଁ । ୯୧ ।

୮୪ । ସେ=ପରମେଶ୍ୱର

‘ପରମାତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କୌଣସି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା, ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଗଣରେ ଅମ୍ଭର ଚକର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଜ୍ଞାନ କରିଥିଲ ଏହା କଣ ସତ୍ୟ, ବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅଭିକଅଣ ଓକର ଅଛ ?’ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଶାନ୍ତିକ ।

୮୫ । ସେହି କଥା—ଶାପର ଶାସ୍ତି । କଥା କହିବା ରିବଜ ନାହିଁ—କୌଣସି ବାହାନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୮୬ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କୌଣସି ଦର୍ଶନ କରି ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଅଦେଶ ଦେପାଇଅଛି ।

୮୭-୯୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଶେଷ ବିଗୁର ଦାନର ଘଟଣା ଓ କର୍ମଫଳ ଭେଗର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୯୧ । ଏହି ନରକ—ମର୍କା ନଗର । ଏହାକୁ—ମର୍କା ନଗରକୁ ।

“ଏବଂ (ଅମ୍ଭେ ଅଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛୁ) ଯେପରି ଅମ୍ଭେ କୋରାଣ ପାଠ କରିବୁଁ;” ଅତିଏବ ଯେ (ତଦ୍ଦ୍ୱାରା) ସୁପଥଗାମୀ ହେବ ସେ ବାସ୍ତବରେ ନିଜପାଇଁ ସୁପଥଗାମୀ ହେବ; ଏବଂ ଯେ ବିପଥଗାମୀ ହେବ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ କହୁଦିଅ ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୋହୁଁ । ୯୨ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା, ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ନିଦର୍ଶନମାନ ଦେଖାଇବେ; ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେସବୁକୁ ଚିହ୍ନି ପାରୁବ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ ସେ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅମନଯୋଗୀ ନୁହନ୍ତି” । ୯୩ ।

୯୧-୯୩ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଆମ୍ଭ ସମର୍ପଣ କରି ଲେକମାନଙ୍କୁ କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁସମ୍ବାଦ ଦେବା ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରଲୋକର ଶାସ୍ତି ବିଷୟରେ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

## ୨୮ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅଲ୍‌କସସ୍ (ଉପାଖ୍ୟାନମାଳା)

ମକ୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋ ୯ ଟି ଚିତ୍ରାଣ ଏବଂ ଗୋ ୮୮ ଟି ଶ୍ଳୋକ ଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

## ୧ମ ବିଭାଗ

ଭୃ—ସୀନ୍—ମୀମ୍ । ୧ ।

ଏହା ସେହି ପୁଷ୍ପ ବର୍ଣ୍ଣନାକାଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥର ଶ୍ଳୋକମାନ । ୨ ।

(ହେ ମୋହସ୍ପଦ), ଅମ୍ଭେ ମୂଷା ଓ ଫେରଅର୍ଥନ୍‌ଙ୍କ ବିବରଣରୁ ବିଶ୍ଵାସକାଣ୍ଡ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛୁଁ । ୩ ।

ନିଷ୍ଠୟ ଫେରଅର୍ଥନ୍ (ମିଶର) ଦେଶରେ ଉଲ୍ଲିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭଲ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଦଳକୁ ଦୁର୍ଜଳ କରି ଦେଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ପୁରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ ରଖୁଥିଲା; ନିଷ୍ଠୟ ସେ ଦୁର୍ଘର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା । ୪ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜା କରୁଥିଲୁଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ଦୁର୍ଜଳ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତ କରୁଥିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ (ରାଜ୍ୟର) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରୁଥିବା । ୫ ।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେବା ଏବଂ ଫେରଅର୍ଥନ୍ ଓ ହାମାନ୍ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଚରମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଷୟର ଆଶଙ୍କା କରୁଅଛନ୍ତି ଅମ୍ଭେ ତାହା ଦେଖାଇ ଦେବା । ୬ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରେ ମହାପୁରୁଷ ମୂଷାଙ୍କ ଉପାଖ୍ୟାନ ବହୁତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିପାଇଁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସାବେରିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ଦେଖ । ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକର ଟୀକା ଦେଖ ।

୨ । ପୁଷ୍ପ ବର୍ଣ୍ଣନାକାଣ୍ଡ ଗ୍ରନ୍ଥ—କୋରନ ।

୪ । ଉଲ୍ଲିତ ହୋଇଥିଲା—ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିବା ହେତୁ ଉଦ୍ଧୃତ ପ୍ରକୃତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏକ ଦଳକୁ—ରାସରାଜର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ

ଫେରଅର୍ଥନ୍—ମିଶର ଦେଶର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ରାଜା ।

ପୁରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରୁଥିଲା—ଯେଉଁର କି ରାସରାଜାଙ୍କୁ ମାନକ ସଂଖ୍ୟା କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଲୋପ ପାଏ ।

\* । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ଵର ।

୨ । ଅମ୍ଭେ—ପରମେଶ୍ଵର । ସେମାନଙ୍କୁ—ରାସରାଜର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ।



ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୁଖାକ ମାତାକୁ ଅଦେଶ କରିଥିଲା “ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସ୍ତନ୍ୟ ଦେଉଥାଅ, ତା ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର (ପ୍ରାଣର) ଅଶକ୍ତି କରିବ ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ନଈରେ ପକାଇ ଦେବ ଏବଂ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଃଖ କରିବ ନାହିଁ; ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଫେରାଇ ଆଣିବୁଁ ଏବଂ ତାହାକୁ ଛେରତପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦେ କରିବୁଁ” । ୭ ।

ତା ପରେ ଫେରଅର୍ଥନର ଲେକମାନେ ତାକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ ଯେପରି ସେ ସେମାନଙ୍କପାଇଁ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ଶତ୍ରୁ ଓ ଦୁଃଖଦାୟକ ହେବେ; ନିଶ୍ଚୟ ଫେରଅର୍ଥନ ଓ ହାମାନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଚର-ମାନେ ଦୁଷ୍ଟମିକାଶ୍ଚ ଥିଲେ । ୮ ।

ଏବଂ ଫେରଅର୍ଥନର ପତ୍ନୀ କହୁଥିଲା, “ଏ ଯେ ଅମ୍ଭପାଇଁ ଓ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ନୟନ କୁପ୍ରିକର । ଏହାକୁ ହତ୍ୟା କରନା; ସମ୍ଭବତଃ (ଭବିଷ୍ୟତରେ) ଏ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପକାରରେ ଅର୍ଥବ ଅଥବା ଅନ୍ୟମାନେ ତାକୁ ପୁଣିରୁପେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁଁ,” ଏବଂ ସେମାନେ (ଏହାର ପରଶାମ) ବୁଝିପାରି ନ ଥିଲେ । ।

ଏବଂ ମୁଖାକ ମାତାଙ୍କ ଅନ୍ତର ନିହିତ ହୋଇଥିଲା; ଯଦି ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଦୃଢ଼ କରି ନ ଥାନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ବିଧାୟକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦେ ସେ ହୋଇ ପାରନ୍ତେ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ୧୦ ।

ସେ ତାଙ୍କର ଭଗ୍ନୀକୁ କହୁଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହାର ପଛେ ପଛେ ଯାଅ;” ଅତଏବ ସେ ତାକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥିଲା ଯେପରି ସେମାନେ ଜାଣି ନ ପାରୁବେ । ୧୧ ।

ହାମାନ—ଫେରଅର୍ଥନର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଫେରଅର୍ଥନ ଓ ତାଙ୍କ ଦଳର ଲେକମାନେ ଅଶକ୍ତି କରିଥିଲେ କି ଲସସଲ ବଶିଷ୍ଠମାନେ ଦିନେ ଶକ୍ତି-ଶାଳୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଂଶିନସ୍ତ କରିଦେବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଯେଉଁ ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଇ ନପାରିବେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ସିରଥ ଦେଶ ଓ ମିଶର ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ! ସେଥିପାଇଁ ମହା-ପୁରୁଷ ମୁଖାକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଇଥିଲା ।

୭ । ଅଶକ୍ତି—ଫେରଅର୍ଥନ ଲସସଲ ବଶିଷ୍ଠ ପୁଣି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିଲା; ଏଥିପାଇଁ ନବଜାତ ଶିଶୁ ମୁଖାକ ସମ୍ଭବରେ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ମନରେ ଅଶକ୍ତି ଜାତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ।

୮ । ୧ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖାକ ମାତା ମୁଖାକୁ ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୋଟିଏ କାଠ ସିନ୍ଦୂରରେ ପୁରାଇ ଗାଳ ନଦୀରେ ଭସାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଗାଳ ନଦୀ-ଫେରଅର୍ଥନର ରାଜସ୍ୱ ସଦର ପାଦ ଦେଶରେ ପ୍ରବାହ ହେଉଥିଲା । କାଠସିନ୍ଦୂର ଗାଳ ନଦୀ ଉପରେ ଭସି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଫେରଅର୍ଥନ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ତାକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ସେଥିରେ କଥା ଅଛି ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ତାକୁ ଉଠାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରିଥିଲେ, ସୁତରାଂ ଅନୁଚରମାନେ ସେହି କାଠ ସିନ୍ଦୂରକୁ ନଦୀରୁ ଉଠାଇ ଆଣିଥିଲେ । ସିନ୍ଦୂରକୁ ଫିଟାଇବାକୁ ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁତର ଶିଶୁ ପୁଣି ଦେଖାଗଲା । ଫେରଅର୍ଥନ ସମ୍ଭବତଃ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ଶିଶୁଟିକୁ ହତ୍ୟା ନକରି ପୁଣିରୁପେ ପ୍ରତିପେଟଣ କରିବା ପାଇଁ ଫେରଅର୍ଥନକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେଥିରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ସୁଦ୍ଧା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେ ସେହି ଶିଶୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୱଂସ ସାଧନ କରିବ ।

୧୧ । ମୁଖାକ ମାତା ଶିଶୁକୁ ନଦୀରେ ଭସାଇ ଦେଇ ଅସୁସ୍ଥ ନହୋଇ ଘଟଣା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ଅର୍ଥାତ ମୁଖାକ ଭଗ୍ନୀକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦୂରରେ ରହି ଘଟଣା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ (ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ) ପ୍ରତ୍ୟାପନ ନିଷେଧ କରି ଦେଇଥିଲେ, ସୁତରାଂ ସେ କହିଥିଲେ, “ଅନ୍ୟ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଘରର ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାଇ ଦେବୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ପାଳନର ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଯେ ଏହାପାଇଁ ହୃଦୟାତ୍ମ ହେବେ ?” ୧୨ ।

ତାପରେ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କ ନିକଟ ଫେରିବାରୁ ଅଣିଥିଲେ ଯେପରି ତାଙ୍କର ନୟନ କୁପ୍ର ହେବ ଏବଂ ଯେପରି ସେ ଦୁଃଖିତ ନ ହେବେ ଏବଂ ଯେପରି ସେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର ସତ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୧୩ ।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଯାଏନରେ ପହଞ୍ଚିବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ସତ୍‌କର୍ମଶୀଳଲେକ-ମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରୁଥାନ୍ତି । ୧୦ ।

ଏବଂ ନଗରବାସୀମାନେ ଅସତର୍କ ଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ତାପରେ ସେ ସେଠାରେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାଙ୍କ ଦଳର ଲେକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଦଳର ଲେକ; ତାପରେ ତାଙ୍କ ଦଳର ଲେକଟି ନିଜ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ସୁତରାଂ ମୁଁ ତାକୁ ବଧା ମାଡ଼ ଦେଇଥିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେ ମୁକୁଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ (ଦୁଃଖିତ ହୋଇ) କହିଥିଲେ, “ଏହା ସ-ଏତାନର କାର୍ଯ୍ୟ, ନିଶ୍ଚୟ ସେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁକୁ କାନ୍ଦୁ ଶତ୍ରୁ” । ୧୫ ।

ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛୁଁ, ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅମରଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର;” ସୁତରାଂ ସେ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ କ୍ଷମାଶୀଳ ଓ କରୁଣାମୟ । ୧୬ ।

ସେ ପୁଣି କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଅମର ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛ, ଅନ୍ୟ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପପୋଷକ ହେବୁଁ ନାହିଁ । ୧୭ ।

୧୨ । ୧୩ । ଫେରଅର୍ଥନ ମୁଁଙ୍କୁ ପୁଣିରୁପେ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବାର ସ୍ଥିର କରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ନିୟମ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ । କେତେକଜଣ ଧାର୍ମିକ ତତ୍ତ୍ଵ ହେଲେ, ମାତ୍ର ମୁଁଙ୍କା କାହାରଠାରୁ ଦୁର୍ଗ୍ରାସ ପାନ କଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି ମୁଁଙ୍କା ଭଗ୍ନୀ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଥିଲେ କି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଧାର୍ମିକରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ସେ ଏହି ଶିଶୁର ଲଳନ ପାଳନ ସ୍ତମ୍ଭର ରୂପେ କରପାରିବେ । ତଦନ୍ତଯାୟୀ ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କୁ ତକାଇ ଶିଶୁର ଧାର୍ମିକରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିପାରିଥିଲେ ଏବଂ ମୁଁଙ୍କା ଅନନ୍ଦରେ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଗ୍ରାସ ପାନ କରୁଥିଲେ । ଏହିରୂପେ ଶ୍ରେଣୀକରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୁଁଙ୍କା ମାତାଙ୍କ ସହିତ କରୁଥିବା ଅଙ୍ଗୀକାର ପୁଣିହୋଇଥିଲା ।

ତତ୍ତ୍ଵାକୁ = ମୁଁଙ୍କା । ସେ କହିଲେ = ମୁଁଙ୍କା ଭଗ୍ନୀ କହିଲା । ତାଙ୍କ ନୟନ — ମୁଁଙ୍କା ମାତାଙ୍କ ନୟନ ।

୧୫ । ୧୬ । ତାଙ୍କ ଦଳର ଲେକ — ଲସ୍ତାଇଲ ବଣୀୟ ଲେକ । ଶତ୍ରୁ ଦଳର ଲେକ — ମିଶର ଅଧିବାସୀ ଫେରଅର୍ଥନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲେକ ।

ମୁଁଙ୍କା ବଧା ମାଡ଼ରେ ହେଉଥିବା ଲେକ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ସେ ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଓ ଅନୁକ୍ରମ ହୋଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଇଥିଲେ ।

ତାପରେ ସେ ଘାତ, ସତର୍କ ଭାବରେ ସେହି ନଗରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ; ତାପରେ ଫୁଲଦଳ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ନିକଟ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃବାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ; ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ” । ୧୮ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟା ସେହି ଲୋକକୁ, ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲା, ଧରିବାକୁ ଲାଗି କହିଥିଲେ, ସେ କହିଥିଲା, “ହେ ମଧ୍ୟା ! ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅନ୍ଧକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଲାଗି କରୁଅଛ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ କାଲି ଏକ ଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ? ପୁଣ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବା ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅନ୍ଧ କିଛି ଲାଭ କରିନା ଏବଂ ଶାନ୍ତିକାମୀ ହେବା ପାଇଁ କଅଣ ତୁମ୍ଭର ଲାଭ ନାହିଁ ?” । ୧୯ ।

ଏବଂ ନଗର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଜଣେ ଲୋକ ଦ୍ରୁତବେଗରେ ଆସି କହିଥିଲା, “ହେ ମଧ୍ୟା ! ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରଣା କରୁ ଅଛନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରୁ ବାହାର ପାଅ; ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ଧେ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳାକାଂକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ” । ୨୦ ।

ତାପରେ ସେ ଘାତ ହୋଇ ସେହି ନଗରରୁ ସତର୍କ ଭାବରେ ବାହାର ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅନ୍ଧର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧକୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଦ୍ଵାରା ରକ୍ଷା କର” । ୨୧ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦାସ୍ତେନ୍ ଅନ୍ଧକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଲାଗି କହିଥିଲେ ସେ କହିଥିଲେ, ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ଧର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ଧକୁ ଟିକ ବାଟ ଦେଖାଇବେ” । ୨୨ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମଦାସ୍ତେନ୍ ଜଳାଶୟ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ସେଠାରେ ଏକ ଦଳ ଲୋକଙ୍କୁ (ନିଜ ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ

୧୮ । ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିପଥଗାମୀ—ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଝଗଡ଼ା କରି ଅନ୍ଧର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଭୁଅଛ ; ତୁମ୍ଭେ କଳହ ପ୍ରିୟ ଲୋକ ଅଟ ।

୧୯ । ମଧ୍ୟା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁପକ୍ଷୀୟ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଲୋକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ଧ କେହି ନଥିଲେ । ସୁତରାଂ ହତ୍ୟାକାରୀ ବିଏ ତାହା ଜଣାପଡ଼ିନଥିଲା । ଫେରଅର୍ଥନ ହତ୍ୟାକାରୀର ଅନ୍ତଃସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଗୁପ୍ତତର ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ୨ୟ ଦଳ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଲୋକ ମଧ୍ୟାଙ୍କୁ ପୁନଶ୍ଚ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା ମଧ୍ୟା ତାହାପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ତାକୁ ଚେପ୍ପାଇ କଲେ । ମାତ୍ର ମଧ୍ୟା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଧରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ, ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଲୋକ, କାଳେ ମଧ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରହାର କରିବେ ଏହି ଧୂସରେ ଅତର୍କିତ ଭାବରେ କହିପକାଇଲା “ହେ ମଧ୍ୟା ! ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଅନ୍ଧ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବ, ଯେପରି କାଲି ଅନ୍ଧ ଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ?” ଏହିପରି ଭାବରେ ମଧ୍ୟା ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ପାଇଗଲା । ଫେରଅର୍ଥନ ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରି ମଧ୍ୟାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲା ।

୨୦ । କାହାର କାହାର ମତରେ ଏ ଲୋକ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟ ୪୦ ଅଧ୍ୟାୟର ୨୮ ଶ୍ଳୋକରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୪୪ ଶ୍ଳୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ।

୨୨ । ୧ମ ଓ ୨ୟ ସେ—ମଧ୍ୟା

ମଦାସ୍ତେନ୍—ଅରବ ଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶ । ଏହା ଫେରଅର୍ଥନଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଥିଲା ।

ଜଡ଼ା ଦୁଇଟି ରମଣୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ (ନିଜ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ) ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ; ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ସେ ଦୁହେଁ କହିଥିଲେ, “ମେଷପାଳକମାନେ ଫେର ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ଭେମାନେ (ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇ ପାରୁନାହିଁ ନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଅତିଶୟ ବୁଦ୍ଧ” ୧୭୩।

ସୁତରାଂ ମୂଢ଼ା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ସେମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ଜଳପାନ କରାଇଥିଲେ; ତାପରେ ସେ ଛାୟା ନିକଟକୁ ଫେରି ଯାଇ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ତୁମ୍ଭେ ନିଜ କଲ୍ୟାଣକୁ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯାହା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରବ, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର ଉପାୟାଗ” ୧୭୪।

ତାପରେ ସେ ଦୁଇ ରମଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଲଜ୍ଜା ସହିତ ପାଦ ପକାଇ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ କହିଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳପାନ କରାଇ ଥିଲୁ, ସେଥିପାଇଁ ଅମ୍ଭର ପିତା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ତାହାର ଧୂରସ୍ୱାର ଦେବାପାଇଁ ଡାକୁ ଅଛନ୍ତି”; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ, “ଅଜ୍ଞ ଭୟ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛ” ୧୭୫।

ସେ ରମଣୀ ଦ୍ୱୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କହିଥିଲା, “ହେ ଅମ୍ଭର ପିତା । ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଚାହିଁ ରୁକ୍ତ ରୂପେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ବିଷୟ ବଳବାନ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଚାହିଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁ ଅଛ” ୧୭୬।

ସେ (ନିଜ କନ୍ୟାର ମନୋରାଜ୍ୟ କୃତ୍ତିମାୟ ମୂଢ଼ାଙ୍କୁ) କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ଦୁଇ କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ବାହାଢ଼ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ୧୦ ବର୍ଷ ଅମ୍ଭର ଚାହିଁ ହୋଇ ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଦଶବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ତେବେ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛାଧୀନ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କଠୋରତା କରୁନାହିଁ; ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସଦାଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରିବ” ୧୭୭।

ମୂଢ଼ା କହିଥିଲେ, “ଅମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ୫ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ରହିଲା; ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ମଧ୍ୟରୁ ଅମ୍ଭେ ଯେ କୌଣସିଟି ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବା, ତାପରେ ଅମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅବିଚାର କରୁନାହିଁ; ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କହିଅଛୁ ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାଣି” ୧୭୮।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୂଢ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ପରିବାର ସହିତ (ଶ୍ୱଶୁର ଘରୁ) ଯାହା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଭ୍ରୂର ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଅଗ୍ନି ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ନିଜ

୨୩ । ପିତା ଅତିଶୟ ବୁଦ୍ଧ—ଏ ମହାପୁରୁଷ ଶୋଣେୟବ୍ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟ ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୮୪ରୁ ୧୩ ବରେ ଏବଂ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୮୪ରୁ ୧୫ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଇଅଛି ।

୨୪ । ରମଣୀ ଦ୍ୱୟ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧ ପିତାଙ୍କୁ ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିଷୟ କହିବାରୁ ପିତା ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ କନ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ।

ତାଙ୍କ ନିକଟରେ—ରମଣୀ ଦ୍ୱୟଙ୍କ ପିତା ମହାପୁରୁଷ ଶୋଣେୟବ୍ ନିକଟରେ ।

ସେ କହିଥିଲେ—ରମଣୀ ଦ୍ୱୟଙ୍କ ପିତା ମହାପୁରୁଷ ଶୋଣେୟବ୍ କହିଥିଲେ ।

୨୮ । ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳ—୧୦ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଦଶ ବର୍ଷ ।

ଶ୍ରୀକାବ୍ୟମାନଙ୍କ ମତରେ ମହାପୁରୁଷ ମୂଢ଼ା ମହାପୁରୁଷ ଶୋଣେୟବ୍ ସପ୍ତର୍ଷି ନାମ୍ନୀ କନ୍ୟାକୁ ବାହାଢ଼ ହେଲା ପରେ ସେଠାରେ ଦଶ ବର୍ଷ କାଳ ରହିଥିଲେ ।

ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କର; ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଅଗ୍ନି ଦେଖୁଅଛୁଁ, ସମ୍ଭବତଃ ସେଠାରୁ କୌଣସି ସମ୍ବାଦ ଅଥବା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଆଣିବୁଁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ହୋଇ ପାରିବ” । ୨୯।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାର ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ଭୂମିର ପବନ ପ୍ରାନ୍ତରର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗସ୍ଥିତ ବୃକ୍ଷରୁ ଆହ୍ୱାନ ଆସିଥିଲା, “ହେ ମୂଷା, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱର । ୩୦।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପତ୍ନୀ ନିଷେଧ କର”; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ଚଳନ୍ତା ସର୍ପ ପରି ଦେଖିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପଛ ଫେରି ଗୁଲି ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପଛଫେରି ଆସିଥିଲେ; (ପୁନଶ୍ଚ ଆହ୍ୱାନ ଆସିଥିଲା) “ହେ ମୂଷା ! ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅ, ଏବଂ ଭୁଲ ହୁଅନା; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ନିରାପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୩୧।

“ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ନିଜ କାଶରେ ରଖ, ତାହା କୌଣସି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଦ୍ର ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭୟ (ଦୂର କରିବା) ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ବାହୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ସଂଲଗ୍ନ କର; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଫେରାଅଉଁ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଦୁଇ ଗୋଟି ନିଦର୍ଶନ; ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ କାଣ୍ଡ ସମ୍ମୁଦାୟ” । ୩୨।

ମୂଷା କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କର ଜଣେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛୁଁ; ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଭୟ କରୁଅଛୁଁ ଯେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ୩୩।

“ଏବଂ ଆମ୍ଭର ଭାଇ ହାଲୁକ, ଆମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବାକ୍ସତ୍ୱ, ଅତଏବ ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ସହକାରୀ ରୂପେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କର ଯେପରି ସେ ଆମ୍ଭର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ; ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ଭୟ କରୁଅଛୁଁ ଯେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରିବେ” । ୩୪।

ସେ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହାଲୁକ ତୁମ୍ଭର ବାହୁକୁ ଦୃଢ଼ କରିବୁଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ପରାଜିତ କରି ଦେବୁଁ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଆମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଦେଖୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୁହିତର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେହିଁ ପରାଜିତ ହୋଇ ରହିବେ । ୩୫।

୩୨ । ‘ତୁମ୍ଭେ ଭୟ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ବାହୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ସଂଲଗ୍ନ କର’—ପରମେଶ୍ୱର ମହାପୁରୁଷ ମୂଷାଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଶୁଦ୍ର ହେବା ହେତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଭୟ କର ତେବେ ସେହି ହସ୍ତରୁ ନିଜ କାଶରେ ପୁନଶ୍ଚ ରଖି ବାହୁକୁ ଦେହ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କଲେ ତାହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥା ଧାରଣ କରିବ । ସୁତରାଂ ଭୟ କରିବାର କାରଣ ନାହିଁ” ।

୩୩ । ହତ୍ୟା କରିଅଛୁଁ—ଦେଖ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୧୫କ ।

୩୪ । ସେ—ପରମେଶ୍ୱର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ—ଫେରାଅଉଁ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କହ୍ନୁ ଶବ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ  
ଅସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଏହା କୁହିମି ଯାହା ବ୍ୟାଜତ ଆଜ୍ଞା କିଛି ନୁହେଁ ଏବଂ  
ଅନ୍ୟମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏହା କଦାପି ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି” । ୩୭

ଏବଂ ମୁଁ କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କିଏ ସଦୃଶଦେଶ  
ଅଟିଅଛି ଏବଂ ପରକାଳରେ କାହାର ପରଶାମ ଭଲ ହେବ; ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ  
ନାହିଁ” । ୩୮

ଏବଂ ଫେର ଅର୍ଥକୁ କହିଥିଲେ, “ହେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ  
ଆମ୍ଭ ବ୍ୟାଜତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଜାଣିବା: ଅତଏବ ହେ ହାମାନ । ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭପାଇଁ ମାଟି ଉପରେ ଅଗ୍ନି  
ଜଳାଅ, ତାପରେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଉକ୍ତ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନିର୍ମାଣ କର, ଯେପରି ଆମ୍ଭେ ସେଥିରେ ଆଶ୍ରେୟ  
କରି ମୁଁ ଉପାସ୍ୟକୁ ଅନାର ଦେଖି ପାରୁଛି; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ  
ମନେ କରୁଅଛୁ” । ୩୯

ଏବଂ ସେ ଓ ତାହାର ଅନୁଚରମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଅହଙ୍କାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ  
ସେମାନେ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ (ବିରୁପାର୍ଶ୍ବ) ଫେରିବେ ନାହିଁ । ୪୦

ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଏବଂ ତାହାର ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଧରୁଥିଲୁ, ତାପରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ  
ସମୁଦ୍ରରେ ନିଷେଧ କରୁଥିଲୁ: ଅତଏବ ଦେଶ ଯେ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ପରଶାମ କିପରି ହୋଇଥିଲା । ୪୧

ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳପତ କରୁ ଦେଉଥିଲୁ: (କିନ୍ତୁ) ସେମାନେ (ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ)  
ନିରକାରୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କରୁଥିଲେ: ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ ଦିବସରେ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ  
ନାହିଁ । ୪୨

ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅଭିଶାପ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବ ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାନ  
ଦିବସରେ ସେମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପଳ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ । ୪୩

### ୫ମ ବିଭାଗ

ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ବର୍ଗମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କାନ୍ଥରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ମୁଁଙ୍କୁ ଧର୍ମଶ୍ରଦ୍ଧା  
ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ଓ ସୁପଥ ଓ କରୁଣାଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ  
ମନଯୋଗୀ ହେବେ । ୪୪

୩୭ । ଏହା କଦାପି ଶୁଣିନାହିଁ—ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଏକତ୍ବ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ସ୍ବଗୁର କରୁଅଛ ସେପରି କଥା  
କେବେ ଶୁଣିନାହିଁ ।

୩୮ । ମାଟି ଉପରେ ଅଗ୍ନି ଜଳାଅ—ଭଟ୍ଟା ଗୁଡ଼ିକ ଜାଳ ଭଟ୍ଟା ଉପରେ କର ।

ଫେର ଅର୍ଥକୁ ନିକଟ ଉପାସ୍ୟ ମନେ କରୁଥିଲା । ସୁତରାଂ ସେ ମୁଁଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାସ କରି ଏହିପରି କହିଥିଲା ।

୪୦ । ସେମାନଙ୍କୁ—ଫେର ଅର୍ଥ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ।

ପରମେଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଅଧିକତା ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ  
ନିବନ୍ଧନ ଅବୁଦ୍ଧି ଓ ଅବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଇହଲୋକ ଓ ପରଲୋକ ଉଭୟ ଲୋକରେ  
ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ ।

୪୩-୪୪ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ବର ମହାସୁରୁଷ ମେହମଦଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି କହୁଅଛନ୍ତି, “ହେ  
ମୋହମମଦ । ଯେଉଁ ସୁରରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ସେ ସମୟରେ ନଥିଲ । କିମ୍ବା ଅରବ



(ହେ ମୋହମ୍ମଦ) ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ମୁସାବିତ ଅଦେଶ ନିଜାରିତ କରିଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ (ତୁର ପାହାଡ଼ର) ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ନଥିଲ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ନଥିଲ । ୪୪

କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ଅଦ୍ଭୁତ ଅନେକ ଯୁଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ, ତାପରେ ସେମାନଙ୍କର ପରମାୟୁ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମହାସୂର୍ଯ୍ୟର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନ ପାଠକର ଥାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେ ( ଫେରିତ ପୁରୁଷ ) ପ୍ରେରଣକାରୀ । ୪୫

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ( ମୁସାବିତ ) ଆହ୍ଲାମ କରିଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁରପଟ ନିକଟରେ ନଥିଲ; କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କରୁଣା ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟ ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବେ କୌଣସି ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ଅସିନାହାନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ମନଯୋଗୀ ହେବେ । ୪୬

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହାତସବୁ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ପଠାଇଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତେ; “ହେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରତପୁରୁଷ ପଠାଇଲ ନାହିଁ, ଯଦ୍ୱାରା ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ?” । ୪୭

କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭନିକଟରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି, “ଯେପରି ମୁସାବିତ ନିଦର୍ଶନମାନଦ୍ୱାରା ଯାଇଥିଲା ସେପରି କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ? ତେବେ ଏହାପୂର୍ବେ ମୁସାବିତ ଯାହା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହାପ୍ରତି କଅଣ ସେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି ? ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟେ ପରସ୍ପର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଯାହୁକର, ଏବଂ ସେମାନେ ଅଦ୍ଭୁତ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକରୁଁ । ୪୮

ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯେଉଁ ପୁରୁଷ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କର ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ । ଅମ୍ଭେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମୁସାବିତ ଉପାଖ୍ୟାନ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ, ଯଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ଆରବବାସୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ, ଯେପରିକି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବେ ।”

୪୯ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ଅବତାର ପୂର୍ବେ କୋରେଶ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ କୌଣସି ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଅସିନଥିଲେ । ଦେଶ ୩୪ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୪ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ।

୫୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆରବ ଦେଶର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ନ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କୃତ ଦୁଷ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହୁଥାନ୍ତେ, “ପରମେଶ୍ୱର କାହିଁକି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଅସିଥିଲେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ।” ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେପରିକି ସେମାନେ ଉପସ୍ଥେରୁ ହବରେ ଆପଣ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

୫୧ । ୪୧ । ୫୦ । ମହାପୁରୁଷ ମୁସାବିତ ଅବତାର ତତ୍ପର ଗ୍ରନ୍ଥ ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବତାର କୋରାବ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଟେ । କୋରେଶ ବର୍ଣ୍ଣାୟ ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୁସାବିତ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହମ୍ମଦଙ୍କ ବରୁଣରେ ଆପଣ ଉଦ୍‌ଆପନ କରିବା ପାଇଁ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫେରାୟତ୍‌ନର ଲୋକମାନେ ମହାପୁରୁଷ ମୁସାବିତ ଯାହୁକର ବୋଲି କହୁଥିଲେ ଏବଂ କୋରେଶମାନେ ମଧ୍ୟ କୋରାବର ବାବ୍ୟାବୃତ୍ତି ଯାହୁ



ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥାଅ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏପରି ଏକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଣ ଯାହା ଏ ଉଭୟରୁ ଅଧିକତର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ହେବ, ଅମ୍ଭେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରିବୁ” । ୪୯ ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଏଥିରେ ସ୍ୱୀକୃତି ନ ଦୁଅନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ରଖ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକିଛି କରୁନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁପଥସ୍ଥାପିତ ଯେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା କିଏ ଅଧିକତର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ? ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତିନାହିଁ । ୫୦ ।

### ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଏହିବାକ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ପଠାଇଅଛୁକି ଯେପରି ସେମାନେ ତାହାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରନ୍ତେ । ୫୧ ।

ଅମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରବେ ଗ୍ରନ୍ଥ ଦେଇଥିଲୁଁ ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ୫୨ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏହା ପାଠ କରାହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାସକରୁଁ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ (ପ୍ରେରିତ) ସତ୍ୟ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏଥିପ୍ରବେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅସ୍ୱସନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀ ଥିଲୁଁ” । ୫୩ ।

ଏହିମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଗୁଣ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ, କାରଣ ସେମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂର କରନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଦେଇଥିବା ଜୀବିକାରୁ (ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟରେ) ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି । ୫୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅଯଥା କଥା ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଫେରିଯାଇ କହନ୍ତି, “ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ (ଦୂରରୁ) ଜୁହାର, ଅମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ ରୁହୁଁନା” । ୫୫ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକୁ ଭଲ ପାଅ ତାହାକୁ ପଥ ଦେଖାଇ ପାରିବନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁଛା ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସୁପଥଗାମୀ ମାନଙ୍କୁ ଭଲରୂପେ ଜାଣନ୍ତି । ୫୬ ।

ବୋଲି କହୁଥିଲେ । କୋଶଳ ମହାପୁରୁଷ ମୁସାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଗାଣ୍ଟି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା, ସୁତରାଂ କୋରେଶମାନେ କହୁଥିଲେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସନ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । କୋରେଶମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଗାଣ୍ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ଉପରେ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ । ଏହାଠାରୁ ଉଲ୍ଲୁକିତର ପତ୍ତା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅହାନ କରାଯାଇଥିଲା; ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା କରପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କୁପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୁଳିତ ହୋଇ ସତ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଏତେ ଦୂର ଦୂର ରହିଥିଲେ ଯେ ସୁପଥ ଅନ୍ତରୁ ଅସିବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ସେମାନେ ହରାଇଥିଲେ ।

୫୭ । ଏହି ବାକ୍ୟ—କୋଶଳ ଗ୍ରନ୍ଥ । ସମୁଦାୟ କୋଶଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକ ସଙ୍ଗେ ଅବଗାଣ୍ଟି ନ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକ ମତେ କ୍ରମେ-କ୍ରମେ ଅବଗାଣ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ଯେପରି ଲୋକମାନେ ସହଜରେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରନ୍ତେ ଏବଂ ମନେରଖି ପାରିବେ । ତାହାହେଲେ ଉପଦେଶମାନ ଅନୁସରଣ କରିବା ସହଜ ହେବ ।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ସୁପଥର ଅନୁସରଣକରୁଁ, ତେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ବଢ଼ାଡ଼ିତ ହେବୁଁ; ତେବେ” ଅମ୍ଭେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦ୍ମହସ୍ତାନ (ମକ୍କା)ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇନାହୁଁ. ଯେଉଁଠିରେ ଅମ୍ଭ ନିକଟରୁ ଜୀବିକା ସ୍ବରୂପ ସର୍ବସ୍ବକାର ଫଳମାନ ଅଣାହୁଏ ? କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି । ୫୭।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ଏପରି ଅନେକ ନଗର (ବାସୀଙ୍କୁ) ଧ୍ବଂସକରି ଦେଇଅଛୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଅମ୍ଭେ ଜୀବନ ଧାରଣର ଉପକରଣମାନ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲୁଁ; ଏହାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ପରେ ଅତିଅଳ୍ପ ସମୟ ଏହା ବାସରୂପି ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଅମ୍ଭେହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲୁଁ । ୫୮।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ନଗରମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀରେ ଯେଉଁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅବିରୁଦ୍ଧତାର ତାଙ୍କଦ୍ବାରା ନଗରବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ପାଠ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏହି ନଗର-

୫୭-୫୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥଧାରୀ ଲଜ୍ଜା ଓ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କୋରାବର ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ କରି ଲସଲମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି ।

୫୬ । ଶ୍ରୀକାକାରମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ପୁଷ୍ପପୋଷକ ତାଙ୍କର ପିତୃବ୍ୟ ଅବୁ-ତାଲେବଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି । ଅବୁତାଲେବଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଅବୁ-ତାଲେବ୍ ସେଥିରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ବିରୋଗୀ ଘଟିଥିଲା । ଏଥିରେ ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଦଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ବନା ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ଶ୍ଳୋକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହି ଶ୍ଳୋକର ଅର୍ଥ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରେ ।

୫୭ । ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ବାସୀ ମକ୍କାବାସୀ ଲୋକମାନେ ଭୟ କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ଲସଲମ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସନ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ତତ୍ସମ୍ମତ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ବର କହୁଅଛନ୍ତି, ଏପରି ଭୟ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତାର ପରିଚ୍ଛେଦ । କାରଣ ମକ୍କା ନଗର ଓ କାବା ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର ଶାନ୍ତିପୁର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ଏବଂ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ ଓ ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସ୍ବକାର ଫଳର ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଯିବ ।

୫୮-୬୦ । ମକ୍କା ନଗରର ଧନୀ ଲୋକମାନେ ପାର୍ଥବ ସମ୍ପଦର ଗର୍ବରେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୋଇ ଯେଉଁ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ପରମେଶ୍ବର ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି, ଏଥିପୁରା ସେ ଅନେକ ଧନ ସମ୍ପଦପୁର୍ଣ୍ଣ ନଗରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ଯୋଗୁଁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେଇଅଛନ୍ତି । ପାର୍ଥବ ଧନ ସମ୍ପଦ ସମସ୍ତାୟୀ, ମାତ୍ର ପରଲୋକର ସୁଖ ଚରସ୍ତାୟୀ । ସୁତରାଂ ସମସ୍ତାୟୀ ପାର୍ଥବ ସମ୍ପଦର ଗର୍ବରେ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୋଇ ଚରସ୍ତାୟୀ ପାରଲୋକିକ ସୁଖରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ଲୋକ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରତେ ।

୫୯ । ଏହା ବାସ ରୂପି ହୋଇଥିଲା—ସେମାନଙ୍କ ଧ୍ବଂସ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଘର ସବୁ ଭଗ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଖାଲି ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । କେବଳ ବାଟୋଇମାନେ ସେଥିରେ ଦିନେ ଅଧିକ ରହିଥିଲେ ।

ଅମ୍ଭେ ହିଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲୁଁ—ସେମାନଙ୍କ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ନଥିଲା ।

ମାନକୁ ଧ୍ୟାନ କରି ନଥିଲେ; ଏବଂ କୌଣସି ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ କଦାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରୁନାହାଁ । ୫୩।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁବିଷୟମାନ ଦିଅଯାଇଅଛି ତାହା ବାସ୍ତବରେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସମ୍ପଦ ଓ ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଅଛି ତାହା ଭଲଭୂତର ଓ ଚରସ୍ଥାୟୀ; ତେବେ ବି କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରୁନାହାଁ ? ୨୭।

### ୨୮ ବିଭାଗ

ଅନ୍ୟ ଯାହାକୁ ଉତ୍ତମ ଅଙ୍ଗୀକାରର ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛୁ ତାହାସହିତ କଅଣ ସେ ସମାନ ଭାବରେ ମିଶିପାରେ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ କେବଳ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର ସୁଖ ସମ୍ପଦ ଦେଇଅଛୁ, ତାପରେ ତାକୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାହେବ ? ୨୮।

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନ କରିବେ, ତାପରେ କହୁବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ କଲ୍ଲନା କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି” ? ୨୯।

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ( ଶାସ୍ତ୍ରର ) ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ସେମାନେ କହୁବେ; “ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭାନ୍ତି କରିଥିଲୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ଯେପରି ଭାନ୍ତି ହୋଇଥିଲୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଥିଲୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ( ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ) ଦାୟିତ୍ଵ ଶୂନ୍ୟ ଥିବାର ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ପ୍ରକାଶକରୁଅଛୁ; ସେମାନେ କଦାପି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁ ନଥିଲେ” । ୩୦।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାହେବ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନକର” ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବେନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖିବେ; ( ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାକରିବେ ) ଯଦି ସେମାନେ ସୁପଥଗାମୀ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ । ୩୧।

\*୧ । ନଗରମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ—ଅସରକ ଅନୁବାଦ ‘ନଗରମାନଙ୍କ ମାତା’ ।

ଧର୍ମସାଧକମାନେ ପ୍ରତିନଗର ବା ଗ୍ରାମରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ କୌଣସି ପ୍ରସିଦ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀରେ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ଯାହିଁ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରନ୍ତି । ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୫୧ ଶ୍ଳୋକର ଚୀକା ଦେଖ ।

୨୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପୁଣ୍ୟବାନ ଲୋକ ସହିତ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ପାପୀମାନଙ୍କର ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି । ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ପରଲୋକରେ ଚରସ୍ଥାୟୀ ସୁଖ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ପରମେଶ୍ଵର ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ଶରସ୍ଥାୟୀ ପାର୍ଥବ ସୁଖ ଲାଭ କଲେ ମଧ୍ୟ ପରଲୋକରେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୋଚନ କରିବେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏ ଦୃଷ୍ଟି ସମାନ ହୋଇ ନପାରିବ ।

୨୭-୨୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଅଂଶୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବିଶାର ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ବୋଲି ଭରସା କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଦିନ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଲୋଚନ କରିବେ । ଏକଥା ସ୍ମରଣ ରଖି ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ସୁପଥଗାମୀ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅବଧାନା କରି ଉଚିତ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର କରି କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରେରତପୁରୁଷ-ମାନଙ୍କୁ କି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ” ? ୨- ।

ବାନ୍ତବରେ ସେହିନ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ବାଦସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ; ସୁତରାଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ୨୨ ।

କିନ୍ତୁ ଯେ ଅନୁତାପ କରିଅଛୁ ଓ ବ୍ୟାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ ଓ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛୁ, ସମ୍ଭବତଃ ସେ ସୁପରିପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବ । ୨୩ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଯାହାକି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଓ ମନୋନାତ କରନ୍ତି; ସେମାନଙ୍କର ମନୋନାତକରୂପାର ଅଧିକାର ନାହିଁ; ପରମେଶ୍ୱର ପରମ ପବିତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି ସ୍ଥାପନାକୁ ଅତି ଉଚିତ । ୨୪ ।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ଯାହା ଗୋପନ କରେ ଓ ସେମାନେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୨୫ ।

ଏବଂ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର, ତାଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ, ରହଲେକରେ ଓ ପରଲେକରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ତାଙ୍କର ପାଇଁ, ଏବଂ ଅଦେଶ ତାଙ୍କରଠାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ୨୬ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜିକୁ ରଇସ୍ତାୟୀ କରନ୍ତି ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଲୋକ ଆଣି ପାରିବ ? ତଥାପି କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ?” ୨୭ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦିନକୁ ରଇସ୍ତାୟୀ କରନ୍ତି ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ କେଉଁ ଉପାସ୍ୟ ଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜି ଆଣି ପାରିବ ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ ? ତଥାପି କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ ?” ୨୮ ।

ଏବଂ ସେ ନିଜ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜି ଓ ଦିନ ସୃଷ୍ଟି କରି ଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ରାଜିରେ ବିଶ୍ରାମ କରି ପାରିବ ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦିନରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ ଏବଂ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ । ୨୯ ।

୨୯-୨୨ । ଶେଷବର୍ଣ୍ଣର ଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟାସକାଶମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ସେ ସେମାନେ ନାହିଁ କି ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ କଥା ମଧ୍ୟ ବାହାରିବ ନାହିଁ ।

୨୨ । ସମ୍ବାଦ ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ତାହା ଠିକ୍ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।

୨୩ । ମନୋନାତ କରନ୍ତି—ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଉପସ୍ଥୁଳ ମନେ କରନ୍ତି କୌଣସି ବଶିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନାତ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆଖି ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କର ଏପରି ମନୋନାତ କରବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

୨୪-୨୫ । ପରମେଶ୍ୱର ଲେକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ ନିମନ୍ତେ ରାଜିକୁ ଏବଂ ଗବିତା ଅର୍ଘ୍ୟ ପାଇଁ ଦିନକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମୁକ୍ତି କୃତଜ୍ଞ ହେବେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ସବୁ ରଇସ୍ତାୟୀ କରାଯାଉଛି

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ଭାନ କରି କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ଅଂଶ ଉପାସ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ କଲୁନା କରୁଥିଲ ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?” ୭୪

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସାକ୍ଷୀ ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁଁ ଏବଂ କହିବୁଁ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଆଗତ କର”, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ରଚନା କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାହା ଦୂରଭୂତ ହୋଇଯିବ । ୭୫ ।

### ୮ମ ବିଭାଗ

ନିଶ୍ଚୟ କାରୁଣ ମୂଳାକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଧନଭଣ୍ଡାରମାନ ଏପରି ଦାନ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ତାହାର ଗୁରୁକାଠିମାନ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦଳ ପକ୍ଷରେ ବୋହୁବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା; ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାକୁ କହିଥିଲେ “ଅନନ୍ଦରେ ଫୁଲି ଉଠନା, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଲି ଉଠିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୭୬ ।

“ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତଦ୍ୱାରା ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଏବଂ ଇହ ଲୋକର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଅଂଶ ଭୁଲିନା, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଯେପରି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଅଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରପକ୍ଷରେ କରି, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତି ଜାତ କରିନା, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଅଶାନ୍ତି ଜାତକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ” । ୭୭ ।

ସେ କହିଥିଲା, “ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଅଛି ବେବଳ ତାହାର ବଳରେ ଏହା ଅମ୍ଭକୁ ଦୟାକାର ଅଛି;” ସେ କଥା ଜାଣି ନଥିଲା ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ପୂର୍ବେ ବହୁସ୍ୱର (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଧ୍ୱଂସ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକତର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲେ ? ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ (ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ) ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣବିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ୭୮ ।

କିମ୍ବା ଦନର ମଧ୍ୟ ଚରସ୍ଥାୟୀ କରିପାରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କୌଣସି ଅଂଶ ଉପାସ୍ୟର ଶକ୍ତି ନାହିଁ ।

୭୩ । ଅନୁଗ୍ରହ ସମ୍ପଦ—ଗଣିକା ।

୭୫ । ୪୯ ଅଧ୍ୟାୟର ୪୧ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ । ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାମୁଖ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେରଣାମୁଖ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଶେଷ ବିଚାର ଦାନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ହେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହେଉଯିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ବା ପ୍ରମାଣ ଆଗତ କର ।

୭୬-୮୧ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଧନ ହବେର କାରୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଏତେ ଧନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାହାର ଗୁରୁକାଠିମାନ ଦଳେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ପକ୍ଷରେ ବୋହୁବା କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ସେ ମହାସ୍ୱରୂପ ମୂଳାକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଧନ ଶକ୍ତିରେ ଭରପୁର ହୋଇ ଦାନ ଧ୍ୟାନ ଆଦି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିକଟ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତି ଜାତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତାହାର ଅତ୍ୟାଚାର ସୀମା ଲଘନ କରିବାରୁ

ତାପରେ କାରୁନ ନିଜ ସପ୍ତଦାସୁ ଅଗରେ ନିଜ ଅଡ଼ମ୍ବର ସହିତ ବାହାରିଥିଲା; ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନ ଅକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “କାରୁନକୁ ଯେପରି ଦାନ କରାଯାଉଥିଲା ସଦୃଶ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦୟାପାରି ଥାନ୍ତା କି । ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅତିଶୟ ଭାଗ୍ୟବାନ” । ୭୯ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରାଯାଉଥିଲା ସେମାନେ କହୁଥିଲେ, “ହୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଧୂଳି ! ଯେଉଁମାନେ ବିଷାସ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ପରଲୋକରେ) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତଃ; ଏବଂ ଟେକିଣୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦୟାପାଏ ନାହିଁ” । ୮୦ ।

ତାପରେ ଅମ୍ବୁ ଅଦେଶରେ ପୃଥିବୀ ତାକୁ ଓ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନକୁ ଗର୍ଭସ୍ଥାଭ କରି ଦେଇଥିଲା; ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଦଳ ତାହାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିନଥିଲା । ୮୧ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଗତକାଲି ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଆକାଂକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ସେହିମାନେ ପ୍ରକୃତରୁ ଉଠି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “କି ଅଶୁଭ ! ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାହାକୁ ରକ୍ତା ତାହାପାଇଁ ତାହାର ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି ଓ ସକ୍ଷୁବିତ କରାଦିଅନ୍ତି । ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ନଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଲିଭିଦେଇ ଥାନ୍ତା ! କି ଅଶୁଭ ! ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ କଦାପି ସୁଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ” । ୮୨ ।

## ୯ମ ବିଭାଗ

ପରଲୋକର ସେହି ବାସସ୍ଥାନ ଅମ୍ବୁ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଅଛି ଯେଉଁମାନେ ପାର୍ଥବ ବଡ଼ମା ଅକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତି ଜାତ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ଏବଂ ପରକାଳ (ର ପୁରସ୍କାର) କେବଳ ସପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ । ୮୩ ।

ଫେଡ଼ିଲେକ (ପୁନରୁତ୍ଥାନଦିନ) ସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆସିବ, ବାସ୍ତବରେ ତାହା ପାଇଁ ତଦପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଛ୍ଵେଗର (ପୁରସ୍କାର) ରହିଅଛି, ଏବଂ ଯେଉଁଲୋକ ଅସତ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆସିବ ତାକୁ ତାହାର ସେହି କୃତକର୍ମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରତିଦାନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ୮୪ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶରେ ପୃଥିବୀ ଫାଟିଗଲା ଏବଂ କାରୁନ ଓ ତାହାର ଧନ ରଣ୍ଡାର ଓ ତାହାର ପ୍ରାସାଦମାନ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ହୋଇଗଲା ।

କାରୁନ—ମହାପୁରୁଷ ମୁଁଙ୍କ ଦାସ ପୁଅ ଭାବୁ ଥିଲେ । ସେ ଲସବଲମ୍ବମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଗୁଣୀ ହୋଇଥିଲେ । ରହଲେକରେ କୁମ୍ଭର ଅଂଶ ଭୁଲିନା—ଅର୍ଥାତ୍ କୃପଣତା କରନା । ଅପସର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତେ ସତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିବ ନାହିଁ—ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସର ଦିଅନ୍ତୁ, କାଲେ ସେମାନେ ଅନୁତପ କରୁ- ନିଜକୁ ସଶୋଧନ କରନ୍ତେ ।

୮୫ । ଏହି ଅଲୌକିକ ଦୃଷ୍ଟି ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ଧନରଣ୍ଡାରର ଶୁଭାଂଶୁ କରୁଥିଲେ ନିଜର ଭ୍ରମ ବୁଝିପାରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଯେ ତୁମ୍ଭପ୍ରତି କୋରାଣ (ପ୍ରଗୁର)କୁ ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଅବଶ୍ୟତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପୁଲ (ମକ୍ତାନଗରକୁ) ଫେରାଇ ଆଣିବେ; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ବାଲୁସେ ଜାଣନ୍ତି କିଏ ସୁପଥ ସହିତ ଆସିଅଛି ଏବଂ କିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟତ୍ରାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି” ୮୫।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯେ ପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣହେବ ଏହା ତୁମ୍ଭେ ବଦାପି ଆଣି କରି ନ ଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧ; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ହୁଅନା ୮୬।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ସେମାନେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ଏହାର (ପ୍ରଗୁରରେ) ବାଧା ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନକରି ଏବଂ ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୁଅନା ୮୭।

ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ ଆହ୍ୱାନ କରନା; ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଉପାସ୍ୟ କେହି ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନାଶଶୀଳ; ଆଦେଶ ତାଙ୍କର ଠାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ ୮୮।

— \* —

୮୫ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଜନ୍ମଭୂମି ମକ୍ତାନଗରକୁ ଡାକ କରି ମଦନା ଅରମ୍ଭରେ ଯାଣି କରୁଥିଲେ ପଥମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମଭୂମିତ୍ୟାଗ ହେତୁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତିକ ମନୋନୀତ କରି ପବିତ୍ର କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଗୁର ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରିୟ କରିଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଜନ୍ମଭୂମି ତ୍ୟାଗ ନିମନ୍ତେ ହୃଦୟରେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୟମୁକ୍ତ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରିୟ ଜନ୍ମଭୂମିର ଆଧିପତ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେବେ । ସୁତରାଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଆପତ୍ତି ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତିରେ ଦୁଃଖିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

୮୬ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏ କଥା ସେ ସ୍ୱଳ୍ପରୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ନିଜ ଅନ୍ତଃହୃଦୟରୁ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତିକରୂପେ ମନୋନୀତ କରି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗ୍ରନ୍ଥ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟାସକାଶ୍ଚମାନଙ୍କର ପରିହାସ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତିରେ ଦୁଃଖିତ ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶଲିଷ୍ଠ ରହିବା ଉଚିତ ।

୮୭ । ଅବଶ୍ୟାସକାଶ୍ଚମାନେ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସ୍ଥାନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନରେ ସ୍ଥର ଚିତ୍ତ ରହି ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶଲିଷ୍ଠରହିବା ଉଚିତ ।



## ୨୯ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅନ୍ତକରୁତ (ମାଳତ୍ରୟା) ।

ମକ୍ତବରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋଟିଟି ବିଭାଗ ଏବଂ ଗୋଟିଟି ଶ୍ଳୋକଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ (ଅରମ୍ଭ)

### ୧ମ ବିଭାଗ

ଅଲ୍ଲହ୍, ଲମ୍, ମାମ୍ । ୧ ।

ତେବେ କଅଣ ଲୋକମାନେ ମନେ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ‘ଅନ୍ତେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁ’, ମୁହିଁରେ କେବଳ ଏତିକିମାତ୍ର କହିଦେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରା ହେବନାହିଁ ? ୨ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ଜାଣିବେ କେଉଁମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଏବଂ ଜାଣିବେ କେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ୩ ।

ତେବେ କଅଣ ଦୁଷ୍ଟମାନେ କାହିଁକି ସେମାନେ ଅମୃତାରୁ ପଳାୟନ କରି ପାରନ୍ତି ? ସେମାନେ ଏପରି ଯେଉଁ ଧାରଣା କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ମନ୍ଦ ଅଟେ । ୪ ।

ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କାମନା କରେ ସେ ଅନ୍ତରରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରୁ; କାରଣ ଅବଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ମହାଜ୍ଞାନୀ । ୫ ।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋକରେ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀ ଅଂଶୀକାରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତିଧାରଣାକୁ ମାଳତ୍ରୟାଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କାଳ ପର ଉତ୍ତର ଓ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି । ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ଚରସ୍ଥାୟୀ ଅବେକ ନିକଟରେ ଅଂଶୀକାରୀତାର ବୁଝାବୁଝ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିଧାରଣା ଶୁଦ୍ଧି ରହିବା ସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଏଥିପାଇଁ ଏ ଅଧ୍ୟାୟର ଏପରି ନାମକରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସାକେତକ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ।

୨ । ଇସଲମଧର୍ମ ପ୍ରଚାରର ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ସୁସଲମାନମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅସହ୍ୟ ଉପାଦାନରେ ଦୁଃଖିତ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟହତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ବନାଦେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଅଛନ୍ତି, “କେବଳ ମୁଖରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ବୋଲି କହିବା ଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରକୃତଭକ୍ତ ହେବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଇଯିବାକୁ ହେବ । ତେବେସିନା ଜଗତବାସୀମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତ ଖାଣ୍ଡି ଭକ୍ତ କିଏ ଏବଂ କପଟବିଶ୍ଵାସୀ ଭକ୍ତ କିଏ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ଏହିପରି ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଉପାଦାନ ସ୍ଥେର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାସ୍ତି ସ୍ଥେର କରିବେ । ସୁତରାଂ ହତାଶ ନ ହୋଇ ଯୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।”

୪ । ଅମୃତାରୁ ପଳାୟନକରିପାରନ୍ତି—ଅମୃତ ଶାସ୍ତିରୁ ଏତେଇ ପାରନ୍ତି ।

୫ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ—ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଲୋକ ଯତ୍ନରେ ସେ କେବଳ ନିଜପାଇଁ ଯତ୍ନକରେ; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜଗତରୁ ଅସ୍ଥାପିତ । ୨।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥ କରିନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥ୍ୟମାନ ଦୂର କରିଦେବୁଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ତଦନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛ୍ୱେଦର ପୂର୍ବସ୍ୱାର ଦେବୁଁ । ୩।

ଏବଂ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାର ପିତାମାତା ସହିତ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭସହିତ ଏକତ୍ରରେ କଳହ କରିନ୍ତି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଅସୁସହିତ ଅଂଶୀ ହିଁ କର, ଯେଉଁବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ହୁଅନା; ଅମ୍ଭର ଆଡ଼କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରିଥିଲୁ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଦେବୁଁ । ୮।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥ କରିନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥଶୀଳମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ କରିବୁଁ । ୯।

ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହନ୍ତି, ଅମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛୁଁ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥରେ କଷ୍ଟଭୋଗ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେହି ମାନବପ୍ରଦତ୍ତ କଷ୍ଟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସ୍ତି ମନେକରେ; ଏବଂ ହେ ମୋହମ୍ମଦ, ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାହାପ୍ରାୟ ଉପସ୍ଥିତହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଥିଲୁଁ; ତେବେ କଅଣ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱବାସୀମାନଙ୍କ ଅନୁରରେ ଯାହାଅଛି ତାହା ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି ? ୧୦।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣିବେ କେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ ଜାଣିବେ କେଉଁମାନେ କପଟକଥାସୀ । ୧୧।

ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁସରଣ କର ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନ କହିବା କରିବୁଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନଙ୍କରୁ କିଛିମାତ୍ର କହିବା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ୧୨।

୧୩୭ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକେତ ଓ ପରଲୋକର ପୁରସ୍କାର ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତୁନା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

୮ । ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ କଷ୍ଟ ନଦେବା ପାଇଁ କୋରାଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନେକ କଥାପାଇଅଛି । (ଦେଖ ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୨୩-୨୪) । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯଦି ଧର୍ମବିରୁଦ୍ଧ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ସନ୍ତାନ ପକ୍ଷରେ ତାହା ପାଳନୀୟ ନୁହେଁ ।

ସେମାନେ—ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାମାତା

୧୦, ୧୧ । ଏହି ଦୁଇଶ୍ଳୋକରେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ କପଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତର ତୁଳନା କରାଯାଇଅଛି ।

୧୨, ୧୩ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କାରୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲସକ୍ଷମ ଧର୍ମକାରୀ କର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅନୁଗତ ଧର୍ମର ଅନୁସରଣ କର, ଏଥିରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ନିଜର ଭାବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭାବ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଭାବମାନ ବହନ କରିବେ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ପାହା ରଚନା କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାହେବେ । ୧୩।

## ୨ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟେ ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ; ସୁତରାଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରୂଷ କମ ହଜାରେବର୍ଷ ବାସ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ମହାପ୍ରାକ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବିମଳ କରିଥିଲ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତ୍ୟାଗୁଣ ଥିଲେ । ୧୪।

ତାପରେ ଅନ୍ୟେ ତାଙ୍କୁ ଓ ନୌକାରେ ଅଗ୍ରେହଣ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟେ ଜଗତବାସୀମାନଙ୍କପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ୧୫।

ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମ(ଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ), ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଦେଖିଥିଲେ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପାସନାକର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ, ଏହାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ ପଦ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଥାଅ । ୧୬।

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ କେବଳ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଅଛ ଏବଂ ଅସତ୍ୟ ରଚନା କରୁଅଛ; ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିରେ ପୈତୃମାନଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଅଛ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବିକାର ଅଧିକାରୀ ନୁହନ୍ତି; ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜୀବିକା ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର ଏବଂ ତାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ମାଦାନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅତିକୃତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ୧୭।

“ଏବଂ ପଦ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଅସୁପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟକର, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫୁଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ (ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମପ୍ରଗୁରୁବିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) ମିଥ୍ୟାଶ୍ରେୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରେରିତପୁରୁଷଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରଗୁରୁ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକିଛି ଭାବ ନାହିଁ” । ୧୮ ।

ପାପ ଦୂର ତେବେ ତାହାର ଦାୟିତ୍ଵ ଅନ୍ୟେମାନେ ବହନ କରିବୁଁ ।” ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵର କହୁଅଛନ୍ତି, “ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ; ଅନ୍ୟଲୋକର ପାପର ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ । ସେ ଦୋଷ କରିବ ସେ ସେଥିପାଇଁ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବ । ଜଗତର ସ୍ଵାଧୀନତା ଅଭିଜ୍ଞାନ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟସାଧାରଣମାନେ ଦୁଇଗୁଣ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବେ । ନିଜେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଦୋଷ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବେ ଏବଂ ନିଜର ଦୁର୍ମତ୍ୟାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟଲୋକକୁ ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବେ ।”

୧୪।୧୫ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଦୁହଳ ବିଷୟ ସନ୍ଧେଷରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ସେ ବୃକ୍ଷଂଶୁ ନାବିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବହୁତ ବିବରଣୀ ପୁରୁଷ ଆୟାତ୍ମମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ଏହାକୁ = ଏହି ଦିଅନ୍ତାକୁ ।

୧୭।୧୮ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ବିଷୟ ସନ୍ଧେଷରେ ଦିଆଯାଇଅଛି । ତାଙ୍କର ବହୁତ ବିବରଣୀ ପୁରୁଷ ଆୟାତ୍ମମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ତେବେ କଅଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ସହଜ । ୧୯ ।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ତ୍ରମଣକର ଦେଖ, କିପରି ସେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୃଷ୍ଟିକୁ ସୁଜନ କରିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ୨୦ ।

“ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେରିଯିବ । ୨୧ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ କିମ୍ବା ଅକାଶରେ ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ହୋଇ ପାରବ ନାହିଁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ଅଭିଭାବକ ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହିଁ” । ୨୨ ।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ବିଷୟରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେହିମାନେ ଆତ୍ମର ଅନୁଗ୍ରହରୁ ନିରାଶ ହେବେ ଏବଂ ସେହି ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଲ୍ଲୀଦାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ୨୩ ।

ତାପରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟରେ ଏହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ହୁଏତ ଏହାକୁ ହତ୍ୟାକର ଅଥବା ଏହାକୁ ଦଧି କର”; ତାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଅଳ୍ପିରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୨୪ ।

ଏବଂ ଇବ୍ରାହୀମ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ପାର୍ଥବ ଜୀବନରେ ପରସ୍ପର ବନ୍ଧୁତା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହଣ କରିଅଛ; ତାପରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିବସରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିଶାପ କରିବ, ଏବଂ ନରକାଗ୍ନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ ନାହିଁ” । ୨୫ ।

ଏବଂ ଲୁତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ମହାପରାକ୍ରାନ୍ତ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ” । ୨୬ ।

୧୯।୨୩ । ମହାପୁରୁଷ ନୃହ ଓ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ବିଷୟ ସନ୍ଧେପରେ ବର୍ଣ୍ଣନାକର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାକାବ୍ୟୀ ବିଧିମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହିଅଛନ୍ତି, “ସବୁଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ସସାରକୁ ସୃଷ୍ଟିକରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମହାପ୍ରଳୟ ପରେ ଏହାକୁ ପୁନରାୟ ସୃଷ୍ଟିକରିବେ । ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ଦଣ୍ଡଦେଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାର ବରୁଣାତରଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟସ୍ୱର୍ଗରେ କିମ୍ବା ଅକାଶରେ ବାହାରନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକରିବେ ସେମାନେ ପରଲୋକରେ କଠୋର ଶାସ୍ତ୍ର ଭୋଗ କରିବେ ।”

୨୪।୨୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଷୟ ସନ୍ଧେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ।

୨୬ । ମହାପୁରୁଷ ଲୁତ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ପୁରୁଷ ଓ ସମସାମୟିକ ଥିଲେ । ସେ ଇବ୍ରାହୀମଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରୁଥିଲେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ।

ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାସକ ଓ ସ୍ୱାକୁକ୍ (ପୁତ୍ର ଓ ପୌତ୍ରରୂପେ) ଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମୋପଦେଷାର ପଦ ଓ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟେ ଏହି ପୃଥକରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ପରଲୋକରେ ପୁଣ୍ୟଦାନ ଲେକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବେ । ୨୭।

ଏବଂ ଲଭ୍ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଶ୍ୱୀନ କାର୍ତ୍ତିକ କରୁଅଛ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଏହି ଜଗତରେ କେହି କରନାହିଁ । ୨୮।

“ତେବେ କଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛ ଏବଂ ଚକ୍ରାୟତ କରୁଅଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଭାରେ ଅସିଦ୍ଧକାର୍ତ୍ତିକ ରୁଅଛ” ? କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏହାଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍ଘାତବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥାଅ ତେବେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଅଟେ” । ୨୯।

ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ପାଳନକର୍ତ୍ତା । ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଶ୍ୱୀନତା ଓ ଅନାଗୁରୁରୁ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର” । ୩୦।

### ୪ର୍ଥ ଦିଭାଗ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ପ୍ରେସ୍ତ ଦୁଇମାନେ ସୁସମ୍ବାଦ ସହିତ ରତ୍ନାଗ୍ରାମଙ୍କ ନିକଟ ଅସି କହିଥିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରବାକୁ ଅସିଅଛୁ; ନିଶ୍ଚୟ ଏହାର ଅଧିବାସୀମାନେ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ” । ୩୧।

ରତ୍ନାଗ୍ରାମ୍ କହିଥିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଏହାମଧ୍ୟରେ ଲଭ୍ ରହି ଅଛନ୍ତି;” ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ସେ ଯେ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଭଲରୂପେ ଜାଣୁ; ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପରବାରମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନେବୁ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଶ୍ଚାତବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ” । ୩୨।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭର ଦୁଇମାନେ ଲଭ୍ଙ୍କ ନିକଟ ଅସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଲଭ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ତ୍ତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଛତ ଦୁଅନା ଓ ଦୁଃଖିତ ଦୁଅନା, ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟତୀତ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରବାରମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରନେବୁ, ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଶ୍ଚାତବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ । ୩୩।

୨୭ । ତାଙ୍କୁ-ରତ୍ନାଗ୍ରାମଙ୍କୁ । ଉପହାସକ ରତ୍ନାଗ୍ରାମଙ୍କ ପୁତ୍ର । ସ୍ୱାକୁକ-ଉପହାସକ ପୁତ୍ର; ସ୍ୱାକୁକଙ୍କୁ ଉପହାସକ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ।

୨୮। ୩୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ମହାପୁରୁଷ ଲଭ୍ଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ପୂର୍ବଆୟା ମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୨୯ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ=ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୁରୁଷର ବ୍ୟବହାର ।

୩୦ । ପ୍ରେସ୍ତ ଦୁଇମାନେ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୁଇମାନେ । ସୁସମ୍ବାଦ—ଏହି ଅର୍ଥାୟ ୨୭ଶ୍ଳୋକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପହାସକ ଓ ସ୍ୱାକୁକଙ୍କ ଜନ୍ମବସ୍ତୁ । ଏହିନଗର—ସଦନଗର ।

୩୧ । ଏହାମଧ୍ୟରେ ଲଭ୍ଙ୍କ ରହିଅଛନ୍ତି=ଏହି ସଦନ ନଗରରେ ଅମ୍ଭର ପୁରୁଷ ଲଭ୍ଙ୍କ ରହିଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ସେତେ ଅତ୍ୟାଗୁରୁ କହନ୍ତି । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଶ୍ଚାତବର୍ତ୍ତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ—ଲଭ୍ଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁର୍ଗବତୀ ଲେକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପଛରେ ରହି ଧ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

“ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନଗରର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅକାଶରୁ ଗାନ୍ଧି ଅବତରଣକାରୀ, କାରଣ ସେମାନେ ଦୁର୍ଘର୍ମ କରିଥାଆନ୍ତି ।” ୮୪

ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଅମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧମାନ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନିଦର୍ଶନ ରଖି ଦେଇଅଛୁ । ୮୫

ଏବଂ ମହାପୁରୋଧୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଗୋପେବ (ପ୍ରେରଣା ହୋଇ ଥିଲେ), ସେ କହିଥିଲେ, “ହେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ରାଟଙ୍କ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଉପାସନା କର ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ଶୁଭ କାମନା କର ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ଅଶାନ୍ତି ଜାତ କରନା” । ୮୬

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାସ୍ୱେପ କରୁଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା, ସୁତରାଂ ପ୍ରଭୃତିରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ମୂର୍ତ୍ତି ମାଡ଼ି କାଳଗ୍ରାସରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ । ୮୭

ଏବଂ ଆଦି ଓ ସମ୍ରାଟ (ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ) ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ସେମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ମାନ (ର ଉତ୍ଥାପନ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ରହିଅଛି, ଏବଂ ସେତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୃତକାର୍ଯ୍ୟମାନ (ମନୋରମ) କରୁଥିଲା, ତପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁପଥରୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲା, ପଦକ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ିଗତ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ । ୮୮

ଏବଂ (ସେହିପରି ଅମ୍ଭେ) କାରୁଣ୍ୟ ଓ ଫେରାଅର୍ଥକ ଓ ହାମାନ (କୁ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲୁ) ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ମୁଖା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ବଳି ପାଇ ପାରି ନଥିଲେ । ୮୯

ତାପରେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ତାହାର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଧରିଥିଲୁ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଉପରେ ଶିଳାବର୍ଷଣ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ବଳି ଧରି ଅନ୍ଧମଣି କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ପୃଥିବୀ ଗର୍ଭସାତ କରି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଜଳମଗ୍ନ କରି ଦେଇଥିଲୁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ୯୦

ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଅଭିଭାବକ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉପମା ମାଙ୍କଡ଼ିଆ ପରି ଯେ ନିଜ ପାଇଁ ଘରଟିଆର କରେ, ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା ମାଙ୍କଡ଼ିଆର ଘର ଅସୁବିଧାର ଉତ୍କଳ, ପଦି ସେମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି । ୯୧

୩୭୪୦ । ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵର ମହାପୁରୁଷ ଗୋପେବ ଓ ତାଙ୍କର ସମ୍ରାଟଙ୍କ ମହାପୁରୁଷ ଏବଂ ଆଦି ଓ ସମ୍ରାଟ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଏବଂ ମହାପୁରୁଷ ମୁଖା ଓ ତାଙ୍କର ସମସାମୟିକ ବାହନ, ଫେରାଅର୍ଥକ ଓ ହାମାନର ବସନ୍ତ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସେମାନଙ୍କର ଅବାଧତା ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଅଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ ବିବରଣୀ ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଇଅଛି ।

୩୭୪୧ । ହାମାନ = ଫେରାଅର୍ଥକମଣି । ବଳିପାଇ ପାରି ନଥିଲେ = ଅମ୍ଭ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରି ନ ଥିଲେ ।

୩୭୪୨ । ଦୃଢ଼ିଗତ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ = ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ହେ ଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ସତ୍ୟତା ଦେଖିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ନାହିଁ ।

୩୭୪୩ । ପୁରବର୍ତ୍ତୀ ଅଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅବାଧତା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ପରିଣାମ ବସନ୍ତ ସୁରଣ କରୁଥିଲେ ପରମେଶ୍ଵର ଏହିଶ୍ଳୋକରେ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ଅଂଶିବାସୀମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣଗଣଙ୍କୁ ନାକକୁପାର



ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟକୁ ଅନ୍ଧାନ କରି ଥାଆନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ମହା ପରାଜିତ ଓ ବିଜିତ । ୪୨ ।

ଏବଂ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଉପମା ସବୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁଁ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଉ କେହି ଏହାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପାରେନାହିଁ । ୪୩ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସତ୍ୟସହିତ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟିକରି ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନ ରହିଅଛି । ୪୪ ।

## ଏକବିଂଶ ଭାଗ

### ୫ମ ବିଭାଗ

( ହେ ମୋହନ ) ଗୁରୁ ପାହା ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଯାଠକରି ଏବଂ ଅସ୍ୱଧନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି; ନିଶ୍ଚୟ ଅସ୍ୱଧନା ଅଶ୍ଳୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷାକରେ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଅଟେ; ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଜାଣନ୍ତି । ୪୫ ।

ଏବଂ (ହେ ମୁସଲମାନମାନେ) ଗୁରୁଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଉପାୟ ଛଡ଼ା ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରନା ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୁହ, “ଅମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବସ୍ତୁ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁଁ ଯାହା ଅମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଅମୁସଲମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଏବଂ ଏବଂ ଅମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କରଠାରେ ଅସୁସମର୍ପଣ କରିଅଛୁଁ । ୪୬ ।

ଇଅର କାଲ ସଙ୍ଗେ ଉଲ୍ଲାନା କରି ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ମାଙ୍କଡ଼ିଆ ନିଜପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଘର ନିତାନ୍ତ ଦୁର୍ଗଳ, ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ, ଭିତ୍ତିହୀନ ଓ ସଶସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ଶବ୍ଦନର ଆଦାତରେ କିମ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅବେଶରେ ନିଜ ହୋଇଯାଏ, ସେହିପରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅଶ୍ରୀବାଦୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଗଣା ଓ ବୁଝାମଣାମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଓ ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମର ଅଲୋକ ନିକଟରେ ତାହା ଚିହ୍ନିତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୪୭ । ଜ୍ଞାନାବେଦମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉପମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ତାହା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହି ଉପମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରବା ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

୪୮ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସ୍ୱଧନା ଅସ୍ୱଧନାକାରୀଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଓ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରେ । ଏଥିପାଇଁ ଅସ୍ୱଧନା କରିବାର ଅବେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୪୯ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ଗୁରୁଧାରୀ ଲବ୍ଧ ଓ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଯେଉଁମାନେ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଦ୍ରାସକରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଅବେଶ କରାଯାଇଅଛି ଯେପରି ସେମାନେ ସବୁ ବିଷୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରନ୍ତି ।



ଏବଂ (ହେ ମୋହନ) ଏହିପରି ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଗୁରୁ ଅବତାରଣ କରି ଅର୍ହ୍ଣ ସୁତରାଂ ଅମ୍ଭେ ପେଟ୍ଟିମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ଦେଇଅଛୁଁ ସେମାନେ ଏଥିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହାପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସବାଦୀମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେହି ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନ-ମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୮୭।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଏଥିପୂର୍ବେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭର ଜାହାଣ ହାତ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଲେଖିନାହିଁ, ତାହା ହୋଇଥିଲେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରେ ପାରନ୍ତେ । ୮୮।

ବରଂ ପେଟ୍ଟିମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅଯାଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏହା ପରିଷ୍କାର ଅଦେଶ ବାଣୀ ସ୍ୱରୂପ; ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅମ୍ଭର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୮୯।

ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ତାଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାହୁଁକ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିଦର୍ଶନମାନ ଅବତାରଣ ହେଉ ନାହିଁ ?” ତୁମ୍ଭେ କୁହ; “ନିଦର୍ଶନମାନ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏବଂ ଅମ୍ଭେ କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ” । ୯୦।

ଏହା କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଗୁରୁ ଅବତାରଣକର ଅର୍ହ୍ଣ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପଡ଼ାଯାଉଅଛି ? ନିଶ୍ଚୟ ପେଟ୍ଟିମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ସେହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଏଥିରେ ଦୟା ଓ ଉପଦେଶ ରହିଅଛି । ୯୧।

### ୭ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ଯଥେଷ୍ଟ, ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ପେଟ୍ଟିମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ସେହିମାନେହିଁ ଯତ୍ନଗ୍ରସ୍ତ ।” ୯୨।

ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ହେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହୁ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏଥିପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅସନ୍ତା; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟ ଶାସ୍ତ୍ର ହିଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୯୩।

୮୭ । ଏହିପରି—ଅର୍ଥ ହୁଏତ ପୁଣ୍ୟ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ସମ୍ପାଦନ କରି ।

ପେଟ୍ଟିମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ଦେଇଅଛୁଁ—ଇହୁକା ଓ ଶ୍ରୀକାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ—ମନ୍ଦାବାବାଣୀ ଅଂଶବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ପେଟ୍ଟିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁଣ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁ ଅବତାରଣ ହୋଇନଥିଲା ।

୮୮ । ମହାପୁରୁଷ ମୋହନଙ୍କ ଲେଖା ପଢ଼ା ଜାଣୁ ନଥିଲେ । ସୁତରାଂ କୋସଳ ଗୁରୁ ସେ ନିଜେ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି ଏପରି କହିବା ନିତାନ୍ତ ଅଲୀକ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ।

୯୦ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲହାରିନୀ ।

୯୧ । ପରମେଶ୍ୱର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବାରେ ତର ତର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଅବତାରଣ ଦେଇଥାନ୍ତି । ୨୨ ଅଧ୍ୟାୟ ୮୭ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ହେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କହୁ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ନରକାଗ୍ନି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ-ମାନଙ୍କୁ ବେଷ୍ଟନ କରିବ । ୫୪ ।

ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଷ୍ଟନ କରିବ ଏବଂ ସେ କହିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଥିଲୁ ତାହା ଆସ୍ୱାଦନ କର” । ୫୫ ।

ହେ ଅମ୍ଭର ସେବକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭର ପୃଥିବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ରହିଅଛି, ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଯେଉଁଠାରେ ଥାଅ) ଅମ୍ଭର ଉପାସନା କର । ୫୬ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ମୃତ୍ୟୁ ଆସ୍ୱାଦନ କରିବ; ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ । ୫୭ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଅମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗାଦ୍ୟାନରେ ଭଲତା ବାସସ୍ଥାନମାନ ଦେବୁଁ ଯାହାର ନିମ୍ନରେ ନିଦ୍ରାମାନ ବହୁଅଛି ସେମାନେ ସେଠାରେ ସବୁ ଦିନ ରହିବେ; ଏହା ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ସେହି ସାଧକମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ୫୮ ।

ଯେଉଁମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କରିନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିନ୍ତି । ୫୯ ।

ଏବଂ (ପୃଥିବୀରେ) ବହୁ ବିଚରଣକାରୀ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଜୀବିକା ବହନ କରିନ୍ତି ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ଦେଉଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଶୁଦ୍ଧକାରୀ ଓ ଅଭିଜ୍ଞ । ୬୦ ।

ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର ଯେ କିଏ ଆକାଶକୁ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟିକରିଅଛି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଆକାଶକୁ କରୁଅଛି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କହିବେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର କରୁଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କାହିଁକି (ସତ୍ତ୍ୱପଥରୁ) ଫେରିଯାଉଅଛନ୍ତି ? ୬୧ ।

ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛାକରିନ୍ତି ତାହାର ଜୀବିକା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାର ଜୀବିକା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କରିନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ । ୬୨ ।

୫୫ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ତଳେ—ଅପାଦ ମସ୍ତକ । ସେ କହିବେ—ପରମେଶ୍ୱର କହିବେ ।

୫୬ । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମରୁମି ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଯାଣି କରିବାପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇଅଛି, କାରଣ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଶସ୍ତ ରହିଅଛି, ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

୬୦ । ଜନ୍ମରୁମି ତ୍ୟାଗ କରିବା ହେତୁ ଶାବିକାର ଅଭାବରେ ପଡ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏପରି ଅନେକ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖି ନାହିଁ, ଅଥଚ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ଖାଦ୍ୟ ଯେତାଉଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବକୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । (ଦେଖ ୧୧ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୨୭) । ସୁତରାଂ ଖାଦ୍ୟାଶ୍ରୟର ଭୟ କରି ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମରୁ ପାତ୍ର ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

୬୧ । ଅସ୍ଥିବଦ୍ଧ କରୁଅଛ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ନିୟମିତ ଭାବରେ ଚଳୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲୋକ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନକର ଯେ କିଏ ଅକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତାପରେ ତାହାହାରୀ ପୁଅଙ୍କୁ ତାହାର ମୁକୁପରେ ପୁଣି ଜୀବିତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ କହିବେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର କରନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶଂସା,” କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏହା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ।

## ୨ମ ଭାଗ

ଏବଂ ଏହି ପାର୍ଥିବ ଜୀବନ ଶୀଘ୍ର ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ଭିନ୍ନ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରକାଳର ବାସସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ଅଟେ; ଯଦି ସେମାନେ ଏହାମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି । ୨୪ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନୌକାରେ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖାଣ୍ଟି ଆସୁଥିବା ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାକୁ ଆସନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଉତ୍ତାର କରୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ୨୫ ।

ସୁତରାଂ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେପରି ସେମାନେ ( ଜଗତରେ ) ମୁଖ ଶ୍ରେଣୀର ପାରିବେ, ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ( ଏହାର ପରିଣାମ ) ଜାଣିପାରନ୍ତି । ୨୬ ।

ସେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟକରୁ ନୁହାନ୍ତି ଯେ ଅମ୍ଭେ ପବନରୁମି (ମର୍କତା) କୁ ନିରାପଦ କରୁଅଛୁ ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ତପାତ୍ରରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଦୋହା ନିଅଯାଉଅଛି ? ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କଅଣ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ? ୨୭ ।

୨୩ । ଏହା ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ—ସମାଗ ଦେଶ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ଉପାସ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ସାମାନ୍ୟ କଥାଟି ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ ।

୨୪ । ପ ଥିବ ଶବ୍ଦର ପିଲାମାନଙ୍କର ଧ୍ୱନି ଶେଷ ପର ଆହାର ଓ ଅସ୍ଥାୟୀ । ପରଲୋକର ବାସସ୍ଥାନ ଚରସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ତଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଶବ୍ଦନ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ବୁଝିନିପାରୁ ଅଶସ୍ଥାୟୀ ପାର୍ଥିବ ସୁଖରେ ଲିପ୍ତ ରହି ଚରସ୍ଥାୟୀ ପାରଲୌକିକ ସୁଖରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ସତତନ୍ତ୍ର କରିବା ଦ୍ୱାରା ପରଲୋକର ସୁଖ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବ ଶବ୍ଦନ ସ ଥିବ ହୁଏ ।

୨୫-୨୬ । ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖରେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି; ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଇ ପାର୍ଥିବ ସୁଖ ଲୋଭ ଅଶାରେ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି । ସେମାନେ କେତେ ଅନୁଭବ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ କରିବେ ।

୨୭ । କେଣ ଶୀଘ୍ର ୨୮ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋକ ୧୭ ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଦୋହା ନିଅଯାଉଅଛି—ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଗୃହତ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମିଥ୍ୟାବଚନା କରେ ଅଥବା ସତ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ତାହା ନିଷିଦ୍ଧ ଅଟେ ତାକୁ ମିଥ୍ୟାମନେ କରେ, ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କିଏ ? ଅବିଶ୍ଵାସ-କାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଅଣ ନରକରେ ବାସସ୍ଥାନ ହେବନାହିଁ ? ୫୮।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର (ଧର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତ) ପାଇଁ ଯତ୍ନକରନ୍ତି ଅମ୍ଭେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ଭର ପଥମାନ ଦେଖାଇଦେବୁଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵର ସତ୍ତ୍ଵେନ ଶୀଳମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗୀ । ୫୯।

—

---

୬୧ । ଅମ୍ଭର ପଥମାନ ଦେଖାଇଦେବୁଁ—ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପଥରେ ଚଳିବାର ଶକ୍ତି ଦେବୁ ଯାହାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଅମ୍ଭର ସମ୍ମୁଖେ ଲଭି ଲାଭପାରିବେ ।

---

## ୩୦ ଶ ଅଧ୍ୟାୟ

ନାମ—ଅରୁମ୍ଭ ( ସେମବାସୀଗଣ )

ମର୍କାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ଏଥିରେ ଗୋ ୨ ଟି ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋ ୨୦ଟି ଶ୍ଳୋକଅଛି ।

ଦୟାମୟ ଓ କରୁଣାସାଗର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ( ଅରମ୍ଭ )

## ୧ମ ବସ୍ତ୍ର

ଅଲପ୍, ଲମ୍, ମୀମ୍ । ୧।

ସେମବାସୀମାନେ ପରାଜିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ୨।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜର ପରାଜୟ ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଜୟନ୍ତର କରବେ, । ୩।

କେତେକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କରହିଁ ଅଦେଶ, ପୂର୍ବ ଓ ପରେ, ଏବଂ ସେଦିନ ବିଶ୍ଵାସ-  
ବାସ୍ତବମାନେ ଅନନ୍ତ ହେବେ,— ୪।ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ; ସେ 'ସାହ'କୁ ଇଚ୍ଛା ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପରାଜିତ ଓ  
ଦୟାଶୀଳ । ୫।ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାର; ପରମେଶ୍ଵର ନିଜ ଅଙ୍ଗୀକାରର ଅନ୍ୟଥା କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ  
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୬।

ନାମକରଣ—ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶ୍ଳୋ ୨ । ୩-ରେ ସେମବାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାରୁ ଏହାର ଏପରି ନାମ-  
କରଣ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ସାକେତକ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଶ ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଓ ତହିଁର ଟୀକା ।

୨ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ୨୧୩ ଓ ୨୧୪ରେ ପାରସ୍ୟର ଗଜା ଦ୍ଵିଗୁଣ୍ୟ ଝୁସୁରୁ ସେମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଯାତା କରି ସେ  
ଗଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦାମସ୍ତସ୍ ଏବଂ କେରୁକାଲେମ ନଗର ଦ୍ଵୟ ଜୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିଜୟ ବାଉଁଶ ଶ୍ରବଣ କେ  
ମର୍କାବାସୀ ବ୍ୟସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ପୌରୁଷତ ଅରବ ଦେଶବାସୀମାନେ ଅର୍ଣ୍ଣ  
ଉପାସକ ପାରସ୍ୟ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କ ସହୃଦ ସହାୟତା ଦେଖାଉଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଧର୍ମୀବଲମ୍ବୀ ସେମବାସୀ-  
ମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ୍ରୀ ମନେ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶା କରୁଥିଲେ ।

୩-୪ । ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ମୋହନଦକ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ କି ଏହି  
ପରାଜୟର କେତେକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶରେ ସେମବାସୀମାନେ ପାରସ୍ୟବାସୀମାନଙ୍କ  
ଉପରେ ଜୟ କରି କରବେ, ଏବଂ ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ଵାସବାସୀ ମୁସଲମାନମାନେ ଅନନ୍ତ ହେବେ, କାରଣ  
ପରମେଶ୍ଵର ନିଜର ଅଙ୍ଗୀକାର ରକ୍ଷା କରି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରତ ପୁରୁଷ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀକୁ ସତ୍ୟ  
କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କାରଣ ଖ୍ରୀ ୨୨୪ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ସେମ ସମ୍ରାଟ  
ହେବାକୁ ଅସ୍ଥ ପାରସ୍ୟ ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କରି ପାରସ୍ୟ ଗଜାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲେ ।

୫-୬ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୁକ୍ତିମେୟ ଅସହାୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ  
ସେବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ ମର୍କାବାସୀମାନଙ୍କର ପରାଜୟର ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଅଛନ୍ତି । ସେହି ୨୨୪

ସେମାନେ ପାଥୀକ ଜୀବନର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ପରକାଳ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମନଯୋଗୀ । ୭।

ସେମାନେ କଅଣ ଆପଣା ମନରେ ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳକୁ ଏବଂ ଏକାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପାହା କିଛିଅଛି ତାକୁ ସତ୍ୟ ସହିତ ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ? ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକାଂଶଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବିଶ୍ୱାସବାସୀ । ୮।

ସେମାନେ କଅଣ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନେଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ କିପରି ହୋଇଅଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ? ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀଥିଲେ, ଏବଂ ଭୂମି ଚର୍ଚ୍ଚି ଏମାନେ ଯେତେଦୂର ଆବାଦ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆବାଦ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେରିତପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଆସିଥିଲେ; ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି ନୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିନେ, ବରଂ ସେହିମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ । ୯।

ତାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ମନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାଭେଷ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସବୁକୁ ହସରେ ଉକାର ଦେଉଥିଲେ । ୧୦।

### ୨ୟ ବିଭାଗ

ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମଥର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ତାପରେ ତାକୁ ପୁନରାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି, ତାପରେ ତାଙ୍କର ଆଦରକୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ୧୧।

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ସେଦିନ ଅପରାଧୀମାନେ ହତାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ । ୧୨।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରାବସତାକୁ ହେବେନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ୧୩।

ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେଦିନ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବେ । ୧୪।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସୁର୍ଗୋଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବେ । ୧୫।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ୩୧୩ ଜଣ ଅସହାୟ ମୁସଲମାନମାନେ ସହସ୍ରାଧିକ ସୁସଜ୍ଜିତ ମକ୍କାବାସୀମାନଙ୍କୁ ବଦର ସୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

୭-୧୦ । ପୁରୁଷବର୍ତ୍ତୀ ଅବିଶ୍ୱାସବାସୀ ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ପରିଶ୍ରମ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ପରଲୋକରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୧ । ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ — ନିଜର ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ଧ୍ୟାନ ପାଇଥିଲେ ।

୨ । ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ସୃଷ୍ଟିର ଉପାଦାନମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ତାପରେ ସେହି ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ବାବଦର ଗୁଲିଅଛି ।

୧୨ । ୧୪ । ସେହି ସମୟ — ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ।

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଧାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ପରକାଳରେ ଅମ୍ଭର ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରତି ମିଥ୍ୟାରେପ କରୁଅଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ଦାଗ୍ରଭୋଗ କରନ୍ତେ । ୧୬।

ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଏବଂ ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ରତା ଜାଣିନକର । ୧୭।

ଏବଂ ଅକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଣାମ, ଏବଂ ଅପରାଧରେ ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ । ୧୮।

ସେ ମୃତରୁ ଜୀବିତକୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତରୁ ମୃତକୁ ବାହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁପରେ ଜୀବିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ( ମୃତ୍ୟୁପରେ ) ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାହେବ । ୧୯।

### ୩ୟ ବିଭାଗ

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହି ଯେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଟିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୂପରେ ବିଚରଣ କରୁଅଛ । ୨୦।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହି ଯେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦମ୍ଭର ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗର ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ( ସଙ୍ଗୀତର ) ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତି ଲଭକର ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋ ଓ ଦୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଅଛନ୍ତି, ନିଷ୍ଠୁର ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଲୋକମାନଙ୍କପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛ । ୨୧।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ରୂପମଣ୍ଡଳର ସୃଷ୍ଟି ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗ୍ରହ ଓ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଭିନ୍ନତା ଅଟେ; ନିଷ୍ଠୁର ଏଥିରେ ଜ୍ଞାନାଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛ । ୨୨।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାସରେ ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ଅନୁସନ୍ଧାନ, ନିଷ୍ଠୁର ଏଥିରେ ଶ୍ରବଣକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ରହିଅଛ । ୨୩।

୧୭। ୧୮। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ଥର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣନା କରିବାର ଅଦେଶ କରାଯାଇଅଛି । ଦେଖ ଟୀକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩୮ ଶ୍ଳୋକ ।

୧୯। ଜନ୍ମଲବ୍ଧ ସୂକ୍ଷ୍ମ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁଅଦି ଭ୍ରୂଣରେ ମୃତବତ୍ୱ ଥାନ୍ତି; ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବଦାନ କରନ୍ତି । ଜୀବିତ ଧର୍ମରୁ ମୃତବତ୍ୱ ଅଣ୍ଡା ଏବଂ ମୃତବତ୍ୱ ଅଣ୍ଡାରୁ ଜୀବନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବାହାରେ । ଜୀବ ଦାନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସଂକଳନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅଛି । ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ପୃଥିବୀ ମୃତବତ୍ୱ ହେଉଥାଏ, ବର୍ଷା ଋତୁରେ ସଜୀବ ହୋଇଉଠେ । ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୃତ୍ୟୁପରେ ପରଲୋକରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରାହେବେ ।

୨୦-୨୨। ଏହି ଶ୍ଳୋକମାନଙ୍କରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କୌଶଳ ଓ ତାଙ୍କର ଅପାର ମହିମାର ଛେଦେ-ଚୁଡ଼ିଏ ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଅଛି ଯେ ପରଲୋକରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ସହଜ ।

୨୩। ଅନୁଗ୍ରହର ଅନୁସନ୍ଧାନ—ଉପଜୀବକା ଲବ୍ଧ ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଏ ।



ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହି ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୟ ଓ ଅଶା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦେଖାନ୍ତି ଏବଂ ଅକାଶରୁ ଜଳବର୍ଷଣ କରନ୍ତି, ତାପରେ ତାହାହାର ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁପରେ ଜାରିତ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ରହିଅଛି । ୨୮।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହି ଯେ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ଅଦେଶରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହି ଅଛି; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୃଥିବୀରୁ ଗୋଟାଏ ତାଙ୍କହାର ତାଙ୍କବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ (ନିଜ ନିଜ କବରରୁ) ବାହାର ଆସିବ । ୨୯।

ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଅକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ତାଙ୍କର ପାଇଁ; ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭାବ । ୩୦।

ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଥମଥର ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଏବଂ ତାପରେ ତାକୁ ପୁନଶ୍ଚ ସୃଷ୍ଟିକରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ; ଏବଂ ଅକାଶରେ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଗୁଣମାନ ଅଛି ଏବଂ ସେ ପରୀକ୍ଷାନ୍ତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ । ୩୧।

### ୪ର୍ଥ ବିଭାଗ

(ହେ ଅଂଶୀବାଦୀମାନେ) ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଅଛନ୍ତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ତାହାଣ ହାତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ସେହି ଦାସମାନେ ତଥା ଅନ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଜାରିତା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ (ସେମାନଙ୍କ ସହୃଦ) ସମାନ ହୋଇଯାଅ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ଭୟ କରାଅ ସେମାନଙ୍କୁ ତଥା ସେହିପରି ଭୟ କରାଅ ? ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଦର୍ଶନମାନ ପୁଷ୍ପାବଳରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଥାଉଁ । ୩୮।

୨୪ । ଭୟ ଓ ଅଶା—ବିଭୁଳ ତମକିବାର ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଭୀତି ହୁଅନ୍ତି କାଳେ ତାହାର ଉପରେ ପଡ଼ିଯିବ ଓ ସେ ଲୋକ ମରଯିବ । ବିଭୁଳ ତମକିବା ପରେ ବର୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଷା ଖୋଜିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭୁଳର ତମକ ଅଶା ଅଟେ ।

ତାହାହାର—ବର୍ଷା ଜଳହାର ।

୨୬ । ସମସ୍ତ ଅକାଶ ଓ ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନତର ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମତାଶାଳୀ ଅଛନ୍ତି କେହି ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅର୍ଥାୟ ୧୧ଶ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

୨୮ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ—ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଘଟଣା ମଧ୍ୟରୁ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଜୀବନର ଘଟଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ଅଂଶୀଦାରୀତାର ଅସାମାନ୍ୟତା ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ନିଜର ଜୀବନସୂଚୀ ଓ ବ୍ରାହ୍ମାଦିନ ଓ ପରସ୍ପର ବ୍ୟବହାରରେ ସେମାନଙ୍କ କୀର୍ତ୍ତଦାସମାନଙ୍କ ସହୃଦ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାତପ୍ତରେ ଦେଖନ୍ତି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱସ୍ତବାରର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରତିଲିପିର ଅଧିକାରୀ ପରମାତ୍ମା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହୃଦ ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଥବା ଘୃତର ଜୀବନରୁ ଓ ଜନ୍ମପଦାର୍ଥରୁ କିପରି ସମାନ ଆସନରେ ରଖି ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ? ଏ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତାକରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକପରି ସତ୍ତ୍ୱ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ବରଂ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଲୋକମାନେ ଅଜ୍ଞାନତା ହେତୁ ନିଜକୁପ୍ରବୃତ୍ତିର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ପଥଚାନ୍ତ କରନ୍ତି ତାକୁ କିଏ ସୁପଥ ଦେଖାଇବ ? ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହିଁ । ୨୯ ।

ଅତି-ଏକ (ହେ ମୋହମ୍ମଦ) ତୁମ୍ଭେ ସନାତନ ଧର୍ମରେ ଅଟଳ ରହ ନିଜର ମୁଖକୁ ଝିପାକର, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ପ୍ରକୃତିକୁ ଧରିଥାଅ ଯାହା ଉପରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ, ଏହାହିଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଧର୍ମ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ୩୦ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନକାରୀ ହୁଅ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭୟକର ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର ଏବଂ ଅଂଶିବାଦୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଦେହ ହୁଅନା । ୩୧ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ବାଚକ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ଭଲ ଦଳରେ ବାଚକ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହାଅଛି ସେଥିରେ ସମ୍ମତ । ୩୨ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ପୁଣି କରେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଅହାନ କରନ୍ତି, ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଅସ୍ୱାଦନ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶିସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ୩୩ ।

ଯେପରିକି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଦେଇଅଛୁଁ ସେଥିପାଇଁ ଅକୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବେ; ସୁତରାଂ (ଅସ୍ଥାୟୀ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୁଖ) ଉପଭୋଗ କରୁଥାଅ, କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ (ଏହାର ଫଳ) ଜାଣି ପାରିବ । ୩୪ ।

ଅଥବା ଆମ୍ଭେ କଅଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛୁଁ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶି ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛି ? ୩୫ ।

୨୯ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ନିଜ ରୂପବୃତ୍ତିଦ୍ୱାରା ଗୁଳିତ ହୋଇ ଚିନ୍ତା ନକରି ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକପଣ ଅଂଶିଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ଦୁର୍ଭରହୁବା ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଲୋପ ପାଇଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ସତ୍ୟପଥ ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩୦ । ସନାତନ ଧର୍ମ—ଇସଲାମ ଧର୍ମ । ମୁଖକୁ ଝିପାକର—ଏକାଗ୍ରଚେତ୍ତାରେ ଏହି ଧର୍ମର ଅନୁସରଣକର ।

ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ସେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ତାହାର ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ତେବେ ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ତାହାର ଜମିଣ ବଢ଼ିଯାଏ, ମାତ୍ର ଯଦି ରୂପବୃତ୍ତିର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ତେବେ ତାହାର ସତ୍ତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏପରିକି ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ସରୁଦନ ଏହିପରି, ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏହି ପ୍ରକୃତିକ ନିୟମର ଅନୁସରଣ କରିବାହିଁ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମ । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏକପକ୍ଷରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଦେଖ ଟାକା ୨ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଶ୍ଳୋ ୭ କ ।

୩୧ । ସତ୍ୟ ସନାତନ ଧର୍ମ ଏକତ୍ୱ ଭଲ ଭଲ ହୋଇ ନପାରେ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ନିଜର ଅନ୍ତତା ହେତୁ ଭଲ ଭଲ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତତା ହେତୁ ନିଜ ନିଜ ପଦ୍ଧତିରେ ସମ୍ମତ ଅଛନ୍ତି ।

୩୨-୩୪ । ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖରେ ପଡ଼ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଗତର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଚାକନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣା ଯାଉଅଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତିଗତ

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଅସ୍ବାଦନ କରୁଥିବା ସେମାନେ ତହିଁରେ ଅନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ ଯାହା ଅର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କିପରି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ୩୭।

ସେମାନେ କଅଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ତାହାର ଜାଣିବା ପ୍ରଶସ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସକ୍ଷମତା କରି ଦିଅନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚୟ ଏଥିରେ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ନିଦାଣ ନମାନ ରହିଅଛି । ୩୮।

ସୁତରାଂ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କୁ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ପଥିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦାନ କରି, ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖି ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହିମାନେହି କଲ୍ୟାଣପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ୩୯।

ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ବୋଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୁଧ ରୂପରେ ଯାହା ଦେଇଥାଅ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ନାହିଁ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖି ଲଜ୍ଜାରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାହା ଜଗତସ୍ଵରୂପ ଦିଅନ୍ତି ସେହିମାନେହି ତାହାର ଦୁଇଗୁଣ ପାଇବେ । ୪୦।

ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଉଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଜୀବିତ କରିବେ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଅଛି ଯେ କି ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କିଛି କରିପାରେ ? ସେ ମହାପବିତ୍ର ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଅଂଶୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ସେ ଅତି ଉଚ୍ଚ । ୪୧।

## ୫ମ ବିଭାଗ

ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜହାତରେ ଯାହା ଅର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଛଳଭାଗରେ ଓ ଜଳ ଭାଗରେ (ସଙ୍କଟ) ଉତ୍ପାତ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇଅଛି; ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି ତାହାର କିଛି ସ୍ଵାଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଖେଇବାକୁ ହେବ, ଯେପରିକି ସେମାନେ (କୁପଥରୁ) ଫେରି ଆସିବେ । ୪୨।

ତୁମ୍ଭେ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଭ୍ରମଣ କରି ଏବଂ ଦେଶ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରାମ କପରି ହୋଇଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଥିଲେ; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶୀବାଦୀ ଥିଲେ” । ୪୩।

ଅଥେ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସୁଖ ଭୋଗକରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଅଛି ଅଂଶୀ ଉପାସ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଥକ ଲୋଭ ହେତୁ ବୁଦ୍ଧବୃତ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତୋତନରେ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଉଭୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବୃତ୍ତବିତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଥେ ।

୪୨ । ଏହି ଶ୍ଳୋକରେ ସୁଧ ଦେବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କଣ୍ଠପାରିଅଛି ଏବଂ ଜକାଡ଼ ବା ବସିଷ୍ଠ ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଅଛି ।

୪୩ । ଅର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି = ପାପକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ପାପକାରୀ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ନିଷ୍ଠେ ଶାସ୍ତିଭୋଗ କରିବେ, ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ସଂଶୋଧିତ ହେବେ ।

ସୁତରାଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଦାନ ଅସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସନାତନ ଧର୍ମପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମୁଖକୁ ସିଧାକର, ସେହି ଦାନ ସେମାନେ ଭଲ ଭଲ ହୋଇଯିବେ । ୪୩ ।

ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରିବ ତାହାର ଅବିଶ୍ଵାସ ପାଇଁ ସେ ଦାୟୀ ହେବ; ଏବଂ ଯେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ନିଜ ପାଇଁ (ପରଲୋକରେ) ଭଲସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ୪୪ ।

ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଏବଂ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କୃପାରୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ; ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ୪୫ ।

ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନିଦର୍ଶନ ଏହି ଯେ ସେ ପବନକୁ ସୁସମ୍ବାଦ ଦାତାରୂପେ ପଠାଇ ଥାଆନ୍ତି ଯେପରିକି ସେ ତଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୟା ଅସ୍ଵାଦନ କରାଇବେ ଏବଂ ଯେପରିକି ନୌକାମାନ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ପରିଗୁଳିତ ହେବ ଏବଂ ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ଲଭିପାରିଁ ରେଷ୍ଟା କରିବ ଏବଂ ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତଜ୍ଞ ହେବ । ୪୬ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବେ ପ୍ରେରଣ ପୂରୁଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଥିଲୁ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅପରାଧୀ ହୋଇଥିଲେ ଅମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲୁ; ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ୪୭ ।

ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ଯେ ପବନକୁ ପଠାନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ମେଘକୁ ଉଠାଏ, ତାପରେ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାଅନୁଯାୟୀ ତାକୁ ଅକାଶରେ ବିସିତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ତାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖ ଯେ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ଷା ବାହାରେ; ତାପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରତି ବୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଥିବ ଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି । ୪୮ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳବର୍ଷଣ ହେବା ପୂର୍ବେ, ନିରାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ୪୯ ।

ତାପରେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୟାର ନିଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର, କିପରି ସେ ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜୀବିତ କରନ୍ତି; ନିଶ୍ଚୟ (ଏହିପରି) ସେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଜୀବିତ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ କ୍ଷମତାଶାଳୀ । ୫୦ ।

୪୩ । ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଦାନ—ଶେଷ ବିଶ୍ଵର ଦାନ ।

ସନାତନ ଧର୍ମ—ଦେଖ ଟୀକା ଶ୍ଳୋ ୩୦ କ ।

ମୁଣ୍ଡକୁ ସିଧାକର=୩୦ ଶ୍ଳୋକ ଦେଖ ।

ଭଲ ଭଲ ହୋଇଯିବେ=କେତେକେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବେ ଏବଂ କେତେକେ ନରକକୁ ଯିବେ ।

୪୬ । ବୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ବସମ୍ପର୍କରେ ପବନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ସୁତରାଂ ଏହା ବୃଷ୍ଟିପାତର ପୂର୍ବାବସ୍ଥା । ଏଥିପାଇଁ ପବନକୁ ସୁସମ୍ବାଦଦାତା ବୁଝାଯାଇଅଛି ।

ଅନୁଗ୍ରହ କରି=ଉପକାରିତା ଅର୍ଜନ ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଏ ।

ଏବଂ ଯଦି ଅମ୍ଭେ ଏକ (ଅନିଷ୍ଟକର) ପବନ ପଠାଉଁ, ତାପରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ତାହା ପରେ (ଅମ୍ଭର ପୂର୍ବ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତି) ଅକୃତଜ୍ଞ ହୋଇ ରହିବେ । ୫୧ ।

କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ମୃତମାନଙ୍କୁ (ତୁମ୍ଭର ଭାବ) ଶୁଣାଇ ପାରବ ନାହିଁ ଏବଂ ବସୁରମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଭାବ ଶୁଣାଇ ପାରବ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛ ଫେରାଇ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ୫୨ ।

ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତୃ ପଥରୁ ସୁପଥକୁ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରବ ନାହିଁ; ଯେଉଁମାନେ ଅମ୍ଭର ନିର୍ଦ୍ଦଶନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ (ତୁମ୍ଭର ଭାବ) ଶୁଣାଇ ପାରବ ନାହିଁ; ସେହିମାନେହିଁ ଅସୁସମର୍ପଣକାରୀ ହେବେ । ୫୩ ।

### ୬ଷ୍ଠ ବିଭାଗ

ପରମେଶ୍ୱର ସେହି, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ପରେ ଶକ୍ତି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାପରେ ଶକ୍ତି ପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ଓ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ସେ ଯାହା ରକ୍ତା କରନ୍ତି ତାହା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜ୍ଞାନ ଓ କ୍ଷମତାଶାଳୀ । ୫୪ ।

ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସେହି ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ସେହିଠି ଅପରାଧୀମାନେ ଶପଥ କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ଏକଦଣ୍ଡ ଭଲ (ପୃଥ୍ବୀରେ) ଅସୁବ ସମୟ ରହି ନାହାନ୍ତି; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନେ (ସତ୍ୟରୁ) ଫେରି ଯାଉଥିଲେ । ୫୫ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଆଯାଇଅଛି ସେମାନେ (ଉତ୍ତରରେ) କହିବେ, “ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲ; ଏବଂ ଆଜି ସେହି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦବସ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲ” । ୫୬ ।

ସେଦିନ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ଆପଣ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାରରେ ଆସିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁତାପ ଗ୍ରହଣ କରାହେବ ନାହିଁ । ୫୭ ।

୫୧ । ତାହାକୁ ହଳଦିଆ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖନ୍ତି = ପୃଥ୍ବୀପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ଶସ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିବାର ଦେଖନ୍ତି । ଅନିଷ୍ଟକର ପବନଦ୍ୱାରା ଶସ୍ୟହାନି ବିଷୟରେ ବୁଝାହାଣ ଅଛି ।

୫୨-୫୩ । ଯେଉଁମାନେ ହଟକର ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ରହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ୱପଥକୁ ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ, ବସୁର ଓ ଅନ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲନା କରାଯାଇଅଛି ।

୫୪ । ଦୁର୍ଦ୍ଦଳତା ମଧ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି = ମାତୃଗର୍ଭରେ ଜନ୍ମଗୁଣରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳାଜନ୍ମପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ଶ୍ରେଣୀ, ତାପରେ ବଳିଷ୍ଠ ଯୁବକ ଏବଂ ପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ବୃଦ୍ଧ ।

୫୫ । ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ଅପରାଧୀମାନେ ଆପଣ କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଦଣ୍ଡେମାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଥିଲେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱକାରୀ କରିବାକୁ ସମୟ ପାଇନଥିଲେ । ପୃଥ୍ବୀରେ ରହିଥିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ, ‘ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ କେଉଁଠା ଦିନ ରହିବା ଯେ ସେଥିପାଇଁ ଏତେ କଷ୍ଟ କରିବା’ ଏହିପରି ଅପରାଧ ବ୍ୟାପକ ସତ୍ତ୍ୱକାରୀ କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରୁଥିଲେ ।

୫୬ । ମାଣି ସେମାନଙ୍କ ଆପଣ ଅପରାଧ ଅଟେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ପରମାତ୍ମା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଦିନ ରହିଥିଲେ, ମାଣି ପରଲୋକରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସତ୍ତ୍ୱକାରୀ କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରୁଥିଲେ ।

ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅମ୍ଭେ ଏହି କୋରାନ୍ତରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଉପମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ; ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ନିଦାଶନ ଉପସ୍ଥିତକର ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହଁ” । ୫୮ ।

ଏହିପରି ଭାବରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁମାନେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମୋହର ମାର ଦିଅନ୍ତି । ୫୯ ।

ଅତଏବ (ହେ ମୋହମୁଗ୍ଧ) ତୁମ୍ଭେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି, ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାସ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲ ଜ୍ଞାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୬୦ ।

୬୦ । ପରମେଶ୍ଵର ମହାସୁରୁଷ ମୋହମୁଗ୍ଧଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଇ କହୁଅଛନ୍ତି, “ପରମେଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବିଜୟୀ କରିବେ ଏବଂ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵୀନବଳ ଓ ପରାସ୍ତ କରିଦେବେ, ଏହାହିଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ ହେବ, ସୁତରାଂ ତୁମ୍ଭେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ଅବଶ୍ୟାସକାରୀମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲ ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

# କୋଶର ଆଲୋକ ଯୁ ଶକ୍ତି

## ଶବ୍ଦପତ୍ର

୪.

ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ଅର୍କ	ଶୁଦ୍ଧ
୨୭୩	୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ପାଞ୍ଚ	ଭକ୍ତି ନ	ଭକ୍ତି ନ
୨୭୪	୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୧ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ଦର୍ଶନ	ଦର୍ଶନ
୨୭୭	୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୨ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ପାଞ୍ଚ	ଭାନ୍ତି	ଭାନ୍ତି
୨୮୮	୧୦ମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୭ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	କେବେ	କେବେ
୨୯୪	୧୧ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୩୭ ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ପାଞ୍ଚ	କହୁଥିଲେ	କହୁଥିଲେ
୨	,, ୩୧ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା	ନ ବ	ନାବ
୨୯୭	,, ୨୦ ଶ୍ଳୋକ ୩ୟ ପାଞ୍ଚ	ଅଜି ଜାତର	ଅଦ୍ଭାତର
୩୦୫	,, ୧୧୪ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୩ୟ ପାଞ୍ଚ	ଏଣା	ଏଣା
୩୦୭ ୧୨ଶ	,, ୧ମ ଶ୍ଳୋକ ଭସରେ	X	୧ମ ବିଭବ
,, ,, ,,	୩ୟ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ପୁନଶ୍ଚ	ନିଶ୍ଚୟ
୩୧୦ ,, ,,	୨୧ ଶ୍ଳୋକ ଚର୍ଚ୍ଚ ପାଞ୍ଚ	ଗାତ	ବୃତ୍ତ
୩୧୭ ,, ,,	୨୫ ,, ୧ମ ପାଞ୍ଚ	ପଟାଇଥିଲେ	ପିଟାଇଥିଲେ
୩୩୦ ୧୩ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୭	,, ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ରଜାଦି ତ୍ରାନ୍ତ	ରଜା ବିଦ୍ରାନ୍ତ
୩୩୩ ,,	୪୩ ,, ୩ୟ ପାଞ୍ଚ	ସେମାନଙ୍କ	ସେମାନଙ୍କ
୩୪୧ ୧୪ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୧ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୩ୟ ପାଞ୍ଚ		ଦେୟ	X
୩୫୧ ୧୫ଶ ,,	୧୭ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ଭମ	ଭ୍ରମ
୩୫୩ ୧୬ଶ ,,	୫ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ଭରଅଛି	ରହୁଅଛି
୩୫୮ ୧୭ଶ ଅଧ୍ୟାୟ ୪୪ ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ପାଞ୍ଚ		ପଣାଉଥିଲୁ	ପଠାଉଥିଲୁ
୩୬୦ ,, ,,	୧୧୭ ,, ଟୀକା ୧ମ ପାଞ୍ଚ	ବବୈଧ	ବୈଧ ବା
୩୬୨ ୧୭ଶ ,,	୫୪ ,, ଟୀକା	ପ୍ରତିଭୁ	ଜାମିନ
୩୮୧ ,,	୨୪ ,, ୧ମ ପାଞ୍ଚ	ବିଦାନ୍ତ	ବିଦ୍ରାନ୍ତ
୩୮୨ ,,	୨୧ ,, ୩ୟ	ସଦା	ସୁଦା
୩୮୩ ,,	୨୭ ,, ୨ୟ	ବାହାର	ବାହାର
,,	,, ୨୮ ,, ୧ମ	ପ ଭାବରେ	ପ୍ରଭାବରେ
,,	,, ୨୯ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୫ମ	(ଜଞ୍ଜଳ)	(ନଞ୍ଜଳ)
,,	,, ,, ୨୫ ପାଞ୍ଚ	(ମକ୍ତାମେ ମହେମୁଦା)	(ମୋକାମେ ମହେମୁଦା)
୩୮୭ ,,	୧୭ ,, ୨ୟ ପାଞ୍ଚ	ବିଦାନ୍ତ	ବିଦ୍ରାନ୍ତ



ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ଅଶ୍ଳେଷ	ଶ୍ଳୋକ
୪୦୦	୧୮୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୭୪ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୧ମ ଧାଡ଼ି	ବିନାବିନିମୟ	ବିନାଦୋଷରେ
୪୦୨	,, ୮୭ ,, ୧୨ ଧାଡ଼ି	କଲ୍ଲକରନଏ	କଲ୍ଲକରନଏ
୪୦୪	,, ୧୧୦ ,, ୨୪ ,,	କରବିବା	କରବିବା
୪୧୩	୧୯୬ ଅଧ୍ୟାୟ ୭୧ ,, ୨୪ ,,	ଅନିବାର୍ଥ	ଅନିବାର୍ଥ
,,	,, ଟୀକା ୩ୟ ଧାଡ଼ି	ଅନିବାର୍ଥ	ଅନିବାର୍ଥ
୪୨୪	,, ୯୭ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୧ମ ଧାଡ଼ି	ସ ମେଘ	ସାମେଘ
,,	,, ୯୯ ,, ,,	ବିନ	ପବନ
୪୪୦	୨୧ ,, ୮୨ ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ଧାଡ଼ି	ଗୋତା	ଗୋତା
୪୪୭	୨୨ ,, ୧୪ ,, ୨୪ ଧାଡ଼ି	ଗୋଟିଏ	ଗୋଟିଏ
,,	,, ,, ୩ୟ ,,	ଦେଶ	ଦେଶ
୪୪୦	,, ୩୧ ,, ୧ମ ଧାଡ଼ି	ବିଷ୍ଣୁ ସ୍ୱାମୀନେ	ବିଷ୍ଣୁସ୍ୱାମୀନେ
୪୪୨	,, ୪୩ ,, ,,	ବସ୍ତ୍ରାୟମକର	ବସ୍ତ୍ରାୟମକର
୪୭୭	୨୩ ଅଧ୍ୟାୟ ୮୩ ,, ୨୪ ଧାଡ଼ି	କହାଣୀ	କହାଣୀ
୪୭୩	୨୪ ,, ୧୧-୧୭ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୧୧ ଧାଡ଼ି	ରପସ୍ଥିତ	ଉପସ୍ଥିତ
,,	,, ,, ,,	ଜଳଯାତ୍ରା	ଦଳ ଯାତ୍ରା
୪୭୪	,, ୧୧ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୧ମ ଧାଡ଼ି	ହରିନବେୟ	ବିନ୍ ଓବେୟ
,,	,, ,, ୨ୟ ,,	ଅର୍ଥ	ଅର୍ଥ
୪୮୯	୨୪ ,, ୧୪ ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ଧାଡ଼ି	ଅବା	ଅଥବା
,,	,, ୧୯ ,, ୩ୟ ,,	‘ପରସ୍ପର’ ଶବ୍ଦ ଏହି ଧାଡ଼ିର ଅରମ୍ଭରେ ରହିବ	
୪୯୭	,, ୨୪ ,, ୨ୟ ,,	ଅନିବାର୍ଥ	ଅନିବାର୍ଥ
୫୦୪	୨୭ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୦୭ ,, ୧ମ ଧାଡ଼ି	ସେମାନଙ୍କ	ସେମାନଙ୍କ
୫୦୭	,, ୧୧୨ ,, ,,	ସେମାନେ	ସେମାନେ
୫୨୦	୨୭ ,, ୧୨ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୨ୟ ଧାଡ଼ି	ସେଲେମନକୁ	ସୋଲେମାନକୁ
୫୩୮	୨୮ ,, ୨୩ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ଧାଡ଼ି	ଭାନ୍ତ	ଭାନ୍ତ
୫୪୨	,, ୮୭ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୩ୟ ଧାଡ଼ି	ସ୍ଥବରତ୍ତ୍ୱ	ସ୍ଥିରତ୍ତ୍ୱ
୫୫୧	୨୯ ,, ୫୮ ଶ୍ଳୋକ ୨ୟ ଧାଡ଼ି	ସେମାନଙ୍କ	ସେମାନଙ୍କ
୫୫୭	୩୦ ,, ୨୭ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୨ୟ ଧାଡ଼ି	ସବୁ	ସବୁ
୫୫୯	,, ୪୧ ଶ୍ଳୋକ ୧ମ ଧାଡ଼ି	ସେଥିପାଇଁ	ସେଥିପାଇଁ
୫୬୦	,, ୪୭ ,, ୩ୟ ଧାଡ଼ି	ବିଷ୍ଣୁସ୍ୱାମୀନେ	ବିଷ୍ଣୁସ୍ୱାମୀନେ
୫୬୧	,, ୫୪ ଶ୍ଳୋକ ଟୀକା ୧ମ ଧାଡ଼ି	କାଳାଜନ୍ମପରେ	କାଳ । ଜନ୍ମପରେ